

Missale ad vsum fratrum Prędicatorum Sancti Dominici: nouissime summa diligentia reuisuz, ⁊ multis purgatum erroribus. Cui etiā addita est in cōmuni virginis gloriosę, Missa sanctissimi Rosarij per summuz Pontificem Pauluz. iiij. approbata.

VENETIIS. M D L.

Tabula Dominicarũ hic omittitur: quoniam inuicem sibi succedunt.

Tabula de festiuitatibus sanctorum hic omittitur: quoniam in Calendario vnicuiq; sancto proprium habenti, cartarum numerus, assignatur.

Missę extraordinarię & votiuę.

Aureus numerus. 1550.

12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11.

Aureus numerus incipit ab vno, ad decem & nouem vsq; : Et singulis præponitur mensibus, ad inueniendā nouam lunam. Et etiā ad inueniendum festa mobilia. Et singulis annis a mense Ianuario per reliquam anni partem, vnus currit. Et vbi illum reperis, ascende sursum per dies quinq;, has quinq; dicēdo syllabas. In ce lis est hic. Et eo die, quo ceciderit hic, ibi fiet luna. Exempli causa Anno domini. 1550. aureus numerus fuit, 12. quem aureũ numerum reperies in mense Ianuarij e regione. xi. kal. &. 22. dierum. Ascende sursum per quinq; dies, & reperies, ꝙ xv. kal. idest, 18. die facta fuit luna. Et sic facies per singulos menses, cum nouam lunam reperire voles. Sed nota ꝙ ecclesia semper ponit diem lunæ, quando eam videt in celo.

Literæ dominicales. 1550.

e. d. c. A g. f. e. c. b. A g. e. d. c. b. g. f. e. d. b. A g. f. d. c. b. A. f.
b d f A c e g

Sic reperitur litera dominicalis. Anno dñi.1550.currebat e pro litera dñicali, quę semp incipit in mēse Ianuarij, & durat per totū annū. Sed qm̄ quarto quoq; anno fit bissextus, qui fuit.1548. Et etiā erit.1552. dicta lr̄a dñicalis, quę in Ianuario (vt diximus) accepta fuit, durat ad festū vsq; scī Matthię, qđ est.24.die Februarij: quo die supsedet duobus dieb9 sup illam literā quę est.24.die sexto videlicet kal. martij.& secūda die, idest.25.celebrat festum scī Matthię. Et ea lr̄a quę tibi prius pro dñica seruiebat: seruiet pro sabbato, & quę sequitur inferius sub ea, tibi seruiet per reliquā anni partē, pro lr̄a Dñicali. Et ratio quare singulis annis mutatur lr̄a dominicalis est, ꝙ mēsis Decembris desinit in A. Et mēsis Ianuarij incipit in A. et necesse est ꝙ lr̄a dñicalis mutetur. Et ratio cur fit bissextus est, qa annus solaris (totus videlicet ān̄us a Ianuario ad Decēbrem vsq; totum) est.365. dierū. &.6.horarum. qbus horis collectis, efficit, vt quarto quoq; anno diē integrū faciāt: qui dies ponit vt diximus sexto kal. martij. idest.24.die februarij, & dicit bissextus. a bis, quod significat duo, & sextum sex, qa bis replicat. vi. kal. in.24.& in.25.die. quia duobus diebus supersedet in ea litera.& in.vi. kal. sed nō in numero dierum mensis: qa post.24.diem dicit.25. Et hoc die, celebratur festū sancti Matthiæ.

Modus facilis ad inueniendum per singulos annos festa mobilia. Septuagesimam scilicet: Quadragesimā: Pasca & cætera, hoc modo.

Scias aureum numerum tui anni currentis, sub quo statim apparebit Clauis festorum mobilium: eas cum illo numero clauium, ad has inferiores literas sic signatas, & ab illa litera incipe numerare, donec ad finem numeri tui peruenias: quo completo, statim prima litera Dominicalis, quæ tibi apparebit erit dominica quam quæris. verbi gratia: Anno domini. 1550. aureus numerus fuit. 12. & numerus clauis qui sub eo est aureo numero. 25. Ingredere in mensem Ianuarij, & quære ibi primum, g, & incipe numerare ab vno vsq; ad hunc numerum. 25. & videbis post illum numerum, ꝙ prima litera Dominicalis, quæ tibi occurrerit, fuit Dominica septuagesimæ, quæ fuit secunda die Februarij. Et prima dñica quadragesimæ, quæ fuit. 23. Februarij. & Pasca fuit. 6. Aprilis, & Rogationes. xi. Maij. & Pentecostes. 25. Maij. Et sic de cæteris est faciendū per singulos annos.

Aureus numerus.

12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.
25.	14.	33.	22.	11.	30.	19.	38.	26	15	34	23	12	31	20	39	28	17.	36.

Claues festorum mobilium.

Primum g Ianuarij est Clauis septuagesimæ.
Vltimum g Ianuarij est Clauis primæ dñicæ quadragesimæ.
Secundum g Martij est Clauis Paschæ.
Tertium g Aprilis est Clauis Rogationum.
Vltimum g Aprilis est Clauis Pentecostes.

M,S,D. * 9

Tabula sequens finita reincipitur: quia perpetua est.

Si vis per hanc sequentem tabulã festã mobilia inuenire: primo quere aurenm numerũ anni illius in quo scire vis. Deinde quere primã literam dominicalem subtus lineam ipsius aurei numeri: quo habito: respice in eadem linea transuersali in qua litera dominicalis est: τ inuenies subtus quamlibet festiuitatẽ in ipsa linea in qua ipsa festiuitas scripta est: quota sit in mense quolibet. Et quelibet dies vel festiuitas habet mensem in sua linea scriptum. Si autem eo anno fuerit bissextus: cinis: τ reliqua festa inueniuntur sub ea litera que currit post festum sancti Matthie: verbi gratia anno dñi. 1552. litera dominicalis est C τ aureus numerus currit. 14. τ Septuagesima erit. 14. die Februarij: τ qa propter bissextum variatur litera dominicalis: ascenditur in superiorem lineam que habet ante hanc literam B que erit litera dominicalis per totum annũ: τ inuenies Carnis priuiũ. 2. die Martij. Et Pascha. 17. Aprilis. Et Ascensio. 26. Maij τc. Sed si aureus numerus esset contra literam dominicalem: relinque illam literam dominicalem: τ descende ad inferiorem literam dominicalem.

Aure. nume.	lra. do.	lxx. Ianuarij	cinis februarij	pasca mar.	ascensi. aprilis.	pente. maij.	cor. dñi maij.	dñice iunij	aduen. noueb.
5	d	18	4	22	30	10	21	27	29
	e	19	5	23	1 maij.	11	22	27	30
13	f	20	6	24	2	12	23	27	1 deceb
2	g	21	7	25	3	13	24	27	2
	A	22	8	26	4	14	25	27	3
10	b	23	9	27	5	15	26	26	27 noue
	c	24	10	28	6	16	27	26	28
18	d	25	11	29	7	17	28	26	29
7	e	26	12	30	8	18	29	26	30
	f	27	13	31	9	19	30	26	1 deceb
15	g	28	14	1 aplis.	10	20	31	26	2
4	A	29	15	2	11	21	1 iunij.	26	3
	b	30	16	3	12	22	2	25	27 noue
12	c	31	17	4	13	23	3	25	28
1	d	1 Febr.	18	5	14	24	4	25	29
	e	2	19	6	15	25	5	25	30
9	f	3	20	7	16	26	6	25	1 deceb
	g	4	21	8	17	27	7	25	2
17	A	5	22	9	18	28	8	25	3
6	b	6	23	01	19	29	9	24	27 noue
	c	7	24	11	20	30	10	24	28
14	d	8	25	12	21	31	11	24	29
3	e	9	26	13	22	1 iunij.	12	24	30
	f	10	27	14	23	2	13	24	1 deceb
11	g	11	28	15	24	3	14	24	2
	A	12	1 mar.	16	25	4	15	24	3
19	b	13	2	17	26	5	16	23	27 noue
8	c	14	3	18	27	6	17	23	28
	d	15	4	19	28	7	18	23	29
	e	16	5	20	29	8	19	23	30
	f	17	6	21	30	9	20	23	1 deceb
	g	18	7	22	31	10	21	23	2
	A	19	8	23	1 iunij	11	22	23	3
	b	10	9	24	2	12	23	22	27 noue
1	c	21	10	25	3	13	24	22	28

Jani prima dies:⁊ septima fine notatur.

Aure⁹ nũerus KL Januarius habet dies.xxxj. Luna.xxx.
Nox habet horas.xvj.dies vero.viij.

	iij	A	Januarij	1	Circuncisio dñi.dup.11.Dies egyptiacus.
		b	iiij no	2	Oct.s.steph.iij.l.146. Finis qrti embolismi.
	xj	c	iij no	3	Octaua sancti ioannis.iij.lec.147.
		d	pdie no	4	Octaua sanctorum innocentium. iij.lec.148.
	xix	e	Nonis	5	
	viij	f	viij id	6	Epiphania domini. totum duplex.12.
		g	vij id	7	℣. A festo stelle numerando perfice lunã.
	xvi	A	vj id	8	Post quatuordecim dies septuagesima fiet. Si cadit in lucem domini tunc sume sequentem.
	v	b	v id	9	Bissextus quãdo fuerit super additur vnus.
		c	iiij id	10	Pauli primi eremite. memoria.149.
	xiij	d	iij id	11	
	ij	e	pdie id	12	
		f	Idibus	13	Octa.epi.sim.14.Hilarij ⁊ Remi.eporum.
Aureus numer⁹	x	g	xix cal'	14	Februarij. Felicis pf.⁊ pfesso. iij.lec.149.
		A	xviij cal'	15	Mauri abbatis.150.
		b	xvij cal'	16	Marcelli pape ⁊ martyris. iij.lec.150.
xvi	vij	c	xvj cal'	17	Antonij abbatis:totum dup.151.
v		d	xv cal'	18	Prisce v.⁊ m. iij.l.151. Initiũ.lxx.sol i aqrio.
	xv	e	xiiij cal'	19	℣. Ante diem prisce nunquaz deponitur alle.
xiii	iiij	f	xiij cal'	20	Fabiani ⁊ sebastiani martyrũ. totuz dup.151.
ij		g	xij cal'	21	Agnetis virginis ⁊ martyris. totuz dup.152.
	xij	A	xj cal'	22	Vincentij martyris. totum duplex.152.
x	j	b	x cal'	23	Emerentiane virginis ⁊ martyris.
		c	ix cal'	24	
xviij	ix	d	viij cal'	25	Cõuersio sci pauli totũ d.153.Dies egyptiac⁹.
vij		e	vij cal'	26	
	xvij	f	vj cal'	27	Juliani episcopi ⁊ confessoris. iij.lec.153.
xv	vi	g	v cal'	28	Trãsla.sci tho.d aqno.totũ du.154.Claues.xl.
iiii		A	iiij cal'	29	Agnetis scdo.iij.lec.154. Oct.vincẽtij.m.me.
	xiiij	b	iij cal'	30	
xii	iiij	c	pdie cal'	31	Trãslatio sci marci euãgeliste. duplex.154.

Vbicunq; inueneris aureũ numerum nigrum qui in margine positus est currentem illo an no:sequenti dominica erit.lxx. Si vero in dominica occurrerit: illa dimissa sequentem dominicam accipias.

in.iiii.dies.in.xxvi.vel.xxvii.in anno bissextili.
Ast februi quarta est:pręcedit tertia finem.

Aure⁹ nūerus	KL			Februarius habet dies.xxviii.Luna.xxix. Nox habet horas.xiiii.dies vero.x.
j	d	Februa.	1	Ignatij episcopi ⁊ mar. iii.lec.155.
xi	e	iiii no	2	Purificatio scē marię virgis. totū dup. 155.
ix xix	f	iii no	3	Blasij epi ⁊ mar. Simplex.156.
viii	g	p̄die no	4	Anniuersariū patr ⁊ ma.ix.l'.Dies ęgyptiac⁹
xvij	A	Nonis	5	Agatę virginis ⁊ martyris. duplex.156.
vj xvi	b	viii id	6	Dorothee v.⁊ m̄.si.157.Ved.⁊ a.epo. me.157
v	c	vii id	7	℟. Post nonas febrvi debet luna noua regri.
iiii	d	vi id	8	Inqꝫ sequenti die celebrabitur terminus ille.
iii xiii	e	v id	9	Apollonię vir.⁊ mar. iii.lec.157.Initium.xl.
ii	f	iiii id	10	Scolasticę virginis. iii.lec.157.
xi	g	iii id	11	
x	A	p̄die id	12	
xix	b	Idibus	13	
viii	c	xvi cal'	14	Martii. Valentini martyris. iii.lec.158.
	d	xv cal'	15	
	e	xiiii cal'	16	Sol in piscibus.
xv	f	xiii cal'	17	
iiii	g	xii cal'	18	
	A	xi cal'	19	Finis adest hyemis, quo, diuus tpe surgit.
xii	b	x cal'	20	In cathedra petrus:ver dabit illa dies.
i	c	ix cal'	21	
	d	viii cal	22	Cathedra sci petri.Simplex.158.Ver oritur.
ix	e	vii cal'	23	Vigilia.
	f	vi cal'	24	Matthię apl̄i.totū dup.159. Locus bissexti.
xvii	g	v cal'	25	℟. Bissextum sextę martis tenuere calendę.
vi	A	iiii cal'	26	Posteriore die, celebrantur festa mathię.
	b	iii cal'	27	Dies ęgyptiacus.
xiiii	c	p̄die cal'	28	

	Aure9 nūerus				
			KL		Martis prima necat: cuius in cuspide q̄rta est. Martius habet dies. xxxj. Luna. xxx. Nox habet horas. xij. dies vero. xij.
	iii	d	Martij	1	Albini epi ⁊ ꝯf. iii. l. 159. Dies egyptiacus.
		e	vi no	2	
	xi	f	v no	3	
		g	iiii no	4	
		A	iii no	5	Incipit primus embolismus.
	viii	b	p̄die no	6	Incipit tertius embolismus.
		c	Nonis	7	Scti thome de aquino. totum duplex. 160.
	xvi	d	viii id	8	℟. Post nonas martis vbi sit luna noua regre
	v	e	vii id	9	Tertia lux domini proxima pascha tenet.
		f	vi id	10	Pascha nec vndenas aprilis ante calendas.
	xiii	g	v id	11	Nec post septenas maij valet esse calendas: Claues pasche.
	xi	A	iiii id	12	Gregorij pape. totum duplex. 160.
		b	iii id	13	
	x	c	p̄die id	14	Octa. sancti thome de aquino. me. vltima. xl.
		d	Idibus	15	Equinoctium vernale. ℟. De equinoctio.
	xviii	e	xvii cal	16	Aprilis. Eq̄ dies nocti ē nox est similisq3 diei.
	vii	f	xvi cal	17	Idibus hos tribuit marti9 esse pares.
Aure		g	xv cal	18	Sol in ariete. nota q̄ celebrat̄ festū de pietate dn̄e nr̄e i fer. vj. ante dn̄icā in ramis palmarum sub toto duplici vbi est ꝯsuetū, ⁊ si festū annūciationis in p̄dicta fer. euenerit, festū de pietate, in p̄cedēti. vj. fer. celebrabit̄. 269.
us nu	xv	A	xiiii cal	19	Sci ioseph spōsi btē virgi. totum duplex. 257.
mer9 iiii		b	xiii cal	20	
xvi		c	xii cal	21	Benedicti abbatis. duplex. 160.
v	xii	d	xi cal	22	℟. Que tenet vndenas aprilis luna calendas. Primum pascha,
	i	e	x cal	23	Et pacte numerum monstrat per quemlibet annum.
xiii		f	ix cal	24	
ij	ix	g	viii cal	25	Annunciatio dominica. totum dup. 161.
		A	vii cal	26	Per hunc aureū numerum nigrū annuatim facillime reperies festū pasce tē-
x	xvii	b	vi cal	27	poribus ppetuis. Primo scias aureū numerum illius anni qui sit: quo inuen- to, ex opposito intra in calendariū ad lr̄as dierum ⁊ ita descendēdo primum
	vi	c	v cal	28	diem dn̄icum vbi reperies ibi pascha celebrabis. Quod si aure9 nūerus i
xvii		d	iiii cal	29	Dies egyptiacus. dn̄ica fuerit: dimissa illa recurrat̄ ad sequē- tem dn̄icam imediate, ⁊ ibi erit pascha no-
vii	xiiii	e	iii cal	30	strū. Aureū aūt numerum sic inuenies. nā anno dn̄i. 1550. pro aureo nu- mero currebat. 12. sequēti anno curret. 13. ⁊ sic semp p̄cedendo vsq3 ad. 19.
	iii	f	p̄die cal	31	inclusiue postea iterum incipiat ab vno, ⁊ procedat vsq3 ad. 19. inclusiue.

nūer9 au. j ij iij iiij v. vj vij viij ix x xi xij xiij xiiij xv xvi xvij xviij xix.

Aprilis decima est: vndeno a fine minatur.
Aprilis habet dies. xxx. Luna. xxix.
Nox habet horas. x. dies vero. xiiij.

Aure⁹ nūerus	KL	A			
xv		g	Aprilis	1	
iiii	x	A	iiii no	2	
		b	iii no	3	Finis septimi embolismi.
xii	xix	c	pdie no	4	Ambrosij epi. to. du. 162. Finis tertij embolis.
i	viii	d	Nonis	5	Vincentij ꝯfes. ordinis pdicatoꝝ. totū du. 162.
	xvi	e	viii id	6	℣. Que nouā lunā post nonas mensis aprilis.
ix	v	f	vii id	7	Inde vigesima lux est terminus vñ rogabis.
		g	vi id	8	
xvii	xiii	A	v id	9	
vi	ii	b	iiii id	10	Dies egyptiacus.
		c	iii id	11	Octaua sancti vincentij ꝯfessoris. memoria.
xiiii	x	d	pdie id	12	
iii		e	Idibus	13	Maij. Tiburtij valeriāi ꝛ maxi. m̄. iij. lec. 163.
	xviii	f	xviii cal	14	Claues rogationum.
xi	vii	g	xvii cal	15	
		A	xvi cal	16	Sol in tauro.
xix	xv	b	xv cal	17	
viii	iiii	c	xiiii cal	18	
		d	xiii cal	19	Dies egyptiacus.
	xii	e	xii cal	20	
		f	xi cal	21	
		g	x cal	22	Georgij martyris. Simplex. 163.
	ix	A	ix cal	23	Adalberti episcopi ꝛ martyris. iij. lec. 163.
		b	viii cal	24	Marci euāgeliste. to. du. 164. Ultimū pasca.
	xvii	c	vii cal	25	
	vi	d	vi cal	26	
		e	v cal	27	Vitalis martyris. iii. lec. 164.
	xiiii	f	iiii cal	28	Petri martyris. totū du. 164. Claues pente.
	iii	g	iii cal	29	
		A	pdie cal	30	

Terti⁹ in maio lupus est: ⁊ septimus anguis,

	Aure⁹ numerus		M			Maius habet dies. xxxi. Luna. xxx. Nox habet horas. viii. dies vero. xvi.
	xi	b	Maij		1	Philippi ⁊ iacobi aplorum. totum duplex. 165.
		c	vi	no	2	Antonini archiepi ⁊ conf. du. 166. Dies egyp.
	xix	d	v	no	3	Inuē. s. cru. to. d. 167. alex. euē. ⁊ the. m. mē. 168.
	viii	e	iiii	no	4	Festum corone domini. Simplex. 168.
		f	iii	no	5	℣. Luna reperta prius post maij tertio nonas Dat ω quarta dies est sancti terminus ignis.
Aure	xvi	g	pdie	no	6	Ioannis an. por. la. to. d. 169. Oct. petri m. mē.
us nu	v	A	Nonis		7	Translatio bti petri marty. totum duplex. 168.
mer⁹		b	viii	id	8	Apparitio sci michaelis. totum dup. 169.
xxi	xiii	c	vii	id	9	[illegible]
v	ii	d	vi	id	10	Gordiani ⁊ epimachi mar. iii. lec. 170.
		e	v	id	11	
xiii	x	f	iiii	id	12	Nerei archilei ⁊ pancratij mar. iii. lec. 170.
ij		g	iii	id	13	Seruatij confessoris. Simplex. 170.
	xviii	A	pdie	id	14	
x	vii	b	Idibus		15	
		c	xvii	cal	16	Iunii.
xviii	xv	d	xvi	cal	17	
xij	iiii	e	xv	cal	18	Sol in geminis.
		f	xiiii	cal	19	Potentiane virginis. iii. lec. 171.
xv	xii	g	xiii	cal	20	
iiii	i	A	xii	cal	21	
		b	xi	cal	22	
xii	ix	c	x	cal	23	
i		d	ix	cal	24	Translatio beati dnici. totum duplex. 171.
	xvii	e	viii	cal	25	Urbani pa. ⁊ m. iii. l. 172. Est. s. oxit. Dies egi.
ix	vi	f	vii	cal	26	℣. Uer fugat vrbanus pperās vestigia transit.
		g	vi	cal	27	Estas quē sequitur fructibus apta magis.
xvii	xiiii	A	v	cal	28	
vi	iii	b	iiii	cal	29	Ubicūqz inueneris aureū numerū nigrū q est i mar
		c	iii	cal	30	gine ponitur sequenti dnica est festū penthecostes.
xiiii	xi	d	pdie	cal	31	Petronille virginis. iii. lec. 172.

Festū sancte Catherine de Senis celebraē semp prima dnica post festū sancte Crucis mēsis maij, ex institutione. D. Clemētis pape 7. ⁊ fit officiū sub toto duplici, ⁊ fit ea memoria p octauā ⁊ in octaua.

Junius vndeno quindeno a fine salutem.
Junius habet dies.xxx. Luna.xxix.
Nox habet horas.vi.dies vero.xviii.

	Aureꝰ nūerus	KL					
iij		e	Junij		1		
	xix	f	iiii	no	2	Marcellini ⁊ petri martyꝝ.	iii.lec.172.
xi	viii	g	iii	no	3		
	xvi	A	pdie	no	4		
xix	v	b	Nonis		5		
viii		c	viii	id	6		
	xiii	d	vii	id	7		
	ii	e	vi	id	8	Medardi epsicopi ⁊ confessoris.	iii.lec.173.
		f	v	id	9	Primi ⁊ feliciani martyrum.	iij.lec.173.
	x	g	iiii	id	10		
		A	iii	id	11	Barnabe apli.totū du.173.Dies egyptiacus.	
	xviii	b	pdie	id	12	Basilidis cirini naboris nazarij.m̄.	iii.l.174.
	vii	c	Idibus		13	Antonij ꝯfessoris ordinis minoꝝ.	iii.lec.174.
		d	xviii	cal	14	Solstitium tribuit nobis bisquinque ioannes Premissis moneo sic docet illa dies	
	xv	e	xvii	cal	15	Uiti ⁊ modesti mar.	iii.lec.174.
	iiii	f	xvi	cal	16	Martialis episcopi ⁊ confessoris. Cirici ⁊ iulite martyrum.	
		g	xv	cal	17	Sol in cancro. Dies egyptiacus.	
	xii	A	xiiii	cal	18	Marci ⁊ marcelliani martyrum.	iii.lec.175.
	i	b	xiii	cal	19	Geruasij ⁊ prothasij martyꝝ. Simplex.175.	
		c	xii	cal	20		
	ix	d	xi	cal	21		
		e	x	cal	22	Scōꝝ decem miliū martyꝝ. Simplex.176.	
	xvii	f	ix	cal	23	Uigilia. 176.	
	vi	g	viii	cal	24	Natiuitas sci ioannis baptiste. totū dup.177.	
		A	vii	cal	25		
	xiiii	b	vi	cal	26	Joannis ⁊ pauli martyrum. simplex.178.	
	iii	c	v	cal	27		
		d	iiii	cal	28	Leonis pape.memoria.179. Uigilia. 178.	
	xi	e	iii	cal	29	Petri ⁊ pauli aploꝝ. totum duplex.179.	
		f	pdie	cal	30	Commemoratio sancti pauli. totum du.180.	

Tredecimus iulij decimo iunuit ante caledas.

Aure⁹ nūerus					Julius habet dies. xxxi. Luna. xxx. Nox habet horas. viij. dies vero. xvi.
xix	G	Julij		1	Octaua scti Joannis baptiste. Simplex. 180.
viij	A	vi	no	2	Visitatio btē marie virginis. totum dup. 181.
	b	v	no	3	Processi ⁊ martiniani martyrū. memo. 181.
xvj	c	iiij	no	4	
v	d	iij	no	5	
	e	pdie no		6	Octaua apostolorū petri ⁊ pauli. Simp. 181.
xiij	f	Nonis		7	
ij	G	viij	id	8	
	A	vij	id	9	Octaua visitationis beate marie. Simp.
x	b	vi	id	10	Septem fratrum martyrum. iii. lec. 182.
	c	v	id	11	Procopij abbatis. iii. lec. 182.
xviii	d	iiij	id	12	Anniuer. oiū sepultoꝝ i cimiterijs nr̄is. iii. l.
vij	e	iii	id	13	Dies egyptiac⁹. ꝶ. Incipiūt iunij pdie cani.
	f	pdie	id	14	Dies cani. Et pdie nonas septē. fine resultāt.
xv	G	Idibus		15	Diuisio apostolorum. totum duplex. 182.
iiij	A	xvij	cal	16	Augusti.
	b	xvj	cal	17	Alexij confessoris. iii. lec. 183.
xij	c	xv	cal	18	Sol in leone.
i	d	xiiij	cal	19	
	e	xiij	cal	20	Scē margarite virginis ⁊ mar. Simp. 183.
ix	f	xij	cal	21	Praxedis virginis.
	G	xj	cal	22	Marie magda. to. du. 184. Dies egyptiac⁹.
xvii	A	x	cal	23	Apollinaris episcopi ⁊ martyris. iii. lec. 185.
vi	b	ix	cal	24	Christine virg. ⁊ marty. iii. lec. 185. Vigilia.
	c	viij	cal	25	Jacobi apostoli. to. d. 185. Christophori ⁊ cu.
xiiij	d	vij	cal	26	Anne matris beate ma. 186. totum dup. 186.
iij	e	vj	cal	27	Marthe virginis duplex. iii. lec. 186.
	f	v	cal	28	Nazarij celsi pātaleonis martyꝝ. iij. lec. 187.
xi	G	iiij	cal	29	Felicis simp. fau. ⁊ beatri. m̄. iii. lec. 187. Oct.
xix	A	iij	cal	30	Abdō ⁊ sen. m̄. iii. l. 187. s. marie mag. simp.
	b	pdie	cal	31	Germani episcopi ⁊ confessoris. iii. lec. 188.

Augusti nempe prima fuga de fine secunda.

Aureus numerus — Augustus habet dies. xxxi. Luna. xxx.
Nox habet horas. x. dies vero. xiiii.

viii	c	Augusti	1	Ad vincula sci pe. simp. 188. 9. macha.	me. 189.
xvi	d	iiii no	2	Stephani pa. 7 m. iii. lec. 189. Incipit 6us embo.	
v	e	iii no	3	Inuentio sancti stephani. 189.	
	f	pridie no	4	Vigilia.	
xiii	g	Nonis	5	Beati dominici patris nostri. totu duplex. 189.	
ii	A	viii id	6	Trans. do. t. d. 189. Sixti feli. 7 aga. m.	
	b	vii id	7	Donati episcopi 7 marty.	memoria. 191.
x	c	vi id	8	Ciriaci sociorumque eius.	memoria. 191.
	d	v id	9	Vigilia. 191.	
xviii	e	iiii id	10	Laurentii martyris.	duplex. 191.
vii	f	iii id	11	Tiburtii martyris.	memoria. 192.
	g	pridie id	12	Octaua sancti dominici.	Simplex.
xv	A	Idibus	13	Hippolyti sociorumque eius.	Simplex. 192.
iiii	b	xix cal.	14	Sepulb. Eusebii psby. me. 193.	Vigilia. 192.
	c	xviii cal	15	Assumptio sancte marie virginis.	totu d. 193.
xii	d	xvii cal	16	Rochi confes. 358	
i	e	xvi cal	17	Octaua sancti laurentii.	Simplex. 193.
	f	xv cal	18	Agapiti martyris. me. 193.	Sol in virgine.
ix	g	xiiii cal	19		
	A	xiii cal	20	Bernardi abbatis.	Simplex. 194.
xvii	b	xii cal	21		
vi	c	xi cal	22	Octa. assu. s. ma. sim. 193. Tim. 7 si. m.	me. 194.
	d	x cal	23	Vigilia.	
xiiii	e	ix cal	24	Bartholomei apostoli.	totum duplex. 194.
iii	f	viii cal	25	Ludouici confesso. sim. 194.	Autumnus oritur.
	g	vii cal	26	v. Principium autumno ludouici festa dedere. Sic currunt breuibus tempora temporibus.	
xi	A	vi cal	27	Ruffi martyris.	iii. lec. 195.
xix	b	v cal	28	Augustini episcopi.	totum duplex. 195.
	c	iiii cal	29	Decol. sci ioa. ba. dup. 195. Sabine m. me. 196.	
viii	d	iii cal	30	Felicis 7 adaucti m. me. 196.	Dies egyptia.
	e	pridie cal	31		Finis sexti embolismi.

i.iii. l.xxi.

Tertia septẽbris vulpis est: ferit a pede dena.

Aure' numeri.	M				September habet dies. xxx. Luna. xxix. Nox habet horas. xii. dies vero. xii.
xvi	f	Septemb		1	Egidij abbatis. memoria. 196.
v	g	iiii	no	2	Incipit secundus embolismus.
	A	iii	no	3	Dies egyptiacus. Caniculares terminant.
xiij	b	pdie	no	4	Oct. s. aug. simp. Marcelli m. me. 196. Dies ca.
ij	c	Nonis		5	Amminer. familiari. z bñfacto. ordi. nri. ix. lec.
	d	viii	id	6	
x	e	vii	id	7	
	f	vi	id	8	Natiuitas sancte marie. totum duplex. 196.
xviii	g	v	id	9	Gorgonij martyris. memoria. 197.
vii	A	iiii	id	10	
	b	iii	id	11	Prothi z iacinthi martyrum. iij. lec. 197.
xv	c	pdie	id	12	Equa dies nocti est autumni tempore lector. Esto memor sacram tunc celebrare crucem.
iiii	d	Idibus		13	Equinoctium autumnale.
	e	xviii	cal'	14	Octob. Exal. s. cru. to. d. 197. Cor. z cip. m. 198
xii	f	xvii	cal'	15	Oct. s. marie vir. simp. Nicomedis m. me. 198
i	g	xvi	cal'	16	Euphemie virginis z martyris. iii. lec. 198.
	A	xv	cal'	17	Lãberti epi z marty. iii. l. 198. Sol in libra.
ix	b	xiiii	cal'	18	
	c	xiii	cal'	19	
xvii	d	xii	cal'	20	Vigilia. 199.
vi	e	xi	cal'	21	Matthei apli z euã. t. d. 199. Dies egypriac9
	f	x	cal'	22	Mauritij sociorumq eius. Simplex. 200.
xiiii	g	ix	cal'	23	
iij	A	viii	cal'	24	
	b	vii	cal'	25	
xi	c	vi	cal'	26	
xix	d	v	cal'	27	Cosme z damiani martyrum. Simplex. 200.
	e	iiii	cal'	28	Vencesl ai martyris. iii. lec. 200.
viii	f	iii	cal'	29	Michaelis archangeli. totum duplex. 201.
	g	pdie	cal'	30	Hieronymi presbyteri. totum duplex. 201.

i.dies.iii.   i.xxi.

Terti⁹ octobris gladi⁹ decimus ordine nectit.

Aure⁹ numerus	OCL			October habet dies.xxxi. Luna.xxix. Nox habet horas.xiiii. dies vero.x.
xvi	A	Octo.	1	Remigij epi ⁊ ꝯ. iij.lec.202. Finis scdi embol.
v	b	vi no	2	Leodegarii episcopi ⁊ martyris. iii.lec.202.
xiii	c	v no	3	Dies egypciacus.
ij	d	iiii no	4	Francisci confessoris. duplex.202.
	e	iii no	5	
x	f	pdie no	6	Octaua sancti michaelis. Simplex.
	g	Nonis	7	Marci pa.⁊ ꝯ. iii.l.202. Sergii bacchi mar-
xviij	A	viii id	8	celli ⁊ apulei m̄. me.203.
vii	b	vii id	9	Dionisij sociorumqꝫ eius. totum duplex. 203.
	c	vi id	10	Anniuersarium oium fratrū ordinis nri.ix.l.
xv	d	v id	11	
iiii	e	iiii id	12	
	f	iii id	13	Eduardi confessoris. iii.lec.203.
xii	g	pdie id	14	Calixti papę ⁊ martyris. iii.lec.204.
i	A	Idibus	15	
	b	xvii cal'	16	Nonembris
ix	c	xvi cal'	17	
	d	xv cal'	18	Lucę euāgelistę.totū du.204. Sol in scorpioe.
xvii	e	xiiii cal'	19	
vi	f	xiii cal'	20	
	g	xii cal'	21	Undecim miliū virginū ⁊ marty.totū du.204.
xiiii	A	xi cal'	22	Dies egypciacus.
iii	b	x cal'	23	
	c	ix cal'	24	
xi	d	viii cal'	25	Crispini ⁊ crispiniani martyrum. iii.lec.205.
xix	e	vi cal'	26	
	f	vi cal'	27	Uigilia. 205.
viii	g	v cal'	28	Simonis ⁊ iudę apostoloꝝ.totuꝫ duplex.205.
	A	iiii cal'	29	
xvi	b	iii cal'	30	
v	c	pdie cal'	31	Quintini marty. memoria.206. Uigilia.206.

Quinta nouēbris acus: vix tertia māsit i vrna.

Aure⁹ nūerus	ML			
				Nouember habet dies. xxx. Luna. xxix.
				Nox habet horas. xvi. dies vero. viii.
	d	Nouē.	1	Festiuitas oīum sanctorum. totum dup. 206.
xiii	e	iiii no	2	Cōmemora. oīuz fideliū defūctoꝝ. ix. lec. 207.
ij	f	iii no	3	Incipit. v. embolismus.
	g	p̆die no	4	
x	A	Nonis	5	Dies egypriacus.
	b	viii id	6	
xviii	c	vii id	7	
vii	d	vi id	8	Octaua omnium sanctorum. Simplex.
	e	v id	9	Theodori martyris. iii. lec. 208.
xv	f	iiii id	10	Quatuor coronatorum. iii. lec. 208.
iiii	g	iii id	11	Martini epi ⁊ c. dup. 208. Mēne m̄. me. 209.
	A	p̆die id	12	
xii	b	Idibus	13	Bricij episcopi ⁊ confessoris. memoria. 209.
i	c	xviii cal'	14	Decembris.
	d	xvii cal'	15	
ix	e	xvi cal'	16	
	f	xv cal'	17	Sol in sagittario.
xvii	g	xiiii cal'	18	Octaua sancti martini. Simplex.
vi	A	xiii cal'	19	Sancte Elisabeth. Simplex. 209.
	b	xii cal'	20	℣. Principium est hyemis clemens qui frigora sentit. Et monet hic sanctus corpora nostra tegi.
xiiii	c	xi cal'	21	Presentatio b. virg. marie. Totū duplex. 157.
iii	d	x cal'	22	Cecilie virginis ⁊ martyris. duplex. 209.
	e	ix cal'	23	Clementis pape ⁊ m. Simp. 210. oriē hyems.
xi	f	viii cal'	24	Grisogoni martyris. iii. lec. 211.
xix	g	vii cal'	25	Catherine virgi. ⁊ martyris. totū dup. iii. lec. 211.
	A	vi cal'	26	
viii	b	v cal'	27	Vitalis ⁊ agricole martyrum. iii. lec. 211.
	c	iiii cal'	28	Dies egyptiacus.
xvi	d	iii cal'	29	Saturnini marty. memo. 145. Vigilia. 145.
v	e	p̆die cal'	30	Andree apostoli. totum duplex. 145.

Andree festo vicinior ordine quis: Aduētū dn̄i prima colit feria. Si cadit in lucem dn̄i celebratur ibidem: Aduentū dn̄i non est celebrare decembris. Post trinas nonas, nec quinas ante calendas.

Dat duodena cohors inde decéq; decébris.

Aure' nūerus	OL			December habet dies. xxx. Luna. xxx. Nox habet horas. xviij. dies vero. vi.
xiij	f	Decéb	1	Finis quinti embolismi.
ij	g	iiii no	2	Incipit primus embolismus.
	A	iii no	3	
x	b	pdie no	4	Barb. v. ꝛ m. simp. 143. Incipit q̄rtus ēbolis.
	c	Nonis	5	
xviij	d	viii id	6	Nicolai epi. d. 144. (mē. 141. Dies egypti.
vii	e	vii id	7	Cōsc. sci ābro. archie. 10. d. 144. Oct. sci ādree.
	f	vi id	8	Scificatio btē marię virgi. totū duplex. 145.
xv	g	v id	9	
iiii	A	iiii id	10	
	b	iii id	11	Damasi papę ꝛ confessoris. iii. lec. 145.
xii	c	pdie id	12	
i	d	Idibus	13	Lucię virginis ꝛ martyris. duplex. 146.
	e	xix cal'	14	Januarij. (hyemale.
ix	f	xviij cal'	15	℣. Ante dié decimū chr̄i nascétis hr̄. Solstitiū
	g	xvij cal'	16	Solstitium: certi si ratione sumus.
xvii	A	xvi cal'	17	Lazari epi ꝛ conf. duplex. O sapientia.
vi	b	xv cal'	18	Sol in capricorno.
	c	xiiij cal'	19	
xiiij	d	xiij cal'	20	Uigilia.
iii	e	xij cal'	21	Thomę apostoli. totum duplex. 146.
	f	xi cal'	22	Dies egyptiacus.
xi	g	x cal'	23	
xix	A	ix cal'	24	Uigilia.
	b	viij cal'	25	Natiuitas dn̄i nr̄i iesu christi. totū duplex. 8.
viii	c	vii cal'	26	Stephani prothomartyris. totū duplex. 146.
	d	vi cal'	27	Joānis apostoli ꝛ euāgelistę. totū dup. 147.
xvi	e	v cal'	28	Sanctorum innocentium. Simplex. 148.
v	f	iiii cal'	29	Thomę episcopi ꝛ martyris. Simplex. 148.
	g	iii cal'	30	
xiij	A	pdie cal'	31	Siluestri papę. Sim. 149. Finis pmi embolis.

Tractatus de defectibus in missa occurrentibus.

Defectus missę sunt qn̄ requisita ad missę celebrationem deficiunt. Isti autem defectus cōtingunt: aut ex parte sacramenti: aut ex parte ministri, aut ex parte ministerij: qa ī sacro requiritur panis triticeus, vinum de vite: aqua naturalis. & sunt hæc ex parte materiæ. Ex parte vero formę requiruntur verba consecrationis, et intentio cōsecrantis. In ministro autem requiritur exterius, debitum vestimētum, & in corpore, ieiuniū, & dispositio mentis & animę. Et in ministerio reqritur ꝙ missa compleatur: scilicet: quod sacrificium sit completum & perfectum, & quod sacerdos sumat sacrificium cōmunicando. Vnde de his dicendum est per ordinem.

¶ Primo de defectu panis.

Sciendum est igitur ꝙ conficiens in pane fermentato grauiter peccat: quia facit cōtra statutum & consuetudinem ecclesiæ. Si vero conficiat in pane qui incipit corrumpi, similiter grauiter peccat. Etiam conficiendo in azimo corrupto & infecto propter irreuerētiā sacramenti: tamen talis panis si cōficiatur sacramētum est. Sed si panis sit adeo corruptus ꝙ in eo deficeret species panis: nō potest confici, hoc est ꝑ verba sacramēti non efficitur corpus Christi: & ꝙ species maneat, potest cognosci ex hoc, ꝙ continuitas nō est soluta, nec alia accidentia ablata. Hæc sanctꝰ Thomas & Alber. ¶ Item si grana alterius generis fuerint admixta tritico, in tāta quantitate, ꝙ aliam speciem faciant, siue ꝙ mediū constituant, non potest ex eo confici sacramentum: tamen ex modica quantitate non impeditur: Sanctus Thomas & Albertus & Petrus. ¶ Si panis sit de aqua rosacea confectus dubitat̄ inter doctores. Et sanctus Thomas dicit esse probabilius ꝙ non possit confici. ¶ Si sacerdos infra missam ante consecrationem aduertit hostiam nō esse triticeā, vel esse corruptam: remota illa hostia, aliam ponat, & a canone reincipiat. Si vero post consecrationē hoc aduertit: idē faciat ponendo aliam hostiam, & eam sumendo, sed nihilominus postea illaȝ primam sumat, aut alijs sumendam tradat, vel eam reuerenter conseruet, Petrꝰ. Quod aūt dicit hic Petrus ꝙ reincipiat a canone, Sctūs Thomas tn̄ dicit in simili casu esse reincipiēdū tm̄ a verbis consecrationis, vt habebis infra. Si vero sacerdos aduertat dictuȝ defectum hostię postq̄ sumpserit: licet in isto casu varient doc. tn̄ sctūs Tho. tenet in. iij. ꝑte ꝙ debeat aliam ponere hostiā, & cōsecrare, & sumere, quia ꝑceptū de perfectione sacramenti maioris est pōderis, q̄ præceptum, ꝙ a ieiunis sumatur. ¶ Per id aūt ꝙ dicit Petrꝰ: Si sacerdos infra missam aduertat hostiam nō esse triticeā vel esse corruptā: patet qd agendū sit, si nulla hostia fuerit posita, vel si posita, fuerit ꝑdita. Et per id qđ dicit scūs Tho. si aduertat de defectu hostię post eiꝰ sūptionē, pōt hoc idē ītelligi: si aduertat ēt post sumptionē sanguinis rursus ꝙ ponat nouū panē, & nouū vinū, et cōsecret, atq; ꝓsequat̄, & sumat: ne sacr̄m remaneat impfectū, qđ magis exp̄sse appebit infra, vbi statim dicet̄ de defectu vini: & ponent̄ magis exp̄sse verba ipsius sancti Tho.

¶ De defectu vini.

De vino primo sciendum est, ꝙ si vinum factum est omnino acetum, nō potest de ipso cōfici sanguis chr̄i, quia vinū differt ab aceto: sicut viuum a mortuo: ſm philosophum. Sed si vinum sit in via quasi acescēdi, tunc idem est iudicium ꝙ de pane, qui est in via ad corruptionem: scilicet ꝙ pōt cōfici: peccat tn̄ huiusmodi cōficiens grauiter, propter irreuerentiam sacramenti: sanctus Thomas & Albertus. Et addit Albertus, ꝙ si vinum putridum sit tantum, ꝙ vini naturam perdiderit: non potest confici. Quod si non est corruptum, sed in via, potest cōfici, sed tamen cōficiens peccat, vt dictum est de vino, quod tendit in acetū. Et idem intelligēdum de vino multum pontico siue acri. De agresti, non pōt confici sctūs Tho. & Alb. De musto pōt cōfici, non tn̄ faciēdū de multū recēti ꝑꝑ impuritatē: scūs Tho. & Petrus. Si vino apponatur tāta aq̄ ꝙ nō cōuertatur

in vinum, non conficitur. Et non debet apponi aqua rosacea, vel alia artificialis. Si tamen apponeretur in tam modica quantitate, ꝙ in vinū cōuerteretur: conficeretur: hæc sanctus Tho. & Petrus. Item si sacerdos post cōsecrationē corporis: scilicet ante consecrationē sanguinis percipiat aut vinum aut aquam nō esse in calice: debet statim apponere & consecrare. Si vero post oīa verba consecrationis percipiat ꝙ vinū nō fuerit positū, sed aqua: si quidem hoc percipiat ante sumptionē corporis, debet, deposita aqua si ibi fuerit, ponere vinum cum aqua, & resumere a verbis cōsecrationis sanguinis. Si vero hoc ꝑcipit post sumptionē corporis, debet apponere aliā hostiam simul cum sanguine iterū consecrandā & in fine sumere hostiam iterum cōsecratam & sanguinem: nō obstāte etiam si prius sumpsit aquam quæ erat in calice: quia præceptū de perfectione sacramenti maioris ponderis est, ꝙ̄ p̄ceptum ꝙ hoc sacramētū a ieiuno sumatur. hæc sanctus Tho. Ex prædictis nunc verbis demonstrantur illa duo quæ supradicta sunt, cum de defectu panis dictum est. Dicit etiam. S. Tho. ꝙ non sufficit sacerdoti solam hostiam sumere: ne imperfectum remaneat sacramentum. Sed si solū sanguinem aliquis consecraret & sumeret: ita remaneret sacramentum imperfectum: sicut si solam hostiam consecraret & sumeret. Tunc autem solum sanguinem consecrasset & sumpsisset: si post sumptionem sanguinis, cognosceret, ꝙ hostia non fuisset triticea: vel ꝙ fuisset corrupta. Et vt hinc dicit. S. Tho. etiam si solutum sit ieiunium, ꝙ repetendum est sacramētum vt sit integrum. Et cum missæ celebritas terminetur benedictione sacerdotis: vt dicetur infra: non ita iudicandum est de defectibus missæ reparandis, ante benedictionem sacerdotis: cum adhuc stet officium missæ, & post benedictionem, quando iam est solutum officium missæ: quia post benedictionē qcquid fieret, magis videretur iteratio missæ: ꝙ̄ reparatio defectus. Item ex verbis sancti Tho. immediate supradictis apparet: ꝙ in reparatione sacramenti imperfecti, sufficiat resumere a verbis consecrationis: inde tamen omnia ordinate sunt repetēda: quia vt dicitur. vij. q. i. perfecta nō possunt dici sacramēta, ꝙ̄ ꝑfectū nō habēt ordinē. Et. S. Tho. dicit ꝙ immane est sacrilegium, si nō perficiatur hoc sacramētum. Vnde concilium Toletanum tulit sentētiam excōmunicationis in eos, qui cum possunt nō perficiunt istud sacramentum, vt patet supra in loco decreti immediate allegato.

De defectu aquę.

Si sacerdos percipiat aquam nō fuisse appositam in vino ante consecrationem sanguinis, ponat eam: & dicat verba cōsecrationis. Si autem percipiat post consecrationem sanguinis, nullo modo debet postea aquam apponere: quia non est de necessitate sacramenti: & sequeretur corruptio sacramenti in aliqua parte. Siquis tamen ante cōsecrationem scienter dimitteret appositionem aquę, grauiter peccaret: quia ageret contra constitutionē ecclesiæ: & qa dn̄m apposuisse credit. Nō autem sufficit ꝙ aqua apponatur, qn̄ vinum adhuc est in dolio: quia hoc non significaret aliquid: sed oportet vt imminente oblatione, apponatur ad sacramentum. hęc. S. Tho.

De defectu formę.

Pro notitia formę, sciendū est, ꝙ Ambro. in li. de sacramentis dicit: ꝙ hoc sacramentū conficit in verbis & sermonibus Christi. Ex quo dicto concludit. S. Tho. ꝙ forma cōsecrationis huius sacramēti sit. Hoc est enim corpus meum. & Hic est enim calix sanguinis mei noui & ęterni testamenti, mysterium fidei, qui pro vobis & pro multis effundetur in remissionem peccatorum. Illa vero verba. Accipite & mandu. pertinent ad vsum materię consecratę. Similiter illa verba. Hęc quotiescunq; &c. pertinent ad vsum huius sacramenti: quia vsus non est de necessitate sacramenti: vt dicit idem. s. Tho. Item illa coniunctio: enim, non est de substantia formæ: tamē dici debet ſm vsum ecclesiæ qui vsus a beato Petro initium sumpsit. Etiam beatus Tho. dicit, ꝙ si prædictæ formæ mutentur, nihil efficitur: etiam si videantur verba idem significare: similiter si aliquid de dictis formis diminuitur. Si vero aliquid adderetur, ꝙ significationē nō mutaret, nec errorē induceret: magnū peccatū esset: tn̄ conficeretur ſm Alber.

Dicit autem. S. Tho. ꝙ forma p̄dicta vtēs

pro nomine demonstratiuo, ostendit, ꝙ materia consecranda debet esse coram sacerdote. Vnde sacerdos existens in domo sua, non potest consecrare panem qui est in altari: aut etiam in foro: vel vinum quod est in cellario. Sed quantacunqꝫ sit quãtitas panis & vini, quæ corã sacerdote ponitur, potest ab ipso cõsecrari. S. Tho. etiam dicit ꝙ si sacerdos nõ recordetur se dixisse ea quæ in cõsecratione cõiter dicũtur, non debet ex hoc turbari. Nõ enim qui multa dicit, omniũ recolit, q̃ dixit. Si tñ sacerdoti probabiliter cõstet, se aliqua omisisse, si qdẽ nõ sunt de necessitate sacramẽti: nõ debet resumere imutãdo ordinẽ sacrificij: sed debet vlterius ꝓcedere. Si vero certificet̃ se omisisse aliqd eorũ, q̃ sunt de necessitate sacri. s. formam cõsecrationis: debet resumi ipsa forma, et cętera ꝑ ordinẽ recitari.

De defectu intentionis ministri.

NOn solum autem necessaria sunt ad conficiendum prædicta verba, sed etiam requiritur intentio: quia ꝯm Augu. in sacramẽtis sine intẽtione nihil agitur. Vnde. S. Tho. dicit ꝙ ad ꝑfectionẽ sacramenti requiritur intentio ministri, qui se subijciat principali agẽti. s. vt itẽdat facere quod Christus fecit & ecclesia. & dicit, ꝙ non est necessaria intentio actualis: sed sufficit habitualis vt conficiatur. Puta, si cum sacerdos accedit ad altare ad celebrandum intendat facere quod facit ecclesia: perficitur sacramentũ. Sed si postea suspẽdatur eius intentio per aliam occurrẽtem cogitationẽ: nihilominus ꝑficitur sacramẽtũ ex virtute intẽtionis ꝓpositę. Tñ studiose curare debet minister sacramẽti: vt etiã actualem adhibeat intẽtionẽ. Et dicit, ꝙ cũ aliquis non intẽdit sacramẽtũ ꝑficere: sed delusorie aliqd agere: talis peruersitas tollit virtutẽ cõsecrãdi & virtutẽ sacramẽti, ꝓcipue, qñ itẽtionẽ exterius manifestat. Si aũt intẽtio ministri ꝑuertatur quantum ad id quod sequitur sacramentum, puta si sacerdos intenderet cõficere corpus Christi, vt eo ad veneficia vteretur, quia prius nõ dependet a posteriori: talis intentionis ꝑuersitas, veritatẽ sacramenti non tollit: sed minister ex tali intentione grauiter peccat. Dicit enim Alber. ꝙ si aliquę hostię ex obliuione remaneãt in altari: aut aliqua pars vini, & sacerdos conficiat illa: non sunt consecrata, quia de eis non intendit. Durandus autem posuit casum. Si sacerdos habeat corã se vndecim hostias, & intendit consecrare decem: quęrens quot sint consecratę. Respõdet distinguendo: ꝙ hoc põt primo duobus modis intelligi. Vno modo, ꝙ numerus sit solũ in intentione, & non in opinione: intentio autem sit, quicquid sit coram se consecrare: verbi gratia. Si aliquis habeat consecrare, & corã se habeat vndecim hostias & opinatur esse decem: ipse vero intendit cõsecrare quicquid est corã se: patet ꝙ eius opinio fertur ad numerum: sed eius intentio non fertur ad numerum. vnde quia effectus consecrationis sequitur intentionem, & non opinionem: omnes vndecim sunt consecratę. Alio modo potest intelligi prædictus casus quando dicitur: habet coram se vndecim hostias, & intẽdit cõsecrare decẽ: vt nõ opinio sed intẽtio feratur ad numerũ: ita. s. ꝙ nõ velit plus q̃ decẽ, sed tm̃ decem cõsecrare: tũc in tali casu, prędictus doctor facit secũdã dis. dicẽs: ꝙ hoc duobus modis contingere potest. Vno modo ꝙ sciat veritatẽ numeri. alio modo ꝙ ignoret veritatẽ numeri. Et si sciat veritatẽ numeri. s. ꝙ hostię sint vndecim: & ipse decem tãtum cõsecrare intendit: aut decẽ distincte intẽdit cõsecrare. i. distinguit decem hostias quas intendit consecrare ab vndecima quam non intendit consecrare. Et patet ꝙ illę decẽ tantũ sunt cõsecratę, de quibus intẽdit: & vndecima de qua non intendit, non est consecrata. Aut sacerdos scit esse hostias vndecim & intendit consecrare decem non distinguendo vel determinando quas decem intendit: & quam vndecimam, non intendit: sed intendendo decem ex illis consecrare: tunc nulla est cõsecrata: eo ꝙ intentio non fuit ad aliquam determinatam. Et cum isto dicto satis concordat S. Tho. in. iij. parte. q. lxiiij. vbi dicit ꝙ minister sacramentorũ est sicut instrumentũ principalis agẽtis. s. Christi vel ecclesiæ. Et cũ tale istrumẽtũ habeat cognitionẽ, requirit̃ ꝙ ꝑ intentionẽ se determinet ad opus, qđ in virtute principalis agẽtis ꝓducer̃ debet. Ideo sequtur ꝙ vbi nõ determinat se, nihil operat̃. Si vero sacerdos ignoret veritatem numeri hostiarũ

& intendit decē hoſtias tm̄ conſecrare, dicit idem Durandus, ꝙ eodem modo diſtinguē-dum eſt: vtrum determinet quas decem intē-dit vel non determinet. Et reſpondēdum eſt, ſicut in caſu immediate p̄cedenti. ¶ Sed dubitat q̄uo: cum numerus ignoretur. Cui dubitationi reſpondetur: hoc poſſe contingere, ꝙ decem hoſtias videat extenſas, & vna ibi lateat. Ipſe autem intēdit omnes quas videt & nullam aliā conſecrare. Vel pōt eſſe, ꝙ decē ipſe ibi poſuerit, & vna erat ibi quam neſciuit: ipſe vero intendat omnes illas quas poſuit cōſecrare, & redit hic caſus in caſum ſupra poſitum Alberti, quia tunc illa nō eſt cōſecrata quam neſciuit ibi eſſe, & oēs aliȩ ſunt conſecratȩ. Si autem vnam plus ipſe poſuerit ꝙ̄ crediderit: vel alius vndecim poſuerit, & ipſe mandauit poni decem, & non intendit conſecrare niſi decem tantum, tunc non eſt determinata eius intentio: & ſicut ſupradictum eſt nulla eſt conſecrata.

¶ De defectu veſtimentorum.

SCiendum eſt ꝙ ſm̄ .s. Thom. & Alber. & omnes alios theologos, ſi omittatur aliquid de his quȩ ad ritum celebrationis pertinēt, q̄libet omittens aliquod tale: puta tp̄s debitum: altare tribus mappis coopertum: veſtes, & hm̄ōi, grauiter peccat, nihilominꝰ conſecrat ſi eſt ordinatus & aſſit eius intētio & debita materia et debita forma, ſed grauiſſime peccat, ſi ſcienter hoc faciat. In his potes colligere quæ ſint illa: ſine quibus non cōficitur: ſcilicet, materia debita, & forma cum intentione, & ordo in conficiente. Quicquid horum quatuor deficiat, non conficit̄ ſacramentū. Et iſtis quatuor exiſtētibꝰ: q̄buſcūq; aliis deficientibus, veritas adeſt ſacramenti. ¶ Secūdū Hoſt. ſufficit ꝙ vnꝰ ſit p̄ſens ī miſſa q̄ ſacerdoti rn̄deat: q̄uis de cōſe. di. i. dicat̄, ꝙ duo req̄runtur. Mulier in miſſa miniſtrare non pōt. ¶ Etiā ſine lumine non debet aliq̄s celebrare. extra de cele. miſ. c. ex parte.

¶ De defectu diſpoſitionis corporis.

IN cōcilio Toletano factū fuit p̄ceptum ſacerdotibus ꝙ nullus ſacerdos poſt potū cibumq; quātumcunq; minimum ſumptum, miſſam celebrare p̄ſumat. Et glo. ibidem dicit, ꝙ intelligit̄ de cibo vel potu poſt mediā noctem ſumpto, quia in media nocte incipit dies ſm̄ eccleſiā. Et nos videmus eſſe veru3: quia tunc incipit̄ offm̄ diei. ſ. matutinum q̄ſ ptinēs ad mane illius diei velut initiū. Dicit ēt .s. Tho. ꝙ poſt ſumptionē aquȩ vel alteriꝰ potus aut cibi, aut ēt medicinȩ, in quātacūq; parua quātitate, nō licet cōmunicare: nec refert vtrum nutriat aut nō: aut per ſe, aut cum aliis, dūmodo ſumat̄ per modum cibi vel potus: reliq̄ȩ tn̄ cibi remanētes in ore, et ſi caſualiter tranſglutiant̄, nō īpediunt cōionem, q̄a nō trāſglutiunt̄ per modū cibi, ſed p̄ modū ſaliuȩ, q̄ vitari nō pōt. Si aūt ante mediā noctē ſit ſumptus cibus vel potus: pōt cōicare. Nec refert vtrum poſtea dormierit vel vtrū cibus ſit digeſtus, quantum ad rationem prȩcepti, tamen quantum ad turbationem mentis, in hoc quod tollitur deuotio.

¶ De immunditia corporali.

DE immunditia vero corporali dicit .S. Tho. ꝙ cum iſte cibus non eſt corporis ſed mentis, ideo in eius ſumptione magis eſt conſideranda diſpoſitio mentis, ꝙ̄ corporis. Et ideo dicit, ꝙ ſi immunditia corporalis ſit perpetua, ſiue diuturna, non eſt abſtinēdum a cōione, ne p̄pter immūditia3 corporis perdat̄ fructus mentis. Si autē īmunditia ſit tempora lis, & pōt purgari, nō prohibet̄, ſi eſt bene diſpoſitus in mēte. Tn̄ laudabile foret abſtinere pro modico tp̄e. Si aūt ſacerdos infra miſſam recordat̄ ſe non eſſe ieiunum, q̄d faciendum, vide in ſequenti rubrica in fine.

¶ De defectu diſpoſitionis animæ.

INterdictus, ſuſpēſus: & excōmunicatus ēt iniuſte, cōicare nō debet, q̄a in talibus eſt defectus rei ſignificatȩ. ſ. defectꝰ vnitatis corporis myſtici. Item q̄cunq; cum cōſcientia peccati mortalis ad cōionē accedit, mortaliter peccat. primȩ ad Cor. ix. Qui manducat & bibit indigne, iudicium ſibi &c. Item nō ſufficit ei qui cōicare intēdit ꝙ ſit ſolū cōtritus: immo ſi habeat copiam ſacerdotis q̄ eum poſſit abſoluere, peccat ſine confeſſione cōicando. Si vero nō habet copiam, tūc ſi īmineat neceſſitas cōicandi uel celebrādi: puta q̄a timet̄ ſcādalum pp̄li: vel iā inceptū eſt myſteriū ſacri: vel aliq̄s infirmus loquelam amiſit, & eſt in p̄poſito cōfitēdi: miniſter nō

peccat

peccat ꝙ citius pōtest cōicando, vel alijs ministrando, si primo non possit confiteri. hæc Pet. & Alb. &. S. Tho. Sacerdos aūt qui cū conscientia peccati mortalis accedit ad altare, non solum peccat mortaliter ꝑpter cōionem, sed etiā quia exercet actus ordinis, vt ostendūt. S. Tho. & Alb. Verū pro sola executione actuum ordinis, sufficeret ei sola contritio sine cōfessione, vt dcm̄ est. In nullo aūt casu pōt aliquis celebrare vel cōionē recipere sine contritione quin mortaliter peccet.

ℂ De pollutione.

POllutio in somnis impedit cōionem, qn̄ causata est a cogitatione p̄cedenti, quæ fuerit peccatum mortale: si consensus fuerit in tali cogitatione de actu, vel si consensit in delectatione cogitationis. Si dubiū est, vtrū in præcedenti cogitatione fuerit peccatum mortale, abstinendum est, nisi necessitas aliqua requirat, ꝙ celebret, siue cōicet. Si vero certum est, ꝙ in præcedenti cogitatione non fuerit pcm̄ mortale, vel si nulla cogitatio pręcesserit, q̄ causa pollutiōis fuerit: cōicare pōt nisi pollutio tm̄ perturbauerit mentē ex cōmotione corporis, ꝙ deuotionē habere non possit, & cū fuerit abstinēdum: tp̄s quo abstinendum est sunt. xxiiij. hore. hæc. S. Tho.

ℂ Si sacerdos post consecrationem inceptā recordet̄ se comedisse vel bibisse: nihilominus debet perficere sacrificium, & sumere sacramētum. Et si recordet̄ se pc̄tm̄ cōmisisse, debet pęnitere & dolere, cum ꝓposito cōfitēdi & satisfaciendi, & sic non indigne sed fructuose pōt sumere sacrꝫ. Et eadē rō est, si meminerit se cuicunqꝫ excōicationi subiacere. Debet enī assumere ꝓpositum absolutioneꝫ petendi, & sic per inuisibilem pontificē Iesuꝫ chr̄m, absolutionē consequit̄, q̄tum ad hunc actum, ꝑ quē agit diuina ministeria. Si vero ante cōsecrationē alicuius p̄dictorū memor sit: tutius reputarem maxime in casu excōicationis, suspēsionis, & interdicti. ac māducationis, ꝙ missam inceptā deserat, nisi timeretur graue scandalum. Hęc. S. Tho.

ℂ De defectibus missam celebranti interdum occurrentibus.

SAcerdos qui celebrat missam, debet semper sumere sacr̄m integrum, ut dicit̄ supra in rubrica de defectu panis & vini. Quod debeat sumere, patet de conse. dist. ij. relatū. Toties autē sumat, quoties celebrat: qa ipsum sacr̄m in sumptione, cōplementum suæ significationis accipit. Et intelligendum est nisi ꝑ violētiā impediat̄, vel per infirmitatem, vel per mortem, vel hmōi. Et si plures missas aliqs celebrat in vna die: solū in vltima percipiat ꝑfusionē et nō in p̄cedēti, qa tunc nō eēt ieiunus, nec aliā missam celebrare posset, extra de cele. mis. c. ex pte. Sed si sacerdos post cōsecrationē infirmet̄, & nō habeat̄ alia hostia: nihilominus debet alius sacerdos reqri, qui. s. missam ꝓsequat̄ ab infirmo, non cōpletam, & hostiā debet diuidere, et vnam partē ipse sumere, & aliam infirmo dare. Hęc sctūs Thomas. ℂ Item si sacerdos morte aut infirmitate graui occupetur ante consecrationē corporis, non oportet ꝙ ꝑ alium suppleatur. Si vero cōsecrato corpore ante consecrationē sanguinis vel etiā consecrato vtroqꝫ debet celebritas per aliū expleri, vt. vij. q. i. ca. nihil. s. Tho. Qūo autē missa cōpleat̄ ostēdit præfatus canon supradicti concilij dicēs. Nō enim aliud explementum initiatis mysterijs cōpetit, ꝙ aut incipiētis aut subsequētis bn̄dictione cōpleta sit sacerdotis. Quātum autē ad hoc obliget̄ sacerdos: ostēdit̄ in ipso eodē ca. inferius: ubi dicit̄. Nullus absqꝫ patenti ꝓuentu molestię minister vel sacerdos cum cęperit, imperfecta officia p̄sumat oīno relinquere. Si quis autē hoc temerarie p̄sumpserit, excōicationis sententię subiacebit.

ℂ De perturbationibus occurrentibus missam celebrantibus.

POst tractatum de defectib⁹ missę dicēdū est de ꝑturbationib⁹ interdum occurrētib⁹ his q missam celebrāt. Turbat̄ autē missa, aut ꝑpter scandalum sacri, aut propter scādalū sacerdotis. Scandalū sacri est si cadat, aut si vomitu ꝓijciatur. Scandalū sacerdotis est, si sumere nequeat, aut ꝑꝑ cōmixtionē alicuius abhominabilis vel periculi. Aut ꝑꝑ apparitionem alicuius speciei, q̄ nō debet comedi vel potari. ℂ Qn̄ cadit corpus chr̄i

SI propter frigus vel negligentiam hostia dilabat̄ in calicē, propter hoc non est necesse aliquid reiterari, quia ꝙ solum minima

pars hostię mittatur in calicem, hoc respicit corpus chr̄i mysticū: ideo pretermissio hui⁹, non facit imperfectionem sacri. s. Tho. Ex conci. Aurelianensi. de conse. distin. ij. dicit. Qui bene non custodierit, aut qui sacrificiū perdiderit in ecclesia: aut pars eius ceciderit, & non inueta fuerit. xxx. dies pœniteat. De pœnitentia vide in sequenti capitulo.

¶ Quando cadit sanguis Christi.

SI per negligentiam aliquid de sanguine Christi ceciderit: si quidem super tabulā quę terræ adhereat, lingua lābatur, & tabula radat. Sed si nō fuerit tabula: locus ipse radatur & comburatur. Cinis vero iuxta altare recondatur, & sacerdos. xl. diebus pœniteat. Si vero super lapidem altaris ceciderit: sorbeat sacerdos stillam, & tribus diebus pęniteat. Si super lintheum altaris & ad aliud lintheum peruenerit stilla, quatuor diebus pœniteat sacerdos. Si vsq; ad tertium peruenerit. ix. diebus pœniteat. Si vsq; ad quartā xx. diebus pœniteat. Prædictis autē diebus debet sacerdos ieiunare, & a communione cessare: pensatis tamen conditionibus negotij & personę potest minui vel augeri ad pœnitentiam prædictam: hæc. s. Tho. Et idem intelligendum est in sequenti capitu. & abluantur tribus vicibus linthea mina quæ stillę tetigerunt, calice supposito, & aqua ablutionis iuxta altare condatur. de consecra. distin. ij. si per negligētiam. Potest tamen sumi a sacerdote nisi propter horrorem dimittatur. Vt ponit. s. Tho. Et cautum est vt pars illa linthei siue pallę post ablutionem abscindatur & comburatur. & cinis in altari condatur. hæc. s. Thomas.

¶ De vomitu sacramenti.

SI quis eucharistiam euomuerit. Si sit laicus & per ebrietatem vel voracitatē euomuerit. xl. diebus pœniteat. Clerici vero: & monachi: presbyteri: diaconi, & subdiaconi. lxx. diebus pœniteant. Episcopus aūt. xc. Si vero causa infirmitatis euomuerit. vij. diebus pœniteat, de consecr. distin. ij. capitul. si quis per ebrietatem. Et debet vomitus cremari: & cinis iuxta altare recondi: vt supradictum est. Hoc tamen obseruādum, ꝙ vbicūq; species integrę inueniantur, sunt reuerēter obseruandę & sumendę: quia remanentibus speciebus, remanet ibi corpus Christi. Hæc sanctus Thomas.

¶ De musca, vel aranea, vel veneno, mixtis cum sanguine Christi.

SI musca, vel aranea, in calicem ceciderit, vel venenum mixtum fuerit: si sacerdos ante consecrationem hoc deprehenderit, debet calix ablui, & aliud vinum consecrandū apponi. Si vero aliquod eorum post consecrationem euenerit: debet animal caute capi, & diligenter lauari, & comburi, & ablutio simul, cum cineribus, in sacrarium mitti. Quod si venenum ibidem esse deprehenditur: nullo modo debet sumi, nec alteri dari: ne calix vitę vertatur in mortem: sed diligenter in vasculo seruari debet, & ne sacramentum remaneat imperfectum, debet aliud vinum apponi: & sacerdos debet resumere consecrationem sanguinis denuo, & sacrificium perficere. Hoc intellige, si corpus nō sumpserit: quia tunc aliter faciendum esset, sicut supra dictum est in rubrica de defectu panis & vini, scilicet, ꝙ nouum panem apponat. Regula est autem, ꝙ nihil abominabile sumi debet occasiōe huius sacramēti. ar. de cōsecra. distin. ij. si per negligentiam. Hæc. s. Tho.

¶ De noua specie apparente.

QVando corpus Christi apparet in alia specie cum vsus huius sacramenti fit ꝑ manducationem: quando scilicet apparet in specie pueri vel carnis cruentatę: vel similimodo: non habet rationem cibi: nec debet sumi ab eo cui sic apparet. Quod si omnibus appareat, debet cum reliquijs poni. Hæc sanctus Thomas.

¶ Nota ꝙ quatuor supra nominati fuerunt nobilissimi & solennissimi theologię magistri sicut opera eorum demonstrant: & oēs fuerunt fratres prædicatores. Petrus supra allegatus fuit papa Innocentius quintus. Durandus fuit episcopus Meldeñ. Et dicta istorum inueniūtur in scriptis eorum super quartum lib. sentētiarum. Dicta vero Alberti supra allegati sunt in libro quem composuit de officio missę. Dicta autē sancti Thomæ sunt in tertia parte summæ.

¶ Explicit tractatus de defectibus missę.

¶ Sacerdoti celebraturo si digne celebrare intendit, infrascripte considerationes debet in esse videlicet.

Intentionis discussio. Ne Propter vanam gloriam Propter auaritiam Propter verecundiam Propter timorem Propter consuetudinem celebret.

Generalis contritio. Super Omissis quæ fieri oportuit Commissis quæ fieri non licuit Consuetis & sępe confessis. corde ore & opere.

Pura & vera confessio. Scilicet Notabilium Communium Ignoratorum. criminum.

Quid intendat consequi principaliter. An Augmentum dilectionis Inseparabilitatem vnionis. Accelerationem visionis Dei.

Quid intendat facere in missa. Vtrum Deum per lachrymas placare Mortem Christi & charitatem memorare Totam ecclesiam adunare. velit.

In canone hæc tria habeat. Scilicet Diligentiam ad conficiendum Reuerentiam ad tangendum Deuotionem ad sumendum. corpus Christi.

Quia sunt ibi Magna signis Maiora Verbis Maxima intentione, Missę.

Propter continentiam. Tam Excellentis corporis Excellentioris animæ Excellentissime diuinitatis Christi.

¶ Sacerdos celebraturus ante confessionem sacramentalem dicat hanc orationem.

SVscipe confessionē meam pijssime ac clementissime dñe Iesu Christe, vnica spes salutis aīæ meę: & da mihi obsecro cōtritionem cordis, & lachrymas oculis meis, vt defleā dieb⁹ ac noctibus oēs negligētias meas, cū humilitate & puritate cordis. Appropinquet oratio mea in cōspectu tuo dñe. Si irat⁹ fueris contra me: quē adiutorē quærā? Quis miserebitur iniquitatibus meis? Memēto domine, ꝙ cananeam & publicanū vocasti ad pœnitentiā: & Petrum lachrymantē suscepisti: dñe deus meus suscipe preces meas saluator mūdi Iesu bone ꝗ te crucis morti dedisti: vt peccatores saluares: respice me miserū inuocantem nomen tuum: & noli sic attēdere malū meū, vt obliuiscaris bonū tuū. Et si cōmisi vnde me dānare potes: tu nō amisisti vnde saluare me soles. Parce ergo mihi qui es saluator meus, & miserere peccatrici aīæ meæ: Solue vincula eius, sana vulnera eius. Dñe Iesu te desidero: te quæro: te volo: oñde mihi faciem tuam: & saluus ero. Mitte igitur pijssime domine meritis purissimę & immaculatæ semper virginis Mariæ lucem tuam, & veritatē tuā in animā meā: quæ oēs defectus meos in veritate mihi ostēdat: quos cōfiteri me oportet: atq; iuuet & doceat ipsos plene: et cū debita cōtritiōe explicare. Qui vi. & r.

¶ Peracta pœnitentia per cōfessorem imposita, dicat sequentem orationem.

SIt tibi dñe obsecro meritis sanctissimę matris tuæ semp virginis Marię grata & accepta ista confessio mea: & quicqd mihi defuit: nunc & alias de sufficientia cōtritionis: de puritate & integritate confessionis: suppleat pietas & misericordia tua, ꝙ digneṫ me habere plenius et ꝑfectius absolutū in cœlo. Qui viuis & re. deus per oīa secula seculorū.

¶ Orō sancti Thomę de aquino ad deum patrē dum sacerdos est accessurus ad altare.

OMnīpotens sempiterne deus, ecce accedo ad sacramentum vnigeniti filij tui domini nostri Iesu Chrī. Accedo tanq; infirmus ad medicum vitę, immundus ad fontē misericordię: cęcus ad lumē claritatis æternę: pauper & egenus ad dñm cœli & terrę. Rogo ergo immensę largitatis tuę abundantiā: quatenus meā curare digneris infirmitatē: lauare fœditatē: illuminare cęcitatem: ditare paupertatē: vestire nuditatem: vt panē angelorum: regē regum: & dñm dñantium tanta suscipiā reuerētia & humilitate, tanta cōtritione & deuotione: tāta puritate & fide, tali ꝓposito & ītētione, sicut expedit saluti animę meę. Da mihi q̄so dñici corporis & sanguinis nō solū suscipere sacrm̄: sed etiā rē & virtutē sacri. O mitissime deus, da mihi corpus vnigeniti filij tui dñi nrī Iesu Chrī qđ traxit de virgine maria sic suscipere: vt corpori suo mystico merear īcorporari, & inter eius mēbra cōnumerari. O amātissime pater, concede mihi dilectū filiū tuū, quē nunc velatū in

via ſuſcipere propono, reuelata tandē facie perpetuo contemplari. Qui. te. &c.

¶ [illegible] ſanctum vel ſanctam cuius ea die feſtum celebratur. Oratio.

O Sancte N. vel ſancta N. ecce ego miſer peccator de tuis meritis confiſus offero nūc ſacratiſſimum ſacramentum corporis & ſanguinis domini noſtri Ieſu Chriſti pro tuo honore, & gloria, precor te humiliter & deuote, vt pro me hodie intercedere digneris, vt tantum ſacrificium digne & acceptabiliter offerre valeam, & eum tecum & cum omnibus electis eius æternaliter laudare & cum eo regnare valeam. Amen. Sacerdos in miſſa conuentuali dum. Kyrie eleiſon, vel Gloria in excelſis deo, cantantur in choro poteſt ſi vult dicere ſequentē orationem.

¶ Oratio ſancti Ambroſij archiepiſcopi.

SVmme ſacerdos & vere pontifex Ieſu Chr̄e, q̄ te obtuliſti deo patri hoſtiam puram & immaculatam in ara crucis pro nobis miſeris peccatoribus, quiq; dediſti nobis carnem tuam ad manducandum, & ſanguinem tuum adbibendum. Et poſuiſti myſterium iſtud in virtute ſpiritus ſancti dicens. hęc quotieſcunq; feceritis: in mei memoriam facietis. Rogo te pater per ſanguinem tuum pretioſum, magnum ſalutis noſtræ pretium. Rogo per hanc mirabilem & & ineffabilem charitatem tuam, qua nos miſeros & indignos ſic amare dignatus es: vt lauares nos a peccatis noſtris in ſanguine tuo. Doce me indignum ſeruum tuum, quem inter cætera dona tua ad officium ſacerdotale vocare dignatus es, nullis meis meritis, ſed ſola dignatione miſericordię tuæ. Doce me quæſo per ſpiritum ſanctum tuum tantū tractare myſterium, ea reuerentia & timore, q̄bus oportet & decet. Fac me per gratiā tuā ſemper illud de tanto myſterio credere et intelligere, dicere & cogitare, ſentire & firmiter retinere, quod tibi placet & expedit animæ meæ. Intret ſpiritus tuus bonus in cor meum, qui ſonet ibi ſine ſono, & ſine ſtrepitu verborum loquatur veritatem tantorum myſteriorū. Profunda ſunt quippe nimis, et ſacro tecta velamine. Propter magnā clemētiā tuā Deus, concede mihi miſſarum ſolennia, puro corde, & munda mente celebrare. Libera cor meum ab immundis, ne fandis, & noxijs cogitationibus. Muni me beatorum angelorum pia & fida tutela, atq; fortiſſima cuſtodia, vt hoſtes omnium bonorum confuſi diſcedant. Per virtutem tanti myſterij: & per manum ſancti angeli tui repelle a me, & a cunctis ſeruis tuis diriſſimū ſpiritum ſuperbiæ & cenodoxię, inuidiæ & blaſphemiæ, fornicationis, & immunditiæ, dubietatis & diffidentiæ. Cōfundantur qui me perſequuntur, pereant illi qui perdere cuncta feſtinant. Rex virtutum, amator caſtitatis, & ītegritatis, deus cœleſti rore benedictionis tuæ extingue in me & in corpore meo totum fomitem ardentis libidinis, vt maneat in me tenor totius caſtitatis animæ & corporis. Mortifica in membris meis carnis ſtimulos: omneſq; libidinoſas commotiones, & da mihi veram & perpetuam caſtitatem cum cæteris bonis tuis, quæ tibi placent in veritate, vt ſacrificium laudis caſto corpore & mundo corde quotidie valeam tibi offerre. Quanta enim cordis contritione & lachrymarum fonte, quanta reuerētia & tremore, quanta corporis caſtitate & animę puritate iſtud diuinum, & cœleſte ſacrificium eſt celebrandum domine? vbi caro tua in veritate ſumitur. vbi ſanguis tuus in veritate bibitur. vbi ſummis ima coniūguntur. vbi adeſt ſanctorum præſentia angelorum. vbi tu es ſacerdos & ſacrificium mirabiliter & ieffabiliter? Quis digne hoc celebrare myſterium poteſt, niſi tu deus omnipotens offerentem feceris dignum? Scio & vere ſcio, q̄ non ſum dignus accedere ad tantum myſterium: propter nimia peccata mea, & infinitas negligentias meas. Sed ſcio & veraciter credo, & ex toto corde meo & ore cōfiteor, quia tu potes me facere dignum. qui ſolus potes facere mundum de immundo cōceptū ſemine, & de peccatoribus iuſtos facis & ſanctos. Per hanc omnipotentiam tuam te rogo, concede mihi peccatori hoc cœleſte ſacrificium celebrare, cum timore & tremore, cū cordis puritate, & lachrymarū fonte, cum lętitia ſpirituali & cœleſti gaudio. Sentiat

mens

mens mea dulcedinem beatiſſimę præſentiæ tuę, & excubias ſanctorum angelorum tuorum in circuitu meo. Etenim memor venerandę paſſionis tuę accedo ad altare tuum: licet peccator, vt offeram tibi ſacrificium: quod tu inſtituiſti, & offerri præcepiſti in commemoratione tua, pro ſalute noſtra. Peto clementiam tuam: vt deſcendat ſuper hunc panem & calicem plenitudo tuę diuinitatis. Deſcendat etiã domine illa ſpiritus ſancti tui inuiſibilis: incõprehenſibiliſq; maieſtas: ſicut quondam in patrum hoſtias deſcendebat: quæ & oblationes noſtras corpus & ſanguinem tuum efficiat: & me indignum ſacerdotem tuum doceat, tantum tractare myſterium, cum cordis puritate: & lachrymarum fonte: cum reuerentia & tremore: ita vt placide & benigne ſuſcipias ſacrificium de manibus meis: ad ſalutem omnium tam viuorum q̃ defunctorum. Rogo te domine per ipſum ſacroſanctum & viuificum myſterium corporis & ſanguinis tui, quo quotidie in eccleſia tua paſcimur & potamur: atque vnius diuinitatis participes efficimur: da mihi virtutes sãctas: quibus repletus: bona conſcientia ad altare tuum accedam, ita vt hæc cœleſtia ſacramenta efficiantur mihi ſalus & vita. Tu enim dixiſti ore tuo ſancto & benedicto. Panis quẽ ego dabo: caro mea eſt pro mundi vita. Qui manducat me viuit propter me, ipſe manet in me, & ego in eo. Ego ſum panis viuus in me: & ego in eo. Ego ſum panis viuus: qui de cœlo deſcendi. Si quis manducauerit ex hoc pane: viuet in æternum. Panis dulciſſime: ſana palatum cordis mei: vt ſentiam ſuauitatẽ amoris tui. Sana illud ab omni languore: vt nullam præter te ſentiat dulcedinem: nullum præter te quærat amorem: nullam præter te amet pulchritudinem. Panis candidiſſime, habens omne delectamentum: & omnem ſaporem: qui nos de te ſemper reficis. Comedat te cor meum: & dulcedine ſaporis tui repleantur viſcera animæ meæ. Manducat te angelus pleno ore in patria: manducet te peregrinus homo pro modulo ſuo, ne deficere poſſit in via tali recreatus viatico. Panis ſancte: panis viue: panis pulcher: panis munde: qui deſcendiſti de cœlo: & das vitam mundo: veni in cor meum: & munda me ab omni inquinamento carnis & ſpiritus. Intra in animam meam: ſana & ſanctifica me interius: & exterius. Eſto tutamentum: & continua ſalus corporis & animæ meæ. Repelle a me inſidiantes mihi hoſtes. Recedant procul a potentia præſentiæ tuę: vt foris & intus munitus: per te recto tramite ad regnum tuũ perueniam: vbi non in myſterijs ſicut in hoc tempore agitur: ſed facie ad faciem te videbimus, cum tradideris regnum deo patri. & deus erit omnia in omnibus. Tunc enim me de te ſatiabis ſatietate mirifica: ita vt neque eſuriam, neque ſitiam in æternum. Amen.

¶ Alia oratio.

Anima Chriſti ſanctiſſima, ſanctifica me. Corpus Chriſti ſacratiſſimum ſalua me. Sanguis Chriſti precioſiſſime inebria me. Aqua lateris Chriſti puriſſima munda me. Sudor vultus Chriſti virtuoſiſſime ſana me. Paſſio Chriſtri pijſſima conforta me. O bone Ieſu cuſtodi me: infra vulnera tua abſconde me. Non permittas me ſeparari a te. Ab hoſte maligno defende me. In hora mortis voca me. Iube me venire ad te, & pone me iuxta te: vt cum angelis & archangelis tuis laudem te per infinita ſecula ſeculorum. Amen.

¶ Poſt miſſam poteſt dicere ſacerdos ſequẽtes orationes. Oratio ſancti Thome ad deum patrem.

Gratias tibi ago dñe ſancte pater omnipotẽs ęterne deus, qui me peccatorem indignum famulũ tuum nullis meis meritis, ſed ſola dignatione miſericordiæ tuæ ſatiare dignatus es, precioſo corpore & ſanguine filij tui domini noſtri Ieſu Chriſti. Et precor vt hæc ſancta communio non ſit mihi reatus ad pœnam, ſed interceſſio ſalutaris ad ueniam. Sit mihi armatura fidei: & ſcutũ bonę voluntatis. Sit vitiorum meorum euacuatio: cõcupiſcentiæ & libidinis exterminatio: charitatis: & patientiæ, humilitatis, & obedientiæ augmentatio: contra inſidias inimicorum omnium tam viſibilium q̃ inuiſibilium firma defenſio, motuum meorum tam carnalium q̃ ſpiritualium perfecta quietatio, ĩ te vno ac vero deo firma adheſio: atq; finis

mei fœlix cõsummatio. Et precor te, vt ad illud ineffabile conuiuium me peccatorem perducere digneris: vbi tu cũ filio tuo & spiritu sancto, sanctis tuis es lux vera, satietas plena, gaudiũ sempiternum, & iocũditas cõsummata, & felicitas perfecta. Per Christum dominum.

Oratio ad beatissimam virginẽ Mariã.

O Serenissima & inclita mater domini nostri Iesu Christi virgo Maria regina mũdi, quæ eundem creatorem omnium creaturarum in tuo sanctissimo vtero fuisti digna portare: cuius idem sacratissimum corpus & sanguinem sumpsi, ad ipsum pro me misero peccatore intercedere digneris, vt quicquid in hoc ieffabili sacramẽto ignorãter, negligẽter irreuerẽter, accidẽtaliter omisi, tuis pcibus sctissimis mihi idulgere digner. Qui viuit, & reg.

Oratio sancti Thomę de aquino.

ADoro te deuote latens deitas, q̃ sub his figuris vere latitas. Tibi se cor meũ totũ subijcit, quia te cõtẽplans totum deficit. Visus, gustus, tactus, in te fallitur, sed auditu solo tute creditur. Credo quicquid dixit dei filius, nihil veritatis hoc verbo verius. In cruce latebat sola deitas: sed hic latet simul & humanitas. Ambo tñ credẽs atq; cõfitẽs, peto quod petiuit latro pęnitens. Plagas sicut Thomas non intueor: deum tñ meum te cõfiteor. Fac me tibi semp magis credere, in te spem habere, te diligere. O memoriale mortis domini, panis verus, vitam præstans homini. Præsta meæ menti de te viuere, & te illi semper dulce sapere. Pie pellicane Iesu domine, me immunduz munda tuo sanguine. Cuius vna stilla saluum facere, totum munduz posset omni scelere. Iesu, quem velatum nunc aspicio, qñ fiet illud quod tam sitio, vt te reuelata cernẽs facie, visu sim beatus tuæ gloriæ. Amen.

Alia oratio ad deum filium.

TRãsfige dulcissime Iesu medullas animę meę suauissimo vulnere amoris tui, vulnera viscera aĩæ meæ vera fraterna & aplica charitate, vt vere ardeat lãgueat & liquefiat aĩa mea solo semp amore & desiderio tui, cupiat dissolui & esse tecũ. Da vt aĩa mea te solũ semp esuriat panẽ angelorum, panem vitę cœlestis: qui de cœlo descendisti, & das vitaz mundo, panem nostrum quotidianum supersubstantialẽ habẽtem omne delectamẽtũ, & oẽm suauitatis saporẽ. Te, in quem desiderãt angeli pspicere, te semp sitiat cor meũ fontẽ vitæ, fontẽ sapiẽtiæ, fõtẽ ęterni luminis, vbertatem domus dei: te cupiat, te cogitet, te somniet, te suspiret, te ambiat, te quęrat, ad te perueniat, te meditetur, te loquatur. Omnia operetur in laudem & honorem nominis tui cuz humilitate & discretione, cuz dilectione, profectu, & perseuerantia, vsq; in finem. Vt tu sis mihi semper tota spes mea: salus mea: fiducia mea: diuitiæ meæ, dignitas mea: delitiæ meæ, dilectio mea, oculus meus: amor meus, honor meus, thesaurus meus, in quo solo fixa & firma & radicata sit semper mens mea & cor meum. Amen.

Expliciunt orationes deuotissime.

De officio ministrorum altaris Rubrica.

QVando missa in cõuentu fuerit celebranda, ministri altaris audito signo, se pparare nõ differãt. Et in primis, accolyti superpellicijs induti, vel albis, ĩ duplicibus & totis duplicibus, alios ministros iuuẽt. Nihilominus tñ diaconus, et subdiaconus, iuuẽt se mutuo, & ambo sacerdotẽ. In hmõi autem ppatione, semp sunt deponẽda caputia a ministrantibus in cõuentu, nisi forsan interdum propter frigus retineantur: & tunc sic aptanda sunt sub vestibus ecclesiasticis, ne gibbus aliquis notabilis vnquam appareat in humeris fratrum. Postmodum accolyti, altare parent, mappas, & pallam explicãdo, & vnũ puluinar ad missale: mappula coopertum, in dextro cornu altaris reponendum, ex parte anteriori, & alterum sine mappula, ad euangelistarium reponendum in sinistro cornu altaris ex parte posteriori, & epistolarum librum collocandum in dextro cornu altaris, ex parte posteriori: & ibidem appodiandum deferant, & de hostijs & ampullis cum vino & aqua suo loco prope altare ponẽdis, & de aliqua mappula ad tergẽdas nares, iuxta missale ponenda prouideant: hora competenti cereos suos accendant. Sacrista autem prouideat, q ante inchoationem missæ semper cerei altaris accendantur. In dominicis vero & festis simplicibus non accendantur plures q̃

duo. In semiduplicibus plures ꝙ̄ tres. In duplicibus et totis dupli. plures quam quatuor. Idẽ seruetur in vesperis & in matutinis. Prouideat etiam, ꝙ tempore frigoris magni, prunæ accensę in patella decenti habeantur. per accolytos ministrandę tempore opportuno. In dominicis autem diebus prouideat etiam sacrista de aqua benedicta, quæ cum fuerit aspergenda, accolytis præcedentibus, subdiaconus, & diaconus, & sacerdos albis induti, sine processionis apparatu, ante terminationem horæ præcedentis missam, intrent chorum. Subdiaconus autem ante gradus p̄sbyterij, & stet iuxta eum alter accolytorum a sinistris, & diaconus post ipsum subdiaconum. Deferenteq; altero accolytorum aquã acceptam de gradibus altaris, ibidem prius a sacrista in decenti vase collocatam: sacerdos primo, maius altare aspergat, cauens, ne nimis de aqua super illud proijciat, postmodũ diaconum, & subdiaconum, & accolytos, cãtoresq;, si fuerit festum duplex vel totum duplex. Deinde fratres in choro, incipiẽs a dextris: nisi quando nullo prælato existente in dextro choro, prior aliquis fuerit in sinistro: vel quando priore aliquo conuentuali existẽte in dextro choro, maior prelatus fuerit in sinistro. Tunc enim primo est aspergendus prelatus, qui est in sinistro choro, & post immediate aspergenda est aqua in dextro. Post fratres clericos, aspergantur fratres conuersi: postmodum seculares, si affuerint. Prædictus ordo seruetur in danda pace, & in thurificanda, & aspersione aquę post completorium. Illos autem qui in exteriori ecclesia fuerint, aspergat ille, cui cantor iniunxerit, vel ipse sacerdos: si cõmode potest expediri, anteq; oporteat eum redire ad dicẽdum orationem. Et dicto, Asperges me, a cõuentu: sacerdos stando inter pulpitum & diaconum: dicat versiculum Ostende nobis. Dominus vobis. Oremus. Exaudi nos. &c. Hoc dicto, prędicti ministri in sacristiam reuertantur: & sacerdos aliquantulum manus lauet. Quod et decens est fieri semper a sacerdote, postq; sacras vestes induerit. Aliquis autẽ frater clericus: vel conuersus, cui sacrista imposuerit deferat aquam benedictam per cellas, & reliquas officinas, eas aspgẽdo. Incepto: itaq; post introitum Gloria patri. vel versu: si Gloria patri non dicitur, prædicti ministri procedant ad altare, primo accolyti cum cereis et candelabris decentibus. Deinde subdiaconus librum euangeliorũ: & diaconus missale coram se deferentes pectori appodiata, sinistra manu supposita: & dextra libruʒ tenendo: vltimo sacerdos iunctis manibus ante pectus. Venientibus autem ipsis ante altare: & stantibus in aliquanta distantia ante illud: diaconus ad dexteram sacerdotis: subdiaconus ad sinistram, et simili modo accolyti, vnus hinc & alius inde. Dictoq; a sacerdote Confitemini domino quoniam bonus inclinẽt genibus nõ curuatis, stantibus tamen erectis accolytis, & versis ad se mutuo vultibus. Itaque confessione facta, & absolutione, se erigant, & dicat sacerdos Adiutorium &c. Et appropinquans ad altare, inclinatus, non ex transuerso: sed in directum versus medium altaris: qđ semper est obseruãdum in huiusmodi inclinationibus: dicat orationem Aufer a nobis. &c. Qua dicta, accedens ad altare, osculetur illud, & erectus, muniat se signo crucis. Interim diaconus missale ponat in dextro cornu altaris: & subdiaconus ad sinistrum, librum euangeliorum, appodiando illud in posteriore parte altaris: & accolyti deponãt cereos cũ candelabris super gradus presbyterij extinguẽtes eosdem. Tunc omnes conuenientes ad librum: et stantes a dextris sacerdotis ordinate s̃m gradus suos: dicant introitum & Kyrie elei. nec flectant genua cum dicitur Salue sancta parens. Deinde post sacerdotem, ordinet se diaconus: & subdiaconus post diaconum. Accolyti autem infra gradus presbyterij: vel in primis sedibus chori, maxime ubi sunt pauci fratres, stent parati ad sua ministeria peragẽda: ita tamẽ ꝙ dum canon vel aliud a sacerdote in medio altaris stante, dicitur: si fuerint duo accolyti: vnus ad dexteram diaconi: & alter ad sinistrã in modum crucis stent ordinati: dum nõ sunt in aliquo mysterio occupati. Si vero festũ duplex: vel totũ duplex fuerit: poterunt oẽs ire sessum, tali seruato ordĩe, vt sacerdote ĩ dextera par-

te presbyterĳ: in qua parte semꝑ sedes huius modi sunt parandæ sedente. primo, diaconus sedeat ad sinistram eius: ad cuius sinistrã subdiaconus, & ad huius sinistram accolyti sedeant. Et in fine vltimi Kyrieel. surgat sacerdos: et in medio altaris stãs deponat manus. Deinde eleuando incipiat Glia in ex. si dicẽdum fuerit, cæteris ministris sicut dictum est ordinatis post ipsum. Cum autem dicit Deo iungat manus. Deinde simul ad cornu dextrum altaris venientes, prosequantur inceptum cum sacerdote, stãtes a dextris eius ordine supradicto. Quo dicto: sacerdos: & diaconus, stent: donec conuentus compleuerit illud. Et cauendum est ministris, ne transeant dum aliquid instat agendum inter ministros gradus maioris: sed retro eos. Interim dum cantatur Glia in ex. vel Kyrie el. qñ Glia in ex. nõ dicitur: subdiaconus calicem pulchra & munda mappula coopertũ eleuatumq; ante faciẽ suam cũ ambabus manibus deferat reuerenter: & superponat altari. Dicto Glia in ex. vel Kyrie el. pro tempore: cõuertat se sacerdos ad cõuentum in ipso cornu altaris: eleuatis manibus & extẽsis. Postq̃ vero se cõuerterit incipiat Dñs vo. Diaconus nõ flexis genibus nisi eps celebrauerit leuiter casulam per inferiorem trahat extremitatẽ. Cũq; dixerit Oremus iũctis manibus, nõ se girando: reuertat̃ ad librũ: & eleuatis manibus, vt prius dicat orõnes. Prædcã aũt eleuatio manuũ sic fieri debet: vt altitudinẽ humerorũ sacerdotis nõ excedat. Extensio vero tanta sit: vt retro stantibus manus appareant euidenter. Dum vltima oratio dicit̃: altero accolytorũ ꝓcedẽte, subdiaconus epl̃ariũ ferat ſm modũ supradictum de euãgelio & missali: supra pectus suum, relinatũ retro chorum si sit ibi locus: in quo epistola dominicis diebus & festiuis legẽda est. Profestis vero diebus: & festis triũ lectionũ & infra octauas: legatur ante gradus presbyterĳ super pulpitum: ad hoc ibidem preparatum in medio: et tũc nõ oportet q accolytus cum eo vadat. Prædictus vero accolytus epistola plecta: epistolariũ qđ sibi traditur a subdiacono: deferat sup altare, ponẽs illud in loco suo: inde cũ expeditus fuerit, ipsum ad sacristiam reportaturus. Sacerdos autẽ postq̃ collectas finierit: eat sessum: diacono & altero accolytorũ astãtibus: & in sede sua eũ reuerẽter collocãtibus. Et alter accolytorũ: vel ipse diacon⁹ si desit accolytus: aliqua sup eius genua sua superposita mappula ad hoc ꝑparata, librũ ei tradat: vt & offm ꝓuidere possit: & orõnem Summe sacerdos possit dicere si velit. Tũc diaconus ablutis digitis explicet corporale. Quod habere debet tres plicas in latum, & quatuor in longũ. Mediũ latitudinis ponat in medio altaris: superiorem partẽ postmodũ replicãdo: postea sedeat. Deinde simul omnes dicant, quę de graduali dicenda sunt. Quibus dictis: subdiaconus aliquantulum manus lauet: & tunc ꝑparet calicem in oculis sacerdotis: vinũ & aquã sicut ei innuerit: infundendo: & alter accolytorũ assistat eidem necessaria subministrans. Cum vero dicitur in missa Veni sancte spiritus in inceptione eius surgat sacerdos, & ministri: & non flectant genua: sed stent quãdiu cantatum fuerit spiritus. Deinde choro surgente, sedeant. Ante commixtionẽ vero ad petitionẽ subdiaconi dicentis Benedicite benedicatur aqua a sacerdote: hoc modo. In nõie patris, & fi. et spũs sancti. amen. Dũ aũt sacerdos sedet, ministri cũ nõ sunt occupati in aliquo ministerio possunt ire ad adiuuãdũ fratres in choro: maxime in ꝑuis cõuẽtibus. Circa finẽ all'a. vel Tract⁹, vel Respõsorĳ: vel Sequẽtię ꝓ tpe: vn⁹ ministrorꝝ missale cũ puluinari reponat ad altaris sinistrã. Accolyti etiã cereos accẽdãt: & diebus dñicis et festiuis: & in tertĳs ferĳs qñ agitur de beato dominico: & in sabbatis quando de beata virgine solẽniter celebratur: thuribulum ꝑparent ab alio deferẽdũ: qui scriptus fuerit: & de cruce similiter dicimus in totis duplicibus faciẽdum. Deinde surgat diacon⁹, et accipiẽs euãgeliorum librum, benedicto primo thure a sacerdote, ad petitionem thuriferarĳ: ſm modum supra dictum de aqua: inclinatus coram sacerdote, dicat. Iube dõne benedicere. Et sacerdos surgens subiũgat Dominus sit in corde tuo: & in labĳs tuis ad pronũciandũ sanctũ euangelium pacis. Et sic procedunt ad pulpitum. Primo thuriferarius. Secundo ceroferarĳ. Tertio qui crucem fert. Quarto subdiaco

nus cũ puluinari: pro euãgelio ꝑparato, vltimo diaconus librũ euãgelioꝝ reclinatũ supra pectus deferens, ꝯm modũ supradictũ. In diebus vero dominicis & festiuis, vbi fuerit pulpitũ retro chorũ, vel alibi loco eminenti, legetur euangelium super illud. In profestis vero diebus, & festis trium lectionũ: & ꝑ octauas in sinistra parte ꝑsbyterij sup pulpitũ ibidẽ ꝑparatum. Postq̃ aũt ad pulpitum ꝑuenerit, subdiaconus puluinar libro supponat. Ille vero qui defert crucem & ceroferarij: vnus a dextris, & alius a sinistris eius, stent ante pulpitum, versis vultibus proprijs, & vultu crucifixi ad diaconum: subdiaconus vero post diaconum. Cum autem dicet diaconus Sequentia, vel Initium sancti euangelij, faciat vnam crucem super euangelij principiũ cum pollice: & aliã super frontẽ suam: aliã sup os, et aliã sup pectus, Cum autẽ fratres dicũt Gl'ia tibi dñe debent se vertere ad altare, & munire se signo crucis. Dũ autẽ euãgelium legit̃, stet sacerdos ad dextrũ latus altaris, versa facie ad euãgeliũ, donec fuerit lectũ. Similiter oẽs fratres vertere dñt faciẽ ad euãge. vbicũq; legatur, & ipso finito, munire debẽt se signo crucis. Finito euãg. tradat diaconus librũ apertũ subdiacono cum puluinari, & reuertant̃ ad altare ordine quo venerũt: hoc seruato: ꝙ cum eundo ad pulpitũ trãseunt ꝑ choꝝ, thuriferario trãseũte ꝑ mediũ chori, et vno cereferario iuxta vnũ chorũ, alio vero iuxta alium: ille q̃ defert crucem & subdiaconus & diaconus vadant iuxta chorum dextrum, in redeundo vero vadant iuxta sinistrum. In fine euangelij, sacerdos ad medium altaris veniens dicat Credo in vnum deum, si dicendum fuerit, depositis & eleuatis iunctisq; manibus sicut dictum est ad Gloria in exce. Cumq; ministri peruenerint ad altare, subdiaconus offerat librum sacerdoti ad osculãdum, diacono ei cũ digito euangelium demonstrante, nisi pro defunctis celebretur, vel passio fuerit lecta. Post eum diaconus osculetur. Et post hæc subdiaconus ipsum librũ reponat super altare, vbi & sicut erat prius. Deinde diaconus & omnes alij ministri stantes ad sinistram sacerdotis ordinati modo supradicto. Credo in vnũ deum prosequantur. Finito vero Credo, vel Euangelio, si Credo non dicitur, sacerdos statim vertens se ad chorum dicat Dominus vobiscum. Et iterum vertens se ad altare, manibus vt prius eleuatis, & deinde iunctis dicat Oremus. Sed non prosequatur offertorium donec ministri peruenerint ad altare. Qui cum eo prosequantur stantes omnes ad sinistram ipsius ordinati supradicto modo. Postq̃ vero simul dixerint offertorium, subdiaconus calicem offerat diacono, & diaconus tenendo eum, inferiorẽ partem pedis sacerdoti offerat osculando manum eius, & dicens. Immola deo sacrificium laudis, et redde altissimo vota tua. Quem accipiens sacerdos dicendo. Calicem salutaris accipiã & nomen domini inuocabo, tenens eum duabus manibus aliquantulum eleuatum, dicat Suscipe, &c. Et anteq̃ finierit hãc orationẽ, deponat illum, et sumens patenam, ante pedem calicis collocet hostiam. Sed diligenter attẽdat si portatile altare sit, ꝙ calix & hostia toti iaceant super lapidem cõsecratum. Postmodum patenam vltra medium corporalis ponat sub inferiori parte ipsius cooperiens calicem de parte reliqua. Tunc si fuerit festũ simplex, & supra vel dñica. vel Tertia feria, ĩ qua agat̃ de btõ dñico, vel sabbatũ in quo de btã virgine solẽniter celebret̃, thuriferario tenẽte thuribulũ a dextera parte altaris. & diacono sumptũ thus de vasculo in quo seruat̃ offerente in cocleari sacerdoti ad benedicẽdũ, bñdicat ipsum sacerdos ꝯm modũ qui scriptus est supra de aqua. Quo facto, ponat ipsum diaconus in thuribulo, & assumptũ thuribulũ, tradat ipsum sacerdoti, manum ipsius osculãdo. Qui assumẽs illud de ipso thuribulo, faciat super calicẽ signũ crucis. Deinde thurificet ante eum, postmodũ corpus Christi super altare repositũ. Deinde a dextris primo, & a sinistri secũdo, procedẽdo ĩ thurificãdo a medio altaris vsq; ad cornua. Vltimo vero ipsum altare anterius de sinistro cornu ad dextrum procedẽdo. Tunc diaconus thuribulũ de manu sacerdotis accipiẽs, incẽset ipsum sacerdotẽ, trahẽdo casulã cum manu sinistra, & cum dextra tenẽdo thuribulum. Postmodum reddat illud thuriferario. Ipse vero primo diaconum, & subdiaconum, & alios ministros thu

rificet. Deinde cantores in festis duplicibus, de thure non benedicto: quod de nouo ponatur in thuribulo. Postea fratres in choro a dextris incipiens: & ab antiquioribus in sedibus superioribus. A iunioribus vero in sedibus inferioribus se gerẽdo: si fuerint ibi frẽs: prosequendo thurificationem in vtroq; choro. Deinde frẽs laicos. Et his peractis, dimisso thuribulo iuxta altare in loco apto, reuertatur ad sacristiã ad deponẽdũ sacras vestes: & suas resumendũ. Postq̃ aũt diaconus incensauerit sacerdotẽ: subdiaconus aquam in pelui: vel ampullã paratam teneat ad ablutionẽ digitorũ sacerdotis faciendã: quę vel sup terrã fundat, vel recipiatur in pelui alia, q̃ sacra ablutio post cõionem: nec proijciatur in piscinaz illam, in qua sacra ablutio funditur. Dum vero subdiaconus aquam supradictã ministrat, Diaconus ex parte chori, & vnus accolytorũ ex parte altari stantes, manutergium mundũ ꝓprie pręparatũ ad abstersionem ablutionis ꝑdictę faciendã teneant, applicantes illud ante sacerdotẽ supra casulã. Et dum abluit sacerdos dicat. Lauabo inter innocentes manus meas & circundabo altare tuum dñe. Post ablutionem vero sacerdos iũctis manibus ante pectus ad mediũ altaris veniens, inclinet se dicẽdo orõnẽ. In spiritu humilitatis. Qua dicta, se erigẽs, & ad cõuentũ se vertens, dicat Orate frẽs &c. ita alte vt possit audiri a ministris. Diaconus vero casulã trahat non flectens genua. Sacerdos vero per aliam partẽ se vertẽs, stet inter librũ et calicẽ, hñs vultũ ad librũ: & manib⁹ sicut ꝑdictũ est eleuatis, ꝓsequat̃ secretas. Ante vero primã secretã dicat Dñe exaudi orõnem meã et clamor meus ad te veniat. Orem⁹. Et terminet eã sicut terminat̃ prima orõ. Reliqs aũt si plures fuerint, ꝓsequat̃, ꝑmisso Orem⁹ sub vno Per dñm. &c. Cum digitis aũt quibus sacrũ dñi corpus tractaturus est, folia nõ vertat, nec aliquid tangat. Tpe quoq; muscarũ, post inceptionẽ secretarũ, debet diacon⁹ tenere flabellũ, quo cohibeat eas honeste, a molestando sacerdotem: & abigat a sacrificio. Cũ autẽ ante pręfationẽ dicturus fuerit Per oĩa secula seculorũ ad medium altaris veniat: et manus sup altare deponẽs, prosequat̃ Per oĩa secula seculorũ. Qñ vero dicet Sursum corda manus erigat, & supradicto modo teneat eleuatas & extensas: sed ad Supplici confessione dicentes iungat eas. Tunc diaconus cum vno accolytorũ veniens ad sinistrã: & subdiaconus cum alio ad dexteram: dicant cum eo, Sanctus &c. & ad Benedictus qui venit. muniãt se signo crucis. Quod etiã faciendũ est a fratribus in choro cum ipsi dicent Benedictus nec debent se tunc vertere ad altare. Tunc si Dñica fuerit: vel festũ simplex aut maius: aut Tertia feria, in qua agit̃ de beato Dominico: vel Sabbatũ in quo de beata virgine celebrat̃. subdiaconus mappulam sumat: & diaconus ei patenã tradat: & operiat eam: mappulã replicãs super eã. Cæteris vero diebus patena a subdiacono nõ teneatur. Deinde subdiaconus stans post diaconum vsq; post Pater noster teneat eleuatam cum dextera manu, sinistrã dextro brachio supponẽs. Sacerdos vero post Sctũs etc. inclinando ꝓfunde genibus non curuatis, dicat. Te igit̃ &c. Deinde se erigẽs ad hæc dona faciat vnã crucẽ cum duobus digitis: ita q̃ index sit desuper: & medius subtus. Ad Hæc munera faciat secundã crucẽ. Tertiam ad Hęc sancta sacrificia In vtroq; memento breuem faciat morã: sine nominis alicui⁹ expressione vocali. Cum autem dicet Bñdictã super totũ faciat vnã crucem. Secundam ad ascriptã Tertiã ad ratam Quartã ad corpus super hostiã Quintã ad sanguis sup calicem. & qñ dicet Qui pridie tergat cũ palla altaris pollicem: & indicem vtriusq; manus. Post hæc aliquantulũ eleuet hostiam: & ad benedixit signet eam. Deinde distincte & cũ reuerentia proferat verba consecrationis. Interim diaconus a dextris sacerdotis, & subdiaconus a sinistris cũ patena: flectãt genua sup gradus altaris: vno accolytorum iuxta diaconũ, & altero iuxta subdiaconũ, stantibus cũ cereis accẽsis, & flexis genibus. Et sic stent a tpe eleuatiõis, vsq; post sanguinis cõsecrationẽ. Et in diebus in qbus ministrat̃ incẽsum, diaconus cũ thuribulo sibi tradito: & ꝑparato ab vno accolytorũ, dũ alius accẽdit cereos, incẽset cõtinue; postea reddet thuribulũ ipsi accolyto repositis cereis, Quando

vero vnus fuerit accolytus accendat cereos p̃dicto mõ. Sacerdos aũt quamcito fuerit hostia cõsecrata: nõ sup altare pcumbẽs, sed aliquãtulũ inclinãs cũ ambabus manib⁹ ipsam eleuet, ita ꝙ possit retro stantibus apparere. Ipsam vero nõ circũferat: nec diu teneat eleuatã: sed statim cũ vtraqꝫ manu reponat. In oĩ autẽ tẽpore sic chorus cauere debet a nimia prolixitate cantus dum dicit. Sc̃tus. &c. sacerdos sic morose debet pficere ea quę dicũtur ante eleuationem hostię: ꝙ nunquam fiat eleuatio, quousqꝫ prędictus cantus sit terminatus. Collocata hostia, sacerdos calicem detegat: & dum dicit. accipiẽs & hũc ipsum modicuꝫ eleuet ab altari, cum vtraqꝫ manu: postmodum ad benedixit deponat: & faciat desuper signum crucis tenens eum manu sinistra. statimqꝫ iterum leuet & teneat eum sicut prius. Cunqꝫ dixerit in remissionem peccatorꝫ. reponat & opiat corporali. Post hęc digitos non disiungat, nisi ad cruces faciendas vsqꝫ post ablutionem. Completa consecratiõe: extẽdat brachia, plus solito, mediocriter tamen vsqꝫquo ad signa crucis facienda deponere necesse sit. Ad hostiam puram, faciat vnam crucem super totum. Secũdam ad hostiam sanctam Tertiam ad hostiã immaculatam. Quartam ad panem sanctum super hostiam Quintam super calicem ad calicem salutis perpetue. Ad supplices te rogamus. inclinet profunde cancellatis manibus ante pectus, brachio sinistro supposito dextro, donec dicat ex hac altaris participatione & tunc se erigens osculetur altare semel ad dexteram partem calicis. Deinde ad corpus. faciat signum crucis super hostiam: ad sanguinem aliud super calicem. ad omni benedictione. faciat tertiam ante faciem suam. Ad Nobis quoqꝫ peccatoribus. percutiat leuiter pectus cum tribus digitis vltimis. Postea ad sanctificas. faciat vnam crucem super totũ. ad viuificas ad aliã bñdicis. tertiã. Tunc discooperiat calicẽ: & teneat manu sinistra pedem calicis, dextera sacrã eleuãs hostiã. Et ad per ipsum cum ea crucem faciat a labio calicis vsqꝫ ad labium: & aliã interius ad in ipso. & Tertiã ad in ipso profundius ꝗ̃ secundũ. Quartã ad deo patri ante calicis labium in alto aliquantulũ: Quintã ad ipsũ sol. ante pedẽ in imo. Et tũc reponat hostiã. Deinde cooperto calice dicat. Per oĩa secul. seculorũ &c. manus hñs super altare demissas donec incipiat pater noster. Cũqꝫ chorus responderit, Sed libe. &c. Sacerdos ẽt submisse rñdeat Amen. Tunc subdiaconus tradat patenã discoopertã diacono, qui recipiat eaꝫ manu nuda. Sacerdos vero qñ dicturus est, da propitius pacem ipsam accipiat: & diaconus cum tradit eã ipsius humerũ osculetur. Et sacerdos signans se patena, & post ipsam osculans eã sup altare deponat seorsum a corporali. Interim subdiacon⁹ cũ altero accolytorꝫ reuerẽter locet mappulam patenę: & accolytus reponat eã. Quando vero subdiaconus patenã nõ tenuerit: nihilominus diaconus post Pater noster eam accipiat de altari: & prędicto modo offerat sacerdoti. Cum autem sacerdos dixerit omni perturbatione securi detegat calicem: accepta hostia dicẽdo Per eundem diuidat hostiam primo in duas partes hoc modo.



Deinde partem quã tenet in dextera superponat in transuersum parti reliquæ in sinistra: & diuidat eam in duas alias partes. hoc modo.



Ita si fieri potest ꝙ digiti fracturam nõ tangant. Et in sinistra retinẽs duas partes: vsque ad perceptionem cum tertia quam tenebit in dextera: ad Pax domini intra calicem faciat vnã cruceꝫ. Secundã ad sit semp Tertiã ad vobiscum. Tunc diaconus cum vno accolytorum a sinistris: & subdiaconus cũ alio a dextris dicant cum eo Agnus dei &c. Quo dicto. sacerdos portionẽ hostię quã tenet in dextera manu: submittat i sanguinẽ dicẽdo. Hęc sacrosancta commixtio &c. Postea ca-

licẽ osculetur semp̃, exceptis tribus dieb⁹ ante pasca, vel nisi missa fuerit pro defunctis. & dãs pacem diacono dicat. Pax tibi & ecclesię sanctę dei. Deinde diaconus det subdiacono venienti ad se: & subdiaconus det vni accolytorum, & ille alĳs. In dominicis autẽ diebus & festis semiduplicibus & supra postq̃ accolyti sibi mutuo pacem dederint, alter eorum primis stantibus in choro hinc & inde pacẽ deferat. alius vero deferat fratribus cõuersis, & alĳs qui sunt extra chorũ. Illi vero qui pacem primo acceperunt in vtroq; choro super sedeant a dando pacem sequentibus fratrib⁹ quousq; sit terminatus totus cantus Agnus dei. In cæteris autem diebus nũq̃ detur pax in missa conuentuali, nisi ministris de missa. Porro in festis duplicibus et totis duplicib⁹, subdiaconus postq̃ pacem vni accolytorum dederit, deferat cantori eam, & cantor socio suo, Vsq; vero eorum primo stãti in suo choro, accolyti autem sibi mutuo pacem stantes deferant stãtibus extra chorum: in missis vero priuatis q̃ non sunt de mortuis detur pax fratri seruitori, sed alĳs astantibus non detur nisi consuetudo patriæ teneat cõtrarium. Sacerdos itaq; data pace diacono dicat orationẽ. Dñe Iesu xp̃e & Corpus & sanguis dñi nostri Iesu xp̃i, &c. Deinde inclinato capite sumat corpus. Postea sumat sanguinem nihil dicens. Postmodum vtraq; manu tenẽs calicẽ, veniat ad dextrum altaris cornu, ibiq; subdiaconus in ampulla vinum paratum habẽs infundat calici, illoq; sumpto secundo infundat super digitos sacerdotis. qui calice deposito, & si expedire viderit patena cooperto digitos infusos tenens super manus cõiunctas, ne forte aliquid stillet in terram abluet eos, subdiacono ministrante aquam in pelui decenti ad hoc solum deputata, per quã ablutio hm̃oi deferatur in piscinam, si munda fuerit & honesta, alias meli⁹ est q̃ ablutio hm̃oi recipiat̃ in ipso calice cũ ipsa ablutiõe p̃dicta vini vltima, maxime in missis priuatis, tã in domibus nr̃is q̃ extra, & sumat̃ a sacerdote, postea desiccet digitos suos cũ panno ad hoc ipsum p̃parato, q̃ semp intra calicẽ reseruet̃. Et cũ explicat̃ calix, reponat̃ sup altare a dextris ĩ loco mũdo sequestratim, et reuerẽter, ĩterim diaconus ablutis primo digitis corporale replicet, & reponat, & missale referat ad dextrę cornu altaris. Sacerdos ãt assũpta ablutione q̃ remãsit in calice deponat calicẽ, & cũ ministris stãtib⁹ a dextris, ordine supradicto et dicta cõione dicat Dñs vob. vertẽdo se in cornu altaris. Et diaconus trahat casulã sicut prius. Postmodũ sacerdos orões prosequat̃ eo ordine quo & primas. Interĩ subdiaconus si viderit expedire, aqua calicẽ abluat, & desiccet leuiter cũ alio pãno mũdo ad hoc spãliter p̃parato, qui reseruetur iuxta piscinã reuerẽter alio pãno coopertus. Accolyti vero q̃ reportãda restant in sacristiã referãt interim prout cõmode possunt. Dum aũt vltima oratio dicitur, vnus accolytorũ cereos accẽdat, alter librum euangeliorum subdiacono tradat. Sacerdos autẽ, dum vltimum dicet Per dominum nostrum ad medium altaris veniat. Cunq; ad dicẽdum Dominus vobiscum se verterit ad conuentum, diaconus silr̃ se vertat & dicat. Ite missa est, si Gloria in excel. p̃cesserit. Alioquin non se vertat ad cõuentum diaconus: sed versa facie ad altare ipso sacerdote similiter verso dicet Benedicamus dño. vel requiescant in pace si missa fuerit de mortuis. Sacerdos vero & diacon⁹ stẽt versi ad cõuentum q̃diu dicit̃ Ite missa est. Deinde vertant se ad altare nõ se girando. Et tunc sacerdos ĩclinet iunctis manibus donec dixerit Placeat tibi &c. Post hæc erigens se osculetur altare. Et si cõsuetudo patrię fuerit, et extranei fuerint hoc expectantes, det benedictionẽ sm̃ morẽ patriæ. Interim alter accolytorũ missale diacono tradat. Postmodum redeant in sacristiam eo ordine quo venerũt. Tunc ministri primo sacerdotem, postea se mutuo iuuent ad exuendum. Accolyti antequam vestes exuant, reuertentes ad altare, recooperiant illud, & aptẽt decẽter. reportãtes in sacristiã q̃ fuerint reportanda. Vbi autẽ in diebus solẽnibus propter paucitatẽ fratrum p̃dicta ministrorũ solẽnitas seruari non poterit, p̃ut cõmodius et honestius poterit, obseruet̃. In ferialibus vero diebus & festis trium lectionũ. & ĩfra octa. vnus sufficiat accolyt⁹. Qui dũ fit cõfessio, & dũ dr̃ Iesu & agnus dei a sacerdote stare dẽt a dextris iuxta diaconũ, & etiam

& etiā in genuflexione ad corpus dñi. Si eps̄ pñs fuerit in missa, inuitandus est a cantore ad faciendā cōfessionē in principio missę. & petēdę sunt ab eo ēt benedictiones aq̄ miscēdę in vino: et thuris deferendi ad euāgelium legēdū. Itē post euāgeliū lectū offerendū est ei primo euāgeliū ad osculādū. Itē primo est ei aspersorium aquę benedictę offerendū ad aspergendū se & collaterales. Primꝰ est etiā thurificandus, si hęc in missa fiant. Item primo est ei offerenda pax. Itē in fine missę inuitandus est a cantore ad dandam benedictionē. Si aūt cardinalis nō eps̄: sed p̄sbyter: vel diaconus: vel legatus non eps̄: sed cardinalis interfuerit: quærat̄ cōsuetudo eius circa hoc & seruetur.

¶ De sacra communione.

Circa sacram cōionē: & modū cōicandi in conuentu: notandū est q̄ ad reseruādam sacram communionem haberi debet vas decens: & honestum super altare maius honorifice collocandum. Infra quod habenda est pixis argentea: vel eburnea: vel de alia materia preciosa: infra quam in panno albo & mūdo seruāda, est vna hostia cōsecrata: vel si plures seruant̄ non tñ in magna multitudine. Prouideatur autem q̄ tam vas q̄ pixis predicta sic caute stabiliantur: & claudantur ne aliquo casu possint hostię predictę cadere: vel remoueri, nisi per ministeriū fratrū: cum fuerit aliqua cōio facienda. Die aūt cōionis consueuit fieri aliqua exhortatio in cap̄. vel absolutio generalis fratribus tam clericis q̄ laicis: vt ad tantum sacramentum dignius accedant pręparati. Debet autem pręlatus si cōmode pōt in huiusmodi die missam cōuentualem celebrare. Cū igitur subdiaconus ministraturus fuerit, necessaria pro sacramento huiusmodi: a sacrista cuius interest scire debet inquirere de numero hostiarum consecratarum quæ sunt in pixide, debet etiam inquirere de numero fratrū qui sunt cōicandi. & facta collatione: tot hostias cōsecrandas ponat quot sufficiāt fratribus cōicādis. Et sumptis illis quæ reseruatę fuerunt prius: paucę remaneant: prout dictū est reseruandę. Cum igitur hora cōicandi appropinquauerit, diaconus ceroferariis pręcedētibus eum cū cereis apportet pixidē supradictam cū corpore dñi super altare, apęriens eam ibidem. Et omnes fratres alii pręter sacerdotem celebrantem qui solus inclinatus adoret, prosternant se adorātes. Post breuem autem adorationem dicant omnes. Cōfiteor. Et sacerdos faciat absolutionem: dicēdo Misereatur. &c. Et Absolutionem. &c. Post modū cōicent ministri primo secūdum ordinem graduū suorū: deinde cōuentus: incipiendo a superioribus. Et veniant fratres bini & bini, vltimo fratres conuersi. Quod si extranei aliqui apud nos cōicare debuerint in aliquo altari de minoribus cōicari poterūt suorum habentes licentiam pręlatorū. In primis aūt cū ministri cōicare debent accedant duo de fratribus stātibus in choro q̄bus sacrista innuerit, et flexis genibus iuxta sacerdotē a dextris & a sinistris eiꝰ teneāt mappulā mūdā & honestam a sacrista sibi traditā, & inter sacerdotē & cōicātem extensam a sacerdote vsq̄ ad cōicantē applicantes illam sub mēto cōicātis. Postq̄ aūt oēs ministri fuerint expediti de cōmunione, accolyti teneant prędictā mapulam prędicto modo: quousq̄ cōicauerint oēs. Dum autem frater accedit ad recipiendum cōionem: nō se prosternat, nec osculetur terram vel pedem sacerdotis: sed super gradus in loco apto flexis genibus toto alio corpore, erecto se disponens, aperto ore nō nimis nec parum, sed mediocriter, cauēs a trāsuersione oculorū: vel insolita vultus dispositione cū decenti disciplina, & reuerētia suscipiat sacrm̄. Sacerdos autem primo ministret hostias reseruatas. Dū aūt quālibet hostiam ministrat, accipiat eā cū manu dextra: & patenā cū sinistra supponēdo eam hostię. & sic transferat vsq̄ ad fratrē cōicandum. Et cum tradit eam dicat. Corpus dñi nostri Iesu christi custodiat te in vitā ęternā. amē. Suscepto aūt sacro, frater inclinans se erigat, & cōsumpta hostia accedat ad vinū, q̄d stādo est recipiendū. & in modica quantitate ad abluendum os diligenter: ne aliqua particula hostię remaneat inter dentes. Porro diaconus debet recipere vinū hm̄ōi in calice alio q̄ sit calix cū quo celebrat̄: & postea aliis ministrare stādo a dextris altaris. Debet āt tenere pedē calicis cū mappa pulchra: et d̄cēti, cū q̄ ēt frēs post ablutionē oris labia detergāt. Si ā; fue-

rit magnus cōuentus, subdiaconus a sinistris
altaris stās poterit vinū in altero calice eodē
modo ministrare: vt citi⁹ expediat cōuetus.
Cauēdū est aūt fratri ne post cōionem spuat
cito. Qđ si cauere nō pōt, debet in loco hone
sto ꝓijcere sputū. Et sciendū est ꝙ si astet ma
gna multitudo expectās finem missę poterit
differri cōio vsqꝫ post missam, nisi ī die cœnę
si visum fuerit priori, alioqn faciēda est añqꝫ
cōio dicat. Solēt aūt frēs cōicare qñcunqꝫ fit
rasura in die solēni, vel in aliq feria sequenti,
qñ frēs melius pñt interesse, si prǽlato visum
fuerit expedire. Postqꝫ autē frater cōicauerit
& vinū acceperit pōt orare secreto dum alij
cōicant. Qui autem non cōicant, & sunt in
choro interim stent super formas prostrati.
Si autē ante finē cōionis viderit sacerdos ꝙ
nimia multitudo hostiarum fuerit prǽparata
pōt duas & duas dare fratribus, ne nimiam
multitudinem oporteat reseruare. Quæ autē
remanserint positę a sacerdote in pixide per
diaconū prǽcedētibus ceroferarijs ad locum
debitum honorifice portētur, fratribus faciē
tibus genuflexionem modo supradicto. Nul
lus aūt debet remanere ab hac cōione sine li-
centia speciali nisi celebret ipsa die. Qui autē
extra sunt debent extra cōicare: vel cū redie-
rint quam cito commode possunt.

De missis priuatis.

In missis priuatis debet seruitor esse dili-
gēs ꝙ vestes sacerdotis dū ei seruit induē
do se decēter cōponant. Qui tobaleas altaris
& pallas explicando & replicando mature,
& alia circa altare disponat & ordinet. Et ꝓ-
uideat ne cum vestibus suis uestes sacras: vel
alia sacra circa altare irreuerēter tāgat. Attē
dat ēt ꝙ vinū qđ ministraturus est sit bñ sa-
nū & mūdū: & de aqua siłr videat si sit recēs
& munda. Et caueat solicite ne vnū pro alio
ministret. Si aūt non sit in maioribus ordini-
bus nō tangat calicē nuda manu: nec mini-
stret ꝓpria manu hostiā: vel vinū: & aquam:
sed sacerdoti exhibeat ministrādā. Meliusqꝫ
est vt epłam relinquat sacerdoti dicēdā qꝫ ꝙ
ipse dicat: cū nō est in aliquo sacrorū ordinū
cōstitutus. Parū aūt vel nihil stet prostratus
in tota missa: sed oculos & mētē hēat circa al
tare, vt videat q fuerint faciēda: & audiat cū
sacerdoti fuerit rñdēdum. Cū aūt trāsfertur
liber a sacerdote: trāsferat cū libro cādelā: ni
si ex vtraqꝫ ꝑte altaris fuerit cereus vel cāde
la. Trahere casulā cū expedierit, nō omittat.
Sacerdos quoqꝫ induēdo se cū habere pote-
rit camisiā primo induat eā. Et induēdo se ca
ueat ne in sola tunica sine caputio appareat
discoopt⁹. Horas & offm̄ mature & distincte
dicat. Qñ īmediate post primā celebrat non
dicat in prima Cōfiteor, sed sufficit illud qđ
ante missaʒ īmediate dicēdū est. Numerū cō
suetū collectarū nō excedat. Prolixitatib⁹ q
solēt accidere in quærēdo collectas: vel alias
in eligēdo hostias: in parādo calicē & similibus
astātes nō fastidiat. Sequentiam nō dicat. In
voce mediocritatē seruet: ne nimis alte cla-
mādo turbet alios celebrātes: vel nimis sub-
misse dicat: ꝙ intelligi non possit a circūstā-
tibus. Finita missa cū ali⁹ post eū celebratur⁹
fuerit, altare nō detineat ī dicēdo alia officia
sed cito recedat, & vestes sacras in quibus ce
lebrauit qꝫcito deponat, si in ipsis est celebra
turus subsequēs sacerdos. Cū fluxu narium
vestes sacras nō deturpet, sed pāno ad hoc de
putato vtat ad ista. Psalmis & orōnibus ali-
cuius deuotionis q scripta nō sunt ut dicant
sicut Iudica me deus ante missam. Rñ dicite
sacerdotes. &c. post missam seruitorē nō ipe
diat. Offm̄ tñ de ꝓprietate tpis: si illud nō au-
diuit: vel nō sit auditurus in choro: & offm̄
de btā virgine: & euāgeliū Ioānis. In princi-
pio cū collecta Oīps sempiterne deus dirige
actus nostros &c. Qui tc. &c. præmisso Dñs
vobiscū poterit dicere deponendo uestes. vł
post depositionē in diebus in qbus dr̄ officiū
de btā vir. extra chorū: ita tñ ꝙ in his nō im
pediat celebraturū post se. Qñ aūt prædicta
officia siue de tpe: siue de btā virgine dicunt:
post missam priuatā nō dicat Gloria tibi
nec Sctūs nec agnus & in offō de btā virgi-
ne dicatur post cōio. Gratiā Hęc igit & alia
dicta circa missam cōuentualem quæ ad hu-
iusmodi missas pertinēt tā in genibus nō fle-
ctendis: qꝫ in alijs diligēter exequatur tam sa
cerdos qꝫ seruitor. Terminatis vero oibus
potest orare sacerdos secreto: prout ei dñs in
spirauerit. Caueat tñ a ꝓlixitate si ab alio ex-
pectatur. In via vero vel alias qñ fratres mis

sam habere non possunt: dicere possunt officiũ misse beatę virginis cũ Sanctus & Agnus dei & post cõionẽ. Gratiam. & ẽt cũ Gloria in excelsis. si dicendum fuerit illa die.

❡ De quo missa sit in conuentu per totum annum celebranda.

PEr totum aduentum, & ab octa. epiphanię vsq̧ ad q̃dragesimã. Itẽ ab oct. pascę vsq̧ ad rogationes. & a Deus omnium ad aduentũ: in secunda feria si vacauerit: si nautem in proxima vacãte, quę tñ non sit sabbatum, missa pro defunctis celebranda est in cõuentu, nisi festiuitates impediant. Quod si festa. iij. lec. vel supra tot euenerint, ꝙ missa ꝑ defunctis celebrari non possit ĩfra hebdomadam: in qua fiũt vigilię. ix. lec. in conuentu: prouideat cantor, ꝙ loco illius missa vna pro defunctis a fratre aliquo celebret. Idem etiã fiat in quadragesima semel in qualibet septimana. Idem ẽt fiat in sabbato. qñ in. vi. feria dñr in conuentu vigilię defunctorũ. Porro ꝑ aduentũ. & ab octauis epiphanię vsq̧ ad caput ieiunij exclusiue in feria. iij. missa erit de beato Dominico. nisi festũ simplex vel maius occurrerit: vel quia illa die missa dñicalis ꝓpter homiliam dicenda sit idem fiat ab octa. pascę vsq̧ ad rogationes exclusiue et a Deus omnium vsq̧ ad aduẽtũ. in ferijs autem. iiij. v. & . vi. si uacauerint: missa de dñica celebrari poterit vel in aliqua illarum pro fratribus mortuis illo anno vel de anniuersario si acciderit. Ab octa. etiã pascę vsq̧ ad rogationes idem fiat, excepto quod in. vi. feria: si vacauerit: missa de cruce celebretur. Item a Deus omnium vsq̧ ad aduẽtum in. iij. & . iiij. feria. idẽ obseruetur. In feria vero. v. si vacauerit missa de spiritu sancto. & in feria sexta missa de cruce fiat.

❡ De missa beatę Marię.

IN omnibus aũt sabbatis ꝑ aduentũ nisi in sabbato. iiij. tẽporũ. Item in sabbato infra oct. epi. & deĩceps in oĩbus sabbatis vsq̧ ad qnquagesimã. Itẽ in sabbato post dñicã in albis: et deinceps in oĩb9 sabbatis vsq̧ ad ascẽ. & in sabbato ĩfra oct. ascẽ. Itẽ ĩ sabbato post festũ trinitatis: & deinceps in oĩbus sabbatis & ĩfra oct. scõrũ vsq̧ ad aduẽtũ: excepto sabbato. iiij. tẽporũ septẽbris. missa de btã virgine celebret: nisi festũ simplex vel maius: aut vigilia q̃ propriã missam hẽat impediat: aut ꝑsens defunctus fuerit. pro quo in conuentu missa debeat celebrari. Quod si anniuersariũ aliquod ordinis in sabbato euenerit: missa de anniuersario in sequentem hebdomadã transferat.

❡ Quando dicendum est.

GLoria in excelsis dicatur in natiuitate dñi. & deinceps quotidie vsq̧ ad octa. epiphaniæ: nisi in festo innocentium qñ est extra dñicã. Dicatur etiam in vigil. pascę. & quotidie per octauas. & in ascẽ. dñi & quotidie ꝑ octauã. Et in vigi. pẽte. & deĩceps quotidie vsq̧ ad trinitatẽ. Dicatur etiam in omnibus dominicis per totũ annum, nisi in aduentu & in septuagesima: & deinceps vsque ad pascha exclusiue. Dicatur etiam in omnibus festis simplicibus & semiduplicibus: nisi in festo innocentum; quando est extra dominicaꝫ. Et nisi in illis quę a septuagesima vsq̧ ad ramos palmarum celebrãtur. In festis vero duplicibus & totis duplicibus dicatur omni tempore nisi in vigi. nati. domini. Dicatur etiam quotidie infra omnes octauas nisi in missis de vigilijs, si extra dominicam occurrerint celebrandę. Dicatur etiam in omnibus tertij ferijs quando de beato Dominico. & in sabbatis quando de beata virgine celebratur, pręterquam in vigilia assumptionis quando in sabbato euenerit: & a septuagesima vsq̧ ad pascha. Quod si aliqua missa in die qua cantandum est Gloria in excelsis deo. occurrerit celebranda: dicatur etiam in illa die. nisi fuerit pro defunctis. vel de vigil. sancti cum extra dominicam celebratur: & nisi in ieiunijs. iiij. temporum: & in quadragesima, & in tribus diebus rogationum in missis de ieiunio: qñ festũ simplex vel maius in tẽporibus occurrerit supradictis. Quando vero in ꝓfestis diebus missa de spũsctõ: vel de btã virgine: vel de quocũq̧ sctõ celebrat non cãtetur: Gloria in excelsis. Item quandocũq̧ Gloria in excelsis dicitur: missa per Ite missa est. terminetur. Quando vero nõ dicitur: terminetur per Benedicamus domino. nisi missa fuerit pro defunctis: quæ per Requiescant in pace terminari debet.

❡ De numero orõnũ in missa cõuentuali.

IN missis cõuentualibus tres tantum ora-

tiones dicantur, nisi memoriarum necessitas exigat. Quod si tamen quatuor occurrerint dicendę: quinta non superaddatur. In duplicibus vero et totis duplicibus prerq̄ꝫ in duobus diebus post natale: & in die circuncisiosionis. Item per totã hebdomadam pascę, & pente. & per octauas corporis Chr̄i, & vbicunqꝫ specialiter est signatum, vna sola oratio est dicenda. Idem faciendũ est infra quatuor octauas solennes. s. ascẽsionis dñi, assumptionis beatę Marię, beati Dominici, & omniũ sanctoꝝ, nisi festa in ipsis occurrerint, de q̄bus solis dicẽdę sunt orationes in missis: sicut etiam fit in vesperis & laudibus. Quãdo etiã duę missę in cõuentu fuerint celebrãdæ, in missa quæ solennior fuerit: vna tantũ orō dicatur, nisi qñ altera ipsarum fuerit pro prę senti defuncto. Tunc enim ĩ missa pro defuncto vna tantum oratio dicenda est. in alia vero tres, nisi fuerit de duplici & supra, vel vbi aliter aliud specialiter sit notatum.

¶ De orationib⁹ dicẽdis in missa cõuẽtuali.

ORdo orationum dicendarum in missa conuentuali nisi quando celebratur pro defunctis. ¶ Et primo per aduentum in dominicis diebus. Secunda oratio. Deus q̄ de beatæ Mariæ tertia. Deus qui charitatis. ¶ Quod si uigilia beati Andreę in prima dominica aduẽtus euenerit. in missa de vigilia. Secunda oratio erit de dominica. Tertia de beata virgine. In missa vero de dominica. tãtum vna oratio dicatur. ¶ Feria. ij. secunda oratio sit de aduẽtu. Tertia de beata vigine. ¶ Feria. iij. si missa fuerit de beato dominico. Secunda oratio de aduentu erit. Tertia de beata virgine. Si vero missa non fuerit de beato Dominico secunda erit de eo. tertia de aduẽtu vel de beata virgine: si missa fuerit de aduentu. ¶ Feria. iiij. secunda oratio de beata virgine, tertia. Prætende. ¶ Feria quinta secunda oratio de beata virgine: tertia. Corda famulorum. ¶ Feria sexta secunda oratio de beata virgine. tertia. Adesto supplicationibus nostris. ¶ Quod si festum in aliqua dictarum feriarum occurrerit secunda oratio erit de aduentu: tertia de beata virgine. vel de memoria si occurrerit. ¶ Sabbato. secũda oratio erit de aduentu, tertia. Ecclesiæ vel de memoria. ¶ Si vero festum fuerit secunda erit de beata virgine tertia de aduentu. ¶ Quod si cum festo memoria occurrerit secunda erit de beata virgine. tertia de memoria. ¶ Si vero missa fuerit de aduentu. secũda erit de beata virgine. tertia. Ecclesiæ vel de memoria si occurrerit.

A Natiuitate domini vsqꝫ ad octauam innocentium exclusiue. dicantur orationes secundum ordinem memoriarum. quæ diebus illis fieri in vesperis & in laudib⁹ dici consueuerunt. ¶ In octaua innocentium: secunda oratio. Deus qui salutis æternæ. tertia. Deus omnium fideliũ. ¶ In vigilia epiphanię. secunda oratio. Deus qui salutis. tertia. Corda famulorum. ¶ Per ferias infra octauas epiphanię, præterquam in tertia feria & sabbato: secunda oratio erit de beata virgine, vel tertia. quando memoria de sancto fuerit facienda, quia tunc secunda erit de memoria. ¶ Feria secunda, tertia oratio. Omnipotens sempiter deus qui viuorum. ¶ Feria tertia. secunda oratio de beato Dominico. tertia de beata virgine. Quod si memoria occurrerit ipsa die, tertia oratio erit de ea, & quarta de beata virgine. ¶ Feria quarta. tertia oratio. Deus omniũ. Quod si missa fuerit de dominica. secunda oratio erit. Deus qui hodierna die vnigenitum tertia. Deus qui salutis. ¶ Feria quinta. tertia oratio. Corda famulorum. ¶ Feria sexta. tertia. Prætende. ¶ Sabbato secũda de epiphania. tertia. Ecclesiæ. vel de memoria. ¶ Dominica infra octauam epiphanię: secũda oratio erit de epiphania. tertia Deus qui salutis vel de memoria si occurrerit: & tunc quarta erit. Deus qui salutis. ¶ In octa. epipha. secunda oratio de sanctis Hilario & Remigio. tertia de beata virgine. ¶ Quod si dominica fuerit. secũda erit de dominica. tertia de sanctis. quarta de beata virgine.

AB octauis epiphanię vsque ad caput ieiunij exclusiue dicantur hoc ordine orationes. ¶ Dominica secunda oratio. Deus qui charitatis. vel de dominica si festum fuerit tertia. A cunctis. ¶ Feria. ij. si missa de sancto fuerit, secũda oratio erit de dominica tertia. Omnipotens sempiterne deus q̄ viuorum

¶ Feria.iij.Secūda,de btā virgīe,vel de btō Dominico si festū fuerit. Tertia, Prætende. ¶ Feria.iiij.Secunda,de beato Dñico. Tertia, Concede famulos tuos. ¶ Feria.v. Secunda, Deus qui corda fideliū. Tertia, Cōcede qs omnipotens deus vt intercessio. ¶ Fer.vi. Secūda. Deus a quo. Tertia, A cunctis. ¶ Sabbato, Secunda,de dñica vel de btā virgine:si de festo missa fuerit. Tertia. Ecclesię. ¶ Quando in prędictis diebus memoria de scō occurrerit faciēda,Scđa orō erit de eo. Tertia nō mutabit.

IN capite ieiunij. & deinceps vsqꝫ ad cœnā dñi exclusiue dicantur orōnes hoc ordine. ¶ Dñica.ij.oratio. Deus qui charitatis. Tertia, A cunctis. ¶ Feria.ij.Secunda, orō. Exaudi qs dñe supplicum preces. Tertia, Omnipotēs sempiterne deus q viuorū. ¶ Feriaa.iij.Secunda,de beato dñico.Tertia, Cōcede qs omnipotens deus vt intercessio. ¶ Feria.iiij.Secūda, Exaudi qs dñe supplicū. Tertia, A cunctis. ¶ Feria.v.Secūda, de sctō sacramento vel Ineffabilē. Tertia, Prætende. ¶ Feria.vi,Secūda, Exaudi qs dñe supplicū. Tertia Oñs sempiterne deus qui viuorum. ¶ Sabbato,Secunda,de beata uirgine.Tertia, Ecclesię. ¶ Qñ aūt in aliqua pcedētium feriarū festū aliqđ occurrerit, in missa de festo,vna tm̄ oratio dicatur. in missa vero de ieiunio, Secunda oratio,& Tertia, dicantur sicut in ferijs pnotatum est:nisi in Annunciatione:tūc ī missa de ieiunio,Secunda oratio erit, Deus qui de btē marię virginis. Tertia non mutabitur. ¶ Quod si in aliqua etiā die infra dictum tempus memoria de sancto aliquo euenerit:Secunda oratio erit de ipso sancto.Tertia nō mutabitur:nisi in feria tertia, in qua Secūda erit de beato Dominico.Tertia de sancto:& nisi in sabbato: tunc Secūda oratio erit de beata v̄gine,Tertia,de sancto.

¶ Tempore paschali.

AB octaua pascę vsqꝫ ad dominicam ante ascensionem exclusiue:dicantur orationes hoc ordine. ¶ Dñica.ij.oratio erit de cruce, Deus qui pro nobis. vel de Dñica si festum fuerit,Tertia, A cunctis. ¶ Feria.ij. si festum fuerit. Secūda oratio erit de cruce, Tertia, Oñs sempiterne deus qui. ¶ Feria iij.Secunda oratio de cruce,Tertia, Adesto dñe supplicationibus nostris. ¶ Si in.iij.feria festum fuerit. Secunda erit de btō Dñico.Tertia,de cruce. ¶ Feria.iiij.Secūda orō de cruce.Tertia, A cunctis. ¶ Feria.v.Scđa oratio de cruce.Tertia,Cōcede qs oñs deus vt intercessio. ¶ Feria.vi.Secūda orō, Deus a quo sancta. vel de cruce si festum fuerit. Tertia, Deus omnium. ¶ Sabbato secūda orō de cruce,Tertia, Ecclesię. ¶ Si missa de festo fuerit.Secūda orō erit de beata virgine. Tertia de cruce. ¶ Qñ vero infra dictum tēpus occurrerit memoria de sancto facienda. Secūda orō erit de sctō, Tertia,de cruce:nisi in vi.fer. qñ missa de cruce celebrabitur: quia tunc tertia nō mutat. ¶ Dñica ante ascen.

DOminica ante ascēsionē Secūda orō de cruce,Tertia, A cunctis. ¶ Feria.ij.Secunda oratio de cruce.Tertia, Oñs sempiterne deus q viuorū. ¶ Fer.iij. Secunda orō de btō Dñico.Tertia de cruce. ¶ Fer.iiij.Scđa orō de cruce, Tertia, A cunctis. ¶ Qđ si in dñica,vel in aliqua dictarū feriarū festū euenerit,in missa de festo, vna tm̄ orō dicat. In missa vero de dñica vel de feria vt supra,excepto festo sctē crucis,in cui⁹ missa vna tantū orō dicat. In missa vero de dñica, vel de feria,Secūda orō erit de martyrib⁹, Tertia nō mutabitur. ¶ Si vero memoria tantum occurrerit,Secūda erit de ipsa,Tertia de cruce. nisi in tertia fer.in q̄,Scđa erit de btō dñico, & Tertia de memoriā. ¶ Tpe ascensionis.

IN crastino ascensionis vsqꝫ ad octauā inclusiue,vna sola orō dicat in missa: quia sunt octauæ solennes, nisi sit aliqua memoria in calēdario notata:& nisi in dñica in qua Secunda erit de ascensione:& Tertia non dicetur. ¶ Feria,vi,post octauam ascensionis missa fiat pro defunctis,nisi festuꝫ impediat. ¶ Si vero de festo fiat, Secunda oratio erit, Omnipotens sempiterne deus qui facis. Tertia, Omnipotens sempiterne deus q viuorū.

¶ Post trinitatem.

IN crastino trinitatis. Secūda orō, Cordis famulorū. Tertia, Omnipotens sempiterne deus. ¶ Feria.iij.si missa non sit de beato Dñico,Secunda de eo,Tertia, Deus omnium fidelium. ¶ Feria.iiij. Secunda, Deus qui corda. Tertia, A cunctis. Si in aliqua dictarū feria-

rũ missa de sancto fuerit celebranda, Secũda oratio erit de octaua. Tertia non mutabit̃: nisi in tertia feria.ĩ qua Tertia erit de beato dñico. Quod si memoria tm̃ occurrerit faciẽda. Secunda oratio erit de ea. Tertia non mutabit̃. nisi in tertia feria, in qua Secũda erit de beato dñico. Tertia de memoria. Si vero memoria cũ festo occurrerit, Secunda oratio erit de octaua. Tertia de memoria: nisi in tertia feria, in qua Tertia erit de beato dominico: et quarta de memoria. Feria. vi. post festum corporis Christi. Secunda oratio erit de trinitate, & Tertia nõ dicatur. Hoc idẽ fiat in sabbato sequẽti. Dñica infra octauas corporis xp̄i: Secunda oratio erit de ipsa octaua, Tertia nõ dicatur. In ferijs vero Secunda Tertia Quarta et Quinta sequẽtibus, vna tm̃ oratio dicat̃ ĩ missa. Feria. vi. post oct. corporis xp̄i. Secũda or̃o erit. [illegible] Tertia, Deus a quo sancta desideria. Sabbato Secũda erit Ineffabilẽ. Tertia, Ecclesie.

A Deus omniũ, vsq₃ ad aduentum, exclusiue, sunt orationes hoc ordine dicendę. Dominica Secũda oratio erit de trinita te. Tertia. [illegible] Feria. ij. si de tẽpore. vel de festo agat̃. Secũda or̃o erit, Pretẽde. Tertia, Oĩps sempiterne de᷑ q viuorũ. Fer̃. iij. erit. [illegible] nisi fuerit memoria: qa tunc Secunda or̃o erit de ea, Tertia, Deus omniũ. Feria. iiij. Secunda oratio, Deus q charitatis Tertia, A cunctis. Feria. v. Secunda oratio. Oĩps sempiterne deus qui facis. Tertia. [illegible] Fer̃. vi. Secunda oratio, [illegible] Tertia, [illegible] Sabbato Secunda oratio. Ineffabilem, Tertia, Ecclesie. Si a Deus omnium vsq₃ ad aduẽtũ in dominica aliqua memoria occurrerit facienda. Secũda oratio erit de ea. Tertia nõ mutabitur. Si vero missa de festo fuerit, Secũda oratio erit de dñica, Tertia vt prius. vel de memoria. si cũ festo occurrerit facienda. Quod si festum & octaua simul euenerint, Secunda oratio erit de octaua Tertia de dñica. Qñ vero fer̃. Secũda vel q̃rta, missa de sc̃tõ fuerit. Secũda or̃o et Tertia nõ mutabuntur. Quod si cum missa de sancto occurrerit memoria facienda, Secũda oratio erit de memoria. Tertia non mutabi[tur]. Si autem in tertia fer̃. missa de sancto, v[el] de octaua fuerit, Secũda oratio erit de beat[o] dominico. Tertia nõ mutabitur. nisi occur[r]erit memoria. tunc Tertia oratio erit de ea. S[i] aũt in q̃nta feria. vel sexta. vel sabbato miss[a] de sancto. vel de tp̃e fuerit, In. v. feria Secũd[a] oratio erit de sp̃ũ sc̃tõ. In feria. vi. de cruce. In sabbato de beata virgine, Tertia nõ muta[bi]tur. nisi memoria fuerit facienda. Sabbato v[e]ro infra octauas si missa fuerit de beata virgine, Secunda erit de octaua. Tertia, [illegible] vel de memoria. Item in ieiunijs quatuo[r] temporũ septembris, si festũ euenerit in missa de festo, vna tm̃ oratio dicat̃. In missa aũt de ieiunio, Secunda & Tertia or̃ones, vt in fe[r]ijs supra notatæ sunt. Excepta octaua nati[ui]tatis beatę virginis: q̃ si in q̃rta feria quatuor tẽporũ venerit: ĩ missa de octaua, vna tm̃ or̃o dicatur: in missa vero de ieiunio, Secunda erit de octaua. Tertia de sancto Nichomede.

Hoc ordinę dicantur orationes in missis cõuẽtualibus pro defunctis. Pro pręsenti, siue pro vno defuncto. Si episcopus fuerit, prima or̃o dicatur. Deus q inter [illegible] Si vero alius fuerit, [illegible] Si aũt fœmina, Quęsumus dñe. Secunda, [illegible] Tertia. Oĩps sempiterne deus [illegible] Pro fratribus familiaribus. & benefactoribus, Prima. Deus venię. Secunda, [illegible] qui nos patrẽ. Tertia, Oĩps sempiterne de᷑ qui viuorum. In omni anniuersario. Prima, Deus indulgentiarum. Secunda, [illegible] venię. Tertia, Oĩps sempiterne deus [illegible] Si simul euenerit obitus & anniuersarium: dimittatur Deus venię, tunc prima or̃o dicatur pro p̃nti defuncto: secũda pro anniuersario: Tertia non mutat̃. Sciẽdũ aũt ꝙ in missis pro defunctis, siuę in cõuẽtu: siue extra: non debent dici aliquę or̃ones nisi pro defunctis: vel cões ꝓ viuis & defunctis. Similiter in missis alijs non debent dici orationes pro defunctis nisi pręsens defunctus fuerit.

Versus, de modo terminandi orationes.

Cum patrem postulas: per dñm dicere debe[s]
Cũ xp̄o supplicas: dicas qui viuis & regna[s]
[illegible]
[illegible]

Feria . iij. si missa fuerit de beato dñico Secunda or̃o







MISSALE SECVNDVM ORDINEM FRATRVM PRAEDICATORVM. SANCTI DOMINICI.

Dominica prima in aduentu domini. Officium.



Ad te leuaui animã meã, deus meus in te confido, non erubescam: neq; irrideant me inimici mei: etenim vniuersi qui te expectant, non confundentur. ℣. Vias tuas domine demonstra mihi: & semitas tuas edoce me. Gloria patri. sola, & reincipit. Ad te leuaui. Non dicit Gloria in excelsis. per aduentum nisi in festis sanctorum. Oratio.

Excita qs dñe potentiam tuam & veni: vt ab imminentibus peccatorum nostrorum periculis: te mereamur protegẽte eripi: te liberante saluari: Qui vi.



Secunda oratio de Virgine.

DEus q̄ de beate Marię virginis vtero, verbum tuum angelo nuntiante, carnem suscipere voluisti: presta supplicibus tuis: vt qui vere eam genitricem Dei credimus: eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per eundem dominum. Tertia oratio.

DEus qui charitatis dona, per gratiam sancti spiritus, tuorum cordibus fidelium infudisti: da famulis ⁊ famulabus tuis, pro quibus tuā deprecamur clementiam, salutem mētis ⁊ corporis: vt te tota virtute diligant: ⁊ quę placita sunt, tota dilectiōe perficiant. Per. Et sic in dñicis aduētus dicantur. Reliqua notanda, vide in Ordinario orationū.

Lectio epistolę beati Pauli apostoli Ad romanos.

13. c. FRatres: Scientes q2 hora est iā nos de somno surgere. Nūc enim ppior est nostra salus, q̄ cū credidimus. Nox precessit: dies aūt appropinquauit. Abijciamus ergo opera tenebrarum: ⁊ induamur arma lucis: sicut in die honeste ambulemus. Non in comessationibus ⁊ ebrietatibus: non in cubilibus ⁊ impudicitijs: non in contentione ⁊ emulatione. Sed induimini dñm Jesum christum.

R. Uniuersi q̄ te expectant non confundentur domine. V. Uias tuas dñe notas fac mihi: ⁊ semitas tuas ēdocē me. Alle. V. Ostende nobis domine misericordiam tuam: ⁊ salutare tuum da nobis.

Sequentia sancti euangelij secundum Matthęum.

ca. IN illo tpe: Cum appropinquasset Jesus hierosolymis: ⁊ venisset bethphage ad montē oliueti: tunc misit duos discipulos dicens eis. Ite in castellū quod cōtra vos est: ⁊ statim inuenietis asinam alligatam: ⁊ pullum cū ea. Soluite: ⁊ adducite mihi. Et siqs vobis aliquid dixerit: dicite, quia dominus his opus habet: ⁊ confestim dimittet eos. Hoc autem totum factum est: vt adimpleretur quod dictum est per prophetam dicentem. Dicite filię sion. Ecce rex tuus venit tibi mansuetus: sedens super asinam, ⁊ pullum, filiū subiugalis. Euntes autem discipuli: fecerunt sicut p̄cepit illis Jesus. Et adduxerunt asinam ⁊ pullum: ⁊ imposuerunt super eos vestimenta sua: ⁊ eū dēsuper sedēre fecerunt. Plurima autem turba: strauerunt vestimenta sua in via. Alij autem cędebāt ramos de arboribus: ⁊ sternebant in via. Turbę autem quę pręcedebant ⁊ quę sequebantur: clamabant dicētes. Osanna filio dauid. Benedictus q̄ venit in nomine domini. Credo in vnum deum. Offertorium.

AD te leuaui animam meā, deus meus in te confido, non erubescā:

neque irrideant me inimici mei:
etenim vniuersi qui te expectant,
non confundentur. Secreta.
HEc sacra nos dñe potēti vir
tute mundatos:ad suum fa-
ciant puriores venire principiū.
Per. Scđa secreta de Virgine.
IN mentibus nostris q̄s dñe,
verę fidei sacramenta cōfir-
ma, vt qui conceptū de virgine,
deum verum, & hominem confite
mur:per ei⁹ salutiferę resurrectio
nis potentiam:ad ęternā merea-
mur peruenire lętitiaz. Per eun-
dem dominum. Tertia Secreta.
MIserere q̄s domine famu-
lis & famulabus tuis: pro
q̄bus hoc sacrificiū laudis tuę of
ferimus maiestati:vt per hęc san-
cta, supernę benedictionis gratiā
obtineant:& gloriam ęternę beati
tudinis acquirant. Per dominū.
Cōio. Dominus dabit benigni-
tatem: & terra nostra dabit fru-
ctum suum. Postcommunio.
SVscipiamus domine mise-
ricordiam tuā in medio tē-
pli tui:& reparationis nostrę ven
tura solennia:congruis honorib⁹
pręcedamus. Per dominum no.
Secunda postcōio, de Virgine.
GRatiam tuam q̄s domine
mentibus nostris infunde:
vt qui angelo nunciante, Christi
filij tui incarnationem cognoui-
mus:per passionem eius & crucē:
ad resurrectionis gloriam perdu
camur. Per eundem dominum
nostrum. Tertia postcommunio.
DIuina libātes mysteria q̄s
domine:vt hęc salutaria sa
cramenta, illis proficiant ad pro-
speritatem & pacem:pro quorū,
quarūq; dilectione:hęc tuę obtuli
mus maiestati. Per dominuz no
strum. Benedicamus domino.
¶ Dominica secunda in aduen- Esa.
tu dñi. Officiū. c. 30.
POpul⁹ sion, ec-
ce dñs veniet
ad saluādas gē
tes:& auditam
faciet dñs glo-
riam vocis suę,
in lętitia cordis vestri. ℣. Qui re
gis israel intende:qui deducis ve
lut ouem Joseph. Gloria. Orō.
EXcita dñe corda nostra ad
pręparandas vnigeniti tui
vias:vt per eius aduentuz:purifi-
catis tibi mētibus seruire merea-
mur. Qui te. Alias orōnes dic vt
in pma dñica aduent⁹. Lectio epłe
beati Pauli apli ad Romanos.
FRatres: quęcunq; scripta ca. 15
sunt, ad nostram doctrinaz
scripta sunt:vt per patientiam &
consolationez scripturarū, spem
habeamus. Deus autem patien-
tię & solatij, det vobis idipsum sa-
pere in alterutrum secundum Je
sum christum:vt vnanimes, vno
ore, honorificetis deum & patrem
domini nostri Jesu Chri. Pro-

ꝓpter quod suscipite inuicem: sicut ⁊ Christus suscepit vos in honorem dei. Dico enim Christuz Jesum ministrum fuisse circuncisionis propter veritatez dei: ad confirmandas promissiones patruz. Gentes autez super misericordia honorare deum: sicut scriptuz est. Propterea cõfitebor tibi in gentibus domine: ⁊ nomini tuo cantabo. Et iterum dicit. Lętamini gentes cum plebe eius. Et iteruz. Laudate omnes gentes dominū: ⁊ magnificate eum omnes populi. Et rursum Esaias ait. Erit radix Jesse, ⁊ qui exurget regere gẽtes: in eū gentes sperabunt. Deus autez spei, repleat vos omni gaudio ⁊ pace in credendo: vt abundetis in spe ⁊ virtute spiritus sancti. ℟. Ex sion species decoris eius: de⁹ manifeste veniet. ℣. Cõgregate illi sanctos eius: qui ordinauerunt testamentum eius super sacrificia. Halleluia. ℣. Lętatus sum in his quę dicta sunt mihi: in domum domini ibimus.

Sequētia sctī euangelij sm̄ Lucā.

ca. 21 In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis. Erunt signa in Sole, ⁊ Luna, ⁊ stellis: ⁊ in terris pressura gentium, prę confusione sonitus maris: ⁊ fluctuuz: arescẽtibus hominibus prę timore ⁊ expectatiõe: quę superueniẽt vniuerso orbi. Nam virtutes celorum mouebuntur. Et tunc videbunt filium hominis venientez in nube: cum potestate magna ⁊ maiestate. His autem fieri incipientibus: respicite ⁊ leuate capita vestra: quoniam appropinquat redemptio vestra. Et dixit illis similitudinem. Uidete ficulneā ⁊ omnes arbores: cum producunt iam ex se fructum: scitis quoniam prope est ęstas. Jta ⁊ vos cum videritis hęc fieri: scitote quoniam prope est regnum dei. Amen dico vobis, quia nō pręteribit generatio hęc: donec omnia fiant. Celum ⁊ terra transibunt: verba autẽ mea non transibunt. Credo in vnuz.

Offerto. Deus tu conuersus viuificabis nos: ⁊ plebs tua lętabitur in te: ostende nobis domine misericordiam tuam: ⁊ salutare tuum da nobis. 4

Secreta.

Placare quęsumus domine humilitatis nostrę precibus ⁊ hostijs: ⁊ vbi nulla suppetūt suffragia meritoꝝ: tuis nobis succurre pꝛsidijs. Per dominū nostrū Jesum Christum filium tuuz: qui te.

Cōio. Hierusalem surge ⁊ sta in excelso: ⁊ vide iocunditatem quę veniet tibi a deo tuo.

Postcōio.

Repleti cibo spiritalis alimonię: supplices te domine deprecamur: vt huius participatione mysterij, doceas nos terrena despicere: ⁊ amare celestia. Per dominum nostrum Jesum Christum filium tuum qui tecuz.

¶ Dñica tertia in aduen. Offiñ.

Gaudete in domino semper: iterum dico gaudete: modestia vestra nota sit omnibus hominibus: domin⁹ prope est: nihil soliciti sitis: sed in omni oratione, petitiones vestre innotescant apud deuz. ℣. Et pax dei quę exuperat omnem sensum, custodiat corda vestra ⁊ intelligẽtias vestras. Gloria patri. Oro.

Aurẽ tuam q̃s dñe precibus nr̃is accommoda: ⁊ mẽtis nr̃ę tenebras, gr̃a tuę visitationis illustra. Qui vi. Alias oṙones dic vt in .j. dñica aduẽ. ad corinthios.

4.a Fratres: Sic nos existimet homo vt ministros Chr̃i: ⁊ dispensatores ministeriorum dei. Hic iã querit̃ inter dispensatores vt fidelis qs inueniat̃. Mihi autẽ pro minimo ẽ vt a vobis iudicer: aut ab humano die. Sed neq̃ me ipsum iudico. Nihil eniz mihi cõscius sum: sed non in hoc iustificatus sum. Qui autem iudicat me: dñs est. Itaq̃ nolite ante tempus iudicare: quoadusq̃ veniat dominus: qui ⁊ illuminabit abscondita tenebrarum: ⁊ manifestabit consilia cordium. Et tunc laus erit vnicuiq̃ a deo. ℟. Qui sedes domine sup cherubin, excita potentiaz tuam: ⁊ veni. ℣. Qui regis israel intende: qui deducis velut ouem Joseph. Halle. ℣. Excita domine potentiam tuã ⁊ veni: vt saluos facias nos. Secundũ Mathei.

In illo tempore: Cuz audisset Joãnes in vinculis opera Christi: mittens duos de discipulis suis ait illi. Tu es qui venturus es: an alium expectamus? Et respondens Jesus ait illis. Euntes, renunciate Joanni quę audistis ⁊ vidistis. Cęci vident: claudi ambulant: leprosi mũdantur: surdi audiunt: mortui resurgunt: pauperes euangeliçantur. Et beatus est qui nõ fuerit scandaliçatus in me. Illis autem abeuntibus: cepit Jesus dicere ad turbas de Joanne. Quid existis in desertum videre? Arundinem vento agitatã? Sed quid existis videre? Hominẽ mollibus vestitum? Ecce qui mollibus vestiuntur: in domibus regũ sunt. Sed qd existis videre? Prophetam? Etiã dico vobis: ⁊ plus q̃ pphetã. Hic est eniz de quo scriptum est. Ecce mitto angelũ meũ ante faciem tuaz: qui pręparabit viam tuã ante te. Credo. Offer.

Benedixisti dñe terrã tuam: auertisti captiuitatez Jacob: remisisti iniquitatem plebis tuę. Secreta.

Deuotionis nostrę tibi quesumus dñe hostia iugiter immolet̃: quę ⁊ sacri peragat instituta mysterij: ⁊ salutare tuuz in nobis mirabiliter operet̃. Per.

Cōmunio. Dicite: pusillanimes cōfortamini: et nolite timere: ecce deus noster veniet et saluabit nos.

Implorantus Postcōio. domine clementiam tuam: vt hec diuina subsidia a vitijs expiatos: ad festa ventura nos preparent. Per dominum nostrum.

Feria quarta. Officium.

Rorate celi desuper: et nubes pluant iustum: aperiatur terra et germinet saluatorem. ℣. Et iustitia oriatur simul: ego dn̄s creaui eum. Gloria patri et fi. Oremus. sine Dominus vobiscum. Orō.

Presta q̄s om̄ps deus: vt redēptionis nostre vētura solennitas: et presentis vite nobis subsidia cōferat: et eterne beatitudinis premia largiatur. Per dominum.

Lectio Esaie prophete.

2.a In diebus illis: Dixit Esaias propheta. Erit in nouissimis diebus preparatus mons domus domini in vertice montium: et eleuabitur super colles: et fluent ad eum omnes gētes: et ibunt populi multi: et dicent. Uenite, ascendam⁹ ad montem domini: et ad domum dei Jacob: et docebit nos vias suas: et ambulabimus in semitis eius: quia de sion exibit lex: et verbum domini de hierusalem. Et iudicabit gentes: et arguet populos multos. Et conflabunt gladios suos in vomeres: et lanceas suas in falces. Non leuabit gens contra gentem gladium: nec exercebuntur vltra ad prelium. Domus Jacob venite: et ambulem⁹ in lumine dei nostri. ℟. Tollite portas principes vestras: et eleuamini porte eternales et introibit rex glorie. ℣. Quis ascendet in montem domini: aut quis stabit in loco sancto eius: innocens manibus et mundo corde. Dominus vobiscum. Oratio.

Festina quesum⁹ domine ne tardaueris: et auxilium nobis superne virtutis impende: vt aduentus tui cōsolationibus subleuentur: qui in tua pietate confidunt. Qui viuis et regnas in vnitate spiritus san. Secunda oratio. Deus q de beate. Tertia. Pretende. Lectio Esaie prophete.

In diebus illis: Locutus est dominus ad Achaz dicens: Pete tibi signum a domino deo tuo in profundum inferni: siue in excelsum supra. Et dixit Achaz. Non petam: et non tentabo dominum. Et dixit. Audite ergo dom⁹ Dauid. Nunquid parum vobis est molestos esse hominib⁹: quia molesti estis et deo meo? Propter hoc, dabit dominus ipse vobis signum. Ecce, virgo concipiet et pariet filium: et vocabitur nomē eius Emanuel. Butyrum et mel comedet: vt sciat reprobare malum et eligere bonū. ℟. Prope est dn̄s omnibus inuocantibus eum: omnib⁹

qui inuocant eum in veritate. ℣.
Laudem dñi loquetur os meum:
⁊ benedicat omnis caro nomen
sanctum eius. Secundum Lucã.
j.c IN illo tempore: Missus est
angelus Gabriel a Deo in
ciuitatem Galilee, cui nomen na
çareth: ad virginem desponsataz
viro, cui nomen erat Joseph, de
domo David: ⁊ nomen virginis
Maria. Et ingressus angelus ad
eam: dixit. Aue, gratia plena, do-
minus tecũ: Benedicta tu in mu-
lieribus. Que, cum audisset: turba
ta est in sermone eius: ⁊ cogitabat
qualis eẽt ista salutatio. Et ait an
gelus ei. Ne timeas Maria: inue
nisti enim gratiam apud Deum.
Ecce concipies in vtero, ⁊ paries
filium: ⁊ vocabis nomen eius Je
sum. Hic erit magnus: ⁊ filius al-
tissimi vocabitur. Et dabit illi do
minus deus sedem David patris
eius: ⁊ regnabit in domo Jacob
in eternum: ⁊ regni eius non erit
finis. Dixit autem Maria ad an
gelum. Quomodo fiet istud: quo-
niam virum non cognosco? Et re
spondens angelus, dixit ei. Spi-
ritus sanctus superueniet in te: ⁊
virtus altissimi obumbrabit tibi.
Jdeoqꝫ, ⁊ quod nascetur ex te san
ctum: vocabitur filius Dei. Et ec
ce Elisabeth cognata tua: ⁊ ipsa
cõcepit filium in senectute sua. Et
hic mensis est sextus illi, que voca
tur sterilis: quia non erit impossi
bile apud deũ omne verbum. Di
xit autẽ Maria. Ecce ancilla do-
mini: fiat mihi sm verbum tuum.
Offerto. Aue maria, gratia ple-
na, dominus tecum: benedicta tu
in mulieribus: ⁊ benedictus fru-
ctus ventris tui. Secreta.
ACcepta tibi sint dñe quesu-
mus nostra ieiunia: que ⁊ expian-
do nos tua gratia dignos efficiãt:
⁊ ad promissa sempiterna perdu-
cant. Per dominum nostrum.
Communio. Ecce, virgo conci-
piet ⁊ pariet filium: ⁊ vocabit no-
men eius Emanuel. Postcõio.
SAlutaris tui domine mune-
re satiasti, supplices depreca
mur: vt cuius letamur gustu: reno
uemur effectu. Per dominuz no.
¶ Feria sexta. Officiũ.
PRope es tu domine: ⁊
oẽs vie tue veritas: ini-
tio cognoui de testimo-
niis tuis: quia in eternuz tu es. ℣.
Beati immaculati i via, q ambu-
lant in lege dñi. Gloria. Oratio.
EXcita q̃s dñe potentiaz tuã
⁊ veni: vt hi, qui in tua pieta
te confidunt: ab oĩ citius aduersi-
tate liberent: Qui vi. Scda oro.
Deus q de btẽ Marie. Tertia
Adesto supplicationibus nostris.
Lectio Esaie prophete.
HEc dicit dñs deus Egredie-
tur virga de radice iesse: ⁊ flos de
radice eius ascẽdet. Et requiescet
super eum spiritus domini: spi-

ritus sapientię ⁊ intellectus:spiri
tus consilij ⁊ fortitudinis:spiritus
scientię ⁊ pietatis:⁊ replebit eum
spiritus timoris domini. Non se-
cundum visionem oculorum iudi
cabit:neq̧ secūdum auditū auriū
arguet:sed iudicabit ī iustitia pau
peres:⁊ arguet in ęqtate pro man
suetis terrę. Et percutiet terram
virga oris sui:⁊ spiritu labiorum
suorum interficiet impiū. Et erit
iustitia cingulum lumborum eiꝰ:
⁊ fides cinctoriū renum eius. ℟.
Ostēde nobis domine misericor-
diam tuam:⁊ salutare tuū da no-
bis. ℣. Benedixisti domine ter-
ram tuam:auertisti captiuitatem
Jacob. Secundum Lucam.
j.d IN illo tempore: Exurgens
Maria:abijt in montana
cum festinatione in ciuitatē iuda:
⁊ intrauit in domum Zacharię: ⁊
salutauit Elisabeth. Et factū est,
vt audiuit salutationem Marię
Elisabeth:exultauit infans in vte
ro eius. Et repleta est spiritu san-
cto Elisabeth:⁊ exclamauit voce
magna,⁊ dixit. Benedicta tu in-
ter mulieres:⁊ benedictus fructꝰ
ventris tui. Et vnde hoc mihi: vt
veniat mater domini mei ad me?
Ecce enim,vt facta est vox saluta
tionis tuę in auribus meis:exulta
uit in gaudio infans ī vtero meo.
Et beata quę credidisti:quoniam
perficientur ea quę dicta sunt tibi
a dño. Et ait maria. Magnificat
anima mea dominum. Et exulta-
uit spūs meꝰ:in deo salutari meo.
Offertorium. Deus tu conuersus
viuificabis nos:⁊ plebs tua lęta-
bitur in te:ostende nobis domine
misericordiam tuam: ⁊ salutare
tuum da nobis. Secreta.
MUneribus nr̄is q̄s domine,
precibusq̧ susceptis: ⁊ cęlestibus
nos munda mysterijs:⁊ clemen-
ter exaudi. Per dominū. Cōio.
Ecce veniet dominus: ⁊ omnes
sancti eius cū eo:⁊ erit in die illa
lux magna. Post communio.
TUi nos dñe sacramenti liba
tio sancta restauret:⁊ a vetu
state purgatos:in mysterij saluta
ris faciat trāsire consortiū. Per.
¶ Sabbato. Officium.
VEni,⁊ ostende nobis fa-
ciem tuā dñe: qui sedes B.c
sup cherubin ⁊ salui eri-
mus. ℣. Qui regis israel intende:
qui deducis velut ouem Joseph.
Gloria patri. Quinque sequentes
orationes dicantur sine Dñs vo-
biscum: Non dicatur Flectamus
genua. sed Oremus. Oratio.
DEus qui conspicis, quia ex
nr̄a prauitate affligimur:
concede propitius:vt ex tua visi-
tatione consolemur. Qui viuis.
Lectio Esaie prophete.
IN diebus illis: Clamabunt
ad dominum a facie tribulantis:
⁊ mittet eis saluatorem ⁊ propu-
gnatorem,qui liberet eos. Et co-

gnoscetur dominus ab egypto: ⁊
cognoscent egyptij dominum in
die illa. Et colent eum in hostijs ⁊
muneribus: ⁊ vota vouebunt dño,
⁊ soluent. Et percutiet dominus
egyptum plaga: ⁊ sanabit eaz. Et
reuertentur ad dominum: ⁊ pla-
cabitur eis: ⁊ sanabit eos domin⁹
deus noster. ℟. A summo celo
egressio eius: ⁊ occursus eius vsq₃
ad summum eius. ℣. Celi enarrãt
gloriam dei: ⁊ opera manuum ei⁹
annunciat firmamentum. Oro.

Concede quesum⁹ omnipo-
tens deus: vt qui sub pecca-
ti iugo, ex vetusta seruitute depri-
mimur: expectata vnigeniti tui
noua natiuitate liberemur. Per
eundem dominum nostrum Je.

Lectio Esaie prophete.

35.a Hec dicit dominus deus. Le-
tabit deserta ⁊ inuia: ⁊ exultabit
solitudo: ⁊ florebit quasi liliũ. Ger
minans germinabit: ⁊ exultabit
letabunda ⁊ laudans. Gloria liba
ni data est ei: decor carmeli ⁊ sa-
ron. Ipsi videbunt gloriam do-
mini: ⁊ decorem dei nostri. Con-
fortate manus dissolutas: ⁊ genua
debilia roborate. Dicite. Pusil-
lanimes confortamini: ⁊ nolite ti
mere. Ecce deus vester vltionem
adducet retributionis: deus ipse
veniet, ⁊ saluabit vos. Tunc ape-
rientur oculi cecorum: ⁊ aures sur
dorũ patebunt. Tunc saliet sicut
ceruus claudus: ⁊ aperta erit lin-
gua mutorum. Quia scisse sunt in
deserto aque: ⁊ torrentes in solitu
dine: ⁊ que erat arida in stagnũ:
⁊ sitiens in fontes aquarum. Alt
dominus omni potens. ℟. In
sole posuit tabernaculum suum: ⁊
ipse tanquam sponsus procedens
de thalamo suo. ℣. A summo celo
egressio eius: ⁊ occursus eius vsq₃
ad summum eius. Oratio.

Indignos nos q̃sumus domi
ne famulos tuos, quos actio
nis proprie culpa contristat: vni-
geniti filij tui aduẽtu letifica. Qui
tecũ viuit ⁊ regnat in vnitate spi.

Lectio Esaie prophete.

Hec dicit domin⁹. Sup mon 40.b
tem excelsum ascende tu, qui euan
gelizas sion: exalta in fortitudine
vocem tuam, qui euangelizas hie
rusalez. Exalta: noli timere. Dic
ciuitatibus iude. Ecce de⁹ vester.
Ecce domin⁹ deus in fortitudine
veniet: ⁊ brachium eius dominabi
tur. Ecce merces eius cum eo: ⁊
opus illius coram ipso. Sicut pa
stor gregem suum pascet: in bra-
chio suo congregabit agnos: ⁊ in
sinu suo leuabit eos, dominus de⁹
noster. ℟. Domine deus virtu-
tum conuerte nos: ⁊ ostende faciẽ
tuã: ⁊ salui erimus. ℣. Excita do-
mine potentiam tuã ⁊ veni: vt sal
uos facias nos. Oratio.

Presta quesumus omnipo-
tens deus: vt filij tui ventura
solennitas: ⁊ presentis nobis vite

remedia cōferat: ⁊ premia eterna
concedat. Per eundem dominū.
Lectio Esaie prophete.
j. a Hec dicit dn̄s christo meo cy
ro, cuius apprehendi dexteraz: vt
subijciam ante faciem eius gētes:
⁊ dorsa regum vertam. Et aperiā
coram eo ianuas: ⁊ porte non clau
dentur. Ego ante te ibo: ⁊ glorio-
sos terre hūiliabo. Portas ereas
cōteram: ⁊ vectes ferreos con-
fringam. Et dabo tibi thesauros
absconditos, ⁊ archana secretoꝝ:
vt scias quia ego dominus, qui vo
co nomen tuum deus israel: pro-
pter Jacob seruum meuz: ⁊ israel
electum meum. Et vocaui te no-
mine tuo: assimilaui te ⁊ non co-
gnouisti me. Ego dominus, ⁊ non
est amplius: extra me non est deus.
Accinxi te, ⁊ non cognouisti me:
vt sciant hi, qui ab ortu solis: ⁊ qui
ab occidente: quoniam absq; me
non est deus. Ego dominus, ⁊ nō
est alter: formans lucem, ⁊ creans
tenebras: faciens pacem, ⁊ creans
malum. Ego dominus faciens om-
nia hec. Rorate celi desuper: ⁊ nu
bes pluant iustum: aperiatur ter-
ra, ⁊ germinet saluatorem: ⁊ iusti-
tia oriatur simul. Ego dn̄s creaui eū.
℟. Excita dn̄e potentiam tuā ⁊
veni: vt saluos facias nos. ℣. Qui
regis israel intende: qui deducis
velut ouem Joseph: qui sedes sup
cherubin: appare coram effraim,
beniamin, ⁊ manasse. Oratio.

Preces populi tui q̄s dn̄e cle
menter exaudi: vt q iuste pro
peccatis nostris affligimur: pieta
tis tue visitatiōe ꝯsolemur. Per.
Lectio danielis prophete.
In diebus illis: Angelus do-
mini descendit cuz azaria ⁊ socijs
eius in fornacem: ⁊ excussit flam-
mam ignis de fornace: ⁊ fecit me-
dium fornacis: quasi ventum ro-
ris flantem. Flamma autem dif-
fusa est super fornacē cubitis qua-
dragintanouem: ⁊ incendit quos
reperit iuxta fornacē de chaldeis
ministros regis, qui eam incende
bant. Illos autē omnino non teti
git ignis: neq; cōtristauit: nec q-
quā molestie intulit. Tūc hi tres,
quasi ex vno ore laudabant, ⁊ glo
rificabant, ⁊ benedicebant deum
in fornace, dicentes. Hymnus.
Benedictus es domine deus
patrum nostrorum. Et lau-
dabilis ⁊ gloriosus i secula. ℣. Et
benedictum nomen glorie tue qd̄ 2.a
est sanctum. Et laudabile ⁊ glorio
suz in secula. ℣. Benedictus es in
templo sancto glorie tue. Et lau-
dabilis ⁊ gloriosus in secula. ℣.
Benedictus es super thronū san-
ctuz regni tui. Et laudabilis ⁊ glo
riosus in secula. ℣. Benedictus es
super sceptrum diuinitatis tue. Et
laudabilis ⁊ gloriosus i secula. ℣.
Benedictus es qui ambulas sup
pennas ventorum. Et laudabilis
⁊ gloriosus in secula. ℣. Benedi-

ctus es qui sedes super cherubin,
intuens abyssos. Et laudabilis ꝛ
gloriosus in secula. ℟. Benedicant
te omnes angeli ꝛ sancti tui. Lau
dabilem ꝛ gloriosum in secula. ℟.
Benedicant te celi terra mare ꝛ
omnia que in eis sunt. Laudabilē
ꝛ gloriosum in secula. ℟. Gloria
patri ꝛ filio ꝛ spiritui sancto. Lau
dabili ꝛ glorioso in secula. ℟. Si
cut erat in principio, ꝛ nunc ꝛ sem
per: ꝛ in secula seculorum. Amen.
Et laus ꝛ honor: potestas ꝛ impe
rium. ℟. Benedictus es domine
deus patrum nostrorum. Et lau
dabilis ꝛ gloriosus in secula. Po
stea Dominus vobiscū. Oratio.
D Eus qui tribus pueris mi
tigasti flāmas ignium: con
cede ꝑpitius: vt nos famulos tuos
non exurat flamma vitiorū. Per
dominum. Secunda oratio. De⁹
q̄ de btē Marie. Tertia. Eccle
sie tue. Ad thessalonicenses.
2.a F Ratres: Rogam⁹ vos per
aduentū domini nostri Iesu chri
sti, ꝛ nostre congregationis in ip
sum: vt non cito moueamini a ve
stro sensu: neq; terreamini: neq; ꝑ
spiritum: neq; per sermonē: neq;
per epistolam tanquam per nos
missam: quasi instet dies domini:
nequis vos seducat vllo modo.
Quoniā nisi venerit discessio pri
mum: ꝛ reuelat⁹ fuerit homo pec
cati: filius perditionis, qui aduer
satur ꝛ extollit supra omne quod
dicitur deus, aut quod colitur: ita
vt in templo dei sedeat: ostendens
se tanq̄ sit deus. Non retinetis, q̄
cum adhuc essem apud vos, hec di
cebam vobis? Et nunc quid deti
neat scitis: vt reueletur in suo tem
pore. Nam mysteriū iam opera
tur iniquitatis tantum: vt qui te
net nunc teneat, donec de medio
fiat. Et tunc reuelabitur ille ini
quus, quem dominus Iesus inter
ficiet spiritu oris sui: ꝛ destruet il
lustratione aduentus sui. Tract⁹.
Qui regis israel intende, qui de
ducis velut ouē Ioseph. ℣. Qui
sedes super cherubin, appare co
ram effraim, beniamin, ꝛ manas
se. ℣. Excita domine potentiam
tuam ꝛ veni: vt saluos facias nos.
Secundum Lucam.
A Nno quintodecimo impe 3.a
rij tiberij Cesaris: procurāte pon
tio pilato iudeam: tetrarcha autē
galilee Herode: Philippo autē
fratre eius tetrarcha ituree ꝛ tra
conitidis regiōis: ꝛ lisania abiline
tetrarcha: sub principibus sacer
dotum anna ꝛ caypha: factum est
verbum domini super Ioannem
zacharie filium in deserto. Et ve
nit in omnem regionē iordanis:
predicans baptismum penitētie,
in remissionem peccatorum: sicut
scriptū est in libro sermonū Esaie
prophete. Vox clamantis in de
serto. Parate viā domini rectas
facite semitas eius. Omnis vallis

implebitur: ⁊ omnis mons ⁊ collis humiliabitur. Et erunt praua in directa: ⁊ aspera i vias planas. Et videbit oīs caro salutare dei. Offer. Exulta satis filia sion, prędica filia hierusalem, ecce rex tuus venit tibi sanctus ⁊ saluator. Sec.

Sacrificijs pręsentibus domine quęsumus placatus intende: vt ⁊ deuotioni nostrę proficiāt, ⁊ saluti. Per dominum nostrum Jesum Christum fi. Communio.

Exultauit vt gigas ad currendam viam: a summo cęlo egressio eius: ⁊ occursus eius vsq ad summum eius. Postcommunio.

Quęsumus domine deus noster: vt sacrosancta mysteria, quę pro reparationis nostrę munimine contulisti: ⁊ pręsens, nobis remedium esse facias, ⁊ futurum. Per dominum nostrum Jesum Christum filium tuum: qui te.

¶ Dñica quarta aduen. Officiū.


Emento nostri domine in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo: ad videndū in bonitate electoruz tuorum in lętitia gentis tuę: vt lauderis cum hęreditate tua. ℣. Confitemini domino quoniam bonus: quoniam in seculuz misericordia eius. Gloria patri. Oratio.

Excita domine potentiā tuaz ⁊ veni: ⁊ magnā nobis virtute succurre: vt per auxilium gratię tuę, quod nostra peccata prępediunt: indulgentia tuę propitiationis accceleret. Qui viuis ⁊ regnas cū deo. Alias orōnes dic vt in pmā dominica aduentus. Ad Philippēses.

Fratres: Gaudete in domino semper: iterum dico, gaudete. Modestia vestra nota sit omnibus hominibus. Dominus prope est. Nihil soliciti sitis: sed in omni oratione ⁊ obsecratione, cū gratiarum actione: petitiones vestrę innotescant apud deū. Et pax Dei quę exuperat omnem sensuz: custodiat corda vestra, ⁊ intelligētias vestras. In Christo Jesu domino nostro. ℟. Prope est dominus omnibus inuocantibus eum: omnibus qui inuocant eum in veritate. ℣. Laudem domini loquetur os meum: ⁊ benedicat omnis caro nomen sanctum eius. Alleluia. ℣. Ueni domine ⁊ noli tardare: relaxa facinora plebis tuę israel. Secundum Joannem.

In illo tempore: Miserūt iudei ab hierosolymis sacerdotes ⁊ leuitas ad Joannem: vt interrogarent eū: tu quis es? Et confessus est: ⁊ non negauit. Et confessus est: quia non sum ego Christus. Et interrogauerunt eum. Quid ergo? Elias es tu? Et dixit. Non sum. Propheta es tu? Et respondit. Non. Dixerunt ergo ei.

Quis

Quis es: vt responsum dem⁹ his, qui miserunt nos? Quid dicis de teipso? Ait. Ego vox clamātis in deserto: dirigite viam domini: sicut dixit Esaias propheta. Et qui missi fuerant, erant ex phariseis. Et interrogauerunt eum: ⁊ dixerunt ei. Quid ergo baptiças, si tu nō es Christus: neq; Elias: neq; propheta? Respondit eis Joannes dicens. Ego baptiço in aqua: medius autem vestrum stetit, quē vos nescitis. Ipse est, qui post me venturus est: qui ante me factus est: cuius non sum dignus, vt soluam eius corrigiam calciamēti. Hęc in bethania facta sunt trans iordanem: vbi erat Joannes baptiçans. Credo in vnum deum. Offerto. Confortamini ⁊ iaz nolite timere: ecce enim deus noster retribuens iudicium: ipse veniet ⁊ saluos nos faciet. Secreta.

Sacrificijs pręsentibus domine quęsumus placatus intēde: vt deuotioni nostrę proficiant ⁊ saluti. Per dominum nostrum Jesum christum filium tuuz: qui. Communio. Ecce virgo concipiet, ⁊ pariet filium: ⁊ vocabitur nomen eius emanuel. Postcōio.

Sumptis domine muneribus: quęsumus: vt cum frequentatione mysterij: crescat nostrę salutis effectus. Per dominum nostrum Jesum Christum filiuz tuū qui tecuz viuit ⁊ regnat in vnita.

¶ In vigilia natiui. dñi. Offitiū.


Odie scietis q: veniet domin⁹ ⁊ saluabit nos: ⁊ mane videbitis gloriā eius. ℣. Domini est terra ⁊ plenitudo eius: orbis terraruz ⁊ vniuersi qui habitant in eo. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto: sicut erat in principio ⁊ nunc ⁊ sem. Oro.

Deus qui nos redemptionis nostrę annua expectatione lętificas: pręsta: vt vnigenitum tuum, quem redemptorem lęti suscipimus: venientem quoq; iudicem securi videamus: dominum nostrum Jesum Christum filium tuum. Hęc oratio sola dicitur. Lectio Esaię prophete.

Hec dicit dñs de⁹. Propter sion non tacebo: ⁊ propter C. 62.
Hierusalem non quiescaz: donec egrediatur vt splendor iustus ei⁹: ⁊ saluator eius vt lampas accendatur. Et videbunt gentes iustuz tuum: ⁊ cuncti reges inclytū tuū. Et vocabitur tibi nomen nouuz: quod os domini nominauit. Et eris corona glorię in manu domini: ⁊ diadema regni in manu dei tui. Non vocaberis vltra derelicta: ⁊ terra tua nō vocabitur amplius desolata: sed vocaberis voluntas mea in ea: ⁊ terra tua inhabitabitur: q: cōplacuit dño in te.

Deinde sine interuallo dicatur Lectio epistole beati Pauli apostoli, ad Romanos.

i. ca. PAulus seruus Jesu Christi vocatus apostolus: segregatus in euangelium dei: quod ante promiserat per prophetas suos in scripturis sanctis de filio suo: qui factus est ei ex semine dauid secundum carnem. Qui predestinatus est filius dei in virtute, secundum spiritum sanctificationis: ex resurrectione mortuorum Jesu Christi domini nostri. Per quem accepimus gratiam ⁊ apostolatum: ad obediẽdum fidei in omnibus gentibus, pro nomine eius. In quib⁹ estis ⁊ vos vocati: Jesu christi domini nr̄i. ℟. Hodie scietis q2 veniet dñs, ⁊ saluabit vos: ⁊ mane videbitis gloriã eius. ℣. Qui regis israel intende: qui deducis velut ouem Joseph: qui sedes super cherubin, appare coram effraim, beniamin, ⁊ manasse. Si dñica fuerit. Halleluia. ℣. Crastina die delebitur iniquitas terrę: ⁊ regnabit super nos saluator mundi.

Secundum Matheum.

i. ca. IN illo tempore: Cum esset despõsata mater Jesu maria Joseph: anteꝗ̃ conuenirent: inuenta est in vtero habens de spiritu sancto. Joseph autem vir eius cum esset iustus: ⁊ nollet eam traducere: voluit occulte dimittere eam. Hec autem eo cogitante: ecce angelus domini in somnis apparuit ei dicens. Joseph fili dauid: noli timere accipere Mariam coniugem tuam. Quod enim in ea natum est: de spiritu sancto est. Pariet autem filiũ: ⁊ vocabis nomẽ eius Jesum. Ipse enim saluũ faciet populũ suum a peccatis eoꝝ. Offer. Tollite portas principes vestras: ⁊ eleuamini portę eternales, ⁊ introibit rex glorię. Secre.

DA nobis quęsumus omnipotens deus: vt sicut adoranda filij tui natalitia puenim⁹: sic eius munera capiamus sempiterna gaudentes: Qui tecũ viuit ⁊ regnat deus per omnia secula. Cõmunio. Reuelabitur gloria domini: ⁊ videbit omnis caro salutare dei nostri. Postcõmunio.

DA nobis domine quęsum⁹ vnigeniti filij tui recensita natiuitate respirare: cuius cęlesti mysterio pascimur ⁊ potamur: Per dominum nostrum Jesum christum filium tuum: qui tecũ viuit ⁊ regnat in vnitate spirit⁹ sancti deus: per omnia secula seculorum. ℟. Amen.







IN NOCTE NATALIS DOMINI CANTATVR PRAE- sens missa sicut in festo duplici, sine Sequentia. Officium.



Dominꝰ dixit ad me: filius meus es tu: ego hodie genui te. ℟. Quare fremuerunt gentes: ⁊ populi meditati sunt inania. ℣. Gloria pa. Glia in excelsis deo. Oratio.

Deus q̄ hāc sacratissimā noctē veri luminis fecisti illustratiōe clarescere: da q̄s: vt cuiꝰ lucis mysteria ī terra cognouimꝰ: eiꝰ quoq; gaudijs ī cęlo perfruamur. Qui te. Lectio Esaie ꝓphete.

Hec dicit dn̄s: Populus qui ambulabat in tenebris: vidit lucem magnam. Habitantibus in regione vmbre mortis, lux orta est eis. Paruulus eniz natus est nobis: ⁊ filius datus est nobis. Et factus est principatus super humerum eius: ⁊ vocabitur nomē



eius admirabilis: consiliarius: deus:
fortis: pater futuri seculi: princeps
pacis. Multiplicabitur eius im-
periū: ⁊ pacis non erit finis. Su
per solium dauid, ⁊ super regnū
eius sedebit: vt confirmet illud ⁊
corroboret ī iudicio ⁊ iustitia: am
modo ⁊ vsque in sempiternum.

Deinde sine interuallo dicatur.
Lcō eple. bti Pauli apli ad titū.

ca.2 Charissime: Apparuit gra-
tia dei saluatoris nostri om
nibus hominibus erudiens nos:
vt abnegantes impietatē ⁊ secu-
laria desideria: sobrie, ⁊ iuste, ⁊ pie
viuamus in hoc seculo: expectan-
tes beatam spem, ⁊ aduentū glo
rie magni dei: ⁊ saluatoris nostri
Jesu Christi. Qui dedit semetip-
sum pro nobis: vt nos redimeret
ab omni iniquitate: ⁊ mundaret
sibi populum acceptabilem: secta
torem bonorum operum. Hec lo
quere ⁊ exhortare. In Chrō Je-
su domino nostro. R. Tecum
principium in die virtutis tue: in
splendoribus sanctorum, ex vtero
ante luciferum genui te. V. Dixit
dominus domino meo: sede a dex
tris meis: donec ponam inimi-
cos tuos scabellum pedum tuo-
rum. A alleluia. V. Dominus di
xit ad me: filius meus es tu: ego ho
die genui te. Secundum Lucam.

ca.2 In illo tēpore: Exijt edictū
a Cesare augusto: vt descri-
beretur vniuersus orbis. Hec de-
scriptio prima facta est a presid
syrie Cyrino. Et ibant omnes: v
profiterentur singuli in suam ciu
tatem. Ascendit autem ⁊ Josep
a galilea, de ciuitate naçareth, i
iudeam ciuitatē Dauid, que vo
catur bethleem: eo q͂ esset de do
mo ⁊ familia Dauid: vt profite
retur cum Maria desponsata si
bi, vxore pregnante. Factum est
autem cum essent ibi: impleti sunt
dies vt páreret. Et péperit filium
suum primogenitum. Et pannis
eum inuoluit: ⁊ reclinauit eum in
presepio: quia non erat ei locus in
diuersorio. Et pastores erát in re
gione eádem: vigilantes, ⁊ custo
dientes vigilias noctis super gre
gem suum. Et ecce angelus dom
ni stetit iuxta illos: ⁊ claritas d
circumfulsit illos. Et timuerūt ti
more magno. Et dixit illis ange
lus. Nolite timere. Ecce euange
lizo vobis gaudium magnum, q
erit omni populo: quia natus e
vobis hodie saluator: qui est chri
stus dominus, in ciuitate Dauid.
Et hoc vobis signū. Inuenietis
infantem pannis inuolutū: ⁊ po
situm in presepio. Et subito fact
est cum angelo multitudo milit
celestis: laudantium deū ⁊ dicen
tiū. Gloria in altissimis deo: ⁊ in
terra pax hominibus bone volun
tatis. Credo in vnum deum pa.
Offertorium. Letentur celi ⁊ exul
tet terra: ante faciē domini quo

niam venit. Secreta.

Accepta tibi sit q̄s dn̄e hodierne festiuitatis oblatio: vt tua gratia largiēte: per hec sacrosancta commertia: in illius inueniamur forma: in quo tecū est nostra substantia: Jesus Christus dn̄s noster. Qui tecū. Prefatio. Quia per incarnati. ⁊ Communicantes ⁊ noctem. Communio. In splendoribus sanctorū, ex vtero ante luciferū genui te. Postcō. Da nobis q̄s domine deus noster: vt qui natiuitatem dn̄i nostri Jesu Christi nos frequentare gaudemus: dignis conuersationibus: ad eius mereamur peruenire consortium. Qui tecū. Ite missa est. Hac nocte, dicta cōplone misse p̄cedentis, si fuerit missa cōuentualis, dicunt laudes matutinales que sequuntur. In lau. aña. Quē vidistis pastores? dicite: annunciate nobis: in terris quis apparuit? natum vidimus, ⁊ choros angelorum collaudantes dominū halleluia halleluia. ps. Dn̄s regna. An. Genuit puerpera regē cui nomen eternum: ⁊ gaudiū matris habens cum virginitatis honore: Nec primā similem visa est: nec habere sequentem halleluia. ps. Jubilate deo. An. Angelꝰ ad pastores ait: annuncio vobis gaudium magnum: quia natus est vobis hodie saluator mundi halleluia. ps. Deus deus meus: ad te. An. Facta est cum angelo multitudo celestis exercitꝰ, laudantiū deum ⁊ dicentium: gloria in excelsis deo: ⁊ in terra pax hominibus bone voluntatis halleluia. Canticum. Benedicite. An. Paruulꝰ filius hodie natus est nobis: ⁊ vocabitur deus fortis halleluia halleluia. ps. Laudate dn̄m de celis. Ad bn̄s an̄. Gloria i excelsis deo: ⁊ in terra pax hominibꝰ bone voluntatis halleluia halleluia. Canticū. Benedictus dominus deꝰ israel. Postcō. Da nobis quesumus domine deus noster: vt qui natiuitatem. ⁊c. vt supra. ⁊ terminetur per Ite missa est.

¶ In aurora ad missā. Hec missa cantatur sicut in festo duplici, sine Sequentia. Officium.



Lux fulgebit hodie super nos: q̄r natus est nobis dominus ⁊ vocabitur admirabilis: deus: princeps pacis: pater futuri seculi: cuius regni nō erit finis. ps. Dominus regnauit decorē induit: induit dn̄s fortitudinē ⁊ precinxit se virtute. Gl'ia. Gloria in excelsis deo. Oratio.

O A nobis qs omnipotens
deus: vt qui noua incarnati
verbi tui luce perfundimur: hoc i
nostro resplendeat opere: quod p
fidem fulget in mente. Per eun.
Memoria de scã anastasia. Oro.
D A quesumus omnipotens
deus: vt qui beatę anastasię
martyris tuę solennia colimus:
eius apud te patrocinia sentiamus.
Per do. Lectio Esaię prophetę.
61,a H Ec dicit dominus. Spiritus
domini super me: eo quod vnxe
rit me. Ad annunciandum man-
suetis misit me: vt mederer cõtri
tis corde: ⁊ prędicarem captiuis
indulgentiam: ⁊ clausis apertio-
nem. Ut prędicarem annum pla
cabilem domino: ⁊ diem vltionis
deo nostro: vt consolarer omnes
lugentes: ⁊ ponerem fortitudinez
lugentibus sion: ⁊ darem eis coro
nam pro cinere: oleũ gaudij pro
luctu: palliũ laudis pro spũ me-
roris. Et vocabuntur in ea fortes
iustitię: plantatio domini ad glo-
rificandum. Ecce dñs auditum fe
62,d cit in extremis terrę. Dicite filię
sion. Ecce saluator tuus venit: ecce
merces eius cum eo: ⁊ opus illius
coram eo. Et vocabunt eos popu
lus sanctus: redempti a domino
deo nostro. Deinde sine inter-
uallo dicatur. Lectio epistolę
beati Pauli apostoli, ad titum.
3.b C Harissime: Apparuit beni
gnitas ⁊ humanitas salua-
toris nostri dei. Non ex operibus
iustitię, quę fecimus nos: sed sm
suam misericordiam saluos nos
fecit: per lauacrũ regenerationis
⁊ renouationis spũs sancti: quem
effudit in nobis abunde: per Je-
sum Christum saluatorez nostrũ:
vt iustificati gratia ipsius: hęredes
simus: sm spem vitę ęternę. In
Christo Jesu domino nostro. R.
B enedictus qui venit in nomine
domini: deus dominus: ⁊ illuxit no
bis. V. A domino factũ est istud:
⁊ est mirabile in oculis nostris.
H alleluia. V. Dominus regna-
uit decorem induit: induit domi-
nus fortitudinem: ⁊ pręcinxit se
virtute. Sequentia sancti euan
I gelij Secundum Lucam.
N illo tempore: Pastores
loquebant adinuicem. Transea-
mus vsque bethleẽ: ⁊ videamus hoc
verbum quod factum est: quod fe
cit dominus: ⁊ ostendit nobis. Et
venerunt festinantes: ⁊ inuenerũt
Mariam ⁊ Joseph: ⁊ infantẽ po
situm in presepio. Uidentes autẽ,
cognouerunt de verbo, quod di-
ctum erat illis: de puero hoc. Et
omnes qui audierunt mirati sunt:
⁊ de his quę dicta erant a pastori
bus, ad ipsos. Maria autem con
seruabat omnia verba hęc: confe
rens in corde suo. Et reuersi sunt
pastores, glorificantes ⁊ laudan-
tes deum: in omnibus quę audie-
rant, ⁊ viderant: sicut dictũ est ad

filios. Credo in vnum deum pa. Offertorium. Deus enim firmauit orbem terrę, qui non commouebitur: parata ſedes tua deus ex tunc, a ſeculo tu es. Secreta.

MUnera noſtra queſum⁹ domine natiuitatis hodiernę myſterijs apta proueniant: vt ſicut homogenitus idem refulſit deus: ſic nobis hęc terrena ſubſtantia conferat, quod diuinū eſt. Per eundem dominum noſtruꝫ. De ſancta Anaſtaſia. Secreta.

ACcipe queſumus domine munera dignanter oblata: ⁊ beatę Anaſtaſię ſuffragantibus meritis: ad noſtrę ſalutis auxiliū prouenire concede. Per dominū noſtrum. Prefatio Quia per incarnati verbi myſterium. Communicātes ⁊ diem. Communio. Exulta ſatis filia ſion: lauda filia hieruſaleꝫ: ecce rex tuus venit ſanctus ⁊ ſaluator mundi. Poſtcō.

HUius nos domine ſacramēti ſemper nouitas natalis inſtauret: cui⁹ natiuitas ſingularis, humanam repulit vetuſtatem. Per eundem dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuū: qui. De ſancta Anaſtaſia. Poſtcōio.

SAtiaſti dn̄e familiam tuam muneribus ſacris: eius queſumus interuentione nos refoue: cuius ſolennia celebramus. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum: qui tecuꝫ viuit,

¶ Ad miſſam maiorem: hec miſſa cātatur ſicut in toto duplici feſte Sequentia. Officium.



Puer natus eſt nobis: ⁊ filius dat⁹ eſt nobis: cuius imperiū ſuper humerū eius: ⁊ vocabitur nomē eius, magni conſilij angelus. ℣. Cantate domino canticum nouuꝫ: q꞉ mirabilia fecit. Gloria patri ⁊ fi. Gloria in excelſis deo. Oratio.

COncede queſum⁹ omnipotens deus: vt nos vnigeniti tui noua per carnem natiuitas liberet: quos ſub peccati iugo vetuſta ſeruitus tenet. Per eundeꝫ do.

Lectio Eſaię prophetę.

HEc dicit domin⁹. Propter 52.b
hoc ſciet populus meus nomen meuꝫ in die illa: quia ego ipſe qui loquebar, ecce adſum. Quaꝫ pulchri ſupra montes pedes annunciantis ⁊ predicantis pacem: annunciantis bonum: predicantis ſalutem: dicentis. Sion, regnabit deus tuus. Vox ſpeculatoruꝫ tuorum. Leuauerunt vocē: ſimul laudabunt: quia oculo ad oculum videbunt cum conuerterit domin⁹ ſion. Gaudete ⁊ laudate ſimul deſerta hieruſalem: quia conſolatus eſt dominus populum ſuum: redemit hieruſalem. Parauit dominus brachium ſanctū ſuuꝫ, in ocu-

lis omnium gentium: ⁊ videbunt
omnes fines terre salutare dei nri.
Deinde sine intervallo dicatur.
Lcō eple: beati Pauli apostoli,
j. a Fratres: Mul ad hebreos.
tifarie, multisq; modis olim
deus loquens patrib' in prophe-
tis: nouissime diebus istis locutus
est nobis in filio: quem constituit
heredem vniuersorum: per quem
fecit ⁊ secula. Qui cum sit splēdor
glorie, ⁊ figura substātie eius: por-
tansq; omnia verbo virtutis sue:
purgationem peccatorū faciens:
sedet ad dexteram maiestatis in
excelsis: tanto melior angelis effe
ctus: quanto differentius pre illis
nomen hereditauit. Cui enim di-
xit aliquando angelorum: filius
me' es tu: ego hodie genui te? Et
rursum. Ego ero illi in patrem: ⁊
ipse erit mihi in filium? Et cū ite-
rum introducit primogenituz in
orbem terre: dicit. Et adorent eū
omnes angeli dei. Et ad angelos
quidem dicit. Qui facit angelos
suos spūs: ⁊ ministros suos flam-
mam ignis. Ad filium aūt. Thro-
nus tuus de' in seculum seculi: vir
ga equitatis, virga regni tui. Di-
lexisti iustitiam, ⁊ odisti iniquita-
tem: propterea vnxit te deus deus
tuus oleo exultationis, pre parti-
cipib' tuis. Et tu in principio do
mine terraz fundasti: ⁊ opera ma
nuum tuarum: sunt celi. Ipsi peri
bunt: tu autem permanebis: ⁊ oēs
vt vestimentum veterascēt. Et ve
lut amictum mutabis eos: ⁊ mu-
tabunt. Tu aūt idez ipse es: ⁊ anni
tui non deficient. R. Viderunt
oēs fines terre salutare dei nostri:
iubilate deo omnis terra. V. No-
tum fecit dñs salutare suum: ante
conspectum gentiuz reuelauit iu-
stitiam suaz. H alla. V. Dies san
ctificat' illuxit nobis: venite gētes
⁊ adorate dñm: qr hodie descēdit
lux magna sup terrā. Sequentia.
Letabūd' exultet fidelis cho
rus: halla. Regē regū inta
cte pfudit thorus: res miranda.
Angelus consilij natus est de vir
gine: sol de stella. Sol occasuz ne-
sciens: stella semp rutilās: semper
clara. Sicut sydus radiū, profert
vgo filiū, pari forma. Neq; syd'
radio: neq; mr filio: fit corrupta.
Cedrus alta libani cōformatur
hyssopo: valle nra. Verbum ens
altissimi corporari passuz est: car-
ne sumpta. Esaias cecinit: syna-
goga meminit: nūq̄ tn̄ desinit esse
ceca. Si nō suis vatib' credat vel
gētilib': sibyllinis versib' hec pdi
cta. Infelix, ppera: crede vel vete
ra: cur damnaberis gens misera?
Quem docet litera, natuz cōside
ra: ipsuz genuit puerpera. Halla.
Initiū sci euāgelij scdm Joannē.
In principio erat verbū: Et
verbum erat apud deum: ⁊
deus erat verbum. Hoc erat in
principio apud deuz. Omnia per

ipsum facta sunt: ⁊ sine ipso factũ est nihil: quod factum est. In ipso vita erat. Et vita erat lux hominum. Et lux in tenebris lucet: ⁊ tenebre eã non comprehenderunt. Fuit hõ missus a deo: cui nomen erat Joannes. Hic venit in testimonium: vt testimoniũ perhiberet de lumine: vt omnes crederẽt per illũ. Non erat ille lux: sed vt testimoniũ perhiberet de lumine. Erat lux vera: quę illuminat omnem hominem venientẽ in hunc mundũ. In mundo erat: ⁊ mundus per ipsũ factus est: ⁊ mũdus eũ non cognouit. In propria venit: ⁊ sui eũ non receperũt. Quotquot autem receperunt eũ: dedit eis potestatem filios dei fieri: his qui credunt in nomine eius. Qui nõ ex sanguinibus: neq; ex voluntate carnis: neq; ex volũtate viri: sed ex deo nati sunt. Et verbũ, caro factũ est, ⁊ habitauit in nobis. Et vidimus gloriam eius: gloriã quasi vnigeniti a patre: Plenum grę ⁊ veritatis. Credo. Offert.

Tui sunt cęli, ⁊ tua est terra: orbẽ terrarum ⁊ plenitudtnem eius tu fundasti: iustitia ⁊ iudiciũ pręparatio sedis tuę. Secreta.

Oblata domine munera noua vnigeniti tui natiuitate sanctifica: nosq; a peccatorum nostrorũ maculis emunda. Per eundem dominũ nostrũ. Prefatio. Quia per incarnati verbi mysterium. Communicantes ⁊ diem. Cõio. Viderũt omnes fines terrę salutare dei nostri. Postcõio.

Presta q̃s ops deus: vt nat⁹ hodie saluator mũdi: sicut diuinę nobis generatiõis est auctor: ita ⁊ immortalitatis sit ipse largitor. Qui tecum viuit ⁊ regnat in.

¶ Dominica infra octauam natiuitatis domini. Officium.

Dum medium silentiũ tenerent omnia: ⁊ nox in suo cursu mediũ iter hẽret: ops sermo tu⁹ domine de cęlis a regalibus sedibus venit. ℣. Dominus regnauit decorem induit: induit dominus fortitudinẽ: ⁊ pręcinxit se virtute. Gl'ia patri ⁊ fi. Gloria in excelsis. Oratio. sap. 18.c

Omnipotens sempiterne deus: dirige act⁹ nostros in bñplacito tuo: vt i noĩe dilecti filij tui: mereamur bonis operibus abundare: Per eun. Memoria de natiuitate: postea de feriis. Ad galatas.

Fratres: Quanto tpe heres paruul⁹ est: nihil differt a seruo, cum sit dñs omniũ: sed sub tutoribus ⁊ actoribus est: vsq; ad pręfinitũ tempus a patre. Ita ⁊ nos cũ essemus paruuli: sub elemẽtis mundi eramus seruientes. At vbi venit plenitudo tpis: misit deus filium suum factum ex muliere: fa- 4.a

etum sub lege: vt eos qui sub lege
erant redimeret: vt adoptionez fi
liorum dei reciperemus. Quoniam au
tem estis filij dei: misit deus spiritum
filij sui in corda nostra clamantem:
abba, pater. Itaque iam non est ser
uus: sed filius. Quod si filius: et he
res per deum. ℟. Speciosus forma
pre filijs hominum: diffusa est gra
tia in labijs tuis. ℣. Eructauit cor
meum verbum bonum: dico ego ope
ra mea regi: lingua mea calamus
scribe: velociter scribentis. Halle
luia. ℣. Dominus regnauit deco
rem induit: induit dominus forti
tudinem et precinxit se virtute.

Secundum Lucam.

2.e In illo tempore: Erant Joseph et
Maria mater Jesu: mirantes su
per his que dicebantur de illo. Et
benedixit illis Simeon. Et dixit
ad Mariam matrem eius. Ecce
positus est hic in ruinam: et in resur
rectionem multorum in israel: et in
signum cui contradicetur. Et tuam
ipsius animam pertransibit gladius:
vt reuelentur ex multis cordibus
cogitationes. Et erat anna prophe
tissa, filia phanuel: de tribu aser.
Hec processerat in diebus multis:
et vixerat cum viro suo annis septem,
a virginitate sua. Et hec vidua erat
vsque ad annos octogintaquatuor:
que non discedebat de templo: ie
iunijs et obsecrationibus seruiens,
die ac nocte. Et hec, ipsa hora sup
ueniens, confitebatur domino: et loque
batur de illo omnibus qui expecta
bant redemptionem israel. Et vt
perfecerunt omnia secundum legem domini:
reuersi sunt in galileam, in ciuita
tem suam nazareth. Puer autem
crescebat et confortabatur: plenus b
sapientia. Et gratia dei erat in illo.
Credo in vnum deum. Offerto.
Deus enim firmauit orbem terre,
qui non commouebitur: parata sedes
tua deus extunc a seculo tu es. Sec.

Concede quesumus domine, vt oculis
tue maiestatis munus obla
tum: et gratiam nobis deuotionis obti
neat: et effectum beate perennitatis
acquirat. Per. Prefatio. Quia
per incarnati verbi mysterium: et Com
municantes et diem. Communio.
Tolle puerum et matrem eius, et vade
in terram iuda: defuncti sunt enim
qui querebant animam pueri. Postco.

Per huius domine operationem
mysterij: et vitia nostra purgentur
et iusta desideria compleantur. Per.

¶ In circuncisione domini. Officium.



Puer natus est no
bis, et filius datus c
est nobis: cuius
imperium super hu
merum eius: et vo
cabitur nomen
eius, magni con
silij angelus. ℣. Cantate domino
canticum nouum: quia mirabilia
fecit. Gloria patri et filio et spiritui.
Gloria in excelsis. Oratio.
Deus qui nobis nati saluato

ris diem celebrare concedis octa
uum: fac nos quesumus eius perpe
tua diuinitate muniri: cuius sumus
carnali comercio reparati. Qui.
Memoria de sanctis. Ad titum.
b OHarissime: Apparuit beni
gnitas et humanitas salua
toris nostri dei. Non ex operibus
iustitie que fecimus nos: sed secundum suam
misericordiam saluos nos fecit: per
lauacrum regenerationis et reno
uationis spiritus sancti, quem effu
dit in nos abunde: per Iesum chri
stum saluatorem nostrum, vt iusti
ficati gratia ipsius: heredes simus
secundum spem vite eterne. In Christo
Iesu domino nostro. R. Vide
runt omnes fines terre salutare dei
nostri: iubilate deo omnis terra.
V. Notum fecit dominus salutare
suum: ante conspectum gentium re
uelauit iustitiam suam. Alleluia.
V. Multifarie olim deus loquens
patribus in prophetis: nouissime
diebus istis locutus est nobis in fi
lio suo. Secundum Lucam.
c In illo tempore: Postquam con
summati sunt dies octo, vt cir
cumcideretur puer: vocatum est nomen
eius Iesus. Quod vocatum est ab
angelo: priusquam in vtero conciperetur.
Credo in vnum deum. Offerto.
Tui sunt celi, et tua est terra: orbem
terrarum et plenitudinem eius tu
fundasti: iustitia et iudicium prepa
ratio sedis tue. Secreta.
Presta quesumus domine: vt per hec mu
nera, que domini nostri Iesu Christi arca
ne natiuitatis mysterio gerimus:
purificate mentis intelligentiam conse
quamur: Per eum. Prefatio. Et
per incarnati. et Communicantes.
Como. Viderunt omnes fines ter
re salutare dei nostri. Postcommunio.
Presta quesumus domine: vt
quod saluatoris nostri itera
ta festiuitate percepimus: perpe
tue nobis redemptionis conferat
medicinam. Per eundem domi.
In vigilia epipha. dni. Officium.



Ux fulgebit ho
die super nos: quia
natus est nobis
dominus: et vo
cabit admira
bilis: deus: prin
ceps pacis: pa
ter futuri seculi: cuius regni non erit
finis. V. Dominus regnauit deco
rem induit: induit dominus forti
tudinem: et precinxit se virtute. Glo
ria pa. Gloria in excel. Oratio.
Corda nostra quesumus domine venture
festiuitatis splendor illustret:
quo mundi huius tenebris carere
valeamus: et perueniamus ad pa
triam claritatis eterne. Per do.
Secunda oratio. Deus qui salu
tis. Tertia Corda famulorum.
Charissime: Ad titum.
Apparuit benignitas et hu
manitas saluatoris nostri dei. Non
ex operibus iustitie que fecimus nos:
sed secundum suam misericordiam saluos

nos fecit: per lauacrum regenera
tionis & renouationis spirit⁹ san
cti: quem effudit in nos abunde: p
Jesum Christum saluatorem no
strum: vt iustificati gratia ipsius:
heredes simus secundū spem, vi
te eterne. In Christo Jesu domi
no nostro. ℟. Benedictus qui ve
nit in nomine dñi: deus domin⁹ &
illuxit nobis. ℣. A domino factū
est istud: & est mirabile i oculis no
stris. Alleluia. ℣. Dominus re
gnauit decorem induit: induit do
minus fortitudinē & precinxit se
virtute. Secundum Mattheum.
2. d In illo tēpore: Defuncto he
rode: ecce angel⁹ domini ap
paruit in somnis Joseph in egy
pto, dicēs. Surge, & accipe puerū
& matrem eius: & vade in terram
israel. Defuncti sunt enim: q que
rebant animā pueri. Qui consur
gens: accepit puerum & matrem
eius: & venit in terram israel. Au
diens autem q archelaus regna
ret in iudea, pro herode pr̄e suo,
timuit illo ire. Et admonitus in
somnis: secessit in partes galilee.
Et veniens, habitauit in ciuitate,
que vocat̄ naçareth: vt adimple
ret̄ quod dictū est per prophetas:
qm̄ naçareus vocabitur. Non dica
tur Credo. nisi dominica fuerit.
ps. 92 Offertorium. Deus eniz firmauit
orbem terre qui non commouebi
tur: parata sedes tua deus, extunc
a seculo tu es. Secreta.

Tribue q̄s dñe: vt eius presen
tibus immolem⁹ sacrificiis
& sumamus: quem venture solenni
tatis pia munera preloquunt̄: do
minum nostrum Jesum Christū
filium tuum: qui tecum viuit & re
gnat in vnitate spirit⁹ sancti de⁹.
Communio. Tolle puerū & ma
trem eius, & vade in terram iuda:
defuncti sunt enim qui querebant
animā pueri. Postcommunio.
Illumina q̄s dñe populum
tuū: & splendore gratie tue
cor eius semp accende: vt saluato
rem suū: & incessanter agnoscat: &
veraciter apprehendat dñm no
strū iesū christū filiū tuū: qui tecū
viuit & regnat in vnitate spūs scti
deus: p oīa secula seculoꝝ. Amen.
¶ In epiphania domini. Offi.



Ecce ad
uenit dña
tor domi
nus: & re
gnū i ma
nu eius: &
potestas &
imperiū.
℣. De⁹ iu
diciū tuū
regi da: &
iustitiam
tuā filio regis. Glia. Glia i excel.
Deus qui hodierna
die, vnigenitum tuum gen
tibus stella duce reuelasti: cōcede

propitius: vt qui iam te ex fide co
gnouimus: vsq; ad cótemplandā
speciem tuę celsitudinis perduca
mur. Per eundem dominuz no.

Lectio Esaie prophete.

a Surge, illuminare hierusalē:
quia venit lumen tuū: ⁊ gloria do
mini sup te orta est. Quia ecce te-
nebrę operient terrā: ⁊ caligo po
pulos. Super te autez orietur do-
minus: ⁊ gloria eius in te videbit.
Et ambulabunt gentes in lumine
tuo: ⁊ reges in splendore ort⁹ tui.
Leua in circuitu oculos tuos ⁊ vi
de: omnes isti congregati sunt: ve
nerunt tibi. Filij tui de longe ve-
nient: ⁊ filię tuę de latere surgent.
Tunc videbis ⁊ afflues: ⁊ mirabi
tur: ⁊ dilatabitur cor tuuz: quādo
ↄuersa fuerit ad te multitudo ma
ris: fortitudo gentiū venerit tibi.
Inundatio camelorū operiet te:
dromedarij madian, ⁊ epha. Om
nes de saba venient, auruz ⁊ thús
deferentes: ⁊ laudem domino an
nunciantes. ℟. Omnes de saba
venient, aurum ⁊ thus deferētes:
⁊ laudem domino annunciantes.
℣. Surge ⁊ illuminare hierusalē:
quia gloria domini sup te orta ē.
Halleluia. ℣. Uidimus stellā ei⁹
in oriente: ⁊ venimus cuz muneri
bus adorare euz. Sequentia. Lę
tabundus exultet. vt in tertia mis
sa diei natalis fo. 9. Sm Matth.

a Cum nat⁹ esset Jesus i beth
leem iudę, in dieb⁹ herodis
regis: ecce magi ab oriente vene-
runt hierosolymam, dicētes. Ubi
est qui natus est, rex iudęoruz? Ui
dimus enim stellam eius in orien
te: ⁊ venim⁹ adorare euz. Audiēs
autez herodes rex turbatus est: ⁊
omnis hierosolyma cum illo. Et
congregans omnes principes sa
cerdotum ⁊ scribas populi: scisci
tabatur ab eis, vbi Christus nasce
retur. At illi dixerunt ei. In beth
leem iudę. Sic enim scriptum est
per prophetā. Et tu bethleez ter-
ra iuda: nequaq̄ minima es i prin
cipibus iuda. Ex te eniz exiet dux:
qui regat populum meum israel.
Tunc herodes clam vocatis ma
gis: diligenter didicit ab eis tem
pus stellę, q̄ apparuit eis. Et mit-
tens illos in bethleez, dixit. Ite, ⁊
interrogate diligēter de puero: ⁊
cuz inueneritis, renunciate mihi:
vt ⁊ ego veniens, adorez eū. Qui
cum audissent regez, abierunt. Et
ecce stella quaz viderant in orien
te, antecedebat eos: vsq; dum ve
niens, staret supra vbi erat puer.
Uidentes aūt stellam, gauisi sunt
gaudio magno valde. Et itrātes
domum: inuenerunt puerum cuz
Maria matre eius. Et prociden
tes: adorauerunt eum. Et apertis
thesauris suis, obtulerūt ei mune
ra: aurum, thus, ⁊ myrrhaz. Et re
sponso accepto in somnis, ne redi
rent ad herodem: per aliam viaz
reuersi sunt in regionez suā. Cre

do in vnum deum. Offertorium.
Reges tharsis ⁊ insule munera offerent: reges arabū ⁊ saba dona adducent: ⁊ adorabunt eū oēs reges terre: oēs gentes seruient ei.
Ecclesie tue q̄s dn̄e dona ppitius intuere: qb' nō iā aurū, thus, ⁊ myrrha profertur: sed quod eisdē muneribus declaratur: immolatur, ⁊ sumitur. Per do. Secreta. Prefatio. Quia cū vnigenitus. ⁊ Communicantes. Cōio.
Vidimus stellam eius in oriente: ⁊ venimus cum munerib' adorare eum. Postcommunio.
Presta q̄s oīps de': vt que solenni celebramus officio: purificate mētis intelligētia cōsequamur. Per. De oṙonib' per ferias infra octauā vide in Ordinario oṙonū.

¶ Dn̄ica infra octauas epiphanie. Officium.



In excelso throno vidi sedere virū, quē adorat multitudo angelorū psallētes in vnū: ecce cuius imperiū permanet in eternū. Ps. Jubilate deo omnis terra: seruite domino in letitia. Gloria p.
Gloria in excelsis deo. Oratio.
Vota quesum' domine supplicantis populi celesti pietate prosequere: vt ⁊ que agenda sunt videant: ⁊ ad implenda que viderint conualescant. Per do.

Secunda de Epiphania. Tertia
Deus qui salutis, vel de memoria si occurrerit: ⁊ tunc Quarta erit. Deus qui sal. Ad Romanos.
Fratres: Obsecro vos per misericordiam dei: vt exhibeatis corpora vestra hostiam viuentem: sanctam, deo placentē: rationabile obsequium vestrum. Et nolite cōformari huic seculo: sed reformamini in nouitate sensus vestri: vt probetis que sit voluntas dei bona: ⁊ beneplacens, ⁊ pfecta. Dico enim p gratiā, que data ē mihi, oībus q sunt inter vos: nō plus sapere: q̄ oportet sapere: sed sapere ad sobrietatem. Et vnicuiq: sicut de' diuisit mēsurā fidei. Sicut enim in vno corpore multa membra habemus: omnia autem membra non eundem actum habent: ita multi vnum corpus sum' in Christo: Singuli autem: alter alterius membra. R. Benedict' dominus deus israel: qui facit mirabilia magna solus a seculo. V. Suscipiant montes pacem populo tuo: ⁊ colles iustitiam. V. Alleluia. V. Jubilate deo oīs terra: seruite dn̄o in letitia. Scd'm Lucā.
In illo tpe: Cum factus esset Jesus annorum duodecim: ascendentibus parētibus eius hierosolymam scd'm consuetudinē diei festi: cōsummatisq: diebus cum redirent: remansit puer Jesus in hierusalem: ⁊ non cognouerūt pa

rentes eius. Existimantes autem
illū esse in comitatu: venerūt iter
diei: ⁊ requirebant eum inter co-
gnatos ⁊ notos. Et non inuenien
tes, regressi sunt in hierusalem, re
quirentes eum. Et factū est post
triduū: inuenerunt illum in tem-
plo sedentem in medio doctorū:
audientem illos, ⁊ interrogantē.
Stupebant autem omnes qui eū
audiebant: super prudentia ⁊ re-
sponsis eius. Et videntes: admi-
rati sunt. Et dixit mater eius ad
illum. Fili, quid fecisti nobis sic?
Ecce pater tuus ⁊ ego dolentes,
quęrebamus te. Et ait ad illos.
Quid ē, ꝙ me quęrebatis? Nescie
batis: quia in his quę patris mei
sunt, oportet me esse? Et ipsi nō in
tellexerunt verbum: quod locut⁹
est ad illos. Et descendit cum eis:
⁊ venit naçareth: ⁊ erat subditus
illis. Et mater eius conseruabat
omnia verba hęc: cōferens in cor
de suo. Et Jesus ꝓficiebat sapien
tia, ętate, ⁊ gratia: apud deum ⁊
homines. Credo in vnū. Offer.
Jubilate deo omnis terra: serui-
te domino in lętitia: intrate in cō
spectu ei⁹ in exultatione: quia do-
minus ipse est deus. Secreta.
Oblatum tibi dñe sacrificiū
viuificet nos semper ⁊ mu-
niat. Per. Prefatio. Quia cum
vnigenitus. Communicantes.
Communio. Fili, quid fecisti no
bis sic? ego ⁊ pater tuus dolentes
quęrebamus te: ⁊ qd est ꝙ me quę
rebatis? nesciebatis, quia in his
quę p̄ris mei sunt, oportet me eē?
Supplices te ro- Postcō.
gamus omnipotens de⁹: vt
quos tuis reficis sacramentis: ti-
bi etiam placitis morib⁹ dignan-
ter deseruire concedas. Per do.

¶ In octaua epiphanie. Offin.

Ecce aduēit do
minator dñs: ⁊
regnū in manu
eius: ⁊ potestas
⁊ imperiū. ℣.
Deus iudiciū
tuum regi da: ⁊
iustitiam tuā filio regis. Gloria.
Gloria in excelsis. Oratio.
Deus cuius vnigenitus: in
substātia nostrę carnis ap
paruit: pręsta q̄s: vt per eum quē
similem nobis foris agnouimus:
intus reformari mereamur. Qui.
De reliquis orationibus vide in
Ordinario. Lcō Esaie ꝓphete.
Domine deus meus honori 25.a
ficabo te: laudem tribuam
nomini tuo: qui facis mirabiles
res. Consilium tuū antiquum ve-
rum fiat. Domine excelsū est bra
chium tuum: deus sabaoth: coro-
na spei: quę ornata ē gloria. Exul-
tet desertū: ⁊ exultent solitudines
iordanis. Et populus meus vide
bit altitudinē domini: ⁊ maiesta-
tem dei. Et erit congregatus ⁊ re
demptus per deum. Et veniet in

sion cum laude: et letitia sempiter
na super caput eius: laus et exulta
tio. Et aperiam in montibus flu-
mina: et in medijs campis fontes
dirumpam: et terrã sitientem sine
aqua confundam. Ecce puer meꝰ
exaltabitur: et eleuabitur: et subli-
mis erit valde: haurietis aquas in
gaudio de fontibus saluatoris: et
dicetis in illa die. Cõfitemini do-
mino, et inuocate nomẽ eius. No-
tas facite in populis virtutes eiꝰ:
cãtate domino quia mirabilia fe
cit. Annũciate hoc i vniuersa ter-
ra. Dicit dominus omnipotens.
60. c Gr. Omnes de saba venient aurũ
et thus deferẽtes: et laudem domi-
no annunciantes. V. Surge et illu
minare hierusalem: quia gloria do
mini super te orta est. Alleluia.
mat. V. Vidimus stellam eius in orien
2 te: et uenimus cum muneribus ado
rare eum. Secundum Mattheũ.
3. c In illo tempore: Uenit Je-
sus a galilea in iordanem ad
Joannem: vt baptiçaretur ab eo.
Joannes autem: prohibebat eum
dicens. Ego a te debeo baptiçari:
et tu venis ad me? Respõdens au
tem Jesus: dixit ei. Sine modo: sic
enim decet nos implere omnem
iustitiam. Tunc dimisit eum. Ba
ptiçatus autem Jesus: confestim
ascendit de aqua. Et ecce aperti
sunt ei celi: et vidit spiritum dei de
scendentem sicut columbam, et ve
nientem super se. Et ecce vox de ce
lis dicens. Hic est filius meus di
lectus: in quo mihi cõplacui. Non
dicatur Credo. nisi dñica fuerit.
Offerto. Reges tharsis et insule
munera offerent: reges arabum et
saba dona adducent: et adorabunt
eum omnes reges terre: omnes 2.b
gentes seruient ei. Secreta.
Hostias tibi dñe pro nati filij
tui apparitione deferimus:
suppliciter exorantes: vt sicut ipse
nostrorum auctor est munerũ: ita
ipse sit misericors et susceptor Je
sus Christus dominꝰ noster: Qui
tecum viuit et re. Prefatio sicut in
die. Communicãtes. Cõmunio.
Vidimus stellam eius in oriente:
et venimus cum muneribus ado-
rare eum. Postcommunio.
Celesti lumine quesumus do-
mine semp et vbiq3 nos pre-
ueni: vt mysterium cuius nos par
ticipes esse voluisti: et puro cerna-
mus intuitu: et digno percipiamꝰ
effectu. Per dominum nostrum.
¶ Dominica prima post octa
uam epiphanie. Officium.



Omnis terra a-
doret te deus et
psallat tibi:
psalmum dicat
nomini tuo al-
tissime. V. Ju-
bilate deo om-
nis terra: psalmum dicite nomini
eius: date gloriam laudi eius. Glo
ria pa. Gloria in excelsis. Oro.
Omnips

Omnipotēs sempiterne de⁹: qui celestia simul ⁊ terrena moderaris: supplicationes populi tui clementer exaudi: ⁊ pacem tuam nostris concede tempozib⁹. Per dominum. Ad romanos.

2.b Fratres: Habētes donationes ſm gratiaz que data est nobis, differentes. Siue prophetiam, ſm rationez fidei: siue ministerium in ministrando: Siue qui docet, in doctrina. Qui exhortatur, in exhortādo. Qui tribuit, in simplicitate. Qui preest, in solicitudine. Qui miseretur, in hilaritate. Dilectio, sine simulatiōe. Odientes malū: adherentes bono. Charitate fraternitatis, inuicem diligentes. Honore, inuicem ꝑuenientes. Solicitudine non pigri. Spiritu feruentes: domino seruiētes. Spe gaudētes: in tribulatione patientes. Orationi instantes: necessitatibus sanctorum cōmunicantes. Hospitalitatē sectantes. Benedicite persequentibus vos: benedicite ⁊ nolite maledicere. Gaudere cum gaudentibus: flere cum flentibus. Idipsum inuicem sentientes. Non alta sapientes: sed humilibus cōsentientes. R. Misit dominus verbum suum, ⁊ sanauit eos: ⁊ eripuit eos de interitu eorum. V. Confiteātur domino misericordie eius: ⁊ mirabilia eius filijs hominuz. A alleluia. V. Laudate dominum omnes angeli ei⁹: laudate eum omnes virtutes ei⁹.

Secundum Joannem.

In illo tēpore: Nuptie facte 2.a sunt i chana galilee: ⁊ erat mater Jesu ibi. Uocatus est autem Jesus ⁊ discipuli ei⁹, ad nuptias. Et deficiente vino: dicit mater Jesu ad eum. Uinuz non habent. Dicit ei Jesus. Quid mihi ⁊ tibi est mulier? Nōdum venit hora mea. Dicit mater ei⁹ ministris. Quodcunq₃ dixerit vobis, facite. Erant autem ibi lapidee hydrie sex posite, ſm purificationem iudeorum: capiētes singule: metretas binas vel ternas. Dicit eis Jesus. Implete hydrias aqua. Et impleuerunt eas vsq₃ ad summum. Et dicit eis Jesus. Haurite nunc: ⁊ ferte architriclino. Et tulerunt. Ut autem gustauit architriclinus aquam, vinum factū: ⁊ non sciebat vnde esset: ministri autem sciēbāt qui hauserant aquaz: vocat sponsum architriclinus: ⁊ dicit ei. Omnis homo, primum, bonum vinuz ponit: ⁊ cum inebriati fuerint: tūc id, quod deterius est. Tu autez seruasti bonū vinuz vsq₃ adhuc. Hoc fecit initium signorum Jesus in chana galilee: ⁊ manifestauit gloriam suam. Et crediderunt in euz discipuli ei⁹. Credo. Offertoriū.

Jubilate deo omnis terra: psalmum dicite nomini eius: venite, ⁊ audite, ⁊ narrabo vobis omnes q̄ timetis deum: quanta fecit domi

nus animę meę. Alleluia. Sec.

Oblata dñe munera sanctifica: nosq; a peccatorum nostrorum maculis emunda. Per.

Co. Dicit domin9: implete hydrias aqua, ⁊ ferte architriclino: dum gustauit architriclinus aquā, vinum factum: dicit sponso: seruasti vinum bonum vsq; adhuc: hoc signum fecit Jesus primum corā discipulis suis. Postcommunio.

Augeatur in nobis domine q̄s tuę virtutis operatio: vt diuinis vegetati sacramentis: ad eorum promissa capiēda, tuo munere pręparemur. Per dominū.

¶ Dominica secunda post octauam epiphanię. Officium.



Adorate deum omnes angeli eius: audiuit ⁊ lętata est sion: ⁊ exultauerunt filię iudę. Ps. Dominus regnauit exultet terra: letentur insulę multę. Gloria patri ⁊ filio ⁊.

Gloria in excelsis deo. Oratio.

Omnipotēs sempiterne de9: infirmitatem nostram propitius respice: atq; ad protegendum nos: dexterā tuę maiestatis extende. Per do. Ad romanos.

12.d Fratres: Nolite esse prudentes apud vosmetipsos: nulli malum pro malo, reddētes. Prouidentes bona: non tantum coram deo: sed etiam coram omnibus hominibus. Si fieri potest: quod ex vobis est: cū omnibus hominib9 pacem habentes. Non vosmetipsos defendētes charissimi: sed date locum irę. Scriptum est enim, Mihi vindictam: ⁊ ego retribuā, dicit dominus. Sed ⁊ si esurierit inimicus tuus: ciba illum. Si sitit potum da illi. Hoc enim faciens: carbones ignis cōgeres sup caput ei9. Noli vinci a malo: sed vince in bono malum. Gr. Timebūt gentes nomen tuū domine: ⁊ omnes reges terrę gloriam tuam. V. Quoniā ędificauit dominus sion: ⁊ videbitur in maiestate sua. Alleluia. V. Domin9 regnauit exultet terra: lętentur insulę multę.

Secundum Mattheum.

In illo tpe: Cum descendisset Jesus de monte: secutę sunt eum turbę multę. Et ecce leprosus veniens: adorabat eum dicens. Domine, si vis, potes me mundare. Et extendens Jesus manum tetigit eum dicens. Volo: Mūdare. Et confestim mundata est lepra eius. Et ait illi Jesus. Vide: nemini dixeris: sed vade, ostende te sacerdoti; ⁊ offer munus quod pręcepit moyses in testimonium illis. Cum autē introisset capharnaum accessit ad eum centurio, rogans eum, ⁊ dicēs. Domine, puer me9 iacet in domo paralyticus: ⁊ male torquet. Et ait illi Jesus. Ego

veniam: ꝛ curabo eum. Et respon
dens Centurio, ait. Domine, nõ
sum dignus vt intres sub tectum
meum: sed tantum dic verbo, ꝛ sa
nabitur puer meus. Nã ꝛ ego hõ
sum sub potestate constitutus: ha
bẽs sub me milites. Et dico huic,
vade, ꝛ vadit: ꝛ alio, veni, ꝛ venit:
ꝛ seruo meo, fac hoc, ꝛ facit. Au
diens autem Jesus miratus est: ꝛ
sequentibus se dixit. Amẽ dico vo
bis: non inueni tantam fidem in is
rael. Dico autem vobis: ꝙ multi
ab oriente, ꝛ occidente, venient: ꝛ
recumbent, cum Abraam, Jsaac,
ꝛ Jacob, in regno celorum. Filij
autem regni, eijciẽtur in tenebras
exteriores. Jbi erit fletus: ꝛ stri
dor dentium. Et dixit Jesus cen
turioni. Uade: ꝛ sicut credidisti
fiat tibi. Et sanatus est puer in illa
hora. Credo in vnum deum pa.
Offertorium. Dextera domini fe
cit virtutem: dextera domini exal
tauit me: non moriar, sed viuam:
ꝛ narrabo opera domini. Secre.
Hec hostia domine quęsum⁹
emũdet nostra delicta: ꝛ ad
sacrificium celebrandũ: subdito
rum tibi corpora, mentesq; sancti
ficet: Per dominũ nostrum Je.
Communio. Mirabantur om
nes de his, quę procedebãt de ore
dei. Postcommunio.
Quos tantis dñe largiris
vti mysterijs: q̃s: vt effectibus eorũ
veraciter aptare digneris: Per.

¶ Dominica tertia. Officium.



Adorate deũ
omnes angeli
eius: audiuit ꝛ
lętata est sion:
ꝛ exultauerunt
filię iudę. ℣.
Dominus re
gnauit exultet terra: lętentur in
sule multę. Gloria patri ꝛ filio ꝛ.
Gloria in excelsis deo. Oratio.
Deus qui nos in tantis pe
riculis cõstitutos, pro hu
mana scis fragilitate non posse
subsistere: da nobis salutem men
tis ꝛ corporis: vt ea, quę pro pec
catis nostris patimur: te adiuuan
te vincamus. Per. Scđa. Deus
q char. A cũctis. Ad romanos.
Fratres: Nemini quicq̃ de 13.c
beatis: nisi vt inuicẽ diliga
tis. Qui enim diligit proximũ: le
gem impleuit. Nam non adulte
rabis: non occides: nõ furaberis:
non falsum testimoniũ dices: nõ
concupisces: ꝛ si qđ est aliud man
datum: in hoc verbo instauratur:
diliges proximum tuum sicut te
ipsum. Dilectio proximi: malum
nõ operatur. Plenitudo ergo le
gis est dilectio. ℟. Timebũt gẽ
tes nomen tuũ domine: ꝛ omnes
reges terrę gloriã tuam. ℣. Quo
niam edificauit domin⁹ sion: ꝛ vi
debitur in maiestate sua. Halle
luia. ℣. Dominus regnauit exul
tet terra: lętentur insulę multę.

Secundum Matheum.

8. c I N illo tpe: Ascẽdente Jesu in nauiculam, secuti sunt euz discipuli eius. Et ecce motus magnus factus est in mari: ita vt nauicula operiret fluctibus. Ipse vero dormiebat. Et accesserunt: ꝛ suscitauerunt eũ dicẽtes. Dñe, salua nos: perimus. Et dicit eis iesus. Quid timidi estis, modice fidei: Tũc surgens, imperauit ventis ꝛ mari: ꝛ facta ẽ tranqllitas magna. Porró, homines mirati sunt: dicẽtes. Qualis est hic. Quia vẽti ꝛ mare obediunt ei. Credo. Offertoriũ.

Dextera dñi fecit virtutẽ: dextera dñi exaltauit me: non moriar sed viuã: ꝛ narrabo opa dñi. Sec.

Concede q̃s oẽs deus: vt huius sacrificij munus oblatũ fragilitatẽ nostrã ab oi malo purget semp ꝛ muniat. Per. Cõio.

Mirabantur oẽs de his quę procedebant de ore dei. Postcõio.

Munera tua nos deus a delectationibus terrenis expediant: ꝛ cęlestibus semper instruant alimentis. Per dominũ.

Dominica quarta. Officium.



Adorate deum oẽs angeli ei⁹: audiuit ꝛ lętata est sion: ꝛ exultauerunt filię iudę. ℣. Dominus regnauit, exultet terra: lętẽtur insulę multę.

Gloria. Gloria in excel. Oratio.

Familiam tuam q̃s domine continua pietate custodi: vt quę, i sola spe gratię cęlestis innititur: tua semper protectione muniatur. Per. Secunda. Deus q[…] cha. iij. A cũctis. Ad colossen[…]

Fratres: Induite vos sicut electi dei, sancti ꝛ dilecti, viscera misericordię: benignitatem, humilitatem: modestiam, patientiam: supportantes inuicem: ꝛ donãtes vobismetipsis: siquis aduersus aliquem habet querelam. Sicut dominus donauit vobis: ita ꝛ vos. Super omnia autez hęc charitatem habentes: quod est vinculum perfectionis. Et pax Christi exultet in cordibus vestris: in qua ꝛ vocati estis in vno corpore. Et grati estote. Verbum Christi habitet in vobis abũdanter: in omni sapientia: docentes ꝛ commonentes vosmetipsos: i psalmis, ꝛ hymnis, ꝛ cãticis spiritualibus: in gratia cantantes in cordibus vestris deo. In christo Jesu domino nostro. ℟. Timebunt gentes nomen tuuz domine: ꝛ omnes reges terrę gloriam tuã. ℣. Quoniã edificauit dominus sion: ꝛ videbitur in maiestate sua. Alla. ℣. Dñs regnauit exultet terra: lętẽtur insulę multę. Secundũ Matheum.

In illo tẽpore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc, Simile factum est regnum celoꝝ:

celoꝝ: homini qui seminauit bonum semen in agro suo. Cum autem dormiret homines: venit inimicus eius: ⁊ superseminauit ciçania in medio tritici: ⁊ abijt. Cum autem creuisset herba, ⁊ fructum fecisset: tunc apparuerunt ⁊ ciçania. Accedentes autem serui patrisfamilias: dixerunt ei. Domine, nonne bonum semen seminasti in agro tuo? Unde ergo habet ciçania? Et ait illis. Inimicus homo hoc fecit. Serui autem dixerunt ei: Uis, imus, ⁊ colligimus ea? Et ait. Nō. Ne forte colligentes ciçania: eradicetis simul cum eis ⁊ triticum. Sinite útraq3 crescere vsq3 ad messem: ⁊ in tempore messis: dicam messoribus. Colligite primum ciçania: ⁊ alligate ea in fasciculos ad comburendū. Triticum autem: congregate in horreum meum. Credo. Offer.

Dextera domini fecit virtutem: dextera domini exaltauit me: nō moriar, sed viuam: ⁊ narrabo opera domini. Secreta.

Hostias tibi domine placationis offerimus: vt ⁊ delicta nostra miseratus absoluas: ⁊ nutantia corda tu dirigas. Per. Como.

Mirabantur omnes de his: que procedebant de ore dei. Postco.

Quesumus oēs deus: vt illius salutaris capiamus effectum: cuius per hec mysteria pignus accepimus. Per dominum.

¶ Dominica quinta omnia fiāt sicut in precedenti dñica quarta.

¶ Dñica i septuagesima. Offiñ.



Ircundederūt me gemitus mortis: dolores inferni circumdederunt me: ⁊ in tribulatione mea inuocaui dominum: ⁊ exaudiuit de templo sancto suo vocem meam. Ps. Diligam te dñe virtus mea: dñs firmamentū meū ⁊ refugium meū: ⁊ liberator me⁹. Gloria. In hac die, ⁊ deinceps, vsq3 ad vigiliam pasche, exclusiue nō dicat Gloria in excel. nisi in duplicib⁹, ⁊ totis duplicibus. Oratio.

Preces populi tui q̄s dñe clementer exaudi: vt q iuste, pro peccatis nr̄is affligimur: pro tui nominis gloria, misericorditer liberemur. Per. Secūda. Deus qui char. iij. A cunctis. Ad corinthi.

Fratres: Nescitis, q hi qui j. 9. d
in stadio currūt: omnes quidem currūt: sed vnus accipit brauium? Sic currite: vt comprehendatis. Omnis enim qui in agone cōtendit: ab omnibus se ábstinet. Et illi quidem, vt corruptibilem coronam accipiant: nos autē incorruptam. Ego igitur sic curro: non quasi in incertū. Sic pugno, non quasi aerem verberās: sed castigo corpus meum: ⁊ in seruitutē

redigo: ne forte, cum aliis predicauerim: ipse reprobus efficiar. Nolo enim vos ignorare fratres: qm̄ patres nostri omnes, sub nube fuerūt: et omnes mare transierūt: et omnes i Moyse baptiçati sunt: in nube et in mari. Et omnes, eandem escam spiritalem manducauerunt: et omnes eundem potum spiritalem biberunt. Bibebāt autem de spiritali consequenti eos petra. Petra autem erat Christus. R. Adiutor in opportunitatibus in tribulatione: sperent in te qui nouerunt te: qm̄ non derelinquis querētes te domine. V. Qm̄ non in finem obliuio erit pauperis: patientia pauperum non peribit in eternum: exurge domine non preualeat homo. Tract. De profundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meam. V. Fiant aures tue intēdentes in orationez serui tui. V. Si iniquitates obseruaueris domine: domine, qs sustinebit? V. Quia apud te propitiatio est: et ppter legē tuā sustinui te dñe. Secundum Mattheum.

20.a In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis, parabolam hanc. Simile est regnum celorum homini patrifamilias: qui exiit primo mane conducere operarios in vineam suam. Conuentione autem facta cum operariis ex denario diurno: misit eos in vineam suā. Et egressus circa horam tertiam: vidit alios stantes in foro ociosos: et dixit illis. Ite et vos in vineam meam: et quod iustum fuerit, dabo vobis. Illi autem abierunt. Iterum autem exiit circa sextam et nonam horaz: et fecit similiter. Circa vndecimaz vero exiit: et inuenit alios stantes: et dicit illis. Quid hic statis, tota die ociosi? Dicūt ei. Quia nemo nos conduxit. Dicit illis. Ite et vos in vineam meam. Cum sero autem factum esset: dicit dominus vinee procuratori suo. Voca operarios et redde illis mercedem: incipiens a nouissimis: vsq; ad primos. Cum venissent ergo, qui circa vndecimam horaz venerant: acceperunt singulos denarios. Venientes autez et primi: arbitrati sunt: q plus essent accepturi. Acceperunt autem et ipsi singulos denarios. Et accipientes: murmurabant aduersus patremfamilias: dicentes. Hi nouissimi, vna hora fecerūt: et pares illos nobis fecisti: qui portauimus pondus diei et estus? At ille respondens vni eoruz dixit. Amice, non facio tibi iniuriam. Nonne ex denario conuenisti mecū? Tolle quod tuuz est: et vade. Volo autē et huic nouissimo dare: sicut et tibi. An non licet mihi quod volo facere? An oculus tuus nequam est: quia ego bonus sum? Sic erunt nouissimi primi: et primi nouissimi. Multi eniz sunt vocati: pauci vo electi.

Credo in vnum. Offertorium.
Bonum est confiteri domino: ⁊ psallere nõi tuo altissime. Secre.
Muneribꝰ nostris quesumꝰ domine, p̃cibusq́ȝ susceptis: ⁊ celestibus nos mũda mysterijs: ⁊ clemẽter exaudi. Per d. Cõio.
Illumina faciem tuam super seruum tuum: ⁊ saluum me fac in tua misericordia: dñe non cõfundar, quoniam inuocaui te. Postcõio.
Fideles tui deus per tua dona firmentur: vt eadẽ, ⁊ percipiendo requirant: ⁊ querendo: sine fine percipiãt. Per dominũ nostrū. Benedicamus domino.

¶ Dñica in sexagesima. Officiũ.



Exurge, quare obdormis domine: exurge, ⁊ ne repellas in finem: quare faciem tuã auertis: obliuisceris tribulationem nostrã: adhesit in terra venter noster: exurge domine adiuua nos: ⁊ libera nos. ℣. Deus auribus nostris audiuimus: patres nostri annunciauerunt nobis. Glia. Orõ.
Deus qui conspicis, quia ex nulla nostra actione confidimus: concede propitius: vt contra aduersa omnia: doctoris gentium ꝓtectione muniamur. Per
Secunda. Deus qui charitatis. Tertia. A cũctis. Ad corinthios.

Fratres. Libenter suffertis insipientes: cum sitis ipsi sapientes. Sustinetis enim, siquis vos in seruitutẽ redigit: siquis deuorat: siquis accipit: siquis extollitur: siquis in faciem vos cedit. Scdm ignobilitatem dico: quasi nos infirmi fuerimꝰ in hac parte. In quo quis audet: in insipientia dico: audeo ⁊ ego. Hebrei sunt: ⁊ ego. Israelite sunt: ⁊ ego. Semen Abrahe sunt: ⁊ ego. Ministri christi sunt: ⁊ ego. Ut minus sapiens dico: plus ego. In laboribus plurimis: in carceribus abũdantius: in plagis supra modũ: in mortibꝰ frequẽter. A iudeis quinquies quadragenas vna minꝰ accepi. Ter virgis cesus sum: semel, lapidatus sum: ter, naufragium feci. Nocte ac die in profundo maris fui. In itineribus sepe. Periculis fluminum: periculis latronum: periculis ex genere: periculis ex gentibus: periculis in ciuitate: periculis in solitudine: periculis in mari: periculis in falsis fratribꝰ. In labore ⁊ erumna: in vigilijs multis. In fame ⁊ siti: in ieiunijs multis. In frigore ⁊ nuditate. Preter illa que extrinsecꝰ sunt: instantia mea quotidiana, solicitudo omnium ecclesiarum. Quis infirmatur: ⁊ ego non infirmor? Quis scandalizatur: ⁊ ego non vror? Si gloriari oportet: que infirmitatis mee sunt: gloriabor. Deꝰ ⁊ pater 2.xi.a

dñi nr̃i Jesu Chri scit: q est bene-
dictus in secula, q non mentior.
Diuisio per hebdomadam. inter die-
bet per hebdomadam sic incipi.

FRatres: Damasci, preposi-
tus gentis arethe regis cu-
stodiebat ciuitatem Damasceno-
rum: vt me comprehenderet. Et
per fenestram in sporta dimissus
sum per murum: ⁊ sic effugi man⁹
eius. Si gloriari oportet: non ex-
pedit quidem: Ueniam autẽ ad
visiones: ⁊ reuelationes domini.
Scio hominẽ in Christo ante an-
nos quatuordecim: siue in corpo-
re siue extra corp⁹ nescio: de⁹ scit:
raptum huiusmodi vsqꝫ ad tertiũ
celũ. Et scio huiusmodi hominẽ:
siue in corpore siue extra corp⁹ ne-
scio: deus scit: quoniã raptus est
ĩ paradisũ: ⁊ audiuit arcana ver-
ba, que nõ licet homini loq. Pro
huiusmodi gloriabor: pro me au-
tem nihil: nisi in infirmitatibus
meis. Nam etsi voluero gloriari:
non ero insipiens. Ueritatẽ enim
dicam. Parco autem nequis me
existimet supra id quod videt in
me: aut audit aliquid ex me. Et
ne magnitudo reuelationum ex-
tollat me: datus est mihi stimulus
carnis mee: angelus sathane qui
me colaphizet. Propter quod,
ter, dominum rogaui: vt discede-
ret a me: ⁊ dixit mihi. Sufficit ti-
bi gratia mea. Nam virtus in in-
firmitate perficitur. Libenter igi-
tur gloriabor in infirmitatibus
meis: vt inhabitet ĩ me virt⁹ chri.
℟. Sciant gentes quoniam no-
men tibi deus: tu solus altissimus
super omnem terram. ℣. Deus
meus pone illos vt rotam: ⁊ sicut
stipulam ante faciem venti. Tra-
ctus. Commouisti domine ter-
ram: ⁊ conturbasti eam. ℣. Sana
contritiones eius quia mota est.
℣. Ut fugiant a facie arcus: vt li-
berentur electi tui. Secundum Lucam.



IN illo tempo-
re: Cum turba
plurima cõuenirent
⁊ de ciuitatibus pro-
perarent ad Jesum:
dixit per similitudi-
nem. Exijt qui semi-
nat seminare semen
suũ. Et dum seminat: aliud cecidit
secus viã, ⁊ conculcatũ est: ⁊ volu-
cres celi comederũt illud. Et aliud
cecidit supra petrã: ⁊ natũ aruit:
q2 nõ habebat humorẽ. Et aliud
cecidit iter spinas: ⁊ simul exorte
spine suffocauerũt illud. Et aliud
cecidit in terrã bonam: ⁊ ortum
fecit fructum centuplum. Hec di-
cens, clamabat. Qui habet aures
audiendi, audiat. Interrogabant
autem eum discipuli ei⁹: que esset
hec parabola. Quibus ipse dixit.
Uobis datum est nosse mysteriũ
regni dei: ceteris autem in para-
bolis: vt videntes non videant:
⁊ audientes non intelligant. Est

aũt hęc parabola: Semen est verbum dei. Qui autem secus viã: hi sunt qui audiunt: deinde venit diabolus, ⁊ tollit verbũ de corde eorum: ne credentes salui fiant. Nã qui supra petram: hi sunt, qui cũ audierint, cum gaudio suscipiunt verbũ. Et hi radices non habẽt: quia ad tempus credunt: ⁊ in tempore tentationis recedunt. Quod autẽ in spinis cecidit: hi sunt qui audierunt: ⁊ a solicitudinibus, ⁊ diuitijs, ⁊ voluptatibus vitę, euntes suffocãtur: ⁊ non referunt fructum. Quod autem in terram bonam: hi sunt qui in corde bono ⁊ optimo audientes: verbum retinent. Et fructũ afferunt in patientia. Credo in vnum deum patrẽ. Offerto. Perfice gressus meos in semitis tuis: vt non moueãtur vestigia mea: inclina aurem tuam ⁊ exaudi verba mea: mirifica misericordias tuas: q̃ saluos facis sperantes in te domine. Secreta.

Oblatum tibi domine sacrificium, viuificet nos semper ⁊ muniat. Per dominũ nostrũ. Cõmunio. Introibo ad altare dei: ad deum qui letificat iuuentutem meam. Postcommunio.

Supplices te rogamus omnipotens deus: vt quos tuis reficis sacramentis: tibi etiã placitis moribus dignãter deseruire concedas. Per dominum nostrũ Jesum Christum filium tuũ: qui.

Dñica i q̃nquagesima. Offiũ.



Sto mihi i deum p̃tectorẽ ⁊ in locũ refugij: vt saluum me facias: qm̃ firmamẽtum meum ⁊ refugium meũ es tu: ⁊ propter nomen tuum dux mihi eris, ⁊ enutries me. ℣. In te domine speraui, non cõfundar in eternum: in iustitia tua libera me, ⁊ eripe me. Gloria patri. Oratio.

Preces nostras q̃s domine clemẽter exaudi: atq̃ a peccatorum vinculis absolutos: ab oĩ nos aduersitate custodi: Per do. Secunda. Deus qui char. tercia A cunctis. Ad corinthios.

Fratres: Si linguis hominũ i.13.a
loquar ⁊ angelorum: charitatem autem non habeam: factus sum velut ęs sonans: aut cymbalum tinniens. Et si habuero prophetiam: ⁊ nouerĩ mysteria omnia, ⁊ omnem sciẽtiam: ⁊ si habuero omnem fidem, ita vt montes trãsferam: charitatem autẽ nõ habuero: nihil sũ. Et si destribuero in cibos pauperum omnes facultates meas: ⁊ si tradidero corpus meum ita vt ardeam: charitatem autem non habuero: nihil mihi prodest. Charitas, patiens est: benigna est. Charitas, nõ ęmulatur: non agit perperam: non in

flatur:non est ambitiosa:non que rit que sua sunt. Non irritatur:nō cogitat maluz:non gaudet super iniquitate:congaudet autem veritati. Omnia suffert:omnia credit:omnia sperat:omnia sustinet. Charitas nunquaz excidit. Siue prophetie euacuabuntur:siue lingue cessabunt:siue scientia destruetur. Ex parte enim cognoscimus: ⁊ ex parte prophetamus. Cuz autem venerit, quod perfectum est: euacuabitur, quod ex parte est. Cuz essem paruulus:loquebar vt paruulus:sapiebam vt paruulus:cogitabam vt paruulus. Quando autem factus sum vir: euacuaui que erant paruuli. Uidemus nūc per speculum in enigmate: tunc autem, facie ad faciem. Nunc cognosco ex parte:tunc autem cognoscam, sicut ⁊ cognitus sum. Nunc autem manent: fides, spes, charitas:tria hec. Maior autem horum est charitas. ℟. Tu es deus qui facis mirabilia solus:notam fecisti in gentibus virtutem tuam. ℣. Liberasti in brachio tuo populū tuū:filios israel ⁊ ioseph.

Tractus.

Jubilate deo omnis terra:seruite domino in letitia. ℣. Intrate in conspectu eius in exultatione. ℣. Scitote q̄ dominus ipse est deus. ℣. Ipse fecit nos ⁊ non ipsi nos: nos autem populus eius ⁊ oues pascue eius.



Secundum Lucam.

In illo tempore:Assumpsit iesus duodeciz discipulos suos: ⁊ ait illis. Ecce ascendimus hierosolymā:⁊ consummabūtur omnia que scripta sunt per prophetas de filio hominis. Tradetur enim gētibus:⁊ illudetur:⁊ flagellabitur, ⁊ conspuetur. Et postq̄ flagellauerint occident eum:⁊ tertia die resurget. Et ipsi nihil horuz intellexerunt. Et erat verbū istud absconditum ab eis:⁊ non intelligebant que dicebātur. Factum est autem cuz appropinquaret hierico:cecus quidam sedebat secus viam mendicans. Et cum audiret turbaz pretereuntē: interrogabat quid hoc esset. Dixerunt autem ei:q̄ Jesus nazarenus transiret. Et clamauit dicēs. Jesu fili Dauid, miserere mei. Et qui preibant:increpabant euz vt taceret. Ipse vero multo magis clamabat. Fili Dauid, miserere mei. Stans autem Jesus: iussit illum adduci ad se. Et cum appropinquasset:interrogauit illum dicens. Quid tibi vis faciam? At ille dicit. Domine, vt videam. Et Jesus dixit illi. Respice. Fides tua te saluum fecit. Et confestim vidit:⁊ sequebatur illum magnificans deum. Et omnis plebs vt vidit:dedit laudem deo. Credo in.

Misericordiam. Benedictus es domine: doce me iustificatiões tuas, in labijs meis pronũciaui omnia iudicia oris tui. Secreta.

Hec hostia domine quesum⁹ emũdet nostra delicta: ⁊ ad sacrificium celebrandum: subditorum tibi corpora, mentesq; sanctificet. Per dominum nostrum ie. Como. Manducauerunt ⁊ saturati sunt nimis: ⁊ desiderium eorum attulit eis dominus: nõ sunt fraudati a desiderio suo. Postcõio.

Quesumus oĩpotens deus, vt qui celestia alimẽta percepim⁹: per hec cõtra omnia aduersa muniamur. Per dominuz nostrum Jesum Christum filium tuum: qui tecum viuit ⁊ regnat.

Feria quarta in capite ieiunij quando missa fuerit celebranda: prior induat superpellicium cum stola: ⁊ hebdomadari⁹ cum ministris preparet se ad missam celebrandam: sicut in ferialibus diebus. Et precedentibus acolito sine cereo ⁊ subdiacono: ⁊ diacono deferente missale: subsequatur hebdomadarius sine casula: deinde prior. Cumq; ad grad⁹ presbyterij peruenerint: hora, missam precedente, finita: prosternat se prior ibidem super aliquez pannum ibi a sacrista preparatum: ⁊ iuxta eum hebdomadarius ⁊ diaconus a dextris: ⁊ subdiaconus ⁊ acolit⁹ a sinistris. Tunc incipiente priore añam. Ne reminiscaris. sine cantu, prosternant se fratres qui in choro sunt super formas ⁊ cantores, et cuius choro fuerit hebdomadari⁹ incipiat psalmum Domine ne in furore. Et uterq; chorus, ipsum ⁊ reliquos psalmos penitentiales prosequatur alternatim dicendo versus. Et terminando quemlibet psalmum p' Gloria patri. Post psalmos subiungatur añ. Ne reminiscaris domine delicta nostra vel parentuz nostrorum: neq; vindictaz sumas de peccatis nostris. Kyrie eleison. Christe eleison. kyrie eleisõ. Pater noster. Quo finito surgat prior, ⁊ stans supra gradus presbyterij, versa facie ad meridiem, ⁊ dexteram manum erectam habens ad conuentum, diacono coram eo tenente librum, dicat. ℣. Saluos fac seruos tuos. ℟. Mitte eis domine auxilium de sancto. ℣. Esto eis domine turris fortitudinis. ℣. Domine exaudi orationem meã. ℣. Dominus vobiscum. Oremus. Oratio.

Exaudi domine preces nostras: ⁊ confitentium tibi parce peccatis: vt quos cõscientie reatus accusat: indulgentia tue pietatis absoluat. Per chr̃m dñm nostrum. Amen.

¶ Finita predicta oratione faciat absolutionem absque Dominus vobiscum, et absque Oremus, hoc modo.

Dominus Jesus Christus qui beato Petro apostolo suo potestatem dedit ligandi atque soluendi, ipse vos absoluat ab omni vinculo delictorum: et quantum mee fragilitati permittitur, sitis absoluti ante tribunal eiusdem domini nostri Jesu Christi ab omnibus peccatis et negligentiis vestris: habeatisque vitam eternam: et viuatis in secula seculorum. Amen.

¶ Facta absolutione subdiaconus accipiens cineres a sacrista preparatos teneat illos ad dexteram prioris: et diaconus librum ante eum: accolitus vero aquam benedictam et aspersorium: et Prior stans ante gradus presbyterii verso vultu ad altare, cineres benedicat eo modo, quo dicuntur orationes ad horas. Benedictio cinerum.

Dominus vobiscum. Oremus. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus: qui misereris omnium et nihil odisti eorum que fecisti: dissimulans peccata hominum propter penitentiam: et qui etiam subuenis in necessitate laborantibus: bene✠dicere et sanctificare dignare hos cineres: quos causa humilitatis et sancte religionis ad emundanda nostra delicta, super capita nostra ferre constituisti more niniuitarum: et da per inuocationem tui nominis, vt omnes qui eos, ad deprecandam misericordiam tuam, super sua capita tulerint: a te mereantur omnium delictorum suorum veniam accipere: et hodie, sic ieiunia inchoare sancta, vt in die resurrectionis, purificatis mentibus, ad sanctum mereantur accedere pascha: et in futuro perpetuam percipere gloriam: Per Christum dominum nostrum. ℟. Amen.

Finita benedictione cinerum, aspergit eos aqua benedicta, et cantatur sequens Antiphona.

Exaudi nos domine quoniam benigna est misericordia tua: et secundum multitudinem miserationum tuarum respice nos domine. ℣. Saluum me fac deus quoniam intrauerunt aque: vsque ad animam meam. cum sequentibus versibus quotquot sunt necessarii. Et repetatur antiphona post quemlibet versum: post vltimum autem versum qui dicendus est, dicatur Gloria patri, et repetatur antiphona predicta: deinde dicatur. Antiphona. Juxta vestibulum et altare plorabunt sacerdotes et leuite ministri domini, et dicent: parce domine: parce populo tuo: et ne dissipes ora clamantium ad te domine. Antiphona. Jmmutemur habitu, in cinere et cilicio: ieiunemus et ploremus ante dominum: quia multum misericors est dimittere peccata nostra, dominus deus noster.

¶ Postquam vero Prior cineri[...]

aſperſerit aqua bñdicta: accedēs ad gradus presbyterii: flexis genibus, recipiat cineres ab hebdomadario ſtante ſuper gradus: qui etiam aſpergat eum aqua benedicta. Deinde ſurgat Prior, & ſtet ſupra gradus predictos verſus ad chorum: & a dextris eius ſubdiaconus cum cineribus: & diaconus cū libro. A ſiniſtris vero hebdomadarius, & iuxta illum accolitus, cū aqua benedicta. Et venientibus fratrib⁹ eo ordine quo itur ad cōmunionem, genua flectentibus: Prior cineres ſingulis imponat, incipiēs ab hebdomadario & miniſtris. Hebdomadari⁹, poſtquā cineres receperit: tenens aſperſorium, ſingulos, cineribus impoſitis, aſpergat aqua bñdicta. Cineres aūt ponendi ſunt in modū crucis ſup caput: & dū imponūt, dicat.

M Emento: quia cinis es: & in cinerem reuerteris.

¶ Finita cinerum impoſitione, Prior viſo vultu ad altare hebdomadario & ſubdiacono & accolito ſimiliter: verſis diacono coram eo tenēte librum, dicat mediocri voce. ℣. Oſtende nobis domine miſericordiam tuam. Dominus vobiſcum. Oremus. Oratio.

C Oncede nobis domine prȩſidia militiȩ chriſtianȩ, ſanctis inchoare ieiunijs: vt contra ſpirituales nequitias pugnaturi: continentiȩ muniamur auxilijs: Per chriſtū dñm nr̄m. ℟. Amē.

¶ Hac oratione finita, Prior et hebdomadarius cū miniſtris redeant ad ſacriſtiam: eo ordine quo venerunt. Et hebdomadarius accipiēs caſulā, inchoata miſſa, pcedat ad altare cū miniſtris, more ſolito. Prior vo depoſita ſtola & ſuppellicio, reſumat veſtes ſuas.

¶ Ad miſſam. Officium.



Iſereris omnium domine: & nihil odiſti eorum quȩ feciſti: diſſimulans peccata hominum ꝓpter pȩnitentiā: & parcens illis: quia tu es dominus de⁹ noſter. ℣. Miſerere mei deus miſerere mei: quoniam in te confidit anima mea. Gloria patri & filio & ſpiritui. Dominus vobiſcum. Oremus. Flectamus genua. Leuate.

¶ Flectamus genua dicat quotidie in quadrageſima in miſſa de ieiunio: exceptis dñicis & die cenȩ & ſabbato paſche: extra vero quadrageſimam, nunq̄ dicat. Oro.

P Reſta domine fidelib⁹ tuis: vt ieiuniorum veneranda ſolennia: & congrua pietate ſuſcipiāt: & ſecura deuotiōe pcurrāt. Per. Secunda. Exaudi quȩſumus domine ſuppli. Tertia. A cunctis.

H Lectio Iohelis prophete.

H Ec dicit dñs deus: Conuer-

uertimini ad me i toto corde vestro: in ieiunio, ⁊ fletu, ⁊ planctu: ⁊ scindite corda vestra: ⁊ nõ vestiméta vestra. Et conuertimini ad dñm deũ vestrũ: q2 benignus ⁊ misericors est: patiés, ⁊ multe misericordie: ⁊ p̄stabilis sup̄ malitia. Quis scit, si cõuertat̃ ⁊ ignoscat: ⁊ relinquat post se benedictionẽ? Sacrificium ⁊ libamen: dño deo nostro. Canite tuba i sion: sanctificate ieiunium: vocate cetum: congregate populum: sanctificate ecclesiã: coadunate senes: cõgregate paruulos ⁊ sugentes vbera. Egrediat̃ sponsus de cubili suo: ⁊ sponsa de thalamo suo. Inter vestibulum ⁊ altare plorabunt sacerdotes ministri dñi: ⁊ dicẽt. Parce dñe, parce populo tuo: ⁊ ne des hereditatem tuã in opprobrium: vt dominent eis nationes. Quare dicunt in populis: vbi est deus eorum? Zelatus est dñs terram suã: ⁊ pepercit populo suo. Et respõdit dñs: ⁊ dixit populo suo. Ecce ego mittam vobis frumentum: vinum: ⁊ oleũ: ⁊ replebimini in eis: ⁊ non dabo vos vltra opprobriũ in gentib9. Dicit dominus omnipotens. ℟.

Miserere mei deus miserere mei, qm̄ in te confidit anima mea. ℣. Misit de celo, ⁊ liberauit me: dedit in opprobriũ cõculcantes me.

Tractus.

Domine, non secundum peccata nostra facias nobis: neq3 secundũ iniquitates nostras retribuas nobis. ℣. Dñe, ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum: cito anticipẽt nos misericordie tue: quia pauperes facti sum9 nimis. ℣. Adiuua nos deus salutaris noster: ⁊ propter gloriam nominis tui domine libera nos: ⁊ propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum. Secundũ Matth.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis. Cum ieiunatis, nolite fieri sicut hypocrite tristes. Exterminãt eni3 facies suas: vt appareant hominibus ieiunantes. Amen dico vobis: receperunt mercedem suam. Tu autem cum ieiunas: vnge caput tuum: ⁊ faciem tuam laua: ne videaris hominibus ieiunans: sed patri tuo: qui est in abscondito. Et pater tuus qui videt in abscondito: reddet tibi. Nolite thesauriçare vobis thesauros in terra: vbi erugo ⁊ tinea demolitur: ⁊ vbi fures effodiunt ⁊ furantur. Thesauriçate autem vobis thesauros in celo: vbi neq3 erugo, neq3 tinea demolitur: ⁊ vbi fures non effodiunt: nec furantur. Vbi est enim thesaurus tuus: ibi est ⁊ cor tuum. Offertorium.

Exaltabo te domine: quoniam suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me: domine, clamaui ad te, ⁊ sanasti me. Secreta.

Hac nos q̄s domine his muneribus offerendis conue

nienter aptari: quibus ipsius ve-
nerabilis sacramenti celebram9
exordium: Per domi. Prefatio.
Qui corporali ieiunio. Commu.
Qui meditabitur in lege domini
die ac nocte: dabit fructum suum
in tempore suo. Postcōmunio.

Percepta nobis domine pre-
beant sacramenta subsidiū:
vt ⁊ tibi grata sint nostra ieiunia:
⁊ nobis proficiant ad medelam.
Per. Dicto secūdo. Per do. ⁊
responso. Amen. dicat sacerdos
Oremus. Humiliate capita ve-
stra deo. Oratio super populum.

Inclinantes se domine maie
stati tue propitiatus intēde:
vt qui diuino munere sunt refecti,
celestibus semper nutriantur au-
xiliis: Per dominum nostruz ie.
Humiliate capita. dicatur sem-
per quando Flectamus genua
dicitur: excepto sabbato quatuor
temporum: ⁊ die parasceues.

¶ Feria quinta. Officium.

Cum clamarem ad do-
minum exaudiuit vocē
meaz ab his qui appro
pinquant mihi: ⁊ humi
liauit eos qui est ante secula: ⁊ ma
net in eternum: iacta cogitatum
tuuz in domino: ⁊ ipse te enutriet.
℣ Exaudi deus orationem meā.
⁊ ne despexeris deprecationem
meaz: intende mihi, ⁊ exaudi me.
Gloria patri ⁊ fi. Oratio.

Deus qui culpa offenderis:
penitentia placaris: preces popu
li tui supplicantis, propitius re-
spice: ⁊ flagella tue iracundie, que
pro peccatis nr̄is meremur, auer-
te. Per dominum nostrum Je.
Secunda. Ineffabilem. Tertia.
Pretende. Lectio Esaie pphete.

In dieb9 illis: egrotauit Eze- 38.a
chias vsque ad mortem: ⁊ in-
troiuit ad eum Esaias filius amos
propheta: ⁊ dixit ei. Hec dicit do-
minus. Dispone domui tue: quia
morieris tu, ⁊ non viues. Et con-
uertit Ezechias faciem suam ad
parietem: ⁊ orauit ad dominum
⁊ dixit. Obsecro domine, memen
to queso, quomodo ambulauerim
coraz te in veritate, ⁊ in corde per
fecto: ⁊ quod bonum est, in oculis
tuis fecerim. Et fleuit Ezechias
fletu magno. Et factum est verbū
domini ad Esaiam dicēs. Uade,
⁊ dic Ezechie. Hec dicit dominus
deus dauid patris tui. Audiui ora
tionem tuam: ⁊ vidi lachrymas
tuas. Ecce ego adiiciā super dies
tuos annos quindecim: ⁊ de ma-
nu regis assyriorum eruaz te: ⁊ ci-
uitatem istam: ⁊ protegam eam.
Dicit dominus omnipotens. ℟.
Iacta cogitatum tuum in domi-
no, ⁊ ipse te enutriet. ℣. Duz cla-
marem ad dominuz exaudiuit vo
cem meam, ab his, qui appropin
quant mihi. Secundū Mattheū.

In illo tempore: Cuz introis- 8.a
set Jesus capharnaum: ac-

cessit ad eum centurio, rogans eũ
⁊ dicens. Domine, puer meus ia
cet in domo paralyticus: ⁊ male
torquetur. Et ait illi Jesus. Ego
veniam: ⁊ curabo eum. Et respon
dens Centurio, ait. Domine, nõ
sum dignus vt intres sub tectum
meum: sed tantum dic verbo: ⁊ sa
nabitur puer meus. Nam ⁊ ego
homo sum sub potestate constitu-
tus: habens sub me milites. Et di
co huic, vade, ⁊ vadit: ⁊ alio, veni,
⁊ venit: ⁊ seruo meo, fac hoc, ⁊ fa-
cit. Audiens autem Jesus mira-
tus est: ⁊ sequentib⁹ se dixit. Amẽ
dico vobis, non inueni tantam fi-
dem in israel. Dico autem vobis:
q̃ multi ab oriente ⁊ occidente ve
nient: ⁊ recumbent, cum abrahaz,
Isaac, ⁊ Jacob, in regno cęlorũ.
Filij autem regni, eijcientur in te
nebras exteriores. Ibi erit fletus,
⁊ stridor dentium. Et dixit Jesus
Centurioni. Vade: ⁊ sicut credi-
disti fiat tibi. Et sanatus est puer
in illa hora. Offertorium.
Ad te dñe leuaui animam meaz:
deus meus in te confido non eru-
bescam: neq₃ irrideant me inimi-
ci mei: etenĩz vniuersi qui te expe
ctant non confundentur. Secre.
Sacrificijs pręsentibus domi
ne, quęsumus, placat⁹ inten
de: vt ⁊ deuotioni nostrę p̃ficiant,
⁊ saluti. Per dominũ. Prefatio.
Qui corporali ieiunio. Commu.
Acceptabis sacrificium iustitię:
oblationes ⁊ holocausta: super a
tare tuum domine. Postcõ
Celestis doni benedictio
percepta, supplices te de
ops deprecamur: vt hoc idem n
bis, ⁊ sacramẽti causa sit, ⁊ saluti
Per. Super populum. Or
Parce domine, parce popu
lo tuo: vt dignis flagellati
nibus castigat⁹: in tua miseratio
ne respiret. Per dominũ nostri
¶ Feria sexta. Offic
Audiuit dominus, ⁊ m
sertus est mihi: dom
nus factus est adiuto
me⁹. ℣. Exaltabo te domine, q
suscepisti me: nec delectasti inim
cos meos super me. Gloria. O
Inchoata ieiunia quęsumu
domine benigno fauore p
sequere: vt obseruantiam, quã co
poraliter exhibemus: mentib
etiaz synceris exercere valeam
Per dominum. Secunda. Ex
di q̃s domine sup. Tertia. Omp
sempi. Lectio Esaię proph
Hec dicit domin⁹ deus. Cla
ma, ne cesses: quasi tuba ex
ta vocem tuam: ⁊ annuncia pop
lo, meo, scelera eoruz: ⁊ domui Ja
cob, peccata eorum. Me etenim
de die in diẽ quęrunt: ⁊ scire via
meas volunt: quasi gens quę iu
tiam fecerit: ⁊ quę iudiciuz dei su
non dereliquerit. Rogãt me iud
cia iustitię: ⁊ appropinquare de
volunt. Quare ieiunauimus, ⁊ n
aspexisti

aspexisti: humiliauimus animas
nostras, ⁊ nescisti? Ecce in die ie-
iunij vestri, inuenitur voluntas ve
stra: ⁊ omnes debitores vestros re
petitis. Ecce, ad lites ⁊ contentio
nes ieiunatis: ⁊ percutitis pugno
impie. Nolite ieiunare sicut vsq;
ad hanc diez: vt audiatur in excel
so clamor vester. Nūquid tale est
ieiunium quod elegi: per diem af-
fligere hominem animam suam?
Nunquid contorquére quasi cir-
culum caput suum: ⁊ saccum, ⁊ ci-
nerem sternere? Nūquid istud vo
caui ieiunium: ⁊ diem acceptabi-
lem domino? Nonne hoc est ma-
gis ieiuniuz quod elegi? Dissolue
colligationes impietatis: solue fa
sciculos deprimentes. Dimitte
eos qui confracti sunt liberos: ⁊
omne onus dirumpe. Frange esu
rienti panem tuum: ⁊ egenos va-
gosq; induc in domum tuam. Cū
videris nudum operi eum: ⁊ car-
nem tuā ne despexeris. Tūc erum
pet quasi mane lumen tuum: ⁊ sa-
nitas tua citius orietur. Et ante
ibit faciem tuaz iustitia tua: ⁊ glo
ria domini cólliget te. Tunc inuo
cabis, ⁊ domin⁹ exaudiet: clama-
bis, ⁊ dicet: ecce adsum. Quia mi
sericors sum: dominus deus tuus.
℟. Unam petij a domino, hanc
requiram: vt inhabitem in domo
domini. ℣. Ut videam volunta-
tem domini: ⁊ protegar a templo
scō eius. Tract. Dñe nō secundū.

Secundum Matheum.

IN illo tempore: Dixit Je- 5.g
sus discipulis suis: Audistis, quia
dictum est antiquis. Diliges pro
ximum tuum: ⁊ odio habebis ini-
micum tuum. Ego autez dico vo-
bis. Diligite inimicos vestros: be
nefacite his q̄ vos oderunt: ⁊ ora
te pro persequentibus ⁊ calūnian
tibus vos: vt sitis filij patris ve-
stri, qui in cęlis est: qui solem suū
oriri facit super bonos ⁊ malos:
⁊ pluit super iustos ⁊ iniustos. Si
eniz diligitis eos qui vos diligūt:
quam mercedem habebitis? Non
ne publicani hoc faciunt? Et si sa-
lutaueritis fratres vestros tantū:
q̄d amplius facietis? Nonne eth-
nici hoc faciunt? Estote ergo vos
perfecti: sicut ⁊ pater vester cęle-
stis perfectus est. Attendite, ne iu 6.a
stitiam vestram faciatis corā ho-
minib⁹: vt videamini ab eis. Alio
quin, mercedem non habebitis
apud patrem vestruz: qui in cęlis
est. Cum ergo facis eleemosynā:
noli tuba canere ante te, sicut hy-
pocritę faciunt in synagogis ⁊ in
vicis: vt honorificentur ab homi-
nibus. Amen dico vobis: recepe-
runt mercedem suam. Te autē fa
ciente eleemosynam: nesciat sini-
stra tua, quid faciat dextera tua:
vt sit eleemosyna tua in abscondi
to. Et pater tuus qui videt in ab-
scondito: reddet tibi. Et cum ora
tis: non eritis sicut hypocritę: qui

amant in synagogis, ⁊ in angulis platearũ stantes orare: vt videantur ab hominibus. Amen dico vobis: receperunt mercedem suam. Tu autem cum oraueris: intra in cubiculum tuũ: ⁊ clauso ostio tuo: ora patrem tuum in abscondito. Et pater tuus qui videt in abscondito reddet tibi. Offertorium. Domine, viuifica me secundum eloquium tuum: vt sciam testimonia tua. Secreta.

Sacrificium domine obseruantię paschalis offerimus: pręsta quęsumus: vt tibi ⁊ mentes nostras reddat acceptas: ⁊ cõtinentię promptioris nobis tribuat facultatem. Per dominum nostrũ. Prefatio Qui corporali. Cõio. Seruite domino in timore, ⁊ exultate ei cum tremore: apprehendite disciplinam ne pereatis de via iusta. Postcommunio:

Spiritum nobis domine tuę charitatis infunde: vt quos vno cęlesti pane satiasti: tua facias pietate concordes. Per eundem do.

¶ Super populum oratio.

Vere domine populum tuũ: ⁊ ab omnibus peccatis clemẽter emũda: quia nulla ei nocebit aduersitas: si nulla dominet iniquitas. Per dominum nostrum Iesum Christum filium tuum: qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate spiritus sancti deus: per omnia secula seculorum. ℟. Amen.

¶ Sabbato. Officium.



Audiuit dominus ⁊ misertus est mihi: dominus factus est adiutor me⁹. ℣. Exaltabo te domine quoniam suscepisti me: nec delectasti inimicos meos sup me. Gloria. Oro.

Adesto domine supplicationibus nostris: ⁊ concede: vt hoc solenne ieiuniũ, quod animis corporibusq; curandis salubriter institutum est: deuoto seruitio celebremus. Per do. Secunda de virgine. Tertia. Ecclesię tuę.

Lectio Esaię prophetę.

Hec dicit dominus deus. Si abstuleris de medio tui catenam: ⁊ desieris digitum extendere: ⁊ loqui quod non prodest: cum effuderis esurienti animam tuam: ⁊ animam afflictam repleueris: orietur in tenebris lux tua: ⁊ tenebrę tuę erũt sicut meridies. Et requiẽ dabit tibi dominus deus tuus semper: ⁊ implebit splendoribus animam tuam: ⁊ ossa tua liberabit. Et eris quasi hortus irriguus: ⁊ sicut fons aquarũ cuius non deficient aquę. Et ędificabuntur in te deserta seculorum: fundamenta generationis ⁊ generationis suscitabis. Et vocaberis ędificator sepium: auertens semitas iniquitatum. Si auerteris a sabbato pedem tuum: facere voluntatem tuam in die sancto

meo: et vocaueris sabbatum delicatum et sanctum domini gloriosum: et glorificaueris eum dum nõ facis vias tuas: et non inuenit voluntas tua vt loquaris sermoné: tunc delectaberis super domino: et sustollã te super altitudines terre: et cibabo te hereditate Jacob patris tui. Os enim domini locutum est. ℟. Unam petij a domino: hanc requiram: vt inhabitem in domo dñi. ℣. Ut videaz voluntatem dñi: et protegar a téplo sancto eius. Secundum Marcum.

6.f In illo tépore: Cum sero esset factum: erat nauis in medio mari: et Jesus solus in terra. Et videns eos laborãtes in remigando: erat enim ventus contrarius eis. Et circa quartaz vigiliã noctis venit ad eos ambulans super mare: et volebat p̃terire eos. At illi vt viderunt eum ambulantem super mare: putauerunt fantasma eé. Et exclamauerũt. Oés enim eum viderunt: et conturbati sunt. Et statim locutus est cũz eis: et dixit illis. Confidite. Ego sum: nolite timere. Et ascédit ad illos in nauiz: et cessauit vétus. Et plus magis intra se stupebãt. Non eniz intellexerãt de panib⁹. Erat eniz cor eorũz obcęcatum. Et cũ transfretassent: peruenerunt in terram genesareth: et applicuerũt. Cũqz egressi essent de naui: continuo cognouerunt eum. Et percurrentes vniuersam regionem illam: cęperunt in grabatis eos qui se male habebant circunferre: vbi audiebant eum esse. Et quocũqz introibat: in vicos, vel in villas, aut ciuitates: in plateis ponebant infirmos: et deprecabantur eum: vt vel fimbriam vestimenti eius tangerent. Et quotquot tangebant eũ: salui fiebant. Offertorium.

Domine viuifica me secundum eloquium tuum: vt sciam testimonia tua. Secreta.

Repara nos quęsumus domine huius abstinentię festiuis officijs: vt hęc sacrificia veneranda: sobrijs semper mentibus celebremus. Per dominum no. Prefatio. Qui corporali. Communio.

Seruite domino in timore: et exultate ei cum tremore: apprehendite disciplinam ne pereatis de via iusta. Postcommunio.

Celestis vitę munere vegetati quęsum⁹ domine: vt quod est nobis in pręsenti vita mysterium: fiat ęternitatis auxilium. Per dominum. Super populuz. Oratio.

Fac nos quęsumus domine salutis nostrę causas: et deuotis semper frequentare seruitijs: et deuotius recolere principaliter inchoatas. Per dominum nostrum Jesum Christum filium tuum: qui tecum viuit et regnat in vnitate spiritus sancti deus, per omnia secula seculoruz. ℟. Amé.

¶ Dominica prima in quadragesima. Offm.



Nuocauit me ⁊ ego exaudiã eum: eripiam euz ⁊ glorificabo eum: longitudine dierum adimplebo eũ. ℣. Qui habitat in adiutorio altissimi: in protectione dei cęli commorabitur. Gloria patri. Oro.

Deus qui ecclesiam tuã annua quadragesimali obseruatione purificas: pręsta familię tuę: vt qđ a te obtinere abstinendo nititur: hoc bonis operib⁹ exequatur. Per d. Secunda. Deus qui charitatis. Tertia. A cunctis. Ad corinthios.

2. 6. Fratres: Hortamur vos: ne in vacuum gratiaz dei recipiatis. Ait eniz. Tempore accepto exaudiui te: ⁊ i die salutis adiuui te. Ecce nunc tempus acceptabile: ecce nunc dies salutis. Nemini dantes vllam offensionem: vt non vituperetur ministerium nostrum. Sed in omnibus exhibeamus nosmet ipsos, sicut dei ministros: i multa patientia: in tribulationib⁹: in necessitatib⁹: in angustijs: in plagis: in carceribus: in seditionib⁹: in laboribus: in vigilijs: in ieiunijs: in castitate: in scientia: in longanimitate: in suauitate: in spiritu sancto. In charitate nõ ficta: in verbo veritatis: in vtute dei. Per arma iustitię: a dextris ⁊ a sinistris. Per gloriam ⁊ ignobilitatem. Per infamiam: ⁊ bonam famaz. Ut seductores: ⁊ veraces. Sicut qui ignoti, ⁊ cogniti. Quasi morientes: ⁊ ecce viuimus. Ut castigati: ⁊ non mortificati. Quasi tristes: semper autem gaudentes. Sicut egentes: multos autem locupletantes. Tanquam nihil habentes: ⁊ omnia possidẽtes. ℟. Angelis suis mandauit de te: vt custodiant te i omnib⁹ vijs tuis. ℣. In manibus portabunt te: ne vnquã offendas ad lapidem pedem tuũ. Trac. Qui habitat in adiutorio altissimi: in ꝓtectione dei cęli cõmorabitur. ℣. Dicet domino susceptor meus es tu: ⁊ refugiũ meũ deus meus: sperabo in eũ. ℣. Quoniam ipse liberauit me de laqueo venantium: ⁊ a verbo aspero. ℣. Scapulis suis obumbrabit tibi: ⁊ sub pennis eius sperabis. ℣. Scuto circundabit te veritas eius: nõ timebis a timore nocturno. ℣. A sagitta volante per diem: a negocio perambulante in tenebris: a ruina ⁊ demonio meridiano. ℣. Cadent a latere tuo mille: ⁊ decẽ millia a dextris tuis: tibi autẽ nõ appropinquabit. ℣. Quoniã angelis suis mandauit de te: vt custodiant te in omnibus vijs tuis. ℣. In manibus portabunt te: ne vnquam offendas ad lapidem pedẽ tuum.

tuum. ℟. Super aspidem: ⁊ basili
scū ambulabis: ⁊ conculcabis leo
nem ⁊ draconem. ℣. Quoniã in
me sperauit, liberabo eum: prote-
gam eum: qm̄ cognouit nomen
meū. ℣. Inuocauit me, ⁊ ego ex-
audiam eum: cum ipso sum in tri-
bulatione. ℣. Eripiam eum, ⁊ glo
rificabo eum. Longitudine dierū
adimplebo eū: ⁊ ostendã illi salu-
tare meū. Secundū Mattheum.



Mat. 4. In illo tempo-
re: Ductus est
Jesus in desertum a
spiritu: vt tentaretur
a diabolo. Et cum ie
iunasset quadragin-
ta diebus ⁊ quadra-
ginta noctibꝰ, postea
esuriit. Et accedens tentator dixit
ei. Si filius dei es: dic vt lapides
isti panes fiant. Qui respondens Deut. 8. a
dixit. Scriptum est. Non in solo
pane viuit homo: sed in omni ver
bo quod procedit de ore dei. Tūc
assumpsit eum diabolus in sanctã
ciuitatem: ⁊ statuit eum supra pin
naculum templi: ⁊ dixit ei. Si filiꝰ
dei es: mitte te deorsum. Scriptū Psal. 90.
est enim: quia angelis suis manda
uit de te: ⁊ in manibus tollent te:
ne forte offendas ad lapidem pe-
dem tuum. Ait illi Jesus rursum. Deut. 6. c
Scriptum est. Non tentabis dn̄m
deum tuum. Iterum assumpsit eū
diabolus in montem excelsum val
de: ⁊ ostēdit ei omnia regna mun-
di: ⁊ gloriam eorum: ⁊ dixit illi. Hec
omnia tibi dabo: si cadens adora
ueris me. Tūc dicit ei Jesus. Uade
Sathana. Scriptum est enim:
Dn̄m deum tuum adorabis: ⁊ illi
soli seruies. Tūc reliquit eū diabo
lus. Et ecce angeli accesserunt: ⁊
ministrabãt ei. Credo. Offerto.
Scapulis suis obūbrabit tibi dn̄s:
⁊ sub pennis eius sperabis: scuto
circundabit te veritas eius. Sec.
Sacrificium quadragesima-
lis initii solenniter immola
mus te domine deprecantes: vt cū
epularum restrictione carnalium:
a noxiis quoqꝫ voluptatibus tem
peremur. Per dominum. Cōio.
Scapulis suis obumbrabit tibi: ⁊
sub pennis eiꝰ sperabis: scuto cir-
cundabit te veritas eiꝰ. Postcō.
Tui nos dn̄e sacramenti liba
tio sancta restauret: ⁊ a vetu
state purgatos: in mysterii saluta
ris faciat transire consortiū. per.

¶ Feria secunda. Officium.



Sicut oculi ser-
uorum in manibꝰ
dn̄orū suorum: ita ocu
li nostri ad dn̄m deū
nostrum: donec mi-
sereatur nostri: mise
rere nobis dn̄e mise
rere nobis. ℣. Ad te
leuaui oculos meos: qui habitas
in celis. Gloria patri ⁊ fi. Oratio.
Conuerte nos deꝰ salutaris
noster: ⁊ vt nobis ieiunium

quadragesimale proficiat: mētes nostras celestibus instrue discipli nis. Per. Secunda. Exaudi q̄s dñe s.p. Tertia. Omps sempiter.

Lectio Ezechielis prophete.

34.c Hec dicit domin⁹ deus: Ecce ego ipse requirā oues meas: ꝛ visitabo illas, sicut visitat pastor gregem suum: in die, quando fuerit in medio ouium suarum dissipataruꝫ. Sic visitabo oues meas: ꝛ liberabo eas de omnibus locis, in quibus disperse fuerant, in die nubis ꝛ caliginis. Et educam eas de populis: ꝛ congregabo eas de terris. Et inducam eas in terraꝫ suam: ꝛ pascam eas in montibus israel: in riuis, ꝛ in cunctis sedib⁹ terre. In pascuis vberrimis pascam eas: ꝛ in montibus excelsis israel erunt pascua earum. Ibi requiescent in herbis virentibus: ꝛ in pascuis pinguibus pascētur super montes israel. Ego pascam oues meas: ꝛ ego eas accubare faciam: dicit dominus deus. Quod perierat, requiram: ꝛ quod abiectum fuerat, reducaꝫ: ꝛ quod confractum fuerat, alligabo: ꝛ quod infirmum fuerat, consolidabo: ꝛ quod pingue ꝛ forte, custodiam. Et pascam illas in iustitia, ꝛ in iudicio: dicit dominus omnipotēs.

R. Protector noster aspice de⁹, ꝛ respice sup seruos tuos. V. Domine deus virtutum exaudi preces seruorum tuorum. Tractus.

Domine non secunduꝫ peccata.

Secundum Mattheum.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis. Cuꝫ venerit filius hominis in maiestate sua: ꝛ omnes angeli eius cuꝫ eo: tunc sedebit super sedem maiestatis sue. Et cōgregabuntur ante eum oēs gentes. Et separabit eos ab inuicem: sicut pastor segregat oues ab hedis. Et statuet oues quidem a dextris suis: hedos autem a sinistris. Tūc dicet rex, his, qui a dextris eius erunt. Venite benedicti patris mei: possidete paratuꝫ vobis regnum a constitutione mundi. Esuriui enim: ꝛ dedistis mihi māducare. Sitiui: ꝛ dedistis mihi bibere. Hospes eraꝫ: ꝛ collegistis me. Nud⁹, ꝛ cooperuistis me. Infirmus: ꝛ visitastis me. In carcere eraꝫ: ꝛ venistis ad me. Tunc respondebunt ei iusti dicentes. Domine, quando te vidimus esurientem, ꝛ pauimus te: sitientem ꝛ dedimus tibi potum? Qñ autem te vidimus hospitem, ꝛ collegimus te: aut nudum, ꝛ cooperuimus te? Aut qñ te vidimus infirmum: aut in carcere: ꝛ venimus ad te? Et respondens rex, dicet illis. Amē dico vobis: quandiu fecistis vni de his fratrib⁹ meis minimis: mihi fecistis. Tunc dicet, ꝛ his, qui a sinistris eius erunt. Discedite a me maledicti in ignem eternum: qui parat⁹ est diabolo, ꝛ angelis ei⁹,

Esuriui enim, & non dedistis mihi manducare. Sitiui: & non dedistis mihi potum. Hospes eram: & nõ collegistis me. Nudus: & non cooperuistis me. Infirmus & in carcere: & non visitastis me. Tunc respondebunt ei & ipsi: dicẽtes. Domine, quando te vidimus esurientem, aut sitientem, aut hospitem: aut nudũ: aut infirmũ, vel in carcere: & non ministrauimus tibi? Tunc respondebit illis dicens. Amen dico vobis: quandiu nõ fecistis vni de minorib⁹ his: nec mihi fecistis. Et ibunt hi, in supplicium eternum: iusti autem in vitã eternam. Offertorium.

Leuabo oculos meos, & considerabo mirabilia tua dñe: vt doceas me iustitiam tuam: da mihi intellectũ, vt discã mandata tua. Secr.

Munera domine oblata sanctifica: nosq; a peccatorũ nostrorum maculis emũda. Per dominũ nostrũ. Prefatio. Qui corporali ieiunio. Communio.

Voce mea ad dominũ clamaui: & exaudiuit me de monte sancto suo: non timebo millia populi circundantis me. Postcommunio.

Salutaris tui domine munere satiati: supplices exoramus: vt cuius letamur gustu: renouemur effectu. Per dominũ no.

Super populum. Oratio.

Absolue quesumus domine nostrorum vincula peccatorũ: & quicquid pro eis meremur, propiciatus auerte. Per dominũ no.

¶ Feria tertia. Officium.



Domine refugium factus es nobis: a generatione & generatione: a seculo & in seculum tu es. ℣. Priusquã montes fierent, aut formaretur terra & orbis. Gloria patri & fi. Oratio.

Respice dñe familiam tuã: & p̄sta: vt apud te mens nostra, tuo desiderio fulgeat: que se carnis maceratiõe castigat. Per dominũ. Secũda De beato Dominico. Tertia. Concede quesumus omnipotens deus, vt inter.

Lectio Esaie prophete. 55.b

In diebus illis: Locutus est Esaias propheta, dicens. Querite dominum, dũ inueniri potest: inuocate eum, dum prope est. Derelinquat impius viã suam: & vir iniquus cogitatiões suas: & reuertatur ad dominum, & miserebitur eius: & ad deum nostrum: quoniã multus est ad ignoscendum. Non enim cogitationes mee, cogitationes vestre: neq; vie mee, vie vestre: dicit domin⁹. Quia sicut exaltantur celi a terra: sic exaltate sũt vie mee, a viis vestris: & cogitationes mee: a cogitationibus vestris. Et quõmodo descẽdit ymber & nix de celo: & illuc, vltra non reuertitũ:

sed inebriat terraz:⁊ infundit eā: ⁊ germinare eā facit:⁊ dat semen serenti,⁊ panē comedenti:sic erit verbum meum, quod egredietur de ore meo. Nō reuertetur ad me vacuū:sed faciet quecunqꝫ volui: ⁊ prosperabit in his, ad que misi illud. Ait dñs oīs. R. Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo dñe. V. Eleuatio manuū mearū sacrificiū vespertinū.

Secundum Mattheum.

21.b In illo tempore:Cū intras-
set Jesus hierosolymaz:commota ē vniuersa ciuitas dicēs. Quis est hic? Populi autem dicebant. Hic est Jesus ppheta:a naçareth galilee. Et intrauit Jesus in templum dei:⁊ eijciebat omnes vendentes,⁊ ementes in tēplo:⁊ mensas nummulariorū: ⁊ cathedras vendentiū columbas euertit. Et
Esa. 56.c dicit eis. Scriptum est. Domus
mea:dom⁹ orationis vocabitur. Vos autem fecistis illam speluncam latronū. Et accesserunt ad eum ceci ⁊ claudi in templo:⁊ sanauit eos. Videntes autem principes sacerdotum ⁊ scribe, mirabilia, que fecit:⁊ pueros clamantes in templo, ⁊ dicentes:osanna filio Dauid:indignati sunt:⁊ dixerunt ei. Audis quid isti dicūt? Jesus autem dixit eis. Utiqꝫ. Nunquā legistis:quia ex ore infantiū ⁊ lactentium perfecisti laudem? Et relictis illis:abijt foras extra ciuitatē in Bethaniam. Ibiqꝫ docebat eos de regno dei. Offerto.

In te speraui domine: dixi tu es Deus meus:in manibus tuis tempora mea. Secreta.

Oblatis quesumus domine 24.c
placare muneribus: ⁊ a cunctis nos defende periculis. Per do. Prefatio. Qui corporali. Cōio.

Cum inuocarem te exaudisti me de⁹ iustitie mee:in tribulatione dilatasti me:miserere mihi dñe ⁊ exaudi orationē meam. Postcōio.

Quesumus oīpotens deus: vt illius salutaris capiam⁹ effectum:cuius per hec mysteria, pignus accepim⁹. Per dominū.

Super populum. Oratio

Ascendat ad te domine preces nre:⁊ ab ecclesia tua cunctam repelle nequitiaz. Per dominū.

¶ Feria quarta. Officium.



Reminiscere miserationū tuarū dñe:⁊ misericordie tue, que a seculo sunt:ne vnquam dominentur nobis inimici nri: libera nos deus israel ex omnibus angustijs nostris. V. Ad te domine leuaui animam meam: deus meus in te confido:non erubescam. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto: sicut erat. Oremus. sine Dominus vobiscum. Flectamus genua. Leuate. Oratio.

Preces nostras quęsumꝰ do
mine clemēter exaudi:⁊ cō
tra cuncta nobis aduersantia:dex
teram tuę maiestatis extēde. per
dominum. Lectio libri exodi.
24.e In diebus illis: Dixit domi
nus ad Moysen. Ascēde ad
me in montem:⁊ esto ibi: daboqȝ
tibi duas tabulas lapideas: ⁊ le
gez,ac mādata,quę scripsi: vt do
ceas filios israel. Surrexeruntqȝ
moyses ⁊ iosuę minister eiꝰ. Ascē
densqȝ moyses in montem dei:se
niorībꝰ ait. Expectate hic: donec
reuertamur ad vos. Habetis Aa
ron ⁊ Hur vobiscum: siquid natū
fuerit questionis,referetis ad eos.
Cumqȝ ascendisset moyses: ope
ruit nubes montem: ⁊ habitauit
gloria dn̄i super synai:tegens illū
nube sex diebus. Septimo autem
die:vocauit eum de medio caligi
nis. Erat autez species glorię dn̄i
quasi ignis ardens super verticez
montis:in conspectu filiorum is
rael. Ingressusqȝ Moyses mediū
nebulę:ascendit in montē. Et fuit
ibi quadraginta diebꝰ:⁊ quadra
ginta noctibus. R. Tribulatio
nes cordis mei dilatatę sunt:de ne
cessitatibus meis eripe me domi
ne. V. Uide humilitatem meam
⁊ laborem meuz:⁊ dimitte omnia
peccata mea. Dn̄s vobiscū. Ore
mus. Flectamus genua. Oratio.
Deuotionez populi tui quę
sumus domine benignꝰ in
tende:vt qui per abstinentiaz ma
cerantur in corpore:per fructum
boni operis reficiantur in mente.
Per. Secreta. Exaudi quęsumꝰ
domine supplicuz. Tercia. A
cunctis. Lectio libri regum.
In diebus illis: Uenit Elias 3.19a
in bersabeę iuda:⁊ dimisit ibi pue
rum suum:⁊ perrexit in desertuz,
viam vnius diei. Cumqȝ venisset:
⁊ sederet subter vnam iuniperuz:
petiuit animę suę vt moreret̄. Et
ait. Sufficit mihi dn̄e: tolle ani
mam meam. Neqȝ enim melior
sum:ꝙ̄ patres mei. Proiecitqȝ se:
⁊ obdormiuit in vmbra iuniperi.
Et ecce angelus dn̄i tetigit eum:
⁊ dixit illi. Surge,⁊ cōmede. Re
spexit:⁊ ecce ad caput suum subci
nericius panis:⁊ vas aquę. Co
mēdit ergo, ⁊ bibit:⁊ rursum ob
dormiuit. Reuersusqȝ est angelus
dn̄i secundo:⁊ tetigit eum:dixitqȝ
illi. Surge,comede:grandis eniz
tibi restat via. Qui cum surrexis
set:comēdit ⁊ bibit. Et ambula
uit ī fortitudine cibi illiꝰ, quadra
ginta diebus, ⁊ quadraginta no
ctibus:vsqȝ ad montem dei oreb.
Tractus. De necessitatibꝰ meis
eripe me domine:vide humilita
tem meam,⁊ laborem meuz:⁊ di
mitte omnia peccata mea. V. Ad
te dn̄e leuaui animam meaz:deus
meus in te confido,non erubescā:
neqȝ irrideant me inimici mei. V.
Etenim vniuersi qui te expectāt,

non confundent:confundant oēs facientes vana. Non dicat hodie tractus. Domine non secundum.

12.d Secundum Mattheum.

In illo tempore: Accesserūt ad Jesum scribe ꝛ pharisei dicentes: Magister, volum⁹ a te signū videre. Qui respondens ait illis. Generatio mala ꝛ adultera signū querit: ꝛ signum non dabitur ei, nisi signuȝ Jone prophete. Sicut enim fuit Jonas in vētre ceti tribus diebus ꝛ tribus noctibus: sic erit filius hominis in corde terre, tribus diebus, ꝛ tribus noctibus. Viri niniuite surgēt in iudicio cū generatione ista, ꝛ condemnabūt eam:quia penitentiaȝ egerunt in predicatione Jone. Et ecce plusquam Jonas hic. Regina austri surget in iudicio cuȝ generatione ista:ꝛ condemnabit eam:quia venit a finibus terre audire sapientiaȝ Salomonis. Et ecce plusquā Salomon hic. Cum autē immundus spūs exierit ab homine: ambulat per loca arida:querens requiem:ꝛ non inuenit. Tunc dicit. Reuertar in domum meaȝ vnde exiui. Et veniens:inuenit eam vacantem:scopis mundataȝ,ꝛ ornatam. Tunc vadit,ꝛ assumit septeȝ alios spiritus secuȝ, nequiores se: ꝛ intrantes habitant ibi. Et fiunt nouissima hominis illius peiora prioribus. Sic erit ꝛ generationi huic pessime. Adhuc eo loquente ad turbas: ecce mater eius ꝛ fratres stabant foris:querētes loqui ei. Dixit autem ei quidam. Ecce mater tua ꝛ fratres tui foris stāt querentes te. At ipse respondens: dicēti sibi ait. Que est mater mea ꝛ qui sunt fratres mei? Et extendens manum in discipulos suos, dixit. Ecce mater mea, ꝛ fratres mei. Quicunq; enim fecerit voluntatem patris mei qui in celis est:ipse, meus frater:ꝛ soror,ꝛ mater est. Offertorium.

Meditabor in mādatis tuis, que dilexi valde:ꝛ leuabo man⁹ meas ad mandata tua que dilexi. Se.

Hostias tibi dn̄e placationis offerim⁹:vt ꝛ delicta nostra miserat⁹ absoluas:ꝛ nutantia corda tu dirigas. Per dominuȝ no. 18.9

Prefatio. Qui corporali. Cōio.

Intellige clamorem meum: intende voci oratiōis mee:rex me⁹ ꝛ deus meus:quoniam ad te orabo domine. Postcommunio.

Tui domine perceptione sacramenti:ꝛ a nostris mundemur occultis:ꝛ ab hostium liberemur insidijs. Per dominū no.

Super populum. Oratio.

Mentes nostras quesumus domine lumine tue claritatis illustra:vt videre possimus, que agenda sunt:ꝛ que recta sunt, agere valeamus. Per dominum nostrum Jesum Christum filium tuuȝ:qui tecum viuit ꝛ regnat in vnitate.

¶ Feria quinta. Officium.



Confessio ⁊ pulchritudo i conspectu eius: sanctitas ⁊ magnificentia in sanctificatione eius. ℣. Cantate domino canticũ nouum: cantate domino omnis terra. Gloria patri ⁊ fi. Oratio.

Deuotionez populi tui quesumus domine benignus intende: vt qui per abstinentiam macerantur in corpore: per fructum boni operis reficiantur in mente. Per. Secunda. Ineffabilem. Tertia. Pretende do.

Lectio Ezechielis prophete.

18.a In diebus illis: Fact⁹ est sermo dñi ad me dicens. Quid est q̄ inter vos parabolam vertitis in prouerbium istud in terra israel dicentes: patres comederũt vuam acerbam: ⁊ dentes filiorũ obstupescunt? Viuo ego dicit dñs deus: si erit vobis vltra parabola hec in prouerbium in israel. Ecce oẽs anime mee sunt. Ut aĩa pr̃is: ita ⁊ anima filij mea est. Anima q̄ peccauerit: ipsa morietur. Et vir si fuerit iustus, ⁊ fecerit iudiciuz ⁊ iustitiam: in montibus non comederit: ⁊ oculos suos non leuauerit ad idola domus israel: ⁊ vxorem proximi sui non violauerit: ⁊ ad mulierem menstruataz non accesserit: ⁊ hominem non contristauerit: pignus debitori reddiderit: p vim nihil rapuerit: panem suum esurienti dederit: ⁊ nuduz operuerit vestimento: ad vsurã non commodauerit: ⁊ amplius nõ acceperit: ab iniquitate auerterit manuz suã: iudiciũ verũ fecerit inter virũ ⁊ virum: in p̄ceptis meis ambulauerit ⁊ iudicia mea custodierit, vt faciat veritatẽ: hic iustus est: vita viuet. Ait dñs oĩps. ℟. Custodi me dñe vt pupillaz oculi: sub vmbra alarũ tuarum protege me. ℣. De vultu tuo iudiciũ meum prodeat: oculi tui videant equitates.

Secundum Joannem.

In illo tpe: Dicebat Jesus ad eos q crediderũt ei Judeos. 8.d Si vos mãseritis i sermone meo: ṽe discipuli mei eritis. Et cognoscetis veritatẽ: ⁊ veritas liberabit vos. Rñderũt ei. Semen Abrahe sumus: ⁊ nemini seruiuim⁹ vnquã. Quõ tu dicis, liberi eritis? Rñdit eis Jesus. Amen amen dico vobis: q2 oĩs qui facit peccatũ, seruus est peccati. Seruus aũt nõ manet in domo in eternũ: filius autẽ manet in eternũz. Si ergo vos filius liberauerit: ṽe liberi eritis. Scio q2 filij Abrahe estis. Sed queritis me interficere: quia sermo meus non capit in vobis. Ego q̄d vidi apud patrem meuz loquor: ⁊ vos que vidistis apud patrem vestruz facitis. Rñderunt ⁊ dixerunt ei. Pater noster Abrahaz est. Dicit

eis iesus. Si filij Abrahe estis: ope
ra Abrahe facite. Nunc aute que-
ritis me interficere: hominez qui
veritatem locutus sũ vobis: quã
audiui a deo. Hoc Abraham non
fecit. Uos facitis opa patris ve-
stri. Dixerunt itaqꝫ ei. Nos ex for
nicatione non sumus nati: vnum
patrem habemus deuz. Dixit er-
go eis Iesus. Si deꝰ pater vester
esset: diligeretis vtiqꝫ me. Ego eni
ex deo processi: ⁊ veni. Neqꝫ enim
a meipso veni: sed ille me misit.
Quare loquelam meam non co-
gnoscitis? Quia non potestis au-
dire sermonem meuz. Uos ex pa
tre diabolo estis: ⁊ desideria pr̃is
vestri vultis facere. Ille homici-
da erat ab initio: ⁊ in veritate nõ
stetit: quia non est veritas in eo.
Cum loquit̃ mendaciuz: ex ppꝛijs
loquitur: quia mẽdax est, ⁊ pater
eius. Ego autem quia veritatem
dico: non creditis mihi. Offerto.
Immittit angelus domini in cir
cuitu timentium eũ, ⁊ eripiet eos:
gustate ⁊ videte quoniam suauis
est dominus. Secreta.
Sacrificia domine quesumus
ppensius ista nos saluent: que me
dicinalibus sunt instituta ieiunijs.
Per dominum nostrum. Pre-
fatio. Qui corporali. Cõmunio.
Panis quem ego dedero: caro
mea est, pro seculi vita. Postcõ.
Tuorum nos domine largi-
tate donorum: ⁊ temporali-
bus attolle psidijs: ⁊ renoua sem
piternis. per. Sup populũ. Oro.
Da qs domine populis chri
stianis: ⁊ que pfitent̃ agno
scere: ⁊ celeste munus diligere, qd
frequentant. Per dominum no.
¶ Feria sexta. Officium.



De necessitati
bus meis eri-
pe me dñe: vide hu-
militatem meam ⁊
laborem meum: ⁊ di
mitte omnia pecca-
ta mea. ℣. Ad te dñe
leuaui animaz meã:
deus meus in te confido non eru-
bescaz. Gloria patri ⁊ fi. Oratio.
Esto domine propitius ple
bi tue: ⁊ quam tibi facis esse
deuotaz: benigno refoue miseratꝰ
auxilio. Per. Secunda. Exaudi
qs dñe sempi. Tertia. Ops sem.
Lectio ezechielis pphete.
Hec dicit dñs deus: Anima q
peccauerit: ipsa morietur. Filius
non portabit iniquitatem patris:
⁊ pater non portabit iniquitatez
filij. Iustitia iusti super eum erit:
⁊ impietas impij erit super eum.
Si autem impius egerit peniten
tiam ab omnibus peccatis suis,
que operatus est: ⁊ custodierit vni
uersa precepta mea: ⁊ fecerit iudi
cium ⁊ iustitiam: vita viuet, ⁊ non
morietur. Omnium iniquitatum
eius quas operatus est, non recor
dabor. In iustitia sua quam ope-

ratus est, viuet. Nunquid voluntatis mee est mors impij, dicit dñs deus: ⁊ non vt conuertatur a vijs suis ⁊ viuat? Si autem auerterit se iustus a iustitia sua: ⁊ fecerit iniquitatem s̄m oés abhominationes quas operari solet impius: nunqd viuet? Omnes iustitie eius quas fecerat, non recordabūtur. In preuaricatione, qua preuaricat⁹ est: ⁊ in peccato suo quod peccauit: i ipsis morietur. Et dixistis. Nō est equa via dñi. Audite ergo domus israel. Nunquid via mea non est equa: ⁊ non magis vie vestre praue sunt? Cum enim auerterit se iustus a iustitia sua: ⁊ fecerit iniquitatem: morietur in ea. In iniustitia quam operatus est, morietur. Et cum auerterit se impius ab impietate sua, quam operatus est: ⁊ fecerit iudicium ⁊ iustitiam: ipse animam suam viuificabit. Considerans enim ⁊ auertens se ab omnibus iniquitatib⁹ suis, quas operatus est: vita viuet, ⁊ non morietur: dicit dominus omnipotens. ℟. Saluum fac seruum tuū deus meus sperantem in te. ℣. Aurib⁹ percipe domine orationem meā. Tractus. Domine non secunduz peccata. Secundum Joannem.

5.a In illo tempore: Erat dies festus iudeorum: ⁊ ascēdit Jesus hierosolymam. Est autez hierosolymis probatica piscina: que cognominabatur hebraice Bethsaida, quinqꝫ porticus habēs. In his, iacebat multitudo magna lāguentium: cecorum, claudorū, aridorum, expectantiuz aque motū. Angelus autem dñi s̄m temp⁹ descendebat in piscinam: ⁊ mouebatur aqua. Et qui prior descēdisset in piscinam post motionez aque: sanus fiebat a quacunqꝫ detinebatur infirmitate. Erat autem quidaz homo ibi: triginta ⁊ octo annos habēs in infirmitate sua. Hūc cum vidisset Jesus iacentez, ⁊ cognouisset, quia iam multum tempus hēret: dicit ei. Vis san⁹ fieri? Respondit ei languidus: Domine, hominem non habeo: vt cum cōturbata fuerit aqua, mittat me in piscinam. Dū venio enim ego: alius ante me descendit. Dicit ei Jesus. Surge, tolle grabatū tuū: ⁊ ambula. Et statim sanus factus est homo: ⁊ sustulit grabatum suū, ⁊ ambulabat. Erat autem sabbatum in illa die. Dicebant ergo iudei, illi, qui sanatus fuerat. Sabbatum est, nō licet tibi tollere grabatum tuum. Respōdit eis. Qui me sanū fecit: ille mihi dixit: tolle grabatum tuum: ⁊ ambula. Interrogauerunt ergo eum. Quis est homo ille, qui dixit tibi: tolle grabatum tuum, ⁊ ambula? Is autē qui sanus fuerat effect⁹: nesciebat qs esset. Jesus autez declinauit a turba, constituta in loco. Postea inuenit eum Jesus in templo: ⁊ di-

rit illi. Ecce, sanus factus es: iam noli peccare: ne deterius tibi aliquid contingat. Abijt ille homo, ⁊ nunciauit Judeis: quia Jesus esset, qui fecit eum sanum. Offer. Benedic anima mea domino: ⁊ noli obliuisci omnes retributiones eius: ⁊ renouabitur sicut aquile iuuentus tua. Secreta.

Suscipe q̄s dñe munera nostris oblata seruitijs: ⁊ tua propitius dona sanctifica. Per. Prefatio. Qui corporali ieiu. Cōio. Erubescāt, ⁊ conturbent oēs inimici mei: auertant retrorsū: ⁊ erubescāt valde velociter. Postcō.

Per hui⁹ dñe operationē mysterij: ⁊ vitia nostra purgent: ⁊ iusta desideria cōpleant. Per.

Super populum. Oratio. Exaudi nos misericors deus: ⁊ mentibus nostris gratie tue lumen ostende. Per dominum no.

¶ Sabbato. Officium.



Intret oro mea in cōspectu tuo: inclina aurem tuam ad precem meā dñe. Ps. Dñe deus salutis mee: in die clamaui ⁊ nocte corā te. Gloria patri. Quinq; sequentes orationes dicuntur sine Dñs vobiscū. Sed ante vnam quāq; orationē dicatur Oremus. Flectamus genua. Oratio.

Populū tuum dñe q̄s propitius respice: atq; ab eo flagella tue iracūdie clementer auerte. Per. ii.C

Lectio libri deutronomij.

In diebus illis: Locutus est Moyses ad dñm dicēs. Respice dñe de sanctuario tuo: ⁊ de excelso celorū habitaculo: ⁊ benedic populo tuo israel: ⁊ terre, quā dedisti nobis, sicut iurasti p̄ribus nostris, terre, lacte ⁊ melle manāti. Audi israel. Hodie dñs de⁹ tuus p̄cepit tibi, vt facias mandata eius atq; iudicia: ⁊ custodias ⁊ impleas ex toto corde tuo: ⁊ ex tota aīa tua. Dñm elegisti hodie vt sit tibi de⁹: ⁊ ambules in vijs eius: ⁊ custodias cerimonias illi⁹: ⁊ mandata atq; iudicia: ⁊ obedias eius imperio. En dñs elegit te hodie, vt sis ei populus peculiaris, sicut locutus est tibi: ⁊ custodias omnia precepta eius, ⁊ faciet te excelsiorem cūctis gentibus, quas creauit in laudē, ⁊ nomen, ⁊ gloriam suā: vt sis populus sanctus dñi dei tui: sicut locutus est tibi. Gr. Propitius esto dñe peccatis nostris: nequādo dicant gentes, vbi est deus eorum? Pr. Ps. Adiuua nos deus salutaris noster: ⁊ propter honorem nominis tui domine libera nos. Oratio.

Deus q̄ nos in tantis periculis cōstitutos: pro humana scis fragilitate nō posse subsistere: da nobis, salutē mentis ⁊ corporis: vt ea, que pro p̄ctis nr̄is patimur: te adiuuante vincamus. Per do.

Lectio libri deuteronomij.

11.c I N diebus illis: Dixit Moy
ses filijs Israel. Si custodieritis
mandata quę ego pcipio vobis:7
feceritis ea, vt diligatis dñm deū
vestrum:7 ambuletis in omnibus
vijs eius adherentes ei: disperdet
dñs omnes gentes istas ante fa-
ciem vestram:7 possidebitis eas:
q̄ maiores 7 fortiores vobis sunt.
Omnis locus quē calcauerit pes
vester: vester erit. A d̄serto, 7 liba
no, 7 flumine magno euphrate:
vsq3 ad mare occidentale: erunt
termini vestri. Nullus stabit con
tra vos. Terrorem vestrum 7 for
midinem dabit dominus deus ve
ster super omnem terraz quā cal-
caturi estis: sicut locutus est vobis
dñs de⁹ vester. ℟. Protector nr̄
aspice deus: 7 respice super seruos
℣. Domine deus virtutum, exau
di pces seruorum tuorum. Oro.

P Rotector nr̄ aspice deus: vt
q malorum nr̄orum pondere pre
mimur: percepta misericordia: li
bera tibi mēte famulemur. Per.

Lectio libri Machabeorum.

I N diebus illis: Orationem
faciebāt sacerdotes dum of
ferrent sacrificium pro populo is
rael: Jonatha inchoante, cęteris
aūt rñdentibus 7 dicentibus. Be
nefaciat vobis deus: 7 meminerit
testamēti sui: quod ad Abraham
Isaac 7 Jacob locut⁹ est seruorū
suorum fidelium: 7 det vobis cor om
nibus, vt colatis eū: 7 faciatis ei⁹
voluntatez. Adaperiat cor vestrū
in lege sua, 7 in pręceptis suis: 7 fa
ciat pacem. Exaudiat orationes
vestras: 7 reconcilietur vobis: nec
vos deserat in tempore malo: dñs
deus vester. ℟. Conuertere do-
mine aliquantulum: 7 deprecare
super seruos tuos. ℣. Domine, re
fugium factus es nobis: a genera

A tione 7 progenie. Oratio.
Desto q̄s dñe supplicatio-
nib⁹ nostris: vt esse mereamur te
largiente: 7 inter prospera humi
les: 7 inter aduersa securi. Per d.

Lectio libri sapientię.

M Iserere nostri deus oium: Eccli. 36
7 respice nos: 7 ostēde nobis lucē
miserationū tuarum. Et immitte
timorem tuum sup gentes quę nō
exquisierunt te: 7 cognoscāt q2 nō
est deus nisi tu, vt enarrēt magna-
lia tua. Alleua manum tuaz super
gentes alienas: vt videant poten
tiam tuā. Sicut eniz in conspectu
eorum sanctificatus es in nobis:
sic in conspectu nr̄o magnificabe
ris in illis: vt cognoscant te, sicut
7 nos agnouimus: qm̄ nō est deus
pręter te domine. Innoua signa: 7
immūta mirabilia. Glorifica ma
num: 7 brachium dextrum. Excita
furorez: 7 effunde irā. Extolle ad-
uersarium: 7 affige inimicū. Fe-
stina tp̄s, 7 memēto finis: vt enar-
rent mirabilia tua, dñe de⁹ noster.
℟. Dirigatur oratio mea sicut in-

censum in conspectu tuo domine.
℣. Eleuatio manuum mearum sacrificium vespertinum. Oratio.

PReces populi tui quesum⁹ domine clementer exaudi: vt qui iuste, pro peccatis nostris affligimur: pro tui nominis gl'ia misericorditer liberemur. Per.

Lectio Danielis prophete.

3.C IN diebus illis: Angelus dñi descendit cum Azaria ⁊ socijs ei⁹ in fornacem: ⁊ excussit flammam ignis de fornace: ⁊ fecit mediũ fornacis, quasi ventum roris flantez. Flamma autem diffusa est super fornacem cubitis quadragintanouem: ⁊ incendit quos reperit iuxta fornacẽ de chaldeis, ministros regis: qui eam incẽdebant. Illos autem omnino non tetigit ignis, neq; cõtristauit: nec quicq̃ molestie intulit. Tunc hi tres, quasi ex vno ore laudabãt, ⁊ glorificabãt, ⁊ benedicebant deum in fornace, dicentes. Hymnus.

BEnedictus es dñe deus patrum nostrorum. Et laudabilis ⁊ gloriosus in secula. ℣. Et benedictum nomen glorie tue quod est sanctuz. Et laudabile ⁊ gloriosuz in secula. ℣. Benedictus es in tẽplo sancto glorie tue. Et laudabilis ⁊ gloriosus in secula. ℣. Benedictus es super thronum sanctuz regni tui. Et laudabilis ⁊ gloriosus in secula. ℣. Benedict⁹ es super sceptrum diuinitatis tue. Et laudabilis ⁊ gloriosus in secula. ℣. Benedict⁹ es qui ambulas super pennas ventorum. Et laudabilis, ⁊ gloriosus in secula. ℣. Benedictus es qui sedes super cherubin, intuens abyssos. Et laudabilis ⁊ gloriosus in secula. ℣. Benedicant te omnes angeli ⁊ sc̄ti tui. Laudabilem ⁊ gloriosum in secula. ℣. Benedicant te celi, terra, Mare, ⁊ oĩa que in eis sunt. Laudabilem ⁊ gloriosum in secula. ℣. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto. Laudabili ⁊ glorioso in secula. ℣. Sicut erat in principio, ⁊ nunc, ⁊ semper: ⁊ in secula seculorum. Amen. Et lauz ⁊ honor ⁊ potestas ⁊ imperiuz. ℣. Benedict⁹ 17.a es domine deus patrum nostrorum. Et laudabilis ⁊ gloriosus in secula. Domin⁹ vobiscũ. Orem⁹. Sine Flectamus genua. Oratio.

DEus qui tribus pueris mitigasti flammas igniũ: concede propitius: vt nos famulos tuos, non exurat flamma vitiorũ. Per. Sc̄da de beata virgine. Alia Ecclesie. Ad thessalonicenses.

FRatres: Rogam⁹ vos, corripite inquietos: consolamini pusillanimes: suscipite ĩfirmos: patientes estote ad oẽs. Videte, ne quis malũ pro malo alicui reddat: sed semper quod bonum est sectamini in inuicem ⁊ in omnes. Semp gaudete: sine intermissiõe orate: in omnibus gratias agite.

Hec

Hec est enim volūtas dei in Chri
sto Jesu: in omnibus nobis. Spi
ritum nolite extinguere: prophe
tias nolite spernere. Omnia autē
probate: quod bonum est tenete.
Ab oī specie mala abstinete vos.
Ipse autē deus pacis sanctificet
vos per omnia: vt integer spiritꝰ
vester, ⁊ anima, ⁊ corpus, sine que
rela in aduentu dñi nr̄i Jesu Chri
sti seruetur. Tractꝰ. Laudate do
minum oēs gentes: ⁊ collaudate
eum omnes populi. ℣. Quoniā
confirmata est super nos miseri
cordia eiꝰ: ⁊ veritas dñi manet in
eternum. Secundum Mattheū.
17.a In illo tempore: Assumpsit
Jesus Petrum, ⁊ Jacobū,
⁊ Joannem fratrem eius: ⁊ duxit
illos in montem excelsū seorsū:
⁊ transfiguratus est ante eos. Et
resplenduit facies eiꝰ sicut sol: ve
stimenta autem eius facta sunt al
ba sicut nix. Et ecce apparuerunt
eis Moyses ⁊ Elias: cū eo loquen
tes. Respondens autē Petrus:
dixit ad Jesum. Domine, bonū
est nos hic esse. Si vis: faciamus
hic tria tabernacula. Tibi vnum:
Moysi vnum: ⁊ Elie vnū. Adhuc
eo loquēte: ecce nubes lucida ob
umbrauit eos. Et ecce vox de nu
be dicens. Hic est filius meus dile
ctꝰ, in quo mihi bene complacui.
Ipsum audite. Et audientes disci
puli, ceciderunt in faciem suam: ⁊
timuerunt valde. Et accessit Je
sus ⁊ tetigit eos: dixitq̧ eis. Sur
gite: ⁊ nolite timere. Leuātes au
tem oculos suos: neminem vide
runt, nisi solum Jesum. Et descen
dentibus illis de monte, precepit
Jesus dicens. Nemini dixeritis
visionem: donec filius hominis a
mortuis resurgat. Offertorium.
Domine deus salutis mee: in die
clamaui ⁊ nocte coram te: intret
oratio mea in conspectu tuo do
mine. Secreta.
Presentibus sacrificijs domi
ne ieiunia nostra sanctifica: vt qđ
obseruantia nostra profitetur ex
trinsecus, interius operet̄. Per.
Prefatio. Qui corporali. Cōio.
Domine deus meꝰ in te speraui:
libera me ab omnibus persequen
tibus me, ⁊ eripe me. Postcōio.
Sanctificationibus tuis om
nipotens deꝰ: ⁊ vitia nostra
curentur: ⁊ remedia nobis eterna
proueniant. Per do. Oratio su
per populum hac die nō dicitur.

¶ Dominica secunda in quadragesima. Offiū.

Reminiscere mi
serationū tua
rū dñe, ⁊ mise
ricordie tue q̄
a seculo sūt: ne
vnq̄ dominent̄
nobis inimici
nostri: libera nos deꝰ israel ex om
nibus angustijs nostris. ℣. Ad te
domine leuaui animā meā: deus

meus in te confido non erubescã.
Gloria patri ꝛ filio ꝛ spi. Oratio.
Deus qui conspicis, omni
nos virtute destitui: interiꝰ,
exteriusq; custodi: vt ꝛ ab omnibꝰ
aduersitatibus muniamur in cor-
pore: ꝛ a prauis cogitationibus
mundemur in mente. Per dñm.
Scđa. Deus qui char. Tertia.
A cunctis. Ad thessalonicenses.
i.4.a Fratres: Rogamus vos, ꝛ
obsecramus in dño Jesu: vt
quemadmodum accepistis a no-
bis: quomodo vos oporteat am-
bulare, ꝛ placere deo: sic ꝛ ambu-
letis: vt abundetis magis. Scitis
enim quę precepta dederim vo-
bis: per dñm Jesum. Hęc est eniz
voluntas dei, sanctificatio vestra:
vt abstineatis vos a fornicatione:
vt sciat vnusquisq; vestrum, suum
vas possidere in sanctificatione ꝛ
honore: non in passione desiderij:
sicut ꝛ gentes quę ignorant deuz.
Et nequis supergrediatᷣ, neq; cir-
cumueniat in negocio fratrẽ suũ:
qm̃ vindex est dñs de his omnibꝰ:
sicut predixímꝰ vobis, ꝛ testificati
sumus. Non eniz vocauit nos deꝰ
in immunditiam: sed in sanctifica
tionez. In Christo Jesu, domino
nostro. Tractus. De necessitati
bus meis eripe me dñe: vide humi
litatem meam ꝛ laborem meum:
ꝛ dimitte omnia peccata mea. ℣.
Ad te dñe leuaui animam meam:
deus meus in te confido, non eru-
bescaz: neq; irrideant me inimici
mei. ℣. Etenim vniuersi qui te ex
pectant non confundentᷣ: confun-
dantur omnes facientes vana.
Alter tractus. Confitemini dño
qm̃ bonus: qm̃ in seculum miseri-
cordia eius. ℣. Quis loquetᷣ po-
tentias domini: auditas faciet oẽs
laudes eius? ℣. Beati qui custo-
diunt iudicium: ꝛ faciunt iustitiaz
in omni tempore. ℣. Memento
nostri domine in beneplacito po
puli tui: visita nos in salutari tuo.
Scđm Mattheum.



In illo tempo-
re: Egressus ie
sus secessit in partes
Tyri ꝛ Sydonis. Et
ecce mulier chana-
nea, a finibus illis e
gressa: clamauit di-
cens ei. Miserere mei dñe, fili da-
uid: filia mea male a dęmonio ve-
xatur. Qui non rñdit ei verbum.
Et accedentes discipuli eiꝰ: roga
bant eum dicẽtes. Dimitte eã: qꝛ
clamat post nos. Ipse aũt rñdens
ait. Non sum missus: nisi ad oues
quę perierunt domus israel. At il
la venit: ꝛ adorauit eum dicens.
Dñe, adiuua me. Qui rñdens ait.
Non est bonum sumere panem fi
liorum: ꝛ mittere canibus. At illa
dixit. Etiam dñe. Nam ꝛ catelli
edunt de micis: quę cadũt de men
sa dominorum suorum. Tunc re-
spondẽs Jesus: ait illi. O mulier:

magna ē fides tua. Fiat tibi: sicut
vis. Et sanata est filia eius: ex illa
hora. Credo in vnum. Offerto.
Meditabor in mādatis tuis quę
dilexi valde: ⁊ leuabo manꝰ meas
ad mādata tua quę dilexi. Secre.
Sacrificijs pręsentibus domi
ne quęsumus intende placa
tus: vt ⁊ deuotioni nrę proficiant
⁊ saluti. Per dominum. Cōio.
Intellige clamorem meū: inten
de voci orationis meę: rex meus
⁊ deus meus: quoniam ad te ora-
bo domine. Postcommunio.
Supplices te rogamus ōps
deus: vt quos tuis reficis sa
cramentis: tibi ēt placitis moribꝰ
dignāter deseruire ꝯcedas. Per.
¶ Feria secunda. Officium.



Redime me do
mine ⁊ misere
re mei: pes enim meꝰ
stetit in via recta: in
ecclesijs benedicam
dominum. ℣. Judi
ca me dñe qm̄ ego in
innocentia mea in-
gressus sum: ⁊ in dño sperans nō
infirmabor. Gloria pa. Oratio.
Presta q̄s ōps deus: vt fami
lia tua, quę se, affligendo car
nem ab alimentis abstinet: sectan
do iustitiam, a culpa ieiunet. Per.
Secunda. Exaudi q̄s dñe sempi.
Tertia. Omnipotens sempiter.
Lectio Danielis prophetę.
In diebus illis: Orauit Da-
niel dicens. Dñe deus noster: qui
eduxisti populum tuum de terra
ęgypti in manu forti: ⁊ fecisti tibi
nomen s̄m diem hanc: peccauimꝰ:
iniquitatem fecimus dñe: in oēm
iustitiam tuā. Auertatur obsecro
ira tua ⁊ furor tuus a ciuitate tua
Hierusalē: ⁊ a monte sancto tuo.
Propter peccata enim nostra: ⁊
iniquitates patrum nostrorum: Hie
rusalem ⁊ populus tuus in oppro
brium sunt omnibus per circuitū
nostrum. Nunc ergo exaudi deus
noster orationem serui tui, ⁊ pre-
ces eius: ⁊ ostende faciem tuam su-
per sanctuarium tuum, quod de-
sertum est. Propter temetipsum
inclina deus meus aurem tuam,
⁊ audi: aperi oculos tuos: ⁊ vide
desolationem nostram: ⁊ ciuitatē
super quam inuocatum est nomē
tuum. Neq; enim in iustificationi
bus nostris prosternimus preces
ante faciem tuam: sed in miseratio
nibꝰ tuis multis. Exaudi dñe: pla
care dñe: attende: ⁊ fac. Ne morē-
ris ꝑpter temetipsum deus meꝰ:
q2 nomen tuum inuocatum est su-
per ciuitatem: ⁊ super populū tuū:
dñe deꝰ noster. Gr. Adiutor meꝰ
⁊ liberator meus esto dñe: ne tar-
daueris. ℣. Confundant ⁊ reue-
reant inimici mei qui quęrūt ani-
mam meam. Trac. Dñe non s̄m
peccata. Secundum Joannem.
In illo tempore: Dixit iesus 8.c
turbis iudęorum. Ego vado

7 queritis me: 7 in peccato vestro moriemini Quo ego vado: vos non potestis venire. Dicebant ergo Iudei. Nunquid interficiet semetipsum: qz dicit: quo ego vado vos non potestis venire? Et dicebat eis. Vos de deorsuz estis: ego de supernis sum. Vos de mundo hoc estis: ego non suz de hoc mundo. Dixi ergo vobis: quia moriemini in peccatis vestris. Si enim nõ credideritis quia ego sum: moriemini in peccato vestro. Dicebant ergo ei. Tu qs es? Dixit eis Iesus. Principium: qui 7 loquor vobis. Multa habeo de vobis loqui, 7 iudicare: sed q misit me, verax est. Et ego quę audiui ab eo: hęc loquor in mundo. Et non cognouerunt: quia patrem eis dicebat deum. Dixit ergo eis Iesus. Cum exaltaueritis filium hominis: tunc cognoscetis qz ego sum: 7 a meipso facio nihil: sed sicut docuit me pater, hęc loquor. Et qui me misit mecum est: 7 non reliqt me solum: qz ego quę placita sunt ei, facio semper. Offertorium.

Benedicam dominum, qui mihi tribuit intellectum: prouidebam deum in conspectu meo semper: quoniã a dextris est mihi ne commonear. Secreta.

Hec hostia domine placationis 7 laudis, tua nos propitiatione dignos efficiat. Per dominũ. Prefa. Qui corpali ieiu. Cõio.

Domine dominus noster, q̃ admirabile est nomen tuum in vniuersa terra? Postcommunio.

Hec nos communio dñe purget a crimine: 7 cęlestis remedij faciat esse consortes. Per. Super populum. Oratio.

Adesto supplicationibus nostris omnipotens deus: 7 quibus fiduciam sperandę pietatis indulges: consuetę misericordię tribue benignus effectuz. Per dominũ.

¶ Feria tertia. Officium.



Tibi dixit cor meum: quęsiui vultum tuum: vultum tuum dñe requiraz: ne auertas faciẽ tuã a me. ℣. Dominus illuminatio mea, 7 salus mea: quẽ timebo? Gloria patri 7 filio. Oratio.

Perfice q̃s dñe benign⁹ in nobis obseruantię sanctę subsidium: vt quę, te auctore, facienda cognouimus: te operãte, impleamus. Per. Secunda. De beato Dñico. Tertia. Concede q̃s ops de⁹ vt inter. Lectio libri regum.

In diebus illis: Fact⁹ est sermo dñi ad Eliam Thesbyten dicens. Surge, 7 vade in Sareptam Sidoniorum: 7 manebis ibi. Precepi enim ibi mulieri viduę: vt pascat te. Surrexit: 7 abiit in Sareptam. Cumqz venisset ad portam ciuitatis: apparuit ei mulier

lier

lier vidua, colligens ligna. Et vo
cauit eaz: ꝛ dixit ei. Da mihi pau
lulum aquę in vase: vt bibā. Cūqꝫ
illa pgeret vt afferret: clamauit
post tergum eius, dicés. Affer mi
hi óbsecro, ꝛ buccellam panis in
manu tua. Quę rñdit. Uiuit dñs
deus tuus: qꝛ non habeo panem,
nisi quantum pugillus cápere po
test farinę in hydria: ꝛ paululum
olei in lécytho. En colligo duo li
gna: vt ingrediar, ꝛ faciam illud
mihi ꝛ filio meo: vt comedamus,
ꝛ moriamur. Ad quā Helias ait.
Noli timere: sed vade, ꝛ fac sicut
dixisti. Uerūtamen, mihi fac primuz de ipsa farinula subcinericiū
panem paruulum: ꝛ affer ad me.
Tibi aūt ꝛ filio tuo, facies postea.
Hęc aūt dicit dñs deꝰ israel. Hydria farinę non deficiet: nec lécythus olei minuetur: vsqꝫ ad diem,
in qua dñs daturus est pluuiaz super faciem terrę. Quę abijt: ꝛ fecit iuxta verbum Helię. Et come
dit ipse, ꝛ illa: ꝛ domus eius tota.
Et ex illa die, hydria farinę nō de
fecit: ꝛ lécythus olei nō est imminutus: iuxta verbum dñi, quod lo
cutus fuerat in manu Helię. Gr.
Iacta cogitatum tuum in dño, ꝛ
ipse te enutriet. ℣. Duz clamaré
ad dñm exaudiuit vocem meam:
ab his qui appropinquant mihi.
Secundum Matthęum.
In illo tpe: Locutus est Jesus ad turbas ꝛ ad discipłos suos:
dicens. Super cathedram moysi,
sederūt scribę ꝛ pharisei. Omnia
ergo quęcunqꝫ dixerint vobis ser
uate, ꝛ facite: sm vero opera eoꝝ,
nolite facere. Dicunt enim: ꝛ nō
faciunt. Alligant eniz onera grauia ꝛ importabilia: ꝛ imponūt in
humeros hominū: digito aūt suo
nolūt ea mouere. Oia vero opera
sua faciunt: vt videant̄ ab hoibus.
Dilatant enim philactheria sua:
ꝛ magnificant fimbrias. Amāt au
tem primos recubitus in cęnis: ꝛ
primas cathedras in synagogis:
ꝛ salutationes in foro: ꝛ vocari ab
hominibꝰ rabbi. Uos aūt: nolite
vocari rabbi. Unus est eniz magi
ster vester. Oés autez vos fratres
estis. Et patré nolite vocare vobis sup terram. Unus est enim pr̄
vester: q in cęlis est. Nec vocemini
magistri: qꝛ magister vester vnus
est Chr̄s. Qui maior est vestrum:
erit minister vester. Qui autez se
exaltauerit, humiliabit̄: ꝛ q se humiliauerit, exaltabitur. Offertoꝝ.
Miserere mihi dñe sm magnam
misericordiam tuaz: dele domine
iniquitatem meam. Secre.
Sanctificationem tuā nobis
dñe his mysterijs placatꝰ opare:
q̄ nos, ꝛ a terrenis purget vitijs:
ꝛ ad cęlestia dona perducat. per.
Prefatio. Qui corporali. Cōio.
Narrabo oia mirabilia tua: lęta
bor ꝛ exultabo in te: psallam nomini tuo altissime. Postcōio.

Ut sacris dñe reddamur digni muneribus: fac nos q̄s tuis obedire mandatis. Per do.

Super populum. Oratio.

Propitiare domine supplicationibus nostris: ⁊ animarum nostrarum médere languoribus: vt remissiõe percepta: in tua semper benedictione letemur. Per.

¶ Feria quarta. Officium.



Ne derelinquas me dñe deus meus: ne discedas a me: intēde in adiutorium meum dñe virtus salutis mee. ℣. Domine, ne i furore tuo arguas me: neq̧ in ira tua corripias me. Gloria.

Populum tuum do Oratio. mine ꝓpitius respice: ⁊ quos ab escis carnalibus precipis abstinere: a noxijs quoq̧ vitijs cessare concede. Per dominū. Secūda.

Exaudi q̄s domine sup. Tertia.

A cunctis. Lectio libri hester.

13.c In dieb⁹ illis: Orauit Mardocheus ad dominuz dicēs. Domine deus rex omnipotens, in ditione tua cuncta sunt posita: ⁊ non est qui tue possit resistere volūtati. Si decreueris saluare nos: continuo liberabimur. Tu enim domine fecisti celum ⁊ terram: ⁊ quicquid celi ambitu continetur. Tu es dominus omnium: ⁊ nō est qui resistat maiestati tue. Et nunc domine, rex reguz, deus Abraham, miserere populo tuo: quia volunt nos inimici nostri perdere: ⁊ hereditatem tuā delere. Ne despicias partem tuam, quam redemisti tibi: sed exaudi deprecationez meã: ⁊ ꝓpitius esto sorti ⁊ funiculo hereditatis tue. Et conuerte luctum nostrum in gaudium: vt viuentes laudemus nomen tuū. Et ne claudas ora canentiū te: domine deus noster. ℟. Saluum fac populum tuū domine: ⁊ benedic hereditati tue. ℣. Ad te domine clamabo deus meus ne sileas a me: ⁊ ero similis descendentibus in lacum.

Tractus. Domine non secundū.

Secundum Mattheum.

In illo tempore: Ascendens Jesus hierosolymam: assumpsit duodeciz discipulos suos secreto ⁊ ait illis. Ecce ascendimus hierosolymam: ⁊ filius hominis tradetur principibus sacerdotuz ⁊ scribis: ⁊ condemnabunt euz morte. Et tradent eū gentib⁹ ad illudenduz: ⁊ flagellandū: ⁊ crucifigendū. Et tertia die resurget. Tūc accessit ad eū mater filioꝝ Zebedei cū filijs suis: adorans, ⁊ petens aliquid ab eo. Qui dixit ei. Quid vis: Ait illi. Dic vt sedeāt hi duo filij mei vnus ad dexteram tuam: ⁊ vn⁹ ad sinistram: in regno tuo. Respondens autem Jesus, dixit. Nescitis quid petatis. Potestis bibere calicem: quē ego bibiturus sum: A

cunt ei. Possumus. Ait illis. Calicem quidem meum bibetis: sedere aũt ad dexteram meam ⁊ ad sinistrã: non est meum dare vobis: sed qbus paratuz est a patre meo. Et audientes decẽ: indignati sunt de duobus fratribus. Jesus autẽ vocauit eos ad se: ⁊ ait. Scitis qꝛ principes gentium dñantur eoꝝ: ⁊ q̃ maiores sunt: potestatem exercent in eos. Nõ ita erit inter vos. Sed quicunqꝫ voluerit inter vos maioꝛ fieri: sit vester minister. Et qui voluerit inter vos primꝰ esse: erit vester seruus. Sicut filius hominis nõ venit ministrari, sed ministrare: ⁊ dare aiam suam redemptionem pro multis. Offertoriũ.

Ad te dñe leuaui animam meaz: deus meus in te confido, non erubescaz: neqꝫ irrideant me inimici mei: etenim vniuersi qui te expectant, non confundentur. Secre.

Hostias dñe quas tibi offerimus propitius respice: ⁊ per hęc sancta cõmertia: vincula peccatorum nostroꝝ absolue. Per. Prefatio. Qui corporali. Cõio.

Iustus dñs, ⁊ iustitias dilexit: ęqtatẽ vidit vultus eius. Postcõio.

Sumptis dñe sacramentis: ad redemptionis ęternę, q̃s proficiamus augmentũ. Per do.

Super populum. Oratio.

Deus innocentię restitutoꝛ ⁊ amatoꝛ: dirige ad te tuoꝝ corda seruoꝝ: vt spiritus tui feruore concepto: ⁊ in fide inueniantur stabiles: ⁊ in opere efficaces. Per dominum nostrum Jesum Christum.

¶ Feria quinta. Officium.



Deus in adiutorium meuz intẽde: dñe ad adiuuandum me festina: confundãtur ⁊ reuereantur inimici mei: qui querunt aiam meaz. V. Auertãtur retroꝛsum ⁊ erubescant: qui cogitãt mihi mala. Gloria patri ⁊ fi. Oro.

Presta nobis q̃s dñe auxiliũ grę tuę: vt ieiuniis ⁊ orationibus ꝯueniẽter intẽti: liberemur ab hostibꝰ mentis ⁊ corpis. Per. Secre. Ineffabilez. iii. Pretẽde.

Lectio hieremię prophetę. 17.b

Hec dicit dominꝰ deus. Maledictus homo qui confidit in homine: ⁊ ponit carnem brachium suum: ⁊ a dño recedit coꝛ eiꝰ. Erit eniz quasi mirice in deserto: ⁊ nõ videbit cum venerit bonum: sed habitabit i siccitate in deserto: in terra salsuginis, ⁊ ĩhabitabili. Benedictus vir qui confidit in domino: ⁊ erit dominus fiducia eiꝰ. Et erit quasi lignuz quod transplantatur sup aquas: quod ad humorem mittit radices suas: ⁊ non timebit cuz venerit ęstus. Et erit folium eius viride: ⁊ in tẽpoꝛe siccitatis non erit solicituz: nec aliqñ desinet facere fructum. Prauum

est cor hominis, ⁊ inscrutabile. Et
qs cognoscet illud? Ego dñs scru
tans cor, ⁊ probans renes: qui do
vnicuiqꝫ iuxta viam suam: ⁊ iuxta
fructū adinuentionū suaꝝ. Dicit
dñs ops. Gr. Propitius esto dñe
peccatis nostris, neqñ dicant gen
tes: vbi est deus eorū? V. Adiuua
nos deus salutaris noster: ⁊ pro
pter honorem nominis tui dñe li
bera nos. Secundum Lucam.
16.e In illo tpe: Dicebat Jesus
turbis Judęorum ⁊ Pha
riseorum. Homo quidam erat di
ues: ⁊ induebat purpura ⁊ bysso:
⁊ epulabat quotidie splēdide. Et
erat quidā mendicus nomine La
çarus: q iacebat ad ianuā ei⁹ vlce
ribus plenus: cupiens saturari de
micis quę cadebant de mensa di
uitis: ⁊ nemo illi dabat. Sed ⁊ ca
nes veniebant, ⁊ lingebant vlcera
ei⁹. Factū est aūt vt moreret men
dicus: ⁊ portaretur ab angelis in
sinum Abrahę. Mortuus est autē
⁊ diues, ⁊ sepultus est in inferno.
Eleuans aūt oculos suos cū esset
in tormentis: vidit Abrahā a lon
ge: ⁊ Laçarum in sinu ei⁹. Et ipse
clamans dixit. Pater Abraham,
miserere mei: ⁊ mitte Lazarum,
vt intingat extremū digiti sui in
aqua: vt refrigeret linguā meam:
qr crucior in hac flāma. Et dixit
illi Abraham. Fili: recordare qr re
cepisti bona in vita tua: ⁊ Laçar⁹
similiter mala. Nunc aūt hic con
solat: tu vero cruciaris. Et in his
oībus inter nos, ⁊ vos: chaos ma
gnum firmatum est: vt qui volunt
hinc trāsire ad vos, non possint:
neqꝫ inde, huc trāsmeare. Et ait.
Rogo ergo te pr̄: vt mittas eū in
domum patris mei. Habeo enim
qnqꝫ fratres: vt testetur illis: ne ⁊
ipsi veniant in hunc locū tormen
torum. Et ait illi Abraham. Ha
bent Moysen ⁊ pphetas: audiāt
illos. At ille dixit. Non pr̄ Abra
ham: sed siquis ex mortuis ierit ad
eos, pęnitentiam agent. Ait autē
illi. Si Moysen ⁊ prophetas nō
audiūt: neqꝫ siqs ex mortuis resur
rexerit, credent. Offertorium.
Precatus est Moyses in conspe
ctu dñi dei sui ⁊ dixit: quare domi
ne irasceris in populo tuo? parce
irę animi tui: memento Abrahā
Isaac: ⁊ Jacob: qbus iurasti dare
terram fluentē lac, ⁊ mel: ⁊ placa
tus factus est dñs de malignitate 7.b
quā dixit facere populo suo. Sec.
Presenti sacrificio nomini
tuo nos domine ieiunia dica
ta sanctificēt: vt quod obseruātia
nostra profitetur exterius: interi⁹
operetur effectu. Per dominum.
Prefatio. Qui corporali. Communio.
Qui māducat carnē meā, ⁊ bibit
sanguinē meū: in me manet, ⁊ ego
in eo: dicit dominus. Postcōmunio.
Gratia tua nos qs dñe non
derelinquat: quę tuam no
bis opem semper acquirat. Per.

A Super populum. Oratio.
ADesto domine famulis tuis:
et perpetuam benignitatem largi
re poscētibus: vt his, qui te aucto
re et gubernatore gloriantur: et cō
gregata, restaures: et restaurata,
conserues. Per dominum nr̄m.

¶ Feria sexta. Officium.



EGo autem cū
iustitia appare
bo in conspectu tuo:
satiabor, dum mani
festabitur gloria tua.
℣. Exaudi domine iu
stitiam meā: intende
deprecationem meā.
Gloria patri et filio et spi. Oratio.
DA q̄s omnipotens deus: vt
sacro nos purificante ieiu
nio: synceris mentibus ad sancta
ventura facias peruenire. Per.
Secreta. Exaudi q̄s dn̄e sup. iij.
Ops sempi. Lectio libri genesis.
7.b IN diebus illis: Dixit ioseph
fratribus suis. Audite som
nium meum quod vidi. Putabā
nos ligare manipulos in agro: et
quasi cōsurgere manipulum meū
et stare: vestrosq; manipulos cir
cumstantes, adorare manipulum
meum. Respōderunt fratres ei⁹.
Nunquid rex noster eris: aut subij
ciemur ditioni tuę? Hęc ergo cau
sa somniorū atq; sermonum: inui
dię et odij fomitem, ministrauit.
Aliud quoq; vidit somniū: quod
narrans fratrib⁹ ait. Vidi p som
nium, quasi Solem et Lunam, et
stellas vndecim, adorare me. Qd̄
cum patri suo et fratribus retulis
set: increpauit eum pater, et dixit.
Quid sibi vult hoc somniū, quod
vidisti? Num ego, et mr̄ tua, et fra
tres tui, adorabimus te super ter
ram? Inuidebāt igitur ei fratres
sui: pater vero, rem, tacitus consi
derabat. Cumq; fratres illius in
pascendis gregibus patris mora
rentur in Sichem: dixit ad eum
Israel. Fratres tui pascunt oues
in Sichimis: veni, mittam te ad
eos. Quo respondente, prę̄sto sū,
ait. Vade, et vide, si cuncta prospe
ra sint erga fratres tuos et peco
ra: et renuncia mihi quid agatur.
Missus de valle Hebron: venit in
Sichem. Inuenitq; eū vir erran
tem in agro: et interrogauit quid
quęreret. At ille respondit. Fra
tres meos quęro: indica mihi vbi
pascāt greges. Dixitq; ei vir. Re
cesserunt de loco isto. Audiui autē
eos dicētes. Eamus in Dothaim.
Perrexit ergo Ioseph post fra
tres suos: et iuenit eos i Dothaim.
Qui cum vidissent eum procul,
anteq̄ accederet ad eos: cogita
uerunt eum occidere: et mutuo lo
quebātur. Ecce somniator venit:
venite occidamus eum: et mitta
mus in cisternam veterem: dice
musq;: fera pessima deuorauit eū.
Et tunc apparebit: qd prosint illi
somnia sua. Audiens aūt hęc Ru

hen:nitebatẽ liberare eum de manibus eoꝝ:⁊ dicebat. Non interficiamus animaz eius:nec effundamus sanguinem:sed proijcite euz in cisternam hanc veterez, que est in solitudine:manusq; vestras seruate innoxias. Hoc autẽ dicebat, volẽs eripere eũ de manibus eoꝝ: ⁊ reddere patri suo. R. Ad dñm cum tribularer clamaui:⁊ exaudiuit me. V. Dñe, libera aiam meã a labijs iniquis:⁊ a lingua dolosa. Trac. Domine non secundum.

Secundum Mattheum.

21.d In illo tpe: Dicebat Jesus turbis Judeoꝝ. Homo erat paterfamilias, qui plantauit vineã: ⁊ sepem circumdedit ei: ⁊ fodit in ea torcular:⁊ edificauit turrim:⁊ locauit eam agricolis:⁊ peregre profectus est. Cum autez tempus fructuum appropinquasset:misit seruos suos ad agricolas:vt acciperent fructus eius. Et agricole, apprehensis seruis eius:alium ceciderunt:alium occiderunt:aliuz vero lapidauerunt. Iteruz misit alios seruos plures prioribus, ⁊ fecerunt illis similiter. Nouissime aũt misit ad eos filiũ suuz, dicens. Verebuntur filiũ meũ. Agricole aũt videntes filium, dixerũt intra se. Hic est heres:venite, occidamꝰ eum:⁊ habebimus hereditatẽ eiꝰ. Et apprehensum eũ, eiecerunt extra vineã:⁊ occiderunt. Cũ ergo venerit dñs vinee:qd faciet agricolis illis? Aiunt illi. Malos male perdet:⁊ vineã suã locabit alijs agricolis: qui reddant ei fructũ tẽporibus suis. Dicit illis Jesus. Nunq̃ legistis in scripturis. Lapidem quem reprobauerunt edificantes, hic factus est in caput anguli:a dño factũ est istud:⁊ est mirabile in oculis nostris? Ideo dico vobis:quia auferetur a vobis regnũ dei:⁊ dabitur genti, facienti fructus eius. Et qui ceciderit sup lapidem istuz:confringetur. Sup quem vero ceciderit:conteret eũ. Et cum audissent principes sacerdotũ ⁊ Pharisei parabolas eiꝰ: cognouerunt q̃ de ipsis diceret. Et querentes eum tenere, timuerunt turbas:quoniã sicut prophetam eum habebant. Offertoriũ.

7.b Dñe, in auxiliũ meũ respice:cõfundanẽ ⁊ reuereanẽ qui querunt animam meã, vt auferant eam. Secreta.

Hec in nobis sacrificia deus ⁊ actione permaneãt:⁊ operatione firmẽtur. Per dominũ. Prefatio. Qui corporali. Cõio.

Tu domine, seruabis nos, ⁊ custodies nos, a generatione hac in eternum. Postcommunio.

Fac nos q̃s dñe accepto pignore salutis eterne, sic tẽdere congruenter:vt ad eã peruenire possimus. Per. Super populũ. Oro.

Da q̃s domine populo tuo salutez mentis ⁊ corporis: vt bonis operibus inherendo ...

semper virtutis mereatur prote-
ctione defendi. Per dominũ no-
strum Jesum Christum filium.

¶ Sabbato. Officium.



Ex dñi irrepre-
hensibilis, con-
uertens animas: testi
monium dei fidele, sa
pientiam p̄stans par
uulis. ℣. Celi enar-
rāt gloriā dei: ⁊ ope-
ra manuũ ei⁹ annun
ciat firmamentum. Gloria. Oro.
Da q̄s dñe nostris effectum
ieiunijs salutarem: vt casti
gatio carnis assumpta: ad nostra
rum vegetationē transeat anima
rum. Per. Secunda. De beata
virgine. Tertia. Ecclesię tuę.

Lectio libri genesis.

7.b In dieb⁹ illis: Dixit Rebec
ca filio suo Jacob. Audiui patrē
tuum loquentem cũ Esau fratre
tuo: ⁊ dicentē ei. Affer mihi de ve-
natione tua: ⁊ fac cibos vt cóme-
dam, ⁊ benedicam tibi coram do
mino, anteq̄ȝ moriar. Nunc ergo
fili mi, acquiesce consilijs meis: ⁊
pergens ad gregem, affer mihi
duos hedos optimos, vt faciam
ex eis escas patri tuo, quib⁹ liben
ter vescitur. Quas cum intuleris,
⁊ comederit: bñdicat tibi, priusq̄ȝ
moriatur. Cui ille respondit. No
sti: q esau frater meus homo pilo
sus sit: ⁊ ego lenis? Si attrectaue
rit me pater meus, ⁊ senserit: ti-
meo, ne putet me sibi voluisse illu
dere: ⁊ inducat super me maledi-
ctionē, pro benedictione. Ad quē
mater. In me sit ait ista maledi-
ctio fili mi: tantum audi vocem
meam: ⁊ pergens, affer quę dixi.
Abijt, ⁊ attulit: deditq̄ȝ matri. Pa
rauit illa cibos, sicut nouerat vel
le patrem illius: ⁊ vestibus Esau
valde bonis, quas apud se domi
habebat, induit eũ. Pelliculasq̄ȝ
hędorum circundedit manibus: ⁊
colli nuda protexit. Deditq̄ȝ pul-
mentũ: ⁊ panes quos coxerat tra
didit. Quibus illatis, dixit. Pa-
ter mi. At ille respondit. Audio.
Quis es tu fili mi? Dixitq̄ȝ Ja-
cob. Ego sum Esau primogenit⁹
tuus: feci, sicut p̄cepisti mihi. Sur
ge, sede, ⁊ comede de venatione
mea: vt bñdicat mihi anima tua.
Rursum Jsaac ad filium suum.
Quo modo inquit tam cito inue
nire potuisti fili mi? Qui respon-
dit. Uolũtas dei fuit: vt cito mihi
occurreret, quod volebam. Di-
xitq̄ȝ Jsaac. Accede huc, vt tangā
te fili mi: ⁊ probem, vtrum tu sis fi
lius meus Esau, an non. Accessit
ille ad patrē: ⁊ palpato eo, dixit
Jsaac. Uox quidē, vox iacob est:
sed manus, manus sunt Esau. Et
nó cognouit eũ: q: pilosę manus
similitudinē maioris expresserāt.
Bñdicēs ergo illi ait. Tu es fili⁹
meus Esau? Respondit. Ego sũ.
At ille. Affer mihi inquit cibos

de venatione tua fili mi: vt bene-
dicat tibi anima mea. Quos cũ
oblatos comedisset: obtulit ei ⁊
vinum. Quo hausto: dixit ad eũ.
Accede ad me: ⁊ da mihi osculum
fili mi. Accessit, ⁊ osculatus est
eum. Statimq;, vt sensit vestimen-
torum illius fragrantiam: benedi
cens, ait. Ecce odor filij mei, sicut
odor agri pleni: cui bñdixit dñs.
Det tibi de⁹ de rore celi, ⁊ de pin
guedine terre abundantiam fru-
menti, vini, ⁊ olei: ⁊ seruiãt tibi po
puli, ⁊ adorent te tribus. Esto dñs
fratrum tuorũ: ⁊ incuruent ante
te filij matris tue. Qui maledixe
rit tibi, sit ille maledictus: ⁊ qui be
nedixerit tibi, benedictionibus re
pleatur. Vix Isaac sermonẽ im
pleuerat: ⁊ egresso Jacob foras,
venit Esau, coctosq; de venatione
cibos intulit patri, dicẽs. Surge
pater mi, ⁊ comede de venatione
filij tui: vt benedicat mihi anima
tua. Dixitq; illi Isaac. Quis enĩ
es tu? Qui rñdit. Ego sum fili⁹ tu⁹
p̄mogenit⁹ Esau. Expauit Isaac,
stupore vehementi: ⁊ vltra q̃ cre-
di potest admirans, ait. Quis igi
tur ille est, qui dudum captam ve
nationem attulit mihi: ⁊ comedi
ex omnib⁹, priusq̃ tu venires? Be
nedixiq; ei: ⁊ erit benedictus. Au-
ditis Esau sermonibus patris, ir
rugiit clamore magno: ⁊ conster-
natus ait. Benedic etiã ⁊ mihi,
pater mi. Qui ait. Venit germa-
nus tuus fraudulenter: ⁊ accepit
benedictionem tuam. At ille sub-
iunxit. Juste vocatum est nomen
ei⁹ Jacob: supplantauit enĩ me,
en, altera vice. primogenita mea
ante tulit: ⁊ nunc secũdo surripuit
benedictionem meã. Rursumq;
ad patrem. Nunquid non reser-
uasti ait ⁊ mihi benedictionem?
Rñdit Isaac. Dñm tuum illum
constitui: ⁊ omnes fratres ei⁹, ser
uituti illius subiugaui, Frumento
⁊ vino stabiliui eum. Et tibi post
hec fili mi vltra, quid faciã? Cui
Esau. Num vnam inquit tñ bene
dictionem habes pater? Mihi
quoq; obsecro vt bñdicas. Cũq;
eiulatu magno fleret: mot⁹ Isaac
dixit ad eum. In pinguedine ter-
re, ⁊ in rore celi: desuper erit bene
dictio tua. ℟. Bonum est confi-
teri dño: ⁊ psallere nomini tuo al
tissime. ℣. Ad annunciandũ ma
ne misericordiã tuam: ⁊ veritatẽ
tuam p̄ noctem. Scdm Lucam.

IN illo tpe: Dicebat Jesus
turbis Judeorum. Homo
quidam habuit duos filios: ⁊ dixit
adolescentior ex illis patri. Pa-
ter, da mihi portionẽ substantie,
que me contingit. Et diuisit illis
substantiam. Et non post multos
dies, congregatis omnib⁹ adole-
scentior filius, peregre profectus
est in regionem longinquã: ⁊ ibi
dissipauit substantiam suã, viuen-
do luxuriose. Et postq̃ oia cõsum

massset: facta est fames valida i re
gione illa: ⁊ ipse cępit egere. Et
abijt, ⁊ adhęsit vni ciuium regio-
nis illius: ⁊ misit illum in villam
suaz, vt pasceret porcos. Et cupie
bat implere ventrem suum de sili
quis, quas porci manducabant: ⁊
nemo illi dabat. In se auté reuer-
sus, dixit. Quāti mercenarij in do
mo patris mei abūdant panib9:
Ego autem hic fame pereo. Sur-
gam, ⁊ ibo ad patrem meum: ⁊ di
cam ei. Pater, peccaui in cęlum,
⁊ coram te: iam non sum dign9 vo
cari filius tuus, fac me, sicut vnuz
de mercenarijs tuis. Et surgens,
venit ad patrem suum. Cum au-
tem adhuc longe esset, vidit illuz
pater suus: ⁊ misericordia motus
est. Et accurrés, cecidit super col
lum eius: ⁊ osculatus est eum. Di
xitqz ei fili9. Pater, peccaui in cę
lum, ⁊ coram te: iam non sum di-
gnus vocari filius tuus. Dixit au
tem pater ad seruos suos. Cito,
proferte stolam primam: ⁊ indui-
te illum: ⁊ date annulum in manu
eius: ⁊ calciaméta in pedes eius:
⁊ adducite vitulum saginatum, ⁊
occidite: ⁊ manducemus, ⁊ epule
mur: quia hic filius meus mortu9
erat, ⁊ reuixit: perierat, ⁊ inuétus
est. Et cęperunt epulari. Erat au-
tem filius eius senior in agro. Et
cuz veniret, ⁊ appropinquaret do
mui: audiuit symphoniam ⁊ cho-
rum. Et vocauit vnum de seruis:
⁊ interrogauit, quę hęc essent. Isqz
dixit illi. Frater tuus venit: ⁊ oc-
cidit pater tuus vitulum sagina-
tum: qz saluum illū recepit. Indi
gnatus est autez: ⁊ nolebat introi
re. Pater ergo illius egressus: cę
pit rogare eū. At ille respondés:
dixit patri suo. Ecce tot annis ser
uio tibi: ⁊ mandatuz tuum nunq̄
pręterivi: ⁊ nunq̄ dedisti mihi hę-
dum: vt cum amicis meis epula-
rer. Sed postq̄ filius tuus hic: qui
deuorauit substantiam suam cum
meretricibus venit: occidisti vi-
tulum saginatum. At ipse dixit il
li. Fili, tu semper mecum es: ⁊ om
nia mea, tua sunt. Epulari autem
⁊ gaudere oportebat: quia frater
tuus hic, mortuus erat, ⁊ reuixit:
perierat, ⁊ inuentus est. Offerto.

Illumina oculos meos: ne vnq̄
obdormiam in morte: nequando
dicat inimicus meus: pręualui ad
uersus eum. Secreta.

His sacrificijs domine con-
cede placatus: vt qui proprijs ora
mus absolui delictis: non graue-
mur externis. Per d. Prefatio.
Qui corporali ieiu. Communio.

Oportet te fili gaudere: quia fra-
ter tuus mortuus fuerat, ⁊ reuixit:
perierat ⁊ inuentus est. Postcō.

Sacramenti tui domine diui
na libatio penetralia nostri
cordis infundat: ⁊ sui participes
potenter efficiat. Per dominum
nostrum Jesum Christum filiuz.

H Super populum. Oratio.
F Amiliam tuam q̄s dñe cōtinua pietate custodi: vt quę in sola spe gratię cęlestis innitit̄, cęlesti etiā protectione muniatur. Per.
¶ Dominica tertia. Officium.



Culi mei semp ad dñm: q2 ipse euellet de laq̄o pedes meos: respice i me, ⁊ miserer̄ mei: quia vnic⁹ ⁊ pauper sū ego. ℣. Ad te domine leuaui animam meã: deus meus in te confido, non erubescam. Gloria patri. Oratio.
Q Uęsumus oṗs deus, vota humilium respice, atq3 ad defensionem nostrã, dexterā tuę maiestatis extēde. Per dominū.
Secunda. Deus qui char. Tertia.
5.a A cunctis. Ad ephesios.
F Ratres: estote imitatores dei sicut filij charissimi: ⁊ ambulate in dilectione: sicut ⁊ Christ⁹ dilexit nos: ⁊ tradidit semetipsum pro nobis oblationem ⁊ hostiam deo, in odorem suauitatis. Fornicatio aūt ⁊ omnis immūditia, aut auaritia, nec nominet̄ in vobis, sicut decet scōs: aut turpitudo, aut stultiloquium, aut scurrilitas, quę ad rē non pertinet: sed magis gratiarum actio. Hoc autem scitote intelligētes: q̄ omnis fornicator, aut immundus, aut auarus, q̄d est idolorum seruitus, non habet hereditatem in regno Christi, ⁊ dei. Nemo vos seducat inanibus verbis. Propter hoc enim venit ira dei in filios diffidentię. Nolite ergo effici participes eorum. Eratis enim aliq̄n tenebrę: nunc autē lux in dño. Ut filij lucis ambulate. Fructus eniz lucis est: in omni bonitate: ⁊ iustitia: ⁊ veritate. G
E xurge dñe, non p̄ualeat homo: iudicent̄ gentes in conspectu tuo. ℣. In conuertendo inimicū meū retrorsum: infirmabuntur ⁊ peribunt a facie tua. Tractus. Ad te leuaui oculos meos: qui habitas in cęlis. ℣. Ecce sicut oculi seruorum: in manibus dominorum suorũ. ℣. Et sicut oculi ancillę i manib⁹ dominę suę. ℣. Ita oculi nostri ad dominum deum nostrum donec misereatur nostri. ℣. Miserere nobis domine, miserere nobis. Secundum Lucam.



I N illo tempore: Erat Jesus eijciens dęmonium: ⁊ illud erat mutum. Et cum eiecisset dęmonium: locutus est mutus, ⁊ admiratę sunt turbę. Quidam autem ex eis dixerunt. In Beelcebub principe dęmoniorũ: eijcit dęmonia. Et alij tentantes: signũ de cęlo querebant ab eo. Ipse autem vt vidit cogitationes eorum

xit eis. Omne regnum in seipsum di-
uisum, desolabit: ⁊ dom⁹ supra do-
mum cadet. Si autē ⁊ Sathanas
in seipsuz diuisus est: quō stabit re-
gnum ipsius: qꝛ dicitis in Beelçe
bub eijcere me demonia: Si autē
ego in beelçebub eijcio demonia:
filij vestri i quo eijciūt: Ideo, ipsi,
iudices vestri erunt. Porro, si in
digito dei eijcio demonia: ꝑfecto
peruēnit in vos regnum dei. Cuz
fortis armatus custodit atriū suū:
in pace sunt omnia quę possidet.
Si autez fortior illo superueniēs,
vicerit eum: vniuersa arma ei⁹ au
feret, in quibus confidebat: ⁊ spo-
lia eius distribuet. Qui nō est me-
cum: aduersum me est. Et qui non
colligit mecum: dispergit. Cum
immundus spiritus exierit ab ho
mine: ambulat ꝑ loca inaquosa,
querens requiem: ⁊ non inueniēs
dicit. Reuertar in domum meaz:
vnde exiui. Et cum venerit: inue-
nit eam scopis mundataz ⁊ orna-
tam. Et tūc vadit, ⁊ assūmit secū
septē alios spūs nequiores se: ⁊ in
gressi habitant ibi. Et fiunt nouis
sima hominis illius peiora priori
bus. Factū est aūt cuz hęc diceret:
extollens vocē quedaz mulier de
turba, dixit illi. Beatus venter q
te portauit: ⁊ vbera que suxisti. At
ille dixit. Quinimmo: beati, q au-
diunt verbum dei: ⁊ custodiunt il-
lud. Credo in vnum. Offertorium.
Iustitię domini rectę, lętificātes
corda: ⁊ iudicia eius dulciora su-
per mel ⁊ fauum: nā ⁊ seruus tuus
custodiet ea. Secreta.
Hec hostia dñe q̄s emundet
nostra delicta: ⁊ ad sacrificium ce
lebranduz: subditoꝝ tibi corpora,
mentesq̄ sanctificet. Per. Cōio.
Passer inuēnit sibi domum, ⁊ tur
tur nidū, vbi reponat pullos suos:
altaria tua domine virtutum, rex
meus ⁊ deus meus: beati qui ha-
bitant in domo tua: in seculum se-
culi laudabunt te. Postcōio.
A Cunctis nos domine reati
bus ⁊ periculis propitiatus
absolue: quos tāti misterij tribuis
esse participes. Per dominum.

¶ Feria secunda. Officium.



In deo laudabo
verbum, in dño
laudabo sermonem:
in deo speraui: nō ti-
mebo quid faciat mi
hi homo. ℣. Misere
re mei deus qm̄ cōcul
cauit me hō: tota die
impugnans tribulauit me. Gloria.
Cordibus nostris q̄s Orō.
dñe gratiā tuam benignus
infunde: vt sicut ab escis corpora-
libus abstinem⁹: ita sensus quoq̄
nostros a noxijs retrahamus ex-
cessibus. Per. Secunda. Exaudi
q̄s dñe sup. Tertia. Oīps sempi-
terne deus q vi. Lectio libri regum.
In dieb⁹ illis: Naaman prin 4.5.a
ceps militię regis syrię: erat

vir magnus apud dominum suũ ⁊ honoratus. Per illum enim dedit dñs salutem Syrie. Erat autẽ vir fortis ⁊ diues: sed leprosus. Porro, de Syria egressi fuerãt latrunculi: ⁊ captiuam duxerant de terra Israel puellam paruulam: que erat in obsequio vxoris Naaman. Que ait ad dñam suaz. Utinam fuisset dñs meus ad prophetam qui est in Samaria: profecto curasset eum a lepra quaz habet. Ingressus est itaqꝫ Naaman ad dñm suum: ⁊ nunciauit ei dicens. Sic ⁊ sic locuta est puella de terra Israel. Dixitqꝫ ei rex Syrie. Uade: ⁊ mittam literas ad regem israel. Qui cum profectꝰ esset: ⁊ tulisset secum decem talenta argenti: ⁊ sex millia aureos: ⁊ decez mutatoria vestimentorum: detulit literas ad regem israel in hec verba. Cum acceperis epistolã hãc: scito ꝙ miseriz ad te Naaman seruum meum: vt cures eum a lepra sua. Cuz legisset rex israel literas: scidit vestimenta sua, ⁊ ait. Nunquid deꝰ sum ego, vt occidere possim ⁊ viuificare: quia iste misit ad me: vt curem hominẽ a lepra sua? Animaduertite, ⁊ videte: ꝙ occasiones querat aduersum me: Qđ cum audisset Heliseus vir dei: scidisse videlicet regem israel vestimenta sua: misit ad eum dicens. Cur scidisti vestimenta tua? Ueniat ad me: ⁊ sciat prophetaz esse in israel. Uenit ergo Naaman cũ equis ⁊ curribus: ⁊ stetit ad hostiũ domus Helisei. Misitqꝫ ad eum Heliseus nuncium dicens. Uade, ⁊ lauare septies in Jordane: ⁊ recipiet sanitatẽ caro tua: atqꝫ mundaberis. Iratus Naaman: recedebat dicens. Putabam, ꝙ egrederetur ad me: ⁊ stans inuocaret nomen dñi dei sui: ⁊ tangeret manu sua locum lepre, ⁊ curaret me. Nunquid non meliores sunt Albana ⁊ Pharphar fluuij damasci omnibus aquis israel: vt lauer in eis ⁊ munder? Cuz ergo vertisset se, ⁊ abiret indignans: accesserunt ad eũ serui sui: ⁊ locuti sũt ei. Pater: etsi rem grandem dixisset tibi propheta: certe facere debueras. Quanto magis quia nunc dixit tibi: lauare ⁊ mundaberis? Descendit ergo, ⁊ lauit septies in iordane iuxta sermonem viri dei: ⁊ restituta est caro eius, sicut caro pueri paruuli: ⁊ mundatus est a lepra. Reuersusqꝫ ad virum dei cum vniuerso comitatu suo: venit, ⁊ stetit coram eo: ⁊ ait. Uere scio, ꝙ non sit alius deꝰ in vniuersa terra: nisi tm̃ dñs deus israel. Gr. Deus vitã meam annunciaui tibi: posuisti lachrymas meas in conspectu tuo. ℣. Miserere mihi dñe: qm̃ conculcauit me homo: tota die bellans tribulauit me. Tract. Dñe non secundũ. Secundum [illegible]

In illo tpe: Dixerunt Pharisei

risei ad Jesum. Quãta audiuim⁹
facta in Capharnaum: fac ꝛ hic in
patria tua. Ait autez. Amen dico
vobis: quia nemo propheta acce
ptus est in patria sua. In veritate
dico vobis: multę viduę erant in
diebus Elię in Israel: qñ clausuz
est cęlum annis tribus, ꝛ mensib⁹
sex: cum facta esset fames magna
in omni terra: ꝛ ad nullam illarũ
missus est Elias: nisi in Sareptaz
Sidonię, ad mulierem viduã. Et
multi leprosi erant in Israel sub
Heliseo propheta: ꝛ nemo eorum
mundatus est: nisi Naaman syr⁹.
Et repleti sunt omnes ĩ synagoga
ira: hęc audiẽtes. Et surrexerunt,
ꝛ eiecerunt illum extra ciuitatez:
ꝛ duxerunt illum vsq; ad superci-
lium montis, super quem ciuitas
illorum erat ędificata: vt precipi-
tarent eum. Ipse autem trãsiens:
per medium illorum ibat. Offer.
Exaudi deus orationẽ meã, ꝛ ne
despexeris deprecationem meaz:
intẽde in me, ꝛ exaudi me. Secre.
Munus quod tibi dñe nostrę
seruitutis offerim⁹: tu salu
tare nobis perfice sacramentũ. p.
Prefatio. Qui corporali. Cõio.
Quis dabit ex siõ salutare israel:
cum auerterit dominus captiuita
tem plebis suę: exultabit Jacob,
ꝛ lętabitur israel. Postcõmunio.
Presta q̃s ops ꝛ misericors
deus: vt quę ore cõtingim⁹:
pura mente capiamus. Per do.

Super populum. Oratio.
Adueniat nobis dñe miseri
cordia tua: vt ab imminẽtib⁹ pec-
catorum nostrorum periculis: te
mereamur protegente eripi: te li
berante saluari. Per dominum.
¶ Feria tertia. Officium.



Ego clamaui
qñ exaudisti
me deus: inclina aurẽ
tuam ꝛ exaudi verba
mea: custodi me dñe
vt pupillaz oculi: sub
vmbra alaruz tuaruz
protege me. ℣. Exau
di dñe iustitiã meaz: intẽde depre
cationem meaz. Gloria. Oratio.
Exaudi nos oĩpotens ꝛ mise
ricors deus: ꝛ continẽtię sa
lutaris: propitius nobis dona cõ
cede. Per. Secũda. De btõ Do
minico. Tertia. Concede q̃s ops
deus vt inter. Lectio libri regum.
In diebus illis: Mulier quę 4.ca.
dam clamabat ad Heliseuz 4.a
prophetam dicens. Seruus tuus
vir meus mortuus est: ꝛ tu nosti, qꝛ
seruus tuus fuit timens deũ. Et ec
ce creditor venit: vt tollat duos fi
lios meos ad seruiẽdum sibi. Cui
dixit Heliseus. Quid vis vt faciã
tibi? Dic mihi: quid habes in do
mo tua? At illa respõdit. Nõ ha
beo ancilla tua quicquã in domo
mea: nisi parum olei quo vngar.
Cui ait. Uade, ꝛ pete mutuo ab
omnibus vicinis tuis vasa vacua

non pauca: et ingredere, et claude ostium cum intrinsecus fueris tu et filij tui. Et mitte inde in omnia vasa hec: et cum plena fuerint tolles. Iuit itaq; mulier: et clausit ostium super se et super filios suos. Illi offerebant vasa, et illa infundebat. Cumq; plena fuissent vasa, dixit ad filium suũ. Affer mihi adhuc vas. Et ille respondit. Non habeo. Stetitq; oleum. Venit autem illa: et indicauit homini dei. Et ille. Vade inquit et vende oleũ, et redde creditori tuo. Tu aũt et filij tui: viuite de reliquo. ℟. Ab occultis meis munda me dñe: et ab alienis parce seruo tuo. ℣. Si mei non fuerint dñati: tunc immaculatus ero: et emundabor a delicto maximo. Secundum Mattheũ.

18.c In illo tempore: Respiciens Iesus in discipulos suos: dixit Simoni Petro. Si peccauerit in te frater tuus: vade, et corripe eum, inter te, et ipsum solum. Si te audierit: lucrat⁹ eris fratrẽ tuum. Si autem te non audierit: adhibe tecũ adhuc vnũ vel duos: vt in ore duorum vel trium testiũ, stet omne verbum. Quod si nõ audierit eos: dic ecclesię. Si autem ecclesiam non audierit: sit tibi sicut ethnicus et publicanus. Amẽ dico vobis: quęcunq; alligaueritis super terram: erunt ligata et in celo. Et quęcunq; solueritis super terraz: erunt soluta et in cęlo. Iterum dico vobis: quia si duo ex vobis consenserint super terram: de omni re quamcũq; petierint: fiet illis a patre meo, qui in cęlis est. Ubi enim sunt duo vel tres congregati in nomine meo: ibi sũ in medio eorũ. Tunc accedens Petrus ad eum dixit. Domine: quoties peccabit in me frater meus: et dimittam ei? Usque septies? Dicit illi Iesus. Non dico tibi vsq; septies: sed vsq; septuagies septies. Offertorium.

Dextera domini fecit virtutem: dextera domini exaltauit me: nõ moriar sed viuam: et narrabo opera domini. Secreta.

Per hec veniat quęsumus domine sacramenta nostrę redemptionis effectus: qui nos et ab humanis retrahat excessib⁹: et ad salutaria cuncta perducat. Per dominum nostrum Iesum Christum. 0.c

Prefatio Qui corporali. Co.

Domine, quis habitabit i tabernaculo tuo: aut quis requiescet in monte sancto tuo? qui ingreditur sine macula: et operatur iustitiã.

Sacris domine Postcõ. mysterijs expiati: et veniam quęsumus cõsequamur et gratiã. Per dominum nostrum Iesum.

Super populum. Oratio.

Tua nos domine protectione defende: et ab omni semper iniquitate custodi. Per dominũ nostrum Iesum Christum filiũ tuũ.

¶ Feria quarta. Officium.



EGo autē in domino speraui: exultabo ⁊ letabor in tua misericordia: q2 respexisti humilitatē meam. ℣. In te domine speraui nō confundar in eternū: in iustitia tua libera me. Glia. Oro.

PResta nobis quesumus domine: vt salutaribus ieiunijs eruditi: a noxijs quoq3 vitijs abstinentes: propitiationem tuam facilius impetremus. Per dominū. Secunda. Exaudi quesumus domine supplicū. Tertia. A cunctis. Lectio libri exodi.

o.c HEc dicit dominus deus: Honora patrem tuū ⁊ matrem tuā: vt sis longeuus super terrā: quā dominus Deus tuus dabit tibi. Non occides: non mechaberis: non furtum facies: non loqueris contra proximum tuum falsū testimonium: non concupisces domum proximi tui: nec desiderabis vxorem eius: non seruum: non ancillam: non bouē: non asinum: nec omnia que illius sunt. Cunctus autē populus audiebat voces: ⁊ lampades videbat: ⁊ sonitum buccine: montemq3 fumantem. Et perterriti ac pauore cōcussi: steterūt procul, dicētes Moysi. Loquere tu nobis: ⁊ audiemus. Non loquatur nobis dominus: ne forte moriamur. Et ait Moyses ad populum. Nolite timere. Ut enim probaret vos venit deus: ⁊ vt terror illius esset in vobis: ⁊ non peccaretis. Stetitq3 populus de longe: Moyses autem accessit ad caliginem, in qua erat Deus. Dixitq3 preterea dominus ad Moysen. Hec dices filijs israel. Uos vidistis, q2 de celo locutus sum vobis. Non facietis deos argēteos: nec deos aureos facietis vobis. Altare de terra facietis mihi: ⁊ offeretis super illud holocausta ⁊ pacifica vestra: oues vestras, ⁊ boues: in omni loco: i quo memoria fuerit nominis mei. ℟. Miserere mei dñe qm̄ infirmus sū: sana me dñe. ℣. Conturbata sunt oia ossa mea: ⁊ aia mea turbata ē valde. Trac. Domine non secundū peccata.

Secundum Mattheum.

IN illo tpe: Accesserūt ad Ie 15.a
sū ab hierosolymis scribe ⁊ pharisei: dicētes. Quare discipuli tui transgrediuntur traditiones seniorum? Non enim lauant manus suas: cum panē manducant. Ipse aūt respondens: ait illis. Quare ⁊ vos trāsgredimini mandatū dei: propter traditionē vestram?
Nam deus dixit. Honora patrē Exo.
tuum ⁊ matrem: ⁊ qui maledixe 20.b.
rit pr̄i, vel matri, morte moriat̄. deut.
Uos aūt dicitis. Quicunq3 dixe 5. b.
rit pr̄i vel matri: munus quodcūq3 27.c.
est ex me tibi proderit: ⁊ non ho-

norificauit patrem suum:aut ma-
trem suam. Et irritũ fecistis man
datum dei propter traditionem
vestraz. Hypocrite:bene prophe-
ca.26 tauit de vobis Esaias dicés. Po
pulus hic, labijs me honorat: cor
autem eoruz longe est a me. Sine
causa autem colunt me:docentes
doctrinas,⁊ mandata hominuz.
Et conuocatis ad se turbis:dixit
eis. Audite ⁊ intelligite. Non qđ
intrat in os coinquinat hominé:
sed quod procedit ex ore, hoc co-
inquinat hominé. Tunc acceden
tes discipuli eiꝰ:dixerunt ei. Scis,
quia pharisei audito hoc verbo:
scandaliçati sunt? At ille rñdens
ait. Omnis plantatio, quam non
plantauit pater meus celestis:era
dicabitur. Sinite illos. Ceci sunt:
⁊ duces cecorum. Cecus autem si
ceco ducatum prestet:ambo in fo
ueam cadunt. Rñdens auté Pe-
trus:dixit ei. Edissere nobis para
bolam istam. At ille dixit. Adhuc
⁊ vos sine intellectu estis? Non in
telligitis, quia oé quod in os in-
trat:in ventrem vadit:⁊ in seces-
sum emittitur? Que aũt procedũt
de ore:de corde exeunt:⁊ ea coin-
quinant hominez. De corde eniz
exeunt cogitationes male:homi-
cidia:adulteria:fornicationes:fal
sa testimonia: blasphemie. Hec
sunt que coinquinant hoiem. Nó
lotis aũt manibus mãducare:nõ
coinquinat hominem. Offerto.

Dñe, fac mecum misericordiam tuam ꝑpter nomen tuum: qꝛ suauis est misericordia tua. Secreta.

SUscipe quesumus domine preces populi tui cum oblationibus hostiarum:⁊ tua mysteria celebrantes:ab omnibus nos defende periculis. Per dominũ.

Prefatio. Qui corporali. Cõio.

Notas mihi fecisti vias vite:adimplebis me letitia cuz vultu tuo domine. Postcommunio.

SAnctificet nos quesumꝰ domine qua pasti sumus mensa celestis:⁊ a cunctis erroribus expiatos:supernis promissionibus reddat acceptos. Per dominuz no.

Super populum. Oratio.

COncede qs ops deus: vt q protectionis tue gratiam querimus:liberati a malis omnibus, secura tibi mente seruiamus. Per.

¶ Feria quinta. Officium.



SAlꝰ populi ego sum dicit dñs: de quacunq; tribulatióe clamauerint ad me:exaudiam eos:⁊ ero illorũ dñs in perpetuuz. ℣. Attendite popule meus legem meam:inclinate aurem vestraz in verba oris mei. Gloria pa. Oratio.

COncede qs ops deus:vt ieiuniorũ nobis sancta deuotio:⁊ purificationé tribuat:⁊ maiestati tue nos reddat acceptos. P.

Scda. Ineffabilé. Tertia Pre-
tende. Lectio Hieremie pphete.

7.a In diebus illis: Factum est verbū domini ad me dicés. Sta in porta dom⁹ domini: ⁊ pre dica ibi verbum istud: ⁊ dic. Audi te verbum domini omnis iuda: q ingredimini ꝑ portas has: vt ado retis dominum. Hec dicit dominus deus exercituum: deus israel. Bonas facite vias vestras, ⁊ studia vestra: ⁊ habitabo vobiscum in loco isto. Nolite ꝯfidere in ver bis mendacij: dicentes. Templuz domini: templuz domini: templū domini est. Quoniam si benedixe ritis vias vestras, ⁊ studia vestra: si feceritis iudicium inter virum ⁊ proximum eius: aduene, ⁊ pupil lo, ⁊ vidue, non feceritis calūniá: nec sanguinem innocentem effuderitis ī loco isto: ⁊ post deos alienos non ambulaueritis in maluz vobismetipsis: habitabo vobiscū in loco isto: ⁊ in terra quam dedi patribus vestris a seculo ⁊ vsq3 in seculum. Dicit dominus omnipotens. ℟. Oculi omnium in te spe rant dñe: ⁊ tu das illis escá in tpe opportuno. ℣. Aperis tu manuz tuam: ⁊ imples omne animal benedictione. Secundum Lucam.

4.g In illo tépore: Surgens Iesus de synagoga: introiuit in domum Simonis. Socrus autez Simonis: tenebatur magnis febribus. Et rogauerunt illum pro ea. Et stans sup illaz imperauit febri: ⁊ dimisit illam. Et continuo surgés: ministrabat illis. Cuz sol auté occidisset: oés qui habebant infirmos varijs languoribus, ducebant illos ad eum. At ille singu lis manus imponés: curabat eos. Exibant autez demonia a multis clamantia ⁊ dicentia: quia tu es filius dei. Et increpans, nō sinebat ea loqui: quia sciebant ipsum esse Christum. Facta aūt die, egressus ibat in desertum locuz: ⁊ turbe re quirebant eum. Et venerunt vsq3 ad ipsuz: ⁊ detinebant illum, ne di scederet ab eis. Quibus ille ait. Quia ⁊ alijs ciuitatibus oportet me euágeliçare regnū dei: q2 ideo missus sum. Et erat predicans: in synagogis galilee. Offertorium.

Si ambulauero in medio tribulationis viuificabis me domine: ⁊ super iram inimicorum meoruz extendes manum tuá: ⁊ saluum me fecit dextera tua. Secreta.

Efficiatur hec hostia q̄s dñe solennibus grata ieiunijs: ⁊ vt tibi fiat acceptior: purificatis mentibus immoletur. Per dñz. Prefatio. Qui corporali. Cōio.

Tu mandasti mádata tua custodiri nimis: vtinaz dirigantur vie mee, ad custodiendas iustificationes tuas. Postcommunio.

SAcraméti tui domine veneranda perceptio, ⁊ mystico nos mūdet effectu: ⁊ perpetua vir

tute defendat. Per dominuz no.
Super populum. Oratio.
Subiectum tibi populū quę-
sum⁹ domine propitiatio celestis
amplificet: & tuis semp faciat ser-
uire mandatis. Per dominū no.

¶ Feria sexta. Officium.



Fac mecum do-
mine signum in
bono: vt videant qui
oderunt me, & cōfun-
dantur: quoniam tu
domie adiuuisti me,
& consolatus es me.
℣. Inclina domine
aurem tuam & exaudi me: quoniā
inops & pauper sum ego. Gloria
patri & filio & spiritui san. Oratio.
Ieiunia nostra q̄s dñe beni-
gno fauore prosequere: vt si-
cut ab alimentis abstinem⁹ in cor-
pore: ita a vitijs ieiunem⁹ in men-
te. Per domi. Secunda. Exaudi
quęsumus domine sup. Tertia.
A cunctis. Lectio libri numeri.
20.8 In dieb⁹ illis: Conuenerunt
filij israel aduersum Moy-
sen & Aaron: & versi in seditionem
dixerunt. Date nobis aquam vt
bibamus. Ingressiq; Moyses &
Aaron, dimissa multitudine in ta
bernaculum federis: corruerunt
proni in terrā: clamaueruntq; ad
dñm: atq; dixerunt. Dñe deus au
di clamorē populi huius: & aperi
eis thesaurum tuum fontem aquę
viuę: vt satiati cesset murmuratio
eorū. Et apparuit gloria domini
super eos. Locutusq; est dominus
ad Moysen dicens. Tolle virgā
& congrega populuz tu, & Aaron
frater tuus: & loquimini ad pe-
tram corā eis: & illa dabit aquas.
Cumq; eduxeris aquaz de petra:
bibet omnis multitudo, & iumen-
ta eius. Tulit igitur Moyses vir
gam, quę erat in conspectu domi
ni, sicut preceperat ei, cōgregata
multitudine ante petram: dixitq;
eis. Audite rebelles & increduli.
Num de petra hac vobis aquam
poterimus eijcere? Cumq; eleuas
set Moyses manum, percutiens
virga bis silicez: egresse sunt aquę
largissimę: ita vt popul⁹ biberet,
& iumenta. Dixitq; dominus ad
Moysen & Aaron. Quia non cre
didistis mihi: vt sctificaretis me
coram filijs israel: non introduce
tis hos populos in terram quā
dabo eis. Hec est aqua contradi-
ctionis: vbi iurgati sunt filij israel
contra dominum: & sanctificatus
est in eis. ℟. In deo sperauit cor
meum & adiut⁹ sum: & refloruit ca
ro mea: & ex voluntate mea confi
tebor illi. ℣. Ad te dñe clamaui:
deus meus ne sileas & ne discedas
a me. Tractus. Domine non se-
cundum. Secundum Ioannem.
In illo tēpore: Uenit Jesus
in ciuitatem Samarię, quę
dicitur Sichar: iuxta predium qd
dedit iacob, ioseph filio suo. Erat

autem ibi fons Jacob. Jesus er-
go fatigatus ex itinere: sedebat sic
super fontem. Hora autem erat
quasi sexta. Uenit mulier de Sa-
maria: haurire aquã. Dixit ei Je
sus. Da mihi biberẽ. Discipuli au
tem eius abierant in ciuitatem: vt
cibos emerent. Dicit ei ergo mu
lier illa samaritana. Quomodo
tu iudeus cum sis: bibere a me po
scis: que sum mulier samaritana?
Non enim coutuntur iudei sama
ritanis. Respondit Jesus: ⁊ dixit
ei. Si scires donum dei: ⁊ quis est
q dicit tibi: da mihi bibere: tu for-
sitan petisses ab eo: ⁊ dedisset tibi
aquaz viuã. Dicit ei mulier. Do-
mine: neqꝫ in quo haurias habes:
⁊ puteus altus est. Unde ergo ha
bes aquam viuam? Nunquid tu
maior es patre nostro Jacob: qui
dedit nobis puteuz hunc: ⁊ ipse ex
eo bibit: ⁊ filij eius, ⁊ pecora eius?
Respondit Jesus: ⁊ dixit ei. Om
nis qui bibit ex hac aqua: sitiet ite
rum: qui aũt biberit ex aqua quaz
ego dabo ei: non sitiet in eternuz
sed aqua quam ego dabo ei: fiet in
eo fons aque salientis in vitã eter
nam. Dicit ad euz mulier. Dñe,
da mihi hanc aquã: vt non sitiaz,
neqꝫ veniaz huc haurire. Dicit ei
Jesus. Uade, voca virum tuuz: ⁊
veni huc. Rñdit ei mulier: ⁊ dixit.
Non habeo virũ. Dicit ei Jesus.
Bene dixisti: qꝛ non habeo viruz.
Quinqꝫ eniz viros habuisti: ⁊ nũc
quez habes, non est tuus vir. Hoc
vere dixisti. Dicit ei mulier. Dñe
video qꝛ propheta es tu. Patres
nostri in monte hoc adorauerũt:
⁊ vos dicitis qꝛ hierosolymis est
locus, vbi adorare oportet. Dicit
ei Jesus. Mulier, crede mihi: qꝛ
venit hora: quando neqꝫ in mõte
hoc, neqꝫ hierosolymis adorabi-
tis prẽm. Uos adoratis, quod ne
scitis: nos adoramus, qđ scimus:
quia salus ex iudeis est. Sed venit
hora, ⁊ nunc est: quando veri ado
ratores adorabunt patrem in spũ
⁊ veritate. Naz ⁊ pr̃ tales querit:
qui adorent eum. Spũs est deus:
⁊ eos qui adorant eum: in spiritu
⁊ veritate oportet adorare. Dicit
ei mulier. Scio, qꝛ messias venit:
qui dicitur Christus. Cũ ergo ve
nerit: ille nobis annunciabit oĩa.
Dicit ei Jesus. Ego suz q loquor
tecum. Et continuo venerunt di-
scipuli eius: ⁊ mirabãtur quia cũ
muliere loquebatur, Nemo tamẽ
dixit: quid queris, aut quid loque-
ris cuz ea. Reliquit ergo hydriã
suam mulier: ⁊ abijt in ciuitatem:
⁊ dicit illis hominibus. Uenite,
⁊ videte hominem: qui dixit mihi
omnia quecunqꝫ feci. Nũquid ip-
se est Chr̃s? Exierũt ergo de ciui-
tate: ⁊ veniebant ad euz. Interea
rogabant eum discipuli dicentes.
Rabbi, manduca. Ille autem di-
xit eis. Ego cibum habeo mandu
care: quẽ vos nescitis. Dicebant

ergo discipuli adinuicem. Nunqd aliquis attulit ei mãducare? Dicit eis Jesus. Meus cibus est, vt faciam voluntatem eius qui misit me: vt perficiam opus eius. Nonne vos dicitis, ꝙ adhuc quatuor menses sunt: ⁊ messis venit? Ecce dico vobis: leuate oculos vestros, ⁊ videte regiones: quia albę sunt iam ad messez. Et qui metit: mercedem accipit: ⁊ cõgregat fructũ in vitam ęternam: vt ⁊ qui seminat simul gaudeat, ⁊ q metit. In hoc enim est verbum verum: quia alius est qui seminat: ⁊ alius est q metit. Ego misi vos metere: quod vos non laborastis. Alij laborauerunt: ⁊ vos in labores eorum introistis. Ex ciuitate autẽ illa multi crediderunt in euz samaritanorum: propter verbum mulieris testimonium perhibẽtis: quia dixit mihi omnia quęcunqꝫ feci. Cũ venissent ergo ad illuz samaritani: rogauerunt eũ vt ibi maneret. Et mãsit ibi duos dies. Et multo plures crediderunt ꝑꝑ sermonẽ eius. Et mulieri dicebant: qr iã non ꝑꝑ tuã loquelaz credimus. Ipsi eniz audiuimus: ⁊ scimus: quia hic est vere saluator mundi. Offertoriũ.

Intende voci orationis meę rex meus ⁊ deus meus: quoniaz ad te orabo domine. Secreta.

Respice domine propiti⁹ ad munera q̃ sacramus: vt ⁊ tibi grata sint, ⁊ nobis salutaria semꝑ existant. Per dominum nostrum ie. Prefatio. Qui corporali. Cõio.

Qui biberit aquam quã ego do, dicit dominus samaritanę: fiet in eo fons aquę salientis in vitam ęternam. Postcommunio.

Huius nos dñe perceptio sacramenti mundet a crimine: ⁊ ad celestia regna perducat. Per d.

Super populum. Oratio.

Presta quęsumus omnipotens deus: vt qui in tua protectione confidimus: cuncta nobis aduersantia, te adiuuante vincam⁹. Per dominum nostrum Jesum.

¶ Sabbato. Officium.



Verba mea auribus percipe domine: intellige clamorem meum: intende voci orõnis meę. ℣. Rex meus ⁊ deus meus. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui. Oro.

Presta quęsumus omnipotens deus: vt qui se, affligendo carnẽ, ab alimentis abstinent: sectando iustitiã, a culpa ieiunẽt. Per dominum. Secunda. De beata virigne. Tercia. Ecclesie.

Lectio Danielis prophete.

In dieb⁹ illis: Erat vir in babylone: ⁊ nomen eius Joachim. Et accepit vxorez nomine Susannam, filiam Helchię: pulchraz nimis: ⁊ timentem dñm. Parentes enim illius cũ essent iusti: erudie

runt filiam suam sm̄ legē Moysi. Erat autem Joachim diues valde: ⁊ erat ei pomarium vicinum domui sue. Et ad ipsuz confluebāt Judei: eo q̄ eēt honorabilior omnium. Et constituti sunt duo senes iudices in illo anno: de quibus locutus est domin⁹: quia egressa est iniquitas de Babylone a senibus iudicibus: qui videbantur regere populum. Isti frequentabant domum Joachim: ⁊ veniebant ad eos omnes qui habebant iudicia. Cum autem populus reuertisset post meridiez: ingrediebatur Susanna: ⁊ deambulabat ī pomario viri sui. Et videbant eā senes quotidie ingredientem ⁊ deambulantem: ⁊ exarserunt in concupiscentiam eius. Et euerterunt sensum suū: ⁊ declinauerunt oculos suos: vt non viderent celuz: neq̄ recordarentur iudiciorum iustoruz. Factum est autem cum obseruarent diem aptum: qn̄ eam possent inuenire solam: ingressa est aliqn̄ sicut heri ⁊ nudiustertius cum duabus solis puellis: voluitq̄ lauari in pomario. Estus quippe erat. Et nō erat ibi quisquam: preter duos senes absconditos, contemplantes eam. Dixit ergo puellis: Afferte mihi oleū ⁊ smigmata: ⁊ ostia pomarij claudite: vt lauer. Cum autem egresse essent puelle: surrexerunt duo senes: ⁊ accurrerunt ad eam ⁊ dixerunt. Ecce ostia pomarij clausa sunt: ⁊ nemo nos videt: ⁊ in ɔcupiscentia tui sum⁹. Quāobrem assentire nobis: ⁊ commiscere nobiscuz. Quod si nolueris: dicemus testimonium contra te: q̄ fuerit tecum iuuenis: ⁊ ob hanc causam emiseris puellas a te. Ingemuit Susanna, ⁊ ait. Angustie mihi sunt vndiq̄. Si eniz hoc ēgero: mors mihi est: si autem nō ēgero: non effugiam manus vestras. Sed melius est mihi absq̄ opere incidere in manus vestras: q̄̄ peccare in cōspectu dn̄i. Et exclamauit voce magna Susanna. Exclamauerunt autez ⁊ senes aduersus eam. Cum autez audissent clamorem in pomario famuli domus: irruerunt per posticum, vt viderent quidnam esset. Postq̄̄ autē senes locuti sunt: erubuerunt serui vehementer: quia nunq̄̄ dict⁹ fuerat sermo huiuscemodi, de Susanna. Et facta ē dies crastina. Cūq̄ venisset populus ad virum eius Joachim: venerunt ⁊ duo presbyteri pleni iniqua cogitatione aduersus Susannam: vt interficerēt eam. Et dixerunt coram populo. Mittite ad Susannam filiā Helchie: vxorem Joachim. Et statiz miserunt. Et venit cum parētib⁹ ⁊ filijs: ⁊ vniuersis cognatis suis. Flebāt igitur sui: ⁊ omnes qui nouerant eam. Consurgentes autez duo presbyteri in medio populi: posuerunt manus suas sup caput

eius. Que flens: suspexit ad celuz.
Erat enim cor eius fiduciam ha-
bens in dño. Et dixerunt presby-
teri. Cum deambularemus in po
mario soli: ingressa est hec cũ dua
bus solis puellis: 7 clausit hostia
pomarij: 7 dimisit puellas. Ve-
nitq; ad eam adolescens qui erat
absconditus: 7 concubuit cuz ea.
Porro, nos cuz essemus in angu
lo pomarij, videntes iniquitatez
cucurrimus ad eos: 7 vidim⁹ eos
pariter commisceri. Et illum qui
dem nequiuimus comprehende-
re, quia fortior nobis erat: 7 aper
to ostio exiliuit. Hanc autem cuz
apprehendissemus: interrogaui-
mus quisnam esset adolescens: 7
noluit indicare nobis. Huius rei
testes sumus. Credidit eis multi-
tudo quasi senibus 7 iudicibus po
puli: 7 condemnauerunt eam ad
mortem. Exclamauit autez voce
magna Susanna: 7 dixit. Deus
eterne, qui absconditorum es co-
gnitor: q nosti omnia anteq̃ fiãt:
tu scis qm̃ falsum contra me tule
runt testimoniuz. Et ecce morior
cum nihil horum fecerim: que isti
malitiose cõposuerunt aduersum
me. Exaudiuit autem dñs vocem
eius. Cumq; duceretur ad morté:
suscitauit dñs spiritum pueri iu-
nioris: cui nomen daniel: 7 excla-
mauit voce magna. Mũdus ego
sum a sanguine huius. Et conuer-
sus omnis populus ad eum dixit.
Quis est iste sermo: quem tu locu
tus es? Qui cum staret in medio
eorum ait. Sic fatui filij israel: nõ
iudicantes: neq; quod verũ est co
gnoscentes: condemnastis filiam
israel? Reuertimini ad iudiciuz:
qr falsum testimoniuz locuti sunt
aduersus eam. Reuersus est ergo
populus cum festinatione. Et di-
xit ad eos Daniel. Separate eos
abinuicem procul: 7 diiudicabo
eos. Cum ergo diuisi essent alter
ab altero: vocauit vnum de eis: 7
dixit ad eum. Inueterate dierum
malorum: nunc venerunt peccata
tua que operabaris prius: iudicãs
iudicia iniusta: innocentes oppri-
mens, 7 dimittens noxios: dicen- 8.a
te dño: innocentem 7 iustum non
interficies. Nũc ergo si vidisti eã:
dic sub qua arbore videris eos col
loquentes sibi. Qui ait. Sub schi-
no. Dixit autem ei Daniel. Re-
cte mentitus es in caput tuũ. Ec-
ce enim angelus dñi accepta sen-
tentia ab eo: scindet te mediũ. Et
amoto eo: iussit venire alium. Et
dixit ei. Semen Chanaan 7 nõ iu
da: species decepit te: 7 concupi-
scentia subuertit cor tuum. Sic fa
ciebatis filiab⁹ israel: 7 ille timen
tes loquebantur vobis. Sed non
filia iuda sustinuit iniquitatem ve
strã. Nunc ergo: dic mihi sub qua
arbore comprehenderis eos lo-
quentes sibi. Qui ait. Sub prino.
Dixit aũt ei Daniel. Recte men

titus es et tu in caput tuum. Manet enim angelus dñi gladium habens: vt secet te medium: et interficiat vos. Exclamauit itaqz omnis populus voce magna: et benedixerunt deum qui saluat sperantes in se. Et cõsurrexerũt aduersus duos presbyteros: conuicerat eniz eos Daniel ex ore suo falsuz dixisse testimonium. Feceruntqz eis sicut male egerant aduersus proximũ: et interfecerunt eos. Et saluat⁹ est sanguis innoxi⁹ in illa die. ℟. Si ambulez in medio vmbrę mortis non timebo mala: qm̃ tu mecum es domine. ℣. Virga tua et baculus tuus: ipsa me consolata sunt.

Secundum Joannem.

8.a In illo tẽpore: Perrexit Jesus in montem oliueti: et diluculo iterum venit in templum. Et omnis populus venit ad eũ: et sedens docebat eos. Adducunt autẽ scribe, et pharisei mulierem in adulterio deprehensam: et statuerunt eã in medio: et dixerũt ei. Magister: hęc mulier modo deprehensa est in adulterio. In lege autẽ Moyses mandauit nobis huiusmodi lapidare. Tu ergo quid dicis? Hoc autem dicebant tentantes euz: vt possent accusare eum. Jesus autẽ inclinans se deorsum: digito scribebat in terra. Cũ aũt perseuerarent interrogantes eum: erexit se et dixit eis. Qui sine peccato est vestrum, primus in illaz lapidẽ mittat. Et iterum se inclinans: scribebat digito in terra. Audientes autem: vnus post vnum exibant: incipientes a senioribus. Et remansit Jesus solus: et mulier in medio stans: Erigens autem se Jesus: dixit ei. Mulier vbi sunt qui te accusabant? Nemo te cõdemnauit? Quę dixit. Nemo domine. Dixit autez Jesus. Nec ego te condemnabo. Vade et amplius iam noli peccare. Offertorium.

Gressus meos dirige domine secundum eloquium tuum: vt non dominetur mei omnis iniustitia o domine. Secreta.

Concede quęsum⁹ omnipotens deus: vt huius sacrificij munus oblatum: fragilitatem nostrã ab omni malo purget semp et muniat. Per dominum nostrum ie. Prefatio. Qui corporali. Cõio.

Nemo te condemnauit mulier? nemo domine: nec ego te cõdemnabo: iam amplius noli peccare.

Quęsumus om- Postcõ. nipotens deus: vt inter ei⁹ membra numeremur: cuius corpori communicauim⁹ et sanguini Per eundem dominum nostruz.

Super populum. Oratio.

Pretende domine fidelibus tuis dexteram cęlestis auxilij: vt te toto corde perquirant: et quę digne postulant, consequi mereant. Per dominum nostrum Jesum Christum filium tuum: qui tecũ.

¶ Dominica quarta. Officium.



Etare hierusalem: 7 conuentum facite omnes qui diligitis eã: gaudete cuz letitia, qui i tristitia fuistis: vt exultetis 7 satiemini ab vberibus cõsolationis vestrę. ℣. Letatus sum in his quę dicta sunt mihi: in domũ domini ibimus. Gloria patri 7 fi. Oratio.

C Oncede quesum⁹ omnipotens deus: vt qui ex merito nrę actionis affligimur: tuę gratię consolatione respirem⁹. Per. Secunda. Deus q char. Tertia. A cunctis. Ad galathas.

4.d F Ratres: Scriptum est quoniam Abrahã duos filios habuit, vnum de ancilla: 7 vnũ de libera. Sed qui de ancilla ßm carnez natus est: qui autem de libera: per repromissionem. Quę sunt per allegoriam dicta. Hęc enim sunt duo testamenta. Unũ quidem in monte syna in seruitutẽ generans: quę est agar. Syna enim mons est in Arabia: qui coniunctus est ei quę nunc est Hierusalem, 7 seruit cum filijs suis. Illa autem quę sursum est Hierusalem, libera est: quę est mater nostra. Scriptum est eniz. Letare sterilis, q̃ non paris: erumpe 7 clama, que non parturis: qa multi filij desertę, magis q̃ eius, que habet virum. Nos autez fratres: secundum Isaac promissionis filij sum⁹. Sed quo modo tũc is, qui ßm carnem natus fuerat, persequebatur eum qui ßm spiritum: ita 7 nũc. Sed quid dicit scriptura? Eijce ancillaz, 7 filium ei⁹. Non enim erit heres filius ancillę: cum filio liberę. Itaq3 fratres: non sumus ancillę filij, sed liberę: Qua libertate, Christus nos liberauit. ℟. Letatus suz in his quę dicta sunt mihi, in domum dñi ibimus. ℣. Fiat pax in virtute tua: 7 abũdantia in turrib⁹ tuis. Tract. Qui confidunt in dño sicut mons sion, non commouebit in ęternũ, q habitat in Hierusalẽ. ℣. Montes in circuitu eius: 7 dñs in circuitu populi sui: ex hoc nunc 7 vsq3 in seculum. Secundum Ioannem.



I N illo tempore: Abijt Jesus trans mare galileę, quod est tyberiadis, 7 sequebatur eũ multitudo magna: quia videbãt signa quę faciebat super his, qui infirmabant. Subijt ergo in montem Jesus: 7 ibi sedebat cũ discipulis suis. Erat autem proximum pascha: dies festus iudęorum. Cũ subleuasset ergo oculos Jesus, 7 vidisset q2 multitudo maxima venit ad eum: dicit ad Philippuz. Unde emem⁹ panes: vt manducent hi? Hoc au

tem dicebat: tentans eum. Ipse
enim sciebat: quid esset facturus.
Rñdit ei Philippus. Ducento-
rum denariorum panes non suffi-
ciunt eis: vt vnusquisq; modicuz
quid accipiat. Dicit ei vnus ex di
scipulis eius: Andreas frater Si-
monis Petri. Est puer vnus hic:
q habet q̃nq; panes hordeaceos
7 duos pisces. Sed hec, quid sunt
inter tantos? Dixit ergo Jesus.
Facite homines discũbere. Erat
autem fenum multũ in loco. Di
scubuerunt ergo viri: numero q̃si
quinq; millia. Accepit ergo iesus
panes: 7 cum gratias egisset: di-
stribuit discumbentibus. Simili-
ter 7 ex piscibus: quantum vole-
bant. Ut autez impleti sunt, dixit
discipulis suis. Colligite, que su-
perauerunt fragmẽta, ne pereãt.
Collegerunt ergo: 7 impleuerũt
duodecim cophinos, fragmento
rum: ex quinq; panibus hordea-
ceis, que superfuerũt his qui man
ducauerant. Illi ergo homines
cum vidissent quod fecerat signũ:
dicebant. Quia hic est vere pro-
pheta: qui vẽturus est in munduz.
Credo in vnum. Offertorium.
Laudate dñm quia benignus est:
psallite nomini eius quoniaz sua-
uis est: omnia quecunq; voluit fe-
cit in celo 7 in terra. Secreta.
Sacrificiis presentib9 domi-
ne quesum9 placatus inten
de: vt 7 deuotioni nostre proficiat
7 saluti. Per dominum. Cõio.
Hierusalem que edificatur vt ci-
uitas: cuius participatio eius in
idipsum: illuc eniz ascẽderunt tri-
bus tribus dñi: ad cõfitendum no
mini tuo dñe. Postcommunio.
Da nobis misericors deus,
vt sancta tua quibus inces
santer explemur: syncẽris tracte
mus obsequiis: 7 fideli semp men
te sumamus. Per dominum no.
¶ Feria secunda. Officium.



Deus, in nomi
ne tuo saluum
me fac: 7 i virtute tua
iudica me: deus exau
di orationem meaz.
V. Dñi alieni insurre
xerunt in me: 7 fortes
quesierunt animam
meam. Gloria patri 7 filio. Oro.
Presta q̃s omnipotens de9:
vt obseruationes sacras, an
nua deuotione recolentes: 7 cor
pore tibi placeam9 7 mẽte. Per.
Secunda. Exaudi quesumus dñe
sup. Tertia. Omnipotens semp i.
qui viuoruz. Lectio libri regum.
In diebus illis: Uenerũt due iij 3.c
mulieres meretrices ad re-
gem Salomonẽ: steteruntq; corã
eo. Quarum vna ait. Obsecro mi
dñe: ego 7 mulier hec habitaba-
mus in domo vna: 7 peperi apud
eam in cubiculo. Tertia vero die,
postq̃ ego pẽperi: peperit, 7 hec.
Et eramus simul: nullusq; alius

in domo nobiscum, exceptis no-
bis duabus. Mortuus est autem
filius mulieris huius nocte: dor-
miens quippe oppressit eum. Et
consurgens intempestę noctis si
lentio: tulit filium meum de late-
re meo ancillę tuę dormientis: ⁊
collocauit in sinu suo. Suum auté
filium qui erat mortuus posuit in
sinu meo. Cumqꝫ surrexissem ma
ne, vt darem lac filio meo: appa-
ruit mortuus. Quem diligentius
intuens clara luce: deprehendi nó
esse meum, quem genueram. Re-
spondítqꝫ altera mulier. Non est
ita: sed filius tuꝰ mortuus est: meꝰ
autem viuit. Econtrario illa dice
bat. Métiris. Filius quippe meꝰ
viuit: ⁊ filius tuus mortuꝰ est. Atqꝫ
in hunc modum cótendebant co-
ram rege. Tũc rex ait. Hęc dicit,
filius meꝰ viuit: ⁊ filius tuus mor-
tuus est: ⁊ ista respondet, non, sed
filius tuus mortuus est: meus au-
tem viuit. Dixit ergo rex. Affer
te mihi gladium. Cumqꝫ attulis-
sent gladium coraz rege: diuidite
inquit infanté viuum in duas par
tes: ⁊ date dimidiam partem vni:
⁊ dimidiam partez alteri. Dixit
autem mulier cuius filius erat vi-
uus ad regem: cómota sunt quip-
pe viscera eius super filio suo. Ob
secro domine: date illi infanté vi
uuz: ⁊ nolite interficere eũ. E con-
trario illa dicebat. Nec mihi, nec
tibi: sed diuidatur. Respódit rex,
⁊ ait. Date huic infantem viuuz:
⁊ non occidatur. Hęc est eniz ma-
ter eius. Audiuit itaqꝫ omnis isra
el iudicium quod iudicasset rex: ⁊
timuerunt regez: videntes sapien
tiam dei esse in eo, ad faciendũz iu
dicium. R. Esto mihi in deũ pro
tectorem ⁊ in locum refugij, vt sal
uum me facias. V. Deus in te spe
raui dñe: non confundar in ęter-
num. Tractus. Domine non se-
cundum. Secundum Joannem.

IN illo tépore: Prope erat
pascha Iudeorum: ⁊ ascen-
dit Jesus hierosolymam: Et in-
uenit in templo vendentes oues,
⁊ boues, ⁊ columbas: ⁊ nummula
rios sedentes. Et cũ fecisset quasi
flagellum de funiculis: omnes eie
cit de templo. Oues quoqꝫ ⁊ bo-
ues: ⁊ nummulariorũz effudit ęs:
⁊ mensas subuertit: ⁊ his ꝙ colum
bas vendebant dixit. Auferte ista
hinc: ⁊ nolite facere domum pa-
tris mei: domum negociationis.
Recordati vero sunt discipuli eiꝰ
quia scriptũ est. Zelus domus tue
comedit me. Respóderunt ergo
iudei: ⁊ dixerunt ei. Quod signũ
ostédis nobis: quia hęc facis? Re
spondit Jesus: ⁊ dixit eis. Solui
te templum hoc: ⁊ in tribus dieb'
excitabo illud. Dixerunt ergo iu
dei. Quadraginta ⁊ sex annis edi
ficatum est templum hoc: ⁊ tu in
tribus diebus excitabis illud? Il
le autez dicebat de templo corp'

ris sui. Cum ergo resurrexisset a
mortuis: recordati sunt discipuli
eius: quia hoc dicebat de corpore
suo. Et crediderũt scripturę, ⁊ ser
moni, quem dixit Jesus. Cum au
tem esset hierosolymis in pascha
in die festo: multi crediderunt in
nomine eius, videntes signa quę
faciebat. Ipse autem Jesus non
credebat semetipsum eis: eo ꝙ ip
se nosset omnes: ⁊ quia opus ei nõ
erat, vt quis testimoniũ perhibẽ
ret de homine. Ipse enim sciebat,
quid esset in homine. Offertoriũ.
Iubilate deo omnis terra: serui
te domino in lętitia: intrate in cõ
spectu eius in exultatione: quia do
minus ipse est deus. Secreta.
Oblatum tibi domine sacri
ficium: viuificet nos semper
⁊ muniat. Per dominũ nostrũ.
Prefatio. Qui corporali. Cõio.
Ab occultis meis munda me do
mine: ⁊ ab alienis parce seruo tuo.
Sumptis dñe Postcõio.
salutaribus sacramẽtis: ad
redemptionis ęternę quęsumus
proficiamus augmentum. Per.
Super populum. Oratio.
Deprecationem nostrã quę
sumus domine benignus exaudi:
⁊ quibus supplicandi pręstas affe
ctum: tribue defensionis auxiliũ.
Per dominum nostrum Jesum
Christum filium tuum: qui tecum
viuit ⁊ regnat in vnitate spiritus
sancti deus per omnia secula se.

¶ Feria tertia. Officium.



Exaudi deus ora
tionem meam:
⁊ ne despexeris depre
cationem meam: in
tende in me: ⁊ exaudi
me. Ps. Contristatus
sum in exercitatione
mea: ⁊ conturbatus
sum a voce inimici: ⁊ a tribulatio
ne peccatoris. Gloria pa. Oratio.
Sacrę nobis dñe q̃s obserua
tionis ieiunia: ⁊ pię conuer
sationis augmentum: ⁊ tuę propi
ciationis continuum pręstent au
xilium. Per. Secunda. De btõ
Dñico. Tertia. Concede q̃s ops
deus vt inter. Lectio libri exodi.
In diebus illis: Locutus est 32.b
dñs ad Moysen dicẽs. De
scende de mõte: peccauit populus
tuus quem eduxisti de terra ęgy
pti. Recesserunt cito de via: quam
ostendisti eis. Feceruntq; sibi vitu
lum conflatilem: ⁊ adorauerunt:
atq; immolantes ei hostias dixe
runt. Isti sunt dii tui israel: qui te
eduxerunt de terra ęgypti. Rur
sumq; ait dñs ad Moysen. Cer
no ꝙ populus iste durę ceruicis
sit: dimitte me vt irascatur furor
meus contra eos: ⁊ deleam eos: fa
ciamq; te in gentẽ magnã. Moy
ses autem orabat dñm deum suũ
dicens. Cur dñe irascit̃ furor tuus
contra populum tuum: quem edu
xisti de terra ęgypti i fortitudine

magna:⁊ i manu robuſta? Ne que
ſo dicant egyptij? callide eduxit
eos:vt interficeret in montibus:
⁊ deleret de terra. Quieſcat ira
tua:⁊ eſto placabilis ſuper nequi-
tia populi tui. Recordare Abra-
ham: Iſaac:⁊ Iſrael ſeruoꝝ tuo-
rum:quibus iuraſti per temetip-
ſum dicẽs. Multiplicabo ſemen
veſtrum ſicut ſtellas celi:⁊ vniuer
ſam terram hanc de qua locutus
ſum dabo ſemini veſtro:⁊ poſſide
bitis eam ſemper. Placatuſq; eſt
dñs ne faceret malum:qd locutus
fuerat. Et miſert⁹ eſt populo ſuo:
dñs deus noſter. R. Exurge do-
mine fer opez nobis:⁊ libera nos
propter nomen tuũ. V. Deus au
ribus noſtris audiuimus: patres
noſtri annũciauerunt nobis:opus
qd operat⁹ es in diebus eoꝝ: ⁊ in
dieb⁹ antiquis. Scdm Joannẽ.

7.c In illo tpe: Jaz die feſto me-
diante aſcẽdit Jeſus in tem
plum,⁊ docebat. Et mirabantur
Judei dicentes. Quõ hic literas
ſcit:cum non didicerit? Rñdit eis
Jeſus:⁊ dixit. Mea doctrina,nõ
eſt mea:ſed eius qui miſit me. Si-
quis voluerit voluntatem eius fa
cere:cognoſcet de doctrina mea:
vtrum ex deo ſit,an ego a meipſo
loquar. Qui a ſemetipſo loquit:
gloriam propriã querit. Qui au-
tem querit gloriam eius qui miſit
illum:hic verax eſt: ⁊ iniuſtitia in
illo non eſt. Nonne Moyſes de-
dit vobis legem:⁊ nemo ex vobis
facit legem? Quid me queritis in
terficere? Rñdit turba:⁊ dixit. De
monium habes. Quis te querit in-
terficere? Rñdit ieſus:⁊ dixit eis.
Unuz opus feci:⁊ oẽs miramini.
Propterea Moyſes dedit vobis
circunciſionẽ:non quia ex Moy-
ſe eſt:ſed ex patribus. Et in ſabba
to circunciditis hominẽ. Si cir-
cunciſionem accipit homo in ſab
bato,vt non ſoluatur lex Moyſi:
mihi indignamini:qꝛ totum ho-
minem ſanuz feci in ſabbato. No-
lite iudicare ſm faciem:ſed iuſtuz
iudicium iudicate. Dicebãt ergo
quidam ex hieroſolymis. Nonne
hic eſt,quem querunt interficere?
Ecce palam loquitur:⁊ nihil ei di
cunt. Nunquid vere cognouerunt
principes:quia hic eſt Chriſtus?
Sed hunc ſcimus vnde ſit: Chri-
ſtus autem cuz venerit:nemo ſcit
vnde ſit. Clamabat ergo ieſus do
cens in templo: ⁊ dicens. Et me
ſcitis:⁊ vnde ſim ſcitis:⁊ a meip-
ſo non veni:ſed eſt verus q me mi
ſit,quez vos neſcitis. Ego ſcio eũ:
⁊ ſi dixero quia neſcio eum:ero ſi-
milis vobis mẽdax. Sed ſcio eũ.
quia ab ipſo ſum:⁊ ipſe me miſit.
Querebant ergo eum apprehen-
dere: ⁊ nemo miſit in illum ma-
nus:quia nondum venerat hora
eius. De turba autem:multi cre-
diderunt in eum. Offertorium.
Expectans expectaui dominum:
⁊ reſpexit

⁊ respexit me: ⁊ exaudiuit depre-
cationem meam: ⁊ immisit in os
meum canticum nouum: hymnuz
deo nostro. Secreta.
HEc hostia dñe q̃s emūdet no
stra delicta: ⁊ ad sacrificium cele-
brandum, subditorum tibi corpo-
ra, mentesq; sanctificet. Per do.
Prefatio. Qui corporali. Cōio.
Letabimur in salutari tuo: ⁊ i no
mine dei nostri magnificabimur.
HUius nos dñe Postcōio.
perceptio sacramenti mun
det a crimine: ⁊ ad celestia regna
perducat. Per dominuz nostrū.
Super populum. Oratio.
MIserere domine pplo tuo:
⁊ cōtinuis tribulationib⁹ laboran
tem: ppitius respirare cōcede. p.
¶ Feria quarta. Officium.



DUz sanctifica
tus fuero i vo
bis: congregabo vos
de vniuersis terris: ⁊
effundam super vos
aquam mundam: ⁊
mūdabimini ab om-
nibus inquinamētis
vestris: ⁊ dabo vobis spiritum no
uum. ℣. Benedicā dñm in omni
tempore: semper laus eius in ore
meo. Gloria. Flectamus genua.
℣. Dominus vobiscum. Oro.
DEus q ⁊ iustis premia me-
ritorum: ⁊ peccatoribus p
ieiunium veniam prebes: misere-
re supplicibus tuis: vt reatus no-
stri cōfessio: indulgentiam valeat
percipere delictoruz. Per domi.
Lectio Ezechielis pphete.
HEc dicit dñs deus. Sanctifi 36.c
cabo nomen meum magnum: vt
sciant gentes, quia ego dñs: cum
sanctificatus fuero in vobis corā
eis. Tollam quippe vos de genti
bus: ⁊ congregabo vos de vniuer
sis terris: ⁊ adducaz vos in terrā
vestram. Et effundam super vos
aquam mundam: ⁊ mūdabimini
ab omnib⁹ inquinamētis vestris:
⁊ ab vniuersis idolis vestris, mun
dabo vos. Et dabo vobis cor no-
uum: ⁊ spiritum nouum ponaz in
medio vestri. Et auferaz cor lapi-
deum de carne vestra: ⁊ dabo vo-
bis cor carneum: ⁊ spm̄ meum po
naz in medio vestri. Et faciā vt in
p̄ceptis meis ambuletis: ⁊ iudicia
mea custodiatis: ⁊ operemini. Et
habitabitis in terra, quā dedi pa
tribus vestris: ⁊ eritis mihi in po
pulum: ⁊ ego ero vobis in deum.
Dicit dominus ops. ℟. Uenite
filij audite me, timorē domini do-
cebo vos. ℣. Accedite ad eū ⁊ illu
minamini: ⁊ facies vestre nō con-
fundent̄. ℣. Dñs vobiscuz. Orem⁹.
Flectamus genua. Oratio.
PResta q̃s omnipotens de⁹:
vt quos ieiunia votiua casti
gant: ipsa quoq; deuotio sancta le
tificet: vt terrenis affectibus miti
gatis: facilius celestia capiamus.
Per dominum nostrum Jesum.

Secreta. Exaudi quesumus dñe supplicum. A cunctis.

Lectio Esaie prophete.

1.c Hec dicit dñs deus. Lauamini:mundi estote:auferte malũ cogitationum vestrarum ab oculis meis. Quiescite agere peruerse:discite benefacere. Querite iudiciũ: subuenite oppresso: iudicate pupillo:defendite viduam:⁊ venite, ⁊ arguite me:dicit dñs. Si fuerint peccata vestra vt coccinuz: quasi nix dealbabuntur. Et si fuerint rubra quasi vermiculus:velut lana, alba erunt. Si volueritis ⁊ audieritis me:bona terre comedetis. Dicit dñs ops. ℟. Beata gens cuius est dñs deus eoꝛuz:populus quez elegit dñs in hereditatẽ sibi. ℣. Verbo dñi celi firmati sunt: ⁊ spũ oꝛis eius omnis virtus eoꝛũ. Tractus. Domine non sm pec.

Secundum Joannem.

9.a In illo tpe: Preteriens Jesus:vidit hominem cecum a natiuitate:⁊ interrogauerunt eum discipuli sui. Rabbi:quis peccauit: hic,aut parentes eiꝰ,vt cecus nasceretur? Rñdit Jesus. Neq3 hic peccauit,neq3 parẽtes eius:sed vt manifestent opera dei i illo. Me opoꝛtet operari opera eius, q misit me:donec dies est. Venit nox: qñ nemo potest operari. Quãdiu in mũdo sum:lux suz mundi. Hec cum dixisset:expuit in terraz:⁊ fecit lutum ex sputo:⁊ liniuit lutum super oculos eiꝰ:⁊ dixit ei. Vade, ⁊ laua in natatoꝛia syloe:quod interpretatur missus. Abijt ergo,⁊ lauit:⁊ venit vidẽs. Itaq3 vicini, ⁊ qui viderant illuz prius q2 mendicus erat:dicebãt. Nõne hic est, qui sedebat ⁊ mẽdicabat? Alij dicebant quia hic est:alij autem nequaquaz:sed similis est ei. Ille vero dicebat:q2 ego sum. Dicebant ergo ei. Quõ aperti sunt tibi oculi? Rñdit. Ille homo qui dicitur Jesus:lutum fecit:⁊ vnxit oculos meos:⁊ dixit mihi. Vade ad natatoꝛia syloe:⁊ laua. Et abij: ⁊ laui: ⁊ vidi. Et dixerunt ei. Ubi est ille? Ait. Nescio. Adducunt autem eũ ad phariseos q cecus fuerat. Erat autem sabbatum:qñ lutũ fecit Jesus ⁊ aperuit oculos eius. Iterum ergo interrogabant euz pharisei quõ vidisset. Ille autem dixit eis. Lutum posuit mihi super oculos ⁊ laui,⁊ video. Dicebant ergo ex phariseis quidã. Non est hic homo a deo:qui sabbatuz non custodit. Alij dicebant. Quõ potest homo peccatoꝛ hec signa facere? Et schisma erat inter eos. Dicunt ergo ceco iterum. Tu quid dicis de eo,qui aperuit oculos tuos? Ille aũt dixit:quia propheta est. Non crediderunt ergo iudei de illo:q2 cecus fuisset,⁊ vidisset:donec vocauerunt parentes eius qui viderat. Et interrogauerũt eos dicentes. Hic est filius vester:quem vos

dicitis quia cecus natus est? Quo modo ergo nunc videt? Rñderũt eis parentes eius: et dixerunt. Scimus quia hic est filius noster: et quia cecus natus est. Quõ autem nunc videat nescimus: aut quis ei9 aperuit oculos nos nescimus. Ipsũ interrogate. Etatem habet: ipse de se loquatur. Hec dicebant parentes eius: quia timebant iudeos. Jam eniz conspirauerant iudei: vt siquis eum confiteretur chrm: extra synagogam fieret. Propterea parentes eius dixerunt: quia etatem habet: ipsũ interrogate. Vocauerunt ergo rursum hominem qui fuerat cecus: et dixerũt ei. Da gloriam deo. Nos scim9 quia hic homo peccator est. Dixit ergo ille. Si peccator est, nescio. Unum scio: quia cecus cum essem: modo video. Dixerunt ergo illi. Quid fecit tibi? Quo modo aperuit tibi oculos? Respõdit eis. Dixi vobis iam: et audistis. Quid iterum vultis audire? Nunqd et vos vultis discipuli eius fieri? Maledixerunt ergo ei: et dixerunt. Tu discipulus eius sis: nos autem Moysi discipuli sumus. Nos scim9 quia Moysi locutus est deus: hunc autem nescimus vnde sit. Respõdit ille homo: et dixit eis. In hoc eniz mirabile est: quia vos nescitis vnde sit: et aperuit oculos meos. Scim9 autem quia peccatores Deus non audit: sed siquis dei cultor est, et voluntatem eius facit: hũc exaudit. A seculo non est auditum: quia aperuit quis oculos ceci nati. Nisi esset hic a Deo: non poterat facere quicquam. Rñderunt: et dixerunt ei. In peccatis natus es totus: et tu doces nos? Et eiecerunt eũ foras. Audiuit Jesus quia eiecerũt eũ foras: et cum inuenisset eum dixit ei. Tu credis in filium dei? Rñdit ille: et dixit. Quis est dñe: vt credã in eũ? Et dixit ei Jesus. Et vidisti eum: et qui loquitur tecuz ipse est. Et ille ait. Credo domine. Et prócidens: adorauit euz. Offertoriũ.

Benedicite gẽtes dominum deũ nostrum: et obaudite vocez laudis eius: qui posuit animam meaz ad vitam: et nõ dedit commoueri pedes meos: benedictus dñs, q non amouit deprecationẽ meaz, et misericordiam suam a me. Secreta.

Supplices te dñe rogamus: vt his sacrificijs peccata nostra mundentur: quia tunc veram nobis tribuis mentis et corporis sanitatem. Per dominũ nostrũ. Prefatio. Qui corporali. Cõio.

Lutũ fecit ex sputo dñs: et liniuit oculos meos: et abij: et laui: et vidi: et credidi deo. Postcommunio.

Sacramenta que sumpsimus dñe deus noster: et spiritalibus nos repleant alimẽtis: et corporalib9 tueantur auxilijs. Per.

Super populum. Oratio.

Pateant aures misericordie

tuę domine precib⁹ supplicantiū:
7 vt petentibus desiderata conce
das:fac eos quę tibi sunt placita
postulare. Per dominuz nostrū.

¶ Feria quinta. Officium.



Letetur cor quę
rentium domi
num: quęrite dñm 7
confirmamini:queri
te faciem eius semp.
℣ Confitemini dño
7 inuocate nomē ei⁹:
annunciate inter gen
tes opera eius. Gloria. Oratio.

Presta q̄s ops deus:vt quos
ieiunia votiua castigant:ip-
sa quoq3 deuotio sctā letificet: vt
terrenis affectibus mitigatis:fa-
cilius celestia capiam⁹. Per do.
Secunda. Ineffabilem. Tertia.
Pretende. Lectio libri regum.

iiij.4.c In dieb⁹ illis: Venit mulier
sunamitis ad Heliseuz virū
dei:in montem Carmeli. Cumq3
vidisset eam vir Dei de cōtra:ait
ad Gieçi puerum suuz. Ecce suna
mitis illa. Vade ergo in occursuz
eius:7 dic ei. Recte ne agitur cir-
ca te,7 circa virum tuum: 7 circa
filium tuum? Quę rn̄dit. Recte.
Cumq3 venisset ad virum Dei in
montem:apprehendit pedes ei⁹.
Et accessit Gieçi:vt amoueret eā.
Et ait homo dei. Dimitte illam:
anima enim eius in amaritudine
est:7 dñs celauit a me:7 non indi-
cauit mihi. Quę dixit illi. Nungd
petiui filium a dño meo? Nunqui
non dixi tibi,ne illudas me? Et i
le ait ad Gieçi. Accinge lumbo
tuos:7 tolle baculum meuz in ma
nu tua:7 vade. Si occurrerit ti
homo,non salutes eum. Et si sal
tauerit te quispiam: non rn̄dea
illi. Et pones baculum meum s 7.b
per faciem pueri. Porro, mat
pueri ait. Viuit dñs, 7 viuit an
ma tua:non dimittam te. Surre
xit ergo,7 secutus est eā. Giezi a
tez precesserat eos:7 posuerat ba
culum super faciē pueri:7 nō era
vox neq3 sensus. Reuersusq3 est i
occursum eius:7 nunciauit ei di
cens. Non surrexit puer. Ingre
sus est ergo Heliseus domū:7 ecc
puer mortuus iacebat in lectul
eius. Ingressusq3 clausit ostiuz s
per se 7 super puerum:7 orauit ad
dñm. Et ascēdit, 7 incubuit sup
puerum:posuitq3 os suum, sup o
eius:7 oculos suos, super oculo
eius:7 manus suas, super manu
eius. Et incuruauit se super eum:
calefacta est caro pueri. At ille r
uersus deambulauit in domo s
mel:huc atq3 illuc. Et ascendit,
incubuit super pueruz:7 oscitau
puer septies:aperuitq3 oculos. A
ille vocauit Gieçi:7 dixit ei. Vo
ca sunamiten hanc. Quę vocat
ingressa est ad euz. Qui ait. Tol
filium tuum. Venit illa, 7 corru
ad pedes eius:7 adorauit sup ter
ram. Tulitq3 filiuz suum:7 egress
est.

est. Et heliseus reuersus est in galgala. ℟. Respice domine in testamentum tuum: et animas pauperum tuorum ne obliuiscaris in finem. ℣. Exurge domine, et iudica causam tuā: memor esto opprobrij seruorum tuorum. Secūdū Lucā.

7.b In illo tempore: Ibat Jesus in ciuitatē q̄ vocat̄ Naym: et ibant cum illo discipuli eius: et turba copiosa. Cum autē appropinquaret portę ciuitatis: ecce defunctus efferebatur, filius vnicus matris sue. Et hęc vidua erat: et turba ciuitatis multa cum illa. Quam cum vidisset Jesus: misericordia motus super eam: dixit illi. Noli flere. Et accessit: et tetigit loculum. Hi autem qui portabant steterunt. Et ait. Adolescēs: tibi dico surge. Et resedit, q erat mortuus: et cepit loqui. Et dedit illum matri suę. Accepit aūt omnes timor: et magnificabant deū dicentes. Quia propheta magnus surrexit in nobis: et quia deus visitauit plebem suam. Offertoriū.

Domine ad adiuuandum me festina: confundantur oēs qui cogitant seruis tuis mala. Secreta.

Purifica nos misericors deus: vt ecclesie tuę preces: quę tibi gratę sunt pia munera deferentes: fiant expiatis mentibus gratiores. Per dominum nostrum. Psalmo. Qui corporali. Cōio.

Domine memorabor iustitię tuę solius: deus docuisti me a iuuentute mea: et vsq; in senectam et seniū, deus ne derelinquas me. Postcō.

Celestia dona capiētibus q̄s domine: nō ad iudiciū prouenire patiaris: quę fidelibus tuis ad remediū prouidisti. Per do.

Super populum. Oratio.

Populi tui deus institutor et rector: peccata quibus impugnatur expelle: vt semp tibi placitus: et tuo munimine sit securus. Per.

¶ Feria sexta. Officium.



Meditatio cordis mei in cōspectu tuo semp: domine adiutor meus et redemptor meus. Ps. Celi enarrāt gloriā dei: et opera manuū eius annunciat firmamentum. Gloria patri. Oratio.

Deus qui ineffabilibus mundum rēnouas sacramētis: pręsta q̄s: vt ecclesia tua, et eternis proficiat institutis: et tpalibus nō destituatur auxilijs. Per domi. Secunda. Exaudi q̄s dñe sup. iij. Omnipotens sempiterne deus q viuorum. Lectio libri regum. iiij.17.c

In diebus illis: Egrotauit filius mulieris matrisfamilias: et erat languor fortissimus: ita vt non remaneret in eo halitus. Dixit ergo ad Heliā. Quid mihi et tibi vir dei? Ingressus es ad me, vt rememorarentur iniquitates

meę:⁊ interficeres filium meum?
Et ait ad eam Elias. Da mihi fi-
lium tuum. Tulitq; eum de sinu il
lius:⁊ portauit in cęnaculum, vbi
ipse manebat:⁊ posuit super lectū
suum:⁊ clamauit ad dñm, ⁊ dixit.
Dñe deus meus:etiam ne viduā:
apud quam ego vtcunq; sustētor,
afflixisti:vt interficeres filiuz ei⁹?
Et expandit se:atq; mensus est su
per puerum tribus vicibus. Cla-
mauitq; ad dñm, ⁊ ait. Dñe deus
meus:reuertatur obsecro anima
pueri huius in viscera eius. Exau
diuit autem dñs vocem Elię:⁊ re
uersa est anima pueri intra euz, ⁊
reuixit. Tulitq; Elias puerum, ⁊
deposuit eum de cęnaculo in infe-
riorem domum:⁊ tradidit matri
suę:⁊ ait illi. En viuit filius tuus.
Dixitq; mulier ad Eliam. Nunc
in isto cognoui qm̄ vir dei es tu:⁊
verbum dñi in ore tuo verum est.
℟. Bonum est cōfidere in domi
no q̄ꝫ cōfidere in homine. ℣. Bo-
num est sperare in domino:q̄ꝫ spe
rare in principibus. Tractus.
Domine non secunduz peccata.
11,a Secundum Ioannem.
In illo tempore:Erat quidā
languens Laçarus a Bethania:
de castello Marię ⁊ Marthę so-
rorum eius. Maria autem erat
quę vnxit dominum vnguento: ⁊
extersit pedes eius capillis suis:
cuius frater Laçarus infirmaba
tur. Miserunt ergo sorores eius
ad eum, dicentes. Domine, ecce
quem amas infirmatur. Audiens
autem Iesus, dixit eis. Infirmi-
tas hęc, non est ad mortez:sed pro
glora dei:vt glorificetur filius dei
per eam. Diligebat autem Iesus
Martham, ⁊ sororem eius Ma-
riam:⁊ Laçarum. Ut ergo audi-
uit, q2 infirmabatur:tunc quidem
mansit in eodez loco duobus die-
bus. Deinde post hęc dicit disci-
pulis suis. Eamus in Iudeam ite-
rum. Dicunt ei discipuli. Rabbi:
nunc quęrebant te Iudei lapida
re:⁊ iterum vadis illuc? Respon-
dit Iesus. Nonne duodecim ho-
rę sunt diei? Siquis ambulauerit
in die, non offendit:quia lucez hu-
ius mundi videt. Si autem ambu
lauerit in nocte, offendit:quia lux
nō est in eo. Hec ait:⁊ post hęc di-
cit eis. Laçar⁹ amicus noster dor
mit:sed vado, vt a somno excitē
euz. Dixerunt ergo discipuli ei⁹.
Domine, si dormit:salu⁹ erit. Di
xerat autem Iesus de morte ei⁹:
illi autez putauerunt quia de dor-
mitione somni diceret. Tunc er
go dixit eis Iesus manifeste. La
çarus mortuus est:⁊ gaudeo pro
pter vos, vt credatis, quia non
eram ibi. Sed eamus ad eum. Di
xit ergo Thomas qui dicitur di
dymus:ad condiscipulos. Eam⁹
⁊ nos:⁊ moriamur cum illo. Ue-
nit itaq; Iesus:⁊ inuenit euz qua-
tuor dies iam in monumento ha

bentem. Erat autem Bethania
iuxta hierosolymam: quasi stadijs
quindecim. Multi autem ex Iu-
deis venerãt ad Marthã ⁊ Ma-
riam: vt cõsolarentur eas de fra
tre suo. Martha ergo vt audiuit,
qꝫ Jesus venit: occurrit illi. Ma
ria autẽ domi sedebat. Dixit er-
go Martha ad Jesuz. Domine,
si fuisses hic: frater meus non fuis
set mortuus. Sed ⁊ nũc scio: quia
quecunqꝫ poposceris a deo: dabit
tibi Deus. Dicit illi Jesus. Re-
surget frater tuus. Dicit ei Mar
tha. Scio quia resurget in resurre
ctione: in nouissimo die. Dicit ei
Jesus. Ego sum resurrectio, ⁊ vi-
ta. Qui credit in me: etiaz si mor-
tuus fuerit, viuet. Et omnis qui
viuit ⁊ credit in me: non morie-
tur in eternum. Credis hoc? Ait
illi. Utiqꝫ domine. Ego credidi,
quia tu es Christus filiuꝫ dei viui:
qui in hunc mundum venisti. Et
cum hec dixisset: abijt, ⁊ vocauit
Mariam sororem suam silentio
dicens. Magister adest: ⁊ vocat
te. Illa vt audiuit: surrexit cito, ⁊
venit ad eum. Nondum enim ve-
nerat Jesus in castellum: sed erat
adhuc ĩ illo loco, vbi occurrerat
ei Martha. Judei igĩt qui erant
cum ea in domo, ⁊ cõsolabantur
eam: cum vidissent Mariaz: quia
cito surrexit, ⁊ exijt: secuti sunt eaz
dicẽtes, quia vadit ad monumen
tuz: vt ploret ibi. Maria ergo cũ
venisset vbi erat Jesus: vidẽs eũ,
cecidit ad pedes eiꝰ, ⁊ dixit ei. Do
mine, si fuisses hic, nõ esset mortuꝰ
frater meus. Jesus ergo vt vidit
eam plorantem: ⁊ Judeos qui ve
nerant cũ ea plorantes: infremuit
spiritu, ⁊ turbauit seipsuz: ⁊ dixit.
Ubi posuistis eum? Dicũt ei. Do
mine, veni, ⁊ vide. Et lachrymatꝰ
est Jesus. Dixerunt ergo Judei.
Ecce quõ amabat eum. Quidam
autem ex ipsis dixerunt. Non po
terat hic, qui aperuit oculos ceci
nati facere: vt ⁊ hic non morere-
tur? Jesus ergo rursum fremens
in semetipso: venit ad monumen-
tum. Erat autez spelunca: ⁊ lapis
superpositus erat ei. Ait Jesus.
Tollite lapidem. Dicit ei Mar-
tha, soror eiꝰ qui mortuus fuerat.
Dñe, iã fetet: quatriduanus eniz
est. Dicit ei Jesus. Nonne dixi ti
bi: qm̃ si credideris, videbis glo-
riam dei? Tulerunt ergo lapidẽ.
Jesus aũt eleuatis sursum oculis,
dixit. Pater, grãs ago tibi: qm̃
audisti me. Ego aũt sciebã, qꝫ sem
per me audis: sed ꝓpter populum
q̃ circunstat, dixi: vt credant, qꝫ tu
me misisti. Hec cum dixisset: voce
magna clamauit. Laçare, veni fo
ras. Et statim prodijt, qui fuerat
mortuus: ligatus pedes ⁊ manus
institis: ⁊ facies eius, sudario erat
ligata. Dicit eis Jesus. Soluite
euz: ⁊ sinite abire. Multi ergo ex
Judeis qui venerãt ad Mariã ⁊

Martham, ⁊ viderant que fecit: crediderunt in eum. Offertorium.

Populum humilem saluũ facies domine: ⁊ oculos superborum humiliabis: quoniam quis deus preter te domine? Secreta.

Munera nos dñe quesumus oblata purificent: ⁊ te nobis iugiter faciant esse placatũ. Per do. Prefatio. Qui corporali. Cõio.

Uidens dominus flẽtes sorores Laçari ad monumentum, lachrymatus est coram Iudeis, ⁊ clamabat: Laçare, veni foras: ⁊ prodijt ligatis manibus ⁊ pedibus: qui fuerat quatriduanus mortuus. Postcõio.

Hec nos quesumus domine participatio sacramenti: ⁊ a proprijs reatib⁹ indesinenter expediat: ⁊ ab omnib⁹ tueatur aduersis. Per dominuz.

Super populum. Oratio.

Da quesumus omnipotens deus: vt q infirmitatis nostre conscij, de tua virtute confidimus: sub tua semper pietate gaudeamus. Per dominum nostrum Iesum.

¶ Sabbato. Officium.



Sitientes venite ad aquas dicit dominus: ⁊ qui nõ habetis precium: venite, ⁊ bibite cum leticia. ℣. Attendite popule meus legẽ meã: inclinate aurem vestraz in verba oris mei. Gloria patri. Oratio.

Fiat quesumus domine per gratiam tuã fructuosus nostre deuotionis affectus: quia tũc nobis proderunt suscepta ieiunia: si tue sint placita pietati. Per dominum nostrũ. Secũda. De beata virgine. Tertia. Ecclesie.

Lectio Esaie prophete.

Hec dicit dominus: In tempore placito exaudiui te: ⁊ i die salutis auxiliatus sum tui. Et seruaui te: ⁊ dedi te in fedus populi: vt suscitares terrã: ⁊ possideres hereditates dissipatas: vt diceres his qui vincti sunt, exite: ⁊ his qui in tenebris: reuelamini. Super vias pascentur: ⁊ in omnibus planis pascua eorum. Non esurient: neqꝫ sitient amplius: ⁊ non percutiet eos est⁹: neqꝫ sol: qꝫ miserator eorꝫ reget eos: ⁊ ad fontes aquarum potabit eos. Et ponam oẽs montes meos in viam: ⁊ semite mee exaltabũtur. Ecce isti de longe venient: ⁊ ecce illi ab aquilone ⁊ mari: ⁊ isti ꝺ terra australi. Laudate celi ⁊ exultet terra: iubilate montes laudez: qꝫ consolatus est dñs populuz suũ: ⁊ pauperũ suorꝫ miserebit̃. Et dixit sion. Dereliquit me dñs: ⁊ dñs oblit⁹ est mei. Numquid obliuisci potest mulier infantem suum: vt non misereatur filio vteri sui? Et si illa oblita fuerit: ego tamen nõ obliuiscar tui: dicit dñs oĩs. ℟. Tibi domine derelict⁹ est pauper: pupillo tu eris ad

iutor. ℣. Ut quid domine recessisti longe? despicis in opportunitatibus in tribulatione: cum superbit impius, incenditur pauper?

Secundum Joannem.

In illo tempore: Dixit Jesus turbis Judeorum. Ego sum lux mundi. Qui sequitur me: non ambulat in tenebris: sed habebit lumē vitę. Dixerunt ergo pharisei. Tu de teipso testimoniū perhibes: testimonium tuum non est verum. Rñdit Jesus: 7 dixit eis. Et si ego testimoniū perhibeo de me ipso: verum est testimonium meū: quia scio vnde veni: 7 quo vado. Uos autem nescitis vnde venio: aut quo vado. Uos ſm carnez iudicatis: ego nō iudico quenq̄. Et si ego iudico: iudicium meum verum est: q2 solus non sum: sed ego 7 q misit me pater. Et in lege vestra scriptum est: quia duorum hominum testimonium, verum est. Ego sum qui testimonium perhibeo de meipso: 7 testimoniuz perhibet de me, q misit me pater. Dicebāt ergo ei. Ubi est pater tuus? Respōdit Jesus. Neq3 me scitis: neq3 patrē meum. Si me sciretis: forsitan 7 patrem meum sciretis. Hęc verba locut⁹ est Jesus in Gazophilatio: docens in templo. Et nemo apprehendit euz: quia nondum venerat hora eius. Offerto.

Fact⁹ est dñs firmamentū meū: 7 refugium meū: 7 liberator me⁹: sperabo in eum. Secreta.

Oblationibus quesumus domine placare susceptis: 7 ad te nostras etiam rebelles compelle propitius voluntates. Per do. Prefatio. Qui corporali. Cōio.

Dominus regit me, 7 nihil mihi deerit: in loco pascuę ibi me collocauit: super aquam refectionis educauit me. Postcommunio.

Tua nos domine q̄s sancta purificent: 7 operatione sua perficiant esse deuotos. Per do.

Super populum. Oratio.

Deus qui sperantibus in te misereri potius eligis q̄ irasci: da nobis digne flere mala q̄ fecimus: vt tuę consolationis gratiam inuenire valeamus. Per dominū.

¶ Dñica in passione. Officium.



Iudica me de⁹: 7 discerne cām meam de gēte non sancta: ab homine iniquo 7 doloso eripe me: quia tu es deus me⁹ 7 fortitudo mea. ℣. Emitte lucem tuā 7 veritatem tuam: ipsa me deduxerunt 7 adduxerunt in montem sanctum tuum 7 in tabernacula tua. sine Gloria patri 7 filio 7 spi. sed reincipitur. Judica me deus. Quod obseruandum est in omnibus officiis, vsq3 ad pascha: nisi in missis de sanctis. Oratio.

Q Uesumus oīpotēs deus: familiam tuā propitius respice: vt te largiente regat̄ in corpore: ⁊ te seruante custodiatur in mente. Per. Secr̄a. De⁹ q char.

9.d Tertia. A cunctis. Ad Hebreos.

F Ratres: Christus assistens pōtifex futurorum bonorum per ampli⁹ ⁊ perfectius tabernaculū nō manufactuz: idest nō hui⁹ creationis: neq; p sanguinem hircorum, aut vitulorum: sed p propriuz sanguinez introiuit semel in sancta: eterna redemptione inuenta. Si eniz sanguis hircorum, ⁊ taurorum, ⁊ cinis vitulę aspersus: inquinatos sanctificat ad emūdationē carnis: quanto magis sanguis Christi: qui per spm̄ sanctum semetipsum obtulit immaculatū deo: emundabit conscientiam nr̄am ab operibus mortuis: ad seruiendum deo viuenti? Et ideo, noui testamēti mediator est: vt morte intercedente, in redēptionem earum preuaricationū, quę erant sub priori testamento, repromissionem accipiāt: qui vocati sunt eterne hereditatis. In Chr̄o Jesu dn̄o nostro. R. Eripe me dn̄e de inimicis meis: doce me facere voluntatē tuam. V. Liberator meus dn̄e de gentibus iracundis: ab insurgentibus in me libera me: a viro iniquo eripies me. Tractus. Sepe expugnauerunt me a iuuētute mea. V. Dicat nūc Israel, sepe expugnauerunt me a iuuentute mea. V. Etenim nō p[…] tuerunt mihi: supra dorsum meu[…] fabricauerunt pctōres. V. Pro[…] longauerunt iniquitatez sibi: dn̄[…] iustus cōcidet ceruices peccator[…]

Secundū Joann[…]



I N illo tempo[…] re: Dicebat Je[…] sus turbis Judeoru[…] ⁊ principibus sacer[…] dotū. Quis ex vobi[…] arguet me de pctō[…] Si veritatē dico: qu[…] vos nō creditis mihi? Qui ē ex de[…] verba dei audit. Propterea vo[…] non auditis: quia ex deo nō estis. Responderunt ergo Judei, ⁊ di[…] xerunt ei. Nōne, bene dicim⁹ no[…] quia samaritanus es tu: ⁊ dem[…] nium habes? Respondit Jesus[…] Ego demoniū non habeo: sed ho[…] norifico patrem meum: ⁊ vos in[…] honorastis me. Ego aūt non que[…] ro gloriam meam: est qui quer[…] ⁊ iudicet. Amē amen dico vobis[…] siquis sermonem meum seruaue[…] rit: mortem nō videbit in etern[…] Dixerunt ergo Judei. Nunc co[…] gnouimus: quia demoniū habe[…] Abraham mortuus est ⁊ prophe[…] te: ⁊ tu dicis: siquis sermonē me[…] seruauerit: mortem non gustab[…] in eternum. Nunquid tu maior[…] patre nostro Abraaz: qui mortu[…] est? Et pphete mortui sunt. Qu[…] teipsum facis? Respondit Jesu[…] Et si ego glorifico meipsum: gl[…]

ria mea nihil est. Est pater meꝰ q
glorificat me: quem vos dicitis q2
deus vester est: ⁊ non cognouistis
eum. Ego autem noui eũ. Et si di-
xero quia nescio eum: ero similis
vobis mendax. Sed scio eũ: ⁊ ser-
monem eius seruo. Abraham pa-
ter vester exultauit, vt videret diẽ
meum: vidit, ⁊ gauisus est. Dixe-
runt ergo Iudei ad eũ. Quinqua
ginta annos nondũ habes: ⁊ A-
braam vidisti? Dixit eis Iesus.
Amen amen dico vobis: anteq̃
Abraam fieret, ego sum. Tulerũt
ergo lapides: vt iacerent in eum.
Iesus autem abscondit se: ⁊ exiuit
de templo. Credo. Offertoriũ.
Confitebor tibi domine in toto
corde meo: retribue seruo tuo vt
viuam: ⁊ custodiã sermones tuos:
viuifica me secundũ verbum tuũ
domine. Secreta.
Hec munera quesumus domi
ne: ⁊ vincula, nostre prauitatis ab
soluant: ⁊ tue nobis misericordie
dona, concilient. Per dominum
no. Prefatio Qui saluté. Cõio.
Hoc corpus quod pro vobis tra
detur: hic calix noui testamẽti est
in meo sanguine dicit dñs: hoc fa
cite, quotiescunq̃ sumitis in meã
commemorationem. Postcõio.
Adesto nobis domine deus
noster: ⁊ quos tuis mysteriis
recreasti: perpetuis defende presi
diis. Per dominum nostrum Ie
sum Christum filiũ tuum: qui te.

Feria secunda. Officium.



Miserere mihi domine, quo-
niã conculcauit me
hõ: tota die bellãs tri
bulauit me. ℣. Con-
culcauerũt me inimi
ci mei tota die: quo-
niam multi bellantes aduersum
me. Miserere mihi. Oratio.
Sanctifica q̃s domine nostra
ieiunia: ⁊ cunctarum nobis
propitius indulgentiam largire
culparum. Per. Secunda. Exau
di quesumꝰ domine sup. Tertia.
Omnipotens sempiterne deus q
viuorum. Lectio Ione pphete. 3. a
In diebus illis: Factum est
verbum dñi ad Ionam pro
phetam secundo, dicens. Surge, ⁊
vade in Niniuẽ ciuitatẽ magnã:
⁊ predica in ea p̃dicationem, quã c
ego loquar ad te. Et surrexit Io
nas: ⁊ abiit in Niniuem iuxta ver
buz dñi. Et niniue erat ciuitas ma
gna: itinere dierum trium. Et ce-
pit Ionas introire in ciuitatem,
itinere diei vnius: ⁊ clamauit ⁊ di
xit. Adhuc quadraginta dies: ⁊
Niniue subuertet̃. Et crediderunt
viri niniuite in domino: ⁊ predi-
cauerunt ieiuniũ: ⁊ vestiti sunt sac
cis, a maiore vsq̃ ad minorez. Et
peruenit verbum ad regem Nini
ue: ⁊ surrexit d̃ solio suo: ⁊ abiecit
vestimentum suum a se: ⁊ indutus
ẽ sacco: ⁊ sedit i cinere. Et clama

uit 7 dixit in Niniue ex ore regis,
7 principum eius: dicens. Homi
nes, 7 iumenta, 7 boues, 7 pecora,
non gustent quicq̃: nec pascãtur,
7 aquam non bibant. Et operian
tur saccis homines 7 iumenta: 7
clament ad deum in fortitudine.
Et conuertatur vir a via sua ma-
la: 7 ab iniquitate, quę est in mani
bus eorum. Quis scit, si conuerta
tur 7 ignoscat deus: 7 reuertatur
a furore irę suę: 7 non peribimus?
Et vidit deus opera eorum: quia
conuersi sunt de via sua mala. Et
misertus est populo suo: dñs deus
noster. ℟. Deus exaudi orationẽ
meam: aurib⁹ percipe verba oris
mei. ℣. Deus in nomine tuo sal-
uum me fac: 7 in virtute tua iudi
ca me. Tractus. Dñe non secun-
dum pec. Secundum Joannem.
7.8 In illo tpe: Miserũt princi
pes 7 pharisei ministros, vt
apprehenderent Jesuz. Dixit er-
go eis Jesus. Adhuc modicũ tem
pus vobiscum sum: 7 vado ad euz
qui misit me. Queretis me, 7 non
inuenietis: 7 vbi sum ego, vos nõ
potestis venire. Dixerũt ergo iu
dei ad semetipsos. Quo hic itur⁹
est, quia non inueniemus eũ? Nun
quid in dispersionem gentium itu
rus est: 7 docturus gentes? Quis
est hic sermo quem dixit: queretis
me, 7 non inuenietis: 7 vbi suz ego,
vos non potestis venire? In no-
uissimo autem die magno festiui-
tatis, stabat Jesus 7 clamabat, di
cens. Siquis sitit: veniat ad me: 7
bibat. Qui credit i me, sicut dicit
scriptura: flumina de ventre eius
fluent aquę viuę. Hoc autez dixit
de spiritu: quem accepturi erant
credentes in eum. Offertorium.
Domine, conuertere, 7 eripe ani
mam meam: saluum me fac pro- 14.
pter misericordiam tuaz. Secreta.
Concede nobis quesum⁹ do
mine deus noster: vt hęc ho
stia salutaris: 7 nostrorũ fiat pur
gatio delictorũ: 7 tuę propitiatio
maiestatis. Per dominum nrm.
Prefatio. Qui salutem. Co.
Dominus virtutum ipse est rex
glorię. Postcommunio.
Sacramenti tui quesum⁹ do
mine participatio salutaris: 7 pu
rificationem nobis prębeat 7 me
delam. Per dominum nostrum.
Super populum. Oratio.
Da quesum⁹ domine popu
lo tuo salutez mentis 7 corporis:
vt bonis operibus inhęrẽdo: tua
semper mereatur protectione de
fendi. Per dominum nostrum.
¶ Feria tertia. Officium.



Expecta domi
num: viriliter
age: 7 cõfortetur cor
tuum: 7 sustine domi
num. ℣. Dominus il
luminatio mea: 7 sa
lus mea, quem time
bo? Expecta.

NOstra tibi qs domine sint accepta ieiunia: quę nos, ꝛ expiando, gratia tua dignos efficiant: ꝛ ad remedia pducant ęterna. Per. Secunda. De btõ Dominico. Tertia. Concede quęsumus omnipotens deus vt interc.

Lectio Danielis prophete.

14.f IN diebus illis: Congregati sunt Babylonij ad regem: ꝛ dixerunt ei. Trade nobis Danielem: qui bel destruxit: ꝛ draconẽ interfecit. Alioquin, interficiemus te, ꝛ domum tuaz. Vidit ergo rex, ꝙ irruerent in eum vehemẽter: ꝛ necessitate compulsus, tradidit eis Danielez. Qui miserunt eũ in lacum leonum, ꝛ erat ibi sex diebus: Porro, in lacu erãt leones septẽ: ꝛ dabantur eis quotidie duo corpora, ꝛ duę oues. Et tunc non data sunt eis: vt deuorarent Danielem. Erat autẽ Abachuc propheta in iudęa: ꝛ ipse coxerat pulmẽtum, ꝛ intriuerat panes in alueolo, ꝛ ibat in campũ, vt ferret messoribus. Dixitqȝ angelus domini ad Abachuc. Fer prandiuz quod habes in Babylonem Danieli: qui est in lacu leonũ. Et dixit Abachuc. Domine, Babylonem nõ vidi: ꝛ lacuz nescio. Et apprehendit euz angelus dñi in vertice eiꝰ: ꝛ portauit eũ capillo capitis sui: posuitqȝ eum in Babylone super lacuz, in impetu spiritꝰ sui. Et clamauit Abachuc dicens. Daniel serue dei: tolle prandium qđ misit tibi deus. Et ait Daniel. Recordatus enim es mei dñe deus meꝰ: ꝛ nõ dereliquisti diligẽtes te. Surgensqȝ Daniel comedit. Porro. angelꝰ domini restituit Abachuc confestim in locum suum. Venit ergo rex die septima: vt lugẽret Danielem. Et venit ad lacum, ꝛ introspexit: ꝛ ecce Daniel sedens in medio leonum. Et exclamauit rex voce magna dicens. Magnꝰ es dñe deꝰ Danielis. Et extraxit eum de lacu. Porro, illos qui perditionis eius causa fuerant, intromisit in lacum: ꝛ deuorati sunt in momento coraz eo. Tunc rex ait. Paueant habitantes in vniuersa terra deuz Danielis: quia ipse est liberator ꝛ saluator: faciens signa ꝛ mirabilia: in cęlo ꝛ i terra. Qui liberauit Danielem de lacu leonum. ℟. Discerne causam meaz dñe: ꝛ ab homine iniquo ꝛ doloso eripe me. ℣. Emitte lucem tuam ꝛ veritatem tuam: ipsa me deduxerunt ꝛ adduxerunt in montem sanctuz tuum. Scdm Joannem.

IN illo tẽpore: Ambulabat 7.a
Jesus in galileam: non eniz volebat in iudeaz ambulare: quia quęrebant euz Judęi interficere. Erat autẽ in proximo dies festus Judęorꝫ scenophegia. Dixerunt autem ad eum fratres eius. Trãsi hinc, ꝛ vade in Judęam: vt ꝛ discipuli tui videant opera tua, quę tu

facis. Nemo quippe ĩ occulto ali
quid facit: ⁊ querit ipse in palam
esse. Si hec facis, manifesta teip-
sum mundo. Neq; enim fratres
eius credebant in eum. Dicit er-
go eis Jesus. Tempus meũ non-
dum aduénit: tempus autem ve-
strum semper est paratum. Non
potest mũdus odisse vos. Me au
tez odit: quia ego testimoniũ per-
hibeo de illo: q2 opera eius mala
sunt. Uos ascendite ad diem festũ
hunc: ego autem non ascendã ad
diem festuz istum: q2 tempus meũ
nondum impletum est. Hec cum
dixisset: ipse mãsit in galilea. Ut
autem ascenderunt fratres eius:
tunc ⁊ ipse ascendit ad diez festuz:
non manifeste: sed quasi in occul-
to. Judei ergo querebant eum in
die festo: ⁊ dicebãt. Ubi est ille? Et
murmur multus erat de eo in tur
ba. Quidam enim dicebant, quia
bonus est: alij auté dicebant, non,
sed seducit turbas. Nemo tamen
palaz loquebatur de illo: propter
metum Judeorum. Offertoriũ.
Sperẽt in te omnes qui nouerũt
nomen tuum dñe: qñ non derelin
quis querẽtes te: psallite dño qui
habitat in sion: qñ non est oblit⁹
clamorem pauperum. Secreta.
Hostias tibi domine deferi-
mus immolandas: que tem
porali consolatione nos sic letifi-
cent: vt promissa certius sperem⁹
eterna. Per dominum nostrum.

Prefatio. Qui salutem. Cõm.
Redime me deus israel: ex omni
bus angustijs meis. Postcõ.
Presta q̃s omnipotens deus: vt
que diuina sunt iugiter exe
quentes: donis mereamur celesti
bus propinquare. Per dominũ.
Super populum. Oratio.
Da nobis q̃s domine perse
uerantem in tua voluntate famu-
latum: vt in diebus nostris: ⁊ me
rito ⁊ numero, popul⁹ tibi seruiẽs
augeatur. Per dominuz nostrũ.
¶ Feria quarta. Officium.



Liberator meus
de gentibus ira
cundis: ab insurgenti
bus in me exaltabis
me: a viro iniquo eri
pies me domine. Ps.
Diligam te domine
virtus mea: dominus firmamen-
tum meum ⁊ refugium meum.
Liberator. Oratio.
Sanctificato hoc ieiunio de⁹
tuorum corda fidelium miserator
illustra: ⁊ quibus deuotionis pre-
stas affectuz: prebe supplicantib⁹
pium benignus auditũ. Per do-
minum nostrum Jesum Christũ
filium tuum: qui tecum viuit ⁊ re
gnat in vni. Secũda. Exaudi que
sumus domine supplicũ. Tõm.
A cunctis. Lectio libri leuitici.
In diebus illis: Locutus est 10,e
dominus ad Moysen dicẽs.
Ego dominus deus vester. Non

facietis furtum. Non mentiemi-
ni: nec decipiat vnusquisq; proxi-
mum suum. Nõ periurabis in no
mine meo: nec pollues nomen dei
tui. Ego dominus. Non facies ca
lumniam proximo tuo: nec vi óp
primes eũ. Non morabitur opus
mercenarij tui apud te vsq; ma-
ne. Non maledices surdo: nec co-
ram ceco pones offendiculuz: sed
timebis dominum deum tuum:
quia ego sum dominus. Non fa-
cies quod iniquum est: nec iniuste
iudicabis. Non consideres perso
nam pauperis: nec honores vul-
tum potentis. Juste iudica proxi
mo tuo. Non eris criminator: nec
susurro in populis. Non stabis cõ
tra sanguinem proximi tui. Ego
dominus. Non óderis fratrẽ tuũ
in corde tuo: sed publice argue eũ,
ne habeas super illo peccatum.
Non queres vltionẽ: nec memor
eris iniurie ciuium tuorum. Dili
ges amicum tuum: sicut teipsum.
Ego dominus. Leges meas cu-
stodite. Ego enim sum dominus
deus vester. Ro. Exaltabo te do-
mine, quoniam suscepisti me: nec
delectasti inimicos meos super
me. ℣. Domine deus meus cla-
maui ad te, et sanasti me: dñe ab-
straxisti ab inferis animam meã:
saluasti me a descendentibus in la
cum. Trac. Domine non secun-
dum pec. Sedm Joannez.
10.e In illo tempore: Facta sunt
encenia i hierosolymis: et hyemis
erat. Et ambulabat Jesus in tem
plo: in porticu Salomonis. Cir-
cumdederunt ergo eũ Judei: et di-
cebant ei. Quousq; animaz nr̃am
tollis? Si tu es Christus: dic no-
bis palam. Rñdit eis Jesus. Lo
quor vobis: et non creditis. Ope-
ra, que ego facio i nomine patris
mei: hec testimonium perhibent
de me. Sed vos nõ creditis: quia
non estis ex ouibus meis. Oues
mee, vocem meam audiunt: et ego
cognosco eas: et sequuntur me. Et
ego vitam eternam do eis: et non
peribunt in eternuz: et non rapiet
eas quisq̃ de manu mea. Pater
meus quod dedit mihi: maius est
omnib⁹: et nemo potest rapere de
manu p̃ris mei. Ego et pater vnuz
sumus. Sustulerunt ergo lapides
Judei: vt lapidarent euz. Rñdit
eis Jesus. Multa bona opa ostẽ
di vobis ex patre meo. Propter
qd eorũ opus me lapidatis? Rñ-
derunt ei Judei. De bono opere
non lapidamus te: sed de blasphe
mia: et quia tu homo cum sis: facis
teipsum deum. Rñdit eis Jesus.
Nonne scriptũ est in lege vestra:
quia ego dixi dij estis? Si illos di- Esa.
xit deos ad quos sermo dei fact⁹ 4.a.
est: et nõ potest solui scriptura: quẽ ps.
pater sanctificauit et misit in mun 81.b
duz: vos dicitis quia blasphemas
quia dixi filius dei sum? Si non
facio opera patris mei: nolite cre

dere mihi. Si aũt facio: ⁊ si mihi
non vultis credere: operibus cre
dite: vt cognoscatis ⁊ credatis: q2
in me est pr̃: ⁊ ego in pr̃e. Offerto
Eripe me de inimicis meis deus
meus: ⁊ ab insurgentibus in me li
bera me domine. Secreta.
Annue misericors de⁹, vt ho
stias placationis ⁊ laudis
syncero tibi deferamus obsequio.
Per. Prefatio. Qui salu. Cõio.
Lauabo inter innocentes ma
nus meas: ⁊ circuibo altare tuũ
domine: vt audiam vocem laudis
tue: ⁊ enarrem vniuersa mirabi
lia tua. Postcommunio.
Celestis doni benedictione
percepta: supplices te de⁹ oĩs de
precamur: vt hoc idẽ nobis: ⁊ sa
cramẽti causa sit, ⁊ salutis. Per.
Super populum. Oratio.
Adesto supplicationib⁹ no
stris omnipotens deus: ⁊ quibus
fiduciam sperande pietatis indul
ges: consuete misericordie tribue
benignus effectũ. Per dominũ.

¶ Feria quinta. Officium.



Omnia que feci
sti nobis domi
ne, in vero iudicio fe
cisti: quia peccauim⁹
tibi: ⁊ mandatis tuis
non obediuimus: sed
da gloriam nomini
tuo: ⁊ fac nobiscũ ꝺm
multitudinẽ misericordie tue. Ps.
Beati immaculati in via: q am
bulant in lege dñi. Omnia. Or.
Presta q̃s omnipotens de⁹:
vt dignitas cõditionis hu
mane per immoderantiã saucia
ta: medicinalis parsimonie studio
reformet. Per. Secunda. Ineffa
bilem. Tertia. Pretende.
Lectio Danielis prophe[te]
In diebus illis: Orauit Da
niel dicens. Dñe de⁹, ne despicias
populum tuum propter nomen
tuum: ⁊ ne dissipes testamentum
tuum: neq3 auferas misericordiã
tuam a nobis: propter Abraham
dilectum tuũ: ⁊ Isaac seruũ tuũ:
⁊ Israel sanctum tuũ: quibus lo
cutus es pollicens, q multiplica 75
res semen eorum sicut stellas celi:
⁊ sicut arenã que est in litore ma
ris. Qr dñe imminuti sum⁹ plus
q̃ omnes gẽtes: sumusq3 humiles
in vniuersa terra hodie, propter
peccata nostra. Et non est in tpe
hoc princeps, ⁊ propheta, ⁊ dux:
neq3 holocaustum: neq3 sacrificiũ:
neq3 oblatio: neq3 incensum: neq3
locus primitiarum coram te: vt
possimus inuenire misericordiã
tuam: sed in animo contrito: ⁊ in
spiritu humilitatis suscipiamur.
Sicut in holocaustum arietum, ⁊
taurorũ: ⁊ sicut in millibus agno
rum pinguium: sic fiat sacrificiũ
nostrum in conspectu tuo hodie,
vt placeat tibi: qm̃ non est confu
sio confidentibus in te. Et nunc se
quimur te i toto corde: ⁊ timem⁹
te:

te:7 querimus faciem tuam. Ne
confundas nos:sed fac nobiscum
iuxta mansuetudinez tuam: 7 ƀm
multitudinem misericordię tuę.
Et erue nos in mirabilibus tuis:
7 da gloriã nomini tuo dñe:7 con
fundantur omnes qui ostendunt
seruis tuis mala. Confundantur
in omnipotentia tua:7 robur eo-
rum conteratur. Et sciãt quia tu
es dñs deus solus:7 gloriosus sup
orbem terrarum:dñe deus noster.
℟. Tollite hostias:7 introite in
atria eiꝰ:adorate dñm in aula san
cta eiꝰ. ℣. Reuelauit dñs conden
sa:7 in templo eius omnes dicent
gloriam. Secundum Lucam.

In illo tpe:Rogabat Iesuz
quidam phariseus:vt man-
ducaret cum illo. Et ingressus do
mum pharisei: discubuit. Et ecce
mulier:quę erat in ciuitate pecca
trix: vt cognouit ꝙ Iesus accu-
buisset in domo pharisei: attulit
alabastrũ vnguenti:7 stans retro
secus pedes eius:lachrymis cępit
rigare pedes eius:7 capillis capi
tis sui tergebat:7 osculabatur pe-
des eius:7 vnguẽto vngebat. Ui-
dens autez phariseus qui vocaue
rat eum:ait intra se dicens. Hic si
esset propheta: sciret vtiqꝫ, quę 7
qualis esset mulier quę tangit eũ:
quia peccatrix est. Et rñdens Ie
sus:dixit ad illum. Simon, habeo
tibi aliqd dicere. At ille ait. Ma-
gister dic. Duo debitores erant
cuidaz feneratori. Unus debebat
denarios quingẽtos:7 alius quin
quaginta. Non habentibus illis
vnde redderent:donauit vtrisqꝫ.
Quis ergo eum plus diligit? Re
spondẽs Simon dixit. Existimo:
quia is cui plus donauit. At ille di
xit ei. Recte iudicasti. Et conuer-
sus ad mulierem: dixit Simoni.
Uides hanc mulierem? Intraui
in domum tuam:aquam pedibus
meis non dedisti:hęc autẽ lachry-
mis rigauit pedes meos:7 capil-
lis suis tersit. Osculum mihi non
dedisti:hęc autez ex quo intrauit:
non cessauit osculari pedes meos.
Oleo caput meũ non vnxisti: hęc
autẽ vnguento vnxit pedes meos.
Propter quod dico tibi. Remit
tuntur ei peccata multa:qm̃ dile-
xit multum. Cui aũt minus dimit
tit:minus diligit. Dixit aũt ad il-
laz. Remittunt̃ tibi peccata tua.
Et cęperunt qui simul accumbe-
bant:dicere intra se. Quis est hic:
qui ẽt peccata dimittit? Dixit au
tem ad mulierez. Fides tua te sal
uam fecit:vade in pace. Offertorio.
Super flumina Babylonis, illic
sedimus 7 fleuimus, dum recorda
remur tui sion. Secreta.

Domine deus noster qui in
his potius creaturis quas
ad fragilitatis nostrę subsidium
contulisti:tuo quoqꝫ nomini mu-
nera iussisti dicanda constitui: tri
bue quęsumꝰ:vt 7 vitę nobis prę-

sentis auxilium: ⁊ ęternitatis effi-
ciant sacramentum. Per domi.
Versus. Qui salutem. Coio.
Memento verbi tui seruo tuo do
mine: in quo mihi spem dedisti:
hęc me consolata est in humilita-
te mea. Postcommunio.
Quod ore sumpsimus domi
ne, pura mente capiam⁹: ⁊ de mu
nere temporali: fiat nobis reme-
dium sempiternũ. Per dominũ.
Super populum. Oratio.
Esto quęsumus domine pro
pitius plebi tuę: vt quę tibi nõ pla
cent respuens: tuorum potius re-
pleatur delectationibus manda-
torum. Per dominum nostrum.
¶ Feria sexta. Officium.



Miserere mihi
domine quo-
niam tribulor: libera
me, ⁊ eripe me de ma
nibus inimicoꝝ meo
rum: ⁊ a persequenti
bus me: domine non
confundar, quoniam
inuocaui te. Ps. In te dñe speraui,
non ꝯfundar in eternũ: in iustitia
tua libera me. Miserere. Oro.
Cordibus nostris quęsumus
dñe auxilium gratię tuę be
nign⁹ infunde: vt peccata nostra,
castigatione voluntaria cohiben
tes: temporaliter potius macere
mur: ꝙ suppliciis deputemur ęter
nis. Per. Secunda. Exaudi quę
sumus domine supplicũ. Tercia.

Omnip̃s sempiterne deus qui viu
Lectio Hieremię prophetę.
In diebus illis: Dixit Hiere-
mias. Dñe, omnes qui te dereli
quunt confundentur: recedentes
a te in terra scribentur: qm̃ dereli
querunt venam aquarum viuen
tium dñm. Sana me dñe, ⁊ sana-
bor: saluum me fac, ⁊ saluus ero:
qm̃ laus mea tu es. Ecce ipsi dicu
ad me. Ubi est verbum dñi: Ue-
niat. Et ego non sum turbatus,
pastorem sequens: ⁊ diem homi
nis non desideraui: tu scis. Quod
egressum est de labiis meis: recti
in conspectu tuo fuit. Non sis mi
hi tu formidini: spes mea tu in die
afflictionis. Confundantur qui me
persequunt̃, ⁊ non cõfundar ego
paueant illi, ⁊ non paueam ego
Induc super eos diem afflictio
nis: ⁊ duplici contritione conter
eos: dñe de⁹ noster. Gr. Pacifice
loquebantur mihi inimici mei:
in ira molesti erant mihi. V. Ui
disti dñe deus me⁹: ne sileas: ne di
scedas a me. Tract. Dñe non se
cundum. Secundum Iohannem.
In illo tempore: Collegerũt
pontifices ⁊ pharisei con
silium: ⁊ dicebant. Quid facimus:
quia hic homo multa signa facit.
Si dimittimus eũ sic: omnes cre
dent in eum. Et venient romani:
tollent locum nostrum ⁊ gentem.
Unus autẽ ex ipsis Cayphas no
mine: cũ esset pontifex anni illi⁹

dixit eis. Vos nescitis quicq̃: nec
cogitatis, quia expedit vobis vt
vnus moriatur homo pro popu-
lo: ꝛ non tota gens pereat. Hoc
autem a semetipso non dixit: sed
cum esset pontifex anni illius, pro
phetauit: quia Jesus moriturus
erat pro gente: ꝛ non tantum pro
gente: sed vt filios dei: qui erãt di-
spersi congregaret in vnum. Ab
illo ergo die: cogitauerunt vt in-
terficerent eum. Jesus ergo iam
non in palã ambulabat apud iu-
dęos: sed abijt in regionem iuxta
desertum: in ciuitatẽ quę dicitur
Effrem. Et ibi morabatur cũ di-
scipulis suis. Offertorium.
Benedictus es domine: doce me
iustificationes tuas: ꝛ non tradas
calumniantibus me superbis: ꝛ
respondebo exprobrantibus mi-
hi verbum. Secreta.
Presta nobis misericors de⁹:
vt digne tuis semper seruire
altaribus mereamur: ꝛ eorũ per-
petua participatiõe saluari. per.
Prefatio. Qui salutem. Cõmu.
Ne tradideris me domine in ani
mas persequentium me: quia in-
surrexerunt in me testes iniqui: ꝛ
mentita est iniqtas sibi. Postco.
Sumpti sacrificij domine p-
petua nos tuitio nõ derelin
quat: ꝛ noxia semper a nobis cun
cta depellat. Per dominum no.
Super populum. Oratio.
Concede quesum⁹ omnipo-
tens deus: vt qui protectionis tuę
gratiam quęrimus: liberati a ma
lis omnibus: secura tibi mẽte ser-
uiamus. Per dominum nostrũ.

¶ Sabbato. Officium.



Miserere mihi
domine quo-
niam tribulor: libera
me, ꝛ eripe me de ma
nibus inimicorũ meo
rum: ꝛ a persequenti
bus me: domine, non
confundar, qm̃ inuo-
caui te. Ps. In te domine speraui
non cõfundar in eternũ: in iustitia
tua libera me. Miserere. Oro.
Proficiat q̃s dñe plebs tibi
dicata pie deuotionis affe-
ctu: vt sacris actionibus erudita:
quãto maiestati tuę fit gratior: tã
to donis potioribus augeatur.
Per dominũ. Secunda. De bea
ta virginę. Tertia. Ecclesię.
Lectio hieremie prophete. 18
In diebus illis: Dixerũt im
pij iudęi ad inuicem. Venite, cogi
temus contra iustum cogitatio-
nes. Non enim peribit lex a sacer
dote: neq; consiliũ a sapiente: nec
sermo a propheta. Venite percu
tiamus eum lingua: ꝛ non atten-
dam⁹ ad vniuersos sermones ei⁹.
Attende dñe ad me: ꝛ audi voces
aduersariorum meorum. Nunqd
redditur pro bono malum: q2 fode-
runt foueam animę meę? Recor-
dare q̃ steterim in conspectu tuo:

vt loquerer pro eis bonű:ꝛ auer
terem indignationē tuam ab eis.
Propterea da filios eorum in fa
mem:ꝛ deduc eos in manus gla
dij. Fiant vxores eoꝝ absq3 libe
ris,ꝛ viduę:ꝛ viri earum interfi
ciantur morte. Juuenes eoꝝ con
fodiantur gladio in prelio:audia
tur clamor de domibus eorū. Ad
duces enim sup eos latrones re
pente:quia foderunt foueā vt ca
perēt me:ꝛ laqueos absconderūt
pedibus meis. Tu autem dñe scis
omne consilium eoꝝ aduersum
me in mortem. Ne propitieris ini
quitati eorum:ꝛ peccatum eoꝝ
a facie tua non deleať. Fiant cor
ruentes in conspectu tuo:in tem
pore furoris tui:domine deꝰ meꝰ.
℟. Pacifice loquebantur mihi
inimici mei:ꝛ in ira molesti erant
mihi. ℣. Vidisti domine deus
meus ne sileas:ne discedas a me.

Secundum Joannem.

17.a In illo tpe: Subleuatis Je
sus oculis in celum dixit. Pater,
venit hora:clarifica filium tuum:
vt filiꝰ tuus clarificet te. Sicut de
disti ei potestatem omnis carnis:
vt omne quod dedisti ei:det eis vi
tam eternam. Hec est autem vita
eterna:vt cognoscant te solum ve
rum deum:ꝛ quem misisti Jesum
Christum. Ego te clarificaui sup
terram:opus consummaui quod
dedisti mihi vt faciam. Et nūc cla
rifica me tu pater apud temetip
sum:claritate quā habui, priusq3
mundus esset apud te. Manife
staui nomē tuū hominibus:quos
dedisti mihi de mundo. Tui erant:
ꝛ mihi eos dedisti:ꝛ sermonē tuū
seruauerūt. Et nunc cognouerūt,
quia omnia quę dedisti mihi ab
te sunt:quia verba quę dedisti mi
hi dedi eis. Et ipsi acceperūt,ꝛ co
gnouerunt vere,quia a te exiui:ꝛ
crediderunt qꝛ tu me misisti. Ego
pro eis rogo:non pro mundo ro
go:sed pro his quos dedisti mihi,
quia tui sunt. Et mea omnia tua
sunt:ꝛ tua mea sunt:ꝛ clarificatus
sum in eis. Et iam nō sum in mun
do. Et hi in mundo sunt:ꝛ ego ad
te venio.

Offertorium.

Benedictus es domine:doce me
iustificationes tuas:ꝛ non trada
calumniātibus me superbis:ꝛ re
spondebo exprobrantibus mihi
verbum.

Secreta.

A Cunctis nos domine que
sumus reatibus ꝛ periculis prop
tiatus absolue:quos tanti myste
rij tribuis esse participes. Per

Prefatio. Qui salutem.

Co

Ne tradideris me domine i an
mas persequentium me:qꝛ insur
rexerūt in me testes iniqui:ꝛ me
tita est iniquitas sibi.

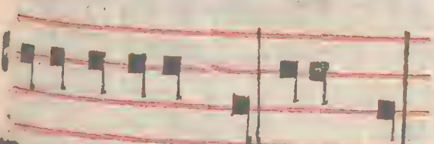
Postco

Diuini muneris largita
satiati: quęsumus domi
deus noster:vt huius semper pa
ticipatione viuamus. Per do
num nostrum Jesum Christum

Super

T Super populum. Oratio. Ueatur qs domine dextera tua populum tuuz deprecantem: ⁊ purificatuz dignanter erudiat: vt consolatione presenti, ad futura bona proficiat. Per dominũ.

D Ominica in ramis palmaruz finita tertia, prior cum cappa serica: ⁊ diaconus cũ missali: ⁊ subdiaconꝰ cum libro euangeliorũ sericis induti: precedentibus accolitis in albis sine cereis, in choro veniant. Et aqua benedicta, more solito aspersa: prior stans ante gradus presbyterij, verso vultu ad altare: ⁊ diacono ante ipsũ tenente missale: ramos arborum super gradus presbyterij a sacrista collocatos: ita q̄ sint ad dexteram prioris: benedicat eo modo quo dicuntur orationes ad horas.



Dominus vobiscum. Oremus.

O Mnipotens sempiterne redemptor: qui de celis ad terram descendere: ⁊ ad passionem voluntatis tue venire dignatꝰ es: vt humanum genus tuo precioso sanguine liberares: adesto pijs ecclesie tue votis: ⁊ supplicationibꝰ nostris: tu enim domine mansuetus: mansueti animalis aselli terga insidens: ad passionem redemptionis nostre spontaneus aduenisti: cum tibi ramis arboreis occurrentibus discipulorum turbis certatim sterneretur via: ⁊ triumphatricibus palmis cũ voce laudis occurrerent plurime populorum caterue: resultantes pariter ⁊ dicentes: osanna filio Dauid: benedictus qui venit in nomine domini: tibi in monte oliueti oliuarũ ramis via constrata est: tu quondam Noe in arca super vndas diluuij gubernasti: ⁊ columbe ministerio per oliue ramum pacẽ terris redditam nũciari voluisti: sed ⁊ Jacob patriarcha in mysteriũ glorie tue erigens lapidem: ex huius arboris ramis oleum benedictiõis in cacumine tituli infudit: vnde vnxisti reges ⁊ prophetas tuos: tu enim es Christus dei: tibi competit fructus vnctionis ⁊ pacis: in cuius ineffabilem laudem psalmista cecinit dicẽs. Unxit te deus deus tuus oleo letitie, ⁊ exultatiõis, pre participibꝰ tuis: quapropter te domine supplices deprecamur: vt bñ ✠ dicas hos arborũ ramos: quos tui famuli, suis suscipientes manibus: in occursuz tui properare: teq; benedicere, ⁊ glorificare desiderãt. Ecce hierusalem sedens sup asinum rex mansuetus aduenisti: aduení ergo rogamus ⁊ nobis: ⁊ in medium no-

stri consiste:vt te aduenire in no-
stris cordibus sentiamus:7 q nos
tunc reparasti,per crucem:iteruz
lapsos repara per eandem beatis
simam passionem:oris nostri con
fessionem:ac ieiunij humiliationé
libens suscipe:7 fructum nos viri
ditatis habere concede: quaten⁹
tuis imbrib⁹ irrigati: mereamur
tibi suauium fructuũ vbertate pla
cére:7 sicut illi processerũt obuiá
tibi cum arboreis frondib⁹ egres
si:ita nos te redeunte in secundo
aduentu cuz palmis victorię lęti,
mereamur occurrere saluator mũ
di. Qui cum patre in vnitate spi-
ritus sancti viuis 7 regnas deus:
per oia secula seculorũ. ℟ Amé.
Finita benedictione, prior asper-
gat ramos aqua benedicta, alte-
ro accolitorum aspersorium tri-
buente. Deinde cãtor ramũ prio-
ri offerens incipiat antiphonam.
Pueri hebreorum. Dum autem
rami distribuuntur, cantentur se-
quentes antiphonę videlicet an.
Pueri hebreorum: tollentes ra-
mos oliuarum: obuiauerunt dño
clamantes, 7 dicentes: osanna, in
excelsis. An. Pueri hebreoruz: ve
stimenta psternebant in via: 7 cla
mabant dicentes: osanna filio da-
uid: benedictus qui venit in nomi
ne domini. Quod si rami distri-
buti non fuerint, dum cantant istę
duę antiphonę repetantur, quo-
ties necesse fuerit. Distributis ra
mis, diaconus benedictione acc
pta, legat euan ge. Cuz appropin
quasset. in loco, vbi pro festiu
bus euange. legi consueuit
tis 7 subdiacono more solito
natis: 7 illo q delaturus est aqu
benedictam thuribulum tenen
vel ipso subdiacono, si conuen
aquã deferre obuenit. qd euãge
gre in pria dñica aduẽtus. Du
tem euange. legitur: prior sta
cornu altaris: perfecto euang
pcessio. Finita processione, p 2,a
cũ ministris in sacristiã
Et deposita cappa serica a
assumptaq casula, 7 ministri
ri, pcedãt more solito ad alt
C Ad missam. Officium.



O
mi
ne, ne lon
ge facias
auxilium
tuũ a m
ad defen
sioné me
aspice: li
bera m
de ore le
nis: 7
cornibus
vnicorn
um humilitatem meam. Ps. De
deus me⁹ respice in me: quare m
dereliquisti: Domine.
Omnipotés sempiterne de
qui humano generi, ad in

tandum humilitatis exemplum, saluatorem nostrum carnez sumere, ⁊ crucem subire fecisti: cōcede propitius: vt ⁊ patientię ipsius habere documenta: ⁊ resurrectionis consortia mereamur. Per eundē dominum nostrum Jesum Christum filium tuum: qui tecuz viuit ⁊ regnat in vnitate spiritus sancti de⁹: per omnia. Hec oratio sola dicat, nisi memoria occurrerit.

Lectio epistole beati Pauli apostoli ad philippenses.

2,a Fratres: hoc sentite in vobis: quod ⁊ in Christo Jesu. Qui cum in forma dei esset: non rapinam arbitratus est: esse se ęqualem deo. Sed semetipsum exinaniuit: formam serui accipiens: in similitudinem hominum factus: ⁊ habitu inuentus vt homo. Humiliauit semetipsum, factus obediens vsq₃ ad mortem: mortez autem crucis. Propter quod, ⁊ de⁹ exaltauit illum: ⁊ donauit illi nomen, quod est super omne nomē: vt in nomine Jesu: omne genu flectatur: cęlestium, terrestriuz, ⁊ infernorum: ⁊ omnis lingua confiteatur, quia domin⁹ Jesus Christus in gloria est dei patris. ℟. Tenuisti manuz dexteram meā: ⁊ in voluntate tua deduxisti me: ⁊ ⁊ cum gloria assumpsisti me. ℣. Quam bonus Jsrael deus rectis corde: mei autem pene, moti sunt pedes: pene, effusi sūt gressus mei: quia çelaui in peccatoribus, pacem peccatorum videns.

Tractus.

Deus deus meus respice in me: quare me dereliquisti? ℣. Longe a salute mea, verba delictōꝝ meorum. ℣. Deus me⁹ clamabo per diem, nec exaudies: ⁊ nocte, ⁊ non ad insipientiam mihi. ℣. Tu autē in sancto habitas, laus israel. ℣. Jn te sperauerunt patres nostri: sperauerunt ⁊ liberasti eos. ℣. Ad te clamauerunt, ⁊ salui facti sunt: in te sperauerunt, ⁊ non sunt confusi. ℣. Ego autem sum vermis ⁊ non homo: opprobrium hominum, ⁊ abiectio plebis. ℣. Omnes qui videbant me, aspernabātur me: locuti sunt labijs: ⁊ mouerunt caput. ℣. Sperauit in domino, eripiat eum: saluum faciat euz qm̄ vult eū. ℣. Jpsi vero considerauerunt ⁊ conspexerunt me: diuiserunt sibi vestimēta mea: ⁊ suꝑ vestem meam miserunt sortē. ℣. Libera me de ore leonis: ⁊ a cornib⁹ vnicorniū humilitatez meam. ℣. Qui timetis dn̄m laudate eū: vniuersum semen Jacob glorificate eum. ℣. Annunciabitur domino generatio ventura: ⁊ annunciabunt cęli iustitiam eius. ℣. Populo qui nascetur quem fecit dominus. Ad passionem non dicatur Dominus vobiscuz. nec Gloria tibi domine. nec signent se fratres: sed inchoetur hoc modo.

Passio dñi nostri Jesu Christi, Secundum Matheum.



26.a In illo tẽpore: Dixit Jesus discipulis suis. ✠ Scitis quia post biduũ pascha fiet, ⁊ fili⁹ hominis tradet̃ vt crucifigatur. C. Tũc cõgregati sunt principes sacerdotũ, ⁊ seniores populi, in atrium principis sacerdotum, qui dicebatur Cayphas: ⁊ consilium fecerunt, vt Jesum dolo tenerent, ⁊ occiderent. Dicebant autem. S. Non in die festo. C. Ne forte tumult⁹ fieret in populo. Cum autẽ esset Jesus in Bethania, in domo Simonis leprosi: accessit ad eũ mulier, habens alabastrum vnguenti preciosi: ⁊ effũdit super caput ipsi⁹ recumbentis. Videntes autem discipuli indignati sunt dicẽtes. S. Vt quid perditio hec? Potuit enim vnguentum istud venundari multo: ⁊ dari pauperibus. C. Sciens autẽ Jesus: ait illis. ✠ Quid molesti estis huic mulieri? Opus eniz bonuz operata est in me. Nã semper pauperes habebitis vobiscũ: me autem non semper habebitis. Mittens enim hec, vnguentum hoc, in corpus meum: ad sepeliendum me fecit. Amen dico vobis: vbicunq; predicatum fuerit hoc euangelium in toto mundo: dicetur, ⁊ ꝙ hec fecit in memoriã ei⁹.

C. Tunc abijt vnus de duodecim, qui dicitur Judas Scharioth, ad principes sacerdotum: ⁊ ait illis. S. Quid vultis mihi dare: ⁊ ego vobis euz tradã? C. At illi constituerunt ei triginta argenteos. Et exinde querebat opportunitatez: vt eum traderet. Prima autẽ die azimorũ, accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes. S. Ubi vis paremus tibi comedere pascha? C. At Jesus dixit. ✠ Ite in ciuitatem ad quendaz: ⁊ dicite ei. Magister dicit. Tempus meum prope est: apud te facio pascha cum discipulis meis. C. Et fecerunt discipuli sicut constituit illis Jesus: ⁊ parauerunt pascha. Vespere autem facto: discumbebat cum duodecim discipulis suis. Et edentibus illis, dixit. ✠ Amẽ dico vobis: qz vnus vestrum, me traditurus est. C. Et contristati valde: ceperũt singuli dicere. S. Nunquid ego suz domine? C. At ipse respondens ait. ✠ Qui intingit mecum manum in paropside: hic me tradet. Filius quidem hominis vadit, sicut scriptum est de illo. Ve autẽ homini illi: per quem filius hominis tradetur. Bonuz erat ei, si natus nõ fuisset homo ille. C. Respondens autem Judas qui tradidit eum: dixit. S. Nunquid ego sum rabbi? C. Ait illi. ✠ Tu dixisti. C. Cenantibus autem eis: accepit Jesus panem: ⁊ benedixit: ac fregit:

deditq́ discipulis suis: ⁊ ait. ✠
Accipite, ⁊ comedite. Hoc est cor
pus meum. C. Et accipiens cali
cem, gratias egit, ⁊ dedit eis, di
cēs. ✠ Bibite ex hoc omnes. Hic
est sanguis meus noui testamenti
qui pro multis effundetur ī remis
sionem peccatorum. Dico autē
vobis: non bibā ammodo de hoc
genimine vitis: vsq́ in diem illuꝫ
cum illud bibam vobiscum nouuꝫ
in regno patris mei. C. Et hym
no dicto, exierunt in montem oli
ueti. Tūc dicit illis Jesus. ✠ Om
nes vos, scandalum patiemini in
me, in ista nocte. Scriptū est eniꝫ
Percutiam pastorē: ⁊ dispergen
tur oues gregis. Postq̄ autē re
surrexero: pręcedam vos in gali
leam. C. Rñdens aūt Petrꝰ: ait
illi. S. Et si omnes scādalizati fue
rint in te: ego nunq̄ scandalizą
bor. C. Ait illi Jesus. ✠ Amē di
co tibi: quia in hac nocte, anteq̄
gallus cantet, ter me negabis. C.
Ait illi Petrus. S. Etiam si opor
tuerit me mori tecum: non te ne
gabo. C. Similiter ⁊ omnes di
scipuli dixerunt. Tunc venit Je
sus cum illis in villaꝫ, quę dicitur
gethsemani: ⁊ dixit discipulis suis.
✠ Sedete hic: donec vadaꝫ illuc:
⁊ orē. C. Et assumpto Petro, ⁊
duobus filijs Zebedei: cępit contri
stari ⁊ męstus esse. Tunc ait illis.
✠ Tristis est anima mea vsq́ ad
mortem. Sustinete hic, ⁊ vigilate
mecum. C. Et progressus pusillū,
prócidit in faciem suam, orans, ⁊
dicens. ✠ Mi pater, si possibile
est: trāseat a me calix iste. Uerum
tamen nō sicut ego volo: sed sicut
tu. C. Et venit ad discipulos suos:
⁊ inuenit eos dormiētes. Et dicit
Petro. ✠ Sic? Nō potuistis vna
hora vigilare mecum? Uigilate,
⁊ orate: vt non intretis in tenta
tionem. Spiritus quidem prom
ptus est: caro autem infirma. C.
Iteruꝫ secundo abijt: ⁊ orauit, di
cens. ✠ Pr̄ mi, si non potest hic
calix transire, nisi bibam illū: fiat
voluntas tua. C. Et venit iteruꝫ:
⁊ inuénit eos dormientes. Erant
enim oculi eorum grauati. Et re
lictis illis: iterum abijt, ⁊ orauit
tertio, eundem sermonem dicens.
Tunc venit ad discipulos suos, ⁊
dicit illis. ✠ Dormite iam, ⁊ re
qescite: ecce appropinquabit ho
ra, ⁊ filiꝰ hominis tradetur in ma
nus peccatoruꝫ. Surgite eamus:
ecce appropinquauit, qui me tra
det. C. Adhuc illo loquente: ecce
Judas, vnus de duodecim venit:
⁊ cum eo turba multa, cuꝫ gladijs
⁊ fustibus, missi a principibꝰ sacer
dotum, ⁊ senioribus populi. Qui
autem tradidit eum: dedit eis si
gnum dicens. S. Quécunq́ oscu
latus fuero, ipse est, tenete eum. C.
Et confestim accedens ad Jesuꝫ,
dixit. S. Aue rabbi. C. Et oscula
tus est eum. Dixitq́ illi Jesus. ✠

Amice: ad quid venisti? C. Tunc accesserunt, et manus iniecerunt in Jesum: et tenuerunt eum. Et ecce vnus ex his qui erant cum Jesu, extendens manum, exemit gladium suum: et percutiens seruum principis sacerdotuz, amputauit auriculam eius. Tunc ait illi Jesus. ✠ Conuerte gladium tuum in locum suum. Omnes enim qui acceperint gladium: gladio peribunt. An putas, quia non possum rogare patrem meuz: et exhibebit mihi modo, plusquam duodecim legiones angelorum? Quomodo ergo implebunt scripture? Quia sic oportet fieri. C. In illa hora dixit Jesus turbis. ✠ Tanquam ad latronem existis cuz gladijs et fustibus, comprehédere me. Quotidie apud vos sedebaz in templo docés: et nó me tenuistis. C. Hoc autem totum factum est: vt adimplerentur scripture prophetarū. Tunc discipuli omnes: relicto eo, fugerunt. At illi tenentes Jesuz, duxerunt ad Caypham principez sacerdotum: vbi scribe et seniores conuenerant. Petrus autem sequebat eum a longe: vsq3 in atriuz principis sacerdotum. Et ingressus intró, sedebat cum ministris, vt videret finem. Principes auté sacerdotū et seniores, et omne concilium, querebant falsum testimonium contra Jesum: vt eū morti traderent. Et non inuenerunt: cū multi falsi testes accessissent. Nouissime autem venerunt duo falsi testes: et dixerunt. S. Hic dixit. Possum destruere templum dei: et post triduum reedificare illud. C. Et surgens princeps sacerdotum ait illi. S. Nihil respondes ad ea: que isti aduersum te testificantur? C. Jesus autem tacebat. Et princeps sacerdotum ait illi. S. Adiuro te per deum viuum: vt dicas nobis, si tu es chrs filius dei. C. Dicit ei Jesus. ✠ Tu dixisti. Verūtamen dico vobis: amodo videbitis filium hominis sedenté a dextris virtutis dei: et venientez in nubibus celi. C. Tūc princeps sacerdotum scidit vestiméta sua, dicens. S. Blasphemauit. Quid adhuc egemus testibus? Ecce nunc audistis blasphemiam: quid vobis videtur? C. At illi responderunt dixerunt. S. Reus est mortis. C. Tunc expuerunt in facié eius: et colaphis eum ceciderunt. Alij autem palmas in faciem eius dederunt, dicentes. S. Prophetiza nobis Christe: quis est qui te percussit? C. Petrus vero sedebat foris in atrio. Et accessit ad eū vna ancilla, dicens. S. Et tu cum Jesu galileo eras. C. At ille negauit coram omnibus: dicens. S. Nescio quid dicis. C. Exeunte autem illo ianuam, vidit eū alia ancilla: et ait his, qui erát ibi. S. Et hic, erat cum Jesu naçareno. C. Et iterum

negauit cum iuramēto: qꝛ non no
ui hominem. Et post pusillum ac
cesserunt qui astabant: ⁊ dixerunt
Petro. ¶ Uere, ⁊ tu, ex illis es.
Nam ⁊ loquela tua, manifestū te
facit. ¶ Tunc cepit detestari ⁊ iu
rare: qꝛ non nouisset hominez. Et
continuo gallus cātauit. Et recoꝛ
datus est Petrus verbi Jesu, qđ
dixerat: priusq̄ gallus cantet: ter,
me negabis. Et egressus foras, fle
uit amare. Mane aūt facto: consi
lium inierunt oēs principes sacer
dotū, ⁊ senioꝛes populi, aduersus
Jesum, vt eum moꝛti traderent.
Et vinctū adduxerunt eum: ⁊ tra
diderunt Pontio Pilato p̄sidi.
Tunc videns Judas q eum tradi
dit: q damnatus esset: penitentia
ductus, retulit triginta argēteos
principibus sacerdotum ⁊ senio-
ribus, dicēs. ¶ Peccaui: tradens
sanguinem iustum. ¶ At illi dixe
runt. ¶ Quid ad nos? Tu videris.
¶ Et pꝛoiectis argenteis in tem
plo, recessit: ⁊ abiens, laqueo se su
spendit. Principes autem sacer-
dotum acceptis argenteis, dixe-
runt. ¶ Non licet eos mittere in
coꝛbonam: qꝛ precium sanguinis
est. ¶ Concilio autem inito: eme
runt ex illis agrum figuli, in sepul
turam peregrinoꝛum. Propter
hoc, vocatꝰ est ager ille Achel de
mach: hoc est ager sangninis, vsq₃
in hodiernum diem. Tunc imple
tum est: quod dictum est per Hie-
remiam pꝛophetam, dicentez. Et
acceperunt triginta argenteos: Zac.
precium appꝛeciati: quem appꝛe xj.c.
ciauerunt a filijs israel: ⁊ dederūt
eos in agrum figuli: sicut cōstituit
mihi dominus. Jesus autez stetit
ante presidez. Et interrogauit eū
preses dicens. ¶ Tu es, rex iudeo
rū? ¶ Dicit ei Jesus. ✠ Tu di
cis. ¶ Et cum accusaretur a pꝛin
cipibus sacerdotum, ⁊ senioꝛibꝰ:
nihil respondit. Tūc dicit illi Pi
latus. ¶ Non audis, quāta aduer
sum te dicūt testimonia? ¶ Et nō
respondit ei ad vllū verbum: ita
vt miraretur preses vehementer.
Per diem autem solennem con-
sueuerat preses dimittere populo
vnum vinctum, quem voluissent.
Habebat autem tunc vnum vin-
ctum insignez: qui dicebatur Ba
rabbas. Congregatis ergo illis:
dixit Pilatus. ¶ Quem vultis di
mittā vobis: Barabbā: an Jesuz,
q dicit̄ Chꝛistus? ¶ Sciebat eniz:
q per inuidiam tradidissent euz.
Sedēte aūt illo pꝛo tribunali: mi
sit ad eū vxoꝛ eius dicēs. ¶ Nihil
tibi, ⁊ iusto illi. Multa eniz passa
sum hodie p visum: pp̄ter eum. ¶
Principes aūt sacerdotum ⁊ se-
nioꝛes, persuaserūt populis, vt pe
terent Barabbā: Jesuz vero per
derent. Respondens autem pre-
ses: ait illis. ¶ Quez vultis vobis,
de duobus dimitti? ¶ At illi di-
xerunt. ¶ Barabbam. ¶ Dicit

illis Pilatus. S. Quid igitur faciam de Jesu: qui dicitur Chꝛs? C. Dicunt omnes. S. Crucifigatur. C. Ait illis preses. S. Quid enim mali fecit? C. At illi magis clamabant, dicentes. S. Crucifigatur. C. Videns autem Pilatus quia nihil proficeret: sed magis tumultꝰ fieret: accepta aqua, lauit manus coraz populo, dicẽs. S. Innocens ego sum a sanguine iusti huius. Vos videritis. C. Et respondens vniuersus populus, dixit. S. Sanguis eius super nos: ⁊ super filios nostros. C. Tunc dimisit illis Barabbam: Jesum vero flagellatuz tradidit eis, vt crucifigeretur. Tũc milites presidis, suscipientes Jesum in pretorio: congregauerunt ad eum vniuersam cohortem. Et exuentes eum: chlamydem coccineam circumdederunt ei. Et plectentes, coronaz de spinis posuerunt super caput eius: ⁊ arundinez in dextera eius. Et genu flexo ante eum, illudebãt ei, dicentes. S. Aue rex iudeoruz. C. Et expuentes in eum: acceperunt arundinẽ, ⁊ percutiebant caput eiꝰ. Et postꝗ̄ illuserũt ei: exuerunt eum chlamyde, ⁊ induerunt eum vestimentis eius: ⁊ duxerunt eum, vt crucifigerẽt. Exeuntes autem inuenerunt hominẽ cyreneũ, nomine Simonem. Hunc angariauerunt: vt tolleret crucem eiꝰ. Et venerunt in locum qui dicitur

golgotha: quod est, caluarie locꝰ. Et dederunt ei vinum bibere: cuz felle mixtum. Et cuz gustasset: noluit bibere. Postꝗ̄ autem crucifixerunt euz: diuiserunt vestimenta eius: sortem mittentes, vt adimpleretur, quod dictum est per prophetam, dicentẽ. Diuiserunt sibi vestimenta mea: ⁊ sup vestẽ meaz miserunt sortem. Et sedentes, seruabant eum. Et imposuerunt sup caput eiꝰ causam ipsius scriptam: hic est Jesus rex iudeorum. Tunc crucifixi sunt cũ eo duo latrones: vnus a dextris, ⁊ vnus a sinistris. Pretereuntes autem blasphemabant eum: mouentes capita sua: ⁊ dicentes. S. Vah, qui destruis templum dei: ⁊ in triduo illud reedificas. Salua temetipsum. Si filius dei es: descẽde de cruce. C. Similiter ⁊ principes sacerdotum illudentes cum senioribus ⁊ scribis: dicebant. S. Alios saluos fecit: se ipsum non potest saluum facere. Si rex israel est: descendat nũc de cruce: ⁊ credimus ei. Confidit in deo: liberet nunc eum si vult. Dixit enim: q2 filius dei sum. C. Idipsum autem ⁊ latrones, qui crucifixi erant cuz eo: improperabant ei. A sexta autem hora, tenebre facte sunt super vniuersam terram: vsqꝫ in horam nonã. Et circa horam nonam: clamauit Jesus voce magna dicens. ✝ Eli, Eli, lamaçabachthani. C. Hoc ẽ. ✝ De

meus: deus me⁹: vt quid dereliq-
sti me? Quidam autē illic stan
tes, ꝛ audientes: dicebant. S. He-
liam vocat iste. Et ꝯtinuo cur-
rens vnus ex eis, acceptam spon
giam impleuit aceto, ꝛ imposuit
arūdini: ꝛ dabat ei bibere. Ceteri
vero dicebant. S. Sine, videamus
an veniat Helias: liberans eum.
Jesus autem iterum clamans
voce magna: emisit spiritū. Hic
pausatur aliquantulum. Et ecce
velum templi scissum est in duas
partes: a summo vsqꝫ deorsū. Et
terra mota est: ꝛ petrę scissę sunt:
ꝛ monumenta aperta sunt: ꝛ mul
ta corpora sanctorū qui dormie-
rant, surrexerunt. Et exeuntes de
monumentis post resurrectionē
eius: venerunt in sanctam ciuita-
tem: ꝛ apparuerunt multis. Cen-
turio autem, ꝛ qui cum eo erant,
custodientes Jesū: viso terremo
tu, ꝛ his quę fiebant, timuerūt val
de, dicentes. S. Vere, fili⁹ dei erat
iste. Erant autem ibi mulieres
multę a longe, quę secutę erāt Je
sum a galilea, ministrantes ei. In
ter quas erat Maria Magdale
ne, ꝛ Maria Jacobi, ꝛ Joseph
mater: ꝛ mater filiorum Zebedei.
Cum autem sero factum esset:
venit quidam homo diues ab ari
mathia, nomine Joseph: qui, ꝛ ip
se discipulus erat Jesu. Hic acces
sit ad Pilatum: ꝛ petiit corp⁹ Je
su. Tunc Pilatus iussit reddi cor
pus. Et accepto corpore Joseph,
inuoluit illud in sindone mūda: ꝛ
posuit illud in monumēto suo no-
uo: quod exciderat i petra. Et ad
uoluit saxum magnum ad ostium
monumēti: ꝛ abiit. Erant aūt ibi
maria Magdalene: ꝛ altera ma-
ria: sedentes contra sepulchrum.

Altera autē die, quę est post
parasceuen: ꝯuenerūt prin-
cipes sacerdotum ꝛ pharisei ad
Pilatum, dicentes: Domine, re-
cordati sumus, quia seductor ille
dixit adhuc viuens: post tres dies
resurgam. Jube ergo custodiri se
pulchrum, vsqꝫ in diem tertiū: ne
forte veniant discipuli ei⁹: ꝛ furen
tur eum: ꝛ dicant plebi, surrexit a
mortuis. Et erit nouissim⁹ error,
peior priore. Ait illis Pilat⁹: Ha
betis custodiam. Ite, custodite si
cut scitis. Illi autē abeuntes mu-
nierunt sepulchrum: signantes la
pidem cum custodibus. Hic non
debet sacerdos osculari librum.
Credo in vnum. Offertorium.

Improperiū expectauit cor meū
ꝛ miseriā: ꝛ sustinui, qui simul con
tristaretur ꝛ non fuit: consolantē
mę quęsiui, ꝛ nō inueni: ꝛ dederūt
in escam meā fel, ꝛ in siti mea po
tauerunt me aceto. Secreta.

Concede quęsumus dn̄e: vt
oculis tuę maiestatis mun⁹
oblatum: ꝛ gratiam nobis deuo-
tionis obtineat: ꝛ effectum beatę
perennitatis acquirat. Per do.

Præfatio. Qui salutem. Cōmu.
Pater, si non pōt hic calix trāsire
nisi bibam illū: fiat voluntas tua.
PEr huius domi Postcōio.
ne operationem mysterij: ⁊
vitia nostra purgentur: ⁊ iusta de
sideria compleantur. Per domi
num nostrum Jesum Christum fi
lium tuum: qui tecum viuit ⁊ re.

¶ Feria secunda. Officium.



IUdica domine
nocētes me: ex
pugna impugnantes
me: apprehēde arma
⁊ scutum: ⁊ exurge in
adiutorium meū, do
mine virtus salutis
mee. ℣. Effunde fra
meā: ⁊ conclude aduersus eos q
persequuntur me. Judica. Oro.
DA quesumus omnipotens
deus: vt qui in tot aduersis
ex nostra infirmitate deficim⁹: in
tercedente vnigeniti filij tui pas
sione, respiremus. Per eundē do
minum nostrum. Secūda. Exau
di quesumus dn̄e supplicū pces.
Tertia. Omnps sempiterne deus
qui vi. Lectio Esaie prophete.
50.c IN diebus illis: Dixit Esa
ias. Dominus deus aperuit
mihi aurem. Ego autem non con
tradico: retrorsum non abij. Cor
pus meum dedi percutientibus: ⁊
genas meas vellentibus. Faciem
meam non auerti: ab increpanti
bus ⁊ conspuentibus in me. Do
minus de⁹ auxiliator me⁹: ⁊ ideo
non sum confusus. Ideo posui fa
ciem meā vt petram durissimā:
⁊ scio, quoniam non confundar.
Juxta est qui iustificat me. Quis
cōtradicet mihi? Stemus simul.
Quis est aduersarius meus? Ac
cedat ad me: Ecce dominus deus
auxiliator meus. Quis est q con
demnet me? Ecce omnes quasi ve
stimentum conterentur: tinea cō
medet eos. Quis ex vobis timēs
deū: audiens vocē serui sui? Quis
ambulauit in tenebris: ⁊ non est lu
men ei? Speret in nomine domi
ni: ⁊ innitatur super deum suum.
℟. Exurge domine, ⁊ intende iu
dicio meo: deus meus ⁊ dominus
meus in causam meam. ℣. Effun
de frameam ⁊ conclude aduersus
eos, qui me persequuntur. Tra
ctus. Domine non secundū pec
cata. Secundum Joannem.
IN illo tēpore: Ante sex dies
pasche venit Jesus in Be
thaniā, vbi fuerat Laçarus mor
tuus: quem suscitauit Jesus. Fe
cerunt autem ei cenam ibi: ⁊ mar
tha ministrabat. Laçar⁹ vero vn⁹
erat ex discumbentibus cum eo.
Maria ergo accepit libram vn
guenti nardi pistici preciosi: ⁊ vn
xit pedes Jesu, ⁊ extersit capillis
suis pedes eius: ⁊ domus impleta
est ex odore vnguenti. Dicit ergo
vnus ex discipulis ei⁹ Judas scha
riothis, qui erat eum traditurus.

Quare hoc vnguentum nõ venijt trecentis denarijs: et datũ est egenis? Dixit autem hoc, nõ quia de egenis pertinebat ad eum: sed quia fur erat, et loculos habens, ea que mittebantur portabat. Dixit ergo Jesus. Sine illam: vt in die sepulture mee seruet illud. Pauperes enim semper habebitis vobiscum: me autem non semper habebitis. Cognouit ergo turba multa ex Judeis quia illic esset: et venerunt non propter Jesuz tantũ: sed vt Laçarum viderent, qué suscitauit a mortuis. Cogitauerunt autem principes sacerdotum, vt et laçarum interficerent: quia multi propter illuz abibant ex Judeis: et credebant in Jesum. In crastinum autez turba multa que venerat ad diem festum, cuz audissent quia venit Jesus hierosolymam: acceperunt ramos palmarum, et processerunt obuiam ei et clamabant. O sanna, benedictus qui venit in nomine dñi: rex israel. Et inuenit Jesus asellum: et sedit super eum: sicut scriptum est. Noli timere filia sion: ecce rex tuus venit sedens super pullũ asine. Hec nõ cognouerunt discipuli eius primuz: sed quñ glorificatus est Jesus, tunc recordati sunt quia hec erãt scripta de eo: et hec fecerũt ei. Testimoniũ ergo phibebat turba, que erat cuz eo: quñ Laçaruz vocauit de monumento, et suscitauit euz a mortuis. Propterea et obuiaz venit ei turba: quia audierunt eum fecisse hoc signuz. Pharisei ergo dixerunt ad semetipsos. Videtis, quia nihil proficimus? Ecce mundus totus post eum abijt. Erant aũt gentiles quidam ex his q ascenderant, vt adorarent in die festo. Hi ergo accesserunt ad Philippum, qui erat a bethsaida galilee, et rogabant euz dicentes. Dñe, volumus Jesum videre. Venit Philippus: et dicit Andree. Andreas rursum et Philippus: dixerunt Jesu. Jesus aũt rñdit eis dicens. Venit hora: vt clarificetur filius hominis. Amé amen dico vobis: nisi granum frumenti cadens in terra mortuum fuerit: ipsum soluz manet. Si aũt mortuum fuerit: multum fructuz affert. Qui amat animam suam: perdet eam. Et qui odit animam suam in hoc mundo: in vitaz eternam custodit eã. Siquis mihi ministrat: me sequatur. Et vbi suz ego: illic et minister meus erit. Siquis mihi ministrauerit: honorificabit eũ pater meus. Nunc anima mea turbata est. Et quid dicam? Pater: saluifica me ex hac hora. Sed propterea veni in horam hanc. Pater, clarifica nomé tuum. Venit ergo vox de celo, dicens. Et clarificaui: et iterum clarificabo. Turba ergo que stabat et audierat: dicebat tonitruum factũ esse. Alij aũt dicebãt. Angelus ei locutus.

est. Respondit Jesus: ⁊ dixit. Non propter me vox hec venit: sed propter vos. Nunc iudicium est mundi: nunc princeps huius mūdi eiicietur foras. Et ego si exaltat⁹ fuero a terra: omnia trahaz ad me ipsum. Hoc autem dicebat: significans qua morte esset moriturus. Respondit ei turba. Nos audiuimus ex lege: quia Christus manet in eternū. Et quomodo tu dicis: oportet exaltari filium hominis? Quis est iste filius hominis? Dixit ergo eis Jesus, Adhuc modicum lumen in vobis est. Ambulate, dum lucem habetis: vt non tenebre vos comprehēdant. Et qui ambulat i tenebris: nescit quo vadat. Dum lucem habetis, credite in lucem: vt filii lucis sitis. Hec locutus est Jesus: ⁊ abiit, ⁊ abscondit se ab eis. Offertorium.

Eripe me de inimicis meis: domine ad te confugi: doce me facere voluntatem tuam: quia deus meus es tu. Secreta.

Hec sacrificia nos oipotens deus potenti virtute mundatos: ad suum faciant puriores venire principium. Per dominum no. Prefatio. Qui salutem. Cōmu.

Erubescant ⁊ reuereantur simul qui gratulantur malis meis: induantur pudore ⁊ reuerentia, qui maligna loquuntur aduersuz me.

Prebeant nobis Postcōio. domine diuinum tua sancta feruorem: quo eo⁊ pariter ⁊ actu delectemur ⁊ fructu. Per domi. Super populum. Oratio.

Adiuua nos deus salutaris noster: ⁊ ad beneficia recolenda, quibus nos instaurare dignatus es: tribue venire gaudētes. Per dominum nostrum Jesum Chri.

¶ Feria tertia. Officium.



Nos autem gloriari oportet in cruce domini nri Jesu Christi: in quo est salus, vita, ⁊ resurrectio nra: per quem saluati, ⁊ liberati sumus. ℣. De⁹ misereatur nostri ⁊ bñdicat nobis: illuminet vultum suum super nos, ⁊ misereatur nostri. Nos autem. Oratio.

Omnipotēs sempiterne de⁹: da nobis ita dominice passionis sacramēta peragere: vt indulgentiā percipere mereamur. Per eundem dominum nostrum Jesum Christū filium tuū: qui tecum viuit. Secunda. De beato Dominico. Tertia. Concede quesumus oipotens de⁹, vt inter.

Lectio hieremie prophete.

In diebus illis: Dixit Hieremias. Domine, demonstrasti mihi ⁊ cognoui: tu ostēdisti mihi studia eo⁊. Et ego quasi agnus mansuetus qui portatur ad victimā: ⁊ non cognoui, quia cogitauerunt super

super me consilia dicẽtes. Mitta
mus lignum in panem eius: ⁊ era
damus eum de terra viuentiũ: ⁊
nomen eius non memoretur am-
plius. Tu autẽ domine sabaoth:
qui iudicas iuste: ⁊ probas renes
⁊ corda: videam vltionem tuã ex
eis. Tibi enim reuelaui causam
meam: domine deus meus. ℟.
Ego autem dum mihi molesti es-
sent: induebam me cilicio: ⁊ humi
liabam in ieiunio animam meã:
⁊ oratio mea in sinu meo conuer-
tetur. ℣. Iudica domine nocen-
tes me: expugna impugnãtes me:
apprehende arma ⁊ scutũ: ⁊ exur
ge in adiutorium mihi. Non di
catur Dominus vobiscum. nec
Gloria tibi domine. nec signent
se fratres: sed hoc mõ inchoetur.

¶ Passio dñi nostri Iesu Chri-
sti: Secundum Marcum.



In illo tempo-
re: Erat pascha
⁊ azima post biduũ.
Et quęrebãt summi
sacerdotes ⁊ scribę:
quomodo Iesum do
lo tenerent, ⁊ occide
rent. Dicebant au-
tẽ. S. Non in die festo. C. Ne for
te tumult⁹ fieret in populo. Et cũ
esset Iesus Bethanię ĩ domo Si
monis leprosi, ⁊ recumberet, ve-
nit mulier habens alabastrum vn
guẽti nardi spicati preciosi: ⁊ fra-
cto alabastro: effudit super caput
eius. Erant autem quidam indi-
gne ferentes intra semetipsos: ⁊
dicentes. S. Ut quid perditio ista
vnguenti facta est? Poterat enĩ
vnguentum istud venũdari plusq̃
trecentis denarijs: ⁊ dari paupe-
ribus. C. Et fremebant in eã. Ie
sus autem dixit. ✠ Sinite eam.
Quid illi molesti estis? Bonum
opus operata est in me. Semper
enim pauperes habebitis vobis-
cum: ⁊ cum volueritis: potestis il
lis benefacere. Me autem nõ sem
per habebitis. Quod habuit, hęc
fecit: preuenit vngere corp⁹ meũ
in sepulturam. Amen dico vobis:
vbicunq̃ predicatum fuerit euan
gelium istud in vniuerso mundo:
⁊ q̃ hęc fecit, narrabit in memo-
riam eius. C. Et Iudas Scha-
riothis, vnus de duodecim, abijt
ad summos sacerdotes: vt prode
ret eum illis. Qui audientes gaui
si sunt: ⁊ promiserunt ei pecuniã
se daturos. Et quęrebat quomo-
do illum opportune traderet. Et
primo die azimorum, qñ pascha
immolabant: dicunt ei discipuli.
S. Quo vis eamus: ⁊ paremus ti
bi vt mãduces pascha? C. Et mit
tit, duos ex discipulis suis: ⁊ dicit
eis. ✠ Ite in ciuitatem: ⁊ occur-
ret vobis homo lagenã aquę ba
iulans, Sequimini eũ: ⁊ quocũq̃
introierit: dicite domino domus:
quia magister dicit. Ubi est refe-
ctio mea: vbi pascha cũ discipulis

meis manducē? Et ipse vobis de-
monstrabit cęnaculū grande stra
tum: ⁊ illic parate nobis. C Et
abierunt discipuli eius: ⁊ venerūt
in ciuitatem: ⁊ inuenerunt sicut di
xerat illis: ⁊ parauerunt pascha.
Uespere autem facto: venit cum
duodecim. Et discumbētibus eis,
⁊ manducantibus: ait Jesus. ✠
Amē dico vobis: quia vnus ex vo
bis me tradet: qui manducat me-
cum. C At illi cęperūt contrista-
ri: ⁊ dicere ei singillatim. S Num
qd ego? C Qui ait illis. ✠ Un⁹
ex duodecim: qui intingit mecum
manum in catino. Et filius qui-
dem hominis vadit: sicut scriptū
est de eo. Ue autem homini illi: p
quē filius hominis tradetur. Bo
num erat ei: si non esset natus ho-
mo ille. C Et manducantibus il
lis, accepit Jesus panem: ⁊ bene
dicens fregit: ⁊ dedit eis: ⁊ ait. ✠
Sumite. Hoc est corpus meum.
C Et accepto calice: grās agēs,
dedit eis. Et biberunt ex illo oēs.
Et ait illis. ✠ Hic ē sanguis me⁹
noui testamenti: qui pro multis ef
fundetur. Amen dico vobis: q iā
non bibā de genimine vitis: vsq
in diem illum: cum illud bibā no
uū in regno dei. C Et hymno di
cto: exierunt in montem oliuarū.
Et ait illis Jesus. ✠ Oēs scan-
dalizabimini in me in nocte ista:
Zac. quia scriptum est. Percutiā pa-
13.d storem: ⁊ dispergentur oues. Sed

posteaq̄ resurrexero: pręcedam
vos in galilęam. C Petrus au-
tem ait ei. S Et si omnes scandali
zati fuerint: sed nō ego. C Et ait
illi Jesus. ✠ Amē dico tibi: quia
tu, hodie, in nocte hac, priusquam
gallus bis vocē dederit: ter, me
es negaturus. C At ille amplius
loquebat. S Et si oportuerit me
simul cōmori tibi: nō te negabo.
C Similiter aūt ⁊ oēs dicebant.
Et veniūt i pdiū: cui nomē Geth-
semani. Et ait discipulis suis. ✠
Sedete hic donec orem. C Et as
sumit Petrū ⁊ Jacobū ⁊ Joan
nem secum: ⁊ cępit pauēre ⁊ tedē
re. Et ait illis. ✠ Tristis est ani
ma mea: vsq ad mortem. Sustine
te hic, ⁊ vigilate mecum. C Et cū
processisset paululū: pcidit sup
terrā: ⁊ orabat: vt si fieri posset,
transiret ab eo hora. Et dixit. ✠
Abba pater: omnia possibilia sūt
tibi: transfer calicem hunc a me.
Sed nō quod ego volo: sed quod
tu. C Et venit: ⁊ inuēnit eos dor
mientes. Et ait Petro. ✠ Simō
dormis? Nō potuisti vna hora vi
gilare mecum? Uigilate, ⁊ orate
vt non intretis in tentationē. Spi
ritus quidem promptus est: caro
aūt infirma. C Et iterū abiens
orauit eundem sermonem dicēs.
Et reuersus denuo: īuēnit eos dor
mientes. Erant enim oculi eorū
grauati: ⁊ ignorabant, qd respō
dērent ei. Et venit tertio: ⁊ ait

lis.✠ Dormite iam: ⁊ requiescite. Sufficit. Venit hora: ecce tradetur filius hominis in manꝰ peccatorum. Surgite, eamus: ecce q me tradet, prope est. Et adhuc eo loquẽte, venit Judas scarioth: vnus ex duodecim: ⁊ cum illo turba multa, cum gladijs ⁊ lignis, missi a summis sacerdotibꝰ, ⁊ scribis, ⁊ senioribus. Dederat autẽ traditor eis signũ, dicens. Quẽcunqꝫ osculatꝰ fuero, ipse est: tenete eum: ⁊ dúcite caute. Et cum venisset: statim accedens ad eum ait. Rabbi, rabbi. Et osculatus est eum. At illi manus iniecerunt in eum: ⁊ tenuerunt eum. Unus autem de circumstantibus edúcens gladium, percussit seruũ summi sacerdotis: ⁊ amputauit illi auriculam. Et respondens Jesus: ait illis. ✠ Tanquã ad latronem existis cum gladijs ⁊ lignis: cõprehẽdere me. Quotidie apud vos eram docens in templo: ⁊ nõ me tenuistis. Sed vt impleantur scripturę. Tunc discipuli eius relinquentes euꝫ: omnes fugerũt. Adolescens autem quidam sequebatur euꝫ amictus syndone super nudo: ⁊ tenuerunt eum. At ille relicta syndone: nudus profúgit ab eis. Et adduxerũt Jesum ad summum sacerdotem: ⁊ conuenerunt oẽs sacerdotes, ⁊ scribę, ⁊ seniores. Petrus autem a longe secutus est eum, vsqꝫ in atrium summi sacerdotis: ⁊ sedebat cũ ministris: ⁊ calefaciebat se ad ignẽ. Summi vero sacerdotes ⁊ omne conciliũ quęrebant aduersus Jesum testimonium: vt eum morti traderẽt: nec inueniebant. Multi enim testimonium falsum dicebãt aduersus eũ: ⁊ conuenientia testimonia non erant. Et quidam surgentes, falsum testimonium ferebant aduersus eum: dicentes. Nos audiuimus eum dicentem: Ego dissoluam templuꝫ hoc manufactũ: ⁊ post triduum, aliud non manufactum ędificabo. Et non erat conueniens testimonium illoruꝫ. Et exurgens summus sacerdos in medium: interrogauit Jesum dicens. Non respondes quicquã ad ea, quę tibi obijciuntur ab his? Ille autem tacebat: ⁊ nihil respondit. Rursum summus sacerdos interrogauit eum: ⁊ dixit ei. Tu, es Christus, filius Dei benedicti? Jesus autem dixit illi. ✠ Ego sum: ⁊ videbitis filiũ hominis sedenteꝫ a dextris virtutis Dei: ⁊ venientem cum nubibꝰ cęli. Summus autem sacerdos, scindẽs vestimẽta sua, ait. Quid adhuc desideramus testes? Audistis blasphemiam. Quid vobis videtur? Qui omnes condemnauerunt eum esse reum mortis. Et cęperunt quidam conspuere euꝫ: ⁊ velare faciem eius: ⁊ colaphis eũ cędere, ⁊ dicere ei. Prophe-

tiça. c Et ministri, alapis eū cę-
debant. Et cum esset Petrus in
atrio deorsum: venit vna ex ancil-
lis summi sacerdotis. Et cum vi-
disset Petrum calefacientem se:
aspiciens illum, ait. s Et tu cum
iesu, naçareno eras. c At ille ne-
gauit dicens. s Neq; scio: neq; no-
ui qđ dicas. c Et exijt foras ante
atriū: ⁊ gallus cantauit. Rursum
autem cum vidisset illum alia an-
cilla: cępit dicere circunstantibꝰ.
s Quia hic ex illis est. c At ille
iterum negauit. Et post pusilluz:
rursum qui astabāt, dicebant Pe-
tro. s Vere ex illis es: nam ⁊ ga-
lileus es. c Ille autez cępit ana-
thematiçare, ⁊ iurare: quia nescio
hominem istum, quem dicitis. Et
statim iterum gallus cantauit. Et
recordatus est Petrus verbi qđ
dixerat ei Jesus: priusq̄ gallus cā-
tet bis: ter, me negabis. Et cępit
flere. Et confestim mane consiliū
facientes summi sacerdotes cum
senioribꝰ ⁊ scribis: ⁊ vniuerso con-
cilio: vincientes Jesum, duxerūt,
⁊ tradiderunt Pilato. Et inter-
rogauit eū Pilatus. s Tu es rex
Judeorum? c At ille respondēs
ait illi. ✠ Tu dicis. c Et accusa-
bant eū summi sacerdotes in mul-
tis. Pilatus autem rursus inter-
rogauit eum dicēs. s Nō respon-
des quicquam? Vides in quantis
te accusant? c Jesus autem am-
plius nihil respondit: ita vt mira-
retur Pilatus. Per diem autē
festum solebat dimittere illis vnū
ex vinctis: quemcunq; petiissent.
Erat autez qui dicebatur Barab-
bas: qui cum seditiosis erat vin-
ctus: qui in seditiōe fecerat homi-
cidium. Et cuz ascendisset turba:
cępit rogare, sicut semꝑ faciebat
illis. Pilatus autē respondit eis:
⁊ dixit. s Vultis dimittaz vobis
regem Judęorū? c Sciebat eniz
q̄ per inuidiam tradidissent eum
summi sacerdotes. Pōtifices au-
tem concitauerunt turbaz: vt ma-
gis Barabbā dimitteret eis. Pi-
latus autem iterum respondens:
ait illis. s Quid ergo vultis facia
regi iudęorum? c At illi iterum
clamauerunt. s Crucifige eum.
c Pilatus vero dicebat eis.
Quid enim mali fecit? c At illi
magis clamabant. s Crucifige
eum. c Pilatus aūt volens po-
pulo satisfacere: dimisit illis Ba-
rabbam: ⁊ tradidit Jesum flagel-
lis cęsum: vt crucifigeretur. Mi-
lites autem duxerunt eum intro
atrium pretorij: ⁊ cōuocant to-
cohortem. Et induunt euz purpu-
ra: ⁊ imponunt ei plectentes spi-
neam coronaz: ⁊ cęperunt saluta-
re eum. s Aue, rex iudęorū. c Et
percutiebant caput eius arundi-
ne: ⁊ conspuebant eum. Et ponē-
tes genua: adorabāt eū. Et post-
illuserunt ei: exuerunt illum pur-
pura: ⁊ induerunt eū vestimen-
tis suis.

suis. et eduxerunt illum, vt crucifigerent eũ. Et angariauerunt pretereuntem quépiam Simoné Cyreneum venienté de villa: patrem Alexádri et Rufi: vt tolleret crucem eius. Et perducunt illum in Golgotha locum: quod est interpretatum, Caluarie locus. Et dabant ei bibere myrrathum vinũ: et non accepit. Et crucifigétes eũ, diuiserunt vestiméta eius: mittentes sortem super eis: quis quid tolleret. Erat auté hora tertia: et crucifixerunt eum. Et erat titulus cause eius inscriptus: rex iudeorum. Et cum eo crucifixerunt duos latrones: vnum a dextris, et alium a sinistris ei⁹. Et adimpleta est scriptura que dicit. Et cum iniquis deputatus est. Et ptereuntes blasphemabant eũ: mouentes capita sua et dicentes. S. Vah q destruis templum dei: et in tribus diebus reedificas. Saluũ fac temetipsum: descédens de cruce. C. Sil'r et summi sacerdotes illudentes ad alterutrũ cum scribis: dicebant. S. Alios saluos fecit: seipsum non potest saluũ facere. Christus rex israel est: descendant nunc de cruce: vt videamus et credamus. C. Et qui cũ eo crucifixi erant: côuitiabantur ei. Et facta hora sexta: tenebre facte sunt sup totam terram vsq in horá nonam. Et hora nona exclamauit Jesus voce magna dicés. ✠ Eli, Eli, lamaçabachthani. C. Quod est interpretatum. ✠ Deus me⁹: deus meus: vt qd dereliquisti me? C. Et qdam de circunstantib⁹ audientes, dicebant. S. Ecce Eliam vocat. C. Currens aũt vnus et implens spongiá aceto: circumponensq calamo: potum dabat ei dicens. S. Sinite: videam⁹ si veniat Elias ad deponendum eum. C. Jesus aũt emissa voce magna: expirauit. Hic pauset aliquantulũ.

Et velum tépli scissum est in duo: a summo vsq deorsum. Vidés aũt centurio qui ex aduerso stabat: qr sic clamans expirasset: ait. S. Vere hô hic, filius dei erat. C. Erant aũt et mulieres de longe aspicientes: iter qs erat Maria Magdalene: et Maria Jacobi minoris: et Joséph mater: et Salome. Et cũm eét i Galilea, sequebant eũ: et ministrabant ei. Et alie multe: q simul cũ eo ascéderant hierosolymam.

Et cum iam sero esset factũ, qr erat parasceue: quod est ante sabbatum: venit Joseph ab Arimathia, nobilis decurio: q et ipse erat expectans regnũ dei. Et audacter introiuit ad Pilatum: et petijt corp⁹ Jesu. Pilatus aũt mirabatur si iam obijsset. Et accersito centurione: interrogauit eum si iam mortuus esset. Et cum cognouisset a céturióe: donauit corpus Joseph. Joseph autem mercatus sindonem: et deponens eum inuoluit sindone: et posuit eum in

monumento, quod erat excisuz in petra. Et aduoluit lapidez ad ostium monumenti. Hic nō debet sacerdos osculari librum. Offer.

Custodi me domine d̄ manu peccatoris: ⁊ ab hominibus iniquis eripe me domine. Secreta.

Sacrificia nos quesumus domine propensius ista restaurent: que medicinalibus sunt instituta ieiunijs. Per dominum no. Prefatio. Qui salutem. Cōmu.

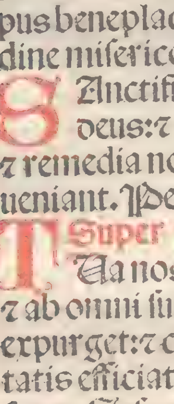
Aduersum me exercebantur qui sedebant in porta: ⁊ in me psallebant qui bibebant vinum: ego vero orationē meam ad te dn̄e: tempus beneplaciti deus: in multitudine misericordię tuę. Postcōio.

Sanctificationibus tuis ops deus: ⁊ vitia nostra curent: ⁊ remedia nobis sempiterna proueniant. Per dominum nostruz.

Super populum. Oratio.

Tua nos misericordia deus: ⁊ ab omni subreptione vetustatis expurget: ⁊ capaces sanctę nouitatis efficiat. Per dominum nostrum Jesum Christū filium tuū.

Feria quarta. Officium.



In nomine domini omne genu flectatur: celestiū: terrestrium: ⁊ infernorum: quia domin⁹ fact⁹ est obediēs vsq; ad mortem: mortem autez crucis: ideo dominus Jesus Christus in glo[ria] est dei patris. Ps. Domine exaud[i] orationem meam: ⁊ clamor me[us] ad te veniat. In nomine. Mo[...] cat. Dn̄s vobiscum. Sed Orem⁹ Flectamus genua. Oratio.

Presta q̄s ops de⁹: vt qui no[...]stris excessibus incessanter affligimur: per vnigeniti tui pas[...]sionem liberemur. Qui tecum vi[...]

Lectio Esaie prophete.

Hec dicit dominus deus: Di[...]cite filie sion. Ecce saluator tu[...] venit: ecce merces eius cum eo: opus eius coraz illo. Quis est iste qui venit de edom: tinctis vestibus de bosra? Iste formosus in stola sua: gradiens in multitudine for[...]titudinis suę. Ego qui loquor iu[...]tiam: ⁊ propugnator sum ad sal[...]uandum. Quare ergo rubrum e[...] indumentum tuum: ⁊ vestimen[...] tua sicut calcantiuz in torcular[...] Torcular, calcaui solus: ⁊ de gen[...]tibus non est vir mecum. Calca[...] eos in furore meo: ⁊ cōculcaui eo[...] in ira mea. Et aspersus ē sangu[...] eorum super vestimēta mea: ⁊ om[...]nia indumenta mea inquinaui. Dies eniz vltionis in corde meo annus retributionis meę venit. Circūspexi, ⁊ nō erat auxiliator quesiui, ⁊ non fuit qui adiuuaret. Et saluauit mihi brachium me[...] ⁊ idignatio mea ipsa auxiliata [...] mihi. Miserationum domini re[...]cordabor: laudem domini super

omnibus, quę reddidit nobis, do
minus deus noster. ℟. Ne auer
tas faciem tuã a puero tuo: quo-
niã tribulor velociter exaudi me.
℣. Saluum me fac deus: quoniã
intrauerunt aquę vsq; ad animã
meam: infixus sũ in limo profun
di: & non est substantia. Domi-
nus vobiscum. Oremus. Flecta-
mus genua. Oratio.
Deus qui pro nobis filium
tuum crucis patibulum subire vo
luisti: vt inimici a nobis expelle-
res potestatem: cõcede nobis fa-
mulis tuis: vt resurrectionis gra
tiam consequamur. Per eundẽ
dominum nostrum Jesum Chri-
stum filium tuum qui tecũ viuit.
Secunda. Exaudi quęsumus do-
mine supplicum. Tertia. A cun-
ctis. Lectio Esaię prophetę.
In dieb⁹ illis. Dixit Esaias.
Domine, quis credidit au-
ditui nostro: & brachiũ dñi cui re
uelatum est? Et ascendet sicut vir
gultum coram eo: & sicut radix de
terra sitienti. Non est species ei:
neq; decor. Et vidimus eum: & nõ
erat aspect⁹: & desyderauimus eũ
despectum: & nouissimum viro℞:
virum dolorum, & scientem infir-
mitatem. Et quasi absconditus
vultus eius, & despectus: vnde, nec
reputauimus eum. Vere, languo
res nostros ipse tulit: & dolores
nostros, ipse portauit. Et nos pu
tauimus eũ quasi leprosum: & per-
cussum a deo, & humiliatum. Ip-
se autem vulneratus est propter
iniquitates nostras: attritus est
propter scelera nostra. Discipli-
na pacis nostrę super eum: & liuo-
re eius sanati sumus. Omnes nos
quasi oues errauimus: vnusquisq;
in viam suam declinauit: & domi-
nus posuit in eo iniquitatem om-
nium nostrũ. Oblatus est quia ip
se voluit: & non aperuit os suum.
Sicut ouis ad occisionem duce-
tur: & quasi agnus coram tonden
te se obmutescet: & non aperiet os
suum. De angustia & de iudicio su
blatus est. Generationem eius
quis enarrabit? Quia abscisus est
de terra viuentium. Propter sce
lus populi mei: percussi eum. Et
dabit impios pro sepultura: & di-
uites pro morte sua: eo q̄ iniquita
tem non fecerit: neq; dolus fuerit
in ore eius: & dominus voluit con
terere eum in infirmitate. Si po-
suerit pro peccato animam suã:
videbit semen longeuum: & volun
tas domini in manu eius diriget:
pro eo q̄ in mortem tradidit ani-
mam suam: & cum sceleratis repu
tatus est. Et ipse peccata multo-
rum tulit: & pro transgressoribus
rogauit: vt nõ periret. Dicit dñs
ops. Tractus. Domine exaudi
orationem meam: & clamor meus
ad te veniat. ℣. Ne auertas faciẽ
tuam a me: & in quacũq; die tribu
lor inclina ad me aurem tuam. ℣.

In quacunq; die inuocauero te: velociter exaudi me. ℣. Quia defecerunt sicut fumus dies mei: et ossa mea sicut in frixorio cõfrixa sunt. ℣. Percussus sum sicut fenum, et aruit cor meum: quia oblitus sum manducare panem meũ. ℣. Tu exurgens dñe misereberis sion: quia venit tempus miserẽdi eius. Non dicatur Dñs vobiscuz. nec Gloria tibi domine. nec signet se: sed inchoetur hoc modo.

Passio dñi nostri Jesu Christi, secundum Lucam.



IN illo tempore: Appropinquabat dies festus azimorũ: qui dicitur pascha: et querebãt principes sacerdotum, et scribe: quomodo Jesuz interficerent. Timebant vero plebẽ. Intrauit autem Sathanas in Judam, qui cognominabatur Scariothis, vnuz de duodecim: et abijt, et locutus est cum principibus sacerdotũ, et magistratibus, quemadmodum illũ trãderet eis. Et gauisi sunt: et pacti sunt pecuniaz illi dare. Et spopondit. Et querebat opportunitatem: vt traderet illum sine turbis. Venit autem dies azimoruz: in qua necesse erat occidi pascha: et misit Petrum et Joannem dicens. ✠ Euntes parate nobis pascha: vt manducemus. C. At illi dixerũt. S. Ubi vis paremus? C. Et dixit ad eos. ✠ Ecce introeuntibus vobis in ciuitatez: occurret vobis homo, ãphorã aque portans. Sequimini eum in domum in quã intrat: et dicetis patrifamilias domus. Dicit tibi magister. Ubi est diuersoriuz: vbi pascha cũ discipulis meis manducẽ: Et ipse vobis ostendet cenaculum magnum stratũ: et ibi parate. C. Euntes autez inuenerunt sicut dixit illis Jesus: et parauerunt pascha. Et cuz facta esset hora, discubuit: et duodecim apostoli cum eo. Et ait illis. ✠ Desyderio desyderaui hoc pascha manducare vobiscum: antequã patiar. Dico eniz vobis: quia ex hoc non manducabo illud donec impleatur in regno dei. C. Et accepto calice: grãs egit, et dixit. ✠ Accipite: et diuidite inter vos: Dico enim vobis, quod non bibam de generatione vitis: donec regnum dei veniat. C. Et accepto pane: gratias egit, et fregit: et dedit eis, dicens. ✠ Hoc est corpus meum: quod pro vobis tradetur. Hoc facite in meam commemorationem. C. Similiter et calicem: postquã cenauit dicens. ✠ Hic est calix nouum testamentum in meo sanguine: q pro vobis fundetur. Uerumtamen: ecce manus tradentis me, mecũ est in mensa. Et filius quidem hominis: secundum quod definitum est, vadit: verumtamen

ve homini illi, per quez tradetur.
C. Et ipsi cęperunt quęrere inter
se: quis esset ex eis, qui hoc factu-
rus esset. Facta est autem ⁊ côten
tio inter eos: quis eorum videret
esse maior. Dixit autē eis. ✠ Re
ges gentium dominantur eorum:
⁊ qui potestatem habent sup eos:
benefici vocantur. Vos autem nō
sic. Sed qui maior est i vobis: fiat
sicut iunior. Et qui pręcessor est: si
cut ministrator. Nam quis maior
est: qui recūbit, an qui ministrat?
Nonne qui recumbit? Ego aūt in
medio vestrū sum: sicut qui mini-
strat. Vos aūt estis: qui permāsi-
stis mecū in tentationibus meis.
Et ego dispono vobis: sicut dispo
suit mihi pater meus regnum: vt
edatis, ⁊ bibatis, sup mensaz meā
in regno meo: ⁊ sedeatis sup thro
nos, iudicantes duodecim tribus
israel. C. Ait autem dominus Si
moni. ✠ Simon, ecce sathanas
expetiuit vos: vt cribraret sicut tri
ticum. Ego autem rogaui pro te:
vt non deficiat fides tua. Et tu ali
quando conuersus: confirma fra-
tres tuos. C. Qui dixit ei. S. Do
mine: tecum paratꝰ sum: ⁊ in car-
cerem, ⁊ in mortem ire. C. Et ille
dixit. ✠ Dico tibi Petre: nō can
tabit hodie gallꝰ: donec ter abne-
ges nosse me. C. Et dixit eis. ✠
Quando misi vos sine sacculo: ⁊
pera, ⁊ calciamentis: nunquid ali
quid defuit vobis? C. At illi dixe-
runt. S. Nihil. C. Dixit ergo eis.
✠ Sed nunc qui habet sacculuz:
tollat similiter ⁊ peraz. Et qui nō
habet: vendat tunicā suaz: ⁊ emat
gladium. Dico enim vobis: quo-
niam adhuc, hoc, quod scriptum
est: oportet impleri in me. Et cuz
iniquis deputatus est. Et enim ea
quę sunt de me: finem habent. C.
At illi dixerunt. S. Domine: ecce
gladij duo hic. C. At ille dixit eis.
✠ Satis est. C. Et egressus, ibat
secundum consuetudinez in mon-
tem oliuarum. Secuti sunt autez
illum ⁊ discipuli. Et cuz peruenis-
set ad locum: dicit illis. ✠ Orate:
ne intretis in tentationem. C. Et
ipse auulsus est ab eis: quantuz ia-
ctus est lapidis: ⁊ positis genibus
orabat, dicens. ✠ Pater, si vis:
transfer calicem istum a me. Ve-
runtamen, non mea voluntas: sed
tua fiat. C. Apparuit autez illi an
gelus de cęlo: confortans eum. Et
factꝰ in agonia: prolixius orabat.
Et factus est sudor eius: sicut gut-
tę sanguinis decurrentis in terrā.
Et cum surrexisset ab oratione: ⁊
venisset ad discipulos suos: inue-
nit eos dormiētes prę tristitia. Et
ait illis. ✠ Quid dormitis? Sur-
gite: orate: ne intretis in tentatio
nem. C. Adhuc eo loquente: ecce
turba, ⁊ qui vocabatur iudas: vnus
de duodeciz, antecedebat eos. Et
appropinquauit Jesu: vt oscula-
retur eum. Jesus autem dixit illi.

✠ Juda, osculo filium hominis
tradis? C. Uidentes autem hi,
qui circa ipsum erant, quod futu-
rum erat: dixerunt ei. S. Domi-
ne, si percutimus in gladio? C. Et
percussit vnus ex illis seruuz prin
cipis sacerdotum: ⁊ amputauit
auriculam eius dexteram. Re-
spondens autē Jesus, ait. ✠ Si-
nite vsqꝫ huc. C. Et cum tetigisset
auriculam eius: sanauit eum. Di-
xit autem Jesus ad eos, qui vene
rant ad se, principes sacerdotum
⁊ magistratus templi: ⁊ seniores.
✠ Quasi ad latronem existis, cū
gladijs ⁊ fustibus: cū quotidie vo
biscum fuerim in templo: ⁊ nō ex-
tēdistis manus in me. Sed hec est
hora vestra, ⁊ potestas tenebraꝝ.
C. Comprehendentes autem eū:
duxerunt ad domum principis sa
cerdotum. Petrus vero sequeba
tur eum a longe. Accenso autem
igne in medio atrij: ⁊ circumseden
tibus illis: erat Petrus in medio
eorum. Quem cum vidisset ancil
la quedam sedentem ad lumen: ⁊
eum fuisset intuita: dixit. S. Et hic
cum illo erat. C. At ille negauit
eum dicens. S. Mulier, non noui
illum. C. Et post pusillum: alius
videns eum, dixit. S. Et tu de illis
es? C. Petrus vero ait. S. O ho-
mo non sum. C. Et interuallo fa-
cto, quasi hore vnius: alius qui-
dam affirmabat dicens. S. Ue-
re, ⁊ hic cum illo erat. Nam ⁊ ga-
lileus est. C. Et ait Petrꝰ. S. Ho-
mo, nescio quid dicis. C. Et ad-
huc continuo illo loquente canta-
uit gallus. Et conuersus domi-
nus: respexit Petrum. Et recor-
datus est Petrꝰ verbi domini si-
cut dixerat: qꝛ priusq̃ gallus can-
tet, ter me negabis. Et egressus
Petrus foras, fleuit amare. Et vi-
ri qui tenebant eum: illudebant ei
cedentes. Et velauerunt eum: ⁊
percutiebant faciem eius: ⁊ inter
rogabant eum dicentes. S. Pro-
phetiça: quis est qui te percussit?
C. Et alia multa blasphemantes:
dicebant in eum. Et vt factus est
dies: conuenerunt seniores ple-
bis, ⁊ principes sacerdotuz, ⁊ scri
be: ⁊ duxerunt illum in concilium
suum, dicentes. S. Si tu es Chri-
stus: dic nobis. C. Et ait illis. ✠
Si vobis dixero: non credetis mi-
hi. Si autem ⁊ interrogauero: nō
respondebitis mihi: neqꝫ dimitte-
tis. Ex hoc autem erit filius homi-
nis sedens a dextris virtutis dei.
C. Dixerunt autē omnes. S. Tu
es ergo filius dei? C. Qui ait. ✠
Uos dicitis: quia ego sum. C. At
illi dixerunt. S. Quid adhuc desi-
deramus testimonium? Ipsi enim
audiuimus de ore eius. C. Et sur-
gens omnis multitudo eoꝝ: du-
xerunt illum ad Pilatum. Cepe-
runt autem illum accusare, dicen-
tes. S. Hunc inuenimꝰ subuerten-
tem gentem nostram: ⁊ prohiben-

tem tributa dari Cesari: ꝛ dicentem se Christum regé esse. Pilatus autem interrogauit eum, dicens. Tu es rex iudeorū? At ille respondens, ait. ✠ Tu dicis. Ait autem Pilatus ad principes sacerdotum ꝛ turbas. Nihil inuenio cause in hoc homine. At illi inualescebant dicentes. Commouit populum, docens per vniuersam iudeam: incipiens a Galilea vsqȝ huc. Pilatꝰ autem audiens Galileaȝ: interrogauit si homo Galileus esset. Et vt cognouit ꝙ de Herodis potestate esset: remisit eum ad Herodeȝ: qui ꝛ ipse Hierosolymis erat illis diebus. Herodes autem viso Jesu, gauisus est valde. Erat enim ex multo tépore cupiens videre euȝ: eo ꝙ multa audierat de illo: ꝛ sperabat signum aliqđ videre ab eo fieri. Interrogabat autem illum multis sermonibus. At ipse nihil respondebat. Stabant etiaȝ principes sacerdotum ꝛ scribe: cōstanter accusantes eum. Spreuit auté illum Herodes cum exercitu suo: ꝛ illusit, indutum veste alba: ꝛ remisit ad Pilatum. Et facti sunt amici Herodes ꝛ Pilatus in ipsa die: naȝ antea, inimici erāt ad inuiceȝ. Pilatus aūt conuocatis principibus sacerdotum, ꝛ magistratibus, ꝛ plebe: dixit ad illos. Obtulistis mihi hunc hominem, quasi auertété populū: ꝛ ecce ego corā vobis interrogās: nullā causam inuenio in homine isto: ex his in qbus eū accusatis. Sed neqȝ herodes. Nā remisi vos ad illū: ꝛ ecce nihil dignū morte actum est ei. Emendatū ergo illū dimittā. Necesse aūt habebat dimitteř eis ꝑ diem festū vnū. Exclamauit aūt simul vniuersa turba dicés. Tolle hunc: ꝛ dimitte nobis Barabbam. Qui erat ꝓpter seditioné quandā factā in ciuitate ꝛ homicidiū: missus in carceré. Iterum aūt Pilatus locutus est ad illos: volens dimittere Jesum. At illi succlamabant dicentes. Crucifige: crucifige eū. Ille aūt tertio dixit ad illos. Quid eniȝ mali fecit iste? Nullā causam mortis inuenio in eo. Corripiā ergo illū: ꝛ dimittā. At illi instabant vocibus magnis: postulātes: vt crucifigereř. Et inualescebant voces eoꝝ. Et Pilatꝰ adiudicauit fieri petitionem eoꝝ. Dimisit aūt illis eum q propter homicidium ꝛ seditioné missus fuerat in careereȝ quem petebant. Jesuȝ vero tradidit voluntati eoruȝ. Et cum ducerent eū: apprehéderunt Simoneȝ quendā Cirenensem venienté de villa: ꝛ imposuerūt illi crucé portare post Jesum. Sequebař auteȝ illuȝ multa turba populi, ꝛ mulierum: que plangebant, ꝛ lamentabantur eū. Cōuersus aūt ad illas Jesus, dixit. ✠ Filie hierusalem:

nolite flere super me: sed sup vos-
metipsas flete, ⁊ sup filios vestros.
Quonia ecce venient dies: in qui-
bus dicent. Beate steriles ⁊ ven-
tres, qui non genuerunt: ⁊ vbera,
que non lactauerunt. Tunc inci-
pient dicere montibus: cadite sup
nos: ⁊ collib⁹: operite nos. Quia
si in viridi ligno hoc faciut: in ari
do quid fiet? C. Ducebantur aut
⁊ alij duo nequam cu eo: vt interfi
cerentur. Et postq venerut in lo-
cuz, qui vocatur Caluarie: ibi cru
cifixerunt eum. Et latrones: vnuz
a dextris: ⁊ alteruz a sinistris. Je
sus autem dicebat. ✠ Pater: di-
mitte illis: non enim sciunt quid
faciunt. C. Diuidentes vero vesti
menta eius: miserut sortes. Et sta
bat populus expectans: ⁊ deride
bant eum principes cuz eis dicen
tes. S. Alios saluos fecit: seipsum
saluum faciat: si hic est Christ⁹ dei
electus. C. Illudebant autem ei
⁊ milites accedentes: ⁊ acetum of
ferentes illi, ⁊ dicetes. S. Si tu es
rex iudeoruz: saluu te fac. C. Erat
autem ⁊ superscriptio scripta su-
per illum: literis grecis, ⁊ latinis,
⁊ hebraicis. Hic est rex iudeoruz.
Unus autem de his qui pendebat
latronibus: blasphemabat eu di-
cens. S. Si tu es Christus: saluuz
fac temetipsum ⁊ nos. C. Respo
dens autem alter: increpabat euz
dicens. S. Neqz tu times deum: q
in eadem damnatione es. Et nos
quidem iuste: nam digna factis re
cipimus. Hic vero, nihil mali ges
sit. C. Et dicebat ad iesuz. S. Do
mine, memento mei: cum veneris
in regnum tuu. C. Et dixit illi Je
sus. ✠ Amen dico tibi: hodie me
cum eris in paradiso. C. Erat au
tez fere hora sexta: ⁊ tenebre facte
sunt in vniuersa terra, vsqz i hora
nonam. Et obscuratus est sol: ⁊ ve
lum templi scissum est mediuz. Et
clamans voce magna Jesus, ait.
✠ Pater, in manus tuas com-
mendo spiritum meuz. C. Et hec
dicens, expirauit. Hic pausa[…]
quantulum. Uidens autem centu
rio quod factum fuerat: glorifica
uit deum dicens. S. Uere, hic ho-
mo iust⁹ erat. C. Et omnis turba
eorum qui simul aderant ad spe-
ctaculum istud: ⁊ videbant que fie
bant: percutientes pectora sua, re
uertebantur. Stabant autem om
nes noti eius a longe: ⁊ mulieres,
que secute erant eum a Galilea,
hec videntes.

Et ecce vir nomine Joseph,
qui erat decurio, vir bonus,
⁊ iustus: hic non consenserat con-
silio ⁊ actibus eoru: ab arimathia
ciuitate iudee: q expectabat ⁊ ipse
regnum dei. Hic accessit ad Pi-
latum: ⁊ petijt corp⁹ Jesu. Et de
posituz inuoluit in sindone: ⁊ po-
suit eum in monumento exciso: in
quo nondum quisq positus fue
rat. Hic non debet sacerdo[…]

lari librum. Offertorium.
Dñe exaudi orationē meā:⁊ clamor meꝰ ad te perueniat. Secre.
PUrifica nos misericors deꝰ: vt ecclesię tuę preces, quę tibi gratę sunt, pia munera deferentes: fiant expiatis mentibus gratiores. Per dominū. Prefatio.
Qui salutez humani gene. Cōio.
Potum meum cum fletu temperabam: quia eleuans allisisti me: ⁊ ego sicut fęnum arui: tu aūt dñe in ęternum permanes: tu exurgens misereberis sion: qꝛ venit tempus miserendi eius. Postcōio.
LArgire sensibus nostris oṗs deus: vt per temporalem filij tui mortem, quam mysteria veneranda testantur: vitaz nobis te dedisse perpetuam confidamus. Per eundem dominum nostruz.
R. Super populum. Oratio.
REspice q̄s domine sup̄ hanc familiam tuam: pro qua dominꝰ noster Jesus Christus non dubitauit manibus tradi nocentiuz: ⁊ crucis subire tormentum. Qui te.
FEria quinta i cęna domini: fratres, priuatas missas nō celebrent: sed omnes in missa conuentuali communicēt. Finita nona, prior cū his ministris, scilicet, diacono, ⁊ subdiacono, ⁊ accolitis, absq̄ sericeis indumentis ⁊ cęreis, ad gradꝰ presbyterij veniat: ibiq̄ prostratus super aliquē pannum a sacrista preparatum: ⁊ diacono cum vno accolitorum a dextris: ⁊ subdiacono cum altero accolitorum a sinistris prostrans, incipiat sine nota antiphonam Ne reminiscaris domine. Et cantore, ex cuius choro fuerit hebdomada, incipiente psalmuz Domine ne in furore tuo arguas me. frēs, ipsuz ⁊ reliquos penitētiales psalmos prosequātur prostrati super formas sine Gloria patri. singulos psalmos, vtroq̄ choro versus dicente, alternatim dicēdo. Subiuncta post psalmum antiphona: fiat absolutio sicut i quarta feria i capite ieiunij est notatum fo. 20.
Facta absolutione, prior cum ministris in sacristiā reuertatur. Et missa ichoata, assumptis sericeis indumentis ⁊ cereis: pcedat more solito ad altare. Missa sicut in festo semiduplici celebretur.
¶ Ad missam. Officium.



Os autez gloriari oportet i cruce domini nr̄i Jesu Christi: i quo est salus, vita, ⁊ resurrectio nostra: per quem saluati ⁊ liberati sumus. ℣. Deus misereatur nostri: ⁊ benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos, ⁊ misereatur nostri. Nos autem. Non dicatur Gloria pa. nec Flectamus genua. nec Gloria in

excel.' nisi eps celebrauerit. Oro.

DEus a quo ⁊ Iudas reat' sui penam: ⁊ confessionis sue latro, premiuz sumpsit: concede nobis tue propitiationis effectum: vt sicut in passione sua Iesus Christus dominus noster diuersa vtrisqz intulit stipendia meritorum: ita nobis ablato vetustatis errore: resurrectionis sue gratiam largiatur. Qui tecum viuit.

Hec sola oro dicatur. Ad corinth.

i.xi.c. FRatres: Conueniẽtibus vobis in vnum: iam non est dominicam cenã manducare. Unusquisqz enim suam cenaz presumit ad manducandum. Et alius quidem esurit: alius autem ebrius est. Nunquid domos non habetis ad manducanduz ⁊ bibendum? Aut ecclesiam dei contemnitis: ⁊ confunditis eos q non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos: in hoc non laudo. Ego enim accepi a domino, quod ⁊ tradidi vobis: quoniam dominus Iesus, in qua nocte tradebatur, accepit panem: ⁊ gratias agens, fregit, ⁊ dixit. Accipite: ⁊ manducate. Hoc est corpus meum: quod pro vobis tradetur. Hoc facite, in meam commemorationem. Similiter ⁊ calicẽ: postq̃ cenauit dicens. Hic calix, nouum testamentũ est in meo sanguine: hoc facite, quotiescunqz bibetis: in meam commemorationem. Quotiescunqz enim manducabitis panem hunc, ⁊ calicem bibetis: mortem domini annunciabitis: donec veniat. Itaqz, quicunqz manducauerit panez hunc: vel biberit calicẽ domini indigne: reus erit corporis ⁊ sanguinis domini. Probet autem seipsum homo: ⁊ sic de pane illo edat: ⁊ de calice bibat. Qui enim manducat ⁊ bibit indigne: iudicium sibi manducat ⁊ bibit: non diiudicans corpus domini. Ideo inter vos multi infirmi ⁊ imbecilles: ⁊ dormiunt multi. Quod si nosmetipsos diiudicaremus: nõ vtiqz iudicaremur. Dũ iudicamur autem, a domino corripimur: vt non cum hoc mundo damnemur. ℟. Christus factus est pro nobis obediẽs vsqz ad mortem: mortem aũt crucis. ℣. Propter quod ⁊ deus exaltauit illum: ⁊ dedit illi nomen, quod est super oẽ nomen. Secundum Ioannem.



IN illo tempore: Ante diem festum pasche, sciẽs Iesus quia venit hora eius: vt trãseat ex hoc mundo ad patrem: cum dilexisset suos, q erãt in mundo: in finez dilexit eos. Et cena facta: cum diabolus iam misisset in cor, vt traderet eum Iudas Simonis scariothis: sciẽs quia omnia dedit ei pater in manus: ⁊ quia a deo exiuit, ⁊ ad deuz vadit: surgit a cena: ⁊ po-

nit vestimenta sua. Et cuz accepisset linteum: precinxit se. Deinde misit aquam in peluim: ⁊ cepit lauare pedes discipulorum: ⁊ extergere linteo, quo erat precinctus. Uenit ergo ad Simoné Petrũ. Et dicit ei Petrus. Domine, tu mihi lauas pedes? Respondit Jesus, ⁊ dixit ei. Quod ego facio, tu nescis modo: scies autem postea. Dicit ei Petr⁹. Non lauabis mihi pedes in eternum. Respondit ei Jesus. Si non lauero te: nó habebis partem mecũ. Dicit ei Simon Petrus. Domine: non tantum pedes meos: sed ⁊ manus ⁊ caput. Dixit ei Jesus. Qui lotus est: nó indiget, nisi vt pedes lauet: sed est mũdus totus. Et vos mundi estis: sed non omnes. Sciebat enim quisnam esset, qui traderet eum: ꝓpterea dixit: non estis mundi omnes. Postquam ergo lauit pedes eorum: accepit vestimenta sua: ⁊ cum recubuisset: iteruz dixit eis. Scitis quid fecerim vobis? Uos vocatis me magister, ⁊ domine: ⁊ bene dicitis. Sum eteniz. Si ergo ego laui pedes vestros, dominus ⁊ magister: ⁊ vos debetis alter alterius lauare pedes. Exemplum enim dedi vobis: vt quemadmodum ego feci vobis: ita ⁊ vos faciatis. Offertorium.

Dextera domini fecit virtutem: dextera domini exaltauit me: nó moriar, sed viuaz: ⁊ narrabo opera domini. Secreta.

Ipse tibi quesumus domine sancte, pater oipotens, eterne deus, sacrificium nostrum reddat acceptum: qui discipulis suis in sui commemoratione hoc fieri hodierna traditione monstrauit: Jesus Christus dominus noster. Qui tecum viuit ⁊ re. Prefatio. Qui salutem. Infra canonem.

Communicantes ⁊ diem sacratissimum celebrantes: quo dominus noster Jesus Christus pro nobis est traditus: Sed ⁊ memoriam venerantes: in primis gloriose semper virginis Marie genitricis eiusdem dei. Item.

Hanc igitur oblationem seruitutis nostre: sed ⁊ cũcte familie tue quam tibi offerimus ob diem: in qua dominus noster Jesus Christus tradidit discipulis suis, corporis ⁊ sanguinis sui mysteria celebranda: quesumus dñe vt placatus accipias. Item.

Qui ꝑdie ꝙ pro nostra omniumq; salute paterec̃, hoc est hodie, accepit pané in sctás ac venerabiles manus suas. Agnus dei dicat: sed pax non dat. Cõio.

Dominus Jesus postꝙ̃ cenauit cuz discipulis suis, lauit pedes eorum: ⁊ ait illis: scitis quid feceriz vobis ego dominus ⁊ magister? exempluz dedi vobis: vt ⁊ vos ita faciatis. In hac die hostia sacra in crastinum reseruanda est in di-

ride, in qua cõsueuerunt sacre ho-
stie reseruari. Dicta cõmunione
absq pater noster. et absq deus in
adiutorium. incipiantur vespere
per antiphonam Calicem. Duz
autem vespere a conuentu dicun-
tur, prior cum ministris in presby-
terio vesperas suas dicendo, se-
deat, vsq quo inchoãda fuerit an-
tiphona ad magt. Antiphona.

Calicem salutaris accipiã: et nomẽ domini inuocabo. ps. Credidi. Aña. Cum his qui oderunt pacem eram pacificus: cum loquebar illis, impugnabãt me gratis. ps. Ad dominuz. Añ. Ab hominibus iniquis libera me domine. ps. Eripe me domine: ab ho. ma. Añ. Custodi me a laqueo quez statuerunt mihi: et a scãdalis operantium iniquitatez. ps. Domine clamaui. Añ. Considerabã ad dexteram et videbã: et non erat qui cognosceret me. ps. Voce mea. Dicta post vltimum psalmum añ. prior stans ad altare in dextro cornu: cantore ei deferẽte, incipiat ad magnificat añam.



Cenantibus autem accepit Jesus panẽ: et benedixit ac fregit: deditq discipulis suis. Finita post canticum añ. prior cõuersus ad conuentum, dicat. Dominus vobiscum. Deinde reuersus ad ... dicat more solito. Oremus.

Refecti vitalibus alimentis quęs domine deus noster: vt quod tpe nostrę mortalitatis exequimur: immortalitatis tuę munere cõsequamur. Per dominũ. Postea dicatur. Benedicamus domino: vel Ite missa est. ... Gloria in excelsis deo. precedẽ...



I... paras... ... ca... sacerdo... et mini... indut... ad co... sacro... partic... rari... dis map-
pis cooperiat: et duos cereos ... re solito accẽdat. Finita nona le... gat in superpellicio ante grad... presbyterij sine titulo lectiõ In tribulatione. quę dum legitur sa... cerdos indutus casula et ministris precedentibus more solito ... sericeis indumẽtis et cereis ... dicẽs ad altare nõ dicat Cõfiteor. sed inclinãs cũ ministris ...

In tribulatione sua mane cõ surgent ad me. Venite, et re uertamur ad dominum: quia ipse cepit,

cepit, ⁊ sanabit nos, percutiet, ⁊ curabit nos. Uiuificabit nos post duos dies: in die tertia suscitabit nos: ⁊ viuemus in conspectu eius: sciemus, sequemurq;, vt cognoscamus dominum. Quasi diluculum preparatus est egressus eius: ⁊ veniet quasi imber nobis temporaneus, ⁊ serótin⁹ terre. Quid faciã tibi Effraim? Quid faciã tibi Juda? Misericordia vestra quasi nubes matutina: ⁊ quasi ros mane pertransiens. Propter hoc dolaui in prophetis: ⁊ occidi eos ĩ verbis oris mei: ⁊ iudicia tua q̃si lux egredientur. Quia misericordiaz volui ⁊ non sacrificium: ⁊ scientiã dei, plusq̃ holocausta. Finita lectione sequitur tract⁹. Domine audiui auditum tuuz, ⁊ timui: consyderaui opa tua, ⁊ expaui. ℣. In medio duorum animalium innotescéris: dum appropinquauerint anni cognoscéris: dum aduenerit tempus ostendéris. ℣. In eo duz conturbata fuerit anima mea: in ira misericordie memor eris. ℣. Deus a libano veniet: ⁊ sanct⁹ de mõte vmbroso ⁊ cõdenso. ℣. Operuit celos maiestas eius: ⁊ laudis ei⁹ plena est terra. Postea sacerdos absq; Dominus vobiscum. Diaconus absq; Flectamus genua. P̃missa Oremus. dicat orationem.

Deus a quo ⁊ Judas reatus sui penã: ⁊ confessionis sue latro premium sumpsit: concede nobis tue propitiationis effectũ: vt sicut in passione sua Jesus christus domin⁹ noster diuersa vtrisq; intulit stipendia meritorũ: ita nobis ablato vetustatis errore: resurrectionis sue gratiam largiatur. Qui te. Deinde a subdiacono in eodẽ loco quo ⁊ p̃ma lcõ sine titulo ⁊ p modũ lcõnis, nõ ep̃le, legat.

Dixit domin⁹ ad Moysen ⁊ Aaron in terra egypti. Exo. 12.a.
Mensis iste vobis principiũ mensium: prim⁹ erit in mẽsibus anni. Loquimini ad vniuersum cetum filiorum israel: ⁊ dicite eis. Decima die mensis huius: tollat vnusquisq; agnum per familias, ⁊ domos suas. Sin autez minor est numerus: vt non sufficere possit ad vescendum agnum: assumet vicinum suum, qui iunctus est domui eius: iuxta numerum animarum, que sufficere possint ad esuz agni. Erit autem agnus absq; macula: masculus, anniculus. Juxta quez ritum tolletis ⁊ hedum: ⁊ seruabitis eum vsq; ad quartamdecimã diem mẽsis huius. Jmmolabitq; eum vniuersa multitudo filiorum israel ad vesperũ: ⁊ sument de sanguine eius, ac ponẽt super vtrũq; postem: ⁊ in superliminaribus domorum, in quibus cõmedent illũ. Et edent carnes nocte illa assas igni: ⁊ açimos panes, cum lactucis agrestibus. Nõ comedetis ex eo crudum quid: nec coctũ aqua:

sed assum tantum igni. Caput cũ pedibus eius ꝛ intestinis vorabitis: nec remanebit ex eo quicquaꝫ vsqꝫ mane. Siquid residui fuerit: igni comburetis. Sic autem comedetis illum. Renes vestros accingetis: ꝛ calciamẽta habebitis in pedibus: tenentes baculos in manibus: ꝛ comedetis festinãter. Est enim phase: idest transitus domini. Tractus. Eripe me domine ab homine malo: a viro iniquo libera me. ℣. Qui cogitauerunt malitias in corde: tota die constituebant prelia. ℣. Acuerunt linguas suas sicut serpentes: venenum aspidum sub labiis eorum. ℣. Custodi me domine de manu peccatoris: ꝛ ab hominibus iniquis libera me. ℣. Qui cogitauerunt supplantare gressus meos: absconderunt superbi laqueũ mihi. ℣. Et funes extenderunt in laqueum pedibus meis: iuxta iter, scandalum posuerunt mihi. ℣. Dixi domino deus meus es tu: exaudi domine vocem orationis meę. ℣. Domine domine virtus salutis meę: obumbra caput meũ in die belli. ℣. Ne tradas me a desyderio meo peccatori: cogitauerunt aduersuꝫ me: ne derelinquas me: ne vnq̄ exaltentur. ℣. Caput circuitus eorum: labor labiorum ipsorum operiet eos. ℣. Verumtñ iusti confitebũtur nõi tuo: ꝛ habitabunt recti cuꝫ vultu tuo.

Post tractum, legitur passio ... loco, vbi priuatis diebus leg... let euangelium sine lumine, ꝛ ...

Dominus vobiscum. ꝛ sine Gloria tibi domine. ꝛ sine ... nec signet se.



Egressus est Jesus cum discipulis suis, trans torrentez Cedron, vbi erat hortus: in quem introiuit ipse, ꝛ discipuli eius. Sciebat autem ꝛ Judas, qui tradebat eum, locum: quia frequenter Jesus cõ uenerat illuc, cum discipulis suis. Judas ergo cum accepisset cohortem, ꝛ a pontificibus ꝛ phariseis ministros: venit illuc cum laternis, ꝛ facibus, ꝛ armis. Jesus itaqꝫ sciens omnia, quę ventura erant super eum: processit, ꝛ dixit eis. ✠ Quem queritis? C. Responderunt ei. S. Jesum naçarenum. C. Dixit eis Jesus. ✠ Ego sum. C. Stabat autem ꝛ Judas qui tradebat eum, cum ipsis. Ut ergo dixit eis, ego suꝫ: abierũt retrorsum: ꝛ ceciderunt in terram. Jterum ergo interrogauit eos. ✠ Quem queritis? C. Jlli autem dixerunt. S. Jesum naçarenum. C. Respondit Jesus. ✠ Dixi vobis: quia ego suꝫ. Si ergo me queritis: sinite hos abire. C. Ut impleretur sermo quem dixit: quia quos dedisti mihi, non perdidi ...

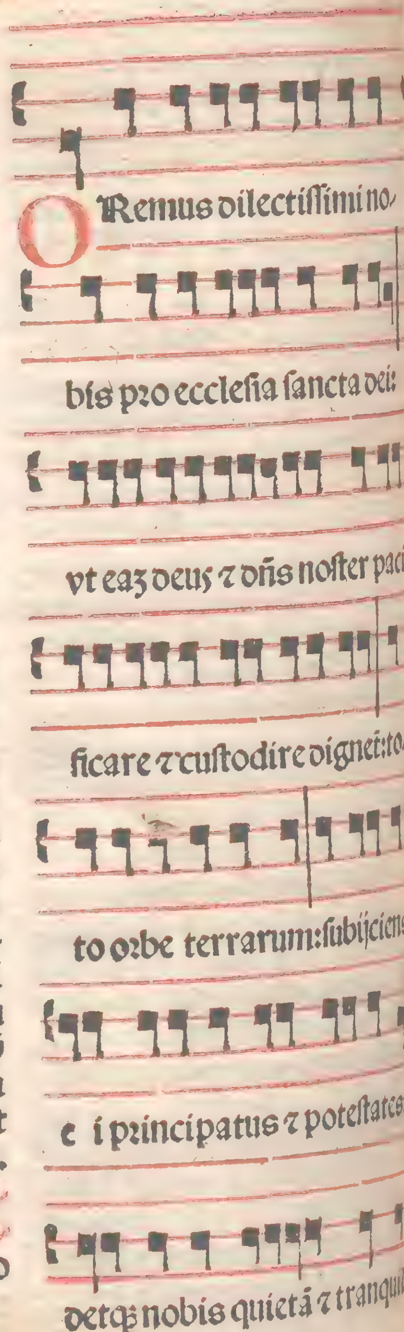
eis quenq̃. Simon ergo Petrus habens gladium, eduxit eũ: ⁊ percussit pontificis seruũ: ⁊ abscidit auriculam eius dexterã. Erat autem nomen seruo Malchus. Dixit ergo Jesus, Petro. ✠ Mitte gladium tuum in vaginam. Calicem quem dedit mihi pater: non vis vt bibam illũ? C. Cohors ergo ⁊ tribunus, ⁊ ministri iudeorũ, comprehenderunt Jesum: ⁊ ligauerunt eũ: ⁊ adduxerunt eum ad Annam primum. Erat enĩ socer Caiphe: qui erat pontifex anni illius. Erat aũt Caiphas, qui consilium dederat Judeis: q̃ expedit vnũ hominem mori pro populo. Sequebatur aũt Jesum, Simon Petrꝰ: ⁊ alius discipulus. Discipulus aũt ille erat notus põtifici: ⁊ introiuit cũ Jesu in atriũ pontificis. Petrus aũt stabat ad hostiũ foris. Exiuit ergo discipulus aliꝰ, q̃ erat notus pontifici, ⁊ dixit hostiarie: ⁊ itroduxit Petrũ. Dixit ergo Petro ancilla hostiaria. S. Nunqd ⁊ tu ex discipulis es hominis isti? C. Dicit ille. S. Nõ sũ. C. Stabãt aũt serui ⁊ ministri ad prunas: q̃ frigus erat: ⁊ calefaciebant se. Erat aũt cũ eis ⁊ Petrus stans: ⁊ calefaciens se. Pontifex ergo interrogauit Jesũ de discipulis suis: ⁊ de doctrina eius. Respondit ei Jesus. ✠ Ego palã locutus sum mundo. Ego semp docui in synagoga, ⁊ in templo, quo oẽs iudei cõueniunt: ⁊ in occulto locutus sum nihil. Quid me interrogas? Interroga eos qui audierunt: quid locutus sũ ipsis. Ecce hi sciunt: que dixerĩ ego. C. Hec aũt cũ dixisset: vnus assistens ministrorũ, dedit alapã Jesu, dicens. S. Sic rñdes pontifici? C. Rñdit ei Jesus. ✠ Si male locutus sũ: testimoniũ perhibe de malo. Si autẽ bene: quid me cedis? C. Et misit eũ Annas ligatũ ad Caiphã pontificẽ. Erat aũt Simõ Petrꝰ stans: ⁊ calefaciens se. Dixerunt ergo ei. S. Nunquid ⁊ tu ex discipulis eius es? C. Negauit ille: ⁊ dixit. S. Non sum. C. Dicit ei vnus ex seruis Pontificis: cognatꝰ eiꝰ, cuius abscidit Petrus auriculã. S. Nonne, ego te vidi in horto cũ illo? C. Iterũ ergo negauit Petrus: ⁊ statim gallus cãtauit. Adducunt ergo Jesum a Caipha, in pretoriũ. Erat aũt mane. Et ipsi nõ introierũt in ꝑtoriũ, vt nõ contaminarent̃: sed vt mãducarẽt pascha. Exiuit ergo Pilatus ad eos foras: ⁊ dixit. S. Quã accusationẽ affertis, aduersus hominẽ hunc? C. Rñderunt: ⁊ dixerunt ei. S. Si non esset hic malefactor: non tibi tradidissemus eũ. C. Dixit ergo eis Pilatꝰ. S. Accipite eũ vos: ⁊ s̃m legẽ vestrã, iudicate eũ. C. Dixerunt ergo ei Judei. S. Nobis nõ licet interficere quẽq̃. C. Vt sermo Jesu impleret̃, quem dixit:

significās qua morte esset moritu
rus. Introiuit ergo iteruz in pre
toriuz Pilatus: ⁊ vocauit Jesuz:
⁊ dixit ei. S Tu es rex iudeorum?
C Et respōdit iesus. ✠ A temet
ipso hoc dicis: an alij tibi dixerūt
de me? C Respōdit Pilatus. S
Nunquid ego Judeus sum? Gēs
tua, ⁊ Pontifices tui: tradiderūt
te mihi. Quid fecisti? C Respon
dit Jesus. ✠ Regnuz meum, nō
est de hoc mundo. Si ex hoc mun
do esset regnum meum: ministri
mei vtiqꝫ decertarent: vt non tra
derer Judeis. Nūc autem, regnū
meum, nō est hinc. C Dixit itaqꝫ
ei Pilatus. S Ergo rex es tu? C
Respōdit Jesus. ✠ Tu dicis: qꝛ
rex sum ego. Ego in hoc natꝰ suz:
⁊ ad hoc, veni in mundum: vt testi
monium perhibeā veritati. Om-
nis qui est ex veritate: audit vocē
meam. C Dixit ei Pilatus. S
Quid est veritas? C Et cum hoc
dixisset, iterum exiuit ad Judeos:
⁊ dixit eis. S Ego nullaz inuenio
in eo causam. Est autem consuetu
do vobis: vt vnum dimittam vo-
bis in pascha. Vultis ergo dimit
tam vobis regem Judeorum? C
Clamauerunt rursum oēs, dicen
tes. S Non hunc: sed Barabbaz.
C Erat autē Barabbas latro.
Tunc ergo apprehendit Pilatꝰ
Jesum, ⁊ flagellauit. Et milites,
plectentes coronaz de spinis, im-
posuerunt capiti eius: ⁊ veste pur
purea circumdederunt euz. Et ve
niebant ad euz: ⁊ dicebant. S Aue
rex iudeorum. C Et dabāt ei ala
pas. Exiuit iterum Pilatus fo
ras: ⁊ dicit eis. S Ecce adduco eū
vobis foras: vt cognoscatis, quia
ego nullam inuenio in eo causam
C Exiuit ergo Jesus: portās spi
neam coronam: ⁊ purpureum ve
stimentū. Et dicit eis. S Ecce ho
mo. C Cum ergo vidissent eum
pontifices ⁊ ministri: clamabant,
dicētes. S Crucifige: crucifige eū.
C Dicit eis Pilatus. S Accipi
te euz vos: ⁊ crucifigite. Ego enī
non inuenio in eo causam. C Re
sponderūt ei Judei. S Nos legē
habemus: ⁊ secundum legē debet
mori: quia filiuz dei se fecit. C Cū
ergo audisset Pilatus hunc ser
monem: magis timuit. Et ingres
sus est pretorium iteruz: ⁊ dixit ad
Jesum. S Unde es tu? C Jesus
autē responsum non dedit ei. Di
cit ergo ei Pilatus. S Mihi nō
loqueris? Nescis, quia potestatē
habeo crucifigere te: ⁊ potestatē
habeo dimittere te? C Respōdit
Jesus. ✠ Non haberes potesta
tem aduersum me vllam: nisi tibi
datum esset desuper. Propterea
qui tradidit me tibi: maius pecca
tuz habet. C Et exinde querebat
Pilatus dimittere euz. Judei au
tem clamabant, dicentes. S Si
hunc dimittis: non es amicus Ce
saris. Omnis enim qui se regem
facit:

facit:contradicit Cesari. ¶ Pilatus autem cum audisset hos sermones, adduxit foras Jesum: et sedit pro tribunali, in loco, qui dicitur Lithóstrotos: hebraice autem Gabatha. Erat autem parasceue pasche: hora quasi sexta. Et dicit Judeis. S. Ecce rex vester. ¶ Illi autem clamabant. S. Tolle, tolle: crucifige eum. ¶ Dicit eis Pilatus. S. Regem vestrum crucifigam? ¶ Responderunt Pontifices. S. Non habemus regem, nisi Cesarem. ¶ Tunc ergo tradidit eis illum: vt crucifigeretur. Susceperunt autem Jesum: et eduxerunt. Et baiulans sibi crucem: exiuit in eum (qui dicitur Caluarie) locum: hebraice Golgotha: vbi eum crucifixerunt. Et cum eo alios duos, hinc, et hinc: medium autem Jesum. Scripsit autem et titulum Pilatus: et posuit super crucem. Erat autem scriptum. Jesus Naçarenus, Rex Judeorum. Hunc ergo titulum multi legerunt Judeorum: quia prope ciuitatem erat locus: vbi crucifixus est Jesus. Et erat scriptum: Hebraice, Grece, et Latine. Dicebant ergo Pilato Pontifices Judeorum. S. Noli scribere, Rex Judeorum: sed quia ipse dixit: Rex sum Judeorum. ¶ Respondit Pilatus. S. Quod scripsi scripsi. ¶ Milites ergo cum crucifixissent eum: acceperunt vestimenta eius: et fecerunt quatuor partes: vnicuique militi partem, et tunicam. Erat autem tunica inconsutilis: désuper contexta per totum. Dixerunt ergo adinuicem. S. Non scindamus eam: sed sortiamur de illa cuius sit. ¶ Ut scriptura impleretur, dicens. Partiti sunt vestimenta mea sibi: et in vestem meam miserunt sortem. Et milites quidem hec fecerunt. Stabant autem iuxta crucem Jesu mater eius: et soror matris eius Maria Cleophe: et Maria Magdalene. Cum vidisset ergo Jesus matrem, et discipulum stantem, quem diligebat: dicit matri sue. ✠ Mulier: ecce filius tuus. ¶ Deinde dicit discipulo. ✠ Ecce mater tua. ¶ Et ex illa hora: accepit eam discipulus in suam. Postea sciens Jesus, quia iam omnia consummata sunt: vt consummaretur scriptura, dixit. ✠ Sitio. ¶ Uas ergo positum erat: aceto plenum. Illi autem spongiam plenam aceto hyssopo circumponentes: obtulerunt ori eius. Cum ergo accepisset Jesus acetum, dixit. ✠ Consummatum est. ¶ Et iclinato capite: tradidit spiritum. Hic pausatur aliquantulum. Judei ergo quoniam parasceue erat: vt non remanerent in cruce corpora sabbato: (erat enim magnus dies ille sabbati) rogauerunt Pilatum, vt frangerentur eorum crura, et tollerentur. Uenerunt ergo milites: et primi quidem

fregerūt crura: ⁊ alterius q crucifixus est cū eo. Ad Jesuz aūt cū venissent: vt viderūt eū iā mortuuz: nō fregerunt eius crura: sed vnus militū, lancea latus eius aperuit: ⁊ continuo exiuit sanguis ⁊ aqua. Et q vidit, testimoniuz perhibuit: ⁊ verū est testimoniū eius. Et ille scit, qꝫ vera dicit: vt ⁊ vos creda-
Exo. tis. Facta sunt eniz hec: vt scriptu
12. g. ra impleret. Os non cōminuetis
nu. 9. ex eo. Et iter alia scriptura dicit.
Zac. Uidebūt in quem transfixerunt.
12. c Post hec autem rogauit Pilatum Joseph, ab Arimathia: eo q esset discipulus Jesu: occultus autem propter metum iudeorum: vt tolleret corpus Jesu. Et permisit Pilat⁹. Uenit ergo ⁊ tulit corpus Jesu. Uenit autē ⁊ Nicodem⁹, qui venerat ad Jesuz nocte primum: ferens mixturam myrrhe ⁊ aloes: quasi libras centum. Acceperūt ergo corpus Jesu: ⁊ ligauerūt illud linteis cū aromatibus: sicut mos est Judeis sepelire. Erat aūt in loco, vbi crucifixus est hortus: ⁊ in horto, monumentū nouū: in quo nondū quisq̄ positus fuerat. Ibi ergo ꝓpter parasceuen Judeoruz: qꝫ iuxta erat monumentum: posuerūt Jesum.

Hic sacerdos non osculetur librum. Post lecta passione, dicantur sequentes orationes sine Dominus vobiscum. Hoc modo.



lam vitā de gentibus, glorifica-
re deum patré omnipotentez.

In fine huius orationis non rñdeat. Amé: sed statim subiungatur.

Oremus.

Flectamus genua. Leuate.

Omnipotens sem- Ora.
piterne deus: qui gloriam tuā
omnib⁹ in christo gētib⁹ reue-
lasti: custodi opera miseri-
cordię tuę: vt ecclesia tua to-
to orbe diffusa: stabili fide in
confessione tui nominis per-
seuéret. p eūdé. Rx. Amé. Ora.

Oremus et pro beatissimo papa nostro. N. vt deus et dñs noster q elegit eū in ordine episcopatus: saluum atq incolumen custodiat ecclesię suę scté: ad regendum populum sanctū dei. Modificatur Amé. Oremus. Flectam⁹ genua. Leuate. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus: cuius iudicio vniuersa fundant: re-

ſpice ꝓpitius ad ꝑces nr̃as: ⁊ ele-
ctũ nobis antiſtitẽ tua pietate cõ-
ſerua: vt chriſtiana plebs, q̃ te gu-
bernat̃ auctore: ſub tãto põtifice
credulitatis ſuę meritis augeat̃.
Per dñm. ℟. Amen. Oratio.

OREmus ⁊ pro omnibus epi
ſcopis: ⁊ presbyteris: diaco
nibus ⁊ ſubdiaconibus: accolitis:
⁊ exorciſtis: lectoribus: oſtiarijs:
confeſſoribus: virginibus: viduis:
⁊ pro omni populo ſctõ dei. Non
dicatur Amen. Oremus. Flecta
mus genua. Leuate. Oratio.

OMnipotens ſempiterne deus: cu-
ius ſpũ totum corpus eccl'ię
ſanctificatur ⁊ regit̃: exaudi nos
pro vniuerſis ordinib' ſupplican-
tes: vt gratię tuę munere, ab oibus
tibi gradibus fideliter ſeruiatur.
Per. eiuſdem. ℟. Amẽ. Oratio.

OREmus ⁊ pro chriſtianiſſi-
mo Imperatore noſtro. N.
vt de' ⁊ dñs noſter ſubditas illi fa
ciat omnes barbaras natiões, ad
noſtram perpetuam pacem. Nõ
dicatur Amen. Oremus. Flecta
mus genua. Leuate. Oratio.

OMnipotens ſempiterne de' in cu
ius manu ſunt oium poteſta
tes, ⁊ omniũ iura regnoꝝ: reſpice
ad chriſtianũ benignus imperiũ:
vt gentes quę in ſua feritate confi
dunt: potẽtię tuę dextera, compri
mantur. Per dominum noſtrum
Jeſum. ℟. Amen. Oratio.

OREmus ⁊ pro cathecume
nis noſtris: vt deus ⁊ domi
nus noſter adaperiat aures pre
cordiorum ipſorũ: ianuamq; mi
ſericordię: vt per lauácrum rege
neratiõis, accepta remiſſiõe om
nium pecatorum: ⁊ ipſi digni in
ueniãtur, in Chriſto Jeſu dño no
ſtro. Non dicat̃ Amen. Orem'.
Flectamus genua. Leuate. Or.

OMnipotẽs ſempiterne de'
qui eccleſiam tuã noua ſem
per prole fęcundas: auge fidem ⁊
intellectũ cathecumenis noſtris:
vt renati fonte baptiſmatis: ado
ptionis tuę filijs aggregent̃. Per
dominum. ℟. Amen. Oratio.

OREmus dilectiſſimi nobis
deum patrem omnipoten
tem: vt cunctis mundum purget
erroribus: morbos auferat: fami
depellat: aperiat carceres: vincu
la diſſoluat: peregrinantibus redi
tum: infirmantibus ſanitatem: na
uigantibus, portum ſalutis indul
geat. Non dicat̃. Amen. Orem'.
Flectamus genua. Leuate. Or.

OMnipotẽs ſempiterne de'
męſtorum conſolatio: labo
rantium fortitudo: perueniãt ad
te preces de quacũq; tribulatione
clamantium: vt omnes ſibi in ne
ceſſitatibus ſuis miſericordiam
tuam gaudeant affuiſſe. Per do
minum noſtrum Jeſum Chriſt.
filium tuum. ℟. Amen. Oratio.

Oremus ⁊ pro hereticis ⁊ schismaticis: vt deus ac dominus noster eruat eos ab erroribus vniuersis: ⁊ ad sanctā matrē ecclesiam catholicā, atq; apostolicam reuocare dignetur. Nō dicant Amen. Oremus. Flectamus genua. Leuate. Oratio.

Omnipotēs sempiterne deꝰ: qui saluas omnes, ⁊ neminē vis perire: respice ad animas, diabolica fraude deceptas: vt omni heretica prauitate deposita: errantium corda resipiscāt: ⁊ ad veritatis tuę redeant vnitatē. Per dominum. ℟. Amen. Oratio.

Oremus, ⁊ pro perfidis Judęis: vt deus ⁊ dominus noster auferat velamen de cordibus eorum: vt ⁊ ipsi agnoscant Jesū Christum dominum nostrū. Non dicant Amen. ¶ Hic non dicatur Flectamꝰ genua. sed Oremꝰ. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus qui etiam Judaicam perfidiā, a tua misericordia nō repellis: exaudi preces nostras, quas pro illius populi obcęcatione deferimus: vt agnita veritatis tuę luce, quę Christus est: a suis tenebris eruantur. Per eundem dn̄m. ℟. Amen. Oratio.

Oremus ⁊ pro paganis: vt deus omnipotēs auferat iniquitatem a cordibus eorum: ⁊ relictis idolis suis: cōuertantur ad deum viuum ⁊ verum: ⁊ vnicum filium eius Jesum Christum: deū ⁊ dominum nostrum: cum quo viuit ⁊ regnat cū spiritu sancto deꝰ. Per omnia secula seculorū. Non dicatur Amen. Oremus. Flectamus genua. Leuate. Oratio.

Omnipotēs sempiterne deꝰ: qui non mortem peccatorū sed vitā semper inquiris: suscipe propitius orationem nostram: ⁊ libera eos ab idolorum cultura: ⁊ aggrega ecclesię tuę sctē, ad laudē ⁊ gloriam nominis tui. Per. ℟. Amen. Completis orationibus: prior, casula deposita, cum ministris ab altari discedat. ⁊ stent in dextera parte presbyterij. Tunc duo sacerdotes ad gradum altaris flectant genua. Deinde surgentes, accipiant crucē altari superpositam, ⁊ velamina: ⁊ teneant eam in dextera parte altaris per brachia, reuerenter: vnus ad dexteram, ⁊ alter ad sinistrā, versi ad conuentum, cantent versiculum.

Popule meus: quid feci tibi: aut in quo contristaui te: respōde mihi: Quia eduxi te de terra ęgypti: parasti crucē saluatori tuo. Quo finito, duo diaconi ad gradū presbyterij stantes, respondeant. Hagios o theos: Hagios ischiros: Hagios athanatos: eleysō, imas: ter flectentes genua in principio cuiuslibet trium primarum clausularum: ad primam dictionem, ⁊ ad secundam surgentes. Deinde

chorus respondeat **Sanctus de⁹: Sanctus fortis: Sanctus ⁊ immortalis miserere nobis.** ter flectendo genua scilicet semel ĩ principio cuiuslibet trium primarum clausularum ad primã dictioné, ⁊ ad secundam surgentes. Prior vero ⁊ ministri ⁊ presbyteri q crucem tenent, non flectãt genua: sed nec predicti diaconi cũ conuẽtu: necꝫ cõuent⁹ cũ ipsis genua flectat.

¶ Postq̃ chorus responderit **Sanctus deus** sacerdotes paulu lum procedentes cãtent. ℣. **Quia eduxi te per desertum quadraginta annis: ⁊ manna cibaui te: ⁊ introduxi te in terraȝ satis optimã: parasti crucé saluatori tuo.** Deinde diaconi **Agyos.** ⁊ chor⁹ **Sancte deus** similiter vt prius flectendo genua. Rursuȝ sacerdotes paululum procedentes cãtent versuȝ. **Quid vltra.** Et diaconi. **Agyos.** ⁊ chorus **Sanctus deus.** vt prius. Postea sacerdotes progrediantur vsꝫ ad gradum altaris vbi crux adoranda est. Et tunc prior de manu eorum crucem velatam accipiés: ipsamꝫ detegens: nudã ...dibus represen-



tet: ⁊ eleuãs eã sursum, incipiat Antiphonã.

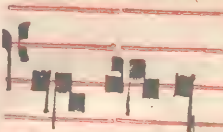
Ecce li gnum crucis: in quo salus mundi pependit. Venite adoremus. Crucem vero teneat eleuatam quousꝫ antiphona sit can-

tatã: postea tradat eam sacerd[illegible]tibus predictis. Qui deponant eam, sistant eam ad gradus presbyterij super tapetum, vel pan[illegible] ibi stratum. Tunc sacerdotibus brachia crucem tenentibus [illegible]renter hinc ⁊ inde. prior pmo ad[illegible]ret eã, toto corpore se prosternendo: ⁊ moram non faciendo, [illegible] tantum semel osculãdo. Deinde se erigens, ⁊ crucem ex parte d[illegible]tera accipiens, alter duorum sacerdotum adoret. Quo surgente, ⁊ crucem ex parte sinistra [illegible]piente: alter adoret. Qui cum [illegible]rauerit, crucem de manu pri[illegible] accipiat: ⁊ deinceps ipse ⁊ soc[illegible] eam teneant vt prius, quousꝫ [illegible]nes adorauerint: adorantibus [illegible] sam ad osculum coaptãdo. P[illegible] sacerdotes, diaconus, qui ad [illegible]cium est indutus, adoret. De[illegible] diaconi qui cantauerunt **Agyos.** Postq̃ hi duo crucem ador[illegible]rint, in sacristiaȝ vadant ⁊ [illegible] vestes deponant: post ipsos [illegible] adorent subdiaconus ⁊ aco[illegible] Dum autẽ crux a fratribus [illegible]ratur: prior ⁊ ministri in pr[illegible]rio sedeant: ⁊ dicant antipho[illegible] ⁊ hymnos sequẽtes. Antiphona.

Tuam crucem adoramus domine: tuã gloriosam recolimus passionẽ: miserere nostri, qui passus es pro nobis. Aña. **Crucem tuã adoramus domine: ⁊ sanctam re surrectionem tuam laudamus, ⁊**

glorificamus: ecce enim propter crucem venit gaudium in vniuerso mundo. Aña. Adoremus crucis signaculum: per quod salutis sumpsimus sacramentũ. Hym.

CRux fidelis inter oẽs arbor vna nobilis: Nulla sylua talem profert fronde flore germine: Dulce lignũ dulces clauos: dulce pondus sustinet. ℣. Pange lingua gloriosi prelium certaminis: Et super crucis tropheuz dic triumphum nobilez: Qualiter redemptor orbis, immolatus vicerit. ℣. De parentis protoplausti fraude facta condolens: Quñ pomi noxialis morte morsu corruit: Ipse lignuz tunc notauit: damna ligni vt solueret. ℣. Hoc opus nostre salutis ordo depoposcerat: Multiformis proditoris, ars vt artem falleret: Et medelaz ferret inde, hostis vnde leserat. ℣. Quñ venit ergo sacri plenitudo tẽporis: Missus est ab arce patris, natus orbis conditor: Ac de ventre virginali, caro factus prodijt. ℣. Uagit infans inter arcta conditus presepia: Membra pannis inuoluta, virgo mater alligat: Manus pedes atq; crura, stricta cingit fascia. ℣. Lustra sex qui iam peracta tempus implens corporis: Se volente natus ad hoc passioni deditus: Agnus in cruce leuatur: immolãdus stipite. ℣. Hic acetum: fel: arundo: sputa: claui: lancea: Mite corpus perforatur: sanguis vnda profluit: Terra: põtus: astra: mũdus, quo lauant flumine. ℣. Flecte ramos arbor alta tensa laxa viscera: Et rigor lentescat ille, quẽ dedit natiuitas: Ut superni mẽbra regis: miti tẽdas stipite. ℣. Sola digna tu fuisti, ferre secli p̃tium: Atq; portũ p̃parare, nauta mũdo naufrago, quẽ sacer cruor perunxit, fusus agni corpe. ℣. Gloria et honor deo vsq; quo altissimo: vna p̃ri filioq; iclyto paraclito: cui laus est et potestas p eterna scl'a. Amẽ. Postq̃ oẽs crucẽ adorauerint: sacerdotes eã reuerẽter eleuẽt: et priori stãti sup gradus presbyterij, eã tradãt. Qui crucẽ accipiẽs, ipsamq; erigens, stans verso vultu ad cõuentũ, incipiat añam.



Super omnia ligna cedror tu sola excelsior: i qua vita mũdi pepẽdit: in qua Chr̃s triumphauit: et mors mortẽ superauit i eternũ.

¶ Dũ hec cantãt alii, prior crucẽ teneat eleuatã: et finita alii, tenens crucẽ, dicat hanc orationẽ.

REspice q̃s dñe sup hanc familiam tuã: pro qua dñs nr̃ Jesus Chr̃s, nõ dubitauit manibus tradi nocentium: et crucis subire tormentum. Oratione dicta, prior, cruce tradat sacriste: postmodum ipse, et ministri, et duo presbyteri, qui cantauerit. Popule meus. in la-

cristiam vadant. Et illis duobus deponentibus sacras vestes: prior et ministri se calciant. Deinde lotis manibus: prior casulam assumat: et precedentibus ceroferarijs: subdiacono et diacono more solito ad altare accedentes, dicat Confiteor. quo dicto, diaconus, ceroferarijs precedentibus, pixidem, in qua corpus dñi reseruatur, ad altare deferat reuerenter. Postmodum more solito explicet corporale: et subdiaconus, calicem cum vino et aqua preparet. Quem diaconus de manu subdiaconi accipiens, offerat sacerdoti: et sacerdos illum statuat in loco suo: cum patena coopertum. Deinde corpus dñi accipiat: et ante pedem calicis collocet: depositaque patena, in loco more calicem cum corporali cooperiat. Postea accepto thuribulo, tantum corpus dñi et calicē incēset. Quo facto, digitos abluat, et silentio impleatur prouideatur. Deinde depositis manibus super altare, dicat voce mediocri cum ministeriali. Oremus. Preceptis salutarib⁹ moniti. etc. Et postmodum manibus eleuatis more solito prosequatur. Pater noster. et cetera. Sed libera nos a malo. submisse respondeat Amen. Et prosequatur more solito Libera nos q̄s domine. Et corpus dñi in tres partes diuidat: ac deinde in voce mediocri dicat Per omnia secula seculorum. et rñso Amen. Non dicatur Pax dñi. nec Agnus dei nec Pax ministris dei. Sed post commixtionem predictam, sacerdos, [illegible] tam parte corporis dñi [illegible] calice nihil dicēs: postmodum [illegible] termissa oratione Dñe Jesu Christe. ad sumptionē reliquarū partium dicat. Corpus dñi nri Jesu Christi custodiat me in vitam eternam. Deinde sumens tertiā partē [illegible] est in calice cum vino et aqua, [illegible] dicat. Peracta cōione, et ablutis digitis, sacerdos corā altari [illegible] termissa oratione Placeat tibi. [illegible] nō dicat orationē Quod ore sumpsimus. etc. Ac deinde ipse et ministri more solito in sacristiam [illegible] deant: et sacras vestes depo[illegible]

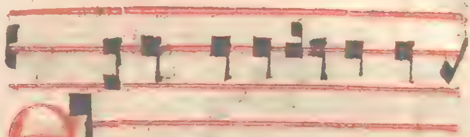


abbato sancto [illegible] pasche, [illegible] nona, prior [illegible] cappa serica [illegible] diaconus [illegible] nedictum [illegible] reum, cum [illegible] tate subdiaconus cum libro euangeliorum, precedentib⁹ ceroferarijs cum cereis non accensis, inchoantes veniant. Deinde prior stans [illegible] gradus presbyterij, diacono cōtra [illegible] so tenēte librū missalia, [illegible] vel alio, cui ipse iniunxerit, [illegible] terum eius tenente patellā cum carbonib⁹ ignitis, absq; Dñs vobiscum et absq; Oremus legendo sine [illegible] tabenedicat ignem hoc modo.

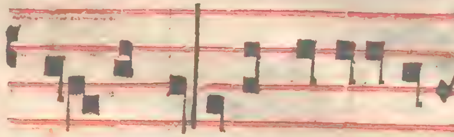
Domine scte̅, pater omnipotens, eterne deus: bene ✠ dicere, ⁊ sancti ✠ ficare digneris igne̅ istum: quem nos indigni per inuocationem vnigeniti filij tui domini nostri Jesu Christi benedicere presumimus: tu clementissime, cu̅ tua benedictione sanctifica: ⁊ ad profectum humani generis prouenire concede. Per eundem dominum nostrum Jesum Christu̅ filium tuum: qui tecum viuit ⁊ re.

Finita bn̄dictione, aspergat igne̅ aqua benedicta: deinde ca̅dela de igne benedicto accendatur. Patella vero cum carbonibus accensa in presbyterio dimittatur: donec cereus benedicendus fuerit accensus: vt si candela fuerit extincta, eodem igne possit reaccendi.

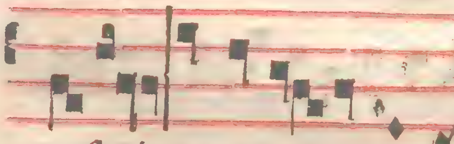
Diaconus vero assumpto a subdiacono libro euangeliorum: ⁊ benedictione a priore, dicente: In nomine patris ⁊ filij ⁊ spiritus sancti amen. Stante a dextris eius subdiacono cum candela de igne benedicto accensa: ⁊ ceroferarijs stantibus a dextris ⁊ a sinistris: cum cereis non accensis: qui omnes sint versis vultibus ad altare: cereum benedicat. Prior autem cum cereus benedicitur stet ad dextrum cornu altaris, sicut ad euangelium consueuit. Benedictio.



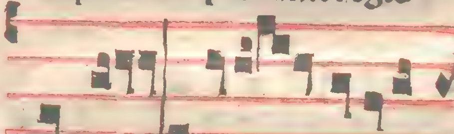
Exultet iam angelica tur-



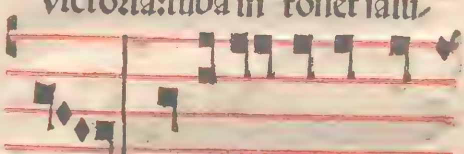
ba celorum: exultent diuina



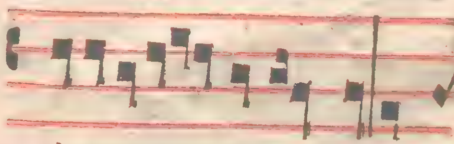
mysteria: ⁊ pro tanti regis



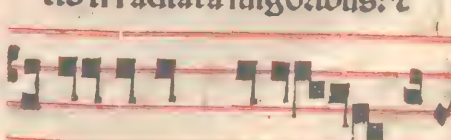
victoria: tuba in tonet salu-
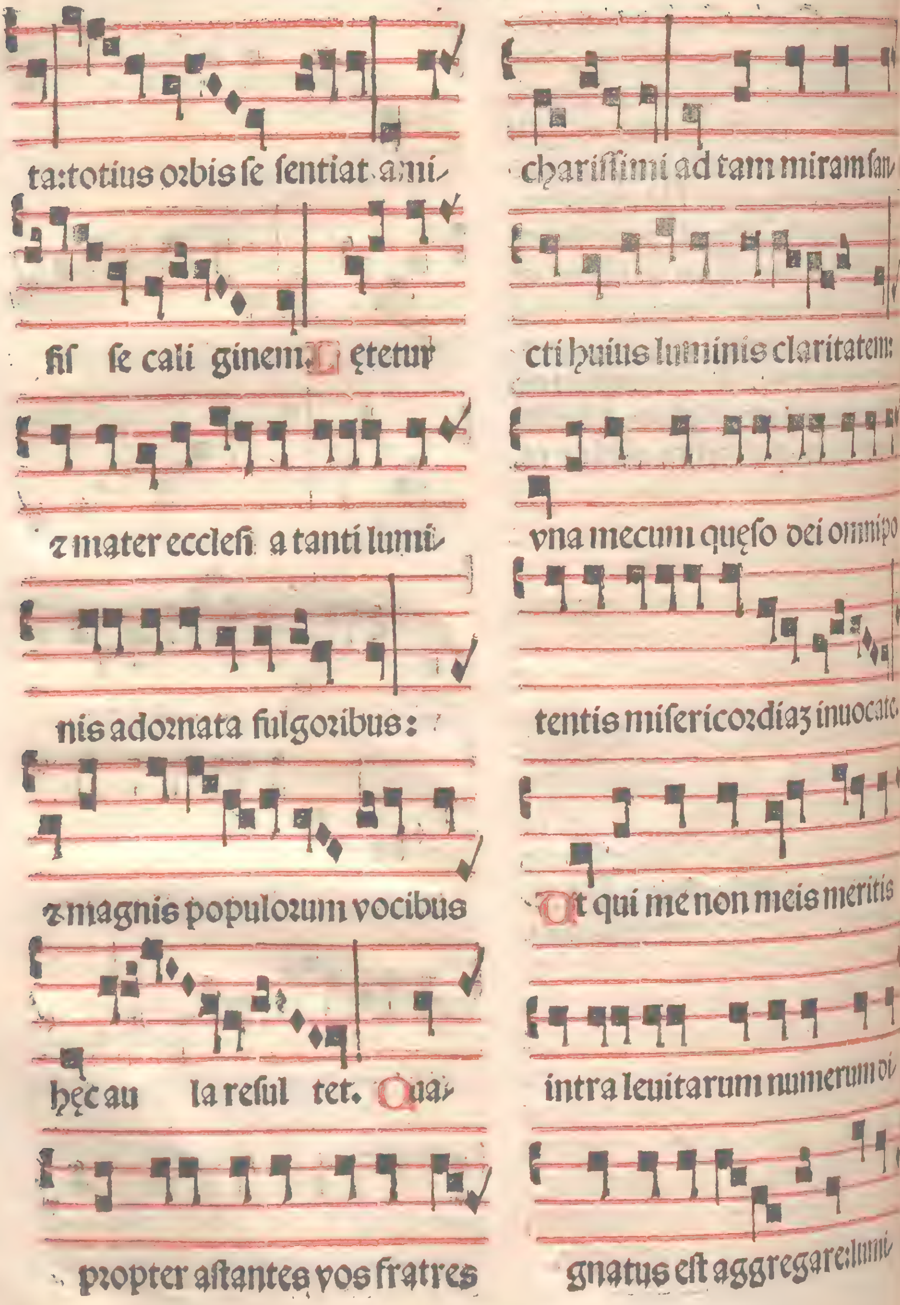


taris. Gaudeat ⁊ tellus tan-
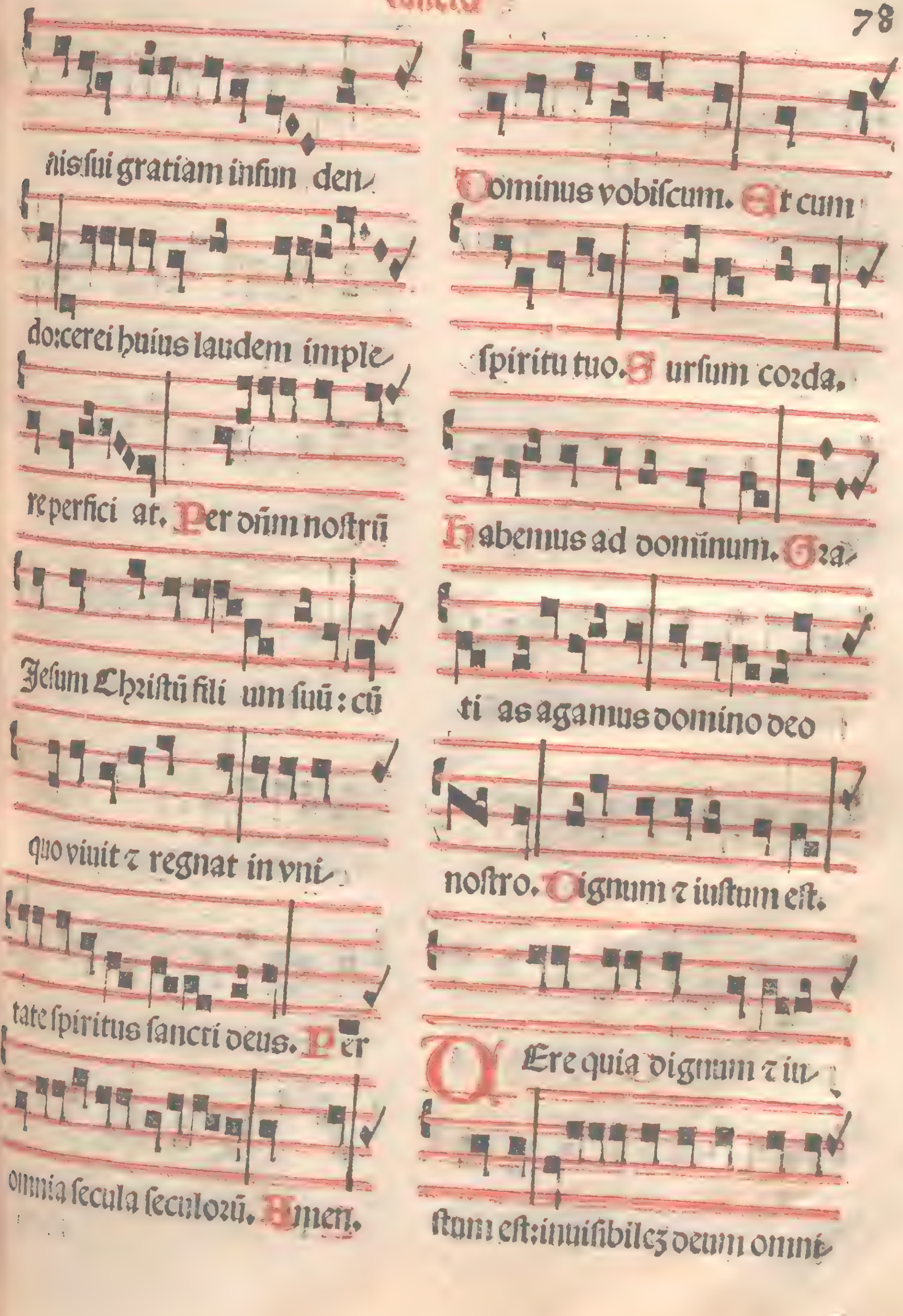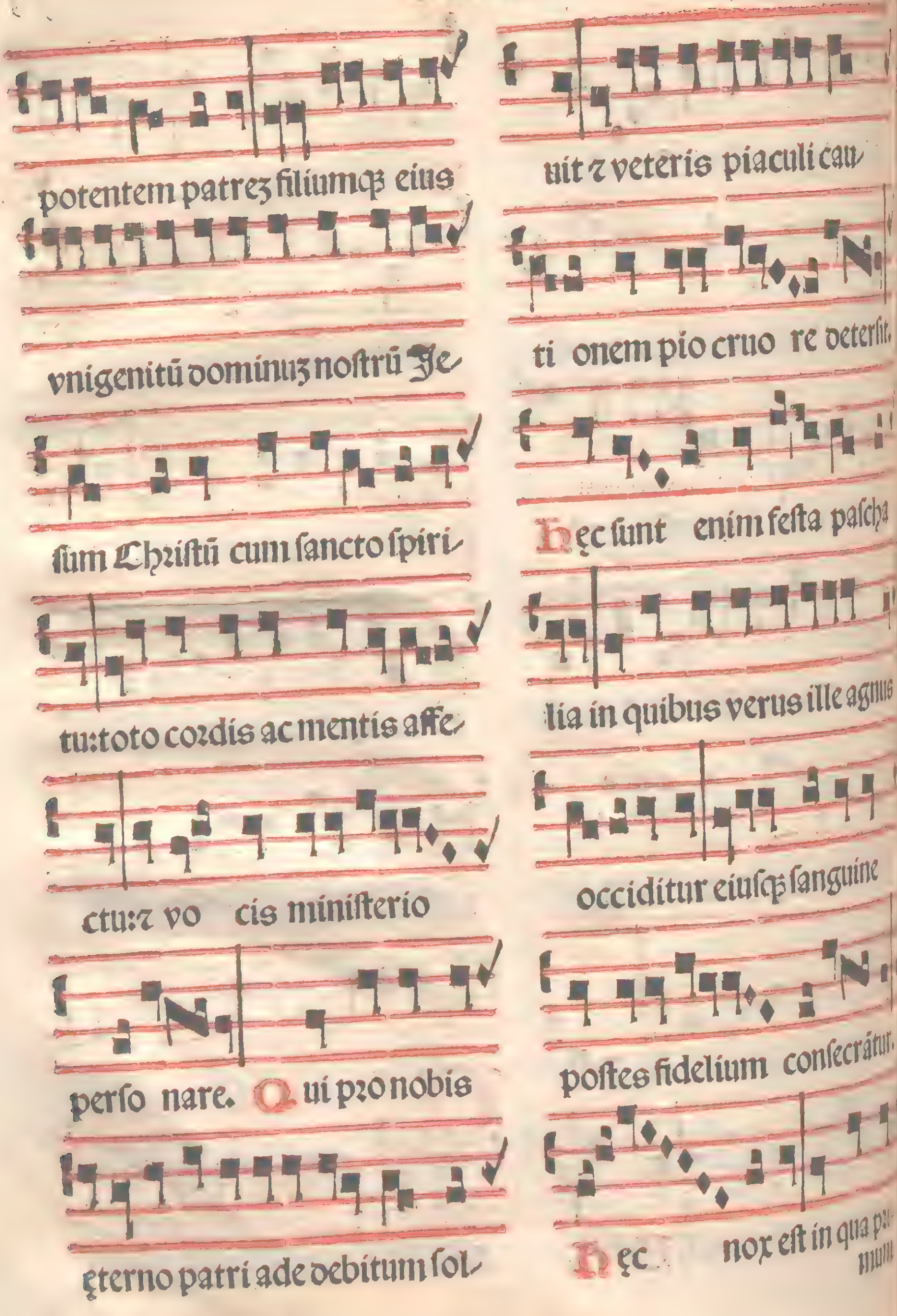


tis irradiata fulgoribus: ⁊

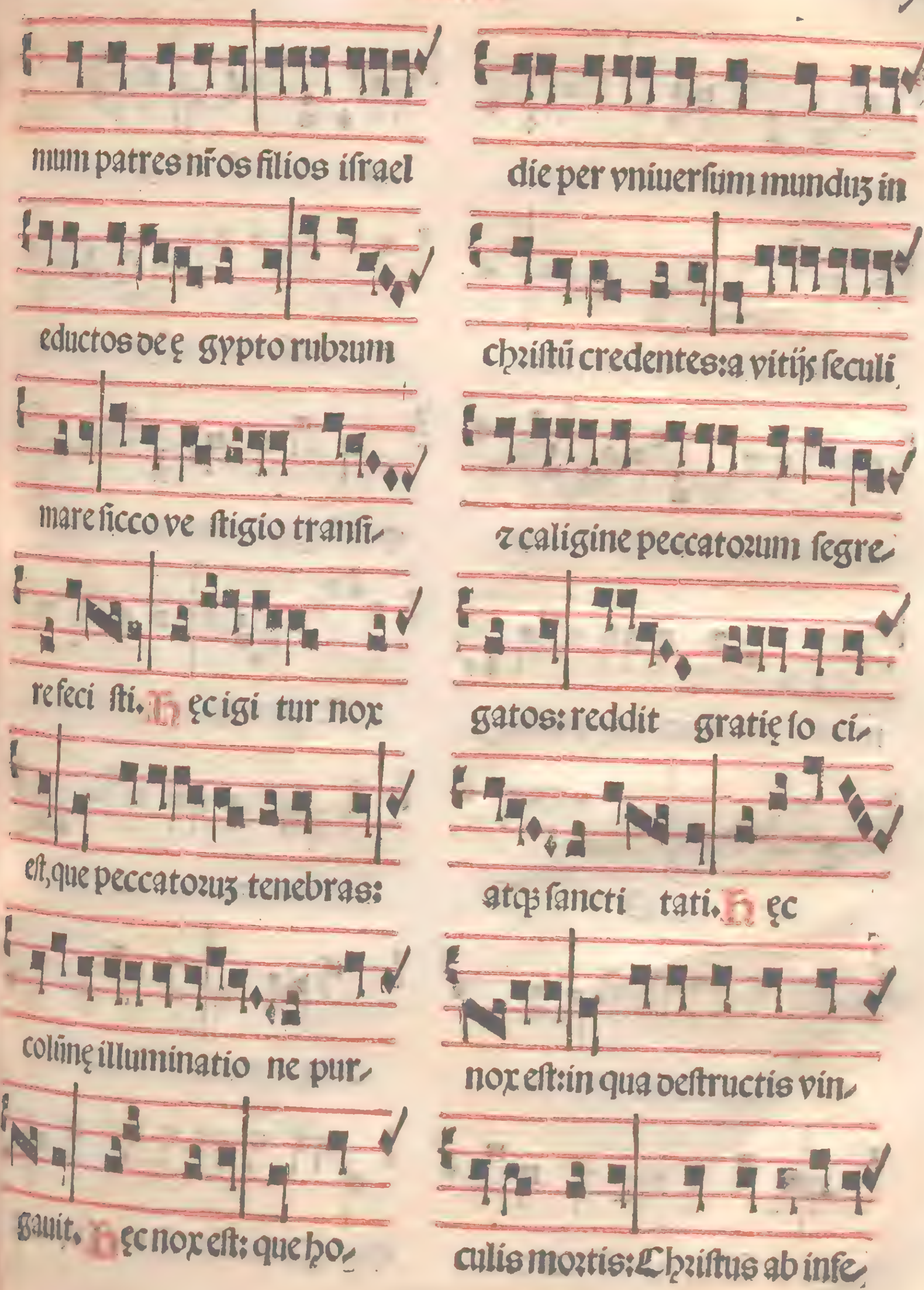


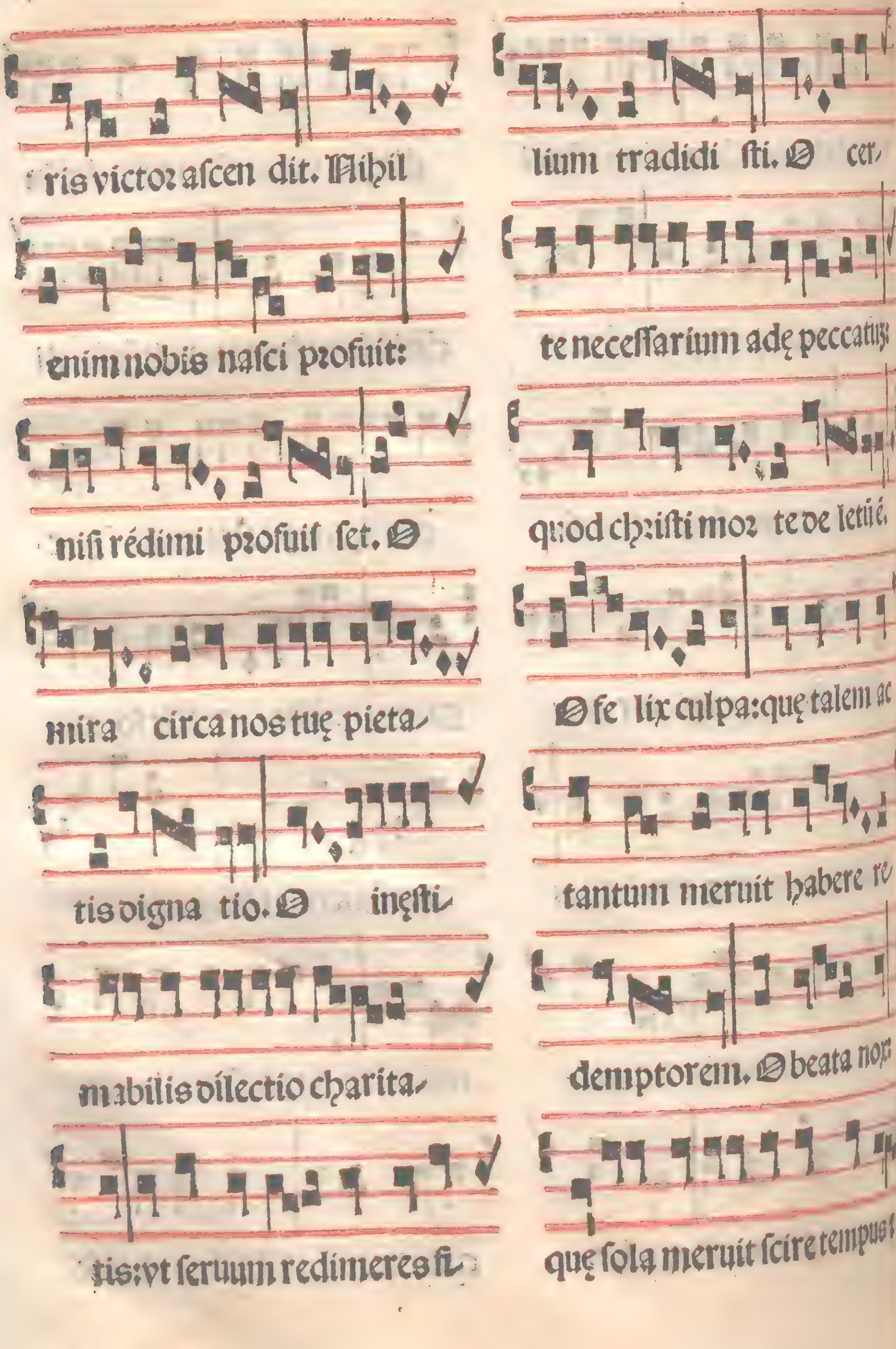
eterni regis splendore illustra-

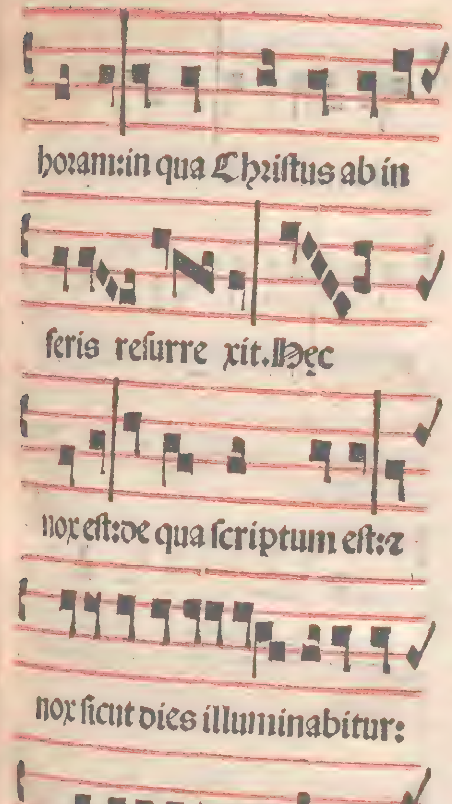

ta:totius orbis ſe ſentiat ami-
ſiſ ſe cali ginem. Letetur
⁊ mater eccleſi a tanti lumi-
nis adornata fulgoribus:
⁊ magnis populorum vocibus
hęc au la reſul tet. Qua-
propter aſtantes vos fratres
chariſſimi ad tam miram ſan-
cti huius luminis claritatem:
vna mecum queſo dei omnipo
tentis miſericordiaz inuocate.
Ut qui me non meis meritis
intra leuitarum numerum di-
gnatus eſt aggregare: lumi-
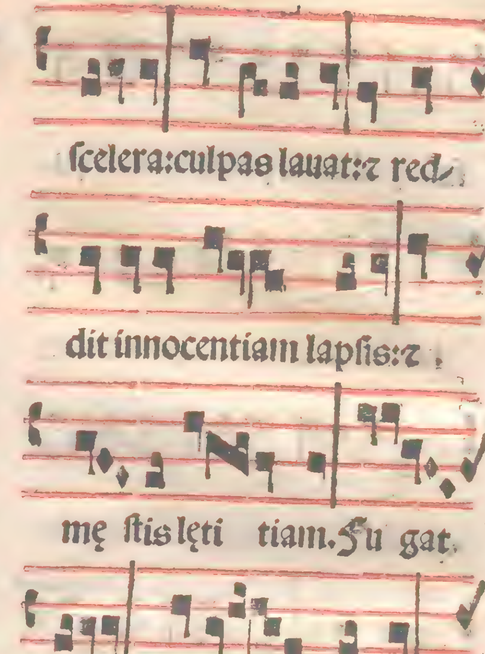

nis sui gratiam infun den-
do: cerei huius laudem imple-
re perfici at. Per dñm nostrũ
Jesum Christũ fili um suũ: cũ
quo viuit ꝛ regnat in vni-
tate spiritus sancti deus. Per
omnia secula seculorũ. Amen.
Dominus vobiscum. Et cum
spiritu tuo. Sursum corda.
Habemus ad dominum. Gra-
ti as agamus domino deo
nostro. Dignum ꝛ iustum est.
Vere quia dignum ꝛ iu-
stum est: inuisibilez deum omni-


potentem patrez filiumqꝫ eius
vnigenitū dominuz nostrū Je-
sum Christū cum sancto spiri-
tu:toto cordis ac mentis affe-
ctu:⁊ vo cis ministerio
perso nare. Qui pro nobis
ęterno patri ade debitum sol-
uit ⁊ veteris piaculi cau-
ti onem pio cruo re detersit.
Hęc sunt enim festa pascha
lia in quibus verus ille agnus
occiditur eiusqꝫ sanguine
postes fidelium consecrátur.
Hęc nox est in qua pri-
mum
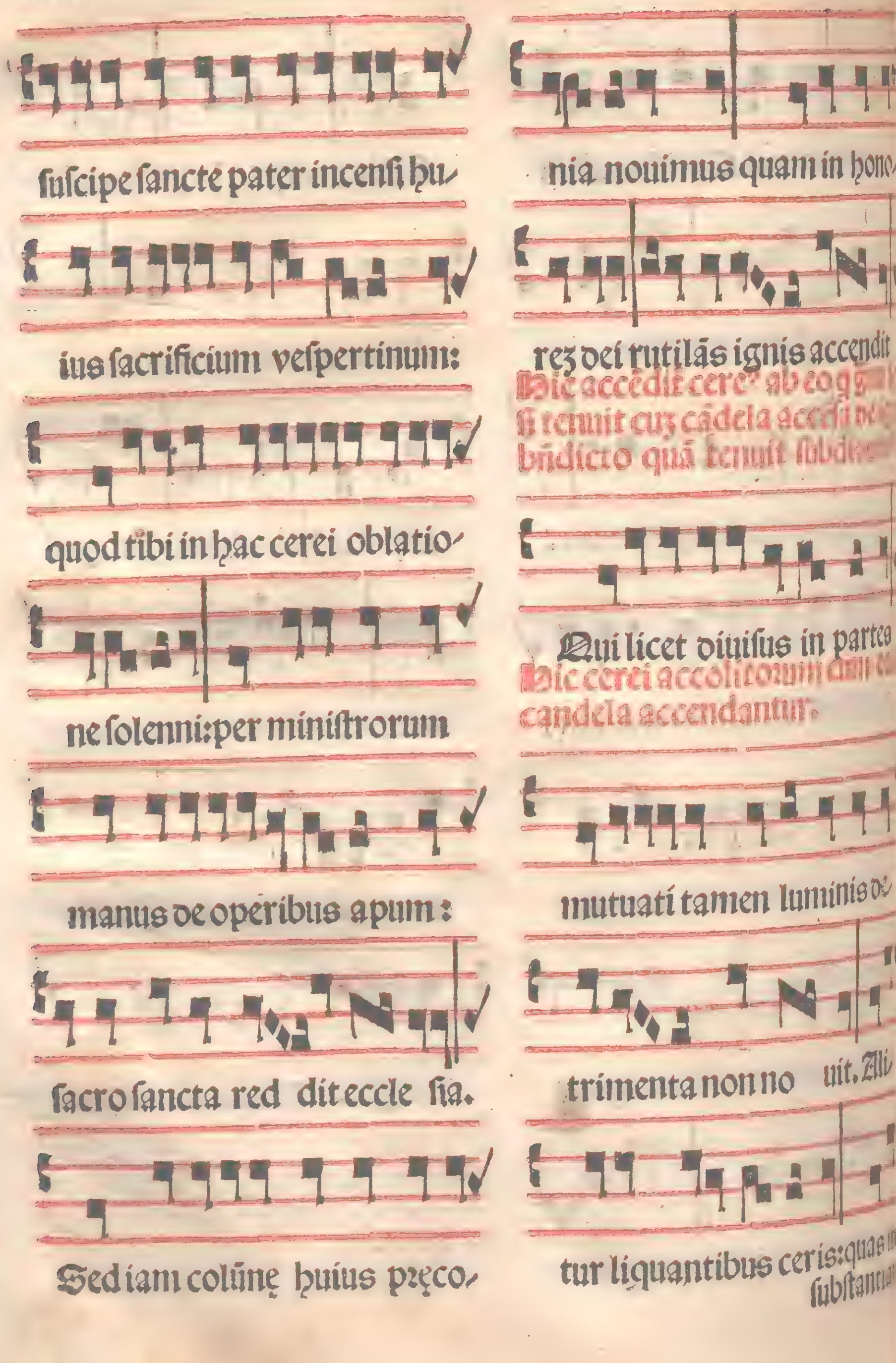

mum patres nr̃os filios israel
eductos de ę gypto rubrum
mare sicco ve stigio transi-
re feci sti. Hęc igi tur nox
est, que peccatorū tenebras:
colūnę illuminatio ne pur-
gauit. Hęc nox est: que ho-
die per vniuersum mundū in
christū credentes: a vitijs seculi
et caligine peccatorum segre-
gatos: reddit gratię so ci-
atq; sancti tati. Hęc
nox est: in qua destructis vin-
culis mortis: Christus ab infe-

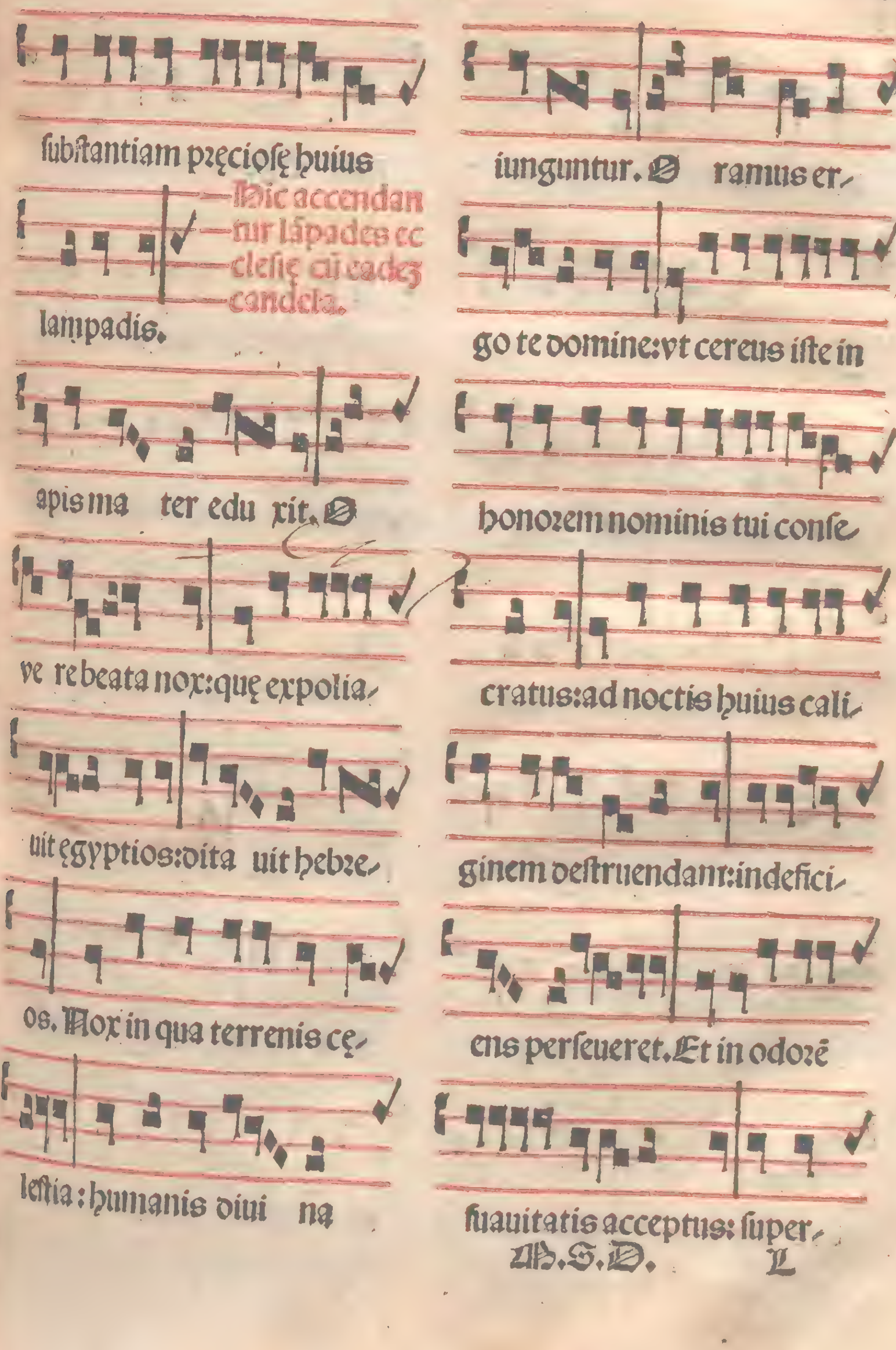

ris victor aſcen dit. Nihil
enim nobis naſci profuit:
niſi rédimi profuiſ ſet. O
mira circa nos tuę pieta-
tis digna tio. O ineſti-
mabilis dilectio charita-
tis: vt ſeruum redimeres fi-
lium tradidi ſti. O cer-
te neceſſarium adę peccatum:
quod chriſti mor te de letū é.
O fe lix culpa: quę talem ac
tantum meruit habere re
demptorem. O beata nox:
quę ſola meruit ſcire tempus

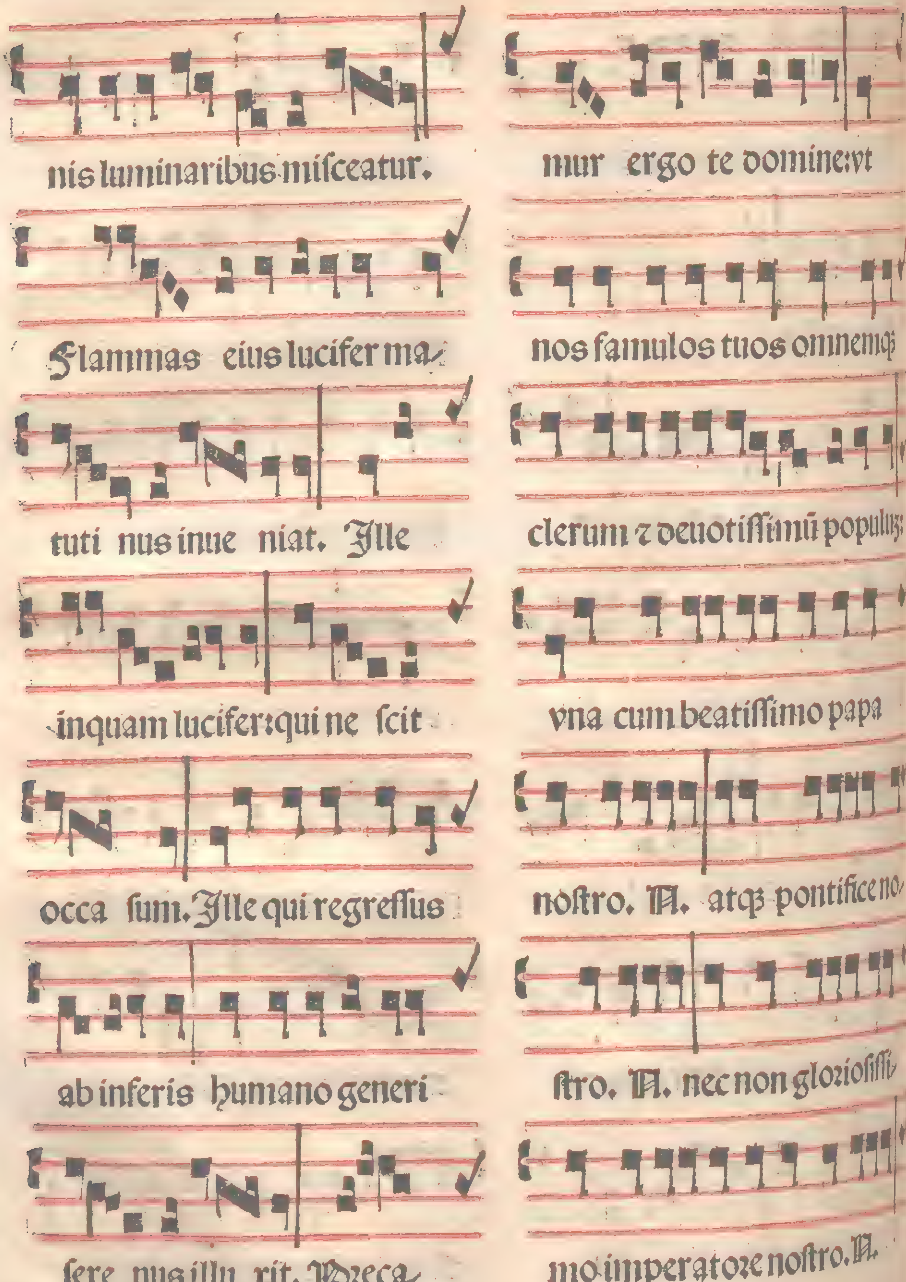




Hic imprimatur vnum granum incensi a diacono in cereo: reliqua quatuoꝛ ab eo qui tenuit grana incensi.


suscipe sancte pater incensi hu-
ius sacrificium vespertinum:
quod tibi in hac cerei oblatio-
ne solenni: per ministrorum
manus de operibus apum:
sacro sancta red dit eccle sia.
Sed iam colũne huius preco-
nia nouimus quam in hono-
rez dei rutilãs ignis accendit
Hic accẽdit cere⁹ ab eo q
si tenuit cuz cãdela accẽdi be
bñdicto quã tenuit subdi
Qui licet diuisus in partes
Hic cerei accolitorum cum
candela accendantur.
mutuati tamen luminis de-
trimenta non no uit. Ali-
tur liquantibus ceris: quas in
substantia


ſubſtantiam pręcioſę huius
Hic accendantur lāpades ecclesię cū eadez candela.
lampadis.
apis ma ter edu xit. O
ve re beata nox: quę expolia-
uit ęgyptios: dita uit hebre-
os. Nox in qua terrenis cę-
leſtia: humanis diui na
iunguntur. O ramus er-
go te domine: vt cereus iſte in
honorem nominis tui conſe-
cratus: ad noctis huius cali-
ginem deſtruendam: indefici-
ens perſeueret. Et in odorē
ſuauitatis acceptus: ſuper-


nis luminaribus misceatur.
Flammas eius lucifer ma-
tuti nus inue niat. Ille
inquam lucifer: qui ne scit
occa sum. Ille qui regressus
ab inferis humano generi
sere nus illu xit. Preca-
mur ergo te domine: vt
nos famulos tuos omnemq
clerum et deuotissimũ populuz:
vna cum beatissimo papa
nostro. N. atq pontifice no-
stro. N. nec non gloriosissi-
mo imperatore nostro. N.

vel rege nostro N. vel du-
ce nostro. N. quiete tem-
porum concessa in his pascha
libus gaudijs conservare
digneris. Per dñm nostrum
Jesum Christum filium tuum qui tecū
vivit ⁊ regnat in unitate spi-
ritus sancti deus. Per om-
nia secula seculorum. Amen.

¶ Cōpleta benedictione cerei, prior cum ministris in sacristiam revertatur: ⁊ deposita cappa serica, assumpta casula, dum legitur prima lectio, cum ministris, more solito procedens ad altare, nō dicat Confiteor. sed inclinās, sessus eat. Quatuor lectiones sequentes legantur in superpelliceis in loco, in quo epistola ferialibus diebus legi solet: ⁊ legantur sine titulo.



In pricipio creavit Deus celum ⁊ terram. Terra autē erat inanis ⁊ vacua: ⁊ tenebre erant super faciem abyssi: ⁊ spūs dei ferebat sup aq̄s. Dixitq; Deus. Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem, q̄ esset bona: ⁊ divisit lucē a tenebris. Appellavitq; lucem diem: ⁊ tenebras noctē. Factūq; est vespere ⁊ mane: dies unus. Dixit quoque Deus. Fiat firmamentum in medio aquarum: ⁊ dividat aquas

ab aquis. Et fecit deus firmamen
tum: diuisitq; aquas, que erant sub
firmamento: ab his que erant sup
firmamentum. Et factum est ita.
Vocauitq; deus firmamentuz ce
lum. Et factũ est vespere ⁊ mane:
dies secundus. Dixit vero Deꝰ.
Congregentur aque, que sub celo
sunt, in locum vnum: ⁊ appareat
arida. Factũq; est ita. Et vocauit
Deus aridam, terraz: congrega
tionesq; aquarum, appellauit ma
ria. Et vidit Deus ꝙ esset bonuz:
⁊ ait. Germinet terra herbam vi
rentem, ⁊ facientez semen: ⁊ lignũ
pomiferum faciens fructuz iuxta
genus suum: cuius semen in semet
ipso sit super terram. Et factuz est
ita. Et protulit terra herbam vi
rentem ⁊ afferentem semen iuxta
genus suum: lignumq; faciens fru
ctum: ⁊ habens vnũquodq; semen
tem iuxta speciem suam. Et vidit
deus ꝙ esset bonum: Et factum est
vespere ⁊ mane: dies tertius. Di
xit aũt Deus. Fiant luminaria in
firmamento celi: ⁊ diuidant diem
ac noctem: ⁊ sint in signa, ⁊ tpa, ⁊
dies, ⁊ annos: vt luceant in firma
mento celi: ⁊ illuminent terram.
Et factum est ita. Fecitq; deꝰ duo
magna luminaria: luminare ma
ius: vt preesset diei: ⁊ luminare mi
nus: vt preesset nocti. Et stellas.
Et posuit eas in firmamento celi:
vt lucerent super terram: ⁊ prees
sent diei ac nocti: ⁊ diuiderent lu

cem ac tenebras. Et vidit deus ꝙ
esset bonum. Et factuz est vespere
⁊ mane: dies quartꝰ. Dixit etiaz
Deus. Producant aque reptile
anime viuentis: ⁊ volatile sup ter
ram, sub firmamento celi. Crea
uitq; deus cete grandia: ⁊ omnez
animam viuentez atq; motabilé,
quam produxerãt aque in species
suas, ⁊ oẽ volatile, ſm genus suũ.
Et vidit deus ꝙ esset bonuz: bene
dixitq; eis dicens. Crescite, ⁊ mul
tiplicamini: ⁊ replete aquas ma
ris: auesq; multiplicentur sup ter
ram. Et factum est vespere ⁊ ma
ne: dies quintꝰ. Dixit quoq; deꝰ.
Producat terra animam viuen
tem in genere suo: iumẽta ⁊ repti
lia ⁊ bestias terre ſm species suas.
Factumq; est ita. Et fecit Deꝰ be
stias terre iuxta species suas: ⁊ iu
menta, ⁊ omne reptile terre in ge
nere suo. Et vidit Deꝰ ꝙ esset bo
num: ⁊ ait. Faciamus hominé ad
imaginem ⁊ similitudinez nostrã:
⁊ presit piscibus maris, ⁊ volatili
bus celi: ⁊ bestijs: vniuerseq; terre: 4.f
omniq; reptili quod mouetur in
terra. Et creauit Deus hominez
ad imaginem ⁊ similitudinez suã.
Ad imaginem Dei creauit illuz:
masculum ⁊ feminaz creauit eos.
Benedixitq; illis Deꝰ: ⁊ ait. Cre
scite ⁊ multiplicamini ⁊ replete
terrã: ⁊ subijcite eaz: ⁊ dñamini pi
scibus maris, ⁊ volatilibus celi: ⁊
vniuersis animãtibꝰ, que mouen

tur sup terrā. Dixitq; deus. Ecce
dedi vobis oēm herbā afferentez
semen sup terrā: ꝛ vniuersa ligna,
que habent in semetipsis sementē
generis sui: vt sint vobis in escaz:
ꝛ cunctis animantibus terre: om
niq; volucri celi: ꝛ vniuersis que
mouent̄ in terra: ꝛ in quib⁹ est ani
ma viuens: vt habeant ad vescen-
dum. Et factū est ita. Viditq; de⁹
cuncta que fecerat: ꝛ erant valde
bona. Et factum est vespere ꝛ ma
ne: dies sext⁹. Igit̄ perfecti sunt
celi ꝛ terra: ꝛ omnis ornatus eo-
rum. Compleuitq; deus die septi
mo opus suum quod fecerat: ꝛ re
quieuit die septimo, ab vniuerso
opere qd̄ patrarat. Omnes ora-
tiones sequentes dicant̄ sine. Do
minus vobiscū ꝛ sine Flectamus
genua. sed dicat̄ Oremus. Orō.

Deus qui mirabiliter crea-
sti hominez: ꝛ mirabiliter
redemisti: da nobis q̄s cōtra oble
ctamenta peccati, mētis ratione
persistere: vt mereamur ad gau-
dia eterna peruenire. Per dn̄m.

Lectio secunda Exodi.

Factum est in vigilia matuti
na: ꝛ ecce respiciens dn̄s su-
pra castra egyptiorū p columnā
ignis ꝛ nubis: interfecit exercituz
eorum: ꝛ subuertit rotas curruuz:
ferebanturq; in pfundum. Dixe-
runt ergo egyptij. Fugiamus isra
elem: dn̄s eniz pugnat pro eis con
tra nos. Et ait dn̄s ad Moysen.
Extende manuz tuam sup mare:
vt reuertantur aque ad egyptios
super currus: ꝛ equites eoꝝ. Cūq;
extendisset Moyses manum con
tra mare: reuersuz est primo dilu-
culo ad priorem locum. Fugienti
busq; egyptijs, occurrerunt aque:
ꝛ inuoluit eos dn̄s in medijs flucti
b⁹. Reuerseq; sunt aque: ꝛ operue
runt currus ꝛ equites cuncti exer
citus pharaonis: qui seq̄ntes in-
gressi fuerant mare: nec vnus qui
dem superfuit ex eis. Filij autem
israel perrexerunt p mediuz sicci
maris: ꝛ aque eis erant quasi pro
muro a dextris ꝛ a sinistris. Libe
rauitq; dn̄s in die illa israel de ma
nu egyptiorum: ꝛ viderunt egy-
ptios mortuos super lit⁹ maris:
ꝛ manum magnam quaz exercue
rat dn̄s contra eos. Timuitq; po
pulus dn̄m: ꝛ crediderunt dn̄o ꝛ
Moysi seruo eius. Tunc cecinit
Moyses ꝛ filij israel carmen hoc
dn̄o: ꝛ dixerunt. Trac. Cantem⁹
dn̄o: gloriose enim honorifica tus
est: equum ꝛ ascensorem proiecit
in mare: adiutor ꝛ ptector factus
est mihi in salutē. ℣. Hic est deus
meus ꝛ honorabo eum: deus pa-
tris mei ꝛ exaltabo eum. ℣. Dn̄s
conterens bella: dominus nomen
est illi. Oremus. Oratio.

Deus cuius antiqua mira-
cula in presenti quoq; secu
lo coruscare sentimus: presta que-
sumus: vt sicut priorē populuz ab

egyptijs liberasti: hoc ad salutem gentiũ p aquas baptismatis opereris. Per. Lectio tertia Esaie

4.a Apprehendent septé mulieres virum vnum in die illa dicetes. Panem nostrũ comedemus: ⁊ vestimétis nostris operiemur: tantũmodo inuocet nomen tuuz sup nos: aufer opprobriũ nostrũ. In die illa erit germé dñi in magnificétia ⁊ gloria: ⁊ fruct⁹ terrę sublimis: ⁊ exultatio his, qui saluati fuerint de israel. Et erit. Omnis qui relictus fuerit in sion: ⁊ residuus in Hierusalẽ: sanctus vocabit ois qui script⁹ est in vita in hierusalem. Si abluerit dñs sordes filiarũ sion: ⁊ sangniné hierusalé lauerit de medio eius: ⁊ in spũ iudicij: ⁊ spũ ardoris. Et creauit dñs sup oém locum montis sion: ⁊ vbi inuocat⁹ est nubem p dié: ⁊ fumuz, ⁊ splendoré ignis flãmantis in nocte. Sup oém eniz gloriã ptectio: ⁊ tabernaculũ erit in vmbraculuz diei ab ęstu: ⁊ in securitatem: ⁊ absconsionem, a turbine ⁊ a pluuia.

Trac. Vinea facta est dilecto in cornu in loco vberi. ℣. Et maceriam circundedit, ⁊ circunfodit: ⁊ plantauit vineam soreth: ⁊ ędificauit turrim in medio ei⁹. ℣. Et torcular fodit i ea: vinea enim dñi sabaoth dom⁹ israel est. Oremus.

Oro. Deus q nos ad celebrandũ paschale sacramétum vtriusq; testaméti paginis instruis: da nobis intelligere misericordiã tuã: vt ex pceptione psentiuz munerũ: firma sit expectatio futuro℞. Per. Lco. iiij. Esaie

Hec est hereditas seruorum dñi: ⁊ iustitia eo℞ apud me: dicit dñs. Oés sitientes venite ad aquas: ⁊ qui non habetis argentum: pperate: emite, ⁊ comedite. Venite, emite absque argento, ⁊ absq; vlla commutatione: vinum ⁊ lac. Quare appenditis argentũ non in panib⁹: ⁊ laboré vestrũ nõ in saturitate? Audite audientes me: ⁊ comedite bonum: ⁊ delectabit in crassitudine anima vestra. Inclinate aurem vestram: ⁊ venite ad me; audite, ⁊ viuet anima vestra. Et feriam vobiscum pactũ sempiternum: misericordias Dauid fideles. Ecce testé populis dedi eum: ducem ac pceptorem gentibus. Ecce gentem quam nesciebas vocabis: ⁊ gétes quę te nõ cognouerunt, ad te curret: propter dñm deum tuũ: ⁊ scm̃ israel: q᷑ glorificauit te. Quęrite dñm, dum inueniri potest: inuocate eũ, duz ppe est. Derelinquat impius viã suaz: ⁊ vir iniquus cogitationes suas: ⁊ reuertatur ad dñm: ⁊ miserebitur eius: ⁊ ad deum nostrum: qm̃ multus est ad ignoscendum. Nõ enim cogitationes meę, cogitationes vestrę: neq; vię meę, vię vestrę, dicit dñs. Quia sicut exaltantur celi a terra: sic exaltatę sunt vię meę, ⁊

vijs vestris: ⁊ cogitationes mee, a cogitationibus vestris. Et quō descendit imber ⁊ nix de celo, ⁊ illuc vltra nō reuertitᷣ: sed iebꝛiat terram, ⁊ infundit eaꝫ: ⁊ germinare eā facit: ⁊ dat semen serēti: ⁊ panem comedenti: sic erit verbum meum, qđ egredietur de oꝛe meo. Non reuertetᷣ ad me vacuum: sed faciet quecunqꝫ volui: ⁊ ꝓsperabitur in his, ad que misi illud. Ait dominus ops. Oremus. Oratio.

Deus q ecclesiā tuam noua semꝑ gentiū vocatiōe multiplicas: cōcede ꝓpitius: vt quos aqua baptismatis abluis: cōtinua ꝓtectione tuearis. Per. Tract⁹.

Sicut ceruus desiderat ad fontes aquarū: ita desiderat anima mea ad te deus. ℣. Sitiuit aīa mea ad deū viuum: qñ veniaꝫ ⁊ apparebo ante faciē dei mei? ℣. Fuerunt mihi lachꝛyme mee panes die ac nocte: dū dicitᷣ mihi ꝑ singulos dies: vbi est de⁹ tuus? Oremus. Orō.

Concede quesum⁹ omnipotens deus: vt q festa paschalia agimus: celestib⁹ desiderijs accensi: fontem vite sitiamus: dominum nostrum Jesum Chꝛistum.

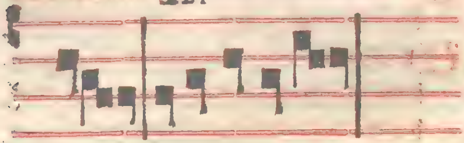
Deinde sequuntur litanie.

Kyrie eleison. Chꝛe eleison.
Chꝛiste audi nos.
Pater de celis de⁹ miserere nobis.
Fili redempt oꝛ mundi deus: miserere nobis.
Spūs scte deus: miserere nobis.
Sancta trinitas vnus deus: miserere nobis.
Sancta Maria oꝛa pꝛo nobis.
Sancta Dei genitrix oꝛ
Sancta Uirgo virginum oꝛ
Sancte Michael oꝛ
Sancte Gabꝛiel oꝛ
Sancte Raphael oꝛ
Omnes sancti Angeli ⁊ archangeli oꝛate pꝛo nobis
Omnes sancti beatoꝛuꝫ spirituū oꝛdines: oꝛate pꝛo nobis.
Sancte Joannes baptista oꝛ
Omnes sancti patriarche ⁊ pꝛophete. oꝛate pꝛo nobis.
Sancte Petre oꝛ
Sancte Paule oꝛ
Sancte Andrea oꝛ
Sancte Jacobe oꝛ
Sancte Joannes oꝛ
Sancte Thoma oꝛ
Sancte Jacobe oꝛ
Sancte Philippe oꝛ
Sancte Bartholomee oꝛ
Sancte Matthee oꝛ
Sancte Simon oꝛ
Sancte Thadee oꝛ
Sancte Mathia oꝛ
Sancte Marce oꝛ
Sancte Luca oꝛ
Sancte Barnaba oꝛ
Omnes sancti discipuli domini oꝛate pꝛo nobis.
Oēs sancti innocētes. oꝛate ꝓ no.
Sancte Stephane oꝛ
Sancte Clemens oꝛ
Sancte Cornelí oꝛ

Sancte Cypriane or.
Sancte Laurenti or.
Sancte Uincenti or.
Scte Dionysi cũ socijs tuis. or.
Sancte Maurici cum socijs tuis ora pro nobis.
Sancte Sebastiane or.
Sancte Thoma or.
Sancte Petre or.
Oẽs sancti Martyres orate p n.
Sancte Sylvester or.
Sancte Hylari or.
Sancte Martine or.
Sancte Augustine or.
Sancte Ambrosi or.
Sancte Gregori or.
Sancte Nicolae or.
Sancte Antonine or.
Sancte Dominice or.
Sancte Dominice or.
Sancte Thoma or.
Sancte Uincenti or.
Sancte Francisce or.
Sancte Hieronyme or.
Sancte Benedicte or.
Sancte Antoni or.
Sancte Bernarde or.
Omnes sancti Confessores orate pro nobis.
Sãcta Maria Magdalena or.
Sancta Martha or.
Sancta Fęlicitas or.
Sancta Perpetua or.
Sancta Agatha or.
Sancta Lucia or.
Sancta Agnes or.
Sancta Cecilia or.
Sancta Catherina or.
Sancta Margarita or.
Sancta Ursula cum sodalibus tuis ora pro nobis
Sancta Catherina ora.
Omnes sancte virgines orate pro nobis.
Omnes sancti: orate pro nobis
Propitius esto. ℟. parce nobis domine.
Propitius esto.
A damnatione perpetua. ℟. Libera nos domine.
A subitanea ꝛ improuisa morte libera nos domine.
Ab imminentibus peccatorum nostrorum periculis lib.
Ab infestationibus dęmonũ lib.
Ab omni immunditia mentis ꝛ corporis libera.
Ab ira ꝛ odio ꝛ omni mala voluntate libera.
Ab immundis cogitationibus: libera nos domine.
A cęcitate cordis libera.
A fulgure ꝛ tempestate libera
Ab omni malo libera.
Per mysterium sanctę incarnationis tuę libera.
Per passionem ꝛ crucẽ tuã lib.
Per gloriosam resurrectionem tuam libera.
Per admirabilem ascensionem tuam libera nos.
Per gratiam sancti spiritus paracleti libera nos.
In die iudicij libera nos dñe.

Peccatores: te rogamus audi nos. ℟.
Peccatores.
Ut pacem nobis dones: te rogamus audi nos.
Ut misericordia ⁊ pietas tua nos custodiat te rogamus.
Ut ecclesiam tuaꝫ regere ⁊ defensare digneris te rogamus.
Ut domnum apostolicum, ⁊ omnes gradus ecclesię, i sancta religione conseruare digneris: te rogamus audi nos.
Ut episcopos ⁊ prelatos nr̄os, ⁊ cunctas congregationes illis cõmissas: in tuo sancto seruitio conseruare digneris: te.
Ut regibus ⁊ principibꝰ nostris, pacem ⁊ veram concordiam atqꝫ victoriam donare digneris: te rogamus.
Ut cunctum populum christianum pretioso sanguine tuo redemptum, conseruare digneris: te rogamꝰ.
Ut omnibus benefactoribus nostris, sempiterna bona retribuas: te rogamus au.
Ut animas nostras ⁊ parentum nostrorũ, ab ęterna damnatione eripias: te rogamus.
Ut fructus terrę dare, ⁊ conseruare digneris: te rogamus
Ut oculos misericordię tuę sup nos reducere digneris: te rogamus audi nos.
Ut obsequium seruitutis nostrę rationabile facias: te rog.
Ut mẽtes nostras ad cęlestia desideria erigas: te rogamꝰ.
Ut miserias pauperum ⁊ captiuorum intueri, ⁊ releuare digneris: te rogamus.
Ut loca nostra ⁊ omnes habitantes in eis, visitare, ⁊ consolari digneris: te rogamus.
Ut ciuitatem istam, ⁊ omnẽ populum eius, protegere, ⁊ conseruare digneris: te rogamꝰ.
Ut omnes fideles nauigantes ⁊ itinerantes, ad portum salutis perducere digneris: te roga.
Ut regularibus disciplinis nos instruere digneris. te rog.
Ut omnibus fidelibus defunctis requiẽ ęternã dones: te rogamus audi nos.
Ut nos exaudire digneris: te.
Fili dei. te roga. audi nos. ℟.
Fili dei te roga. audi nos.
Agnus dei q tollis peccata mundi: parce nobis domine. ℟.
Agnus dei q tollis peccata mundi: miserere nobis.
Agnus dei q tollis peccata mundi: exaudi nos domine. ℟.
Agnus dei q tollis peccata mundi exaudi nos domine.
Agnus dei q tollis peccata mundi: miserere nobis. ℟.
Agnus dei qui tollis peccata ⁊c.
Finitis letanijs, sacerdos cum ministris ad altare accedens, dicat
Cõfiteor more solito: quo dicto,

⁊ dicta oratione solita, ante alta-
re dicatur Kyrie eleison. ⁊



Glori a in excelsis deo.

Qua finita dicat sacerdos. Do-
minus vobiscum. Oremus. Oro.

Deus qui hanc sacratissimā noctez, gloria dominice resurrectionis illustras: cōserua, in noua familię tuę ꝓgenie adoptionis spiritum quem dedisti: vt corpore ⁊ mente renouati: puram tibi exhibeant seruitutez. Per eundem dn̄m nostrum Jesum Chr̄m filium tuū: qui tecū viuit ⁊ regnat in vnitate eius. Ad colossenses.

Fratres: Si consurrexistis cum Christo: que sursuz sunt querite: vbi Christꝰ est in dextera dei sedens: quę sursum sunt sapite, nō quę super terrā. Mortui enim estis: ⁊ vita vestra abscondita est cum Christo in Deo. Cum enim Christus apparuerit vita vestra: tunc ⁊ vos apparebitis cum ipso in gloria. Halleluia. ℣. Confitemini dn̄o quoniam bonus: quoniam in seculum misericordia eiꝰ non repetatur. Hall'a. Tractus.

Laudate dominū omnes gentes: ⁊ collaudate euz omnes populi. ℣. Quoniam confirmata est super nos misericordia eius: ⁊ veritas domini manet in ęternū.

Ad euāgelium cerei nō deferūtur hus. Secundum Mattheū.



In illo tp̄e: Vespere aūt sabbati, q̄ lucescit in prima sabbati: venit Maria Magdalene, ⁊ altera Maria, videre sepulchrum. Et ecce terremotꝰ factus est magnꝰ. Angelus autem domini descendit de celo: ⁊ accedens, reuoluit lapidē: ⁊ sedebat super eum. Erat autem aspectus eius sicut fulgur: ⁊ vestimenta eius sicut nix. Prę timore autez eius exterriti sunt custodes: ⁊ facti sunt velut mortui. Respondens autem angelus, dixit mulieribus. Nolite timere vos. Scio enim: ꝙ Jesum qui crucifixus est quęritis. Nō ē hic. Surrexit eniz, sicut dixit. Venite, ⁊ videte locuz vbi positus erat dominus. Et cito euntes, dicite discipulis eius, quia surrexit: ⁊ ecce p̄cedet vos in Galileam. Ibi eū videbitis: ecce p̄dixi vobis. Non dicatur Credo. nec Offertorium: sed tantum Dominus vobiscum. Oremus. [illegible] Oremus. Statim diaconus [illegible] fert calicem sacerdoti. Qua [illegible] cta oblatiōe, ⁊ thurificatio[illegible] more solito, vertens se ad populum dicat Orate fratres. [illegible] dicta secretā que hic sequit. Secreta.

Suscipe quęsumus dn̄e preces populi tui cum oblatio

nibus hostiarum:vt paschalibus initiata mysterijs:ad eternitatis nobis medelam te operante proficiant. Per dominum nostrum Jesum Christum filium tuuz:qui tecũ viuit ⁊ regnat in vnitate spi. Prefatio. Te quidẽ domine omni tempore:sed in hac potissimuz nocte. Deinde dicatur Sanctus. Sanctus. Communicantes ⁊ noctem. ⁊ Hanc igitur. dicant. Post dicente sacerdote Pax domini. Respondeatur. Et cum spiritu tuo. sed Agnus dei non dicatur nec Pax detur. sed incipiat ad vesperas aña. Halleluia halleluia hall'a. tota dicatur ante psalmum ps. Laudate dñm omnes gentes cum Gloria patri. Repetita añ. post psalmum, sacerdos ad altare, cantore ei deferente, incipiat ad magnificat antiphonaz.



Uespere autem sabbati, que lucescit in pma sabbati:venit Maria magdalene:⁊ altera Maria, videre sepulchrũ hall'a. Finita aña ad magnificat sacerdos conuertat se ad chorum dicat Dominus vobiscum. Deinde reuersus ad librum prosequatur Postcõmunio.

SPirituz nobis domine tue charitatis infunde:vt quos sacramentis paschalib⁹ satiasti: tua facias pietate cõcordes. Per dominum nostrum. In vnitate eiusdẽ spirit⁹ sancti. Postea conuertat se iterum sacerdos ad chorum ⁊ dicat Dominus vobiscuz. Et diaconus subiungat Ite missa est sicut in toto duplici. Et sic missa simul, ⁊ vespere, finiantur.

¶ Ordo dicendorum communiter in missis, tam conuentualibus, q̃ priuatis.



Acerdos quando celebraturus accesserit ad altare, dicat Cõfitemini domino qm̃ bonus. ⁊ responso Qm̃ in seculum misericordia eius. Inclinatus dicat.

COnfiteor deo: beate Marie, ⁊ btõ Dominico, ⁊ omnibus sanctis:⁊ vobis fratres: q2 peccaui nimis:cogitatione:locutione:opere:⁊ omissione:mea culpa: precor vos orate pro me.

MIsereatur Ite sacerdos. vestri omnipotens deus:⁊ dimittat vobis omnia peccata vestra: liberet vos ab omni malo: saluet ⁊ confirmet in omni opere bono:⁊ perducat ad vitam eternam. ℟. Amen. Item sacerdos.

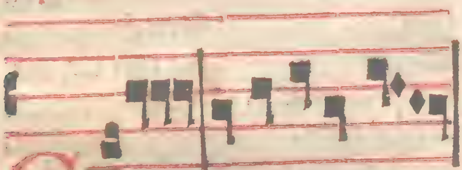
ABsolutionem ⁊ remissionem omnium peccatorum vestrorum tribuat vobis omnipotens ⁊ misericors dominus. ℟. Amen. Confessione facta ⁊ absolutione:se erigat sacerdos, ⁊ dicat Adiutorium nostrum in nomine dñi. ℟. Qui fecit celum ⁊ terrã.

Et appropians ad altare, rursus inclinatus, dicat orationē.

Aufer a nobis domine cunctas iniqtates nostras: vt ad sancta sanctorum puris mereamur mentibus introire. Per Christm dominum nostrum. Amen.

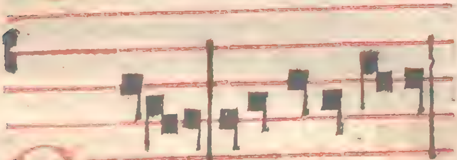
¶ Hac oratione dicta: osculetur altare: ⁊ erectus: muniat se signo crucis: ⁊ tunc incipiat missam.

¶ In festis duplicibus ⁊ totis duplicibus.



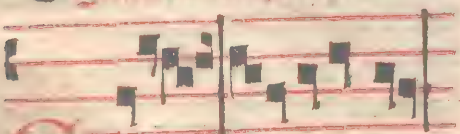
Glori a in excelsis de o

¶ In festis semiduplicibus.



Glori a in excelsis de o

¶ In festis simplicibus.



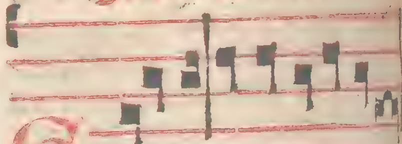
Glori a in excelsis deo

¶ In sabbatis de beata virgine.



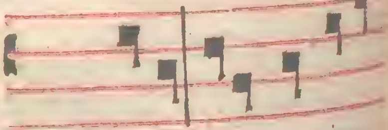
Glori a in excelsis de o

Infra octauas.



Glori a in excelsis de o

Et in terra pax hominibus bone voluntatis. Laudamus te. Benedicimus te. Adoramus te. Glorificamus te. Gratias agimus tibi propter magnam gloriam tuā. Domine deus rex cęlestis: deus pater omnipotens. Dñe fili vnigenite Jesu Christe. Dñe deus agnus dei filius patris. Qui tollis peccata mūdi: miserere nobis. Qui tollis peccata mundi: suscipe deprecationē nostrā. Qui sedes ad dexterā patris: miserere nobis. Quoniam tu solus sanct⁹. Tu solus dñs. Tu solus altissimus Jesu Chrīe. Cum sancto spū in gl'ia dei pr̄is. Amē.



Credo in vnum deum patrem oipotentē: factorē celi ⁊ terrę: visibiliū omniū ⁊ inuisibiliū. Et in vnū dñm Jesuz christum: filiū dei vnigenitū. Et ex patre natū ante oia secula. Deuz de deo: lumen de lumine: deū verum de deo vero. Genitū non factum consubstantialem patri: per quē oia facta sunt. Qui ppter nos homines: ⁊ pp nostraz salutē: descendit

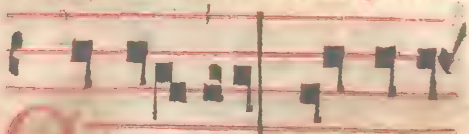
dit de celis. Et incarnatus est de spiritu sancto, ex Maria virgine, ⁊ homo fact⁹ est. Crucifixus etiã pro nobis: sub pontio pilato passus ⁊ sepult⁹ est. Et resurrexit tertia die, secundum scripturas. Et ascendit in celum: sedet ad dexteram patris. Et iterum venturus est cum gloria, iudicare viuos ⁊ mortuos: cuius regni, non erit finis. Et in spiritum sanctuz dominum, ⁊ viuificantem: qui ex patre, filioq̃ procedit. Qui cum patre ⁊ filio simul adoratur, ⁊ conglorificatur: qui locutus est per prophetas. Et vnam sanctam catholicã, ⁊ apostolicã ecclesiaz. Confiteor vnuz baptisma in remissionẽ peccatorum. Et expecto resurrectionem mortuorũ. Et vitam venturi seculi. amen. Post offertoriũ sacerdos accipiens calicẽ dicat. Calicem salutaris accipiã: ⁊ nomen dñi inuocabo. Et tenẽs cũ duabus manib⁹ eleuatũ aliquãtulũ dicat.

Suscipe sancta trinitas hãc oblationẽ, quã tibi offero in memoriã passiõis dñi nostri Jesu Christi: ⁊ pñsta vt in conspectu tuo tibi placẽs ascendat: ⁊ meã ⁊ omnium fideliũ salutẽ operetur eternã.

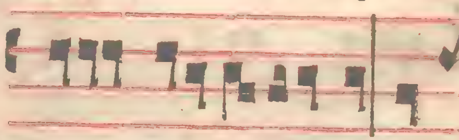
¶ Post ablutionem digitorũ sacerdos iunctis manibus ante pectus ad mediũ altaris veniẽs, inclinet se profunde dicendo.

In spũ humilitatis, ⁊ in aio cõtrito, suscipiamur dñe a te: ⁊ sic fiat sacrificiũ nrm: vt a te suscipiatur hodie: ⁊ placeat tibi dñe deus. Qua dicta se erigens, ⁊ ad cõuentum vel populũ se cõuertẽs, dicat.

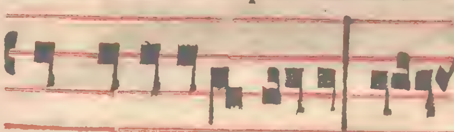
Orate frẽs: vt meũ ac vestrũ pariter ꝯspectu dñi sit acceptũ sacrificiũ. ¶ Prefatio i nati. dñi ⁊ quotidie p oc. pterq̃ in festo s. Io. euan. Item i festo corpis chri ⁊ quotidie p oc. Item i oib⁹ missis de btã virgine a festo nat. dñi, vsq̃ ad purificationẽ: ⁊ i festo purific.



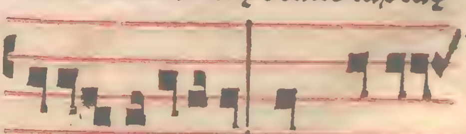
Eterne deus. Quia per in-



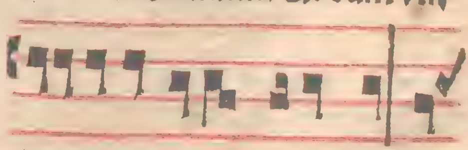
carnati verbi mysterium: no-



ua mentis nostre oculis lux tue



claritatis infulsit. Ut dum visi



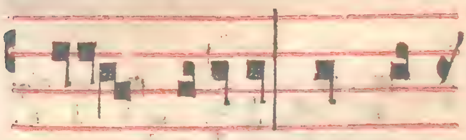
biliter deum cognoscimus: per



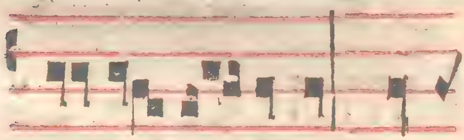
hunc, in inuisibilium amoré ra



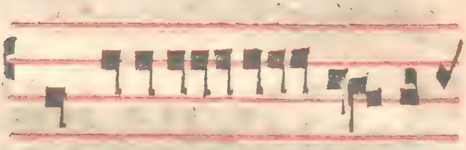
piamur. Et ideo, cum ange-



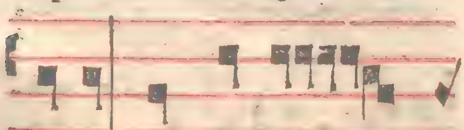
lis ⁊ archangelis: cum thro-



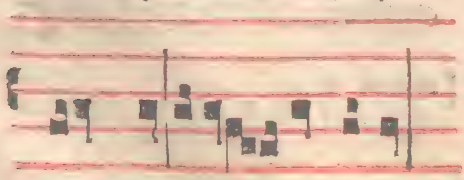
nis ⁊ dominationibus. Cum-



qꝫ omni militia cęlestis exer-



citus: hymnum glorię tuę



canimus: sine fine dicentes.

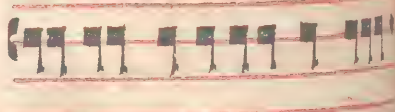
¶ Infra canonem.

Communicantes ⁊ diem vel noctem sacratissimũ celebrantes: quo beatę Marię intemerata virginitas huic mundo edidit saluatorem. Sed ⁊ memoriã venerantes: in primis gloriosę semperq; virginis Marię genitricis eiusdem Dei ⁊ domini nostri Jesu Christi: sed ⁊ beatorum apostolorum ⁊c.

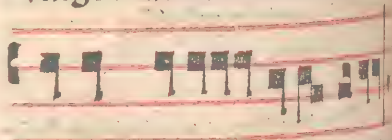
¶ In die epiphanię ⁊ quotidie per octauã in missa de oct. Prefatio



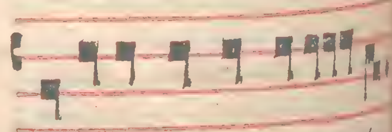
Eterne deus. Quia cum



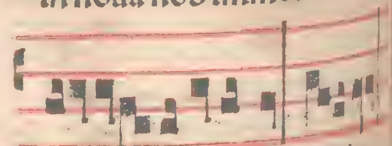
vnigenitus tuus in substantia



nostrę mortalitatis apparuit:



in noua nos immortalitatis



sue luce reparauit. Et ideo.

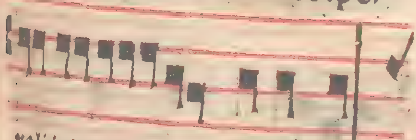
Infra canonem.

Communicantes ⁊ diem sacratissimū celebrantes: quo vnigenitus tuus in tua tecum gloria coeternus in veritate carnis nostrę visibiliter corporalis ⁊ apparuit. Sed ⁊ memoriam venerantes in primis gloriosę semper virginis Marię genitricis eiusdem dei ⁊ domini nostri Jesu Christi. Sed ⁊ beatorum apostolorum.

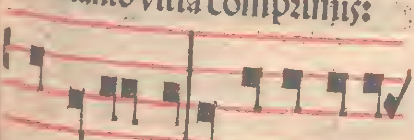
¶ In capite ieiunij ⁊ deinceps vsque ad dominicam in passione exclusiue in profestis dieb⁹. Prefatio.



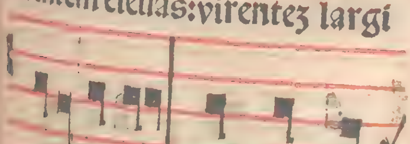
Eterne deus. Qui corpo-



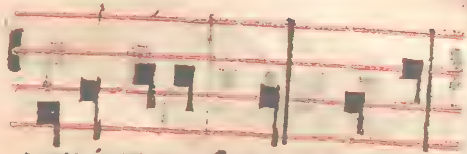
rali ieiunio vitia comprimis:



mentem eleuas: virtutē largi



ris ⁊ premia. Per christum



dominum nostrum. Per quē.

In dominica de passione ⁊ de ramis ī cena domini ⁊ vtroque festo sancte crucis dicitur. Prefatio.



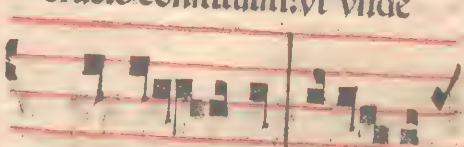
Eterne deus. Qui salu-



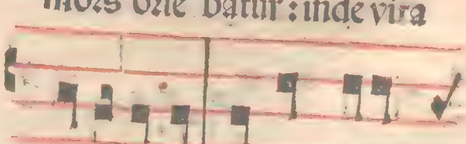
tem humani generis in ligno



crucis constituisti: vt vnde



mors orie batur: inde vita



resurgeret. Et qui per li-

gnum vincebat: per lignum

quoq̃ vinceretur. Per Christum

dominū nostrum. Per quem.

A dominica de passione usq̃ ad cenā domini in ferialibus diebus in missis de tempore

Prefatio.

Eterne deus. Qui salu-

tem humani generis in li-

gno crucis constituisti: vt vn-

de mors oriebatur inde vi-

ta resurgeret. Et qui per li-

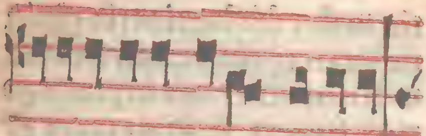
gnum vincebat: per lignum

quoq̃ vinceretur. Per chri-

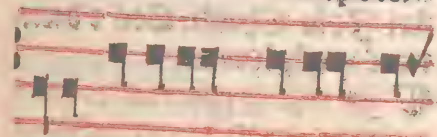
stum dñm nostrum. Per quem.

In sabbato sancto pasche & in die: & quotidie per octauam & in octaua.

Equum & salutare. Te



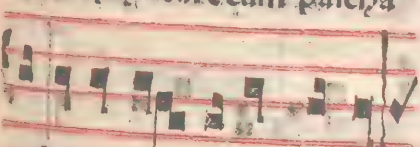
quidē domine omni tempore:



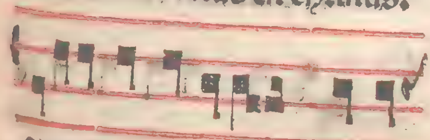
sed in hac potissimum die glo-



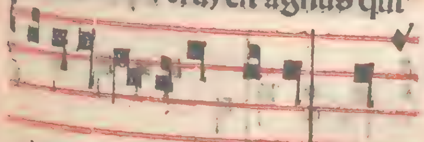
riosius predicare cum pascha



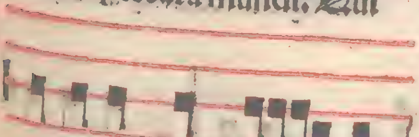
nostrū immolatus est christus.



Ipse enim verus est agnus qui



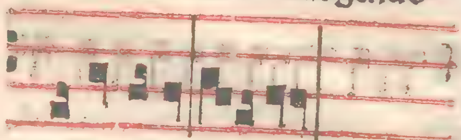
abstulit peccata mundi. Qui



mortem nostram moriēdo de-



struxit: ⁊ vitam resurgendo



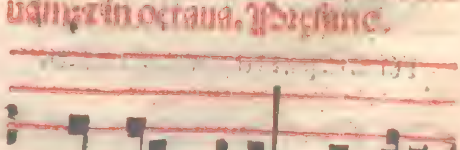
reparauit. Et ideo.

Infra canonem.

Communicantes ⁊ diem sacratissimuꝫ celebrantes resurrectionis domini nostri Jesu Christi secundum carnem. Sed ⁊ memoriam venerantes in primis gloriose semper virginis marie genitricis eiusdem dei ⁊ domini nostri Jesu Christi: sed ⁊ beatorum apostolorum. ⁊c.

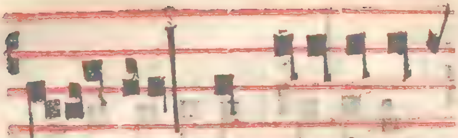
Hanc igitur oblationem seruitutis nostre: sed ⁊ cuncte familie tue: quam tibi offerimus pro his quoqꝫ quos regenerare dignatus es ex aqua ⁊ spū sancto tribuens eis remissionem omniū peccatorum. Que sumus domine vt placatus accipias.

¶ In die ascensionis ⁊ per octauam: ⁊ in octaua. Prefatio.

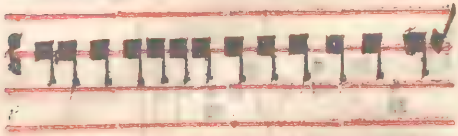


Eterne deus. Per Christum

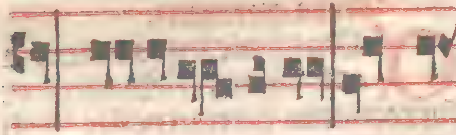
M.S.D. M



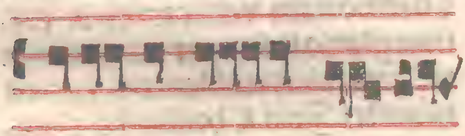
dñm nrm. Qui post resurre-



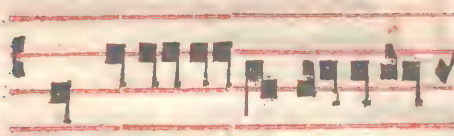
ctioné suá oibus discipulis su-



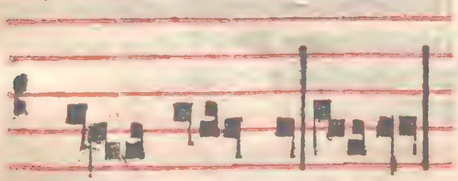
is: manifest⁹ apparuit: 7 ipsis



cernétibus est eleuatus in cęlū



vt nos diuinitatis sue tribue-

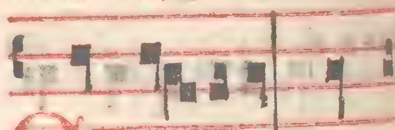


ret esse participes. Et ideo.

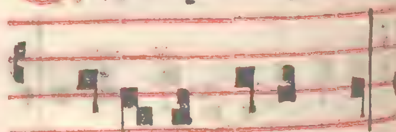
Infra canonem.

Communicantes 7 diem sacratissimum celebrantes: quo dominus noster vnigenitus filius tuus vnitam sibi fragilitatis nostrę substantiam in gloria tuę dexterę collocauit. Sed 7 memoriam venerátes in primis gloriosę semper virginis marię genitricis eiusdem dei 7 domini nostri Jesu Christi. Sed 7 beatorum apostolorum 7c.

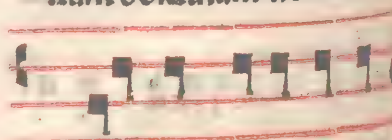
In vigilia pentecostes 7 in diebus 7 quotidie per hebdomadam. Prefatio.



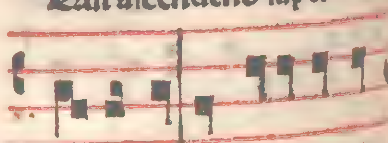
Eternę deus. Per Chri-



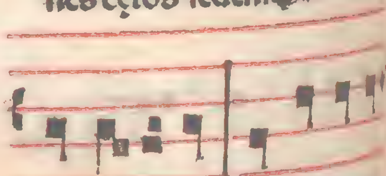
stum dominum nostrum.



Qui ascendens super om-



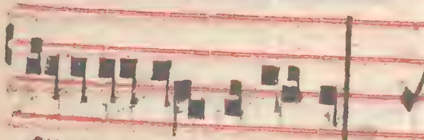
nes cęlos sedensque ad dex-



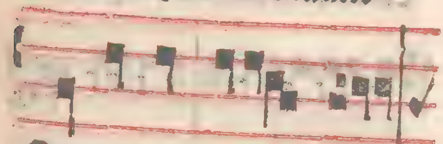
teram tuam promissum spi



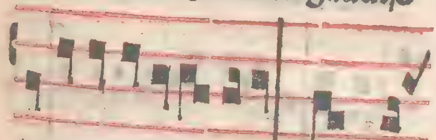
ritum sanctū hodiernā die in



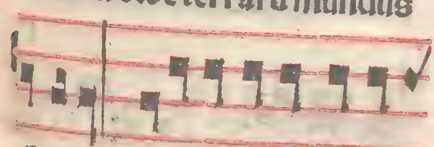
filios adoptionis effudit.



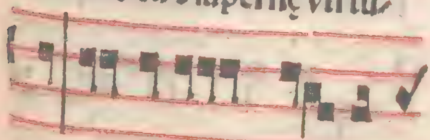
Quapropter profusis gaudijs



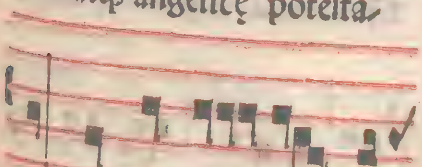
totus in orbe terrarū mundus



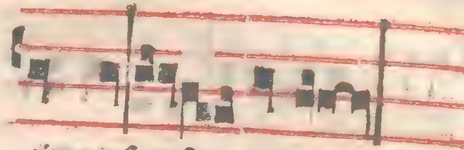
Exulta. Sed & supernę virtu-



tes atq; angelicę potesta-



tes hymnum glorię tu ę con-



cinunt sine fine dicentes.

Infra canonem.

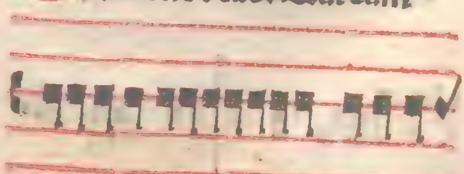
Communicantes & diem sacratissimum pētecostes celebrantes: quo spiritus sanctus apostolis in igneis linguis apparuit. Sed & memoriam venerantes &c.

Hanc igitur oblationem servitutis nostrę: sed & cunctę familię tuę: quam tibi offerimus pro his quoq; quos regenerare dignatus es ex aqua & spiritu sancto, tribuens eis remissionē omnium peccatorum: quę sumus domine vt placatus accipias.

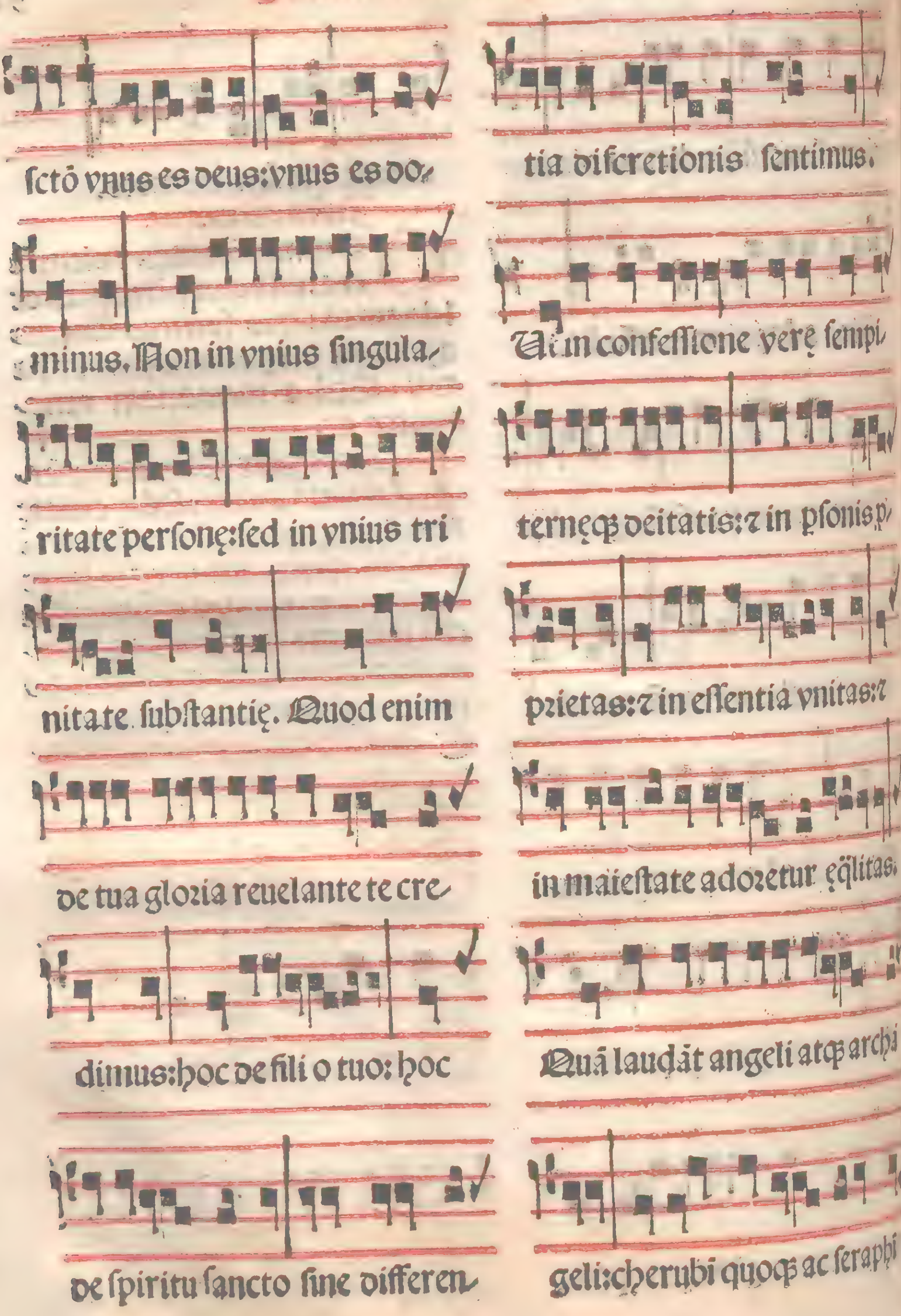
¶ In festo trinitatis & quotidie per hebdomadā vsq; ad quintā feriam exclusiue in missis de trinitate. Item in festo transfigurationis domini. Prefatio.
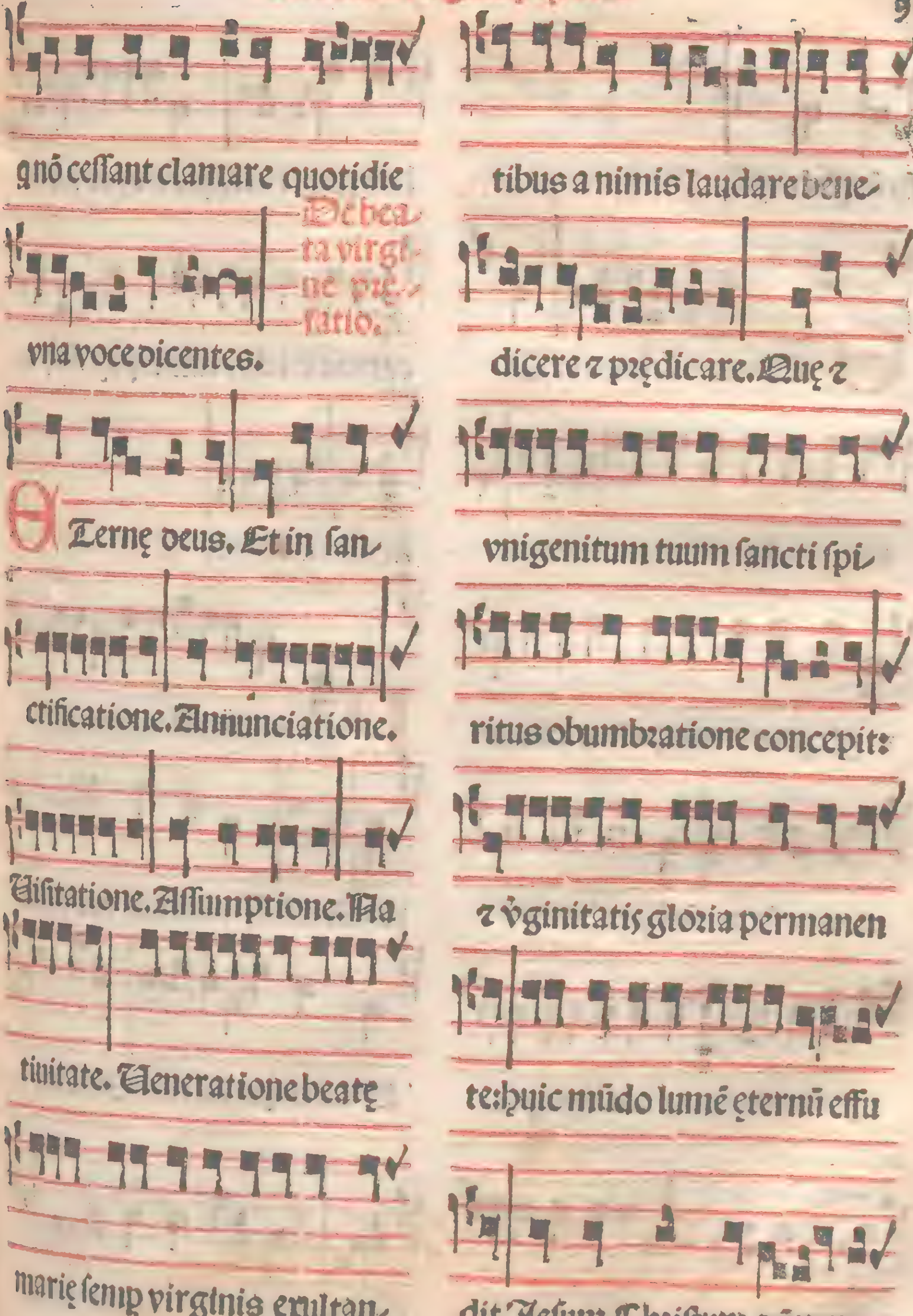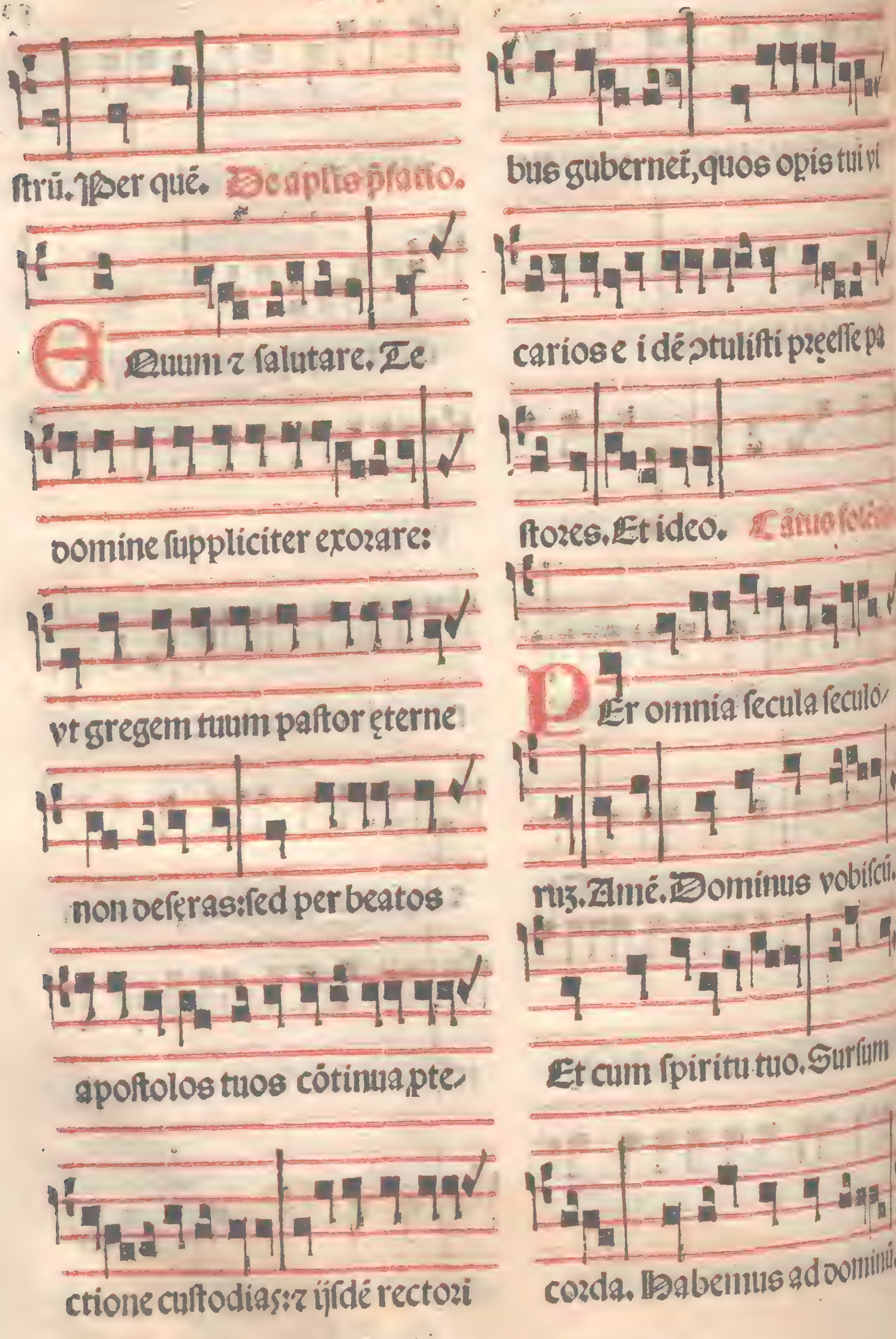


Eterne deus. Qui cum

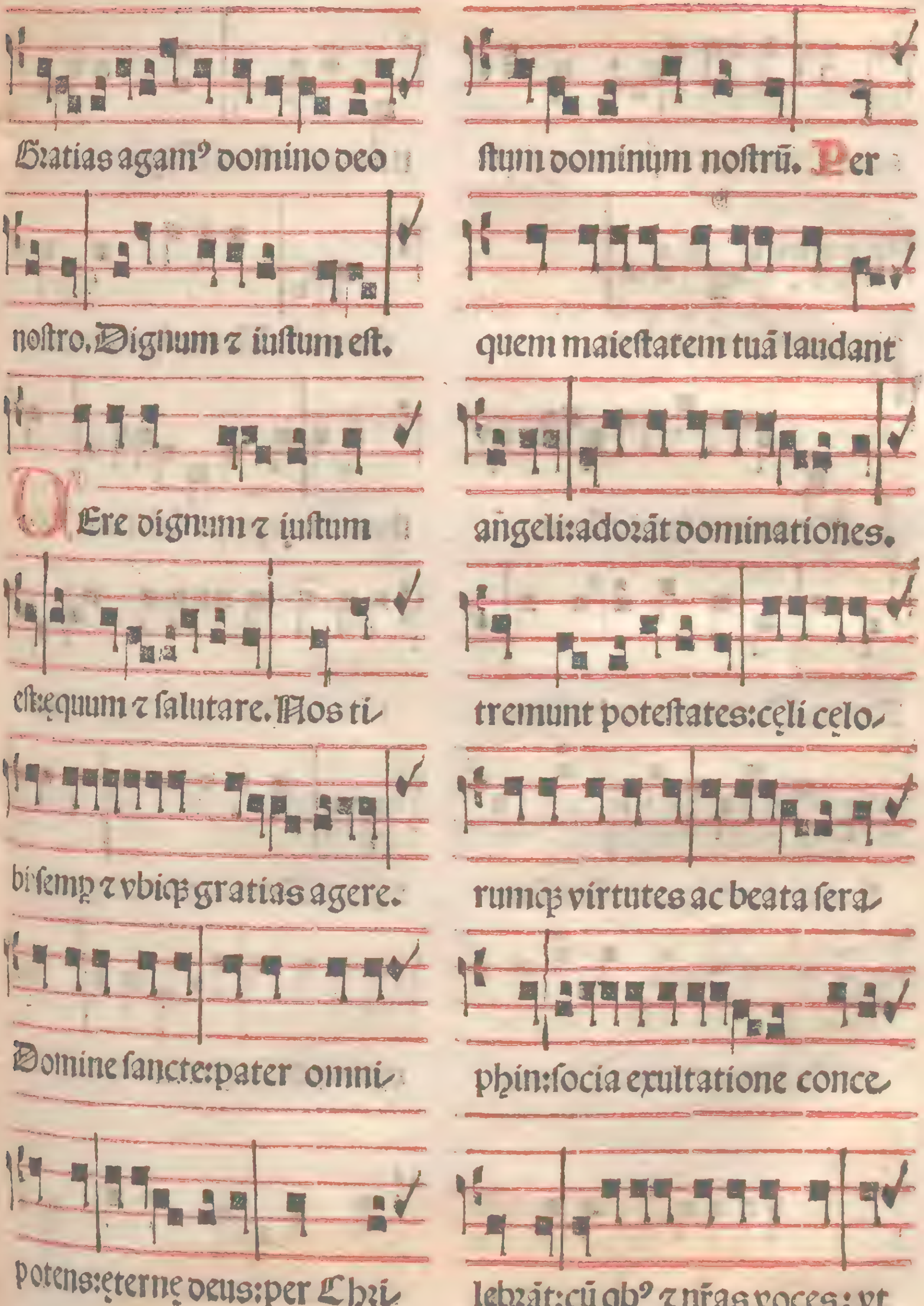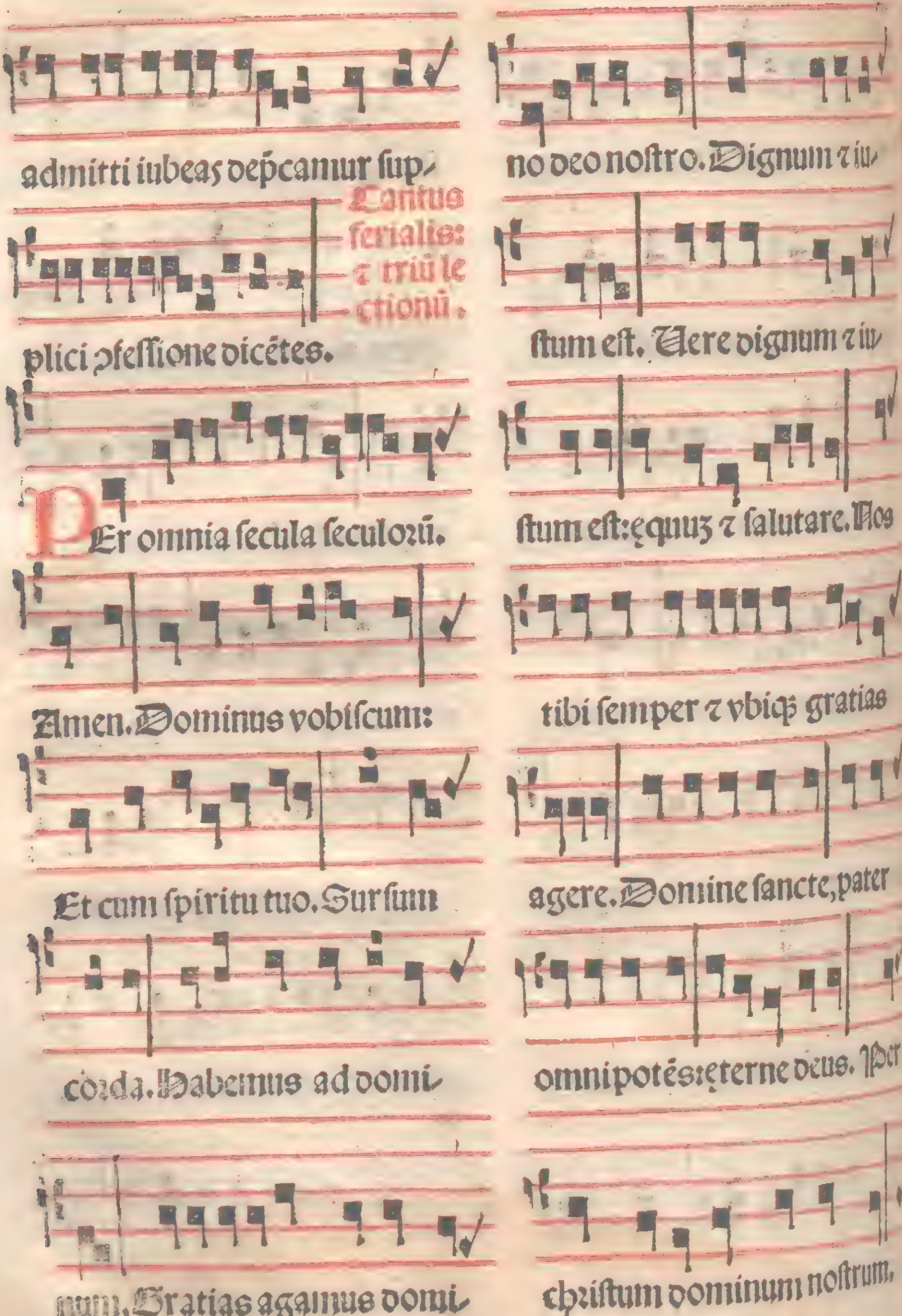


vnigenito filio tuo & spiritu


sctō vnus es deus: vnus es do-
minus. Non in vnius singula-
ritate personę: sed in vnius tri
nitate substantię. Quod enim
de tua gloria reuelante te cre-
dimus: hoc de filio tuo: hoc
de spiritu sancto sine differen-
tia discretionis sentimus.
Ut in confessione verę sempi-
ternęqꝫ deitatis: ⁊ in psonis p-
prietas: ⁊ in essentia vnitas: ⁊
in maiestate adoretur ęqlitas.
Quā laudāt angeli atqꝫ archā
geli: cherubi quoqꝫ ac seraphi


gnō cessant clamare quotidie
vna voce dicentes.
De beata virgine prefatio.
Eternę deus. Et in san
ctificatione. Annunciatione.
Visitatione. Assumptione. Na
tiuitate. Veneratione beatę
marię semp virginis exultan
tibus a nimis laudare bene
dicere ⁊ prędicare. Quę ⁊
vnigenitum tuum sancti spi
ritus obumbratione concepit:
⁊ v͛ginitatis gloria permanen
te: huic mūdo lumē ęternū effu
dit Jesum Christum dn̄m no

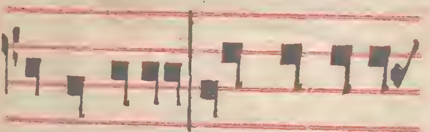

strũ. Per quē. De aplis p̄fatio.
Equum ꝛ salutare. Te
domine suppliciter exorare:
vt gregem tuum pastor ęterne
non deseras: sed per beatos
apostolos tuos cōtinua pte-
ctione custodias: ꝛ iisdē rectori
bus gubernet, quos opis tui vi
carios eidē ꝯtulisti preesse pa
stores. Et ideo. Cātus solē
Per omnia secula seculo-
rum. Amē. Dominus vobiscū.
Et cum spiritu tuo. Sursum
corda. Habemus ad dominū.


Gratias agamꝰ domino deo
nostro. Dignum ⁊ iustum est.
Vere dignum ⁊ iustum
est: equum ⁊ salutare. Nos ti-
bi semꝑ ⁊ vbiqꝫ gratias agere.
Domine sancte: pater omni-
potens: eterne deus: per Chri-
stum dominum nostrū. Per
quem maiestatem tuā laudant
angeli: adorāt dominationes.
tremunt potestates: celi celo-
rumqꝫ virtutes ac beata sera-
phin: socia exultatione conce-
lebrāt: cū qbꝰ ⁊ nr̄as voces: vt

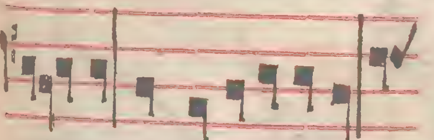

admitti iubeas deṕcantur sup-
Cantus ferialis: & triū le ctionū.
plici ꝯfessione dicẽtes.
Per omnia secula seculorū.
Amen. Dominus vobiscum:
Et cum spiritu tuo. Sursum
corda. Habemus ad domi-
num. Gratias agamus domi-
no deo nostro. Dignum & iu-
stum est. Vere dignum & iu-
stum est: equum & salutare. Nos
tibi semper & vbiqꝫ gratias
agere. Domine sancte, pater
omnipotẽs: eterne deus. Per
christum dominum nostrum.



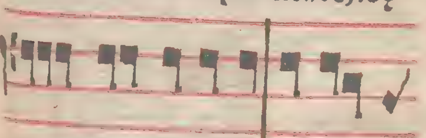
Per quem maiestatem tuam



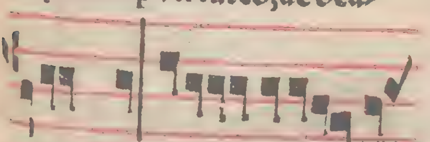
laudant angeli: adorant domi



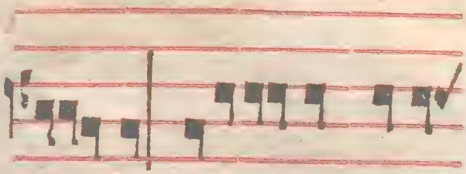
nationes, tremūt potestates: cę



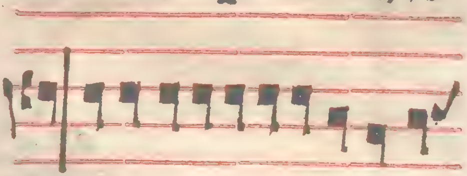
li cęlorumqȝ virtutes, ac bea-



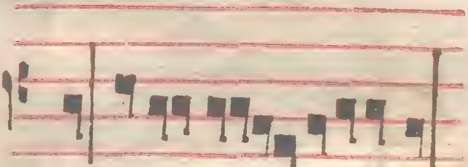
ta seraphin, socia exultatione



ꝯcelebrāt. Cū qbꝰ ⁊ nostras vo



ces, vt admitti iubeas depreca



mur: supplici ꝯfessione dicētes. Sanctus, Sāctus, Sanctus dñs deus sabaoth. Pleni sunt cęli ⁊ terra gloria tua, osanna in excelsis. Benedictus qui venit in nomine domini, Osanna in excelsis.

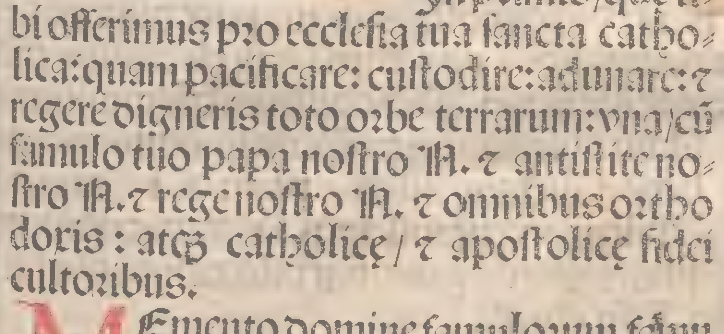

I N R I





T[E] igitur clementissime pater per Jesum Christum filiũ tuum dominũ ⁊ nostrum supplices rogamus ac petimꝰ: vti accepta habeas ⁊ benedicas: hec ✠ dona: hec ✠ munera: hec ✠ sancta sacrificia illibata. In primis/ que tibi offerimus pro ecclesia tua sancta catholica: quam pacificare: custodire: adunare: ⁊ regere digneris toto orbe terrarum: vna/ cũ famulo tuo papa nostro N. ⁊ antistite nostro N. ⁊ rege nostro N. ⁊ omnibus orthodoxis: atqꝫ catholice/ ⁊ apostolice fidei cultoribus.

MEmento domine famulorum famularumqꝫ tuarum N. ⁊ omnium circumstantium: quorum tibi fides cognita est/ ⁊ nota deuotio: pro quibus tibi







offerimus/vel qui tibi offerunt hoc sacrificiuz laudis: pro se/suisqꝫ omnibus: pro redemptione animarum suarum: pro spe salutis ꝛ incolumitatis sue: tibi reddunt vota sua, eterno deo/viuo/ꝛ vero.

Communicantes/ꝛ memoriaz venerantes: in primis gloriose/sempqꝫ virginis Marie/genitricis Dei ꝛ domini nostri Jesu Christi: Sed ꝛ beatorum apostolorum ac martyrum tuorū/Petri/ꝛ Pauli/Andree/Jacobi/Joannis/Thome/Jacobi/Philippi/Bartholomei/Matthei/Simonis/ꝛ Tadei/Lini/Cleti/Clementis/Sixti/Cornelij/Cipriani/Laurentij/Grisogoni/Joannis ꝛ Pauli/Cosme ꝛ Damiani. Et omnium sanctorum tuorum: quorum meritis/precibusqꝫ concedas: vt in omnibus protectionis tue muniamur auxilio. Per eundem christum dominum nostrum. Amen.

Hanc igitur oblationem seruitutis nostre: sed ꝛ cuncte familie tue: quesumus domine, vt placatus accipias: diesqꝫ nostros in tua pace disponas: atqꝫ ab eterna damnatione nos eripi: ꝛ in electorum tuorum iubeas grege numerari. Per christum dn̄m nostrum. Amen.

Quam oblationem tu Deus in omnibus quesum͛ bene ✠ dictam/Ascri ✠ ptam/Ra ✠ tam/rationabilem/acceptabilemqꝫ facere digneris: vt nobis Cor ✠ pus/ꝛ San ✠ guis/fiat dilectissimi filij tui domini nostri Jesu christi.

Qui pridie q̄ȝ pateretur/accepit panem in sanctas ac venerabiles manus suas: ꝛ eleuatis oculis in celum/ad te deum patrem suum omnipotentem tibi gratias agens: bene ✠ dixit/fregit/deditqꝫ discipulis suis dicens. Accipite ꝛ manducate ex hoc omnes.

Hoc est enim corpus meum.

Simili modo posteaq̄ cęnatum est: accipiens ⁊ hunc pręclarū calicē in sanctas ac venerabiles manus suas. Item tibi gratias agēs/ Bene ✠ dixit/ ⁊ dedit discipulis suis dicens. Accipite/ ⁊ bibite ex eo omnes.

Hic est enim calix sanguinis mei/ noui ⁊ ęterni testamenti: mysteriū fidei: qui pro vobis ⁊ pro multis effundetur in remissionem peccatorum.

Hęc quotiescunq̄ feceritis: in mei memoriam facietis.

Unde ⁊ memores domine nos tui serui: sed ⁊ plebs tua sancta/ eiusdē christi filij tui domini dei nostri: tam beatę passionis: necnon ⁊ ab inferis resurrectionis: sed ⁊ in cęlos/ gloriosę ascensionis/ offerimus pręclare maiestati tuę de tuis donis ac datis: hostiam ✠ puram: Hostiam ✠ sanctam/ Hostiam ✠ immaculatā/ Pa ✠ nē sanctum vitę ęternę: ⁊ cali ✠ cem salutis perpetuę.

Supra quę propitio ac sereno vultu respicere digneris: ⁊ accepta habere: sicuti accepta habere dignat⁹ es, munera pueri tui iusti Abel, ⁊ sacrificiū patriarchę nostri Abrahę: ⁊ quod tibi obtulit summus sacerdos tuus Melchisedech: sanctum sacrificium immaculatam hostiam.

Supplices te rogamus omnipotens deus: iube hęc perferri per manus sancti angeli tui: in sublime altare tuū: in conspectu diuinę maiestatis tuę: vt quotquot ex hac altaris participatione: sacrosanctum filij tui cor ✠ pus ⁊
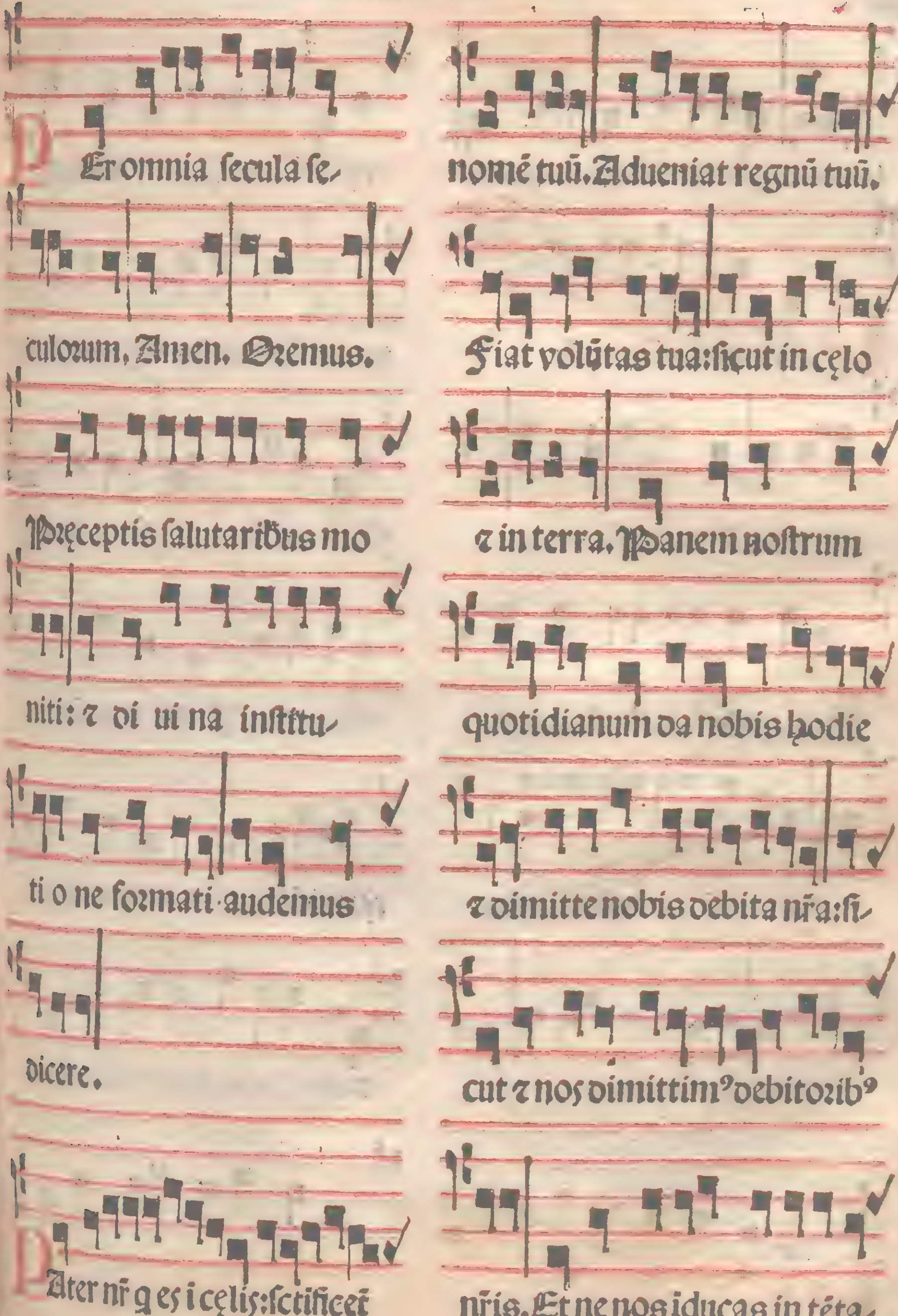
san ✠ guinem sumpserimus: omni bene ✠ dictione celesti, et gratia repleamur. Per eundem christum dominum nostrum. Amen.
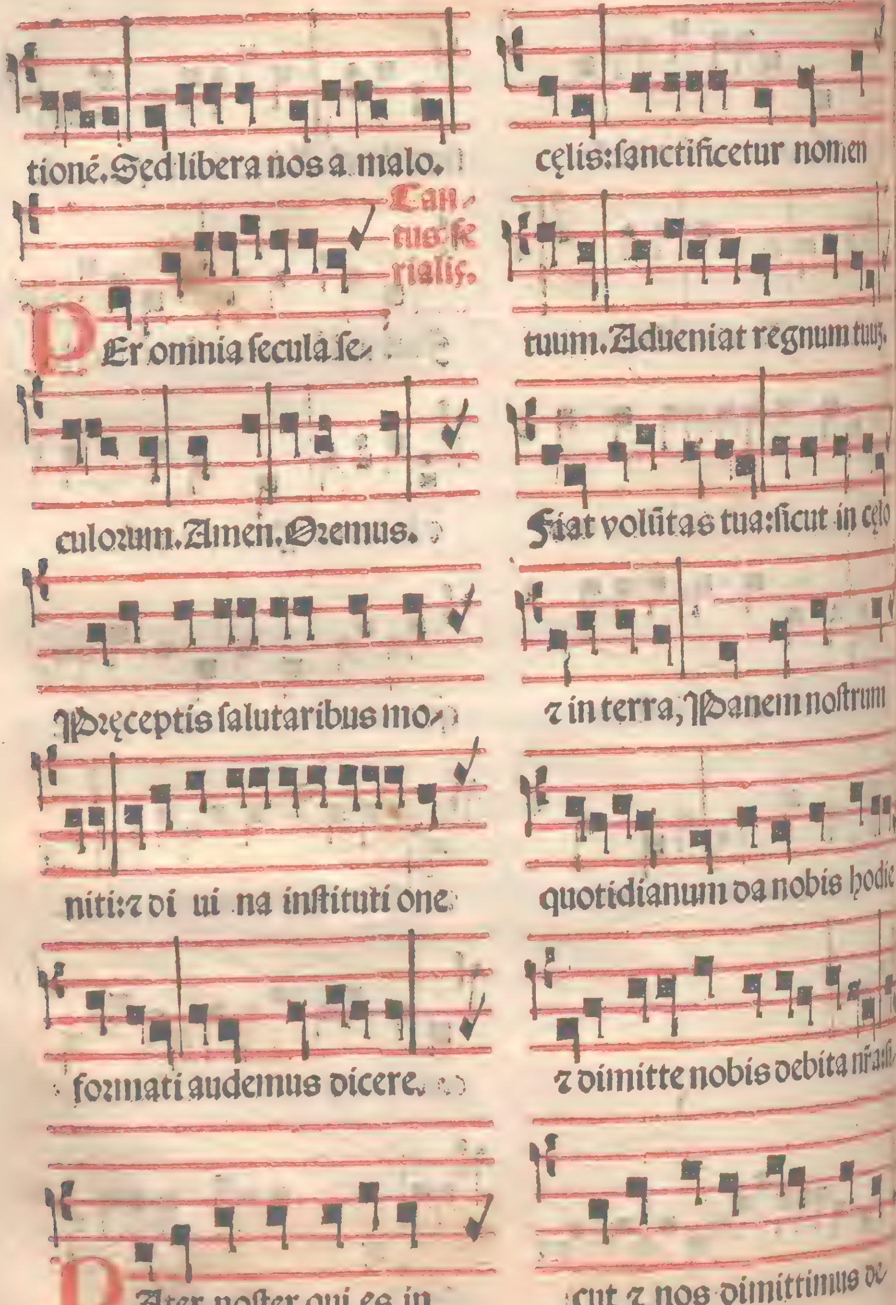
MEmento etiam domine: famulorum famularumque tuarum: qui nos precesserunt cum signo fidei: et dormiunt in somno pacis: N. Ipsis domine: et omnibus in christo quiescentibus: locum refrigerij lucis et pacis, vt indulgeas deprecamur. Per eundem christum dominum nostrum. Amen.

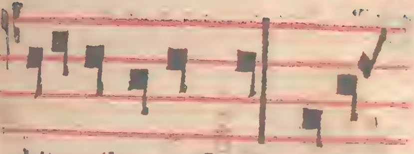
NObis quoque peccatoribus famulis tuis: de multitudine miserationum tuarum sperantibus, partem aliquam et societatem donare digneris cum tuis sanctis apostolis et martyribus: cum Joanne, Stephano, Mathia, Barnaba, Ignatio, Alexandro, Marcellino, Petro, Felicitate, Perpetua, Agata, Lucia, Agnete, Cecilia, Anastasia: et cum omnibus sanctis tuis: intra quorum nos consortium: non estimator meriti, sed venie quesumus largitor admitte. Per christum dominum nostrum.

PEr quem hec omnia domine semper bona creas: sancti ✠ ficas, viui ✠ ficas, bene ✠ dicis, et prestas nobis. Per ✠ ipsum: et ✠ cum ipso: et in ✠ ipso: est tibi deo ✠ patri omnipotenti: in vnitate spiritus ✠ sancti: omnis honor et gloria.

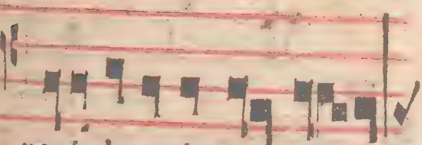
¶ Cantus solennis.


PEr omnia secula se-
culorum. Amen. Oremus.
Prȩceptis salutaribus mo
niti: ⁊ di ui na institu-
ti o ne formati audemus
dicere.
PAter nr̄ q̄ es i cȩlis: sctificet
nomé tuū. Adueniat regnū tuū.
Fiat volūtas tua: sicut in cȩlo
⁊ in terra. Panem nostrum
quotidianum da nobis hodie
⁊ dimitte nobis debita nr̄a: si-
cut ⁊ nos dimittim⁹ debitorib⁹
nr̄is. Et ne nos iducas in tēta-

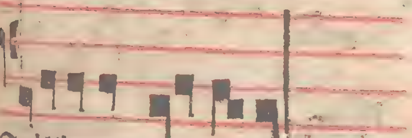

tioné. Sed libera nos a malo.
Cantus ferialis.
Per omnia secula se-
culorum. Amen. Oremus.
Preceptis salutaribus mo-
niti: ⁊ diui na instituti one
formati audemus dicere.
Pater noster qui es in
celis: sanctificetur nomen
tuum. Adueniat regnum tuū.
Fiat voluntas tua: sicut in celo
⁊ in terra. Panem nostrum
quotidianum da nobis hodie
⁊ dimitte nobis debita nr̄a: si-
cut ⁊ nos dimittimus de-



bito ribus nostris. Et ne

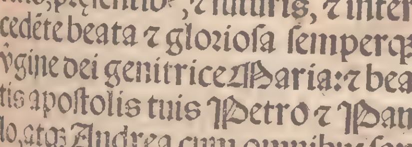


nos inducas in tenta ti o nē.

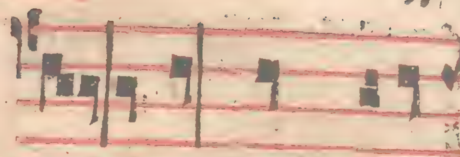


Sed libera nos a malo. Amen.

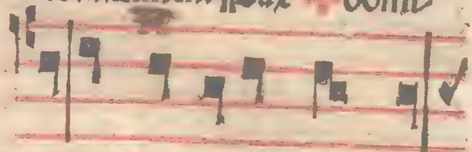
Libera nos quęsumus domine ab omnibus malis, pręteritis, pręsentib⁹, ⁊ futuris, ⁊ intercedēte beata ⁊ gloriosa semperq́ʒ vgine dei genitrice Maria: ⁊ beatis apostolis tuis Petro ⁊ Paulo, atq́ʒ Andrea cum omnibus sanctis: da propitius pacem in dieb⁹ nostris: vt ope misericordię tuę adiuti: ⁊ a peccato simus semper liberi, ⁊ ab omni perturbatiōe securi. Per eundem dominum nostrum Jesum Christum filiū tuū. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate spiritus sancti de⁹. Per omnia secula seculorum.



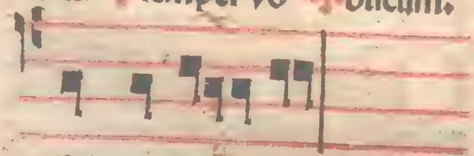
Per omni a secula secu-



lorū. Amen. Pax ✠ domi-



ni sit ✠ semper vo ✠ biscum.



Et cum spiritu tuo.

Agn⁹ dei qui tollis pctā mundi: miserere nobis. Agn⁹ dei qui tollis pctā mundi miserer̄ nobis. Agnus dei q tollis peccata mundi dona nobis pacē.



Hec sacrosctā cōmixtio corporis ⁊ sanguinis dn̄i nostri Jesu Christi, fiat mihi ⁊ omnib⁹ sumentibus, salus mentis ⁊ corporis: ⁊ ad vitā eternā promerendaʒ atq́ʒ capessendā, pręparatio salutaris: p eundē chr̄m dn̄m nostrū. Amē.

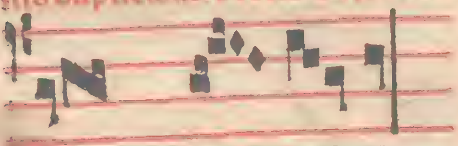
Domine Jesu chr̄e fili dei viui, q ex volūtate pr̄is cooperante spū sctō, p mortez tuaz mun

dum viuificasti: libera me per hoc sacrosctm̄ corp⁹ ⁊ sanguinē tuum: a cunctis iniquitatib⁹ meis: ⁊ ab vniuersis malis: ⁊ fac me tuis sem per obedire mādatis: ⁊ a te nunq̄ in perpetuuȝ separari permittas. Qui viuis ⁊ regnas cū eodem pa tre in vnitate eiusdem spiritus san cti deus: p oīa scl'a scl'oꝝ. Amen.

Corpus ⁊ sanguis dn̄i nostri Jesu christi: custodiant me in vitam eternam. Amen.

Quod ore sumpsim⁹ dn̄e, pu ra mente capiamus: vt de corpe ⁊ sanguine dn̄i nr̄i Jesu chr̄i fiat no bis remediuȝ sempiternū. Amen.

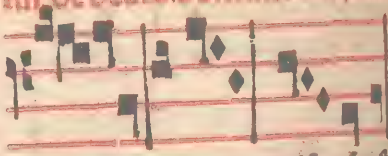
Placeat tibi sctā trinitas: ob sequiū seruitutis mee: ⁊ p̄sta: vt hoc sacrificiuȝ, quod oculis tue maiestatis indign⁹ obtuli: tibi sit acceptabile: mihiq; ⁊ oib⁹ pro qui bus illud obtuli, sit te miserāte ppi tiabile. Qui viuis ⁊ regnas de⁹ p oia scl'a seculoꝝ. Amen. ¶ In fe stis duplicibus ⁊ totis duplicib⁹.



¶ In festis semiduplicibus.



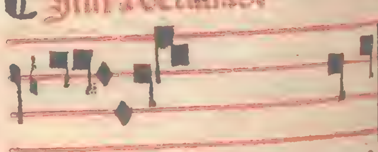
¶ In dn̄icis dieb⁹ ⁊ festis simpli cibus: ⁊ quādo in ferijs seru tur de beato dominico in qua



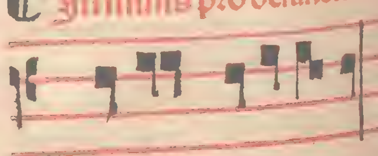
¶ In sabbatis de beata virgine.



¶ Infra octauas.



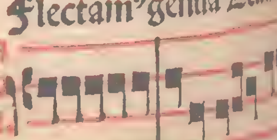
¶ In missis pro defunctis.



¶ In quadragesima.



¶ In quadragesima.



¶ In profestis diebus et festis trium lectionum.

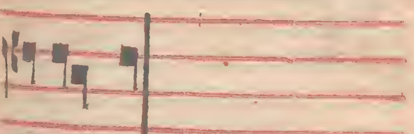


Benedicamus domino.

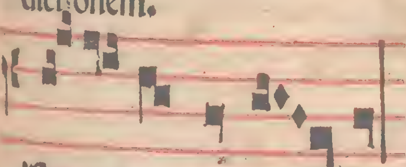
¶ Quando episcopus celebrat.



Humiliate vos ad bene



dictionem.



Be nedi camus do mino.

Per eosdem Benedicamus can-
tatur in dominicis diebus de ad-
uentu, et in vigilia natiuitatis do-
mini, et in festo innocentium nisi do-
minica fuerit: et in dominica in se-
ptuagesima: et deinceps in domi-
nicis, et festis simplicibus, et semi-
duplicibus vsqꝫ ad cenam domi-
ni inclusiue. Dicatur etiam in fer-
ialis quādo de beato Domi-
nico et in Sabbatis quādo de bea-
ta virgine celebratur missa, infra
septuagesimam, in conuentu.

¶ In die sanctissimo pasche resurrectionis domini nostri Jesu Christi. Ad missam. Officium.



Esurrexi et adhuc tecū sum halleluia: posuisti sup me manum tuā hall'a: mirabilis facta est scientia tua, hall'a: hall'a. ℣. Dñe probasti me, et cognouisti me: tu cognouisti sessionem meā, et resurrectionem meam. Gloria.

Gloria in excelsis deo. Oratio.

Deus qui hodierna die, per vnigenitum tuum, eternitatis nobis áditum, deuicta morte reserasti: vota nostra, que preueniendo aspiras: etiam adiuuando proséquere. Per eundem domi.

Lectio epistole beati Pauli apostoli ad Corinthios. i. 5.

Fratres: Expurgate vetus fermentum, vt sitis noua conspersio: sicut estis açimi: Etenim pascha nostrum, immolatus est Christus. Itaqꝫ epulemur: non in fermēto veteri:

neq̃ in fermento malitię & nequitię. Sed in azimis: sinceritatis, & veritatis. ℟. Hęc dies quam fecit dominus: exultemus, & lętemur in ea. ℣. Cófitemini domino quoniam bonus: quoniam in seculuz misericordia eius. Halleluia. ℣. Pascha nostrum immolatus est Christus. Sequentia.

Victimę paschali: laudes, immolent christiani. Agnus redemit oues: christus innocens, patri reconciliauit pctóres. Mors, & vita, duello, conflixere mirádo: dux vitę mortuus: regnat viuus. Dic nobis Maria: quid vidisti in via? Sepulchruz christi viuentis: & gloriam vidi resurgentis. Angelicos testes: sudarium & vestes. Surrexit Christus spes mea: pręcedet vos in galilea. Credendú est magis, soli marię veraci: q̃ iudęorú turbę fallaci. Scimus christum surrexisse ex mortuis vere: tu nobis victor rex miserere. Halle
16,a luia. Secundum Marcum.

In illo tépore: Maria magdalene: & Maria Jacobi, & Salome: emerút aromata: vt venientes, vngerent Jesum. Et valde mane vna sabbatorum veniút ad monumentú: orto iaz sole. Et dicebant adinuicem. Quis reuoluet nobis lapidem ab ostio monumenti? Et respicientes: viderunt reuolutum lapidez. Erat quippe magnus valde. Et introeuntes in monumentum: viderunt iuuenez sedentem in dextris, coopertú stola candida: & obstupuerút. Qui dixit illis. Nolite expauescere. Jesum queritis nazarenum: crucifixum: surrexit, non est hic. Ecce locus vbi posuerunt eum. Sed, ite, dicite discipulis eius & petro: quia precedet vos in galileam. Ibi eú videbitis: sicut dixit vobis. Credo in vnum deum. Offertorium.

Terra tremuit & quieuit: duz resurgeret in iudicium deus hall'a. Secreta.

Suscipe quesumus domine preces populi tui cum oblationibus hostiarum: vt paschalibus initiata mysterijs: ad ęternitatis nobis medelam te operante proficiant. Per dominum nostrum Jesum Christum filium tuum: qui tecum viuit & re. Prefatio. Te quidé domine omni tempore. ℣ Communicantes. Hanc igitur. dicuntur per totam hebdomadaz. Communio.

Pascha nostrum immolatus est Christ⁹ halleluia: itaq̃ epulemur in azimis synceritatis & veritatis: hall'a hall'a halleluia. Postcom.

Spiritum nobis domine tuę charitatis infunde: vt quos sacramentis paschalibus satiasti: tua facias pietate cócordes. Per dominum nostrum Jesum Christum filium tuum: qui tecum viuit & regnat in vnitate eiusdem spiritus sancti deus: per omnia secula.

¶ Feria secunda. Officium.



Introduxit vos
dominus in ter
ram fluentem
lac ⁊ mel, halle
luia:⁊ vt lex do
mini sit semper
i ore vestro:hal
leluia hal'a. ℣.
Confitemini domino quoniã bo
nus:quoniam in seculum miseri-
cordia eius. Gloria patri ⁊ filio.
Gloria in excelsis. Oratio.

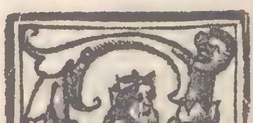
Deus qui solénitate pascha
li:mundo, remedia contu-
listi:populum tuum q̃s cęlesti do-
no prosequere:vt ⁊ perfectam li-
bertatem cõsequi mereat̃:⁊ ad vi
tam proficiat sempiternã. Per.

Lectio actuum apostolorũ.

10.f In diebus illis: Stans Pe-
trus in medio plebis dixit. Viri
fratres:vos scitis ꝙ factũ est ver-
bum per vniuersam iudeã. Inci-
piens enim a galilea post baptis-
mum quod prędicauit Joannes
Jesuz a Naçareth:quomodo vn-
xit eum deus spiritu sancto ⁊ vir-
tute. Qui pertransiuit benefacien
do ⁊ sanando omnes oppressos a
diabolo:quoniam deus erat cum
illo. Et nos testes sumus omniũ,
quę fecit in regione iudęorũ ⁊ hie
rusalem:quem occiderunt suspen
dentes in ligno. Hunc deus susci-
tauit tertia die:⁊ dedit eum mani
festũ fieri:non omni populo: sed
testibus prędordinatis a deo:nobis
qui manducauimus ⁊ bibimus cũ
illo:postq̃ resurrexit a mortuis.
Et pręcepit nobis prędicare po-
pulo:⁊ testificari:quia ipse est qui
constitutus est a deo:iudex viuorũ
⁊ mortuorum. Huic, omnes pro-
phetę testimonium perhibent: re
missionem peccatorum accipere
per nomé eius:omnes qui credũt
in eum. ℟. Hęc dies quam fecit
dominus, exultemus, ⁊ letemur in
ea. ℣. Dicat nunc israel quoniã
bonus:qm̃ in seculũ misericordia
ei⁹. Hal'a. ℣. Nonne cor nostrũ
ardens erat in nobis de Jesu:dũ
nobis loqueretur in via? Sequen
tia. Victime paschali:lau. vt in
die paschę. Secundum Lucam.

In illo tempore: Duo ex di- 24.b
scipulis Jesu ibant ipsa die
in castellum:quod erat in spatio
stadiorum sexaginta ab hierusa-
lem:nomine Emaus. Et ipsi lo-
quebantur adinuicem, de his om
nibus quę acciderant. Et factum
est, dum fabularentur:⁊ secũ que-
rerét:⁊ ipse Jesus appropinquãs
ibat cum illis. Oculi autem eorũ
tenebantur:ne eum agnoscerent.
Et ait ad illos. Qui sunt hi sermo
nes, quos confertis adinuicé am-
bulãtes:⁊ estis tristes? Et r̃ndens
vnus, cui nomen Cleophas:dixit
ei. Tu solus peregrinus es in hie-
rusalem:⁊ non cognouisti quę fa-
cta sunt in illa his diebus? Quib⁹

ille dixit. Que? Et dixerunt de Je
su naçareno: qui fuit vir ꝓpheta:
potens in opere ⁊ sermone: coraꝫ
deo ⁊ omni populo. Et quō tradi
derunt eum summi sacerdotes ⁊
principes nostri in damnationeꝫ
mortis: ⁊ crucifixerunt eum. Nos
auteꝫ sperabamus: qꝛ ipse esset re
dempturus israel. Et nunc super
hęc omnia, tertia dies est hodie: ꝙ
hęc facta sūt. Sed ⁊ mulieres quę
dam ex nostris, terruerunt nos: q
ante lucem fuerunt ad monumen
tum. Et non inuento corpore eiꝰ:
venerunt dicētes se ēt visiones an
geloꝝ vidisse: q dicunt euꝫ viuere.
Et abierunt qdam ex nostris ad
monumentum: ⁊ ita inuenerunt,
sicut mulieres dixerunt: ipsum ve
ro non inuenerūt. Et ipse dixit ad
eos. O stulti ⁊ tardi corde ad cre-
dendum in oībus, quę locuti sunt
ꝓphetę? Nonne hęc oportuit pati
christum: ⁊ ita intrare in gloriam
suā? Et incipiens a Moyse, ⁊ om
nibus prophetis: interpretaba tur
illis in omnibꝰ scripturis, quę de
ipso erāt. Et appropinquauerūt
castello, quo ibant: ⁊ ipse finxit se
longius ire. Et coegerunt illū di-
centes. Mane nobiscum, qm̄ ad-
uesperascit: ⁊ inclinata est iā dies.
Et intrauit cum illis. Et factū est
dum recūberet cū illis: accepit pa
nem: ⁊ benedixit, ⁊ fregit, ⁊ porri-
gebat illis. Et aperti sunt oculi eo
rum: ⁊ cognouerūt eū. Et ipse eua
nuit ex oculis eorum. Et dixerunt
adinuicem. Nonne cor nostrū ar-
dens erat in nobis: dum loqueret
ī via: ⁊ aperiret nobis scripturas?
Et surgentes eādeꝫ hora, regressi
sunt in hierusalē: ⁊ inuenerūt con-
gregatos vndecim: ⁊ eos qui cuꝫ
ipsis erant, dicentes: qꝛ surrexit
dñs vere: ⁊ apparuit Simóni. Et
ipsi narrabant, quę gesta erant in
via: ⁊ quō cognouerunt euꝫ, in fra
ctione panis. Credo. Offerto.
Angelus dñi descendit de cęlo: ⁊
dixit mulieribus: quē queritis, sur
rexit sicut dixit hall'a. Secreta.
Suscipe q̄s dñe p̄ces populi
tui cū oblationibꝰ hostiarū:
vt paschal ibus initiata mysteriis:
ad ęternitatis nobis medelam, te
operante proficiant. Per. Com.
Surrexit dominꝰ ⁊ apparuit Pe
tro halleluia. Postcom.
Spiritum nobis dñe tuę cha
ritatis infunde: vt quos sacramē-
tis paschalibꝰ satiasti: tua facias
pietate concordes. Per. eiusdeꝫ.
¶ Feria tertia. Officium.



Aqua sapientię
potauit eos hal
leluia: firmabi-
tur in illis ⁊ nō
flectetur halle-
luia: ⁊ exalta-
bit eos in eter-
num: halleluia
halleluia. ℣. Cōfitemini domino
quoniam bonus: quoniam in secu

lum misericordia eius. Gloria p.
Gloria in excelsis. Oratio.
Deus qui ecclesiam tuā no-
uo semp fętu multiplicas:
cōcede famulis tuis: vt sacramen
tum viuendo teneant: qd fide per
ceperunt. Per dominū nostrū.
Lectio actuum apostoloꝝ.
13.d In dieb⁹ illis: Surgēs Pau
lus: ⁊ manu silentium indicēs ait.
Viri fratres, filij generis Abraā:
⁊ qui in vobis timent deū: vobis
verbum salutis huius missum est.
Qui enim habitant hierusalem: ⁊
principes eius ignorantes Iesū,
⁊ voces prophetarum: quę per oē
sabbatū leguntur: iudicantes im-
pleuerunt. Et nullā causam mor
tis inuenientes in eo: petierunt a
Pilato, vt interficerent eū. Cūq
cōsummassent omnia quę de ipso
scripta erant: deponentes eum de
ligno: posuerunt eū in monumen
to. Deus vero: suscitauit eū a mor
tuis. Qui visus est p dies multos,
his, qui simul ascenderant cū eo
de Galilea in hierusalem: qui vsq
nunc, sunt testes eius ad plebem.
Et nos vobis annunciamus eam,
quę ad patres nostros repromis-
sio facta est: qm̄ hanc deus adim-
pleuit filijs nostris, resuscitās Ie
sum Christum dominum nostrū.
℟. Hęc dies quā fecit domin⁹,
exultemus, ⁊ lętemur in ea. ℣. Di
cant nunc qui redempti sunt a do
mino: quos redemit de manu ini-
mici: ⁊ de regionib⁹ congregauit
eos. Halleluia. ℣. Surrexit dñs,
⁊ occurrens mulieribus, ait, aue
te: tunc accesserunt ⁊ tenuerūt pe
des eius. Sequētia. Victime pa
schali. vt i die pasche. Seqꝫ luca.
In illo tempore: Stetit Ie- 24.f
sus in medio discipulorum
suorū: ⁊ dixit eis. Pax vobis: ego
sum: nolite timere. Cōturbati ve
ro ⁊ conterriti: existimabāt se spi-
ritum videre. Et dixit eis. Quid
turbati estis: ⁊ cogitationes ascen
dunt in corda vestra? Videte ma
nus meas, ⁊ pedes: quia ego ipse
sum. Palpate, ⁊ videte: quia spiri
tus, carnē ⁊ ossa non habet, sicut
me videtis habere. Et cum hęc di
xisset: ostēdit eis manus ⁊ pedes.
Adhuc autem illis non credenti-
bus ⁊ mirantibus: prę gaudio, di-
xit. Habetis hic aliquid, quod
manducetur? At illi obtulerūt ei
partē piscis assi: ⁊ fauum mellis.
Et cum manducasset coram eis:
sumens reliquias dedit eis. Et di
xit ad eos. Hęc sunt verba, quę lo
cutus sum ad vos, cum adhuc es-
sem vobiscum: quoniā necesse est
impleri omnia: quę scripta sunt i
lege Moysi, ⁊ Prophetis, ⁊ psal
mis, de me. Tunc aperuit illis sen
sum: vt intelligerent scripturas.
Et dixit eis. Quoniam sic scriptū
est: ⁊ sic oportebat Christū pati:
⁊ resurgere a mortuis die tertia: ⁊
prędicari in nomine eius peniten

tiam: et remissionem peccatorum, in omnes gentes. Credo. Offertorium.

Intonuit de celo dominus: et altissimus dedit vocem suam: et apparuerunt fontes aquarum halleluia. Secreta.

Suscipe domine fidelium preces cum oblationibus hostiarum: vt per hec pie deuotionis officia: ad celestem gratiam transeamus: Per dominum nostrum. Communio.

Si consurrexistis cum Christo, que sursum sunt querite halleluia: vbi Christus est in dextera dei sedens: que sursum sunt sapite, halleluia. Postcommunio.

Concede quesumus omnipotens deus: vt paschalis perceptio sacramenti: continua in nostris mentibus perseueret. Per.

Feria quarta. Officium.



Venite benedicti patris mei: percipite regnum halleluia, quod vobis paratum est ab origine mundi: halleluia, halleluia, halleluia. Psalmus.

Confitemini domino quoniam bonus: quoniam in seculum misericordia eius. Gloria.

Gloria in excelsis deo. Oratio.

Deus qui nos resurrectionis dominice, annua solennitate letificas: concede propitius: vt per temporalia festa que agimus: peruenire ad gaudia eterna mereamur. Per eundem dominum nostrum.

Lectio actuum apostolorum.

In diebus illis: Aperiens Petrus os suum, dixit. Viri israelite: et qui timetis deum, audite. Deus Abraam: et deus Isaac: et deus Iacob: deus patrum nostrorum, glorificauit filium suum Iesum: quem vos quidem tradidistis et negastis ante faciem Pilati: iudicante illo dimitti. Vos autem sanctum et iustum negastis: et petistis virum homicidam donari vobis. Auctorem vero vite interfecistis: quem deus suscitauit a mortuis: cuius nos testes sumus. Et nunc fratres scio: quia per ignorantiam fecistis: sicut et principes vestri. Deus autem qui prenunciauit per os omnium prophetarum pati christum suum: impleuit sic. Penitemini igitur et conuertimini: vt deleantur peccata vestra. R. Hec dies quam fecit dominus, exultemus, et letemur in ea. V. Dextera domini fecit virtutem: dextera domini exaltauit me. Halleluia. V. Christus resurgens a mortuis: iam non moritur: mors illi vltra non dominabitur. Secundum Joannem.

In illo tempore: Manifestauit se iterum Iesus discipulis suis ad mare Tyberiadis. Manifestauit autem sic. Erant simul Simon Petrus, et Thomas qui dicitur didymus: et Nathanael qui erat a Chana Galilee: et filij Zebedei et alij ex discipulis eius duo. Dicit eis Simon Petrus. Vado piscari.

Dicunt ei. Venimus 7 nos tecū. Et exierūt, 7 ascenderūt in nauiz, 7 illa nocte, nihil prendiderunt. Mane autem iaz facto: stetit Jesus in littore: non tñ cognouerunt discipuli: quia Jesus est. Dicit ergo eis Jesus. Pueri: nūquid pulmentarium habetis? Responderunt ei. Non. Dicit eis. Mittite in dexteraz nauigij rete: 7 inuenietis. Miserunt ergo: 7 iam non valebant illud trahere, prę multitudine piscium. Dicit ergo discipulus ille, qué diligebat Jesus, Petro. Dominus est. Simon ergo Petrus cum audisset quia dominus é: tunica succinxit se: erat eniz nudus: 7 misit se in mare. Alij aūt discipuli nauigio venerunt. Non eniz longe erant a terra: sed quasi cubitis ducentis, trahentes rete piscīz. Ut ergo descenderunt in terram: viderunt prunas positas: 7 piscem superpositum, 7 panem. Dicit eis Jesus. Afferte de piscibus, quos prendidistis nūc. Ascendit Simon Petrus: 7 traxit rete in terram: plenum magnis piscibus: centum quinquaginta tribus Et cum tanti essent: non est scissūz rete. Dicit eis Jesus. Venite, prādete. Et nemo audebat discūbentium interrogare eum: tu quis es? scientes, quia dominus est. Et venit Jesus, 7 accepit panem, 7 dedit eis: 7 piscem similiter. Hoc iā tertio manifestatus est Jesus discipulis suis: cum resurrexisset a mortuis. Credo. Offertorium.

Portas cęli aperuit dñs: 7 pluit illis manna vt éderent: pané cęli dedit illis: panem angelorū manducauit homo hallā. Secreta.

Sacrificia deus pachalibus gaudijs immolamus: quibꝰ ecclesia tua mirabiliter 7 pascit' 7 nutritur. Per dominum. Cōio.

Christus resurgens ex mortuis: iam non moritur halleluia: mors illi vltra non dominabitur, halleluia, halleluia. Postcōmunio.

Ab omni nos q̄s domine vetustate purgatos: sacramēti tui veneranda perceptio: in nouam transferat creaturaz. Per.

¶ Feria quinta. Officium.



Victricem manum tuam domine laudauerūt pariter halleluia: quia sapiétia aperuit os mutūz: 7 linguas infantiūz fecit disertas, halleluia, halleluia. ℣. Confitemini domino quoniaz bonus: quoniam in seculum misericordia eiꝰ. Gloria patri 7 filio. Gloria in excelsis deo. Oratio.

Deus qui diuersitatem gentium in confessione tui nominis adunasti: da, vt renatis fonte baptismatis, vna sit fides mentium, 7 pietas actionum. Per d.

Lectio actuum apostolorum.
8.c In diebus illis. Angelus do
mini locutus est ad Philippum
dicens: Surge, ⁊ vade contra me
ridianum, ad viam, que descendit
ab Hierusalem in Gaçam: hec est
deserta. Et surgens abijt. Et ecce
vir ethiops Eunuchus potens
Candacis regine ethiopum: qui
erat super omnes gaças eius: ve-
nerat adorare in hierusalem: ⁊ re
uertebat sedens super currũ suuz:
legensq; Esaiam prophetam. Di
xit autem spiritus Philippo. Ac
cede: ⁊ adiunge te ad curruz istũ.
Accurrens autez Philippus: au
diuit illum legentem Esaiam pro
phetam: ⁊ dixit. Putasne, intelli-
gis que legis? Qui ait. Et quomo
do possum: nisi aliquis ostenderit
mihi? Rogauitq; Philippuz: vt
ascenderet, ⁊ sederet secum. Locꝰ
autem scripture hic erat: quaz le-
gebat. Tanquam ouis ad occisionem
ductus est: ⁊ sicut agnus corã ton
dente se sine voce: sic non aperuit
os suum. In humilitate iudicium
Esa. eius sublatum est. Generationem
53.c eius quis enarrabit? Quoniã tol
letur de terra vita eius. Respon-
dens autem Eunuchus Philip-
po, dixit. Obsecro te, de quo pro-
pheta dicit hoc: de se, an de alio ali
quo? Aperiens autem Philippꝰ
os suum: ⁊ incipiens a scriptura
ista, euangelizauit illi Jesum. Et
dum irent per viam: venerunt ad
quandam aquã. Et ait Eunuchꝰ.
Ecce aqua: quis prohibet me ba
ptiçari? Dixit autem Philippꝰ.
Si credis ex toto corde: licet. Et
respondens ait. Credo dei filium
esse Jesum. Et iussit stare curruz.
Et descenderunt vterq; in aquaz:
Philippus ⁊ Eunuchus: ⁊ bapti
çauit eum. Cum autem ascendis-
sent de aqua: spiritus domini ra-
puit Philippum: ⁊ amplius non
vidit eum Eunuchus. Ibat autez
per viam suam gaudens. Philip
pus autem inuentus est in Açoto.
Et pertransiens, euangeliçabat ci
uitatibus cunctis: donec veniret
Cesaream, nomen domini nostri
Jesu Christi. ℟. Hec dies quaz
fecit dominus, exultemus ⁊ lete-
mur in ea. ℣. Lapidem quem re
probauerunt edificantes: hic factꝰ
est in caput anguli: a dño factũ est
istud: ⁊ est mirabile in oculis nris.
Halleluia. ℣. In die resurrectio
nis mee dicit dñs: precedam vos
in galileaz. Secundum Joannem.

In illo tempore. Maria sta
bat ad monumentum foris
plorans. Dum ergo fleret: incli-
nauit se, ⁊ prospexit in monumen
tum. Et vidit duos angelos in al
bis sedentes: vnũ ad caput: ⁊ vnũ
ad pedes: vbi positum fuerat cor-
pus Jesu. Dicũt ei, illi. Mulier,
quid ploras? Dicit eis. Quia tu-
lerunt dominum meum: ⁊ nescio
vbi posuerunt eum. Hec cuz dixis-

set: conuersa est retrorsum: ⁊ vidit Jesum stantem: ⁊ non sciebat qꝛ Jesus ẽ. Dicit ei Jesus. Mulier, quid ploras? Quem queris? Illa existimans, quia hortulanus esset: dicit ei. Domine, si tu sustulisti eũ: dicito mihi, vbi posuisti eum: ⁊ ego eum tollam. Dicit ei Jesus. Maria: conuersa illa, dicit ei. Rabboni: quod dicitur magister. Dicit ei Jesus. Noli me tangere. Nondum enim ascendi ad patrẽ meũ. Uade autem ad fratres meos: ⁊ dic eis. Ascendo ad patrem meum ⁊ patrem vestrum: deum meum ⁊ deum vestrũ. Uenit Maria magdalene, annuncians discipulis, qꝛ vidi dominum: ⁊ hec dixit mihi. Credo in vnum. Offertorium. In die solẽnitatis vestre dicit dominus, inducam vos in terrã fluentem lac ⁊ mel: halleluia. Secre. Suscipe q̄sumus domine munera populorum tuorum propitius: vt cõfessione tui nominis: ⁊ baptismate renouati: sempiternam beatitudinem consequãtur. Per dominum nostrum. Cõio. Populus acquisitionis annunciate virtutes eius hall'a: qui vos de tenebris vocauit in admirabile lumen suum hall'uia. Postcõio. Exaudi dñe preces nostras: vt redemptionis nostre sacrosancta cõmertia: ⁊ vite nobis conferant p̄sentis auxilium: ⁊ gaudia sempiterna concilient. Per.

¶ Feria sexta. Officium.



Duxit eos dominus in spe halleluia: ⁊ inimicos eorum operuit mare: halleluia, halleluia, halleluia. ℣. Attẽdite popule meus legem meam: inclinate aurẽ vestrã in verba oris mei. Gl'ia. Gloria in excelsis deo. Oratio. Omnipotẽs sempiterne deus: qui paschale sacramentum, in reconciliationis humane federe contulisti: da mentibus nostris: vt quod professione celebramus: imitemur effectu. Per do. Lectio epistole beati petri apli. Charissimi: Christus semel pro peccatis nostris mortuus est: iustus pro iniustis: vt nos offerret deo: mortificatos quidem carne: viuificatos autem spiritu. 1. 3.
In quo ⁊ his qui in carcere erãt, spiritualiter veniens predicauit: qui increduli fuerant aliquando: qñ expectabant dei patientiam, in diebus Noe, cum fabricaretur arca: in qua pauci: id est octo anime salue facte sunt per aquam. Quod ⁊ vos nũc similis forme saluos facit baptisma: nõ carnis depositio sordium: sed conscientie bone interrogatio in deum. Per resurrectionẽ Jesu Christi: qui est in dextera dei. ℟. Hec dies quam fecit

dñs: exultemus, ⁊ letemur in ea. ℣. Benedictus q venit in nomine domini: deus dominꝰ ⁊ illuxit nobis. Halleluia. ℣. Angelus domini descendit de celo: ⁊ accedens, reuoluit lapidem, ⁊ sedebat super eum. Secundum Mattheum.

28.c In illo tempore: Undecim discipuli abierunt in galileã in montem vbi constituerat illis Jesus: ⁊ videntes eum, adorauerunt: quidam auté dubitauerunt. Et accedés Jesus locutus est eis dicens. Data est mihi omnis potestas in celo, ⁊ in terra. Eũtes ergo, docete omnes gentes: baptiçantes eos, in nomine patris, ⁊ filij, ⁊ spiritus sancti: docentes eos seruare omnia quecunq̃ mandaui vobis. Et ecce ego vobiscũ sum oĩbus diebus: vsq̃ ad consummationem seculi. Credo. Offerto.

Erit vobis hic dies memorialis hall'a: ⁊ diem festum celebrabitis solenné dño in progenies vestras: legitimum, sempiternum diem: halleluia, hall'a, hall'a. Secreta.

Hostias quesumus domine placatus assume: quas ⁊ pro renatorũ expiatione peccati deferimus: ⁊ pro acceleratione celestis auxilij. Per dominũ. Cõio.

Data est mihi omnis potestas in celo ⁊ in terra hall'a: euntes, docete oẽs gentes: baptiçantes eos in nomine patris, ⁊ filij, ⁊ spiritꝰ sancti: halleluia, hall'a. Postcõio.

Respice quesumus domine populum tuum: ⁊ quez eternis dignatus es renouare mysterijs: a téporalibus culpis dignanter absolue. Per dominum nrm.

¶ Sabbato. Officium.



Duxit dominꝰ populum suum in exultatione halleluia: ⁊ electos suos in letitia, hall'a, halleluia. ℣. Confitemini dño ⁊ inuocate nomen eius: annunciate inter gentes opera eius. Gloria.

Gloria in excelsis deo. Oratio.

Concede quesumus omnipotens deus: vt qui festa paschalia venerando egimus: p̃ hec contingere ad gaudia eterna mereamur. Per dominum nostrũ.

Lcõ eple beati Petri apostoli.

Charissimi. Deponétes omnem malitiã: ⁊ omnem dolum: ⁊ simulationes: ⁊ inuidias: ⁊ omnes detractiones: sicut modo geniti infantes, rationabiles sine dolo: lac cõcupiscite: vt in eo crescatis in salute: si tamen gustatis quoniam dulcis est dominus. Ad quem accedentes lapidem viuũ: ab hominibꝰ quidem reprobatũ: a deo autem electum ⁊ honorificatum: ⁊ ipsi tanq̃ lapides viui superedificamini domos spirituales, sacerdotiũ sanctũ: offerentes spirituales

tales hostias: acceptabiles deo, p̄ Jesum Christuz. Propter quod continet scriptura. Ecce ponam in sion lapidem summuz: angularem: electum: pretiosum: ⁊ omnis qui crediderit in euz, non confundetur. Vobis igitur honor credētibus: non credentibus autem, lapis quez reprobauerunt ędificantes, hic factus est in caput anguli: ⁊ lapis offensionis: ⁊ petra scandali, his qui offendunt verbo: nec credunt: in quo ⁊ positi sunt. Vos autem genus electuz: regale sacerdotium: gens sancta: populus acquisitionis: vt virtutes annuncietis eius, qui de tenebris vos vocauit in admirabile lumen suū. Qui aliquando non populus: nunc autem populus dei. Qui non consecuti misericordiam: nunc autem misericordiam consecuti. Halleluia. ℣. Hęc dies quam fecit dominus: exultemꝰ ⁊ lętemur in ea. Halleluia. ℣. Laudate pueri dominum: laudate nomen domini.

Secundum Joannem.

In illo tempore: Una sabbati, Maria Magdalene venit mane cum adhuc tenebrę essent ad monumentum: ⁊ vidit lapidem sublatum a monumento. Cucurrit ergo: ⁊ venit ad Simonem petrum: ⁊ ad alium discipulum, quē diligebat Jesus: ⁊ dixit eis. Tulerunt dominum de monumento: ⁊ nescimus vbi posuerunt eū. Exijt ergo Petrus, ⁊ ille alius discipulus: ⁊ venerunt ad monumentuz. Currebant autem duo simul: ⁊ ille alius discipulus pręcucurrit citius Petro: ⁊ venit primꝰ ad monumentum. Et cuz se inclinasset: vidit lintheamina posita: non tamen introiuit. Venit ergo Simō petrus: sequēs eum: ⁊ introiuit in monumentum. Et vidit lintheamina posita: ⁊ sudariuz quod fuerat super caput eius: non cum lintheaminibus positum: sed separatim inuolutum, in vnum locum. Tūc ergo introiuit ⁊ ille discipulus, qui venerat primus ad monumentum: ⁊ vidit, ⁊ credidit. Nondum enim sciebant scripturam: quia oportuit eum a mortuis resurgere. Credo. Offertorium.

Benedictus qui venit in nomine domini: benediximus vos de domo domini: deus dn̄s, ⁊ illuxit nobis, halleluia, halleluia. Secreta.

Concede quęsumꝰ domine semper nos per hęc sancta mysteria paschalia gratulari: vt cōtinua nostrę reparationis operatio: perpetuę nobis fiat causa lętitię. Per dominum. Communio.

Omēs qui in Chr̄o bapticati estis, Christū induistis hall'a. Postco.

Redemptionis nostrę munere vegetati quęsumus domine: vt hoc perpetuę salutis auxilium: fides semp̄ vera perficiat. Per dominum nostrum Jesum.

Dñica i octaua pasche. Offiñ.


Uasi modo ge
niti ifantes hal
leluia : rationa
biles, sine dolo
lac concupisci
te, hallā, hallā,
hallā. ℣. Exul
tate deo adiutori nostro : iubilate
deo Jacob. Gloria patri ⁊ filio.
Gloria in excelsis deo. Oratio.
PResta quesumus oṗs deus:
vt qui paschalia festa perégi
mus: hec, te largiente, moribus ⁊
vita teneamus. Per eundem do.
Reliq̄s oṙones vide i Ordinario.
j.5.a Lcō epistole, beati Joānis apli.
CHarissimi: Omne quod na
tum est ex deo: vincit mun-
dum. Et hec est victoria: que vin-
cit munduz, fides nostra. Quis est
autem, qui vincit mundum: nisi q
credit: qm̄ Jesus est fili⁹ dei. Hic
est qui venit per aquam ⁊ sangui-
nem: Jesus Christ⁹. Non in aqua
solum: sed in aqua ⁊ sanguine. Et
spūs est qui testificatur: qm̄ Chrs
est veritas. Qm̄ tres sunt qui testi
moniū dant in celo: Pater, Uer
bum, ⁊ Spūs sanctus. Et hi tres
vnum sunt. Et tres sunt q testimo
nium dant in terra: Spūs: Aqua:
⁊ Sanguis. Si testimoniū homi-
num accipimus: testimonium dei
maius est. Qm̄ hoc est testimoniū
dei quod maius est: q2 testificatus
est de filio suo. Qui credit in filiuz
dei: habet testimonium dei in se.
Halleluia. ℣. Post dies octo, ia
nuis clausis, stetit Jesus i medio
discipulorum suorum, ⁊ dixit eis:
pax vobis. Halleluia. ℣. Surre
xit dñs de sepulchro : qui pro no-
bis pepēdit in ligno. Abhinc [illegible]
vsq̄ ad rogatiōes [illegible] Halle
luia que dicuntur in dominicis [illegible]
[illegible] vicissim repetātur [illegible]
festis diebus: quando de [illegible]
agitur. Secundum Joan[illegible]
IN illo tempore: Cum esset
sero die illo vna sabbatorū,
⁊ fores essent clause: vbi erant di-
scipuli congregati propter metū
Judeorum: venit Jesus, ⁊ stetit in
medio, ⁊ dixit eis. Pax vobis. Et
cum hec dixisset: ostendit eis ma-
nus ⁊ latus. Gauisi sunt ergo di-
scipuli: viso domino. Dicit ergo
eis iterum. Pax vobis. Sicut mi
sit me pr̄: ⁊ ego mitto vos. Hec cū
dixisset, insufflauit: ⁊ dixit eis. Ac-
cipite spiritum sanctum. Quorū3
remiseritis peccata, remittuntur
eis: ⁊ quorum retinueritis reten-
ta sunt. Diuisio per hebdoma-
dam: ⁊ incipiatur sic. In illo tem
TPore: Thomas vn⁹ ⁊ cetera.
Thomas autem vnus ex duo
decim qui dicitur Didymus: nō
erat cum eis, quādo venit Jesus.
Dixerūt ergo ei alij discipuli. Ui
dimus dominum. Ille autem di-
xit eis. Nisi videro in manib⁹ ei⁹
fixuram clauorum: ⁊ mittam digi

tum meum in loca clauorũ:⁊ mit tam manum meam in latus eius: non credã. Et post dies octo: ite rum erant discipuli eius intus: ⁊ Thomas cum eis. Uenit Jesus ianuis clausis:⁊ stetit in medio:⁊ dixit eis. Pax vobis. Deinde di cit Thome. Jnfer digitum tuum huc:⁊ vide manus meas: ⁊ affer manum tuã:⁊ mitte in latus meũ: ⁊ noli esse incredulus:sed fidelis. Respondit Thomas: ⁊ dixit ei. Dominus meus, ⁊ Deus meus. Dicit ei Jesus. Quia vidisti me Thoma:credidisti. Beati qui nõ viderunt: ⁊ crediderunt. Multa quidem ⁊ alia signa fecit Jesus in conspectu discipulorum suorũ que non sunt scripta in libro hoc. Hec autem scripta sunt:vt creda tis:quia Jesus est Christus filius dei:⁊ vt credentes, vitam habea tis in nomine ei⁹. Credo. Offer. Angelus domini descendit de ce lo:⁊ dixit mulieribus: quem que ritis: surrexit, sicut dixit halle luia. Secreta.

Suscipe munera quesumus domine exultantis ecclesie: ⁊ cui causã tanti gaudij prestitisti: per petuum fructum concede letitie. Per dominũ no. Prefatio. Te quidẽ domine. ⁊ Communican tes: ⁊ hanc igitur dicatur. Cõio. Mitte manum tuam ⁊ cognosce loca clauorum halleluia:⁊ noli es se icredulus sed fidelis.hallã hall.

Quesumus Postcõmunio. domine deus noster:vt sa crosancta mysteria, que, pro re parationis nostre munimine con tulisti:⁊ presens nobis remedium esse facias, ⁊ futurum. Per domi num nostrum Jesum Christum.

¶ Dominica prima post octauã pasche. Offm.



Misericordia do mini plena est terra, hallelu ia:verbo dei ce li firmati sunt hallã:hallã. ℣. Exultatate iusti i domino:rectos decet collaudatio. Gloria patri. Gloria in excelsis deo. Oratio.

Deus q in filij tui humilita te iacentem mundũ erexi sti:fidelibus tuis perpetuam con cede letitiam: vt quos perpetue mortis eripuisti casibus: gaudijs facias sempiternis perfrui. Per eundem dominum no. Reliquas orationes vide in Ordinario.

Lcõ eple beati Petri apostoli. j.2.d

Charissimi:Christus passus est pro nobis: vobis relin quens exemplũ:vt sequamini ve stigia eius. Qui peccatum non fe cit: nec inuentus est dolus in ore eius. Qui cum malediceretur:nõ maledicebat. Cum pateretur, nõ comminabatur. Tradebat autẽ iudicãti se iniuste:qui peccata no stra ipse pertulit in corpore suo su

per lignum: vt peccatis mortui: iu
stitię viuamus: cuius liuore, sanati
estis. Eratis enim aliquādo, sicut
oues errantes: sed conuersi estis
nunc ad pastorem: ⁊ episcopū ani
marum vestrarum. Halleluia. ℣.
Ego sum pastor bonus: ⁊ cogno-
sco oues meas: ⁊ cognoscunt me
meę. Hallelu iah. ℣. Surrexit
Christus ⁊ illuxit populo suo:
quem redemit ipse sanguine suo.

10,c Secundum Joannem.

In illo tēpore: Dixit Jesus
discipulis suis. Ego sum pastor bo
nus. Bonus pastor: animam suam
dat pro ouibus suis. Mercenarius
autem ⁊ qui non est pastor, cuius
non sunt oues proprię: videt lupū
venientē, ⁊ dimittit oues, ⁊ fugit.
Et lupus rapit: ⁊ dispergit oues.
Mercenarius autem fugit, quia
mercenarius est: ⁊ nō pertinet ad
eū de ouibus. Ego sum pastor bo-
nus: ⁊ cognosco oues meas: ⁊ co-
gnoscūt me meę. Sicut nouit me
pater: ⁊ ego agnosco patrē: ⁊ ani
mam meā pono pro ouibus meis.
Et alias oues habeo: quę nō sunt
ex hoc ouili: ⁊ illas oportet me ad
ducere: ⁊ vocem meam audient.
Et fiet vnum ouile: ⁊ vnus pastor.
Credo in vnum. Offertorium.
Deus deus meus ad te de luce vi
gilo: ⁊ in nomine tuo leuabo ma-
nus meas hallelu iah. Secreta.
Benedictionem domine no
bis conferat salutarem sa-
cra semper oblatio: vt quod agit
mysterio, virtute perficiat. Per 1,c
eundem dominū. Communio.
Ego sum pastor bonus, hallelu-
ia: ⁊ cognosco oues meas: ⁊ co-
gnoscunt me meę: halleluia, hal-
leluia. Postcommunio.
Presta nobis omnipotens
deus: vt viuificationis tuę gratiam
consequentes: in tuo semper mu-
nere gloriemur. Per dominum
nostrum Jesum Christum filium.

¶ Dominica secunda



Jubilate Deo
omnis terra halle
luia: psalmum
dicite nomini
eius halleluia:
date gloriā lau
di eius: hallelu
ia, hallelu, halle
luia. ℣. Dicite deo, q̄ terribilia
sunt opera tua domine: in multi-
tudine virtutis tuę. Gloria patri
⁊ filio ⁊ spiritui sancto: sicut erat.
Gloria in excelsis. Oratio.
Deus qui errantibus, vt in
viā possint redire iustitię
veritatis tuę lumen ostendis: da
cūctis, qui christiana professione
cēsentur: ⁊ illa respuere, quę huic
inimica sunt nomini: ⁊ ea quę sunt
apta sectari. Per dominum no-
strum Jesum Christum filiū tuū.
qui tecum viuit ⁊ regnat in vnita-
te spiritus sancti deus per omnia.
Reliquas orationes vide: Dominica

Lec. epl'e beati Petri apostoli.

Charissimi: Obsecro vos tanq̃ aduenas ⁊ peregrinos: abstinere vos a carnalibus desiderijs:quę militãt aduersus animã. Conuersationem vestram inter gentes habentes bonam:vt in eo quod detrectãt de vobis:tanq̃ de malefactoribus:ex bonis operib⁹ vos considerãtes:glorificent deũ in die visitationis. Subiecti estote omni humanę creaturę ꝑpter deum:siue regi, quasi pręcellenti: siue ducib⁹, tanq̃ ab eo missis: ad vindictam malefactorum:laudez vero bonoruz. Quia sic est voluntas dei:vt benefacientes, obmutescere faciatis imprudentium hominum ignorantiam. Quasi liberi:⁊ non quasi velamen habentes malitię libertatem:sed sicut serui dei. Omnes honorate:fraternitatem diligite. Deum timete:regez honorificate. Serui subditi estote in omni timore dominis:non tantum bonis ⁊ modestis: sed etiam discolis. Hec est enim gratia: In Christo Jesu, dño nostro. H alla. V. Modicuz ⁊ non videbitis me dicit dñs:⁊ iterum modicum ⁊ videbitis me: qz vado ad patrem. H alla. V. Surrexit pastor bon⁹: qui posuit animam suam pro ouibus suis:⁊ pro suo grege mori dignatus est. Secundũ Joannem.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis. Modicũ ⁊ iam non videbitis me: ⁊ iteruz, modicum ⁊ videbitis me:quia vado ad patrem. Dixerunt ergo ex discipulis eius adinuicem. Quid est hoc quod dicit nobis:modicũ, ⁊ non videbitis me:⁊ iterum, modicuz, ⁊ videbitis me:⁊ quia vado ad patrem? Dicebãt ergo. Quid est hoc quod dicit, modicum? Nescimus quid loquitur. Cognouit autem Jesus, quia volebant eum interrogare:⁊ dixit eis. De hoc quęritis inter vos:quia dixi:modicum, ⁊ non videbitis me: ⁊ iteruz, modicũ, ⁊ videbitis me. Amẽ amen dico vobis:qz plorabitis ⁊ flebitis vos:mundus autem gaudebit. Vos autem contristabimini:sed tristitia vestra vertetur in gaudium. Mulier cum parit, tristitiam habet:quia venit hora ei⁹. Cum autem peperit pueruz:iam nõ meminit pręssurę propter gaudium:quia nat⁹ est homo in mundum. Et vos igitur:nunc quidem tristitiam habetis. Iterum autez videbo vos:⁊ gaudebit cor vestrũ ⁊ gaudium vestruz nemo tollet a vobis. Credo in. Offertorium.

Lauda anima mea dñm: laudabo dñm in vita mea:psallam deo meo q̃diu ero halleluia. Secre.

His nobis domine mysterijs conferatur:quo terrena desideria mitigantes: discam⁹ amare celestia. Per dominuz. Com.

Modicũ, ⁊ non videbitis me hal.

leluia, iterum, modicum, ⁊ videbitis me, quia vado ad patrem: halleluia halleluia. Postcōmunio.

SAcramenta quę sumpsimꝰ quęsumꝰ domine, ⁊ spiritualibus nos instruant alimentis: ⁊ corporalibꝰ tueant̃ auxilijs. Per.

¶ Dominica tertia. Officium.

Cantate domino canticũ nouum: halleluia: quia mirabilia fecit dominus, halleluia: ante conspectũ gentium reuelauit iustitiam suam, halleluiah, halleluiah. ℣. Saluauit sibi dextera eius: ⁊ brachium sanctum eius. Gloria patri ⁊ filio spiritui san. Gloria in excelsis deo. Oratio.

DEus qui fidelium mentes vnius éfficis volũtatis: da populis tuis: id amare, quod précipis: id desiderare, quod promittis: vt inter mũdanas varietates: ibi nostra fixa sint corda: vbi vera sunt gaudia. Per dominum no.

Reliq̃s orões vide ĩ Ordinario.

Lectio eplę beati Jacobi apli.

1.c CHarissimi: Omne datum optimum, ⁊ omne donum perfectum, desursũ est: descendés a patre luminum: apud quem nõ est trãsmutatio: nec vicissitudinis obumbratio. Voluntarie eniꝫ genuit nos verbo veritatis: vt simꝰ initiũ aliquod creaturę eius. Scitis fratres mei dilectissimi. Sit autem omnis homo velox ad audiẽdum: tardus autem ad loquendũ: ⁊ tardus ad iram. Ira enim viri iustitiam dei non operatur. Propter quod, abijcientes omné immunditiam: ⁊ abundantiam malitię: in mansuetudine, suscipite insitum verbum: quod potest saluare animas vestras. Halleluia. Vado ad eum qui misit me: sed quia hęc locutus sum vobis: tristitia impleuit cor vestrum. Halleluia. ℣. Surrexit dominus de sepulchro, qui pro nobis pependit in ligno. Secundum Joann...

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis. Vado ad euꝫ qui misit me: ⁊ nemo ex vobis iterrogat me, quo vadis? Sed q: hęc locutus suꝫ vobis: tristitia impleuit cor vestrum. Sed ego veritatem dico vobis: éxpedit vobis, vt ego vadam. Si enim non abiero: paraclétus non veniet ad vos. Si autem abiero: mittam euꝫ ad vos. Et cum venerit ille: arguet mundum de peccato: ⁊ de iustitia: ⁊ de iudicio. De peccato quidẽ: quia non crediderunt in me. De iustitia vero: quia ad patrem vado: ⁊ iam non videbitis me. De iudicio auteꝫ, quia princeps mundi huius, iaꝫ iudicatus est. Adhuc multa habeo vobis dicere: sed nõ potestis portare modo. Cum au

tem venerit ille spirit⁹ veritatis:
docebit vos omnem veritatem.
Non enim loquetur a semetipso:
sed quecunq; audiet loquet᷑: ⁊ quę
ventura sunt: annunciabit vobis.
Ille me clarificabit: quia de meo
accipiet: ⁊ annũciabit vobis. Cre
do in vnum. Offertorium.
Iubilate deo vniuersa terra: psal
mum dicite nomini eius: venite, ⁊
audite, ⁊ narrabo vobis, oẽs qui
timetis deũ: quanta fecit dñs ani
me meę: hallelu iah. Secreta.
Deus qui nos per huius sa
crificij venerãda commer
cia: vni⁹, summeq; diuinitatis par
ticipes effecisti: presta quesumus:
vt sicut tuam cognoscimus veri
tatem: sic eam dignis moribus as
sequamur. Per dominũ. Cõio.
Cum autem venerit paracletus,
spiritus veritatis: ille arguet mun
dum de peccato: ⁊ de iustitia: ⁊ de
iudicio: hallelnia hallẽ. Postcõ.
Adesto nobis dñe deus nr̃:
vt per hęc quę fideliter sum
psim⁹: ⁊ purgemur a vitijs: ⁊ a pe
riculis omnibus exuamur. Per.
¶ Dominica quarta. Officium.



Ocem iocũdi
tatis annũcia
te ⁊ audiat᷑, hal
leluia: nũciate
vsq; ad extre
mu᷑ terrę: libe
rauit dñs popu
lum suum: hal
leluia halleluia. ℣. Iubilate deo
omnis terra: psalmum dicite no
mini eius: date gloriã laudi eius.
Gloria. Gloria in excelsis. Oro.
Deus a quo bona cũcta pro
cedunt: largire supplicib⁹
tuis: vt cogitemus te inspirante,
quę recta sunt: ⁊ te gubernãte, eã
dem faciamus. Per dominũ no.
Reliquas orões, vide i Ordinario.
Lcõ epistole beati Iacobi apli.
Charissimi: Estote factores i.d
verbi, ⁊ non auditores tan
tum: fallẽtes vosmetipsos. Quia
siquis auditor est verbi, ⁊ non fa
ctor: hic comparabitur viro con
sideranti vultu᷑ natiuitatis suę in
speculo. Considerauit enim se, ⁊
abijt: ⁊ statim oblit⁹ est qualis fue
rit. Qui autem perspexerit in le
gę perfectę libertatis: ⁊ perman
serit in ea: non auditor obliuiosus
factus: sed factor operis: hic bea
tus in facto suo erit. Siquis autẽ
putat se religiosum esse: non refre
nans linguam suam: sed seducens
cor suum: huius vana est religio.
Religio mũda ⁊ immaculata apud
deum ⁊ patre᷑ hęc est: visitare pu
pillos ⁊ viduas in tribulatione eo
rum: ⁊ immaculatum se custodire
ab hoc seculo. Hall. ℣. Usq; mo
do non petistis quicq̃ in nomine
meo: petite ⁊ accipietis. Hallẽ.
℣. Surrexit dominus: ⁊ occurrẽs
mulieribus ait: auete: tunc acces
serunt, ⁊ tenuerunt pedes eius.

Secundum Joannem.

26.b In illo tẽpore: Dixit Jesus discipulis suis. Amen amen dico vobis: si quid petieritis patrez in nomine meo, dabit vobis. Usqȝ modo nõ petistis quicq̃ in nomine meo. Petite ⁊ accipietis: vt gaudium vestrum sit plenuz. Hec in prouerbijs locutus sum vobis. Uenit hora: cum iaz nõ in prouerbijs loquar vobis: sed palaz de patre meo annunciabo vobis. Jllo die: in nomine meo petetis. Et nõ dico vobis: quia ego rogabo patrem de vobis. Jpse enim pater amat vos: quia vos me amastis: ⁊ credidistis, quia a deo exiui. Exiui a patre: ⁊ veni in munduz. Jterum relinquo munduz: ⁊ vado ad patrem. Dicunt ei discipuli eius. Ecce nunc palam loqueris: ⁊ prouerbium nullum dicis. Nunc scimus: quia scis omnia: ⁊ non opus est tibi: vt quis te interroget. Jn hoc credimus: quia a deo existi. Credo in vnum. Offertorium.

Benedicite gentes dñm deuz nostrum: ⁊ obaudite vocem laudis eius: qui posuit animam meaz ad vitam: ⁊ non dedit cõmoueri pedes meos: benedictus dñs, q non amouit deprecationẽ meã: ⁊ misericordiã suã a me: hall'a. Secreta.

Suscipe domine fideliuz preces cũ oblationibus hostiarum: vt per hec pie deuotionis officia: ad celestem gloriam transeamus. Per dominum no. Cõmunio.

Cantate domino hall'a: cantate dño ⁊ benedicite nomini ei⁹: bene nunciate de die in diem salutare eius halleluia: halleluia. Postcõ.

Tribue nobis domine celestis mense, virtute satiatis: ⁊ desiderare que recta sunt: ⁊ desiderata percipere. Per dominũ no.

Feria secunda in rogationibus, quando missa cantata fuerit, sacerdos ⁊ ministri [illegible] se sacris vestibus: deinde finita hora precedente missam, veniant in chorum, ⁊ stent sicut in dominicis diebus ad aspersionẽ aque benedicte. Cantor autem incipiat an.

Exurge dñe adiuua nos: ⁊ libera nos propter nomen tuum halleluia. ℣. Deus auribus nostris audiuimus: patres nostri annunciauerunt nobis. Gloria. Post repetitionẽ añe, sacerdos dicat versum.

Ostende nobis domine misericordiam tuam halleluia. Dominus vobiscum. Oremus. Oratio.

Parce dñe, parce pp'lo tuo: vt dignis flagellationib⁹ castigatus: in tua miseratione respiret. Per christum dominum. ⁊c.

Sequuntur letanie sicut in sabbato sancto notate sunt. Jnterim sacerdos ⁊ ministri sedeant p[illegible] Et cũ dictum fuerit Peccatores te rogamus audi nos. sacerdos cum ministris reuertantur ad sacristiaz, ⁊ casulã assumat. Jnde [illegible]

vero missa ꝓcedere vno ceroferario, more solito veniat ad altare.
¶ Et hic ordo in duobus diebus sequentibus obseruetur.
¶ Ad missam. Officium.

Exaudiuit de tē-
plo sancto suo
vocem meam
halleluia: ⁊ cla
mor meꝰ in cō-
spectu eius in-
troiuit in aures
eius: halleluia,
halleluia. ℣. Diligam te domine
virtus mea: dominus firmamen-
tum meum ⁊ refugium meū: ⁊ li-
berator meus. Gloria pa. Oro.
Presta q̄s omnipotens deꝰ:
vt qui in afflictione nostra,
de tua pietate confidimus: contra
aduersa omnia: tua semper prote
ctione muniamur. Per dominū.
Lectio epl'e beati Jacobi apostoli.
5.d Charissimi: Confitemini al
terutrum peccata vestra: ⁊
orate pro inuicem: vt saluemini.
Multum enim valet: deprecatio
iusti assidua. Helias, homo erat si
milis nobis passibilis: ⁊ oratione
orauit: vt nō plueret super terrā:
⁊ non pluit annos tres: ⁊ menses
sex. Et rursum orauit: ⁊ celum de-
dit pluuiam: ⁊ terra dedit fructū
suum. Siquis autem errauerit ex
vobis a veritate: ⁊ conuerterit qs
eum: scire debet: qm̄ qui conuerti
fecerit peccatorem ab errore vie sue:
saluabit animam eius a morte. Et
operit multitudinem peccatorū.
Halle'a. ℣. Confitemini dn̄o qm̄
bonus: quoniam in seculum mise-
ricordia eius. Secundum Lucā.
In illo tempore: Dixit Je- 11.a
sus discipulis suis. Quis ve
strum habebit amicum: ⁊ ibit ad
illū media nocte: ⁊ dicet illi. Ami
ce, cōmoda mihi tres panes: qm̄
amicus meus venit de via ad me:
⁊ nō habeo quod ponam ante eū.
Et ille de intus r̄ndens dicat. No
li mihi molestus esse: iam ostium
clausū est: ⁊ pueri mei mecū sunt
in cubili: non possū surgere, ⁊ da
re tibi. Et ille, si pseuerauerit pul-
sans: dico vobis, ⁊ si non dabit illi
surgens, eo ꝙ amicus eius sit: pro
pter improbitatē tn̄ eius surget:
⁊ dabit illi, quotquot hēt necessa
rios. Et ego dico vobis. Petite,
⁊ dabitur vobis: querite, ⁊ inuenie
tis: pulsate, ⁊ aperiet vobis. Om-
nis enim q petit, accipit: ⁊ q que-
rit, inuenit: ⁊ pulsanti, aperietur.
Quis autem ex vobis patrem pe
tit panem: nunquid lapidem da-
bit illi? Aut piscem: nunquid pro
pisce serpentem dabit illi? Aut si
petierit ouum: nunquid porriget
illi scorpionem? Si ergo vos cū
sitis mali, nostis bona data dare
filijs vestris: quanto magis pater
vester de celo, dabit spiritum bo-
num petentibus se? Offertorium.
Cōfitebor dn̄o nimis in ore meo,

⁊ in medio multoꝝ laudabo eũ: q aſtitit a dextris pauperis: vt ſaluam faceret a perſequentibus animam meam: halleluia. Secreta.

H Ec munera q̃s domine, ⁊ vincula noſtrę prauitatis abſoluant: ⁊ tuę nobis miſericordię dona concilient. Per domi. Euãg.

Petite, ⁊ accipietis: quęrite, ⁊ inuenietis: pulſate, ⁊ aperietur vobis: omnis eniꝫ qui petit, accipit: ⁊ q querit, inuenit: ⁊ pulſanti, aperietur halleluia. Poſtcõmunio.

O Ota noſtra quęſumꝰ domine pio fauore proſequere: vt dum dona tua in tribulatione percipimus: de conſolatione noſtra i tuo amore creſcamꝰ. Per.

ℭ Feria. iiij. Officiũ. Exaudiuit. ⁊ cętera ⁊ oia ſicut i pcedẽti iij. fer.

ℭ In vigilia aſcenſionis domini. Officium.



Omnes gentes plaudite manibꝰ: iubilate deo in voce exultationis, halleluia: hall'a: hall'a. ℣. Subiecit populos nobis: ⁊ gentes ſub pedibꝰ noſtris. Gloria patri ⁊ fi. Oratio.

P Reſta quęſumus omnipotens deus: vt noſtrę mentis intentio: quo ſolennitatis venturę, glorioſus auctor ingreſſus eſt, ſemꝑ intendat: ⁊ quo fide pergit: cõuerſatiõe perueniat. Per eundem dominum. Ad Ephe.

F Ratres: Unicuiqꝫ noſtrum data eſt gratia ſecundũ menſuram donationis Chriſti. Propter quod dicit. Aſcẽdens in altũ, captiuam duxit captiuitatem: dedit dona hominibus. Quod autẽ aſcẽdit: quid eſt: niſi quia ⁊ deſcendit primum in inferiores partes terrę? Qui deſcẽdit: ipſe eſt, ⁊ qui aſcendit ſuꝑ omnes cęlos: vt adimpleret oia. Et ipſe dedit quoſdam quidem apoſtolos: quoſdaꝫ auteꝫ prophetas: alios vero euangeliſtas: alios autẽ paſtores ⁊ doctores: ad conſummationem ſanctorum: in opus miniſterij: in ędificationem corporis chriſti: donec occurramus omnes in vnitatem fidei, ⁊ agnitionis filij dei: in virũ perfectũ: in menſuram ętatis plenitudinis Chꝛi. Hall'a. ℣. Exiui a patre, ⁊ veni in mundum: iteruꝫ relinquo mundum, ⁊ vado ad patrem. Secundum Ioannem.

I N illo tempore: Subleuatis Ieſus oculis in cęluꝫ dixit. Pater, venit hora: clarifica filiuꝫ tuũ: vt filius tuus clarificet te. Sicut dediſti ei poteſtatẽ omnis carnis: vt omne quod dediſti ei, det eis vitam ęternam. Hęc eſt autẽ vita ęterna: vt cognoſcant te ſolũ deum verum: ⁊ quem miſiſti Ieſum Chriſtum. Ego te clarificaui ſuper terram: opuꝫ conſummaui quod dediſti mihi vt faciã. Et nũc

clarifica me tu pater apud temet ipsũ claritate, quã habui, priusq̃ mũdus eẽt apud te. Manifestaui nomen tuum hominibus, quos dedisti mihi de mundo. Tui erant: ⁊ mihi eos dedisti, ⁊ sermonem tuũ seruauerunt. Et nũc cognouerũt: quia omnia quę dedisti mihi: abs te sunt: quia verba, quę dedisti mihi, dedi eis. Et ipsi acceperunt, ⁊ cognouerunt vere, quia a te exiui: ⁊ crediderunt, quia tu me misisti. Ego pro eis rogo, non pro mundo rogo: sed pro his, quos dedisti mihi: q̃r tui sunt. Et mea omnia, tua sunt: ⁊ tua, mea sunt: ⁊ clarificatus sum in eis. Et iam non sum in mũdo: ⁊ hi in mũdo sunt: ⁊ ego ad te venio. Offertorium.

Ascendit deus in iubilatione: ⁊ dñs in voce tubę hallł'a. Secreta.

Sacrificium dñe pro filij tui supplices, venerabili, quam preuenimus ascensione deferim⁹: presta q̃s: vt ⁊ nos per ipsum his commercijs sacrosanctis, ad celestia consurgamus. Qui te. Com.

Pater, cum essem cũ eis, ego seruabam eos quos dedisti mihi halleluia: nunc autem ad te venio: nõ rogo, vt tollas eos de mundo: sed vt serues eos a malo: halleluia halleluia. Postcommunio.

Tribue q̃s domine: vt p hec sacramenta quę sumpsimus: illuc tendat nostrę deuotionis affect⁹: quo tecũ est nostra substantia Iesus christus dñs noster. Qui tecũ.

In die ascensionis domini: [illegible], prior cum cappa serica et diaconus cum [illegible] et subdiaconus sericeis induti: precedentibus ceroferariis: et cruciferario in albis in chorum veniãt. Finita processione, prior et ministri in sacristiam vadant: et deposita cappa serica: a priore assumpta casula, et missa inchoata, procedant more solito ad altare.

¶ Ad missam. Officium.



Viri galilei, quid admiramini aspicientes in cęlũ: halleluia: quemadmodũ vidistis eũ ascẽdentem in cęluz, ita veniet: halleluia, halleluia, halleluia. ℣. Cumq; intuerentur in cęlum euntem illuz: ecce, duo viri astiterũt iuxta illos in vestibus albis. Gloria patri ⁊.

Gloria in excelsis deo. Oratio.

Concede q̃s oipotens deus: vt qui hodierna die vnigenitum tuuz redemptorem nostrũ ad cęlos ascendisse credimus: ipsi quoq; mente in celestibus habitemus. Per eundem dominuz no. [illegible] in domino, et per dominum.

Lectio actuum apoſtolorũ.

1.a PRimum quidem ſermonez feci de omnib⁹, o Theophile, quę cępit Jeſus fácere, ⁊ docére: vſq; in diem, qua pręcipiés apoſtolis, per ſpiritum ſanctũ, quos elegit, aſſumptus eſt. Quibus ⁊ prębuit ſeipſum viuũ poſt paſſionem ſuã in multis argumentis p dies quadraginta apparens eis: ⁊ loqués de regno dei. Et conueſcens, pręcepit eis ab hieroſolymis ne diſcederent: ſed expectarét promiſſionem patris, quam audiſtis inquit, per os meũ. Quia Joannes quidem baptiçauit aqua: vos autem baptiçabimini ſpiritu ſancto: nõ poſt multos hos dies. Igitur qui conuenerant: interrogabant euz dicentes. Domine, ſi in tempore hoc: reſtitues regnum iſrael? Dixit autem eis. Non eſt veſtruz noſſe tempora vel momenta, quę pater poſuit in ſua poteſtate: ſed accipietis virtutem ſuperuenientis ſpiritus ſancti in vos: ⁊ eritis mihi teſtes in Hieruſalez: ⁊ in omni Judęa ⁊ Samaria: ⁊ vſq; ad vltimum terrę. Et cuz hęc dixiſſet: videntibus illis, eleuat⁹ eſt: ⁊ nubes ſuſcepit eum ab oculis eoꝝ. Cũq; intuerentur in cęlum euntem illũ: ecce duo viri aſtiterũt iuxta illos in veſtibus albis: qui ⁊ dixerunt. Viri galilęi, quid ſtatis aſpicientes in cęlũ? Hic Jeſus, qui aſſumptus eſt a vobis in cęlũ: ſic veniet, quemadmodum vidiſtis eum euntem in cęlum. Halleluia. Aſcédit Deus in iubilatione: ⁊ dominus in voce tubę. Halleluia. Aſcendens Chriſtus in altum, captiuam duxit captiuitatem, dedit dona hominibus. Sequentia.

OMnes gentes plaudite: feſtos choros ducite: chriſto 16.c triumphante. Redit cum victoria: capta ducens ſpolia: tuba iubilante. Pape q̃ magnificuz: hodie dñicum: germen gloriatur: Terrę fructus hodie: ſuper thronos curię: cęli ſublimat. Intrat tabernaculum: moyſes ⁊ populũ trahit ad ſpectaculum: tantę virtus rei. Stant ſuſpenſis vultib⁹, intendentes nubibus, Jeſum ſubducentibus: viri galilęi. Dum Helias ſubleuat: Heliſeo duplex datur, ſpiritus ⁊ pallium. Ita Chriſtus dum conſcendit: ſeruis ſuis mnas appendit, gratiarum omnium. Tranſit Jacob hunc iordanem: luctã gerens non inanem, crucis vſus baculo. Redit turmis cuz duabus: angelis ⁊ animab⁹, ⁊ theſauri ſacculo. Hic eſt fortis: q de mortis victor portis, introiuit cum gloria. Rex virtutum, cuius nutum, ⁊ obtutum: trina tremit regia. Vocat pater filium ad conſeſſus ſolium: donec ſuppedaneos, victos vel ſpontaneos ponat inimicos. Sedet iam tiſſimis: fruitur potiſſimis: redit

in nouissimis: indicãs ex intimis, iustos ⁊ iniquos. Ueni de⁹ vltionum: veni cum clementia: dum sistemur ante thronum, in tui pręsentia. Mane nobis tunc auditaz fac misericordiam: in perennem transfer vitam, ad futuram gloriam. Amẽ. Secundum Marcũ.

16.c In illo tempore: Recumbentibus vndeciz discipulis: apparuit illis Jesus: ⁊ exprobrauit incredulitatem illorum ⁊ duritiã cordis: quia his, qui viderant euz resurrexisse non crediderant. Et dixit eis. Euntes in mundum vniuersum: prędicate euangeliũ omni creaturę. Qui crediderit, ⁊ baptiçat⁹ fuerit: saluus erit. Qui vero non crediderit: condemnabitur. Signa autem eos qui crediderint: hęc sequẽtur. In nomine meo dęmonia eijcient: linguis loquentur nouis: serpentes tollent. Et si mortiferum quid biberint: nõ eis nocebit. Super egros manus impõnent: ⁊ bene habebunt. Et dominus quidẽ Jesus, postq̃ locutus est eis: assumptus est in cęlum: ⁊ sedet a dextris dei. Illi autez profecti prędicauerunt vbiq̃: domino cooperante, ⁊ sermonez confirmante, sequentibus signis. Credo in vnum. Offertorium. Uiri galilęi, qd admiramini aspicientes in cęlum? hic Jesus q assumptus est a vobis in cęlum: sic veniet, quemadmoduz vidistis eũ ascendentẽ in cęlũ: hall'a. Secre. Suscipe domine munera: q̃ pro filij tui gloriosa ascensione deferimus: ⁊ concede propitius: vt a pręsentibus periculis liberemur: ⁊ ad vitam perueniam⁹ ęternam. Per eundem dominũ. Prefatio. Qui post resurrectionem. ⁊ Communicantes. Cõio. Psallite domino qui ascendit super cęlos cęlorum ad orientem halleluia. Postcõmunio. Presta nobis quęsumus omnipotens ⁊ misericors de⁹: vt quę visibilib⁹ mysterijs sumenda percepimus: inuisibili consequamur effectu. Per do. Per octa. ascensionis ⁊ in octa. ad missaz omnia fiant sicut in die: excepta sequentia quę non dicatur. Credo vero quotidie dicatur quia sunt octaue solennes, ⁊ compaschales.

¶ Dñica infra oct. ascẽs. Offi.

Exaudi domine vocez meã, qua clamaui ad te halleluia: tibi dixit cor meuz: quęsiui vultum tuum: vultum tuum domine requiram: ne auertas faciem tuam a me, halleluia, hall'a. ℣. Dñs illuminatio mea: ⁊ salus mea: quem timebo? Glia patri ⁊ fi. Gloria in excelsis deo. Oro. Omnipotens sempiterne de⁹: fac nos tibi semp:

⁊ deuotam gerere voluntatem: ⁊ maiestati tue, syncero corde seruire. Per dominum nostrum Je.

Lectio epistole beati Petri apostoli.

4.b Charissimi. Estote prudentes: ⁊ vigilate in orationibus. Ante omnia autem mutuam in vobismetipsis charitatem continuam habentes: quia charitas operit multitudinem peccatorũ. Hospitales inuicem: sine murmuratione. Unusquisqꝫ sicut accepit gratiam in alterutrum illam administrantes: sicut boni dispensatores multiformis gratie dei. Siquis loquit᷑: quasi sermones dei. Siquis ministrat: tanq̃ ex virtute: quam administrat deus: vt in omnibus honorificet᷑ deus. Per Jesum Christum: dñm nostrum. Halleluia. ℣. Ascẽdit deus in iubilatione: ⁊ dñs in voce tube. Halleluia. ℣. Dñs in sinai sctõ: ascendens in altum: captiuam duxit captiuitatem. Secundum Joannẽ.

15.d In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis. Cum venerit paracletus quem ego mittã vobis a patre, spiritum veritatis, qui a patre procedit: ille testimonium perhibebit de me. Et vos testimonium perhibebitis: quia ab initio mecum estis. Hec locutus sum vobis: vt non scandalizemini. Absqꝫ synagogis facient vos: Sed venit hora: vt omnis qui interficit vos, arbitretur obsequiuꝫ se prestare deo. Et hec facient vobis: quia nõ nouerunt patrẽ neqꝫ me. Sed hec locutus sum vobis: vt cum venerit hora eorum, reminiscamini, quia ego dixi vobis. Credo in vnum. Offertorium.

Ascẽdit de⁹ in iubilatione: ⁊ dñs in voce tube halleluia. Secreta.

Sacrificia nos dñe immaculata purificent: ⁊ mentibus nostris superne grẽ dent vigorẽ. Per. Prefatio. Qui post resurrectionem. Cõicantes. Co.

Pater, dum essem cũ eis, ego seruabam eos quos dedisti mihi halleluia: nunc aũt ad te venio: nõ rogo, vt tollas eos de mundo, sed vt serues eos a malo: hall'a halleluia. Postcõ.

Repleti dñe muneribus sacris: da quesum⁹: vt in gratiarum semper actione maneamus. Per dominum no.

¶ Feria .vi. post octa. ascen. [illegible]

¶ In vigilia penthecostes [illegible] Confiteor. inchoetur o[illegible] cum per lectionem sequentem [illegible] legantur sine titulo: ⁊ sequentes similiter. Leo prima.



Tentauit Deus Abraham, ⁊ dixit ad euꝫ. Abraham Abraham. At ille respondit. Adsum. Ait illi. Tolle filium tuuꝫ vnigenitum, queꝫ diligis Jsaac: ⁊ vade in terram vi

sionis: atq; offeres eũ ibi in holocaustum: super vnum montium, qué monstrauero tibi. Igitur Abraham de nocte consurgens, strauit asinum suum: ducens secum duos iuuenes, et Isaac filium suũ. Cũq; concidisset ligna in holocaustuz: abijt ad locum, quem preceperat ei deus. Die autez tertio, eleuatis oculis, vidit locũ procul. Dixitq; ad pueros suos. Expectate hic cũ asino: ego et puer illuc vsq; properantes: postq̃ adorauérimus: reuertemur ad vos. Tulit quoq; ligna holocausti: et imposuit super Isaac filium suuz. Ipse vero portabat in manibus ignez et gladiũ. Cumq; duo pergerét simul: dixit Isaac patri suo. Pater mi. At ille respõdit. Quid vis fili? Ecce inquit ignis et ligna: vbi est victima holocausti? Dixit Abraham. Dominus prouidebit sibi victimam holocausti fili mi. Pergebant ergo pariter: veneruntq; ad locuz, quem ostenderat ei deus. In quo edificauit altare: et désuper ligna cõposuit. Cũq; colligasset Isaac filium suum: posuit euz super strué lignorum. Extenditq; manum, et arripuit gladium: vt immolaret filium suum. Et ecce angelus domini de celo clamauit: dicés. Abraham Abraham. Qui respondit. Adsum. Dixitq; ei. Non extẽdas manũ tuã sup pueruz: neq; facias illi q̃cq̃. Nunc cognoui q; timeas deum: et non pepercisti vnigenito filio tuo ppter me. Leuauit Abraham oculos: viditq; post tergum arietem inter vepres, herenté cornibus. Qué assumens: obtulit holocaustum pro filio. Appellauitq; nomen loci illius: dñs videt. Unde vsq; hodie dicitur: in mõte, dominus videbit. Uocauit autez angelus domini Abraham secundo de celo: dicens. Per memetipsuz iuraui dicit dñs: q2 fecisti ré hanc: et non pepercisti filio tuo vnigenito propter me: benedicam tibi: et multiplicabo semen tuũ sicut stellas celi: et velut arenam, que est in littore maris. Possidebit semen tuum portas inimicorum suoruz: et benedicentur in semine tuo oés gétes terre: q2 obedisti voci mee. Reuersusq; est Abrahã ad pueros suos: abieruntq; Bersabee simul: et habitauit ibi. [illegible] orõnes sine Dñs vobiscũ. [illegible] sed dicatur. Oremus. [illegible]

D Eus qui in Abrahe famuli tui opere: humano generi obedientie exempla prebuisti: cõcede nobis: et nostre volũtatis prauitatem frãgere: et tuorũ pceptorũ rectitudinem in omnibus adimplere. Per. [illegible]

S Cripsit Moyses canticũ: et docuit filios israel. Precepitq; dñs Iosue, filio Nun: et ait. Confortare: et esto robustus. Tu eniz introduces filios israel in ter Deu 31.

ram quam pollicitus sum: ⁊ ego ero tecum. Postq̄ ergo scripsit Moyses verba legis huius in volumine, atq; cópleuit: precepit leuitis, qui portabant arcá federis dñi, dicens. Tollite librum istum: ⁊ ponite illum in latere arche federis dñi dei nostri: vt sit ibi cótra te in testimonium. Ego enim scio contentionem tuam: ⁊ ceruicem tuam durissimaz. Adhuc viuente me, ⁊ ingrediente vobiscum, semper contentiose egistis contra dominum: quanto magis cum mortuꝰ fuero? Congregate ad me oés maiores natu per tribus vestras atq; doctores: ⁊ loquar audientibus eis sermones istos: ⁊ inuocabo contra eos celum ⁊ terrá. Noui enim q̄ post mortem meam inique agetis: ⁊ declinabitis cito de via quam precepi vobis: ⁊ occurrent vobis mala in extremo tpe: qñ feceritis malum in conspectu dñi: vt irritetis euz per opera manuum vestrarum. Locutus est ergo Moyses, audiéte vniuerso cetu filiorum israel verba carminis huius: ⁊ ad finem vsq; compleuit. Tractus. Attende celum ⁊ loquar: audiat terra verba ex ore meo. ℣. Expectetur sicut pluuia eloquium meum: ⁊ descendant sicut ros verba mea: sicut imber super gramina. ℣. Et sicut nix sup fenuz: quia nomen dñi inuocabo. ℣. Date magnitudinem deo nostro: deus verax: opera eius: ⁊ oés vie eius iudicia. ℣. Deus fidelis in quo non est iniquitas: iustus ⁊ sanctus dñs. Oremus. Oratio.

Deus qui nobis per prophetarum ora precepisti temporalia relinquere, atq; ad eterna festinare: da famulis tuis: vt q̄ a te iussa cognouimus: implere celesti inspiratione valeamus. Per dominum nostrũ. Lectio tertia.

Apprehendent septem mulieres virum vnum in die illa: dicentes. Panem nostrum comedemus: ⁊ vestimentis nostris operiemur: tantummodo inuocetur nomen tuum super nos: aufer opprobrium nostrum. In die illa erit germen dñi in magnificentia ⁊ gloria: ⁊ fructus terre sublimis: ⁊ exultatio his qui saluati fuerint de israel. Et erit. Omnis qui relictus fuerit i sion: ⁊ residuus in hierusalem, sanctꝰ vocabitur: omnis qui scriptus est in vita in hierusalem. Si abluerit dñs sordes filiarum sion: ⁊ sanguinem hierusalez lauerit de medio eius: in spiritu iudicij, ⁊ in spiritu ardoris. Et creauit dñs super omnez locum montis sion: ⁊ vbi inuocatus est: nubez per diem, ⁊ fumum, ⁊ splendorem ignis flammantis in nocte. Sup omnem enim gloriaz protectio: ⁊ tabernaculum erit in vmbraculum diei ab estu: ⁊ in securitatem: ⁊ abscósioné: a turbine ⁊ a pluuia.

Oratio.

Tractus. Vinea facta est dilecto in cornu in loco vberi. ℣. Et maceriam circundedit: ⁊ circũfodit: ⁊ plantauit vineam soreth: ⁊ ędificauit turrim in medio eius. ℣. Et torcular fodit in ea: vinea enim domini sabaoth: domus Israel est. Oremus. Oratio.

Deus qui nos ad celebrandum hanc festiuitatem vtriusqꝫ testamenti paginis instruis: da nobis intelligere misericordiaꝫ tuã: vt ex perceptione pręsentium munerum: firma sit expectatio futurorum. Per dominum nostrum Jesum Christum. Lectio.iiij.

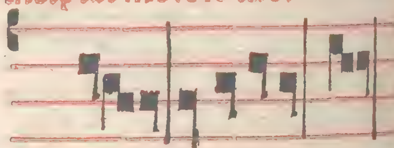
Ba Audi israel mãdata vitę: au
uc. ribus percipe: vt scias pru
3b dentiam. Quid est israel, ꝙ in terra inimicorum es? Inueterasti in terra aliena: coinquinatus es cuꝫ mortuis: deputatus es cum his ꝗ sunt ĩ inferno. Dereliquisti fontẽ sapientię. Nam si in via dei ambulasses: habitasses vtiqꝫ in pace super terram. Disce vbi sit sapientia: vbi sit virtus: vbi sit prudẽtia: vbi sit intellectus: vt scias simul, vbi sit longiturnitas vitę ⁊ victꝰ: vbi sit lumen oculorũ ⁊ pax. Quis inuenit locum eius: ⁊ quis introiuit in thesauros eiꝰ? Ubi sunt principes gentium, ⁊ qui dominantur super bestias, quę sunt ĩ terra: qui in auibus cęli ludunt: qui argentũ thesaurizant: ⁊ aurum in quo confidunt homines: ⁊ nõ est finis possessionis eorum: qui argentum fabricãt, ⁊ soliciti sunt: nec est inuentio operum illoruꝫ. Et tamen exterminati sunt: ⁊ ad inferos descenderunt: ⁊ alij in locum illoruꝫ surrexerunt. Juuenes viderunt lumen: ⁊ habitauerunt super terrã. Uiam auteꝫ disciplinę nescierũt: neqꝫ intellexerũt semitas eiꝰ: neqꝫ susceperunt eam filij eorum. A facie eorum longe facta est. Non est audita in Chanaam: neqꝫ visa est in Themã. Filij quoqꝫ Agar, qui exquisierunt prudentiam, quę de terra ẽ: negociatoreꝫ terrę, ⁊ Theman, ⁊ fabulatores, ⁊ exquisitores prudentię ⁊ intelligentię: viaꝫ autem sapientię nescierunt: neqꝫ meminerunt semitarum eius. O israel, ꝙ̃ magna est domꝰ dei: ⁊ ingẽs locus possessiõis eius? Magnus, ⁊ non habet consummationẽ: excelsus ⁊ immẽsus. Ibi fuerunt gigantes nominati: illi, ꝗ ab initio fuerunt statura magna, sciẽtes bellum. Nõ hos elegit dominꝰ: neqꝫ viam disciplinę inuenerunt: propterea perierunt. Et quoniã non habuerunt sapientiam: interierũt propter suam insipientiaꝫ. Quis ascendit in cęlum, ⁊ accepit eam? ⁊ deduxit eam de nubibus? Quis transfretauit mare, ⁊ inuenit eaꝫ? ⁊ attulit eaꝫ super aurum electũ? Non est qui sciat viam eius: neqꝫ qui excogitet semitas eius. Sed qui scit vniuersa nouit illaꝫ: ⁊ ad-

inuenit eam prudentia sua. Qui perfecit terram in sempiterno tẽpore: ⁊ adimpleuit eã pecudibus. Qui emittit lucem ⁊ vadit: vocauit eam, ⁊ obaudiuit eũ in tremore. Stelle autem dederunt lumen in custodijs suis: ⁊ letate sunt. Vocate sunt: ⁊ dixerunt. adsumus. Et luxerunt ei cum iocũditate: qui fecit illas. Hic est deus noster: ⁊ nõ estimabitur alius ad illũ. Hic adinuenit omnem viam discipline: ⁊ dedit illam Jacob puero suo: ⁊ israel dilecto suo. Post hec in terris visus est: ⁊ cum hominibus cõuersatus est. Oremus. Oratio.

Deus incommutabilis virtus ⁊ lumen eternum: respice propitius ad totius ecclesie mirabile sacramentũ: ⁊ da famulis tuis: vt hoc quod deuote agimus: etiam rectitudine vite teneamus. Per dominum nostrum Jesum. Tractus. Sicut ceruus desiderat ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te deus. ℣. Sitiuit anima mea ad deũ viuum: quando veniam ⁊ apparebo ante faciẽ dei mei? ℣. Fuerunt mihi lachryme mee panes die ac nocte: dum dicitur mihi per singulos dies: vbi ẽ deus tuus? Oremus. Oratio.

Concede quesum⁹ omnipotens deus: vt qui solennitatem doni spiritus sancti colimus: celestibus desiderijs accensi, fontẽ vite sitiamus: Dñm nr̃m Jesum Christum filium tuum: Qui tecum in vnitate eiusdẽ spiritus sancti.

¶ Finita hac oratione dicantur letanie sicut in sabbato sancto. Quibus finitis, sacerdos cũ ministris ad altare accedens, dicat Confiteor. Quo dicto: dicta etiam oratione solita ante altare, dicat Kyrie eleison ⁊ post Kyrie eleison, incipiat more solito.



Glo ri a in excelsis deo.

Finita Gloria in excel. sacerdos dicat. Dñs vobiscum. Oremus. Oratio.

Presta quesumus omnipotens deus: vt claritatis tue super nos splendor effulgeat: ⁊ lux tue lucis, corda eorum qui per gratiam tuã renati sunt: sancti spiritus illustratione confirmet. Per dominum nostrum Jesum Christum filium tuũ: qui.

Lectio actuum apostolorum.

In diebus illis. Factum est cũ Apollo eẽt Corinthi. vt Paulus peragratis superioribus partibus veniret Ephesum: ⁊ inueniret quosdã discipulos: dixitq; ad eos. Si spiritum sanctum accepistis credentes? At illi dixerunt ad eum. Sed neq; si spiritus sanctus est: audiuimus. Ille vero ait. In quo ergo baptizati estis? Qui dixerunt. In Joãnis baptismate.

Dixit autem Paulus. Joannes
bapticauit baptismo penitentię
populum: dicens in eum qui ven-
turus est post ipsum vt crederent:
hoc est in Jesum. His auditis: ba
pticati sunt i nomine domini Je
su. Et cum imposuisset illis manꝰ
Paulus: venit spiritus sanctus su
per eos: ⁊ loquebantur linguis: ⁊
prophetabant. Erant autem om
nes viri: fere duodecim. Ingres-
sus autem Paulus synagogam:
cum fiducia loquebatur per tres
menses: disputās, ⁊ suādens de re
gno dei. Halleluiah. ℣. Confite-
mini domino quoniā bonus: quo
niam in seculū misericordia eius.
Non repetitur. Halleluiah. Tra
ctus. Laudate dominum omnes
gentes, ⁊ collaudate eum omnes
populi. ℣. Quoniam confirmata
est super nos misericordia eius: ⁊
veritas domini manet in ęternū.
Ad euangelium thus ⁊ cerei defe
runtur. Secundum Joannem.
In illo tempore: Dixit Je-
sus discipulis suis. Si diligi
tis me, mandata mea seruate. Et
ego rogabo patrem: ⁊ alium pa-
racletum dabit vobis: vt maneat
vobiscum in ęternum, spirituz ve-
ritatis: quem mundus non potest
accipere: quia non vidit eum: nec
scit eum. Vos autem cognosce-
tis eum: quia apud vos manebit:
⁊ in vobis erit. Non relinquā vos
orphanos: veniaz ad vos. Adhuc
modicum: ⁊ mundus me iam non
videt. Vos autem videbitis me:
quia ego viuo, ⁊ vos viuetis. In
illo die vos cognoscetis: quia ego
in patre meo: ⁊ vos in me: ⁊ ego
i vobis. Qui habet mādata mea,
⁊ seruat ea: ille est, qui diligit me.
Qui autez diligit me: diligetur a
patre meo. Et ego diligam euz: ⁊
manifestabo ei meipsum. Non di
citur Credo. Offertorium.
Emitte spiritum tuum ⁊ crea-
buntur, ⁊ renouabis faciem ter-
rę: sit gloria domini in seculū hal-
leluiah. Secreta.
Munera quęsumus domine
oblata sanctifica: ⁊ corda nostra
sancti spiritꝰ illustratione emun-
da. Per dominum nostrum Je-
sum Christum filium tuum: qui te
cum viuit ⁊ regnat in vnitate eius
dem spiritus sancti deus per om.
Prefatio. Qui ascēdens. ⁊ Cōi-
cantes. ⁊ Hanc igitur dicuntur
per totam hebdomadam. Cōio.
Ultimo festiuitatis die dicebat
Jesus: qui i me credit, flumina de
ventre eius fluent aquę viuę: hoc
autem dixit de spiritu, quem acce
pturi erant credentes in eum, hal
leluia, halleluia. Postcommunio.
Sancti spiritus domine cor-
da nostra mundet infusio: ⁊
sui roris intima aspersione fecun-
det. Per dominum nostrum Je-
sum Christum filium tuum: qui te
cuz viuit ⁊ regnat in vnitate eius.

¶ In die pentecostes. Officium.



Spirit⁹ domini repleuit orbez terrarum halleluiah: ⁊ hoc quod ꝯtinet oīa sciētiā habet vocis: halleluia halleluia halleluia. ℣. Confirma hoc deus qđ operatus es in nobis, a téplo sctō tuo qđ est in hierusalē. Glia. Gloria in excelsis deo. Oratio.

Deus qui hodierna die corda fidelium sancti spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem spū recta sapere: ⁊ de eius semp̄ cōsolatione gaudere. Per. eiusdem. Lectio actuū apostolorū.

2.a In diebus illis: Dum complerentur dies pentecostes: erant omnes discipuli pariter in eodem loco. Et factus est repente de celo sonus, tanꝙ aduenientis spiritus vehemētis: ⁊ repleuit totam domum vbi erant sedentes. Et apparuerūt illis dispertite lingue tanꝙ ignis: seditqꝫ supra singulos eorum. Et repleti sunt omnes spiritu sancto: ⁊ ceperunt loqui varijs linguis: prout spiritus sanctus dabat eloqui illis. Erant autem in Hierusalem habitantes Judei viri religiosi, ex omni natione: que sub celo est. Facta autē hac voce: ꝯuenit multitudo, ⁊ mente confusa est: qm̄ audiebat vnusquisqꝫ lingua sua illos loquentes. Stupebant autem omnes: ⁊ mirabantur, dicentes. Nonne, ecce oēs isti qui loquuntur, galilei sunt? Et quomodo nos audiuimus vnusquisqꝫ linguam nostraz in qua nati sumus? Parthi, ⁊ Medi, ⁊ Elamite, ⁊ qui habitant Mesopotamiam: Judeam: ⁊ Cappadociam: Pontum: ⁊ Asiam: Phrygiam: ⁊ Pamphiliaz. Egyptū: ⁊ partes Libye, que est circa Cirenem: ⁊ aduene Romani. Judei quoqꝫ ⁊ Proseliti: Cretes ⁊ Arabes: audiuimus eos loquētes nostris linguis, magnalia dei. Halleluia. ℣. Emitte spm̄ tuuz ⁊ creabuntur: ⁊ renouabis faciē terre. Hall'a. ℣. Ueni sancte spiritus: reple tuorum corda fidelium: ⁊ tui amoris in eis ignem accende. Sequentia.

Sancti spiritus adsit nobis gratia. Que corda nostra sibi faciat habitacula. Expulsis inde cunctis vitijs spiritalibus. Spiritus alme illustrator omnium. Horridas nostre mētis purga tenebras. Amator sancte sensator omnium semper cogitatuum. Infunde vnctionem tuam clemens nostris sensib⁹. Tu purificator omnium flagitiorum spiritus. Purifica

fica nostri oculum interioris ho-
minis. Ut videri supremus geni
tor possit a nobis. Mundi cordis,
quem soli cernere possunt oculi.
Prophetas tu inspirasti: vt preco
nia Christi precinuissent inclyta.
Apostolos confortasti, vti pro-
pheum christi per totum mundũ
veherent. Quando machinam p
verbum suum fecit deus celi, ter-
re, marium. Tu super aquas fo-
turus eas, numen tuum expādisti
spiritus. Tu animabus viuifican
dis aquas fecundas. Tu aspiran
do das spiritales esse homines.
Tu diuisum per linguas mundũ,
ritus, adunasti domine. Idóla-
tras ad cultum dei reuocas, ma-
gistrorum optime. Ergo, nos sup
plicantes tibi, exaudi propitius,
sancte spiritus. Sine quo preces
omnes casse credũtur: ⁊ indigne
dei auribus. Tu qui omnium se-
culorum sanctos, tui numinis do
cuisti instinctu, amplectendo spi-
ritus. Ipse hodie apostolos chri,
donans munere insolito: ⁊ cũctis
inaudito seculis. Hunc dié glo-
riosum fecisti. Hall'a. Secũ Joanē.
In illo tépore: Dixit Jesus
discipulis suis. Si quis dili-
git me: sermonem meum seruabit.
Et pater meus diliget eum: ⁊ ad
eum veniemus: ⁊ mansioné apud
eũ faciemus. Qui non diligit me:
sermones meos nõ seruat. Et ser
monem qué audistis, non est me⁹:
sed eius qui misit me patris. Hec
locutus sum vobis: apud vos ma
nens. Paracletus autem spirit⁹
sanctus quem mittet pater in no
mine meo: ille vos docebit om-
nia: ⁊ suggeret vobis omnia, que-
cunq; dixero vobis. Pacem relin
quo vobis: pacem meā do vobis.
Non quomodo mundus dat: ego
do vobis. Non turbet cor vestrũ:
neq; formidet. Audistis quia ego
dixi vobis: vado ⁊ venio ad vos.
Si diligeretis me: gauderetis vti-
que: quia vado ad patrem: quia pa
ter maior me est. Et nunc dixi vo-
bis, priusq̄ fiat: vt cum factum fue-
rit, credatis. Jam non multa lo-
quar vobiscum. Venit enim prin
ceps mundi huius: ⁊ in me nõ ha-
bet quicq̄. Sed vt cognoscat mũ
dus q2 diligo patrem: ⁊ sicut man
datum dedit mihi pater sic facio.
Credo in vnum. Offertorium.
Confirma hoc deus quod opera
tus es in nobis: a téplo tuo quod
est in hierusalem: tibi offerent re-
ges munera: halleluia. Secreta.
Munera quesumus domine
oblata sanctifica: ⁊ corda
nostra sancti spiritus illustratio-
ne emunda. Per. eiusd. Prefatio.
Qui ascendens. Communican
tes. Hanc igitur. Communio.
Factus est repente de celo sonus
aduenientis spiritus vehementis
vbi erant sedentes halleluia: ⁊ re-
pleti sunt oés spiritu scõ, loquétes

magnalia Dei, halleluia, hall'a.

SAncti spūs domine corda nostra mundet infusio: ⁊ sui roris intima aspersione fęcundet. Per domi. eiusdem. Postcōio.

¶ Feria secunda. Officium.



CIbauit eos ex adipe frumēti hall'a: ⁊ de petra melle saturauit eos hall'a hall'a: hall'a. ℣. Exultate Deo adiutori nr̄o: iubilate deo Jacob. Gloria. Gloria in excelsis. Oro.

DEus qui apostolis tuis sanctum dedisti spirituꝫ: cōcede plebi tuę: pię petitiōis effectū: vt quibus dedisti fidem: largiaris ⁊ pacem. Per dominū. eiusdem.

ca. Lectio actuum apostoloꝝ.
10. IN dieb⁹ illis. Aperiens Pe-
trus os suum dixit. Viri fratres ⁊ patres: nobis p̄cepit dn̄s prędicare pp̄lo ⁊ testificari: q꞉ ipse est, qui constitutus est a deo, iudex viuorum ⁊ mortuorū. Huic, oēs prophetę testimonium perhibent: remissionem peccatorum accipere per nomen eius: oēs qui credunt in eū. Adhuc loquēte Petro verba hec: cēcidit spūs sanctus super oēs, qui audiebant verbū. Et obstupuerunt ex circūcisione fideles qui venerant cum Petro: quia ⁊ in nationes, gratia spūs sancti effusa est, Audiebant enim illos loquentes linguis: ⁊ magnificantes deum. Tunc rn̄dit Petrus. Numquid aquā quis prohibere potest: vt non baptiçenť hi, q spirituꝫ sanctum acceperunt, sicut ⁊ nos: Et iussit eoꝫ baptiçari: in noīe dn̄i nr̄i Jesu Chr̄i. Hall'a. ℣. Spūs sctus pcedens a throno: apostoloꝝ pectora inuisibili hodie p̄lustrauit potentia. Hall'a. ℣. Spūs dn̄i repleuit orbē terraꝝ: ⁊ hoc qđ cōtinet oīa scientiā hēt vocis. Sequentia.

VEni sancte spiritus: ⁊ emitte celitus: lucis tuę radium. Veni pater pauperum: veni dator munerum: veni lumen cordiū. Cōsolator optime: dulcis hospes animę: dulce refrigerium. In labore requies: in estu temperies: in fletu solatium. O lux beatissima: reple cordis intima: tuorum fideliuꝫ. Sine tuo numine: nihil est in homine: nihil est innoxiuꝫ. Laua quod est sordidum: riga quod est aridum: sana qđ est saucium. Flecte quod est rigidū: foue quod est frigidum: rege quod est deuium. Da tuis fidelibus: in te confidentibus: sacrum septenarium. Da virtutis meritum: da salutis exitum: da perenne gaudium. Amē.

Secundum Joannem.

IN illo tpe: Dixit Jesus discipulis suis. Sic de⁹ dilexit mundum: vt filium suum vnigenitum daret: vt omnis q credit in ipsum non pereat: sed habeat vitam eter-

nā. Non enim misit deus filiū suū in mundū, vt iudicet mundū: sed vt saluet mundus per ipsum. Qui credit in eū: nō iudicat. Qui autē non credit: iā iudicatus est: qꝛ nō credit i nomine vnigeniti filij dei. Hoc est aūt iudiciū: quia lux venit in mundū: ⁊ dilexerunt homines magis tenebras q̄ lucem. Erant enim eoꝝ mala opera. Oīs enim q male agit: odit lucem. Et nō venit ad lucē: vt nō arguant opa eiꝰ. Qui aūt facit veritatē, venit ad lucem: vt manifestent opera eiꝰ: qꝛ in deo sunt facta. Credo. Offer.

Intonuit de celo dn̄s: ⁊ altissimꝰ dedit vocem suam: ⁊ apparuerūt fontes aquarum hall'a. Secreta.

Propitius dn̄e q̄s hec dona sanctifica: ⁊ hostie spiritalis oblatione suscepta: nosmetipsos tibi pfice munꝰ eternū. Per. Cō.

Spiritus sanctꝰ docebit vos halleluia: quecunq; dixero vobis, halleluia, halleluia. Postcommunio.

Adesto quesumꝰ domine populo tuo: ⁊ quem mysterijs celestibus imbuisti: ab hostium furore defende. Per dominum no.

¶ Feria tercia. Officium.



Accipite iocunditatem glorie vestre halleluia: gratias agētes deo hall'a: q vos ad celestia regna vocauit: hall'a, hall'a, hall'a. ℣. Attēdite popule meus legem meā: inclinate aurem vestram in verba oris mei. Gloria pa. Gloria in excel. Oro.

Adsit nobis q̄s dn̄e virtꝰ spiritꝰ sancti: que ⁊ corda nr̄a clemēter expurget: ⁊ ab omnibꝰ tueatur aduersis. Per do. eiusdē.

Lectio actuum apostoloꝝ. ca. 8

In diebꝰ illis. Cū audissent apostoli qui erant hierosolymis: qꝛ recepit samaria verbū dei: miserunt ad eos Petrū ⁊ Joannē. Qui cū venissent: orauerūt pro ipsis: vt acciperent spm̄ scm̄. Nōdū enim in quēq̄ illoꝝ venerat: sed baptiçati tm̄ erant in noīe dn̄i Jesu. Tūc imponebant manꝰ sup illos: ⁊ accipiebant spiritum sanctum. Hall'a. ℣. Loquebant̄ varijs linguis apl'i magnalia dei. Hall'a. ℣. Non vos relinquā orphanos: vado ⁊ venio ad vos: ⁊ gaudebit cor vestrū. Sequentia. Ueni scte. vt in supiori missa. Scd̄m Joan. ca. 10.

In illo tp̄e: Dixit Jesus discipulis suis. Amē amen dico vobis: q non intrat p ostium in ouile ouium: sed ascendit aliunde: ille fur est ⁊ latro. Qui aūt intrat p ostiū: pastor est ouiū. Huic ostiarius aperit: ⁊ oues vocē eius audiūt. Et pprias oues vocat nominatim: ⁊ educit eas. Et cum pprias oues emiserit: añ eas vadit: ⁊ oues illum sequuntur: qꝛ sciunt vocem eius. Alienum aūt non sequuntur:

sed fugiunt ab eo: quia non noue runt vocem alienorum. Hoc pro uerbium dixit eis Jesus. Illi aūt non cognouerūt quid loqueretur eis. Dixit ergo eis iterum Jesus. Amen amen dico vobis: quia ego sum ostium ouium. Omnes enim quotquot venerūt, fures sunt ⁊ la trones: sed nō audierūt eos oues. Ego sum ostium. Per me si quis introierit, saluabitur: ⁊ ingredie tur, ⁊ egrediet: ⁊ pascua inueniet. Fur nō venit: nisi vt furetur, ⁊ ma ctet, ⁊ perdat. Ego veni vt vitam habeant: ⁊ abundantius habeant. Credo in vnum. Offertorium. Portas celi aperuit dominus: ⁊ pluit illis manna vt ederent: pa nem celi dedit illis: panem ange lorum manducauit homo hall'a. Secre.

Purificet nos que sumus domine muneris pre sentis oblatio: ⁊ dignos sacra par ticipatione perficiat. Per domi num nostrum Jesum Christum fi lium tuu; qui te. Prefatio. Qui ascendens. ⁊ Communicantes. ⁊ Hanc igitur. Communio. Spirit⁹ qui a patre procedit hal leluia: ille me clarificabit hallelu ia halleluia. Postcommunio.

Mentes nostras quesumus domine spiritus sanctus diuinis reparet sacramētis: quia ipse est remissio omnium pecca torum. Per dominum nostrum Jesum Christum filium. eiusdez.

Feria quarta. Officium.



Eus dum egre dereris coram pplo tuo halle luia: iter faciēs eis halleluia: habitans in il lis hall'a: halle luia. ℣. Exur gat deus ⁊ dissipentur inimici ei⁹: ⁊ fugiāt qui oderunt eum a facie eius. Gloria pr̄i ⁊ filio ⁊ spiritui. Gloria i excelsis. Nō dicit Dns vobiscum. sed Oremus. Oratio.

Mentes nostras quesumus domine paraclet⁹ qui a te pcedit illuminet: ⁊ inducat in om nem, sicut tuus promisit filius ve ritatem. Qui tecū viuit ⁊ regnat in vnitate eius. Lectio libri sapientie.

Diligite iustitiam: qui iudi catis terrā. Sentite de do mino in bonitate: ⁊ in simplicita te cordis querite illum. Quoniaz inuenitur ab his qui non tentant illum: apparet autem eis, qui fidē habent in illuz. Peruerse eniz co gitationes separant a deo: proba ta autem virtus, corripit insipien tes. Quoniam in maleuolam ani maz non introibit sapientia: nec habitabit in corpore subdito pec catis. Spiritus eniz sanctus disci pline effugiet fictuz: ⁊ auferet se a cogitationibus: que sunt sine intel lectu: ⁊ corripiet a superueniente iniquitate. Benignus est eniz spi

ritus sapientie: et nō liberabit maledictum a labijs suis. Quoniam renum illius testis est deus: et cordis eius scrutator est verus: et lingue illius auditor. Quoniam spiritus dñi repleuit orbem terrarum: et hoc quod continet omnia scientiam habet vocis. Hall'a. ℣. Spiritus dñi repleuit orbem terrarum: et hoc quod continet omnia scientiā habet vocis. Dñs vobiscum. Oremus. Oro.

Presta quesumus ops et misericors deus: vt spiritus sanctus adueniens: templum nos glorie sue dignanter inhabitādo perficiat. Per dominum. eiusdem.

Lectio actuum apostolorū. ca. 2.

In diebus illis. Stans Petrus cum vndecim: leuauit vocem suam: et locutus est eis. Viri iudei, et qui habitatis hierusalem vniuersi: hoc vobis notum sit: et auribus pcipite verba mea. Non enim sicut vos existimatis hi ebrij sunt: cum sit hora diei tertia: sed hoc est, quod dictum est per prophetam Johel. Et erit. In nouissimis diebus dicit dominus: effundā de spiritu meo super omnem carnem: et prophetabunt filij vestri, et filie vestre. Et iuuenes vestri visiones videbunt: et seniores vestri somnia somniabunt. Et quidem, super seruos meos: et super ancillas meas: in diebus illis effundam de spiritu meo: et prophetabūt. Et dabo prodigia in celo sursum: et signa in terra deorsum: sanguinem, et ignem, et vaporem fumi. Sol conuertetur in tenebras, et luna in sanguinem: antequam veniat dies dñi magnus, et manifestus. Et erit. Omnis quicunque inuocauerit nomē domini saluus erit. Halleluiah. ℣. Factus est repente de celo sonus: aduenientis spiritus vehementis.

Secundum Joannem. ca. 6.

In illo tēpore: Dixit Jesus turbis Judeorum. Nemo potest venire ad me, nisi pater qui misit me, traxerit eum. Et ego resuscitabo eum in nouissimo die. Est scriptum in prophetis. Erunt omnes docibiles dei. Omnis qui audit a patre et didicit: venit ad me. Non quia patrem vidit quisquam, nisi is, qui est a deo: hic vidit patrem. Amen amē dico vobis: qui credit in me: habet vitam eternam. Ego sum panis vite. Patres vestri manducauerunt māna in deserto: et mortui sunt. Hic est panis de celo descendens: vt siquis ex ipso manducauerit, non moriatur. Ego sum panis viuus: qui de celo descendi. Si quis manducauerit ex hoc pane: viuet in eternum. Et panis quem ego dabo: caro mea est pro mundi vita. Credo. Offertorium.

Meditabor in mādatis tuis que dilexi valde: et leuabo manus meas ad mandata tua, que dilexi, halleluiah. Secreta.

Accipe qs dñe munus obla-

tum: ⁊ dignāter operare: vt quod mysterijs agimus: pijs affectibus celebremus. Per dominum no.
Prefatio. Qui ascendens. ⁊ Cō municantes. ⁊ Hanc igit. Cōio.
Pacem meam do vobis, hallelu iah. Pacem meam relinquo vobis hall'ah hall'ah. Postcōio.
Sumētes domine cęlestia sacramenta, quęsum⁹ clementiam tuaz: vt quod temporaliter gerimus: ęternis gaudijs consequamur. Per dominum nostrū.
¶ Feria quinta. Officium.



Spiritus domini repleuit orbem terrarum hallelu iah: et hoc quod continet oīa scientiam habet vocis, hall'ah, halleluia, hall'ah. ℣. Confirma hoc deus quod operatus es in nobis: a templo tuo qd̄ est in hierusalez. Gloria. Gloria in excelsis. Oro.
Deus qui hodierna die corda fidelium sancti spirit⁹, illustratione docuisti: da nobis in eodez spiritu recta sapere: ⁊ de ei⁹ semp̄ cōsolatione gaudere. Per dominum nostrum Je. eiusdem.
Lectio actuum apostolorū.
8.a In diebus illis: Philippus descendens in ciuitatem Samarię: prędicabat illis Christuz. Intendebant autem turbę his, quę a Philippo dicebant̄: vnanimiter audientes: ⁊ videntes signa quę faciebat. Multi enim eoruz qui habebant spiritus immundos: clamātes voce magna exibāt. Multi autez paralitici ⁊ claudi curati sunt. Factum est ergo gaudiū magnuz in illa ciuitate. Halleluiah.
℣. Emitte spiritum tuum ⁊ creabuntur, ⁊ renouabis faciem terre. Halleluiah. ℣. Paracletus spiritus quem mittet pater in nomine meo: ille vos docebit omnem veritatem. Secundum Lucam.
In illo tempore. Conuocatis Jesus duodecim apostolis: dedit illis virtutem ⁊ potestatem sup̄ omnia dęmonia: ⁊ vt languores curarēt. Et misit illos prędicare regnum dei: ⁊ sanare infirmos. Et ait ad illos. Nihil tuleritis in via: neqꝫ virgam, neqꝫ perā: neqꝫ panem, neqꝫ pecuniam: neqꝫ duas tunicas habeatis. Et in quacunqꝫ domuz intraueritis: ibi manete: ⁊ inde ne exeatis. Et quicūqꝫ non receperint vos: exeuntes de ciuitate illa: etiam puluerez pedū vestrorum excutite: in testimoniū supra illos. Egressi autem circuibant per castella: euangeliçantes ⁊ curantes vbiqꝫ. Credo. Offer.
Confirma hoc deus quod operatus es in nobis, a templo tuo qd̄ est in Hierusalem: tibi offerent reges munera hall'ah. Sec.
Munera quęsumus domine

oblata sanctifica: ⁊ corda nostra sancti spiritus illustratione emunda. Per do. eiusdem. Prefatio. Qui ascendens. ⁊ Communicantes. ⁊ Hanc igitur oblatio. Cōio.

Factus est repente de cęlo sonus aduenientis spiritus vehementis vbi erāt sedentes hallelu iah: ⁊ repleti sunt omnes spiritu sancto: loquentes magnalia dei hallelu iah hallelu iah. Postcommunio.

Sancti spiritus domine corda nostra mundet infusio: ⁊ sui roris intima aspersione fecundet. Per dominum no. eiusdem.

¶ Feria sexta. Officium.

Repleatur os meū laude tua halleluia: vt possim cantare: hallelu: gaudebunt labia mea dū cātauero tibi halleluiah: halleluiah. ℣. In te domine speraui nō confundar in ęternum: in iustitia tua libera me ⁊ eripe me. Gloria. Gloria in excelsis deo. Oratio.

Da quęsum⁹ ecclesię tuę misericors de⁹: vt spiritu sancto congregata: hostili nullaten⁹ incursione turbetur. Per. eiusdē.

ca. 2. Lectio actuum apostolorū.

In diebus illis. Aperiēs Petrus os suum dixit. Uiri israelitę, audite verba hęc. Jesum naçarenum virum approbatuz a deo in vobis virtutibus ⁊ prodigiis ⁊ signis: quę fecit per illum deus in medio vestri: sicut vos scitis: hunc definito consilio ⁊ pręscientia dei traditum per manus iniquorum affligentes, interemistis. Quem deus suscitauit solutis doloribus inferni: iuxta qđ impossibile erat teneri illum ab eo. Dauid eniz dicit in eum. Prouidebam dn̄m coram me semper: qm̄ a dextris est mihi ne commouear. Propter hoc lętatum est cor meum: ⁊ exultauit lingua mea: insuper ⁊ caro mea requiescet in spe: qm̄ non derelinques animaz meam in inferno: nec dabis sanctum tuum videre corruptionem. Notas mihi fecisti vias vitę: replebis me iocunditate cum facie tua. Halleluiah. ℣. Dum complerentur dies pentecostes: erant omnes pariter dicētes. Halleluiah. ℣. Ueni sancte spiritus, reple tuorum corda fidelium: ⁊ tui amoris in eis ignez accende. Secundum Lucam.

In illo tempore. Factum est in vna dierum: ⁊ Jesus sedebat docens. 5. ca. Et erant pharisęi sedentes, ⁊ legisdoctores qui venerant ex oī castello Galileę: ⁊ Judeę: ⁊ hierusalez: ⁊ virtus domini erat ad sanandum eos. Et ecce viri portantes in lecto hominem, q erat paralyticus: ⁊ querebant eū inferre, ⁊ ponere ante eum. Et nō inuenientes qua parte illuz infer-

rent prę turba: ascenderunt supra
tectum: ⁊ per tegulas submiserunt
illum cum lecto in medium ante
Jesum. Quorum fidem vt vidit,
dixit. Homo: remittũtur tibi pec
cata tua. Et cęperũt cogitarẽ scri-
bę ⁊ pharisęi dicẽtes. Quis ẽ hic,
qui loquitur blasphemias? Quis
potest dimittere peccata: nisi so-
lus deus? Ut cognouit autem Je
sus cogitationes eorum: respon-
dens dixit ad illos. Quid cogita
tis mala in cordibꝰ vestris? Quid
est facilius: dicere, dimittuntur ti
bi peccata: an dicere: surge ⁊ am-
bula? Ut autem sciatis quia filius
hominis habet potestatem in ter
ra dimittendi peccata: ait paraly
tico. Tibi dico, surge. Tolle lectũ
tuum: ⁊ vade in domum tuam. Et
confestim surgens coram illis: tu
lit lectũ in quo iacebat: ⁊ abijt in
domum suam: magnificans deũ.
Et stupor apprehendit oẽs: ⁊ ma-
gnificabãt deũ. Et repleti sunt ti-
more dicentes: quia vidimus mi-
rabilia hodie. Credo. Offerto.
Lauda anima mea dominũ: lau
dabo dominũ in vita mea: psallã
deo meo quãdiu ero hallã. Secre.
Sacrificia domine tuis obla
ta conspectibꝰ: ignis ille di
uinus assumat: qui discipulorum
Christi filij tui per spiritum san-
ctum corda succendit. Per eun-
dem. in vnitate eiusdẽ. Prefatio.
Qui ascendens. ⁊ Communican
tes. ⁊ Hanc igitur. Commu.
Spiritus vbi vult spirat: ⁊ vocẽ
eius audis halleluia: sed nescis vn
de veniat, aut quo vadat, hallã,
halleluia halleluia. Postcõ.
Sumpsimꝰ domine sacri do
na mysterij humiliter depre
cantes: vt quę in tui commemora
tione nos facere pręcepisti: in no-
strę proficiant infirmitatis auxi-
lium. Qui viuis ⁊ regnas in vni.

¶ Sabbato. Officium.


Haritas dei dif
fusa est in cordi
bus nostris hal
leluia: per inha
bitantem spiri
tum eius in no
hallã hallã. Ps.
Dñe deus salutis meę: in die cla-
maui ⁊ nocte coram te. Gloria p.
Gloria in excel. Quinq; orõnes
sequentes dicant sine Dñs vobis
cum. sed dicat Oremus. Oratio.
Mentibus nostris quęsumꝰ
domine spiritum sanctum
benignus infunde: cuius, ⁊ sapien
tia conditi sumus: ⁊ prouidentia
gubernamur. Per do. eiusdem.
Lectio Joelis prophe.
Hec dicit dñs deus. Effundã
de spiritu meo super omnem car
nem: ⁊ prophetabunt filij vestri, ⁊
filię vestrę. Senes vestri somnia
somniabunt: ⁊ iuuenes vestri visio
nes videbunt. Sed ⁊ super seruos
meos ⁊ ancillas meas: in diebus

illis effundam de spiritu meo: et dabo prodigia in celo sursum: et signa in terra deorsum: sanguinem, et ignem, et vaporem fumi. Sol convertetur in tenebras: et Luna in sanguinem antequam veniat dies domini magnus et horribilis. Et erit. Omnis quicunque invocaverit nomen domini: salvus erit. Halleluia. ℣. Emitte spiritum tuum et creabuntur: et renovabis faciem terre. non reiteretur Halleluia. post versus usque ad duo ultima: que solum post versus repetantur Oremus. Oratio.

ILlo nos igne quesumus domine spiritus sanctus inflammet: quem dominus noster Jesus Christus misit in terram: et voluit vehementer accendi. Qui tecum vivit et regnat in unitate eiusdem.

16.ca Lectio libri Deuteronomii.

IN diebus illis. Dixit Moyses filiis israel. Septem hebdomadas numerabis tibi a die qua falcem in segetem miseris: et celebrabis festum hebdomadarum domino deo tuo: oblationem spontaneam manus tue: quam offeres iuxta benedictionem domini dei tui. Et epulaberis coram domino deo tuo: tu, et filius tuus: et filia tua: et servus tuus: et ancilla tua: et levites, qui est intra portas tuas: et advena, ac pupillus, et vidua qui morantur vobiscum in loco quem elegerit dominus deus tuus: ut habitet nomen eius ibi. Et recordaberis quoniam servus fueris in Aegypto: custodiesque ac facies que precepta sunt. Solennitatem quoque tabernaculorum celebrabis per septem dies, quando collegeris de area, et de torculari fruges tuas. Et epulaberis in festivitate tua: tu, et filius tuus: et filia tua: et servus tuus: et ancilla tua: levites quoque, et advena, et pupillus, ac vidua: qui intra portas tuas sunt. Septem diebus domino deo tuo festa celebrabis in loco, quem elegerit dominus. Benedicetque tibi dominus deus tuus in cunctis frugibus tuis: et in omni opere manuum tuarum: erisque in letitia. Dicit dominus omnipotens. Halleluia. ℣. Loquebantur variis linguis apostoli magnalia dei. Oremus. Oratio.

DEus qui ad animarum medelam, ieiunii devotione castigari corpora precepisti: concede nobis propitius: et mente et corpore tibi semper esse devotos. Per domi.

Lectio libri deuteronomii.

IN diebus illis: Dixit Moy 28.ca ses. Audi israel, que ego precipio tibi hodie. Cum intraveris terram quam dominus deus tuus daturus est tibi possidendam: et obtinueris eam, atque habitaveris in illa: tolles de cunctis frugibus tuis primitias: et pones in cartallo: pergesque ad locum, quem dominus deus tuus elegerit: ut ibi invocetur nomen eius. Accedesque ad sacerdotem, qui fuerit in diebus illis: et dices ad eum.

Profiteor hodie coram domino
deo tuo: q exaudiuit nos: ⁊ respe-
xit humilitatem nostram: ⁊ labo-
rem atq; angustias: ⁊ eduxit nos
de egypto: i manu forti ⁊ brachio
extento: in ingēti pauore: in signis
atq; portentis: ⁊ introduxit ad lo
cum istum: ⁊ tradidit nobis terrā
lacte ⁊ melle manantem. Et iccir
co nunc offero primitias frugum
terrę: quam dñs dedit mihi. Et di
mittes eas in cōspectu dei tui. Et
adorato domino deo tuo: epula-
beris in omnibus bonis: quę dñs
de⁹ tuus dederit tibi. Halleluiah.
℣. Factus est repente de celo so
nus aduenientis spirit⁹ vehemen
tis. Oremus. Oratio.
Presta quesum⁹ omnipotēs
deus: vt salutaribus ieiuniis eru-
diti: ab omnibus etiam vitiis ab-
stinentes: propitiationem tuā fa
cilius impetrem⁹. Per dominū
nostrum. Lectio libri Leuitici.
ca. In diebus illis. Dixit domi
26. nus ad Moysen. Si in prę-
ceptis meis ambulaueritis: ⁊ mā
data mea custodieritis: ⁊ feceritis
ea: dabo vobis pluuias tempori-
bus suis: ⁊ terra gignet germen
suum: ⁊ pomis arbores replebun
tur. Apprehendet messium tritu-
ra vindemiam: ⁊ vindemia occu-
pabit sementē. Et comedetis pa
nem vestrū in saturitate: ⁊ absq;
pauore habitabitis ī terra vestra.
Dabo pacem in finibus vestris.
Dormietis: ⁊ non erit qui exter-
reat. Auferā malas bestias: ⁊ gla
dius non transibit terminos ve-
stros. Persequemini inimicos ve
stros: ⁊ corruent corā vobis. Per
sequent quinq; de vestris, centum
alienos: ⁊ centum ex vobis, decē
millia. Cadēt inimici vestri in cō
spectu vestro gladio. Respiciam
vos: ⁊ crescere faciam. Multipli
cabimini: ⁊ firmabo pactum meū
vobiscū. Et comedetis vetustissi
ma veterū: ⁊ vetera nouis super
uenientibus, proiicietis. Ponam
tabernaculum meū in medio ve
stri: ⁊ nō abiiciet vos anima mea.
Ambulabo inter vos, ⁊ ero vester
deus: vosq; eritis m eus populus.
Dicit dominus ops. Halleluia.
℣. Ueni sancte spūs, reple tuorū
corda fideliū, ⁊ tui amoris in eis
ignem accende. Oremus. Oratio.
Presta quesumus ops deus:
sic nos ab epulis carnalib⁹
abstinere: vt a vitiis ingruentib⁹
pariter ieiunemus. Per dominū.
Lectio Danielis prophete.
In diebus illis: Angelus do- 3. ca.
mini descendit cum Azaria ⁊ so-
ciis eius in fornacē: ⁊ excussit flam
mam ignis de fornace: ⁊ fecit me
dium fornacis quasi ventū roris
flantem. Flamma autē diffusa est
super fornacē cubitis quadragin
tanouem: ⁊ incendit quos reperit
iuxta fornacem de chaldeis mini
stros regis, qui eam incendebāt.

Illos autem omnino non tetigit
ignis: neq; cõtristauit: nec quicq̃
molestię intulit. Tunc hi tres, q̃si
ex vno ore laudabant, ⁊ glorifica-
bant, ⁊ benedicebant deum in for
nace, dicentes. Halleluia. ℣. Be
nedictus es domine deus patrũ
nostrorum: ⁊ laudabilis in secula.
Dñs vobiscum. Oremus. Oro.
Deus qui trib⁹ pueris miti
gasti flammas igniũ: con-
cede ꝓpiti⁹: vt nos famulos tuos
nõ exurat flamma vitiorũ. Per.
Lectio actuum apostolorũ.
In diebus illis: Cõuenit vni
uersa ciuitas audire verbum do-
mini. Videntes autem turbas iu
dei, repleti sunt çelo: ⁊ cõtradice-
bant his, quę a Paulo dicebãtur,
blasphemantes. Tunc constanter
Paulus ⁊ Barnabas dixerunt.
Vobis primum oportebat loqui
verbũ dei: sed qm̃ repellitis illud:
⁊ indignos vos iudicatis ęternę
vitę: ecce, conuertimur ad gẽtes.
Sic enĩ pręcepit nobis dñs. Po
sui te in lucem gentibus: vt sis in
salutem vsq; ad extremum terrę.
Audientes autem gentes, gauisę
sunt: ⁊ glorificabant verbum dñi.
Et crediderunt quotquot erant
pręordinati ad vitaz ęternã. Dis-
seminabatur autẽ verbũ dñi per
vniuersam regionem. Iudęi aũt
concitauerũt religiosas mulieres
⁊ honestas: ⁊ primos ciuitatis: ⁊
excitauerũt persecutionẽ in Pau
lum ⁊ Barnabaz, ⁊ eiecerunt eos
de finibus suis. At illi excusso pul-
uere pedum in eos: venerunt Ico
nium. Discipuli quoq; replebãn-
tur gaudio ⁊ spiritu sancto. Hal-
lelu iah. ℣. Laudate dominũ om
nes gentes: ⁊ collaudate eum om
nes populi. Secundum Lucam.
In illo tpe: Surgens Iesus ca.
de synagoga: introiuit in do 4.
mum Simonis. Socrus autẽ Si
monis tenebat magnis febribus.
Et rogauerunt illũ pro ea. Et stãs
super illam imperauit febri: ⁊ di-
misit illam. Et continuo surgens
ministrabat illis. Cum sol autem
occidisset: omnes qui habebãt in-
firmos varijs languoribus, duce-
bant illos ad eum. At ille singulis
man⁹ imponẽs, curabat eos. Exi
bant autez demonia a multis cla
mantia ⁊ dicentia: quia tu es fili⁹
dei. Et increpans, non sinebat ea
loqui: q: sciebant ipsum esse Chri
stum. Facta autem die: egressus,
ibat in desertuz locum: ⁊ turbę re-
quirebant eum. Et venerunt vsq;
ad ipsum: ⁊ detinebant illum, ne
discederet ab eis. Quibus ille ait.
Quia ⁊ alijs ciuitatibus oportet
me euangeliçare regnuz dei: quia
ideo missus suz. Et erat ꝓdicãs: in
synagogis galileę. Credo. Offer.
Domine deus salutis meę: in die
clamaui ⁊ nocte coram te: intret
oratio mea in cõspectu tuo domi-
ne hallelu iah. Secreta.

Ut accepta tibi sint domi-
ne nostra ieiunia: presta no
bis quesum⁹ huius munere sacra-
menti purificatum tibi pectus of
ferre. Per dominum. Prefatio.
Qui ascendens. Communican
tes. Hanc igitur. Communio.
Non vos relinquam orphanos
halleluiah: veniam ad vos iteruz
halleluiah: et gaudebit cor vestruz
halleluiah: halleluiah. Postcō.
Prebeant nobis domine di-
uinum tua sancta feruorem:
quo eorum pariter et actu delecte
mur et fructu. Per dominum no.

In festo scē Trinitatis. Offi.



Benedicta sit scā
trinitas atque
indiuisa vnitas:
cōfitebimur ei,
qz fecit nobis-
cum misericor
diam suam. V.
Benedicamus patrez et filium cū
sancto spiritu. Gloria patri et fi.
Gloria in excelsis deo. Oratio.
Omnipotēs sempiterne de⁹
qui dedisti famulis tuis in
confessione vere fidei eterne trini
tatis gloriam agnoscere: et in po-
tentia maiestatis adorare vnita-
tem: q̄s: vt eiusdez fidei firmitate:
ab omnibus semꝑ muniamur ad
uersis. Per do. Ad corinthios.
2. C. Fratres: Gaudete: perfecti
3. estote: exhortamini: idem sa
pite. Pacez habete: et deus pacis
et dilectionis erit vobiscum. Gra
tia domini nostri Jesu Christi: et
charitas dei: et cōmunicatio san-
cti spiritus: sit semper cum omni
bus vobis. Amē. R. Benedict⁹
es domine qui intueris abyssos: et
sedes super cherubin. V. Benedi
cite deum celi: quia fecit nobiscuz
misericordiam suam. Hallelu
iah. V. Benedictus es domine
deus patrum nostrorum: et lauda
bilis in secula. Sequentia.
Profitentes vnitatem: vene
remur trinitatem pari reue
rentia. Tres personas asserētes:
personali differentes: a se differen
tia. He dicuntur relatiue: cū sint
vnum substantiue: non tria princi
pia. Siue dicas tres vel tria: sim
plex tamen est vsia: non triplex es
sentia. Simplex esse simplex pos
se: simplex velle simplex nosse: cun
cta sunt simplicia. Pater proles
sacrum flamen: deus vnus et hi ta
men: habent quedā propria. Nō
vnius q̄ duarum: siue triuz perso
narum: minor efficacia. Una vir
tus vnum numen: vnus splendor
vnum lumen: hoc vna quod alia.
Patri proles est equalis: nec hoc
tollit personalis, amborum distin
ctio. Patri compar filioqz: spiri
talis ab vtroqz, ꝓcedit connexio.
Non humana ratione: capi pos
sunt he persone: nec harū descrip
tio. Non hic ordo tēporalis: nō
hic situs aut localis: reruz circum
scriptio.

scriptio. Nil in deo preter deuz: nulla causa preter eum: qui creat causalia. Effectiua vel formalis causa deus 7 finalis: sed nunq̄ materia. Digne loqui de personis: vim transcendit rationis: excedit ingenia. Quid sit gigni quid processus: me nescire sum ꝓfessus: sed fide non dubia. Nos in fide gloriemur: nos in vna modulemur: fi dei cōstantia. Trine sit laus vnitati: sit 7 simplex trinitati: sempiterna glia. Amē. Scdm Ioānē.

In illo tempore. Erat homo ex phariseis Nichodemus nomine: princeps iudeorum. Hic venit ad Iesum nocte: 7 dixit ei. Rabbi: scimus quia a deo venisti magister. Nemo enim potest hec signa facere, que tu facis: nisi fuerit deus cum eo. Respondit Iesus: 7 dixit ei. Amen amen dico tibi: nisi quis natus fuerit denuo: nō potest videre regnum dei. Dixit ad eum Nichodem⁹. Quomodo potest homo nasci cum sit senex? Nunquid potest in ventrem matris sue iterato itroire, 7 renasci? Respondit Iesus. Amen amē dico tibi: nisi quis renatus fuerit ex aqua 7 spiritu sancto: non potest introire in regnum dei. Quod natum est ex carne, caro est: 7 quod natum est ex spiritu, spiritus est. Non mireris: quia dixi tibi: oportet vos nasci denuo. Spiritus vbi vult spirat: 7 vocē eius audis: sed non scis vnde veniat, aut quo vadat. Sic est omnis qui nat⁹ est ex spiritu. Respondit Nichodem⁹: 7 dixit ei. Quomodo possunt hec fieri? Respondit Iesus: 7 dixit ei. Tu es magister i israel: 7 hec ignoras? Amē amen dico tibi: quia qđ scimus loquimur: 7 quod vidim⁹ testamur: 7 testimonium nostrum non accipitis. Si terrena dixi vobis, 7 non creditis: quo modo si dixero vobis celestia credetis? Et nemo ascendit in celum, nisi qui descendit de celo: filius hominis, qui est in celo. Et sicut Moyses exaltauit serpentē in deserto: ita exaltari oportet filiū hominis: vt omnis qui credit in ipsum non pereat: sed habeat vitam eternam. Credo in vnum. Offertorium.

Benedict⁹ sit de⁹ pr: vnigenitusq; dei filius: sanctus quoq; spiritus: q2 fecit nobiscū misericordiā suā.

Secreta.

Sanctifica que sumus domine deus: per tui sancti nominis inuocationez huius oblationis hostiam: 7 per eaz nosmetipsos tibi perfice munus eternum. Per domi. Prefatio. Qui cum vnigenito. Communio.

Benedicimus deum celi: 7 coraz omnibus viuentibus cōfitebimur ei: quia fecit nobiscum misericordiam suam. Postcommunio.

Proficiat nobis ad salutem corpis 7 anime domine de⁹ huius sacramenti susceptio: 7 sem

piternę sanctę trinitatis: eiusdēq; indiuiduę vnitatis cōfessio. Per
Per octauas, in missa de octaua.
Gloria in excelsis deo. ¶ Prefatio propria de trinitate dicitur.

¶ Jn festo corporis Christi. Officiū.



Jbauit eos ex adipe frumenti hallā: ⁊ de petra, melle saturauit eos: hallā hallā hallā. Ps. Exultate Deo adiutori nr̄o: iubilate deo Jacob. Gloria patri.

Gloria in excelsis deo. Oratio.

Deus q nobis sub sacramento mirabili, passionis tuę memoriam reliquisti: tribue q̄s: ita nos corporis ⁊ sanguinis tui sacra mysteria venerari: vt redemptionis tuę fructum in nobis iugiter sentiamus. Qui viuis ⁊ regnas.

j. xj. Lectio epistolę beati pauli apostoli ad corinth.

Fratres: Ego enim accepi a dn̄o, quod ⁊ tradidi vobis: quoniam dominus Jesus, in qua nocte tradebatur: accepit panem: ⁊ gratias agēs, fregit ⁊ dixit. Accipite ⁊ manducate. Hoc est corpus meum: quod pro vobis tradetur. Hoc facite in meam commemorationem. Similiter ⁊ calicē: postq̄ cęnauit dicēs. Hic calix, nouum testamentum est in meo sanguine. Hoc facite, quotiescūq; bibetis in meam commemorationem. Quotiescunq; enim manducabitis panem hunc, ⁊ calicem bibetis: mortem domini annunciabitis, donec veniat. Jtaq; quicunq; manducauerit panem: vel biberit calicem domini indigne: reus erit corporis ⁊ sanguinis domini. Probet autem seipsum homo: ⁊ sic de pane illo edat, ⁊ de calice bibat. Qui enim manducat ⁊ bibit indigne: iudicium sibi manducat ⁊ bibit: non diiudicans corpus domini. Gr. Oculi omnium in te sperant domine: ⁊ tu das escam illorum in tempore opportuno. V. Aperis tu manum tuam, ⁊ imples omne animal benedictione. Alleluia. V. Caro mea vere est cibus: ⁊ sanguis meus vere est potus: qui manducat meam carnem, ⁊ bibit meum sanguinem, in me manet ⁊ ego in eo. Sequentia.

Lauda sion saluatorem: lauda ducem ⁊ pastorē: in hymnis ⁊ canticis. Quantum potes tantum aude: q2 maior omni laude: nec laudare sufficis. Laudis thema specialis: panis viuus ⁊ vitalis: hodie proponitur. Quem in sacrę mensa cęnę: turbę fratrum duodenę: datum nō ambigitur. Sit laus plena sit sonora: sit iocunda sit decora: mentis iubilatio. Dies enim solennis agitur: in qua mensę prima recolitur: huius institutio. In hac mensa noui regis: nouum pascha nouę legis: phase vetus ter-

minat. Vetustatem nouitas: vmbram fugat veritas: noctē lux eliminat. Quod in cena Christ⁹ gessit: faciendum hoc expressit: in sui memoriam. Docti sacris institutis: panem, vinum, in salutis consecramus hostiam. Dogma datur christianis: q̄ in carnem transit panis: ⁊ vinum in sanguinem. Quod non capis, quod non vides: animosa firmat fides: preter rerum ordinem. Sub diuersis speciebus: signis tantum ⁊ non reb⁹: latent res eximię. Caro, cibus: sanguis, potus: manet tamē christus totus: sub vtrāq̄ specie. A sumente non concisus: non confractus, non diuisus: integer assumitur. Sumit vnus, sumunt mille: quantum isti, tantum ille: nec sumptus consumitur. Sumunt boni, sumunt mali: sorte tamen inequali: vitę, vel interitus. Mors est malis, vita bonis: vide paris sumptionis: q̄ꝫ sit dispar exitus. Fracto demum sacramento: ne vacilles, sed memento: tantū esse sub fragmento: quantum toto tegit̄. Nulla rei fit scissura: signi tantum fit fractura: qua, nec status nec statura, signati minuitur. Ecce panis angelorum: factus cibus viatorū: vere panis filiorum: non mittendus canibus. In figuris presignatur: cum Isaac immolatur: agn⁹ pasche deputatur: datur manna patribus. Bone pastor panis vere: Jesu nostri miserere: tu nos pasce, nos tuere: tu nos bona fac videre: in terra viuentium. Tu qui cuncta scis ⁊ vales: q nos pascis hic mortales: tuos ibi cōmēsales: coheredes ⁊ sodales, fac sanctoꝝ ciuium. Amen. Scdm Joannē. ca. 6

In illo tempore: Dixit Jesus turbis iudeorum. Caro mea vere est cibus: ⁊ sanguis me⁹ vere est potus. Qui mādūcat meā carnem: ⁊ bibit meum sanguinē: in me manet ⁊ ego in illo. Sicut misit me viuens pater: ⁊ ego viuo propter patrem. Et qui manducat me: ⁊ ipse viuet ꝓpter me. Hic est panis, qui de cęlo descēdit. Nō sicut manducauerunt patres vestri māna: ⁊ mortui sunt. Qui mā ducat hunc panem: viuet in eternum. Credo in vnum. Offerto.

Sacerdotes domini incensum ⁊ panes offerunt deo: ⁊ ideo sancti erunt deo suo: ⁊ non polluent nomen eius halleluia. Secreta.

Ecclesię tuę q̄s domine vnitatis ⁊ pacis ꝓpitius dona cōcede: quę sub oblatis munerib⁹ mystice designantur. Prefatio. Quia per incarnati. ⁊c. Cōio.

Quotiescunq̄ manducabitis panem hunc, ⁊ calicem bibetis: mortem dn̄i annunciabitis donec veniat: itaq̄, quicunq̄ mādūcauerit panem: vel biberit calicem dn̄i indigne: reus erit corporis ⁊ sanguinis dn̄i halleluia. Postcōio.

HAc nos quesumus domine diuinitatis tuę sempiterna fruitione repleri: quam preciosi corporis ⁊ sanguinis tui temporalis perceptio prefigurat. Qui.

Per octauas ⁊ in octaua corporis Christi dicatur missa sicut in festo simplici: cum Gloria in excelsis deo. ⁊ Credo. ⁊ prefatione. Quia per incarnati verbi myste.

¶ De orationibus dicendis infra octauam, vide in Ordinario.

¶ Dominica prima post festum Trinitatis. Officium.



Omine in tua misericordia speraui: exultauit cor meum in salutari tuo: cantabo domino q bona tribuit mihi. ℣. Usque quo dñe obliuisceris me in finem: vsque quo auertis faciem tuā a me? Gloria. Gloria in excelsis. Oratio.

DEus in te sperantium fortitudo: adesto ppitius inuocationibus nr̃is: ⁊ qr sine te nihil potest mortalis ĩfirmitas: p̃sta auxilium gratię tuę: vt in exequēdis mandatis tuis: ⁊ volūtate tibi, ⁊ actione placeamus. Per domi.

f.4 Lectio epis. beati Joannis apli.

CHarissimi: Deus charitas est. In hoc apparuit charitas dei in nobis: qm̃ filium suū vnigenitum misit deus in mundum: vt viuamus per eum. In hoc est charitas: non quasi nos dilexerimus deum: sed qm̃ ipse prior dilexit nos: ⁊ misit filium suum propitiationem pro peccatis nostris. Charissimi: si sic de⁹ dilexit nos: ⁊ nos debemus inuicem diligere. Deum nemo vidit vnq̃. Si diligamus inuicem, deus in nobis manet: ⁊ charitas eius in nobis perfecta est. In hoc cognoscim⁹ qm̃ in eo manem⁹, ⁊ ipse in nobis: qm̃ de spiritu suo dedit nobis. Et nos vidimus, ⁊ testificamus: qm̃ pater misit filium suum Saluatorē mundi. Quisquis confessus fuerit, qm̃ Jesus est filius dei: deus in eo manet, ⁊ ipse in deo. Et nos cognouimus ⁊ credidimus charitati, quā habet deus in nobis. Deus charitas est: ⁊ qui manet in charitate, in deo manet, ⁊ deus in eo. In hoc perfecta est charitas dei nobiscum vt fiduciam habeamus in die iudicij: quia sicut ille est: ⁊ nos sumus in hoc mūdo. Timor nō est in charitate: sed perfecta charitas foras mittit timorem: qm̃ timor penam habet. Qui autē timet: nō est perfectus in charitate. Nos ergo diligamus deum: qm̃ ipse prior dilexit nos. Siquis dixerit qm̃ diligo deum: ⁊ fratrem suum odit: mendax est. Qui enim non diligit fratrem suum quem videt: deum quē nō videt, quomodo potest diligere? Et hoc mandatum habemus

a deo: vt qui diligit deum diligat ⁊ fratrem suuz. ℟. Ego dixi domine, miserere mei: sana animaz meam quia peccaui tibi. ℣. Beatus qui intelligit super egenum ⁊ pauperem: in die mala liberabit eū dñs. Alleluia. ℣. Verba mea auribus percipe dñe, intellige clamorem meum. Secundū Lucā.

16.e In illo tēpore: Dicebat Jesus turbis Judeorum ⁊ phariseorum. Homo quidam erat diues: ⁊ induebatur purpura ⁊ bysso: ⁊ epulabatur quotidie splendide. Et erat quidam mendicus nomine Laçarus: qui iacebat ad ianuam eius vlceribus plenus: cupiens saturari de micis, quę cadebant de mensa diuitis: ⁊ nemo illi dabat. Sed ⁊ canes veniebant: ⁊ lingebant vlcera eius. Factuz est autem vt moreretur mendicus: ⁊ portaretur ab angelis in sinum Abrahe. Mortuus est autem ⁊ diues: ⁊ sepultus est in inferno. Eleuans autem oculos suos cuz esset in tormentis: vidit Abrahā a longe: ⁊ Laçarum in sinu eius. Et ipse clamans dixit. Pater Abrahā miserere mei: ⁊ mitte Lazarum, vt intingat extremuz digiti sui in aqua: vt refrigeret linguā meaz: quia crucior in hac flāma. Et dixit illi Abraham. Fili, recordare: qꝛ recepisti bona in vita tua: ⁊ Laçarus similiter mala. Nunc autez hic consolatur: tu vero cruciaris. Et in his omnib⁹, inter nos ⁊ vos Chaos magnum firmatum est: vt hi, qui volunt hinc trāsire ad vos non possint: neqꝫ inde huc transmeare. Et ait. Rogo ergo te pater: vt mittas eum in domum patris mei. Habeo enim quinqꝫ fratres: vt testet̄ illis: ne ⁊ ipsi veniāt in hunc locum tormentorum. Et ait illi Abraham. Habent Moysen ⁊ prophetas: audiāt illos. At ille dixit. Non pater Abraham: sed siquis ex mortuis ierit ad eos, pęnitentiam agent. Ait autem illi. Si Moysen ⁊ prophetas non audiunt: neqꝫ siquis ex mortuis resurrexerit, credēt. Credo. Offer.

Intende voci orationis meę: rex meus ⁊ deus meus: quoniam ad te orabo domine. Secreta.

Hostias nostras domine tibi dicatas placatus assume: ⁊ ad perpetuum nobis tribue prouenire subsidium. Per dominuz nostrum Jesum Christum filium tuum: qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate spiritus. Communio.

Narrabo omnia mirabilia tua: lętabor ⁊ exultabo in te: psallam nomini tuo altissime. Postcōio.

Tantis domine repleti muneribus: pręsta quęsumus: vt ⁊ salutaria dona capiam⁹: ⁊ a tua nunq̄ laude cessemus. Per dominum nostrum Jesum Christum filium tuuz: qui tecū viuit ⁊ regnat in vnitate spirit⁹ sancti deus: per.

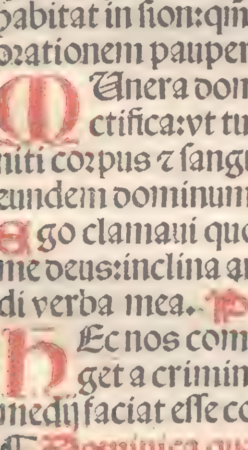
C Dominica secunda. Officium.



Actus est domi
nus protector
meus:⁊ eduxit
me in latitudi
nem:saluū me
fecit quoniam
voluit me. ℣.
Diligam te do
mine virtus mea:dominus firma
mentum meum ⁊ refugium meū:
⁊ liberator meus. Gloria patri ⁊.
Gloria in excelsis deo. Oratio.
Sancti nominis tui domine
timorem pariter ⁊ amorez
fac nos habere perpetuum: quia
nunq̄ tua gubernatione destituis:
quos in soliditate tue dilectionis
instituis. Per dominum nostrū.
Alias orationes vide in Ordina
rio: sic ⁊ in ceteris dominicis.
Lectio epl'e beati Joannis apli.
1.3 Charissimi. Nolite mirari:
si odit vos mundus. Nos
scimus quoniam translati sumus
de morte ad vitam:quoniam dili
gimus fratres. Qui non diligit:
manet in morte. Omnis qui odit
fratrem suū:homicida est. Et sci
tis:quoniaz omnis homicida nō
habet vitam eternaz in se manen
tem. In hoc cognouimus chari
tatem dei:qm̄ ille pro nobis ani
mam suam posuit:⁊ nos debemus
pro fratribus animā ponere. Qui
habuerit substantiam mundi hu
ius, ⁊ viderit fratrem suum neces
se habere: ⁊ clauserit viscera sua
ab eo:quomodo charitas dei ma
net in eo? Filioli mei, non diliga
mus verbo neq̄ lingua:sed opere
⁊ veritate. ℟. Ad dominum cū
tribularer clamaui, ⁊ exaudiuit
me. ℣. Domine, libera animam
meam a labijs iniquis, ⁊ a lingua
dolosa. Halleluia. ℣. Deus, iu
dex, iustus, fortis, ⁊ patiens: nun
quid irascetur per singulos dies?
Secundum Lucam.
In illo tempore: Dixit Je
sus discipulis suis similitudinem
hanc. Homo quidam fecit cenaz
magnā:⁊ vocauit multos. Et mi
sit seruum suum hora cene dicere
inuitatis vt venirent:quia iaz pa
rata sunt omnia. Et ceperūt simul
oēs excusare. Primus dixit illi.
Villaz emi:⁊ necesse habeo exire,
⁊ videre illam. Rogo te, habe me
excusatum. Et alter dixit. Juga
boum emi quinq̄:⁊ eo probare il
la. Rogo te:habe me excusatum.
Et alius dixit. Vxorē duxi:⁊ ideo
non possuz venire. Et reuersus ser
uus:nunciauit hec dn̄o suo. Tunc
iratus paterfamilias:dixit seruo
suo. Exi cito in plateas ⁊ vicos ci
uitatis:⁊ pauperes ac debiles: ce
cos ⁊ claudos, introduc huc. Et
ait seruus. Dn̄e, factum est vt im
perasti:⁊ adhuc locus est. Et ait dn̄s
seruo. Exi in vias ⁊ sepes:⁊ cōpel
le intrare, vt impleat domus mea.
Dico aūt vobis:q̄ nemo virorū

illorum qui vocati sunt, gustabit
cenam meam. Credo. Offerto.
Domine, conuertere, ⁊ eripe ani
mam meam: saluū me fac ꝑpter
misericordiam tuam. Secreta.
Oblatio nos domine tuo no
mini dicanda purificet: ⁊ de
die in diem, ad celestis vite trans
ferat actionem. Per do. Com.
Cantabo domino qui bona tri
buit mihi: ⁊ psallā nomini domi
ni altissimi. Postcommunio.
Sumptis muneribus domi
ne quesumus: vt cū frequen
tatione mysterii: crescat nostre sa
lutis effectus. Per dominum no.
¶ Dominica tertia. Officium.
Respice in me, ⁊
miserere mei do
mine: qm̄ vni
cus ⁊ pauper
sum ego: vide
hūilitatē meā
⁊ laborē meū:
⁊ dimitte oia
peccata mea deus me⁹. V. Ad te
dn̄e leuaui aiam meā, deus me⁹ in
te confido: non erubescā. Gloria.
Gloria in excelsis deo. Oratio.
Deprecationē nostram q̄s
dn̄e benignus exaudi: ⁊ qui
bus supplicandi p̄stas effectū: tri
bue defensionis auxiliū. Per do.
Lectio epl'e beati petri apostoli.
1.5 Charissimi: Hūiliamini sub
potēti manu dei: vt vos ex
altet in tpe visitatiōis. Omē solici
tudinē vestrā ꝓiicientes in eū: qm̄
ipsi cura est de vobis. Sobrii esto
te ⁊ vigilate: quia aduersarius ve
ster diabolus, tanq̄ leo rugiēs, cir
cuit querens quē deuoret. Cui re
sistite fortes in fide: scientes, ean
dem passionē ei, que in mūdo est,
vestre fraternitati fieri. Deus aūt
ois gratie, q vocauit nos in eter
nam suā gloriā, in Chr̄o Jesu, mo
dicū passos: ipse perficiet: ꝯfirma
bit: solidabitq̄. Ipsi gloria ⁊ im
periū i secula seculoꝝ. R. Iacta
cogitatū tuū in dn̄o: ⁊ ipse te enu
triet. V. Dum clamarē ad dn̄m
exaudiuit vocem meā ab his, q ap
propinquāt mihi. Alla. V. Di
ligā te dn̄e virtus mea: dn̄s firma
mentū meū: ⁊ refugiū meū: ⁊ libe
rator meus. Secundum Lucam.
In illo tpe: Erant appropin 15.
quantes ad Jesum Publi
cani ⁊ Peccatores: vt audirēt il
lum. Et murmurabant Pharisei
⁊ Scribe dicentes: qꝛ hic pctōres
recipit, ⁊ māducat cū illis. Et ait
ad illos parabolā istam, dicens.
Quis ex vobis homo, q habet cen
tum oues: ⁊ si perdiderit vnā ex il
lis: nōne dimittit nonagintanouē
in deserto: ⁊ vadit ad illā q̄ perie
rat: donec inueniat eā? Et cū inue
nerit eā: iponit in humeros suos,
gaudēs. Et veniēs domū: cōuocat
amicos ⁊ vicinos: dicēs illis. Cō
gratulamini mihi: qꝛ inueni ouē
meā q̄ perierat. Dico vobis: qꝛ ita

gaudiū erit in celo sup vno pcōre
penitentiā agente:q̄ sup nonagin
tanouē iustis:qui non indigent pe
nitentia. Aut que mulier habens
drachmas decē:7 si pdiderit drac
mam vnā:non ne accendit lucer
nam:7 euerrit domū:7 querit dili
gēter,donec inueniat? Et cū inue
nerit:cōuocat amicas 7 vicinas
dicēs. Cōgratulamini mihi:qr in
ueni drachmā,quā pdiderā. Ita
dico vobis:gaudiū erit corā ange
lis dei:super vno peccatore peni
tentiam agente. Credo. Offer.
Sperent in te oēs qui nouerunt
nomen tuum dn̄e:qm̄ non derelin
quis querētes te:psallite dn̄o qui
habitat in sion:qm̄ non est oblit⁹
orationem pauperum. Secreta.
Munera domine oblata san
ctifica:vt tui nobis vnige
niti corpus 7 sanguis fiant. Per
eundem dominum. Communio.
Ego clamaui quoniā exaudisti
me deus:inclina aurē tuā, 7 exau
di verba mea. Postcommunio.
Hec nos communio dn̄e pur
get a crimine:7 celestis re
medij faciat esse consortes. Per.
¶ Dominica quarta. Officium.



Ominus illu
minatio mea 7
salus mea, quē
timebo? domi
nus defensor vi
te mee, a quo
trepidabo? qui
tribulant me inimici mei:ipsi in
firmati sunt 7 ceciderūt. ℣. Si cō
sistant aduersum me castra:non ti
mebit cor meū. Gloria patri 7c.
Gloria in excelsis deo. Oratio.
Protector in te sperantium
deus:sine quo nihil est vali
dum,nihil sanctum:multiplica su
per nos misericordiam tuam:vt
te rectore,te duce:sic transeamus
per bona temporalia:vt nō amit
tamus eterna. Per dominū no
strum Iesum. Ad romanos.
Fratres: Existimo enim q
non sunt condigne passio
nes huius temporis: ad futuram
gloriā que reuelabitur in nobis.
Nam expectatio creature: reue
lationem filiorū dei expectat. Va
nitati enim creatura subiecta est
non volens:sed propter eum qui
subiecit eā in spe. Quia 7 ipsa crea
tura liberabitur a seruitute corru
ptionis:in libertatem glorie filio
rum dei. Scimus enim q omnis
creatura ingemiscit: 7 parturit
vsq̄ adhuc. Non solum autem il
la: sed 7 nos ipsi primitias spiri
tus habentes:7 ipsi intra nos ge
mimus,adoptionem filiorū dei
expectantes redemptionem cor
poris nostri. In Christo Iesu do
mino nostro. ℟. Propitius esto
domine peccatis nostris:nequan
do dicant gentes:vbi est deus eo
rum? ℣. Adiuua nos de⁹ salutaris
noster:7 propter honorem nomi

nis tui domine libera nos. Alla.
Dñe in virtute tua letabit rex:
et super salutare tuū exultabit ve
hementer. Secundum Lucam.
ca.6 IN illo tempore: Dixit Je
sus discipulis suis: Estote mi
sericordes: sicut et pater vester mi
sericors est. Nolite iudicare, et nō
iudicabimini. Nolite condemna
re, et non condēnabimini. Dimit
tite, et dimittemini. Date, et dabi
tur vobis. Mensuram bonam, et
confertam, et coagitatam, supef
fluentem: dabunt in sinum vestrū.
eadem quippe mensura, qua mēsi
fueritis: remetietur vobis. Dice
bat autem illis similitudinē. Nun
quid potest cecus cecum ducere?
Nonne ambo in foueam cadunt?
Non est discipulus sup magistrū.
Perfectus autē omnis erit: si sit
sicut magister eius. Quid autē vi
des festucam in oculo fratris tui:
trabem autē que in oculo tuo est,
non cōsideras? Aut quomodo po
tes dicere fratri tuo: frater, sine,
eijciam festucam de oculo tuo: ip
se, in oculo tuo trabē non vidēs?
Hypocrita: eijce primum trabē
de oculo tuo: et tunc perspicies: vt
educas festucam de oculo fratris
tui. Credo in vnum. Offertoriū.
Illumina oculos meos: ne vnq̄
obdormiam in morte: nequando
dicat inimicus meus: preualui ad
uersus eum. Secreta.
REspice dñe munera suppli
plicantis ecclesie: et saluti creden
tium: perpetua sanctificatione su
menda concede. Per do. Cōio.
Dñs firmamentum meum: et re
fugiū meū: et liberator meus: deus
meus: adiutor meus. Postcōio.
SAncta tua nos dñe sumpta
viuificēt: et misericordie sem
piterne preparēt expiatos. Per.
¶ Dominica quinta. Officium.
EXaudi domine
vocem meam
qua clamaui
ad te: adiutor
meus esto, ne de
relinquas me:
neq̄ despicias
me deus salutaris meus. ℣. Do
minus illuminatio mea et salus
mea: quē timebo? Gloria patri.
Gloria in excelsis deo. Oratio.
DA nobis domine quesumus:
vt et mundi cursus pacifice
nobis tuo ordine dirigat: et eccle
sia tua: trāquilla deuotione letet.
Lectio ep̄le beati petri apostoli.
CHarissimi: Omnes vnani 1.3
mes in oratiōe estote: com
patiētes: fraternitatis amatores.
misericordes: modesti: humiles.
Non reddentes malum pro ma
lo: vel maledictū pro maledicto:
sed ecōtrario benedicētes. Quia
in hoc vocati estis: vt benedictio
nem hereditate possideatis. Qui
enim vult vitam diligere, et vide
re dies bonos: coerceat linguam

suã a malo: ⁊ labia eiuʒ ne loquantur dolum. Declinet autem a malo, ⁊ faciat bonuʒ: inquirat pacẽ, ⁊ sequatur eam. Quia oculi domini sup iustos: ⁊ aures eius ad preces eorum. Vultus autem domini: super facientes mala. Et quis est qui vobis noceat: si boni ęmulatores fueritis? Sed ⁊ siquid patimini propter iustitiaʒ: beati. Timorem autem eorum ne timueritis: vt non conturbemini. Dominum autem christum sanctificate in cordib⁹ vestris. R. Protector noster aspice deuʒ: ⁊ respice super seruos tuos. V. Domine de⁹ virtutum exaudi preces seruorũ tuorum. Alleluia. V. In te dñe speraui non confundar in ęternũ: in iustitia tua libera me, ⁊ eripe me: inclina ad me aurẽ tuaʒ: accelera vt eripias me. Secundũ Lucam.

ca. 5 In illo tempore: Cum turbę irruerent in Iesum, vt audirent verbũ dei: ⁊ ipse stabat secus stagnum Geneçareth. Et vidit duas naues stantes secuʒ stagnuʒ: piscatores autem descenderant ⁊ lauabant retia. Ascendenʒ autem in vnam nauim, quę erat Simonis: rogauit euʒ a terra reducere pusilluʒ. Et sedens: docebat de nauicula turbas. Ut cessauit autem loqui: dixit ad Simonem. Duc in altum: ⁊ laxate retia vestra in capturam. Et respondens Simon: dixit illi. Preceptor, per totã noctez laborantes nihil cępimus: in verbo autem tuo laxabo rete. Et cum hoc fecissent: concluserũt piscium multitudinem copiosam. Rumpebatur autem rete eorum. Et annuerunt socijs, qui erant in alia naui: vt venirent: ⁊ adiuuarẽt eos. Et venerunt: ⁊ impleuerunt ambas nauiculaʒ: ita vt pene mergerentur. Quod cum videret Simon Petrus: procidit ad genua Iesu dicẽs. Exi a me: quia homo peccator sum dñe. Stupor enim circundederat eum, ⁊ omnes qui cum illo erant: in captura piscium, quam cęperant. Similiter autem ⁊ Iacobum, ⁊ Ioannẽ filios Zebedęi: qui erãt socij Simonis. Et ait ad Simonem Iesus. Noli timere: ex hoc iam homineʒ eriʒ capiens: Et subductis ad terraʒ nauibus: relictis omnib⁹, secuti sunt eum. Credo in vnum. Offer.

Benedicam dominum qui tribuit mihi intellectum: prouidebam dominum in conspectu meo semper: quoniaʒ a dextris est mihi ne commouear. Secreta.

Oblationibus qs dñe placare susceptis: ⁊ ad te nostraʒ etiam rebelles compelle propitius voluntates. Per dominum. Co.

Unam petij a domino: hanc requiram: vt inhabiteʒ in domo domini omnibus diebus vitę meę. Postco.

Mysteria nos domine sancta purificent

⁊ suo munere tueantur. Per dominum nostrum Jesum Christũ.

¶ Dominica sexta. Officium.



Dominus fortitudo plebis sue, ⁊ protector salutarium Christi sui est: saluũ fac populũ tuũ domine: ⁊ benedic hereditati tue: ⁊ rege eos vsqꝫ in seculum. ℣. Ad te domine clamabo deus meus ne sileas a me: neqñ taceas a me: ⁊ assimilabor descendentibus in lacum. Gloria. Gloria in excelsis deo. Oratio.

Deus qui diligẽtibus te, bona inuisibilia preparasti: infunde cordibꝰ nostris tui amoris affectũ: vt te in omnibus ⁊ super oia diligẽtes: promissiones tuas, que oẽ desiderium superant, consequamur. Per. Ad romanos.

ca.6 Fratres: Quicũqꝫ baptizati sumus in Christo Jesu: in morte ipsiꝰ baptizati sumus. Consepulti enim sumus cum illo ꝑ baptismum in morte: vt quomodo surrexit Christus a mortuis, ꝑ gloriam patris: ita ⁊ nos in nouitate vite ambulemus. Si enim complantati facti sumus similitudini mortis eiꝰ: simul ⁊ resurrectionis erimus. Hoc scientes: quia vetus homo noster simul crucifixus est: vt destruatur corpus peccati: vt vltra non seruiamꝰ peccato. Qui enim mortuus est: iustificatus est a peccato. Si autem mortui sumus cum Christo: credimꝰ, quia simul etiam viuemus cũ eo. Scientes, ꝙ Christus resurgẽs ex mortuis, iam non moritur: mors illi vltra non dominabit. Quod enim mortuus est peccato, mortuꝰ est semel: quod autem viuit: viuit deo. Ita ⁊ vos existimate vos quidẽ mortuos esse peccato: viuentes autem deo. In Christo Jesu domino nostro. ℟. Conuertere domine aliquantulum: ⁊ deprecare super seruos tuos. ℣. Domine, refugium factus es nobis, a generatione ⁊ ꝓgenie. Halleluia. ℣. Eripe me de inimicis meis deus meus: ⁊ ab insurgentibus in me libera me.

Secundum Matheum.

In illo tempore: Dixit Je ca.5
sus discipulis suis. Amen dico vobis: nisi abũdauerit iustitia vestra plus ꝙ̃ scribarum ⁊ phariseorũ: non intrabitis in regnum celorum. Audistis, quia dictũ est antiquis. Non occides. Qui autem occiderit: reus erit iudicio. Ego autẽ dico vobis: quia omnis qui irascit fratri suo: reus erit iudicio. Qui autẽ dixerit fratri suo racha: reus erit concilio. Qui autem dixerit fatue: reus erit gehenne ignis. Si ergo offers munus tuum ad altare: ⁊ ibi recordatus fueris: qꝛ frater tuus habet aliquid aduersum te: relinque ibi munus tuum ante

altare: ⁊ vade prius reconciliari fratri tuo. Et tunc veniēs: offeres munus tuum. Credo. Offerto.

Perfice gressus meos in semitis tuis, vt non moueantur vestigia mea: inclina aurem tuam, ⁊ exaudi verba mea: mirifica misericordias tuas, qui saluos facis sperantes in te domine. Secreta.

Propitiare domine supplicationibus nr̄is: ⁊ has oblationes famulorum famularumq; tuaruz, benignus assume: vt quod singuli obtulerunt ad honorez nominis tui: cunctis proficiat ad salutem. Per dominum no. Cōio.

Circuibo: ⁊ immolabo in tabernaculum eius hostiam iubilationis: cantabo ⁊ psalmum dicam domino. Postcōmunio.

Quos celesti dñe dono satiasti: presta quesumus: vt a nostris mundemur occultis: ⁊ ab hostiuz liberemur insidijs. Per dominū.

¶ Dominica septima. Officiū.



Omnes gentes plaudite manib⁹: iubilate deo in voce exultationis. Ps. Subiecit popul⁹ nobis: ⁊ gētes sub pedibus nostris. Gloria patri ⁊ fi.

Gloria in excelsis deo. Oratio.

Deus virtutum cuius est totum, quod est optimum: insere pectoribus nostris amorem tui nominis: ⁊ presta in nobis religionis augmentum: vt que sunt bona nutrias: ac pietatis studio, que sunt nutrita custodias. Per dominum no. Ad roma.

Fratres: Humanū dico propter infirmitatez carnis vestre. Sicut enim exhibuistis membra vestra seruire immunditie, ⁊ iniquitati ad iniquitatē: ita nunc exhibete mēbra vestra seruire iustitie in sanctificationem. Cū enī serui essetis peccati: liberi fuistis iustitie. Quem ergo fructū habuistis tunc in illis: in qbus nunc erubescitis? Nam finis illorum mors est. Nūc vero liberati a peccato: serui autem facti deo: habetis fructum vestrum in sanctificationē: finem vero vitam eternam. Stipendia enim peccati, mors. Gratia autez dei: vita eterna. In christo Iesu, domino nostro. Gr. Venite filij audite me: timorez domini docebo vos. V. Accedite ad eū ⁊ illuminamini: ⁊ facies vestre nō confundentur. Alleluia. V. Te decet hymnus Deus in sion: ⁊ tibi reddetur votum in hierusalē.

Secundum Marcum.

In illo tempore: Cum turba multa esset cuz Iesu: nec haberēt quod manducarent: conuocatis discipulis ait illis. Misereor sup turbam, quia ecce iam triduo sustinent me: nec habent, quod manducent. Et si dimisero eos ieiunos

in domum suam: deficiét in via.
Quidam enim ex eis: de longe ve
nerunt. Et responderunt ei disci-
puli sui. Unde istos poterit quis
hic saturare panibus in solitudine?
Et interrogauit eos. Quot panes
habetis? Qui dixerunt. Septem.
Et precepit turbe discumbere sup
terram. Et accipiens septem pa-
nes: gratias agés, fregit, et dabat
discipulis suis, vt apponerent. Et
apposuerunt turbe. Et habebant
pisciculos paucos: et ipsos bene-
dixit: et iussit apponi. Et máduca-
uerunt: et saturati sunt. Et sustu-
lerunt quod superauerat de frag-
mentis: septem sportas. Erát au-
tem q manducauerunt, quasi qua
tuor millia: et dimisit eos. Credo
in vnum deum. Offertorium.
Sicut in holocaustum arietum, et
taurorum: et sicut in millibus agno
rum pinguium: sic fiat sacrificium
nostrum in conspectu tuo hodie:
vt placeat tibi: quia non est confu
sio confidentibus in te domine.
Propitiare dñe Secreta.
supplicationibus nostris: et
has populi tui oblatióes benignus
assume: et vt nullius sit irritum vo
tum: nullius vacua postulatio: p̄sta,
vt qđ fideliter petimus: efficaciter
consequamur. Per. Communio.
Inclina domine aurem tuá: acce
lera vt eruas nos. Postcómunio.
Repleti sumus domine mu-
neribus tuis: tribue quesu-
mus: vt eorum et mundemur effe-
ctu: et muniamur auxilio. Per do
minum nostrum Jesum Christū.

¶ Dominica octaua. Officium.



Suscepimus deus
misericordiam
tuam in medio
templi tui: sm
nomé tuum deus,
ita et laus tua in
fines terre: iusti
tia, plena est dextera tua. ℣. Ma
gnus dominus et laudabilis nimis:
in ciuitate dei nostri, in móte san-
cto eius. Gloria patri et filio et spi.
Gloria in excelsis deo. Oratio.
Deus cuius prouidentia in
sui dispositione nó fallit: te
supplices exoramus: vt noxia cun-
cta submoueas: et oia nobis p̄futu
ra cócedas. Per. Ad corinthios.
Fratres: Debitores sumus, c.8.
non carni: vt sm carné viua
mus. Si enim sm carnem vixeri-
tis: moriemini. Si autem spiritu,
facta carnis mortificaueritis: vi-
uetis. Quicunq enim spiritu dei
aguntur: hi filij dei sunt. Non enim
accepistis spiritum seruitutis ite-
rum in timore: sed accepistis spi-
ritum adoptionis filiorum: in quo
clamamus, abba, pater. Ipse enim
spiritus testimonium reddit spiri
tui nostro: q sumus filij dei. Si aũt
filij: et heredes. Heredes quidem
dei: coheredes autem Christi. ℟.
Esto mihi in deum protectoré: et in

locum refugii: vt saluum me facias. ℣. Deus in te speraui: domine, non confundar in eternum. Alleluia. ℣. Attendite popule meus legem meam.

c.7 ¶ Secundum Mattheum.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis. Attendite a falsis prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ouium: intrinsecus autem sunt lupi rapaces. A fructibus eorum: cognoscetis eos. Nunquid colligunt de spinis vuas: aut de tribulis ficus? Sic omnis arbor bona, fructus bonos facit: mala autem arbor: fructus malos facit. Non potest arbor bona, fructus malos facere: neque arbor mala, fructus bonos facere. Omnis arbor, que non facit fructum bonum, excidetur: et in ignem mittetur. Igitur, ex fructibus eorum cognoscetis eos. Non omnis, qui dicit mihi domine, domine: intrabit in regnum celorum. Sed qui facit voluntatem patris mei qui in celis est: ipse intrabit in regnum celorum. Credo in vnum. Offertorium.

Populum humilem saluum facies domine: et oculos superborum humiliabis: quoniam quis deus preter te domine? Secreta.

Deus qui legalium differentiam hostiarum vnius sacrificii perfectione sanxisti: accipe sacrificium a deuotis tibi famulis: et pari benedictione sicut munera Abel sanctifica: vt quod singuli obtulerunt ad maiestatis tue honorem: cunctis proficiat ad salutem. Per dominum. Communio.

Gustate, et videte quoniam suauis est dominus: beatus vir qui sperat in eo. Postcommunio.

Tua nos domine medicinalis operatio: et a nostris peruersitatibus clementer expediant et ad ea que sunt recta perducat. Per.

¶ Dominica nona. Officium.

Ecce deus adiuuat me, et dominus susceptor anime mee: auerte mala inimicis meis: et in veritate tua disperde illos protector meus domine. ℣. Deus in nomine tuo saluum me fac: et in virtute tua iudica me. Gloria patri. Gloria in excelsis.

Largire nobis quesumus domine semper spiritum cogitandi que recta sunt, propitius et agendi: vt qui sine te esse non possumus: secundum te vincere valeamus. Per. Ad corinthios.

Fratres: Non simus concupiscentes malorum: sicut et illi concupierunt. Neque idololatre efficiamini: sicut quidam ex ipsis: quemadmodum scriptum est. Sedit populus manducare et bibere: et surrexerunt ludere. Neque fornicemur, sicut quidam ex ipsis fornicati sunt: et ceciderunt vna die viginti tria millia. Neque tentemus Christum

sicut quidam eorum tentauerunt: & a serpentibus perierunt. Neq; murmuraueritis: sicut quidaz eorum murmurauerunt: & perierūt ab exterminatore. Hęc autez omnia in figura contingebant illis. Scripta sunt autez ad correctionem nostram: in quos fines seculorum deuenerūt. Itaq; qui se existimat stare: videat ne cadat. Tentatio vos nō apprehēdat: nisi humana. Fidelis autem deus est: qui non patietur vos tentari, supra id quod potestis: sed faciet cum tentatione etiam prouentuz, vt possitis sustinere. R. Domine dominus noster, q̄ admirabile ē nomē tuum in vniuersa terra? V. Quoniam eleuata est magnificētia tua super cęlos. Alleluia. V. Propitius esto domine peccatis nostris: ne qn̄ dicant gentes: vbi est deus eorum? Secundum Lucam.

Lu. 16 In illo tēpore: Dixit Jesus discipulis suis: parabolam hanc. Homo quidam erat diues, q habebat villicum: & hic diffamatus est apud illuz: quasi dissipasset bona illius. Et vocauit illuz: & ait illi. Quid hoc audio de te? Redde rationem villicationis tuę. Iā enim nō poteris villicare. Ait autem villicus intra se. Quid faciā: quia dominus meus aufert a me villicationem? Fodere nō valeo: mēdicare erubesco. Scio quid faciam: vt cum amotus fuero a villicatione: recipiant me in domos suas. Cōuocatis itaq; singulis debitoribus domini sui: dicebat primo. Quantū debes domino meo? At ille dixit? Centum cados olei. Dixitq; illi. Accipe cautionē tuā & sede cito: & scribe quinquagita. Deinde alio dixit. Tu vero quantum debes? Qui ait. Centum choros tritici. Ait illi. Accipe literas tuas: & scribe octoginta. Et laudauit dominus villicuz iniquitatis: quia prudenter fecisset: q2 filij huius seculi, prudentiores filijs lucis, in generatiōe sua sunt. Et ego vobis dico. Facite vobis amicos de mámona iniquitatis: vt cum defeceritis: recipiant vos in ęterna tabernacula. Credo. Offertoriū.

Iustitię domini rectę lętificantes corda: & iudicia eius dulciora super mel & fauum: nā & seruus tuus custodiet ea. Secreta.

Suscipę munera q̄s dn̄e, quę tibi de tua largitate deferimus: vt hęc sacrosancta mysteria: gratię tuę operāte virtute, pręsentis vitę nos conuersatione sanctificēt: & ad gaudia sempiterna perducant. Per dominum. Co[mmunio].

Primum quęrite regnum dei: & omnia adijcientur vobis, dicit dominus. Postcommunio.

Sit nobis domine reparatio mentis & corporis cęleste mysteriuz: vt cuius exequimur actionē: sentiamus effectum. Per domi.

¶ Dominica decima. Officiuz.



Cum clamarez ad dñm exaudiuit vocem meã ab his qui appropinquãt mihi:⁊humiliauit eos qui est ante secula:⁊ manet in eternum:iacta cogitatum tuum in domino:⁊ ipse te enutriet. ℣. Exaudi deus orationem meam,⁊ ne despexeris deprecationem meaz:intende mihi ⁊ exaudi me. Gloria patri ⁊ filio. Gloria in excelsis deo. Oratio.

Pateant aures misericordie tue dñe pcibus supplicãtiũ: ⁊ vt petẽtib⁹ desiderata cõcedas: fac eos,que tibi sunt placita postulare. Per do. Ad corinthios.

1,12 Fratres:Scitis qm̃ cuz gentes essetis:ad simulacra muta prout ducebamini eũtes. Ideo notum vobis facio:ꝙ nemo in spiritu dei loquens dicit anathema Jesu. Et nemo potest dicere dñs Jesus:nisi in spiritu sancto. Diuisiones vero gratiarum sunt : idez autem spiritus. Et diuisiones ministrationum sunt:idem autẽ dñs. Et diuisiones operationum sunt: idem vero deus:qui operatur omnia in omnibus. Unicuiqꝫ autem datur manifestatio spirit⁹:ad vtilitatem. Alij quidem per spirituz datur sermo sapientie. Alij autez sermo scientie:ſm eundem spiritum. Alteri fides:in eodem spiritu. Alij gratia sanitatũ:in vno spiritu. Alij operatio virtutum. Alij pphetia. Alij discretio spirituũ. Alij genera linguaruz. Alij interpretatio sermonum. Hec autem omnia operatur vnus atqꝫ idem spiritus: diuidens singulis:prout vult. ℟. Custodi me domine vt pupillam oculi:sub vmbra alaruz tuarum protege me. ℣. De vultu tuo iudicium meum prodeat:oculi tui videant equitates. Alleluia. ℣. Exultate deo adiutori nostro : iubilate deo Jacob: sumite psalmum iocundum cũ cythara.

Secundum Lucam.

In illo tempore: Cuz appropinquaret Jesus hierusalem: videns ciuitatem fleuit super illam dicens. Quia si cognouisses ⁊ tu. Et quidem in hac die tua, que ad pacem tibi:nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis. Quia venient dies in te:⁊ circũdabũt te inimici tui vallo:⁊ circumdabunt te:⁊ coangustabunt te vndiqꝫ:⁊ ad terram prosternent te:⁊ filios tuos qui in te sunt. Et non relinquent in te lapidem super lapidem:eo ꝙ nõ cognoueris tẽpus visitationis tue. Et ingressus in tẽplum : cepit eiicere vendentes ⁊ ementes:dicens illis. Scriptũ est:qꝛ domus mea domus orationis est. Uos autem fecistis illam speluncam latronum. Et erat docens quotidie in templo. Oratio

Credo in vnum. **Offertorium.** Ad te dñe leuaui animam meã: deus meus in te confido, non erubescã: neqȝ irrideant me inimici mei: etenim vniuersi q̃ te expectãt non confundentur. **Secreta.** Concede nobis hęc q̃s domine frequẽtare mysteria: q2 quotiẽs huius hostię cõmemoratio celebrat̃: opus nr̃ę redẽptionis exercetur. Per. **Cõmunio.** Acceptabis sacrificium iustitię: oblationes ꝛ holocausta: super altare tuum domine. **Postcõio.** Tui nobis dñe communio sacramenti: ꝛ purificationem conferat: ꝛ tribuat vnitatẽ. Per.

¶ **Dominica vndecima. Offiñ.**



Deus in loco sancto suo: deꝰ qui inhabitare facit vnanimes in domo: ipse dabit virtutem ꝛ fortitudinẽ plebi sue. ℣. Exurgat deꝰ ꝛ dissipent̃ inimici eius: ꝛ fugiant qui oderũt eũ a facie eius. Gloria patri ꝛ fi. Gloria in excelsis deo. **Oratio.** Deus qui omnipotentiam tuam parcendo maxime, ꝛ miserando manifestas: multiplica super nos gratiam tuam: vt ad tua promissa currentes: cęlestium bonorum facias esse consortes. Per do. **Ad corinthios.** Fratres: Notum vobis facio euangelium quod prędicaui vobis: quod ꝛ accepistis: in quo ꝛ statis: per quod ꝛ saluamini: qua ratione prędicauerim vobis si tenetis: nisi frustra credidistis. Tradidi enim vobis in primis quod ꝛ accepi: qm̃ christus mortuus est pro peccatis nostris s̃m scripturas: ꝛ quia sepultus est: ꝛ quia resurrexit tertia die secundum scripturas: ꝛ quia visus est cephę: ꝛ post hęc vndecim. Deinde visus est plusq̃ȝ quingentis fratribus simul: ex quibus multi manent vsqȝ adhuc: quidam autem dormierunt. Deinde visus est Jacobo: deinde apostolis omnibus. Nouissime autem omnium tanq̃ȝ abortiuo: visus est ꝛ mihi. Ego enim sum minimus apostolorum: qui non sum dignus vocari apostolus: qm̃ persecutus sum ecclesiam dei. Gratia autem dei sum id, quod sum. Et gratia eius in me vacua non fuit. ℟. In deo sperauit cor meum ꝛ adiutus sum: ꝛ refloruit caro mea: ꝛ ex voluntate mea confitebor illi. ℣. Ad te domine clamaui: deus meꝰ ne sileas ne discedas a me. **Alle.** ℣. Dñe deus salutis mee: in die clamaui ꝛ nocte corã te. **Secundum Lucã.**

In illo tẽpore: Dixit Jesus ca. 18
ad quosdam qui in se confidebant tanq̃ȝ iusti: ꝛ aspernabant̃ cęteros: parabolam istam. Duo homines ascenderunt in templũ vt orarẽt: vnus phariseus: ꝛ alter

publican⁹. Phariseus stans: hec
apud se orabat. Deus, grãs ago
tibi: quia non sum sicut ceteri ho-
minuz: raptores: iniusti: adulteri:
velut etiam hic publicanus. Ieiu
no bis in sabbato: decimas do om
nium que possideo. Et publican⁹
a longe stans: nolebat nec oculos
ad celum leuare: sed percutiebat
pectus suum dicens. Deus, propi
tius esto mihi peccatori. Amen
dico vobis: descendit hic iustifica
tus in domum suaz ab illo. Quia
omnis qui se exaltat humiliabi-
tur: ⁊ qui se humiliat exaltabitur.
Credo in vnum. Offertorium.
Exaltabo te domine quoniaz su-
scepisti me: nec delectasti inimi-
cos meos super me: domine cla-
maui ad te, ⁊ sanasti me. Secreta.
Tibi domine sacrificia dica-
ta reddantur: que sic ad ho-
norem nominis tui deferenda tri
buisti: vt eadem remedia fieri no-
stra prestares. Per dominum no
strum Jesum Christũ filium tuũ:
qui tecum viuit. Communio.
Honora dominuz de tua substan-
tia: ⁊ de primitijs frugum tuaruz:
vt impleant horrea tua saturita-
te: ⁊ vino torcularia redundabũt.
Quesumus Postcõio.
domine de⁹ noster: vt quos
diuinis reparare non desinis sa-
cramentis: tuis non destituas be-
nignus auxilijs. Per dominum
nostrum Jesum Christum filiuz.

Dominica.xij. Officium.
Deus in adiuto-
rium meum in
tẽde: dñe ad ad
iuuandum me
festina: confun 7.
dantur ⁊ reue
reãtur inimici
mei, q querunt animam meaz.
Auertant retrorsuz ⁊ erubescant:
qui cogitant mihi mala. Gloria.
Gloria in excelsis. Oratio.
Omnipotens sempiterne deus: qui
abundantia pietatis tue: ⁊ merita
supplicum excẽdis, ⁊ vota: effun
de super nos misericordiam tuã:
vt dimittas que conscientia me
tuit: ⁊ adijcias qd oratio non pre
sumit. Per do. Ad corin.
Fratres: Fiduciam talẽ ha
bemus per Christũ ad deũ:
non q sufficiẽtes simus cogitar
aliqd a nobis, quasi ex nobis: sed
sufficientia nr̃a ex deo est. Qui
idoneos nos fecit ministros no
testamenti: non litera, sed spiritu
Litera enim occidit: spũs aũt vi
uificat. Quod si ministratio mo
tis literis deformata in lapidib
fuit in gloria: ita vt nõ possent in
tendere filij israel in faciẽ Moysi
pp gloria vultus eius que eua
tur: quõ non magis ministra
spũs erit in glĩa? Nam si minist
tio damnatiõis in gloria est: mu
to magis abundat ministeriũ
tie in gloria. ℟. Benedicã d

in oī tpe: semp laus ei⁹ in ore meo. [Ps.] In dño laudabit̄ aīa mea: audiant mãsueti ⁊ letent̄. [Alleluia.] Alla. Dñe refugiū factus es nobis: a generatiōe ⁊ ꝓgenie. [Euangelium.]

7. In illo tpe: Exiens Jesus de finibus tyri: venit per Sydonez ad mare galilee: inter medios fines Decapoleos. Et adducūt ei surduz ⁊ mutū: ⁊ deprecabant̄ eū: vt imponat illi manū. Et apprehendens eū de turba seorsum: misit digitos suos in auriculas eius: ⁊ expuens, tetigit linguā eius. Et suspiciens in celū, ingemuit, ⁊ ait. Effeta: qđ est adaperire. Et statiz aperte sunt aures eius: ⁊ solutū est vinculū lingue eius: ⁊ loquebat̄ recte. Et p̄cepit illis: ne cui diceret. Quanto aūt eis precipiebat: tāto magis plus p̄dicabant: ⁊ eo amplius admirabant̄ dicētes. Bene oia fecit: ⁊ surdos fecit audire: ⁊ mutos loqui. Credo. [Offertorium.]

Peccat⁹ est Moyses in cōspectu dñi dei sui ⁊ dixit: quare dñe irasceris i populo tuo? parce ire animi tui: memento Abraham, Isaac, ⁊ Jacob: quibus iurasti dare terrā fluentem lac ⁊ mel: ⁊ placatus factus est dñs de malignitate, quaz dixit facere populo suo. [Secreta.]

Respice qs dñe nostram ꝓpitius seruitutē: vt qđ offerimus, sit tibi mun⁹ acceptū: ⁊ sit nr̄e fragilitati subsidiū. Per. [Co.io.]

De fructu operū tuoꝝ dñe satiabitur terra: vt educas panem de terra: ⁊ vinum letificet cor hois vt exhilaret faciē in oleo: ⁊ panis cor hominis confirmet. Postcō.

Sentiamus dñe quesum⁹ tui perceptione sacramēti subsidiū mentis ⁊ corpis: vt in vtroq; saluati: celestis remedij plenitudine gloriemur. Per dominuz no.

¶ Dominica .xiii. Officium.

Respice domine in testamentuz tuuz: ⁊ animas pauperum tuorum ne derelinquas in finem: exurge domie, ⁊ iudica causam tuam: ⁊ ne obliuiscaris voces querentiuz te. Ps. Ut quid deus repulisti in finem: irat⁹ est furor tuus super oues pascue tue? Gloria. Gloria i excel. Oro.

Omnipotens ⁊ misericors deus: de cui⁹ munere venit, vt tibi a fidelibus tuis, digne ⁊ laudabiliter seruiatur: tribue quesumus nobis: vt ad promissiones tuas sine offensiōe curram⁹. Per dominum no. [Ad galathas.]

Fratres: Abrahe dicte sunt 3.
promissiones: ⁊ semini ei⁹. Non dicit ⁊ seminibus quasi in multis: sed quasi in vno: ⁊ semini tuo qui est Christus. Hoc autem dico testamentum confirmatum a Deo: que post quadringentos et triginta annos facta est lex:

non irritum facit ad euacuandaz
promissionem. Nam si ex lege he
reditas: iam non ex promissione.
Abrae autem per repromissionez
donauit deus. Quid igitur lex? Pro
pter transgressionez posita est: do
nec veniret semē cui promiserat:
ordinata p angelos in manu me-
diatoris. Mediator autem vnius
non est: deus autem vnus est. Lex
ergo aduersus promissa dei? Ab-
sit. Si enim data esset lex, que pos
set viuificare: vere, ex lege esset iu-
stitia. Sed cōclusit scriptura om-
nia sub peccato: vt promissio ex fi
de Jesu Christi daretur credenti
bus. ℟. Respice domine in testa
mentum tuum: ⁊ animas paupe-
rum tuorum ne obliuiscaris in fi-
nem. ℣. Exurge domine ⁊ iudica
causam tuam: memor esto obpro
brij seruorum tuorum. Alleluia.
℣. Venite exultemus domino:
iubilemus Deo salutari nostro.

Secundum Lucam.

ca.10 In illo tēpore: Dixit Jesus
discipulis suis: Beati oculi, qui vi
dent que vos videtis. Dico enim
vobis: q multi prophete ⁊ reges
voluerūt videre, que vos videtis:
⁊ non viderūt: ⁊ audire, que audi-
tis: ⁊ non audierunt. Et ecce qui-
dam legisperitus surrexit: tentās
illum ⁊ dicens. Magister: quid fa
ciendo, vitā eternā possidebo?
At ille dixit ad eūz. In lege, quid
scriptū est? Quomodo legis? Ille
respondens dixit. Diliges domi-
num deum tuū ex toto corde tuo:
⁊ ex tota anima tua: ⁊ ex omnib⁹
viribus tuis: ⁊ ex omni mēte tua:
⁊ proximum tuum sicut teipsum.
Dixitq3 illi. Recte respondisti.
Hoc fac ⁊ viues. Ille autem vo-
lens iustificare seipsuz: dixit ad Je
sum. Et quis est meus proximus?
Suspiciens autem Jesus, dixit.
Homo quidam descendebat ab
hierusalez in Hierico: ⁊ incidit in
latrones. Qui etiam despoliaue-
runt eum: ⁊ plagis impositis abie-
runt: semiuiuo relicto. Accidit au-
tem vt sacerdos quidam descen-
deret eādem via: ⁊ viso illo prete-
riuit. Similiter ⁊ Leuita, cum es-
set secus locum: ⁊ videret eū, per
transijt. Samaritanus autez qui-
dam iter faciens: venit secus eū:
⁊ videns eum, misericordia mot⁹
est. Et appropians, alligauit vul-
nera eius: infundens oleum ⁊ vi-
num. Et imponens illū in iumen-
tum suum duxit in stabulum: ⁊ cu-
ram eius egit. Et altera die pro-
tulit duos denarios: ⁊ dedit sta-
bulario: ⁊ ait. Curam illius habe:
⁊ quodcunq3 supererogaueris: ego
cum rediero, reddam tibi. Quis
horum trium videtur tibi proxi-
mus fuisse illi, qui incidit in latro-
nes? At ille dixit. Qui fecit miseri-
cordiam in illū. Et ait illi Jesus.
Vade: ⁊ tu fac similiter. Credo
in vnum deum. Offertori

In te speraui domine: dixi, tu es deus meus: in manibus tuis tempora mea. Secreta.

Hostias quesumus dñe propitius intende: quas sacris altaribus exhibem⁹: vt nobis indulgentiam largiendo: tuo nomini dent honorem. Per dominum. Cõio.

Panem de celo dedisti nobis domine: habentem omne delectamentum: ⁊ omnem saporem suauitatis. Postcommunio.

Uiuificet nos quesumus domine huius participatio sctã mysteriis: ⁊ pariter nobis expiationẽ tribuat, ⁊ munimen. Per dominum nostrum Jesum Christum.

¶ Dominica. xiiii. Officium.



Protector noster aspice de⁹: ⁊ respice in faciez Christi tui: quia melior est dies vna i atriis tuis super millia. ℣. Quam dilecta tabernacula tua domine virtutum. Gloria.

Gloria in excelsis deo. Oratio.

Omnipotẽs sempiterne de⁹: da nobis fidei, spei, ⁊ charitatis augmentuz: ⁊ vt mereamur assequi quod promittis: fac nos amare quod precipis. Per dominum nostrum. Ad galathas.

Fratres: Spiritu ambulate: ⁊ desideria carnis non perficietis. Caro eniz concupiscit aduersus spiritum: spiritus autẽ aduersus carnem. Hec enim sibi inuicem aduersant: vt non quecũqȝ vultis, illa faciatis. Quod si spiritu ducimini: nõ estis sub lege. Manifesta autem sunt opera carnis: que sunt: fornicatio: immunditia: ipudicitia: luxuria: auaritia: idolorum seruitus: veneficia: inimicitie: cõtentiones: emulationes: ire: rixe: dissensiones: secte: inuidie: homicidia: ebrietates: comessationes: ⁊ his similia: que predico vobis, sicut predixi: quoniam qui talia agunt: regnum dei non consequentur. Fructus autem spiritus est: charitas: gaudiuz: pax: patientia: longanimitas: bonitas: benignitas: mansuetudo: fides: modestia: cõtinentia: castitas: aduersus huiusmodi non est lex. Qui autez sunt Christi: carnem suam crucifixerunt cum vitiis ⁊ concupiscentiis. ℟. Bonum est confiteri domino: ⁊ psallere nomini tuo altissime. ℣. Ad annunciandum mane misericordiam tuam: ⁊ veritatem tuam per noctem. Alleluia. ℣. Quoniaz deus magnus dominus: ⁊ rex magnus super omnes deos. Secundum Lucam.

In illo tempore: Cũ iret Je 17.
sus in hierusalem: transibat per mediam Samariam ⁊ Galileam. Et cum ingrederetur quoddam castellum: occurrerunt ei decem viri leprosi. Qui steterunt a

longe: ꝛ leuauerunt vocem dicentes. Jesu preceptor miserere nostri. Quos vt vidit: dixit. Ite: ostēdite vos sacerdotibus. Et factum est dum irent: mūdati sunt. Unus autem ex illis: vt vidit, quia mundatus est: regressus est cū magna voce, magnificans deum. Et cecidit in faciem ante pedes eius: gratias agens. Et hic erat Samaritanus. Respondens autem Jesus: dixit. Nonne, decē mundati sunt? Et nouem vbi sunt? Non est inuentus qui rediret, ꝛ daret gloriam deo: nisi hic alienigena. Et ait illi. Surge, vade: quia fides tua te saluum fecit. Credo. Offertorium.

Immittit angelus domini in circuitu timentium eū ꝛ eripiet eos: gustate ꝛ videte quoniam suauis est dominus. Secreta.

Propitiare domine populo tuo: propitiare muneribus: vt hac oblatione placatus: ꝛ indulgentiam nobis tribuas: ꝛ postulata concedas. Per dominum nostrum Jesum Christum filium tuum qui tecum. Communio.

Panis quē ego dedero, caro mea est pro seculi vita. Postcōio.

Sumptis domine celestibus sacramentis: ad redemptionis eterne quesumus proficiamus augmentum. Per dominum nostrum Jesum Christum filiū tuū qui tecum viuit ꝛ regnat in vnitate spiritꝰ sancti deus: per omnia.

Dominica. xv. Officium.



Inclina domine aurem tuā ad me, ꝛ exaudi me: saluum fac seruum tuū deus meus sperantē in te: miserere mihi domine: qm̄ ad te clamaui tota die. ℣. Letifica animā serui tui: quoniā ad te dn̄e animā meā leuaui. Gloria patri ꝛ filio.

Gloria in excelsis deo. Oratio.

Custodi dn̄e q̄s ecclesiā tuā propitiatione perpetua: ꝛ quia sine te labitur humana mortalitas: tuis semper auxilijs: ꝛ abstrahatur a noxijs: ꝛ ad salutaria dirigatur. Per. Ad galathas.

Fratres: Si spiritu viuimꝰ: spiritu ꝛ ambulemus. Non efficiamur inanis glorię cupidi: inuicem prouocantes: inuicem inuidētes. Fratres: ꝛ si preoccupatus fuerit homo ī aliquo delicto: vos qui spiritales estis: huiusmodi instruite in spiritu lenitatis: considerans te ipsū: ne ꝛ tu tentēris. Alter alterius onera portate: ꝛ sic adimplebitis legem Christi. Nā siquis existimat se aliquid esse, cū nihil sit: ipse se seducit. Opus autē suum probet vnusquisq;: ꝛ sic in semetipso tantum gloriā habebit: ꝛ non in altero. Unusquisq; enim onus suum portabit. Cōmunicet autem is qui cathechiçatur ver-

bo, ei, qui se cathechiçat in omnibus bonis. Nolite errare. Deus non irridetur. Que enim seminauerit homo: hec 7 metet. Quoniã qui seminat in carne sua: de carne 7 metet corruptionem. Qui auté seminat i spiritu: de spiritu metet vitam eternam. Bonum autez facientes, non deficiamus: tempore enim suo metemus, non deficientes. Ergo, dum tempus habemus, operemur bonum ad omnes: maxime autem ad domesticos fidei. ℟. Bonum est cõfidere in domino: q̃ cõfidere in homine. ℣. Bonum est sperare in domino: q̃ sperare in principib⁹. Halleluia. ℣. Timebunt gentes nomen tuum domine: 7 omnes reges terre gloriam tuã. Secundum Mattheum.

In illo tépore: Dixit Jesus discipulis suis. Nemo potest duobus dominis seruire. Aut eniz vnum odio habebit, 7 alterum diliget: aut vnum sustinebit: 7 alterum contemnet. Non potestis deo seruire: 7 mammone. Ideo dico vobis: ne soliciti sitis anime vestre quid mãducetis: neq3 corpori vestro, quid induamini. Nonne anima plus est q̃ esca: 7 corpus plus q̃ vestimentum? Respicite volatilia celi: quoniã non serunt: neq3 metunt: neq3 congregant in horrea: 7 pater vester celestis pascit illa. Nõne vos magis pluris estis illis? Quis autem vestrum cogitans, potest adijcere ad staturam suam cubitum vnum? Et de vestimento, quid soliciti estis? Considerate lilia agri: quomodo crescunt. Non laborãt, neq3 nent. Dico autem vobis: q̄ nec Salomon in omni gloria sua coopertus est: sicut vnum ex istis. Si autem fenũ agri, quod hodie est: 7 cras in clibanum mittitur: deus sic vestit: quanto magis vos minime fidei? Nolite ergo soliciti esse dicentes: quid manducabimus: aut quid bibemus: aut quo operiemur. Hec enim omnia gétes inquirũt. Scit enim pater vester: quia his omnibus indigetis. Querite ergo primum regnum dei: 7 iustitiam ei⁹: 7 hec omnia adijcientur vobis. Credo in vnum. Offertorium.

Expectans expectaui dominuz, 7 respexit me: 7 exaudiuit deprecationem meam: 7 immisit in os meum canticum nouum: hymnuz deo nostro. Secreta.

Concede nobis domine: vt hec hostia salutaris: 7 nostrorum fiat purgatio delictoruz: 7 tue propitiatio potestatis. Per dominũ nostrum Jesum. Communio.

Qui manducat meam carnem, 7 bibit meum sanguinem, in me manet 7 ego in eo: dicit dominus. Postcõ.

Purificent semp 7 muniant tua sacramenta nos deus: 7 ad perpetue ducãt saluationis effectum. Per dominũ.

¶ Dominica.xvj. Officium.



Iserere mihi dñe quoniã ad te clamaui tota die:qꝛ tu domine suauis ac mitis es: ⁊ copiosus in misericordia:omnibꝰ inuocãtibus te. ℣. Inclina domine aurem tuaz, ⁊ exaudi me:quoniã inops ⁊ pauper sum ego. Gloria patri ⁊ filio. Gloria in excelsis deo. Oratio.

Ecclesiam tuam dñe miseratio continuata mũdet ⁊ muniat:⁊ quia sine te,nõ potest salua consistere:tuo semper munere gubernetur. Per. Ad ephesios.

3. Fratres. Obsecro vos,ne deficiatis in tribulationibus meis pro vobis:quę est gloria vestra. Huius rei gratia, flecto genua mea ad patrem domini nostri Jesu Chri:ex quo omnis paternitas in cęlo ⁊ in terra nominat:vt det vobis ẜm diuitias glorię suę virtutem:corroborari per spiritum eiꝰ in interiori homine: habitare Christum per fidem in cordibus vestris. In charitate radicati ⁊ fundati:vt possitis comprehendere cũ omnibus sanctis: quę sit latitudo:⁊ longitudo:⁊ sublimitas:⁊ profundũ. Scire etiã supereminentem scientię charitatem Christi:vt impleamini in omnem plenitudinem dei. Ei autem qui potens est oĩa facere supabundanter q̃ petimus, aut intelligimus: ẜm virtutez quę operat in nobis: ipsi gloria in ecclesia:⁊ in Christo Jesu:in omnes generationes seculi seculorum, Amen. ℟. Timebunt gentes nomen tuum dñe:⁊ omnes reges terrę gloriã tuã. ℣. Quoniaz ędificauit dñs sion:⁊ videbitur in maiestate sua. Alleluia. ℣. Cõfitemini dño ⁊ inuocate nomen eiꝰ:annũciate inter gentes opera eius. Secundũ Luc.

In illo tempore: Jbat Jesus in ciuitatem quę vocat Naym:⁊ ibant cum illo discipuli eiꝰ: ⁊ turba copiosa. Cum autem appropinquaret portę ciuitatis: ecce defunctꝰ efferebatur:filius vnicus matris suę. Et hęc vidua erat, ⁊ turba ciuitatis multa cum illa. Quam cuz vidisset Jesus:misericordia motus sup eam: dixit illi. Noli flere. Et accessit:⁊ tetigit loculum. Hi aũt qui portabãt:steterunt. Et ait. Adolescens:tibi dico surge. Et resedit,q erat mortuus: 4.
⁊ cępit loqui. Et dedit illuz matri suę. Accepit autem omnes timor: ⁊ magnificabant deum dicentes. Quia propheta magnus surrexit in nobis:⁊ quia deus visitabit plebem suam. Credo. Offertoriũ.

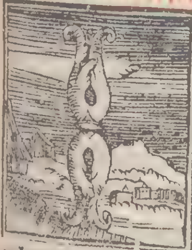
Domine in auxilium meum respice: confundantur ⁊ reuereantur qui quęrunt animam meam vt auferant eam. Secreta.

Tua nos domine sacramēta custodiant: ⁊ contra diabolicos tueantur semper incursus. Per dominum no. Communio.

Dñe, memorabor iustitię tuę solius: deus docuisti me a iuuentute mea, ⁊ vsq; in senectā ⁊ seniū deus ne derelinquas me. Postcōio.

Mentes nostras ⁊ corpora nostra possideat q̄s domine doni cęlestis operatio: vt non noster sensus in nobis: sed iugiter ei⁹ preueniat effectus. Per dominū.

¶ Dominica. xvij. Officium.



Iustus es domine, ⁊ rectum iudicium tuū: fac cū seruo tuo secundum misericordiaz tuā. ℟. Beati immaculati in via: qui ambulāt in lege domini. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spi.

Gloria in excelsis deo. Oratio.

Tua nos q̄s dñe gratia semp̄ ⁊ p̄ueniat ⁊ sequatur: ac bonis operib⁹: iugiter prestet esse in
4 tentos. Per do. Ad ephesios.

Fratres: Obsecro vos ego vinctus in dño: vt digne ambuletis vocatiōe, qua vocati estis, cum omni humilitate ⁊ mansuetudine: cum patientia: supportantes inuicez in charitate. Soliciti seruare vnitatem spiritus: in vinculo pacis. Unum corpus ⁊ vnus spiritus: sicut vocati estis in vna spe vocationis vestrę. Unus dominus: vna fides: vnuz baptisma. Unus deus ⁊ pater omnium: qui est super omnes: ⁊ per omnia: ⁊ in omnib⁹ nobis. Qui est benedict⁹ in secula seculoꝝ amen. ℟. Beata gens cuius est dñs deus eoruz: populus quem elegit dñs in hereditatez sibi. ℣. Verbo dñi cęli firmati sunt: ⁊ spiritu oris eius omnis virtus eoruz. Alleluia. ℣. Paratum cor meum deus paratum cor meum: cantabo ⁊ psallam in
gloria mea. Secundum Lucam. 14.

In illo tempore: Cum intraret Jesus in domum cuiusdam principis pharisęorum, sabbato manducare panez: ⁊ ipsi obseruabant euz. Et ecce homo quidam hydropicus erat ante illuz. Et respondens Jesus: dixit ad legisperitos ⁊ pharisęos, dicēs. Si licet sabbato curare? At illi tacuerunt. Ipse vero apprehensum sanauit eum: ac dimisit. Et respondens ad illos: dixit. Cuius vestrū asinus aut bos in puteum cadet: ⁊ non continuo extrahet illuz die sabbati? Et non poterant ad hęc respondere illi. Dicebat autem ⁊ ad inuitatos parabolam: intendens quomodo primos accubit⁹ eligerent: dicens ad illos. Cuz inuitatus fueris ad nuptias: non discumbas in primo loco: ne forte honoratior te sit inuitatus ab illo: ⁊ veniens is, qui te ⁊ illum voca-

uit, dicat tibi. Da huic locum. Et
tunc incipias cum rubore nouissi
mum locum tenere. Sed cum vo-
catus fueris: vade, ⁊ recumbe in
nouissimo loco: vt cum venerit, q
te inuitauit, dicat tibi. Amice, ascē-
de superius. Tunc erit tibi gloria
coram simul discūbentibus. Quia
omnis qui se exaltat, humiliabi-
tur: ⁊ qui se humiliat, exaltabitur.
Credo in vnum. Offertorium.
Orauit dominum meum ego Da
niel dicens: exaudi domine preces
serui tui: illumina faciem tuam su
per sanctuarium tuum: ⁊ propi-
tius intende populum istum: su-
per quem inuocatum est nomen
tuum deus. Secreta.
Munda nos domine sacrifi-
cij presentis effectu: ⁊ perfice mise
ratus in nobis: vt eius mereamur
esse participes. Per dominū no
strum Jesum Christum. Cōio.
Vouete ⁊ reddite domino Deo
vestro omnes: qui in circuitu eius
affertis munera: terribili ⁊ ei qui
aufert spiritum principum: ter-
ribili apud omnes reges terre.
Postcōio.
Uerifica do-
mine quesumus mentes no
stras benignus: ⁊ renoua celesti-
bus sacramentis: vt cōsequenter,
⁊ corporum presens, pariter ⁊ fu-
turum capiamus auxilium. Per
dominum nostrum Jesum Chri-
stum filium tuum: qui tecum viuit
⁊ regnat in vnitate spirit⁹ sancti.

¶ Feria quarta in ieiunio qua-
tuor temporum. Officium.
Exultate deo ad
iutori nr̄o: iubi
late Deo Ja
cob sumite psal
mum iocundū
cū cithara: ca
nite initiū men
sis tuba: quia preceptum in israel
est: ⁊ iudiciū deo Jacob. ℣. Buc
cinate in neomenia tuba: in insi-
gni die solenitatis vestre. Gloria
patri ⁊ filio ⁊ spiritui. Oremus.
Flectamus genua. Dominus vobiscum.
Misericordie tue remedijs
q̄s dn̄e fragilitas nostra
subsistat: vt que, sua conditione at
terit: tua clemētia reparet. Per.
Lectio Amos prophete.
Hec dicit domin⁹. Ecce dies
veniunt: ⁊ comprehendet arator
messorem: ⁊ calcator vue, mitten-
tem semen. Et stillabunt montes
dulcedinem: ⁊ omnes colles culti
erunt. Et conuertam captiuitatē
populi tui israel: ⁊ edificabunt ci-
uitates desertas: ⁊ habitabunt in
eis. Et plantabūt vineas: ⁊ bibēt
vinum earum. Et facient hortos:
⁊ comedent fructū eorū. Et plan
tabo eos super humum suam: ⁊ nō
euellam eos vltra de terra, quam
dedi eis. Dicit dominus ops. ℟.
Beata gens cui⁹ est dn̄s deus eo-
rum: populus quem elegit domi
nus in hereditatē sibi. ℣. Uerbo

domini, celi firmati sunt: et spiritu oris eius omnis virtus eorum. Dominus vobiscum. Oremus. Oratio.

Presta quesumus domine familie supplicanti: vt dum a cibis corporalibus se abstinent: a vitijs quoque mente ieiunent. Per dominum nostrum. Lectio libri esdre.

Neemie. 8. ca. In diebus illis: Congregatus est omnis populus quasi vir vnus ad plateam, que est ante portam aquarum: et dixerunt Esdre scribe, vt afferret librum legis Moysi: quam precepit dominus israeli. Attulit ergo Esdras sacerdos legem coram multitudine virorum ac mulierum: cunctisque, qui poterant intelligere: in die prima mensis septimi. Et legit in eo aperte in platea, que erat ante portam aquarum: a mane vsque ad mediam diem: in conspectu virorum ac mulierum, et sapientium. Et aures omnis populi erant erecte ad librum. Stetit autem Esdras scriba super gradum ligneum: quem fecerat ad loquendum: et steterunt iuxta eum. Et aperuit Esdras librum coram omni populo: et benedixit domino deo magno. Et respondit omnis populus amen: eleuans manus suas. Et incuruati sunt: et adorauerunt deum proni in terram. Porro, Leuite silentium faciebant in populo: ad audiendum legem. Populus autem stabat in gradu suo. Et legerunt in libro legis dei distincte, et aperte: ad intelligendum. Dixit autem Neemias et Esdras sacerdos et scriba, et Leuite: interpretantes vniuerso populo. Dies sanctificatus est domino deo nostro: nolite lugere: et nolite flere. Et dixit eis. Ite, et comedite pinguia, et bibite mulsum: et mittite partes eis, qui non preparauerunt sibi: quia sanctus dies domini est: et nolite contristari. Gaudium etenim domini est, fortitudo vestra. ℟. Quis sicut dominus deus noster, qui in altis habitat: et humilia respicit, in celo et in terra? ℣. Suscitans a terra inopem: et de stercore erigens pauperem.

Secundum Marcum. 9.

In illo tempore: Respondens vnus de turba: dixit ad Iesum. Magister: attuli filium meum ad te: habentem spiritum mutum. Qui vbicunque eum apprehenderit, allidit eum: et spumat: et stridet dentibus: et arescit. Et dixi discipulis tuis: vt eijcerent illum: et non potuerunt. Qui respondens: dixit eis. O generatio incredula: quamdiu apud vos ero: quamdiu vos patiar? Afferte illum ad me. Et attulerunt eum. Et cum vidisset illum: statim spiritus conturbauit eum: et elisus in terram, volutabatur spumans. Et interrogauit patrem eius. Quantum temporis est: ex quo hoc ei accidit? At ille ait. Ab infantia. Et frequenter eum in ignem, et in aquam misit: vt eum perderet. Sed si quid potes: adiuua

nos, misertus nostri. Jesus autē ait illi. Si potes credere: oīa possibilia sunt credenti. Et continuo exclamans pater pueri cū lachrymis, aiebat. Credo domine: adiuua incredulitatem meam. Et cū videret Jesus concurrentem turbam: comminatus est spiritui immundo, dicens illi. Surde et mute spiritus: ego tibi precipio: exi ab eo: et amplius non introeas in eū. Et clamans, et multum discerpēs eum: exijt ab eo. Et factus est sicut mortuus: ita vt multi dicerent, q2 mortuus est. Jesus autem tenens manum eius, eleuauit eū: et surrexit. Et cum introisset in domum: discipuli ei⁹ secreto interrogabāt eum. Quare, nos non potuimus eijcere eum? Et dixit illis. Hoc genus, i nullo potest exire: nisi in oratione et ieiunio. Offertorium.

Medit abor in mādatis tuis que dilexi valde: et leuabo man⁹ meas ad mandata tua que dilexi. Sec.

Hec hostia q̄s domine emundet nostra delicta: et ad sacrificium celebrandum: subditorum tibi corpora, mentesq3 sanctificet. Per dominum. Communio.

Comedite pinguia, et bibite mulsum: et mittite partes eis, qui non preparauerunt sibi: sanctus enim dies domini est: nolite contristari: gaudium etenī domini est, fortitudo nostra. Postcōio.

Sumentes dn̄e dona celestia suppliciter deprecamur: vt que sedula seruitute donante te gerimus: dignis sensibus, tuo munere capiamus. Per dominū nostrū.

¶ Feria sexta. Officium.



Etetur cor querentium dominū: querite dominum et cōfirmamini: querite faciem eius semp. ℣. Confitemini domino et inuocate nomē eius: annunciate inter gentes opera eius. Gloria patri et fi. Oratio.

Presta quesumus ōps deus: vt obseruationes sacras, annua deuotione recolētes: et corpore tibi placeamus et mente. Per.

Lectio Osee prophe.

Hec dicit dn̄s deus. Conuertere israel ad dn̄m deū tuum: qm corruisti in iniquitate tua. Tollite vobiscū verba: et conuertimini ad dn̄m, et dicite ei. Omnem aufer iniquitatem: et accipe bonū: et reddemus vitulos labiorum nostrorum. Assur non saluabit nos: super equos non ascendemus: nec dicemus vltra: dij nostri opa manuū nostrarum: quia eius qui in te est, misereberis populi. Sanabo contritiones eorum: diligā eos spontanee: quia auersus est furor meus ab eis. Ero quasi ros: israel germinabit quasi liliū. Et erumpet radix ei⁹ vt libani: ibunt rami ei⁹,

Et erit quasi oliua gloria eius: ⁊ odor eius vt libani. Cõuertentur sedentes in vmbra eius: viuent tritico: ⁊ germinabunt quasi vinea. Memoriale eius: sicut vinum libani. Ego exaudiam: ⁊ dirigam eum: ego vt abietez virentem. Ex me fructus eius inuẽtus est. Quis sapiens ⁊ intelliget ista: intelligẽs ⁊ sciet hęc? Quia rectę vię domini: ⁊ iusti ambulabunt in eis. ℟. Conuertere domine aliquantulum: ⁊ deprecare sup seruos tuos. ℣. Domine refugium factus es nobis: a generatione ⁊ progenie.

Secundum Lucam.

In illo tẽpore: Rogabat Jesum quidam pharisęus: vt mãducaret cuz illo. Et ingressus domũ pharisęi: discubuit. Et ecce mulier, quę erat i ciuitate peccatrix: vt cognouit, ꝙ Jesus accubuisset in domo pharisęi: attulit alabastrum vnguẽti: ⁊ stans retro secus pedes eius: lachrymis cępit rigare pedes ei⁹: ⁊ capillis capitis sui tergebat. Et osculabatur pedes eius: ⁊ vnguento vngebat. Uidẽs autem Pharisęus qui vocauerat eum: ait intra se, dicẽs. Hic si esset propheta: sciret vtiq̄: quę, ⁊ qualis est mulier quę tangit euz: quia peccatrix est. Et respondens Jesus: dixit ad illum. Simon: habeo tibi aliqd dicere. At ille ait. Magister dic. Duo debitores erant cuidaz fęneratori. Unus debebat denarios quingẽtos: ⁊ alius quinquaginta. Non habentibus illis vnde redderent: donauit vtrisq̄. Quis ergo eum plus diligit? Respondẽs Simon dixit. Existimo: quia is cui plus donauit. At ille dixit ei. Recte iudicasti. Et conuersus ad mulierem: dixit Simoni. Uides hanc mulierem? Jntraui in domum tuam: aquam pedibus meis non dedisti. Hęc aũt lachrymis rigauit pedes meos: ⁊ capillis suis tersit. Osculum mihi non dedisti: hęc autez ex quo intrauit: non cessauit osculari pedes meos. Oleo caput meum nõ vnxisti: hęc aũt vnguento vnxit pedes meos. Propter qđ dico tibi: remittunt ei peccata multa: qm̃ dilexit multum. Cui autem minus dimittit: minus diligit. Dixit autem ad illam. Remittuntur tibi peccata. Et cęperunt qui simul accumbebant: dicere intra se. Quis est hic: qui etiaz peccata dimittit? Dixit autem ad mulierem. Fides tua te saluam fecit: vade in pace. Offer. Benedic anima mea domino: ⁊ noli obliuisci omnes retributiones eius: ⁊ renouabitur sicut aquile iuuentus tua. Secreta. Accepta tibi sint dñe quęsumus nostri dona ieiunij: quę ⁊ expiando nos gratia tua dignos efficiant: ⁊ ad sempiterna promissa perducant. Per do. Cõmunio. Aufer a me opprobriuz ⁊ cõtem

ptum: quia mādata tua exquisiui domine: naz ⁊ testimonia tua meditatio mea est. Postcommunio.

Quesumus omnipotēs deꝰ: vt de perceptis muneribꝰ gratias exhibentes: beneficia potiora sumamus. Per dominum.

Sabbato. Officium.



Venite adoremus deum: ⁊ pcidamꝰ ante dominuz: ploremꝰ ante eū, qui fecit nos: quia ipse est dominus deꝰ noster. ℣. Uenite exultemus domino: iubilemus deo salutari nostro. Gloria patri ⁊ filio.

Quinq̄ orationes sequētes dicantur sine Dominus vobiscum. sed dicatur Oremus. Oratio.

Omnipotēs sempiterne deꝰ: qui per continentiam salutarem: ⁊ corporibus mederis ⁊ mentibꝰ: maiestatem tuam supplices exoramus: vt pia ieiunantium deprecatione placatus: ⁊ presentia nobis subsidia pbeas, ⁊ futura. Per.

23. Lectio libri Leuitici.

In diebus illis: Locutus est dominus ad Moysen dicēs: Decimo die mensis huiꝰ septimi: dies expiationum erit celeberrimus: ⁊ vocabitur sanctꝰ. Affligetisq̄ animas vestras in eo: ⁊ offeretis holocaustum domino. Omne opus non facietis in tēpore diei huius: quia dies propitiatiōis est: vt ppropitietur vobis dominus deus vester. Omnis anima, quę afflicta nō fuerit die hoc: peribit de populis suis. Et quę operis quippiam fecerit: delebo eaz de populo suo. Nihil ergo operis facietis in eo. Legitimum sempiternū erit vobis: in cunctis generationibus ⁊ habitationibus vestris. Sabbati regetionis est: ⁊ affligetis animas vestras. Die nono mēsis: a vespero vsq̄ ad vesperum: celebrabitis sabbata vestra. Dicit dominꝰ omnipotens. ℟. Propitius esto domine peccatis nostris: nequando dicant gentes vbi est deus eorum. ℣. Adiuua nos deus salutaris noster: ⁊ propter honorem nominis tui domine libera nos. Oremus. Oratio.

Da nobis quęsumus omnipotens deus: vt ieiunādo, tua gratia satiemur: ⁊ abstinēdo, cūctis efficiamur hostibus fortiores. Per dominum nostrum Jesum Christum filium.

Lectio libri Leuitici.

In diebus illis. Locutus est dominus ad Moysen dicens. A quintodecimo die mēsis septimi: quādo cōgregaueritis omnes fructus terrę vestrę: celebrabitis ferias domini septem diebus. Die primo: ⁊ die octauo erit sabbatum idest requies. Sumetisq̄ vobis die primo fructus arboris pulcherrimę: spatulasq̄ palmaruz ⁊ ramos

ligni densarum frondium: 7 salices de torrente: 7 letabimini corā domino deo vestro: celebrabitisq; solennitatem eius septem diebus per annum. Legitimū sempiternum erit in generationibus vestris. Mēse septimo festa celebrabitis: 7 habitabitis in vmbraculis septem diebus. Omnis qui de genere est israel: manebit i tabernaculis: vt discant posteri vestri q in tabernaculis habitare fecerim filios israel: cum educerem eos de terra Aegypti. Ego dominus de9 vester. ℟. Protector noster aspice Deus: 7 respice super seruos tuos. ℣. Domine deus virtutum exaudi preces seruorum tuorum. Oremus. Oratio.

Uere q̄s domine familiam tuā: vt salutis eterne remedia que te aspirāte requirim9: te largiente consequamur. Per dominū.

Lectio Michee prophete.

Domine deus noster pasce populum tuū in virga tua: gregem hereditatis tue: habitantes solos in saltu: iuxta dies antiquos. Uidebunt gentes: 7 confundentur sup omni fortitudine sua. Quoniam quis deus similis tui: qui aufers iniquitatē: 7 transfers peccatum reliquiarum hereditatis tue? Non immittet vltra furorem suum: quoniam volens misericordiam est. Reuertetur: 7 miserebitur nostri. Deponet iniquitates nostras: 7 proijciet in profundū maris omnia peccata nostra. Dabis veritatem Jacob: misericordiā Abraham: que iurasti patribus nostris a diebus antiquis: domine deus noster. ℟. Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo domine. ℣. Eleuatio manuum mearum sacrificiū vespertinum. Oremus. Oratio.

Presta quesumus domine sic nos ab epulis abstinere carnalibus: vt a vitijs irruentibus pariter ieiunemus. Per dominum.

Lectio Zacharie prophete.

In diebus illis. Factum est verbum domini ad me dicens. Hec dicit dominus exercituum. Sicut cogitaui vt affligerē vos: cum ad iracundiam prouocassent me patres vestri: 7 non sū misertus: sic conuersus, cogitaui in diebus istis: vt benefaciam hierusalem, 7 domui Juda. Nolite timere. Hec sunt eniz verba que facietis. Loquimini veritatē: vnusquisq; cum proximo suo. Ueritatem 7 iudicium pacis iudicate in portis vestris: 7 vnusquisq; malū contra amicum suum ne cogitetis in cordibus vestris: 7 iuramentum mēdax ne diligatis. Omnia enim hec sunt que odi: dicit dominus. Et factū est verbum domini exercituum ad me: dicens. Hec dicit dominus exercituum. Jeiuniū quarti: 7 ieiunium quinti: 7 ieiu-

nium septimi: 7 ieiunium decimi: erit domui iuda in gaudium 7 in lętitiam: 7 in solennitates pręclaras. Ueritatem tantum: 7 pacez diligite: dicit dominus omnipotens. ℟. Conuertere domine aliquantulum: 7 deprecare super seruos tuos. ℣. Domine refugium factus es nobis: a generatione 7 progenie. Oremus. Oratio.

UT nos domine tribuis solenne tibi deferre ieiuniuz: sic nobis quęsumꝰ indulgentię pręsta subsidium: Per dominum no.

3. Lectio Danielis prophetę.

IN diebus illis: Angelus domini descendit cū Azaria 7 socijs eius in fornacem: 7 excussit flammam ignis de fornace: 7 fecit medium fornacis quasi ventuz roris flantem. Flamma autem diffusa est super fornacez cubitis quadraginta nouem: 7 incendit, quos reperit iuxta fornacem de caldeis ministros regis: qui eam incendebant. Illos autē omnino non tetigit ignis, neq3 contristauit: nec quicq̄ molestię intulit. Tunc hi tres, quasi ex vno ore laudabāt, 7 glorificabant, 7 benedicebant deū in fornace, dicentes. Hymnus.

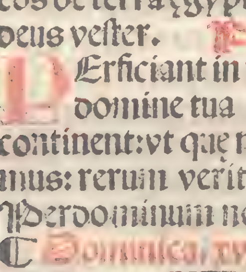
BEnedictus es domine deus patrum nostroruz: 7 laudabilis 7 gloriosus in secula. ℣. Et benedictum nomen glorię tuę qđ est sanctuz. Et laudabile 7 gloriosum in secula. ℣. Benedictus es in tēplo sancto glorię tuę. Et laudabilis 7 gloriosus in secula. ℣. Benedictus es super thronū sanctū regni tui. Et laudabilis 7 gloriosus in secula. ℣. Benedictꝰ es super sceptruz diuinitatis tuę. Et laudabilis 7 gloriosus in secula. ℣. Benedictꝰ es qui ambulas super pennas ventorum. Et laudabilis 7 gloriosus in secula. ℣. Benedictus es qui sedes super cherubin: intuens abyssos. Et laudabilis 7 gloriosus in secula. ℣. Benedicant te omnes angeli 7 sancti tui, Laudabilem 7 gloriosuz in secula. ℣. Benedicāt te celi, terra, mare: 7 omnia quę i eis sunt: Laudabilem 7 gloriosum in secula. ℣. Gloria patri 7 filio: 7 spiritui sancto: Laudabili 7 glorioso in secula. ℣. Sicut erat i principio 7 nūc 7 semp: 7 in secula seculoꝝ amen. Et laus 7 honor 7 potestas 7 imperium. ℣. Benedictus es domine deus patrum nostroruz. Et laudabilis 7 gloriosus in secula. Dominus vobiscum. Oremus.

DEus qui tribus pueris mitigasti flammas ignīū: concede propitius: vt nos famulos tuos non exurat flamma vitiorū. Per dominum. Ad hebreos.

FRatres: Tabernaculum factuz est primū: in quo erant candelabra 7 mensa: 7 propositio panuz: quod dicitur sancta. Post velamentum autem secundum tabernaculū

bernaculum quod dicitur sancta
sanctorum: aureum habens thuri
bulum: ⁊ arcam testamenti circun
tectam ex omni parte auro: in qua
erat vrna aurea, habens manna:
⁊ virga Aaron, quę fronduerat: ⁊
tabulę testamenti: super quę erāt
cherubin glorię: obumbrātia pro
pitiatorium: de quibus nō est mo
do dicendum per singula. His ve
ro ita compositis: in priori quidē
tabernaculo semper introibant
sacerdotes: sacrificiorum officia
consummantes. In secundo aūt
semel in anno solus pontifex: non
sine sanguine: quē offerret pro sua
⁊ populi ignorantia: hoc signifi
cante spiritu sancto: nondum pro
palatam esse sanctorum viam: ad
huc priore tabernaculo habente
statum. Quę parabola est tempo
ris instantis: iuxta quam munera
⁊ hostię offerūtur: quę nō possunt
iuxta conscientiam perfectum fa
cere seruientem: solummodo in ci
bis ⁊ potibus: ⁊ varijs baptisma
tibus, ⁊ iustitijs carnis: vsq; ad tē
pus correctionis impositis. Chri
stus autem assistens pontifex futu
rorum bonorum: peramplius ⁊ per
fectius tabernaculum: non manu
factū: idest non huius creationis:
neq; per sanguinem hircorum, aut
vitulorum: sed per proprium san
guinem introiuit semel in sancta,
eterna redēptione inuēta. Trac.
Laudate dn̄m oēs gentes: ⁊ col
laudate eum oēs populi. ℣. Qm̄
confirmata est super nos miseri
cordia eius: ⁊ veritas dn̄i manet
in eternum. Secundum Lucam.
In illo tēpore: Dicebat Je 13.
sus turbis similitudinē hāc.
Arborem fici habebat quidā plan
tatam in vinea sua: ⁊ venit querēs
fructum in illa ⁊ non inuenit. Di
xit aūt ad cultorem vineę suę. Ec
ce anni tres sunt: ex quo venio quę
rens fructum in ficulnea hac: ⁊ nō
inuenio. Succide ergo illam. Ut
quid etiam terram occupat? At il
le respondens: dixit illi. Domine:
dimitte illam ⁊ hoc anno: vsq; dū
fodiam circa illam: ⁊ mittam ster
cora. Et siquidem fecerit fructum:
sin autem in futurum succides eā.
Erat autem docens in synagoga
eorum sabbatis. Et ecce mulier,
quę habebat spiritum infirmitatis
annis decem ⁊ octo: ⁊ erat incli
nata: nec omnino poterat sursum
respicere. Quam cum videret Je
sus: vocauit ad se: ⁊ ait illi. Mu
lier: dimissa es ab infirmitate tua.
Et imposuit illi manus: ⁊ cōfestim
erecta est: ⁊ glorificabat deum. Re
spondens autem archisynagogus
indignans quia sabbato curasset
Jesus: dicebat turbę. Sex dies sūt
in quib⁹ oportet operari. In his
ergo venite ⁊ curamini: ⁊ nō i die
sabbati. Respondit autem ad illum
domin⁹: ⁊ dixit. Hypocritę: vnus
quisq; vestrum sabbato non soluit

bouem suũ aut asinum a presepio:
7 ducit adaquare? Hanc autem fi
liam abrahe, quam alligauit Sa-
thanas: ecce decem 7 octo annis:
non oportuit solui a vinculo isto
die sabbati? Et cũ hec diceret: eru
bescebãt oẽs aduersarij ei⁹. Et oĩs
populus gaudebat: in vniuersis q̃
gloriose fiebant ab eo. Offerto.
Domine deus salutis mee: in die
clamaui, 7 nocte coram te: intret
oratio mea in conspectu tuo do-
mine. Secreta.
Concede q̃s ops de⁹ vt ocu
lis tue maiestatis munus oblatũ:
7 gratiam nobis deuotionis ob-
tineat: 7 effectuz beate perennita
tis acquirat. Per. Communio.
Mẽse septimo festa celebrabitis:
cum in tabernaculis habitare fe-
cerim filios israel: cum educerem
eos de terra egypti: ego dominus
deus vester. Postcommunio.
Perficiant in nobis quesum⁹
domine tua sacramenta q̃d
continent: vt que nunc specie geri
mus: rerum veritate capiamus.
Per dominum nostrum Jesum.
¶ Dominica. xviij. Officium.



Da pacez domi-
ne sustinentib⁹
te: vt prophete
tui fideles inue
niatur: exaudi
preces serui tui
7 plebis tue is-
rael. ℣. Letatus suz in his que di
cta sunt mihi: in domum domini
ibimus. Gloria patri 7 filio 7 spi.
Gloria in excelsis deo. Oratio.
Da quesumus domine po-
pulo tuo diabolica vitare
contagia: 7 te solum dominuz pu
ra mente sectari. Per dominum
nostrum Je. Ad corinthios.
Fratres: Gratias ago Deo
meo semp pro vobis in gra
tia dei que data est vobis in Chri
sto Jesu: q2 in oĩbus diuites facti
estis in illo: in omni verbo: 7 in oĩ
scientia: sicut testimoniuz Christi
confirmatuz est in vobis: ita vt ni
hil vobis desit in vlla gratia: expe
ctantibus reuelationem domini
nostri Jesu Christi. Qui 7 confir
mabit vos vsq3 in finez sine crimi
ne: in die aduentus domini nostri
Jesu Christi. ℟. Letatus suz in
his que dicta sunt mihi: in domũ
domini ibim⁹. ℣. Fiat pax in vir
tute tua: 7 abundantia in turrib⁹
tuis. Alleluia. ℣. Qui timent dñz
sperent in eũ: adiutor 7 protector
eorum est. Secundum Mattheum.
In illo tẽpore: Pharisei au
dientes q Jesus silentium
imposuit Saduceis: conuenerũt in
vnum. Et interrogauit eum vnus
ex eis legis doctor: tentans eum.
Magister, quod est mandatum
magnum in lege? Ait illi Jesus.
Diliges dominum deum tuum,
ex toto corde tuo: 7 ex tota anima
tua: 7 i tota mẽte tua. Hoc est ma-

ximum ⁊ primum mandatū. Se
cundum autē: simile est huic. Di
liges proximum tuum sicut teip
sum. In his duobus mandatis:
vniuersa lex pendet, ⁊ prophete.
Congregatis autē phariseis: in
terrogauit eos Jesus dicēs. Quid
vobis videtur de Christo? Cuius
filius est? Dicunt ei. Dauid. Ait il
lis. Quomodo ergo Dauid in spi
ritu vocat eum dominum dicens?
Dixit dominus domino meo: se
de a dextris meis: donec ponā ini
micos tuos: scabellū pedum tuo
rum? Si ergo Dauid vocat eum
dominū: quomodo filius eius est?
Et nemo poterat respondere ei
verbum: neq ausus fuit quisq̄ ex
illa die eū amplius interrogare.
Credo in vnum. Offertorium.
Sanctificauit Moyses altare do
mino, offerens sup illud holocau
stum: ⁊ immolans victimas, fecit
sacrificium vespertinum in odo
rem suauitatis domino deo, in cō
spectu filiorum israel. Secreta.
Maiestatem tuā domine sup
pliciter deprecamur: vt hec
sancta que gerim⁹: ⁊ a preteritis
nos delictis exuāt, ⁊ futuris. Per
dominum nostrum. Communio.
Tollite hostias, ⁊ introite i atria
eius: adorate dominū in aula san
cta eius. Postcommunio.
Sanctificationibus tuis oṗs
de⁹: ⁊ vitia nr̄a curent: ⁊ remedia
nobis eterna proueniant. Per d.

Dominica. xix. Officium.



Salus populi ego
sum dicit domi
nus: de quacunq
tribulatiōe cla
mauerit ad me
exaudiam eos:
⁊ ero illorum do
minus in perpetuum. Ps. Attendi
te popule meus legem meam: in
clinate aurem vestram in verba
oris mei. Gloria pri ⁊ filio ⁊ spi.
Gloria in excelsis deo. Oratio.
Dirigat corda nostra q̄s do
mine, tue miserationis ope
ratio: quia tibi sine te placere nō
possumus. Per. Ad ephesios.
Fratres: Renouamini spiri 4.
tu mētis vestre: ⁊ induite no
uum hominem: qui sm deum crea
tus est: in iustitia ⁊ sanctitate ve
ritatis. Propter quod deponen
tes mendacium: loquimini veri
tatem vnusquisq cum proximo suo:
qm̄ sumus inuicem membra. Ira
scimini: ⁊ nolite peccare. Sol nō
occidat sup iracundiam vestram.
Qui furabatur: iam non furetur.
Magis autem laboret operando
manibus suis quod bonum est: vt
habeat, vnde tribuat necessitatem
patienti. Gr. Dirigatur oratio mea
sicut incensum in cōspectu tuo do
mine. V. Eleuatio manuum mea
rum sacrificium vespertinū. Al
leluia. V. Dextera dñi fecit virtu
tem: dextera domini exaltauit me.

Secundum Mattheum.

9. In illo tempore: Ascendens Jesus in naviculam trãsfretauit: ⁊ venit in ciuitatem suã. Et ecce offerebant ei paralyticum iacentem in lecto. Et videns Jesus fidem illorũ: dixit paralytico. Confide fili: remittuntur tibi peccata tua. Et ecce quidam de scribis: dixerunt intra se. Hic blasphemat. Et cum vidisset Jesus cogitationes eorum: dixit. Ut quid cogitatis mala in cordib⁹ vestris? Quid est facilius: dicere: dimittuntur tibi peccata: an dicere, surge ⁊ ambula? Ut autem sciatis quoniam filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata: tunc ait paralytico. Surge, tolle lectũ tuum: ⁊ vade in domum tuam. Et surrexit: ⁊ abijt in domum suam. Videntes autẽ turbę timuerunt: ⁊ glorificauerunt deum: qui dedit potestatẽ talem hominib⁹. Credo in vnum deum. Offertorium.

Si ambulauero in medio tribulationis viuificabis me domine: ⁊ super iram inimicorum meorũ extendes manum tuã: ⁊ saluum me fecit dextera tua. Secreta.

Deus, qui nos per huius sacrificij venerãda commercia: vni⁹, summeq; diuinitatis participes efficis: p̄sta q̄s: vt sicut tuã cognoscimus veritatem: sic eam dignis mentibus ⁊ moribus assequamur. Per do. Communio.

Tu mandasti mãdata tua custodiri nimis: vtinã dirigantur vię meę, ad custodiendas iustificationes tuas. Postcom.

Gratias tibi referimus domine sacro munere vegetati, tuam misericordiam deprecantes: vt dignos nos eius participatione perficias. Per dominum.

¶ Dominica .xx. Officium.



Omnia quę fecisti nobis dñe in vero iudicio fecisti: q̄ peccauimus tibi: ⁊ mandatis tuis non obediuim⁹: sed da gloriam nomini tuo: ⁊ fac nobiscum s̄m multitudinem misericordię tuę. ℣. Beati immaculati in via, qui ambulant in lege dñi. Gloria pa. Gloria in excel. Oratio.

Omnipotens ⁊ misericors deus: vniuersa nobis aduersantia propitiat⁹ exclude: vt mente ⁊ corpore pariter expediti: quę tua sunt, liberis mentibus exequamur. Per do. Ad ephe.

Fratres: Videte quõ caute ambuletis: nõ quasi insipientes: sed vt sapientes. Redimentes tempus: qm̄ dies mali sunt. Propterea nolite fieri imprudentes: sed intelligentes: quę sit voluntas Dei. Et nolite inebriari vino in quo est luxuria: sed implemini spiritu sancto: loquentes vobis

ipsis

ipsis in psalmis, ⁊ hymnis, ⁊ canticis spiritalibus: cãtantes ⁊ psallentes i cordib⁹ vestris dño. Grãs agẽtes semp pro oĩbus: in nomine dñi nostri Jesu chri: deo ⁊ prĩ. Subiecti inuicẽ in timore Chri. R.

Oculi oĩum in te sperãt dñe: ⁊ tu das illis escam in tpe opportuno. V. Aperis tu manũ tuã: ⁊ imples oẽ aial bñdictione. H allã. V. Qui cõfidunt in dño sicut mõs sion: nõ cõmouebit in eternũ, q habitat in hierusalem. Scdm Matheum.

In illo tẽpore: Dicebat Jesus turbis parabolam hãc. Simile factũ est regnũ celoꝝ homini regi: q fecit nuptias filio suo. Et misit seruos suos vocare inuitatos ad nuptias: ⁊ nolebant venire. Iterum misit alios seruos, dicẽs. Dicite iuitatis. Ecce prandium meũ paraui: tauri mei ⁊ altilia occisa: ⁊ omnia parata: venite ad nuptias. Illi autez neglexerunt. Et abierũt: alius in villã suã: alius vero ad negociationẽ suaz. Reliq vero tenuerunt seruos ei⁹: ⁊ cõtumelijs affectos, occiderũt. Rex aũt cum audisset, iratus est. Et missis exercitibus suis: perdidit homicidas illos: ⁊ ciuitatem illorum succendit. Tunc ait seruis suis. Nuptie quidem parate sunt: sed qui inuitati erant: nõ fuerunt digni. Ite ergo ad exitus viaruz: ⁊ quoscũq; inueneritis, vocate ad nuptias. Et egressi serui eius in vias: congregauerunt oẽs quos inuenerũt: bonos ⁊ malos. Et implete sunt nuptie discumbentiuz. Intrauit autem rex: vt videret discumbentes. Et vidit ibi hominẽ, non vestituz veste nuptiali. Et ait illi. Amice, quõ huc intrasti non habens vestez nuptialem? At ille obmutuit. Tunc dixit rex ministris. Ligatis manib⁹ eius ⁊ pedibus: mittite eũ in tenebras exteriores. Ibi erit fletus: ⁊ stridor dentiuz. Multi aũt sunt vocati: pauci vero electi. Credo. Offertoriũ.

Super flumina babylonis illic sedimus ⁊ fleuimus: dum recordaremur tui sion. Secreta.

Hec munera quesumus dñe, que oculis tue maiestatis offerimus: salutaria nobis esse concede. Per dominum. Cõmunio.

Memẽto verbi tui seruo tuo dñe: in quo mihi spem dedisti: hec me consolata est in humilitate mea.

Tua nos dñe Postcõio. medicinalis operatio: ⁊ a nostris peruersitatibus clemẽter expediat: ⁊ tuis semper faciat inherere mandatis. Per dominũ.

¶ Dominica. xxi. Officium.



In volũtate tua domine vniuersa sunt posita: ⁊ non est qui possit resistere voluntati tue: tu eniz fecisti oia:

celum ⁊ terrã:⁊ vniuersa que celi ambitu continentur:dñs vniuersorũ tu es. ℣. Beati immaculati in via:qui ambulant in lege dñi. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui san. Gloria in excelsis. Oratio.

Largire quesumus domine fidelibus tuis indulgentiam placatus ⁊ pacem : vt pariter ab omnibus mundentur offensis:⁊ secura tibi mente deseruiant. Per

6.ca. dominum nostrũ. Ad ephesios.

Fratres : Confortamini in domino:⁊ in potentia virtutis eius. Induite vos armaturaʒ dei:vt possitis stare aduersus insidias diaboli. Quoniaʒ non est nobis colluctatio aduersus carnem ⁊ sanguinem:sed aduersus principes ⁊ potestates:aduersus mundi rectores tenebrarum harum:contra spiritalia nequitie i celestib⁹. Propterea, accipite armaturaʒ dei:vt possitis resistere in die malo:⁊ in omnib⁹ perfecti stare. State ergo succinti lũbos vestros in veritate:induti loricam iustitie:⁊ calciati pedes in ꝑparatione euãgelij pacis. In omnibus sumentes scutũ fidei:in quo possitis omnia tela neqssimi ignea extinguere. Et galeam salutis assumite : ⁊ gladium spiritus,quod est verbuʒ dei. ℟. Domine refugium fact⁹ es nobis:a generatione ⁊ progenie. ℣. Priusqꝫ mõtes fierent:aut formaretur terra ⁊ orbis:a seculo ⁊ in seculũ tu es deus. Halleluia. ℣. De ꝓfundis clamaui ad te domine:domine exaudi vocez meã.

Secundum Joannem. ca.

In illo tempore:Erat quidã regulus: cui⁹ filius infirmabatur Capharnaum. Hic cum audisset: quia Jesus adueniret a Judea in Galileam:abijt ad euʒ:⁊ rogabat euʒ:vt descenderet ⁊ sanaret filiuʒ eius:incipiebat enim mori. Dixit ergo Jesus ad eum. Nisi signa ⁊ prodigia videritis:non creditis. Dixit ad eum regulus. Domine: descende priusqꝫ moriatur filius meus. Dixit ei Jesus. Uade:fili⁹ tuus viuit. Credidit homo sermoni, quem dixit ei Jesus:⁊ ibat. Jã auteʒ eo descendente:serui occurrerunt ei:⁊ nunciauerunt dicẽtes: quia filius eius viueret. Interrogabat ergo horam ab eis : in qua melius habuerat. Et dixerunt ei. Quia heri,hora septima,reliquit eum febris. Cognouit ergo pater quia illa hora erat:in qua dixit illi Jesus:filius tuus viuit. Et credidit ipse:⁊ domus eius tota. Credo in vnum deum. Offertorium.

Uir erat in terra Hus, nomine Job:simplex ⁊ rectus, ac timens deum:quem sathan petijt vt tentaret:⁊ data est ei potestas a domino in facultate ⁊ in carne ei⁹:perdiditqꝫ omnem substantiaʒ ipsius ⁊ filios:carnem quoqꝫ eius graui vlcere vulnerauit. Secreta.

Celestem nobis prebeāt hec mysteria quesum⁹ domine medicinam: ⁊ vitia nostri cordis expurgent. Per dominū. Cōio.

In salutari tuo anima mea, ⁊ in verbum tuum speraui: quando facies de persequētibus me iudiciū: iniqui persecuti sunt me: adiuua me domine deus meus. Postcō.

Ut sacris domine reddamur digni muneribus: fac nos quesumus tuis obedire mandatis. Per dominum nostrum. Jesum Christum filiū tuum: qui.

¶ Dominica. xxij. Officium.



Si iniqtates obseruaueris domine: domine quis sustinebit: q₂ apud te propitiatio est de⁹ Israel. ℣. De profundis clamaui ad te dn̄e: dn̄e exaudi vocem meam. Gloria pa. Gloria in excelsis deo. Oratio.

Familiam tuam quesumus domine cōtinua pietate custodi: vt a cunctis aduersitatibus te protegente sit libera: ⁊ in bonis actibus, tuo nomini sit deuota. Per dominū. Ad philippenses.

Fratres: confidimus in domino Jesu: quia qui cepit in vobis opus bonū: perficiet vsq₃ in diē Christi Jesu. Sicut est mihi iustum hoc sentire pro omnib⁹ vobis: eo q₂ habeam vos in corde: ⁊ in vinculis meis: ⁊ in defensione ⁊ confirmatione euāgelij socios gaudij mei omnes vos esse. Testis enim est mihi deus: quomodo cupiam vos omnes in visceribus Jesu Christi. Et hoc oro: vt charitas vestra magis ac magis abundet in scientia ⁊ in omni sensu: vt probetis potiora: ⁊ sitis synceri ⁊ sine offensa, in diem Christi. Repleti fructu iustitie: per Jesum Christum in gloriam ⁊ laudem dei. ℟. Ecce q̄ bonū ⁊ q̄ iocundū habitare fratres in vnū. ℣. Sicut vnguentum in capite: quod descendit in barbam, barbā Aaron. Halleluia. ℣. Qui sanat contritos corde: ⁊ alligat contritiones eorum. Secundū Mattheū. 18. ca.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Simile ē regnum celorū homini regi: qui voluit rationem ponere cum seruis suis. Et cum cepisset rationē ponere: oblatus est ei vnus qui debebat decem millia talenta. Cum autē non haberet vnde redderet: iussit eum dn̄s venundari: ⁊ vxorē ei⁹: ⁊ filios: ⁊ omnia que habebat ⁊ reddi. Procidens autem seruus ille: rogabat eum dicens. Patientiam habe in me: ⁊ omnia reddam tibi. Misertus autem dn̄s serui illius dimisit eum: ⁊ debitum dimisit ei. Egressus autē seruus ille: inuenit vnum de conseruis suis: qui debebat ei centum denarios. Et te-

nens:suffocabat eum dicẽs. Red
de quod debes. Et procidens con
seruus eius:rogabat eum dicens.
Patientiã habe in me:⁊ omnia
reddam tibi. Ille autẽ noluit:sed
abijt:⁊ misit eum in carcerem:do
nec redderet debitum. Uidentes
autem conserui eius quę fiebant:
cõtristati sunt valde. Et venerũt:
⁊ narrauerũt dño suo omnia quę
facta fuerant. Tunc vocauit illũ
dñs suus:⁊ ait illi. Serue neq̃:oẽ
debitũ dimisi tibi:qm̃ rogasti me.
Nonne ergo oportuit ⁊ te misere
ri conserui tui:sicut ⁊ ego tui mi
sertus sũ? Et iratus dñs eius:tra
didit eum tortoribus: quoadusq
redderet vniuersum debitũ. Sic
⁊ pater meus cęlestis faciet vobis:
si nõ remiseritis vnusquisq fratri
suo de cordibus vestris. Credo in
vnum deum. Offertorium.
Recordare mei dñe:omnipoten
tatui dominans:⁊ da sermonẽ re
ctũ in os meũ:vt placeant verba
mea in ɔspectu principis. Secre.
Suscipe domine ꝓpitius ho
stias:quibus ⁊ te placari vo
luisti:⁊ nobis salutẽ potenti pieta
te restitui. Per do. Communio.
Dico vobis:gaudium est angelis
dei super vno peccatore peniten
tiam agente. Postcommunio.
Immortalitatis alimoniã
consecuti:quęsumus domine:
vt qd ore percepimus:pura men
te sectemur. Per dominum no.

Dominica.xxiij. Officium.


Icit dominus:
ego cogito co
gitationes pa
cis:⁊ non affli
ctionis: inuoca
bitis me:⁊ ego
exaudiam vos:
⁊ reducam captiuitatem vestrã
de cunctis locis. ℣. Benedixisti
domine terram tuam:auertisti ca
ptiuitatem Jacob. Gloria patri.
Gloria in excelsis deo. Oratio.
Deus refugium nostrũ ⁊ vir
tus:adesto pijs ecclesię tuę
precibus auctor ipse pietatis:⁊ pre
sta:vt quod fideliter petimus:effi
caciter cõsequamur. Per domi
num nostrum Jesum Christum fi
lium tuũ:qui. Ad philippenses.
Fratres: Imitatores mei
estote,⁊ obseruate eos q ita
ambulant: sicut habetis formam
nostram. Multi enim ambulant:
quos sepe dicebã vobis:nunc au
tem ⁊ flens dico,inimicos crucis
Christi: quorum finis interitus:
quorum deus venter est: ⁊ gloria
in confusione ipsorũ qui terrena
sapiunt. Nostra autem conuersa
tio in cęlis est. Unde ⁊ saluatorẽ
expectamus dñm nostrum Jesũ
Christũ:qui reformabit corpus hu
militatis nostrę:configuratũ cor
pori claritatis suę:sm̃ operationẽ,
qua possit et subijcere sibi omnia.
Itaq frẽs mei charissimi ⁊ desi

deratissimi: gaudium meum ⁊ corona mea: sic state in domino charissimi: Euchodiam rogo: ⁊ Synticem deprecor: idipsuz sapere in domino. Etiam rogo ⁊ te germane compar: adiuua illas, quę mecum laborauerunt in euangelio: cum Clemente ⁊ cęteris coadiutoribus meis. Quorum nomina sunt i libro vitę. ℟. Liberasti nos domine ex affligẽtibus nos: ⁊ eos qui nos oderunt cõfudisti. ℣. In deo laudabimur tota die: ⁊ nomini tuo confitebimur in secula. ℟. alla. ℣. Qui posuit fines tuos pacem: ⁊ adipe frumẽti satiat te.

Secundum Matthevm.

IN illo tempore: Abeuntes pharisei, consiliuz inierunt: vt caperent Jesuz in sermone. Et mittunt ei discipulos suos cum Herodianis: dicentes. Magister, scimus, quia verax es: ⁊ viam dei in veritate doces: ⁊ non est tibi cura de aliquo. Nõ enim respicis personam hominum. Dic ergo nobis. Quid tibi videtur? Licet censum dari Cesari: an non? Cognita autem Jesus nequitia eorum: ait. Quid me tentatis hypocritę? Ostendite mihi numisma census. At illi obtulerunt ei denariuz. Et ait illis Jesus. Cuius est imago hec, ⁊ superscriptio? Dicũt ei Cęsaris. Tunc ait illis. Reddite ergo quę sunt Cęsaris, Cęsari: ⁊ quę sunt dei, deo. Credo. Offertoriũ.

De profundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocez meam. Secre.

Sacris nos domine quęsumus seruitijs fac intentos: ⁊ vt sine vlla tibi offensionis macula famulemur: q̃les esse p̃cipis: ipse nos perfice. Per dominum nostrũ iesum christum filium tuũ. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate spiritus sancti deus: per omnia secula seculo. Communio.

Amen dico vobis: quicq̃d orantes petitis: credite quia accipietis ⁊ fiet vobis. Postcommunio.

Sumpsim⁹ domine sacri dona mysterij: humiliter deprecantes: vt quę in tui commemoratione nos facere pręcepisti: in nostrę proficiant infirmitatis auxiliuz: Qui viuit ⁊ regnat in vni.

¶ Dominica.xxiiij. Officium.



Dicit dominus: ego cogito cogitationes pacis: ⁊ non afflictionis: inuocabitis me, ⁊ ego exaudiam vos: ⁊ reducam captiuitatẽ vestraz de cunctis locis. ℣. Benedixisti domine terraz tuã: auertisti captiuitatem iacob. Gloria patri ⁊ filio. Gloria in excelsis. Oratio.

Absolue quesumus domine tuorum delicta populoruz: vt a peccatorum nostrorum nexibus: quę p nostra fragilitate con-

traxinnus: tua benignitate libe-
ca.1 remur. Per. Ad colossenses.

FRatres: Non cessamus pro vobis orantes ⁊ postulantes: vt impleamini agnitione voluntatis eius: in omni sapientia ⁊ intellectu spiritali: vt ambuletis digne deo per omnia placentes: in omni opere bono fructificantes: ⁊ crescentes in sciētia dei. In omni virtute confortati: secundū potentiã claritatis eius. In omni patientia ⁊ longanimitate: cũ gaudio. In christo Jesu domino nostro. Gr. Liberasti nos domine ex affligētibus nos: ⁊ eos qui nos oderunt cōfudisti. ℣. In deo laudabimur tota die: ⁊ nomini tuo confitebimur in secula. Alleluia. ℣. Qui posuit fines tuos pacem: ⁊ adipe frumenti satiat te.

ca.9 Secundum Matheum.

IN illo tempore: Loquente iesu ad turbas: ecce princeps vnus accessit: ⁊ adorabat eum dicens: Domine, filia mea modo defuncta est: sed veni, impone manum tuam super eam, ⁊ viuet. Et surgens Jesus sequebatur eum: ⁊ discipuli eius. Et ecce mulier que sanguinis fluxum patiebatur duodecim annis, accessit retro: ⁊ tetigit fimbriam vestimēti eius. Dicebat enim intra se. Si tetigero tantum vestimentum eius: salua ero. At iesus conuersus ⁊ videns eam, dixit. Confide filia: fides tua te saluam fecit. Et salua facta est mulier ex illa hora. Et cũ venisset Jesus in domum principis: ⁊ vidisset tibicines ⁊ turbam tumultuantẽ: dicebat. Recedite. Non est enim mortua puella: sed dormit. Et deridebant eum. Et cum eiecta esset turba: intrauit, ⁊ tenuit manũ eius. Et surrexit puella. Et exijt fama hec in vniuersã terram illam. Credo. Offertorium.

De profundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi oratione meã. Secreta.

PRo nostre seruitutis augmento sacrificiũ tibi domine laudis offerimus: vt quod immeritis contulisti: propitius exequaris. Per dñm. Communio.

Amē dico vobis: quicquid orantes petitis: credite quia accipietis ⁊ fiet vobis. Postcommunio.

SUmentes domine dona celestia: quesumus: vt non nobis prouenire ad iudicium patiaris: quod tuis fidelibus ad remedium prouidisti: Per dominum.

¶ Dominica.xxv. Officium.



Dicit dominus: ego cogito cogitationes pacis: ⁊ non afflictiōis: inuocabitis me, ⁊ ego exaudiam vos: ⁊ reducam captiuitatẽ vestram de cunctis locis. ℣. Benedixisti dñe terrã tuam: auertisti captiui-

tatez Jacob. Gloria patri z filio. Gloria in excelsis deo. Oratio.

Excita quesum⁹ domine tuorum fidelium voluntates: vt diuini operis fructum propensius exequentes: pietatis tue remedia maiora percipiãt. Per dominuz nostrum Jesum Christum filium tuum: qui tecum viuit z regnat in vnitate spiritus sancti deus: per.

Lectio Hieremie prophete.

Ecce dies veniunt dicit dominus: z suscitabo Dauid germen iustuz: z regnabit rex z sapiens erit: z faciet iudicium z iustitiam in terra. Jn dieb⁹ illis saluabitur iuda: z israel habitabit cõfidenter. Et hoc est nomen quod vocabunt euz: dominus iustus noster. Propter hoc, ecce dies veniunt dicit dominus: z non dicent vltra, viuit dominus qui eduxit filios israel de terra Aegypti: sed, viuit dñs q eduxit z adduxit semẽ domus israel de terra aquilonis: z de cunctis terris ad quas eieceram eos illuc. Et habitabũt in terra sua. Dicit dominus omnipotens. R. Liberasti nos domine ex affligẽtibus nos: z eos qui nos oderunt cõfudisti. V. Jn deo laudabimur tota die: z nomini tuo confitebimur in secula. Alleluia. V. Qui posuit fines tuos pacem: z adipe frumenti satiat te.

Secundum Joannem.

In illo tempore: Cum sublenasset oculos Jesus: z vidisset q͛ multitudo maxima venit ad euz: dicit ad Philippum. Unde ememus panes: vt mãducent hi? Hoc autem dicebat: tentans euz. Jpse enim sciebat: quid esset facturus. Respõdit ei Philippus. Ducentorum denariorum panes nõ sufficiũt eis: vt vnusquisq; modicum quid accipiat. Dicit ei vnus ex discipulis eius: Andreas frater Simonis Petri. Est puer vnus hic: q habet quinq; panes ordeaceos: z duos pisces. Sed hec quid sunt inter tantos? Dixit ergo Jesus. Facite homines discũbere. Erat autem fenum multuz in loco. Discubuerunt ergo viri: numero q̃si quinq; millia. Accepit ergo Jesus panes: z cum gratias egisset: distribuit discumbentibus. Similiter z ex piscibus: quantum volebant. Ut autez impleti sunt: dixit discipulis suis. Colligite que superauerunt fragmenta: ne pereant. Collegerunt ergo: z impleuerũt duodecim cophinos fragmentorum: ex q̃nq; panibus hordeaceis: que superfuerunt his, qui manducauerant. Jlli ergo homines cuz vidissent quod fecerat signum: dicebant. Quia hic est vere propheta: qui venturus est in mundum. Credo in vnum. Offertorium. De profundis clamaui ad te domine: domine exaudi orationem meam. Secreta.

Propitius esto dñe supplicationib⁹ nostris: ⁊ populi tui oblationib⁹ precibusq̃ susceptis: omnium nostruꝫ ad te corda conuerte: vt a terrenis cupiditatibus liberi: ad celestia desideria trāseamus. Per dominum. Cōmunio.

Amē dico vobis: quicquid orantes petitis: credite quia accipietis ⁊ fiet vobis. Postcommunio.

Concede nobis quesum⁹ domine: vt per hec sacramēta que sumpsim⁹: quicquid in nostra mente vitiosuꝫ est: tue medicationis dono curetur. Per dominuꝫ nostrum Iesum Christum filium tuum: qui tecuꝫ viuit ⁊ regnat in.

¶ In Anniuersario dedicationis ecclesie. Officiū.



Terribilis est locus iste: hic domus dei est ⁊ porta celi: ⁊ vocabit aula dei. Tēpore resurrectionis. Alla. ℣. Quaꝫ dilecta tabernacula tua domine virtutuꝫ: concupiscit ⁊ deficit anima mea in atria domini. Gloria. Gloria in excelsis deo. Oratio.

Deus qui nobis per singulos annos huius sancti templi tui consecrationis reparas dieꝫ: ⁊ sacris semꝑ mysterijs representas incolumes: exaudi preces populi tui: ⁊ presta: vt quisquis hoc templum beneficia petiturus ingreditur: cuncta se impetrasse letetur. Per dominum nostrū Je.

Lectio libri apocalypsis beati Joannis apostoli.

In diebus illis: Vidi ciuitatem sanctam Hierusalem nouaꝫ descendentem de celo: a deo paratam, sicut sponsam ornatam viro suo. Et audiui vocem magnaꝫ de throno dicenteꝫ. Ecce tabernaculum dei cum hominibus: ⁊ habitabit cum eis. Et ipsi populus eius erunt: ⁊ ipse deus cum eis erit eorum deus. Et absterget deus omnem lachrymam ab oculis eoruꝫ: ⁊ mors vltra non erit: neq̃ luctus neq̃ clamor: neq̃ dolor erit vltra: que prima abierunt. Et dixit qui sedebat ī throno. Ecce noua facio omnia. ℟. Locus iste a deo factus est inestimabile sacramentū: irreprehensibilis est. ℣. Deus cui astat angelorum chorus: exaudi preces seruorum tuorum. Alleluia. ℣. Adorabo ad templuꝫ sanctum tuum: ⁊ confitebor nomini tuo. Si in septuagesima euenerit. Tractus. Domus mea, domus orationis vocabitur dicit dominus. ℣. In ea, omnis qui petit accipit: ⁊ q̄ querit inuenit: ⁊ pulsanti aperietur. ℣. Hec est domus domini firmiter edificata: bene fundata est supra firmam petrā. Tpe resurrectionis secundum Alla. Alla. ℣. Christus resurgens ex mortuis iam non moritur: mors illi vltra non dominabitur. ℣.

ascensionis secūm. Halla Hallā.
Ascendens Chr̄s in altum, captiuam duxit captiuitatem: dedit dona hominibus. Sequentia.
R Ex salomon, fecit templū: cuius instar & exemplum Christus & ecclesia. Huius hic est imperator: fundamentum & fundator: mediante gratia. Quadri tēpli fundamenta: marmora sunt instrumenta: parietum paria. Candens flos est castitatis: lapis quadrus in prelatis: virtus & constantia. Longitudo latitudo templique sublimitas. Intellecta fide recta sunt fides spes charitas. Sed tres partes sunt in templo: trinitatis sub exemplo: ima summa media. Prima signat viuos cunctos: & secunda iā defunctos: rediuiuos tertia. Sexagenos queq; per se: sed & partes vniuerse: habēt lati cubitos. Harum trium tres conuentus: trinitati dant concentus: vnitati debitos. Templi cultus extat mult⁹: cinnamonius odor domus: myrrha stactis casia. Que bonorum decus morum: atq; bonos precū sonos: sunt significantia. In hac casa cuncta vasa: sunt ex auro de thesauro: preelecta penitus. Nā magistros & ministros decet doctos & excoctos: igne sancti spiritus. Sic ex bonis salomonis: que rex Dauid preparauit: fiunt edificia. Nam in lignis rex insignis: iuuit tyri ciuiūs viri: tractant edificia. Nam ex gente Judeisq;: sicut templum ab vtrisq;: fundatur ecclesia. Christe qui hanc & hos vnis: lapis huic et his communis: tibi laus et gloria. Amen.

I Secundum Lucam. 19.
N illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat hierico. Et ecce vir noīe Zacheus: & hic erat princeps publicanorum, & ipse diues. Et querebat videre Jesum quis esset: & non poterat pre turba: quia statura pusillus erat. Et precurrens, ascendit in arborem sicomorū: vt videret illum: quia inde erat transiturus. Et cum venisset ad locum: suspiciens Jesus vidit illum: & dixit ad eū. Zachee, festinans descende: quia hodie in domo tua oportet me manerē. Et festinans, descendit: & excepit illū gaudens. Et cū viderent omnes murmurabant, dicentes: q̄ ad hominem peccatorem diuertisset. Stans autē Zacheus: dixit ad Jesum. Ecce dimidiū bonorū meorum domine, do pauperibus: & si quid aliquem defraudaui, reddo quadruplum. Ait Jesus ad eum. Quia hodie salus domui huic facta est: eo q̄ & ipse fili⁹ sit Abrahe. Uenit enim filius hominis querere: & saluū facere: quod perierat. Credo in vnum. Offertorium.
Domine de⁹ in simplicitate cordis mei letus obtuli vniuersa: &

populum tuum qui repertus est,
vidi cum ingenti gaudio: deus is/
rael custodi hãc voluntatez. Tpe
resurrectionis Halleluia. Secre.

Annue quesum⁹ domine pre
cibus nostris: vt quicunqꝫ in/
tra templi huius cuius anniuersa
rium dedicationis diem celebra/
mus ambitum, cõtinemur: plena
tibi atqꝫ perfecta corporis ⁊ ani/
me deuotione placeamus: vt dum
hec presentia vota reddimus: ad
eterna premia, te adiuuante, per/
uenire mereamur. Per dominuz
nostrum Jesum. Communio.

Domus mea, domus orationis
vocabit̃ dicit dominus: in ea, om/
nis qui petit, áccipit: ⁊ qui querit,
inuenit: ⁊ pulsanti aperiet̃. Tem
pore resurre. hall'a hall'a. Postc.

Deus qui ecclesiaz tuã spon
sam vocare dignat⁹ es: vt
que haberet gratiam per fidei de
uotionem: haberet etiaz ex nomi/
ne pietaté: da vt omnis hec plebs
nomini tuo seruiens: huius voca/
buli consortio digna esse mereat̃:
⁊ ecclesia tua in templo, cuius an/
niuersarius dedicationis dies ce/
lebratur: tibi collecta: te timeat:
te diligat: te sequatur: vt duz iugi/
ter per vestigia tua graditur: ad
celestia promissa te ducéte perue/
nire mereat̃. Qui viuit ⁊ regnat.

¶ In die cõsecrationis eccl[esie]
⁊ quotidie per octa. quando dedi/
catione agitur ⁊ in oct. officium
epistola. R. Halleluia. vel trac.
pro tpe. Euangelio offer. com[munio]
cut supra in anniuersario dedica/
tionis cum oratione sequenti. Ora.

Deus qui inuisibiliter omnia
contines: ⁊ tamen pro salu
te generis humani signa tue poté
tie visibiliter ostendis: templum
hoc potentia tue inhabitationis
illustra: vt omnes qui huc depre/
caturi cõueniunt: ex quacunqꝫ tri
bulatione ad te clamauerint: con
solationis tue beneficia cõsequan
tur. Per dominum no. Secreta.

Omnipotẽs sempiterne de⁹:
templuz hoc nomini tuo de
dicatum celesti virtute ⁊ benedi/
ctione sanctifica: ⁊ omnibus in te
sperãtibus auxilij tui munus osté/
de: vt hic, ⁊ sacramentoruz virt⁹:
⁊ votorum obtineatur effectus.
Per dominum nostrum Jesum
Christum filium. Postcom.

Quesum⁹ omnipotens de⁹:
vt hoc in loco qui nomini
tuo dedicatus est: cunctis petenti
bus aures tue pietatis accommo
des. Per dominum nostrum Je.

Expliciunt misse Dñicales.







INCIPIUNT MISSAE DE SANCTIS.

¶ In vigilia sancti Andreę apostoli. Officium.



D Ominus secus mare galileę vidit duos frẽs: Petrum ⁊ Andream, ⁊ vocauit eos: venite post me: faciaz vos fieri piscatores hominũ. ℣. At illi relictis ⁊ retibus ⁊ naui: secuti sũt euz. Gloria patri ⁊ filio. Oro.

Q Vęsumꝰ omnipotens deꝰ: vt beatus Andreas apostolus, tuũ pro nobis imploret auxilium: vt a nostris reatibus absoluti: a cunctis etiã periculis eruamur. Per d. Lectio libri sapientię.

B Enedictio domini super caput iusti. Ideo dedit illi hereditatem: ⁊ diuisit ei partem in tribubus duodecim: ⁊ inuenit gratiaz in conspectu ois



carnis. Magnificauit eum in timore inimicorū:⁊ in verbis suis monstra placauit. Glorificauit illum in conspectu regum:⁊ ostendit illi gloriam suam. In fide ⁊ lenitate ipsius sanctum fecit illum:⁊ elegit eum ex omni carne. Et dedit illi cor ad pręcepta:⁊ legē vitę,⁊ disciplinę:⁊ excelsum fecit illum. Statuit ei testamentum ęternum:⁊ circuncinxit eum zona iustitię. Et induit eum dominus corona glorię. ℟. Nimis honorāti sunt amici tui deus: nimis confortatus est principatus eorū. ℣. Dinumerabo eos: ⁊ super arenā multiplicabuntur. Si dominica fuerit. Halleluia. ℣. Per manus autem apostolorum: fiebant signa ⁊ prodigia multa in plebe.

ca.1 Secundum Joannem.

In illo tempore: Stabat Joannes:⁊ ex discipulis eius duo. Et respiciens Jesum ambulantem: dixit. Ecce agnus dei. Et audierūt eum duo discipuli loquentem:⁊ secuti sunt Jesum. Conuersus autē Jesus:⁊ videns eos sequentes se: dicit eis. Quid quęritis? Qui dixerunt ei. Rabbi:quod dicitur interpretatū magister:vbi habitas? Dicit eis. Venite,⁊ videte. Venerunt,⁊ viderunt vbi maneret:⁊ apud eum manserunt die illo. Hora autē erat quasi decima. Erat autem Andreas frater Simonis Petri:vnus ex duobus qui audierant a Joāne:⁊ secuti fuerant eū. Inuenit hic primū fratrem suū Simónem:⁊ dixit ei. Inuénimus messiam:quod est interpretatum Christus. Et adduxit eum ad Jesum. Intuitus autem eum Jesus: dixit. Tu es, Simon filius Joanna:tu vocaberis Cephas: quod interpretatur Petrus. In crastinum autē voluit exire in galilęā:⁊ inuenit Philippū:⁊ dixit ei Jesus. Sequere me. Erat autē Philippus a Bethsaida ciuitate Andreę ⁊ Petri. Inuenit Philippus Nathanael:⁊ dicit ei. Quem scripsit Moyses ī lege,⁊ prophetę:inuénimus Jesum filium Joseph a Nazareth. Et dixit ei Nathanael. A Nazareth, potest aliquid boni esse? Dixit ei Philippus. Veni ⁊ vide. Vidit Jesus Nathanael venientē ad se:⁊ dicit de eo. Ecce vere israelita: in quo dolus non est. Dixit ei Nathanael. Unde me nosti? Respondit Jesus ⁊ dixit ei. Priusquā te Philippus vocaret, cum esses sub ficu, vidi te. Respondit ei Nathanael:⁊ ait. Rabbi:tu es filius dei:tu es rex Israel. Rñdit ei Jesus:⁊ dixit ei. Quia dixi tibi, vidi te sub ficu, credis:maius his videbis. Et dixit eis. Amen amen dico vobis: videbitis cęlum apertum:⁊ angelos dei ascendētes ⁊ descendentes supra filium hominis.

Offertorium.

Gloria ⁊ honore coronasti eum:⁊ constituisti

⁊ constituisti euꝫ super opera manuum tuarum domine. Secreta.

Sacrandum tibi dñe munus offerim⁹: quo beati Andreę solennia recolentes: purificationem quoq₃ nostris mentibus imploramus. Per do. Communio.

Dicit Andreas Simoni fratri suo: inuenimus messiam, qui dicitur Christus: ⁊ adduxit eum ad Jesum. Postcommunio.

Perceptis domine sacramentis suppliciter exoramus: vt intercedente beato Andrea apostolo tuo: quę pro illius veneranda gerimus passione: nobis proficiant ad medelam. Per dominum nostrum Jesum Christum filiuꝫ tuū.

¶ Sancti Saturnini mar. Oõ.

Deus qui nos beati Saturnini martyris tui cōcedis natalitio perfrui: eius nos tribue meritis adiuuari. Per dominuꝫ nostrum Jesum Chri. Secreta.

Munera tibi domine dicata sanctifica: ⁊ intercedente beato Saturnino martyre tuo: ꝑ hec eadeꝫ nos placatus intende. Per dominum nostrum Jesum Christum filium. Postcōmunio.

Sanctificet nos quęsum⁹ domine tui perceptio sacramēti: ⁊ intercessione beati Saturnini martyris tui reddat acceptos. Per dominum nostrum Jesum Christum filium tuum: qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate spiritus.

¶ In die sancti Andreę. Offīm.



Mihi autem nimis honorati sunt amici tui deus: nimis cōfortat⁹ est principatus eoruꝫ. ℣. Dñe, probasti me, ⁊ cognouisti me: tu cognouisti sessionem meam, ⁊ resurrectionem meaꝫ. Gloria patri ⁊ fi.

Gloria in excelsis deo. Oratio.

Maiestatem tuã domine suppliciter exoramus: vt sicut ecclesię tuę beatus Andreas apostolus extitit prędicator ⁊ rector: ita apud te, sit pro nobis ꝑpetuus intercessor. Per. Ad romanos. 10.

Fratres: corde credit ad iustitiam: ore autem confessio fit ad salutem. Dicit eniꝫ scriptura. Omnis qui credit in illuꝫ: nō confundetur. Non enim est distinctio, Judęi ⁊ gręci. Nã idem dñs omnium: diues in omnes qui inuocant illum. Omnis enim quicūq₃ inuocauerit nomē domini: saluus erit. Quomodo ergo inuocabūt: in quē non crediderunt? Aut quō credent ei: quem non audierunt? Quomodo autē audient sine prędicante? Quomodo vero prędicabunt: nisi mittantur? Sicut scriptum est. Quam speciosi pedes euangeliçantium pacem: euangeliçantium bona. Sed non omnes obediunt euangelio. Esaias enim

dicit: Domine, quis credidit auditui nostro? Ergo fides ex auditu: auditus autem per verbũ christi. Sed dico. Nunquid non audierunt? Et quidez: in omnem terrã exiuit sonus eorum: ⁊ in fines orbis terrę verba eorum. Gr. C onstitues eos principes super omnem terram: memores erunt nominis tui domine. ℣. Pro patribus tuis nati sunt tibi filij: propterea populi cõfitebunt tibi. H all. ℣. Dilexit Andreã dñs in odorẽ

ca.4 suauitatis. Secundũ Mattheũ.

I N illo tempore: Ambulans Jesus iuxta mare galileę: vidit duos fratres: Simonẽ qui vocatur Petrus: ⁊ Andreaz fratrẽ eius mittentes rete in mare. Erãt enim piscatores. Et ait illis: Venite post me: ⁊ faciam vos fieri piscatores hominum. At illi continuo relictis retib⁹: secuti sunt eũ. Et pcedens inde, vidit alios duos fratres: Jacobum zebedei: ⁊ Joannem fratrem eius in naui cum zebedeo patre eorum reficientes retia sua: ⁊ vocauit eos. Illi autẽ statim relictis retibus ⁊ patre: secuti sunt eum. C redo. Offerto. M ihi autem nimis honorificati sunt amici tui deus: nimis confortatus est principatus eorũ. Secre. S Acrificium nostrum tibi domine quesumus beati Andreę apostoli tui prędicatio sancta cõciliet: vt in cuius honore solenniter exhibetur: meritis efficiatur acceptum. Per dominuz nostrum Jesum Christũ filium tuũ. Prefatio. Te domine. Com. V enite post me: faciam vos fieri piscatores hominum: at illi relictis retibus ⁊ naui secuti sunt dominum. Postcommunio. S Umpsimus domine diuina mysterea beati Andreę festiuitate letantes: quę sicut tuis sanctis ad gloriam: ita nobis quesum⁹ ad veniam prodesse perficias. Per dominum nostrum Jesum Christũ.

FESTA DECEMBRIS

¶ Sancte Barbare virginis martyris. Officium.



D Ilexisti iustitiam ⁊ odisti iniquitatem: propterea vnxit te de⁹: deus tuus oleo letitię pre consortibus tuis. ℣. Eructauit cor meũ verbum bonuz: dico ego opera mea regi. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui san. Oratio. E Xaudi nos de⁹ salutaris noster: vt sicut de beatę Barbarę virginis ⁊ martyris tuę festiuitate gaudemus: ita pie deuotionis erudiamur effectu. Per dominũ. Epistola. Qui gloriat. Gr. S pecie tua ⁊ pulchritudine tua intende, prospere pcede, ⁊ regna.

Propter veritatem ꝛ mansuetudinem ꝛ iustitiam: ꝛ deducet te mirabiliter dextera tua. Halleluia. V. Emulor eniz vos dei ęmulatione: despōdi vos vni viro, virginem castam exhibere Christo. Euangelium. Simile est regnum celorum the. Offertorium. Offerentur regi virgines: proximę eius offerentur tibi in lętitia ꝛ exultatione: adducentur in templum regi domino. Secreta. Accepta tibi sit domine sacratę plebis oblatio: p tuorum honore sanctorum: quorum se meritis percepisse de tribulatione cognoscit auxiliū. Per dominum nostrum. Communio. Diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternum. Postcommunio. Satiasti domine familiā tuā muneribus sacris: eius quęsumus interuentione nos refoue: cuius solennia celebramus. Per dominū nostrum Jesum Christum filium.

¶ Sancti Nicolai epi. Officiuz.



Statuit ei dominus testamentuz pacis, ꝛ principem fecit eū: vt sit illi sacerdotij dignitas in ęternum. Ps. Misericordias domini in ęternū cātabo. Gloria patri ꝛ filio ꝛ spi. Gloria in excelsis deo. Oratio.

Deus qui beatum Nicolaū pontificem tuum innumeris decorasti miraculis: tribue nobis quęsumus: vt eius meritis ꝛ precibus: a gehennę incendijs liberemur. Per dominum nostrū Jesum Christum filium tuū: qui. Epistola. Ecce sacerdos ma. R. Ecce sacerdos magnus qui in diebus suis placuit deo. V. Non est inuentus similis illi, qui conseruaret legez excelsi. Halleluia. V. Justus germinabit sicut lilium: ꝛ florebit in ęternum ante dominū. Euangelium. Sint lumbi. Offer. Justus vt palma florebit: sicut cedrus quę in libano est multiplicabitur. Secreta. Sanctifica quęsumus domine oblata munera: quę in veneratione sancti antistitis tui Nicolai offeruntur: vt per ea vita nostra inter aduersa vbiq; dirigatˀ ꝛ prospera. Per dominum nostrū Jesum Christum fi. Communio. Beatus seruus quem cum venerit dominus, inuenerit vigilantē: amen dico vobis, super omnia bona sua constituet eum. Postcomo. Sacrificia quę sumpsimˀ domine: pro solennitate sancti pontificis tui Nicolai: sempiterna nos protectione confirment. Per dominum nostrum Jesum Christum filium tuum: qui tecum viuit ꝛ regnat in vnitate spiritus sancti deus: per omnia secula se.

¶ In ordinatione sancti Ambrosij. Officium.



In medio ecclesię aperuit os ei⁹: ⁊ impleuit eum dñs spiritu sapiẽtię ⁊ intellectus: stola glię induit euz. ℣. Iocunditatem ⁊ exultationez thesauriçauit super eum. Gloria. Gloria in excelsis deo. Oratio.

Deus mundi auctor ⁊ conditor: qui hodiernę festiuitatis diem beati Ambrosij sacerdotij electione consecrasti: pręsta populo tuo: vt cuius annua celebritate deuotis resultat obsequijs: eius suffragijs tuę pietatis consequatur auxilium. Per do. Epistola. Ecce sacerdos magnus. In communi confessoris. ℟. Inueni Dauid seruum meũ: oleo sancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei: ⁊ brachiuz meum confortabit eũ. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo: ⁊ fili⁹ iniquitatis nõ nocebit ei. Alla. ℣. Tu es sacerdos in ęternum scdm ordinẽ mel
10. chisedech. Secundum Ioannez.

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis. Ego sum pastor bonus: bon⁹ pastor animã suam dat pro ouibus suis. Mercenarius autez ⁊ qui non est pastor, cuius nõ sunt oues proprię: videt lupum venientez: ⁊ dimittit oues, ⁊ fugit: ⁊ lupus rapit ⁊ dispergit oues. Mercenarius autem fugit, quia mercenarius est: ⁊ non pertinet ad eum de ouib⁹. Ego sum pastor bon⁹: ⁊ cognosco oues meas: ⁊ cognoscunt me meę. Sicut nouit me pater, ⁊ ego agnosco patrem: ⁊ animam meam pono pro ouibus meis. Et alias oues habeo, quę non sunt ex hoc ouili: ⁊ illas oportet me adducere: ⁊ vocez meam audient. Et fiet vnum ouile: ⁊ vnus pastor. Offertorium.

Ego suz pastor bonus: pastor bonus ponit animam suam pro ouibus suis. Secreta.

Interuentu precis ⁊ obtentu orationis beati Ambrosij sacerdotis ⁊ confessoris tui domine his munerib⁹ tibi oblatis benedictionem effunde de cęlis: quo ex eis in mentes, ⁊ omnib⁹ careamus culpis, ⁊ cęlestib⁹ repleamur edulijs. Per dominum no. Communio.

Fidelis seruus ⁊ prudens, quem constituit dominus super familiã suam: vt det illis in tempore tritici mensuram. Postcommunio.

Repleti sumus domine munerib⁹ tuis: quę de festiuitate beati sacerdotis ⁊ confessoris tui Ambrosij percepimus: tribue quesumus: vt eorum emundemur effectu: ⁊ viuamus auxilio. Per.

¶ In octaua scti Andreę. Offi. Mihi autem nimis. Gloria in excelsis deo. Ora. Protegat

Protegat nos domine sepius beati Andree apostoli tui repetita solennitas: vt cuius patrocinia sine intermissione recolimus: perpetuam defensioné sentiamus: Per do. Epistola. R. Halleluia. Euangelium. Offer. sicut in die. Non dicatur. Credo. Secreta.

Indulgentiã nobis prebeant hec munera quesumus dñe largiorem: que pro venerabilis Andree apostoli tui, suffragijs offeruntur: Per dñm. Non dicatur prefatio. Te domine. Communio: sicut in die. Postcommunio.

Adiuuet familiam tuam tibi domine supplicando btūs Andreas apostolus: ⁊ pius interuentor efficiatur: qui tui nominis extitit predicator: Per dominum nostrum Jesum Christum filium.

¶ Missa de sanctificatione beatissime virginis Marie: per reuerendissimum patrē magistrū vincentiū bandellū de castro nouo generalē magistrū ordinis nrī edita.

¶ In sanctificatione beatissime virginis Marie. Officium.



Rorate celi desuper, ⁊ nubes pluant iustum: aperiatur terra ⁊ germinet saluatorem. V. Et iustitia oriatur simul: ego dominus creaui eum. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui. Gloria in excelsis deo. Oratio.

Deus qui beatissimam virginē Mariam post anime infusionem per copiosum gratie munus mirabiliter ab omni peccati macula mūdasti: ⁊ in sanctitatis puritate postea confirmasti: presta qs: vt qui in honorē sue sanctificationis congregamur: eius intercessionibus a te de instantibus periculis eruamur: Per dominum. Lectio libri sapientie. Eccl. 24.

Ab initio ⁊ ante secula creata sum: ⁊ vsq ad futurum seculum non desinā: ⁊ in habitatione sancta coram ipso ministraui. Et sic in sion firmata sum: ⁊ in ciuitate sanctificata, similiter requeui: ⁊ in hierusalem potestas mea. Et radicaui in populo honorificato: ⁊ i partes dei mei hereditas illius. Et in plenitudine sanctorū detentio mea. R. Adiuuabit eam deus vultu suo: deus in medio eius non cōmouebitur. V. Fluminis impetus letificat ciuitatem dei: sanctificauit tabernaculum suum altissimus. Halleluia. V. Magnificat anima mea dominum: ⁊ exultauit spiritus meus in deo salutari meo. Sequentia. Aue porta semper clau. Secūdum Lucam. ca. 1.

In illo tempore: Missus est angelus gabriel a deo in ciuitatem galilee, cui nomen nazareth: ad virginem desponsatā viro: cui nomen erat ioseph, de domo dauid: ⁊ nomē v̄ginis Maria.

Et ingressus angelus ad eam di-
xit. Aue, gratia plena: dominus te
cuz. Benedicta tu in mulieribus.
Quę cum audisset, turbata est in
sermone eius: 7 cogitabat, qualis
esset ista salutatio. Et ait angelus
ei. Ne timeas Maria: inuenisti
enim gratiam apud deum. Ecce
concipies in vtero, 7 paries filiuz:
7 vocabis nomē eius Jesum. Hic
erit magnus: 7 filius altissimi vo-
cabit̄. Et dabit illi dominus deus
sedem dauid patris eius: 7 regna-
bit in domo iacob in ęternuz: 7 re
gni eius non erit finis. Dixit autē
maria ad angelū. Quomodo fiet
istud: quoniaz virum non cogno-
gnosco? Et respondens angelus:
dixit ei. Spiritus sanctus superue-
niet in te: 7 virtus altissimi obum-
brabit tibi. Ideoq3, 7 quod nasce
tur ex te sanctū: vocabit̄ filius dei.
Et ecce elisabeth cognata tua: 7
ipsa cōcepit filiū in senectute sua.
Et hic mēsis est sextus illi, quę vo-
catur sterilis: quia nō erit impos-
sibile apud deum omne verbum.
Dixit autez Maria. Ecce ancil-
la domini: fiat mihi secundū ver-
bum tuum. Credo. Offertoriuz.
Aue maria, gratia plena, dn̄s te-
cū: bn̄dicta tu in mulieribus: 7 bn̄-
dictus fructus vētris tui. Secre.
Unigeniti tui domine nobis
succurrat humanitas: vt q
natus de virgine, m̄ris integritatē
nō minuit, sed sacrauit: in sctifica-
tionis ei⁹ solēniis, a n̄ris nos pia-
culis exuens: oblationē n̄ram sibi
faciat acceptā. Qui te. Prefatio.
Et te in sanctificatione. Com.
Beata viscera Marię virginis:
quę portauerunt ęterni patris fi-
lium. Postcommunio.
Sumpsimus domine celebri
tatis annue votiua sacramenta:
pręsta q̄s: vt 7 tēporalis nobis vi-
tę remedia p̄beant 7 ęternę: Per.
¶ Sancti damasi pape. Officium.



Sacerdotes tui
dn̄e induant iu
stitiam: 7 sancti tui
exultēt: propter da-
uid seruum tuum nō
a uertas faciem chri-
sti tui. ℣. Memento
domine dauid 7 omnis mansue-
tudinis eius. Gloria. Ora.
Da quęsumus omnipotens
deus: vt beati Damasi confesso-
ris tui atq3 pontificis veneranda
solennitas: 7 deuotionez nobis au-
geat 7 salutem: Per dominum.
Epistola. Beatus homo qui in-
uenit sapientiam. In communi
vni⁹ martyr. R̄. Inueni dauid ser-
uum meuz, oleo sancto vnxi eum:
manus enim mea auxiliabitur ei:
7 brachium meuz confortabit eū.
℣. Nihil proficiet inimicus in eo:
7 filius iniquitatis non nocebit ei.
Halleluia. ℣. Posuisti domine
super caput eius coronam de lapi
de precioso. Euangelium. Homo

gdā peregre. In cōi ꝓfes. Offert. Veritas mea ⁊ misericordia mea cum ipso: ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secreta. Sancti tui domine nos vbiq3 letificent: vt dum eorū merita recolimus: patrocinia sentiamus: Per dn̄m nostrum. Communio. Fidelis seruus ⁊ prudens, quem constituit dominus super familiā suam: vt det illi in tempore tritici mensuram. Postcommunio. Presta quęsumus omnipotens deus: vt de pceptis muneribus gratias exhibentes: beneficia potiora sumamus: Per d.

¶ Sancte Lucię virgi. Officiū.



Dilexisti iustitiam ⁊ odisti iniquitatē: ppterea vnxit te deus deus tuus oleo lętitię, prę consortibus tuis. ℣. Eructauit cor meū verbum bonum: dico ego opera mea regi. Gloria patri ⁊ filio. ⁊c. Gloria in excelsis deo. Oratio. Exaudi nos deus salutaris noster: vt sicut de beatę Lucię virginis ⁊ martyris tuę festiuitate gaudemus: ita pię deuotionis erudiamur affectu: Per dominum nostrum. Epistola. Qui gloriatur. In communi virgi. ℟. Dilexisti iustitiam ⁊ odisti iniquitatē. ℣. Propterea vnxit te deus deus tuus oleo lętitię. Alleluia. ℣. Emulor enim vos dei emulatione: despondi vos vni viro, virginē castā exhibere christo. Euangelium. Simile est regnum cęlorum thesauro. Offertorium. Offerentur regi virgines post eā: proximę eius offerentur tibi in lętitia ⁊ exultatione: adducentur in templum regi domino. Secreta. Accepta tibi sit domine sacratę plebis oblatio ꝑ tuorum honore sanctorum: quorum se meritis percepisse de tribulatione cognoscit auxilium: Per dominum nostrum. Communio. Diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in ęternum. Postcommunio. Satiasti domine familiā tuā muneribus sacris: eius quęsumus interuentione nos refoue: cuius solennia celebramus: Per dominum nostrum Iesum Chr̄m.

¶ Sancti Thome apli. Officiū. di. 22.



Mihi autem nimis honorati sunt amici tui deus: nimis cōfortatus est principatus eorum. ℣. Domine, probasti me, ⁊ cognouisti me: tu cognouisti sessionem meā: ⁊ resurrectionem meam. Gloria patri ⁊ filio, ⁊ spiritui sancto. Sicut erat in principio ⁊ nunc ⁊ semper: ⁊ in secula seculorum. Amen. Gloria in excelsis deo. Oratio.

DA nobis quesumus domine beati apostoli tui Thome solēnitatibus gloriari: vt eius semper ꝛ patrociniis subleuemur: ꝛ fidem congrua deuotione sectemur: Per dñm. Epistola. Jam non estis. In cōmuni aplo⁊. R. In omnem terram exiuit sonus eorum: ꝛ in fines orbis terre verba eorum. V. Celi enarrant gloriam dei: ꝛ opera manuum eius annunciat firmamētum. Halla. V. Nimis honorati sunt amici tui deus: nimis confortatus est prin-

C,20. cipatus eoꝛ. Secundū Joānē.

IN illo tempore: Thomas vnus ex duodecim qui dicitur didymus: non erat cum eis, quādo venit Jesus. Dixerunt ergo ei alii discipuli: vidimus dominum. Ille autem dixit eis. Nisi videro in manibus eius fixuram clauorum: ꝛ mittam digitum meum in locum clauorum: ꝛ mittam manum meam in latus eius: non credam. Et post dies octo: iterū erāt discipuli eius intus: ꝛ Thomas cū eis. Uenit Jesus ianuis clausis: ꝛ stetit i medio: ꝛ dixit eis. Pax vobis. Deinde dicit Thome. Infer digitum tuum huc: ꝛ vide manus meas: ꝛ affer manum tuā: ꝛ mitte in latus meum: ꝛ noli esse incredulus, sed fidelis. Respondit Thomas: ꝛ dixit ei. Dominus meus: ꝛ de⁹ meus. Dicit ei Jesus. Quia vidisti me Thoma, credidisti. Bti q non viderūt: ꝛ crediderūt. Credo. Offerto. Constitues eos principes super omnem terram: memores erunt nois tui dñe, in oī progenie ꝛ generatione. Secret.

DEbituz tibi domine nostre reddimus seruitutis suppliciter exorātes: vt suffragiis bti apostoli tui Thome in nobis tua munera tuearis: cuius honorando confessionem: laudis tibi hostias immolamus: Per dominū. Prefatio. Te domie. Cōmunio. Mitte manum tuam, ꝛ cognosce loca clauorum halleluia: ꝛ noli esse incredulus sed fidelis. halleluia halleluia. Postcōmunio.

COnserua domine populū tuum: ꝛ quē sanctorū martyrum tuorum presidiis non desinis adiuuare: ppetuis tribue gaudere remediis: Per dominum nostrum Jesum Christum filiū.

¶ Scti Stephani pthom. Offici.



ETenim sederūt principes, ꝛ aduersum me loquebantur: ꝛ iniqui psecuti sunt me: adiuua me domine de⁹ meus: quia seruus tuus exercebatur in tuis iustificationibus. V. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege dñi. Gloria. Gloria in excel. Oratio.

DA nobis q̄s domie imitari quod colim⁹: vt discamus

⁊ inimicos diligere: quia eius natalitia celebramus: qui nouit etiã pro persecutoribus exorare Dominum nostrum Jesum Christũ.

Memoria de natali. Quãdo predicta oratio dicit̃ ad memoriã: ⁊ sequit alia oõ immediate: finiat ℞. pro persecutoribus exorare.

ca.6 Lectio actuum apostolorum.

In diebus illis: Stephanus plenus gratia ⁊ fortitudine: faciebat prodigia ⁊ signa magna in populo. Surrexerunt autẽ quidam de synagoga, quę appellabatur Libertinorum: ⁊ Cirenensiũ: ⁊ Alexandrinorum: ⁊ eorum qui erant a Cilicia ⁊ Asia: disputãtes cum Stephano: ⁊ nõ poterant resistere sapientię, ⁊ spiritui, qui loquebatur. Audientes autem hęc: dissecabantur cordibus suis: ⁊ stridebant dentibus in eum. Cum autem esset Stephanus plenus spiritu sancto: intendens in cęluz, vidit gloriam dei: ⁊ Jesum stantem a dextris dei: ⁊ ait. Ecce video cęlos apertos: ⁊ filiũ hominis stantem a dextris dei. Exclamantes autem voce magna: continuerũt aures suas: ⁊ impetũ fecerunt vnanimiter in eum. Et eijcientes eum extra ciuitatẽ: lapidabant. Et testes deposuerunt vestimenta sua, secus pedes adolescentis, qui vocabat̃ Saulus: ⁊ lapidabant Stephanum inuocantem, ⁊ dicentez. Domine Jesu: suscipe spiritum meum. Positis aũt genibus: clamauit voce magna dicẽs. Domine: ne statuas illis hoc peccatũ. Et cuz hoc dixisset: obdormiuit in domino.

℟. Sederũt principes: ⁊ aduersum me loquebãtur: ⁊ iniqui persecuti sunt me. ℣. Adiuua me domine deus meus: saluuz me fac propter misericordiam tuaz.

Halleluia. ℣. Video celos apertos: ⁊ Jesum stantẽ a dextris virtutis dei. Sequentia. Letabundus. vt in missa maiori Natalis folio.10.

Secundum Mattheuz. ca.23

In illo tẽpore: Dicebat Jesus turbis iudęorum: ⁊ principibus sacerdotũ. Ecce ego mitto ad vos prophetas, ⁊ sapientes, ⁊ scribas: ⁊ ex illis occidetis, ⁊ crucifigetis: ⁊ ex eis flagellabitis in synagogis vestris: ⁊ persequemini de ciuitate in ciuitatem: vt veniat super vos omnis sanguis iustus: qui effusus est super terram: a sanguine Abel iusti: vsq; ad sanguinez Zacharię, filij Barachię: quẽ occidistis inter templuz ⁊ altare. Amen dico vobis: veniẽt hęc omnia super generationem istã. Hierusalem, hierusalem, quę occidis prophetas: ⁊ lapidas eos, qui ad te missi sunt: quoties volui cõgregare filios tuos: quemadmodum gallina cõgregat pullos suos sub alas, ⁊ noluisti? Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta. Dico enim vobis: non me videbitis

ąmodo: donec dicatis. Benedi-
ctus qui venit in nomine domini.
Credo in vnum. Offertorium.
In virtute tua domine letabitur
iustus: ⁊ super salutare tuum exul-
tabit vehementer: desideriuz ani-
me eius tribuisti ei. Secreta.
Suscipe domie munera pro
tuorum commemoratione
sanctorum: vt sicut illos passio ef-
fecit gl'iosos: ita nos deuotio red
dat innocuos. Per dominuz no.
Prefatio. Quia per incarnati. ⁊
Communicantes. Communio.
Video celos apertos: ⁊ Jesum
stantem a dextris virtutis dei: do
mine Jesu: accipe spiritum meū:
⁊ ne statuas illis hoc peccatum:
qz nesciunt quid faciūt. Postcō.
Auxilientur nobis domine
sumpta mysteria: ⁊ interce
dente btō Stephano protomar-
tyre tuo: sempiterna protectione
confirment. Per dominum no-
strum Jesum Christum filiū tuuz.
die. ¶ Sancti Joannis apostoli ⁊
27. euangeliste. Officium.



In medio eccle
sie aperuit os
eius: ⁊ impleuit eum
dominus spiritu sa-
pientie ⁊ intellectus:
stola glie induit euz.
℣. Jocunditatem ⁊
exultationem thesaurizauit super
eū. Gloria patri, ⁊ filio ⁊ spiritui.
Gloria in excelsis deo. Oratio.

Ecclesiam tuam domine be
nignus illustra: vt beati Jo
annis apostoli tui ⁊ euangeliste il
luminata doctrinis: ad dona per-
ueniat sempiterna. Per domi.
Memoria de natali ⁊ de sancto
stephano. Epla. Qui timet deū.
In communi euangelistarum. ℟.
Exijt sermo inter fratres, q̄ disci
pulus ille non moritur. ℣. Sed sic
eum volo manere, donec veniaz:
tu me sequere. Halleluia. ℣. Hic
est discipulus ille qui testimoniuz
perhibet de his: ⁊ scim⁹ quia veru
est testimonium eius. Sequentia.
Letabundus. vt in missa maioris
Natalis fo.10. Scdm Joannem.
In illo tempore: Dixit Je
sus Petro. Sequere me. Cō
uersus Petrus: vidit illum disci
pulum quem diligebat Jesus se
quentem: qui ⁊ recubuit in cena die.
super pectus eius, ⁊ dixit. Domi 28.
ne, quis est qui tradet te? Hunc er
go cum vidisset Petrus: dixit Je
su. Domine: hic autem quid? Di
cit ei Jesus. Sic eum volo mane
re: donec veniaz. Quid ad te? Tu
me sequere. Exijt ergo sermo iste
inter fratres: quia discipulus ille
non moritur. Et non dixit ei Je
sus non moritur: sed sic eum volo
manere donec veniaz: quid ad te?
Hic est discipulus ille: qui testimo
niū perhibet de his: ⁊ scripsit hec.
Et scimus, quia veruz est testimo
nium eius. Credo. Offertorium.

Justus vt palma florebit: sicut cedrus que in libano est multiplicabitur. Secreta.

Suscipe munera domine que in eius tibi solennitate deferim⁹: cuius nos confidim⁹ patrocinio liberari. Per dominum nostrum Jesum Christum filiũ tuum: qui. Prefatio. Te domine. ꝛ Communicãtes. de natali. Cõmunio.

Exijt sermo inter fratres, ꝙ discipulus ille non moritur: ꝛ nõ dixit Jesus non moritur: sed sic euz volo manere donec veniã. Postcõ.

Refecti cibo potuque celesti de⁹ noster: te supplices exoramus: vt in cuius hec cõmemoratione percepimus: eius muniamur ꝛ precibus. Per dominum nostrum Jesum Christum filium tuum: qui tecuz viuit ꝛ regnat in.

Die. 28. ¶ Sanctoꝝ Innocentiũ. Offm.



Ex ore infantiuz deus ꝛ lactentiuz perfecisti laudẽ: ppter inimicos tuos. ℣. Domine domin⁹ noster: ꝙ admirabile est nomen tuum in vniuersa terra. Gloria patri ꝛ fi. Non dicitur Gloria in excelsis. nisi dominica fuerit. Oratio.

Deus cui⁹ hodierna die preconium innocentes martyres non loquendo, sed moriendo cõfessi sunt: omnia in nobis viciorũ mala mortifica: vt fidẽ tuaz quam lingua nostra loquitur: etiã moribus vita fateatur. Per dominum nostrum Jesum Christuz filium tuum: qui tecum viuit ꝛ re.

Memoria de natali ꝛ de sanctis.

Lectio libri Apocalipsis: beati Joannis apostoli. ca. 14

In diebus illis. Uidi supra montem Sion agnum stantem: ꝛ cum eo, centuz quadraginta quatuor millia: habentes nomen ei⁹: ꝛ nomen patris eius scriptum, in frontibus suis. Et audiui vocem de celo, tanꝙ vocem aquarũ multarum: ꝛ tanꝙ vocez tonitrui magni. Et vocem quam audiui: sicut citharedorum cithariçantium in citharis suis. Et cantabant, quasi canticum nouum: ante sedem dei, ꝛ ante quatuor animalia, ꝛ seniores. Et nemo poterat dicere canticum: nisi illa centuz quadraginta quatuor millia: qui empti sunt de terra. Hi sunt, qui cum mulieribus non sunt coinquinati: virgines enim sunt. Hi sequũtur agnũ, quocunqꝫ ierit. Hi empti sunt ex omnibus primitie deo ꝛ agno: ꝛ in ore ipsorum: non est inuentum mendacium. Sine macula enim sunt: ante thronũ dei. ℟. Anima nr̃a sicut passer erepta est de laqo venantiũ. ℣. Laqueus contritus est: ꝛ nos liberati sumus: adiutorium nr̃m in nomine dñi: qui fecit celum ꝛ terrã. loco Hall'a dicit.

Laus tua deus. Laus tua deus.

℣. Herodes iratus occidit multos pueros: in Bethleem iudę ciuitate David: Laꝰ tua deꝰ. Si dominica fuerit. Alleluia. ℣. Hi sunt qui cum mulieribus nō sunt coinquinati: virgines enim per-
ca.2 manserunt. Secūdū Mattheum.

In illo tempore: Angelus domini apparuit i somnis Joseph dicens. Surge, accipe puerū ⁊ matrem eius: ⁊ fuge in Egyptū: ⁊ esto ibi, vsq3 dum dicam tibi. Futurum est enim: vt Herodes quęrat puerum, ad perdendum eum. Qui consurgens, accepit pueru3 ⁊ matrem eius nocte: ⁊ secessit in Egyptum. Et erat ibi, vsq3 ad obitu3 Herodis: vt adimpleretur qđ dictum est a domino per prophetam, dicentem. Ex Egypto, vocaui filium meū. Tunc Herodes, videns, quoniā illusus esset a Magis: iratus est valde. Et mittens, occidit omnes pueros qui erant in Bethleem, ⁊ in omnibus finibus eius: a bimátu ⁊ infra, secundum tempus, quod exquisierat a magis. Tunc adimpletum est, qđ dictum est per Hieremiam prophetam, dicentē. Vox in Rama, audita est: ploratꝰ ⁊ vlulatus multus: Rachel, plorans filios suos. Et noluit consolari: quia nō sunt.

Credo in vnum. Offertorium.

Anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venantium: laqueus contritus est: ⁊ nos liberati sumus. Secreta.

Sanctorum tuoru3 nobis domine pia non desit oratio: quę ⁊ munera nostra conciliet: ⁊ tuā nobis indulgentiā semper obtineat. Per dominum nostrum Jesum. Prefatio. Quia p incarnati verbi. ⁊ Communicantes. Com.

Vox in rama audita est: ploratꝰ ⁊ vlulatus: Rachel plorans filios suos: ⁊ noluit consolari quia non sunt. Postcōmunio.

Votiua domine dona percepimus: quę sanctorum nobis precibus: ⁊ pręsentis vitę quęsumus pariter ⁊ ęternę: tribue conferre subsidium. Per dominū. Benedicamus dño. nisi fuerit dominica.

¶ Sancti Thomę cantuariensis episcopi ⁊ martyris. Officium.



Letabitur iustus in domino, ⁊ sperabit in eo: ⁊ laudabuntur omnes recti corde. ℣. Exaudi deꝰ orationē mea3 cū deprecor: a timore inimici eripe animam meā. Gloria.

Gloria in excelsis deo. Oratio.

Deus pro cuius ecclesia, gloriosus pontifex Thomas, gladijs impiorum occubuit: pręsta quęsumus: vt omnes qui eius implorant auxiliū: petitionis suę salutarem consequantur effectu3. Per d. Memoria de natali cū sanctis. Epistola. Beatꝰ vir qui

in sapientia. In cōi vnius martyris. ℟. Posuisti domine sup caput eius coronam de lapide precioso. ℣. Desiderium anime eius tribuisti ei: ⁊ voluntate labiorum eius non fraudasti eū. Halleluia. ℣. Letabitur iustus in domino: ⁊ sperabit in eo: ⁊ laudabuntur omnes recti corde. Euangeliū. Nisi granum frumēti. Credo. Offer. Gloria ⁊ honore coronasti euz: ⁊ constituisti eum super opera manuum tuarum domine. Secreta.

HEc hostia domine quesumus emundet nostra delicta: ⁊ ad sacrificium celebrandum: subditorum tibi corpora: mentesq; sanctificet. Per dominuz nostrū. Prefatio. Quia per incarnati verbi. ⁊ Communicātes. Communio. Qui vult venire post me, abneget semetipsum: ⁊ tollat crucem suaz ⁊ sequatur me. Postcommunio.

REfecti participatione muneris sacri: q̄s domine deus noster: vt cuius exequimur cultuz, sentiamus effectū. Per dominū.

¶ Sancti Syluestri pape ⁊ confessoris. Officium.



SAcerdotes tui domine induāt iustitiaz: ⁊ sancti tui exultēt: propter Dauid seruum tuuz non auertas faciez Christi tui. ℣. Memento domine Dauid: ⁊ omnis mansuetudinis ei⁹. Gloria patri, ⁊ filio. Gloria in excelsis deo. Oratio.

DA quesumus omnipotens deus: vt beati Syluestri cōfessoris tui atq; pōtificis veneranda solennitas: ⁊ deuotionem nobis augeat ⁊ salutez. Per domi. Memoria de natali ⁊ de sanctis. Epistola. Ecce sa. In communi confessorum. ℟. Ecce sacerdos magnus qui in dieb⁹ suis placuit deo. ℣. Non est inuentus similis illi, qui conseruaret legem excelsi. Halleluia. ℣. Inueni Dauid seruum meuz: oleo sancto meo vnxi eum. Euangelium. Homo quidā peregre. Credo. Offertorium. Inueni Dauid seruū meum oleo sancto meo vnxi eum: manus eniz mea auxiliabitur ei: ⁊ brachium meum confortabit euz. Secreta.

SAncti tui nos domine quesumus vbiq; letificent: vt dum eorum merita recolimus: patrocinia sentiamus. Per dominum. Prefatio. Quia per incarnati. ⁊ Communicantes. Communio. Beatus seruus, quem cum venerit dominus inuenerit vigilantē: amen dico vobis: super omnia bona sua constituet eum. Postcomunio.

PResta quesumus omnipotens deus: vt de pceptis muneribus gratias exhibentes: beneficia potiora sumamus. Per dominum nostrum Jesum Christuz filium tuum: qui tecum viuit ⁊ re.

IANVARII FESTA.

¶ In octaua sancti Stephani. Officium. Oratio. Epistola. R. Halleluia. Euangelium. Offer. Secreta. Communio. Post cõio sicut in die. Predicto modo fiat in octaua sancti Joannis ꝛ sanctorum Innocentium: ꝛ in octaua sancti Joannis dicat̃ pfatio. Te domine. ꝛ in octaua Innocẽtiũ dicat̃. Glia i excelsis. Halla. ꝛ Ite missa est. Prefatio vero de Natali ꝛ Cõmunicantes nõ dicãtur.

die. x ¶ Sci Pauli pmi eremite. Oro.



Deus qui nos beati Pauli cõfessoris tui annua solennitate letificas: concede propitius: vt cuius natalitia colimus: per eius ad te exempla gradiamur. Per dominum nostrum Jesum Christum filium tuum qui tecum ꝛc. Secre.

Laudis tue domine hostias immolamus in tuorum cõmemoratione sanctorum: quibus nos ꝛ presentibus exui malis cõfidimus, ꝛ futuris: Per dominuz nr̃m Jesum Christum. Postcõ.

Refecti cibo potuqꝫ celesti deus nr̃, te supplices exoramus: vt in cuius hec commemoratione percepimus: eius muniamur ꝛ precibus: Per dominum nostrum Jesum Christuz filium.

¶ Sanctorum hylarij ꝛ remigij confessorum. Oratio.



Deus qui nos sanctorũ confessorum tuorum hylarij ꝛ remigij confessionibus gloriosis circũdas ꝛ protegis: da nobis: ꝛ eorum imitatione proficere: ꝛ intercessione gaudere. Per dominum nostrũ. Secreta.

Sancti tui nos domine quesumus vbiqꝫ letificent: vt dũ eorum merita recolimus, patrocinia sentiamus: Per. Postcõ.

Quesumus domine salutaribus repleti mysterijs: vt quorum solennia celebramus: eorum orationibus adiuuemur. Per dominũ nostruz Jesum Christũ.

¶ Sancti Felicis cõfes. Officium.



Os iusti meditabitur sapiẽtiã: ꝛ lingua eius loquetur iudicium: lex dei eius in corde ipsius. Ps. Noli emulari in malignantibus: neqꝫ zelaueris facientes iniquitatem. Gloria patri ꝛ filio ꝛc. Oratio.

Concede quesumus omnipotens deus: vt ad meliorem vitam scõrum tuorum exempla nos prouocẽt: quatenus quorum solennia agimus: etiã actus imitemur: Per. Epistola. Doctrinis varijs. In commune

℣. Iurauit dominus ꝛ non penitebit eũ: tu es sacerdos in eternũ ſm ordinez melchisedech. ℣. Dixit dñs domio meo sede a dextris meis. Halleluia. ℣. Disposui testamẽtũ electis meis: iuraui dauid seruo meo. Secundum Lucam.

In illo tẽpore: Dixit Jesus discipulis suis. Qui vos audit: me audit. Et qui vos spernit: me spernit. Qui autez me spernit: spernit eũ qui me misit. Reuersi sunt autem septuagintaduo cum gaudio dicentes: Domine: etiam demonia subijciũtur nobis in nomine tuo. Et ait illis. Videbaz sathanam sicut fulgur de celo cadẽtem. Ecce dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes ꝛ scorpiones: ꝛ supra omnem virtutem inimici: ꝛ nihil vobis nocebit. Veruntamen, in hoc nolite gaudere: quia spũs vobis subijciũtur. Gaudete autez: ꝙ nomina vestra scripta sunt in celis. Offertorium.

Gloria ꝛ honore coronasti eũ: ꝛ constituisti eum super opera manuum tuarum domine. Secreta.

Hostias tibi domine bti Felicis confessoris tui dicatas meritis benignus assume: ꝛ ad ꝑpetuũ nobis tribue prouenire subsidium: Per dominum nostrum Jesum Christum filium tuuz, qui tecum viuit ꝛ regnat. Communio.

Posuisti dñe in capite eius coronam de lapide ꝓtioso. Postcom.

Quesumus domine salutaribus repleti mysterijs: vt cuius solennia celebramus: eius orationibus adiuuemur: Per dominum nostrum Jesum Christuz filium tuum. Qui tecum viuit regnat in vnitate spũs sancti deus Per oĩa secula seculorũ. Amen.

¶ Scti Mauri abbatis. Officiũ. xv. die.



Os iusti meditabit sapiẽtiam: ꝛ lingua eius loquet iudicium: lex dei eius i corde ipsius. ℣. Noli emulari i malignãtibus: neq; zelaueris facientes iniquitatẽ. Gloria pr̃i ꝛ filio ꝛ spiritui sancto. Oratio.

Intercessio nos q̃sumus domine beati Mauri abbatis commendet: vt quod nostris meritis non valemus: eius patrocinio assequamur: Per dominuz nostrum Jesum Christum filium tuum. Qui tecum viuit ꝛ regnat. Epistola. Dilectus deo. In communi confess. ℟. Domine preuenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. ℣. Vitam petijt: ꝛ tribuisti ei longitudinem dierum in seculum seculi. Halleluia. ℣. Os iusti meditabitur sapientiam: ꝛ lingua eius loquetur iudicium. Euangelium. Nemo accendit. Offertorium. Desiderium anime eius tribuisti

ei domine: ⁊ voluntate labiorum eius non fraudasti eum: posuisti in capite eius coronã de lapide pretioso. Secreta.

SAcris altarib⁹ domine hostias superpositas sanctus Maurus abbas, q̃s in saluté nobis prouenire deposcat. Per do. Cõio.

Amen dico vobis: q̄ vos qui reliquistis omnia, ⁊ secuti estis me: centuplum accipietis, ⁊ vitã eternaz possidebitis. Postcõmunio.

PRotegat nos domine cum tui perceptione sacramenti beat⁹ Maurus abbas pro nobis intercedendo: vt ⁊ cõuersationis eius experiamur insignia: ⁊ intercessionis ipsius percipiamus suffragia. Per dominum nostrum.

die. xvj. ¶ Sancti Marcelli pape ⁊ martyris. Officium.



STatuit ei dominus testamentum pacis: ⁊ principem fecit eum: vt sit illi sacerdotij dignitas in eternũ. ℣. Misericordias dñi i eternum cãtabo. Gloria pa. Oratio.

PReces populi tui quesumus dñe clemẽter exaudi: vt beati Marcelli martyris tui atq̃ põtificis meritis adiuuemur: cuius passione letamur. Per dominũ.

eccl. 39. Lectio libri sapientie.

IUstus cor suuz tradet ad vigilandum diluculo, ad dominum q̄ fecit illũ: ⁊ in cõspectu altissimi deprecabitur. Aperiet os suum in oratione: ⁊ pro delictis suis deprecabit̃. Si enim dominus magnus voluerit: spiritu intelligẽtie replebit illuz. Et ipse tanq̃ imbres mittet eloquia sapientie sue: ⁊ in oratione confitebitur domino. Et ipse diriget consilium eius ⁊ disciplinam: ⁊ in absconditis suis cõsiliabitur. Et ipse, palam faciet disciplinaz doctrine sue: ⁊ in lege testamenti domini gloriabit̃. Collaudabunt multi sapientiam eius: ⁊ vsq̃ in seculum non delebitur. Nõ recedet memoria eius: ⁊ nomẽ ei⁹ requiretur a generatione in generationem. R. Inueni Dauid seruum meum: oleo sancto vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei: ⁊ brachium meuz confortabit eũ. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo: ⁊ filius iniquitatis nõ nocebit ei. Halleluia. ℣. Posui adiutorium super potentem: ⁊ exaltaui electũ de plebe mea. Euangeliũ. Homo quidam peregre. In commu[ni] confessoris. Offertoriu[m].

UEritas mea ⁊ misericordia mea cum ipso: ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secreta.

SUscipe quesumus domine munera dignanter oblata: ⁊ beati Marcelli martyris tui suffragantibus meritis: ad nostre salutis auxiliuz prouenire concede. Per dominum no. Communio. Dñe,

Domine, quinq; talenta tradidisti mihi: ecce alia quinq; superlucratus sum: euge serue fidelis: quia in pauca fuisti fidelis: supra multa te constituam: intra in gaudium domini tui. Postcommunio.

Satiasti dñe familiam tuam muneribus sacris: eius quęsumus interuentione nos refoue: cuius solēnia celebramus: Per.

17. ¶ Sci Antonij abbatis. Officiū.



Os iusti meditabitur sapiētiā: ꝛ lingua eius loquetur iudicium: lex dei eius in corde ipsius. ℣. Noli ęmulari in malignantibus: neq; zelaueris facientes iniquitatem. Gloria patri. Gloria in ex. Oro.

Intercessio nos q̄sumus domine beati Antonij abbatis cōmendet: vt quod nostris meritis non valemus: eius patrocinio assequamur: Per dominum. Epistola. Justum deduxit dominus. In communi confess. ℟. Os iusti meditabitur sapientiam: ꝛ lingua eius loquetur iudiciū. ℣. Lex dei eius in corde ipsius: ꝛ non supplantabūtur gressus eius. Alla. ℣. Disposui testamentum electis meis: iuraui dauid suo meo. Euāgel. Nemo accendit. Offertoriū.

Desiderium animę eius tribuisti ei dñe: ꝛ voluntate labiorum eius nō fraudasti eū: posuisti in capite eiꝰ coronā de lapide p̄cioso. Secr.

Sacris altaribus dñe hostias superpositas sanctus Antonius abbas, quęsumus in salutem nobis puenire deposcat. p. Com.

Beatus seruus, quem cum venerit dñs, inuenerit vigilantē: amen dico vobis, super oia bona sua cōstituet eum. Postcōmunio.

Protegat nos domine cū tui perceptione sacramenti beatus Antonius abbas pro nobis intercedēdo: vt ꝛ cōuersationis eius experiamur insignia: ꝛ intercessiōis ipsius p̄cipiamus suffragia: Per.

¶ Scē prisce vg. ꝛ mar. Officiū. di.18:



Loquebar de testimonijs tuis i conspectu regum, ꝛ non confundebar: ꝛ meditabar in mandatis tuis, quę dilexi nimis. ℣. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege domini. Gloria patri. Oro.

Da quęsumus omnipotens deus: vt q beatę priscę martyris tuę natalitia colimus: ꝛ annua solennitate lętemur: ꝛ tantę fidei proficiamus exemplo: Per. Epistola. Qui gloriatur. In cōmuni virginum. ℟. Specie tua ꝛ pulchritudine tua: intēde, prospere procede ꝛ regna. ℣. Propter veritatem ꝛ mansuetudinez ꝛ iustitiam: ꝛ deducet te mirabiliter dextera tua. Halleluia. ℣. Ueni

electa mea, et ponam te in thronū meum: quia concupiuit rex speciē tuam. Euangelium. Simile est regnum celorum the. Offertorium.

Filię regum in honore tuo: astitit regina a dextris tuis, in vestitu deaurato: circūdata varietate. Sec.

Hostia quęsumus dñe quam tibi sctē priscę martyris tuę natalitia recensentes offerimus: et vincula nostrę prauitatis absoluat: et tuę nobis misericordię dona conciliet: Per do. Cōmunio.

Feci iudicium et iustitiam domine: non calūnientur mihi superbi: ad omnia mādata tua dirigebar: omnem viam iniquitatis odio habui. Postcommunio.

Quęsumus domine salutaribus repleti mysterijs: vt cuius solennia celebramus: eius orationibus adiuuemur: Per dominum.

D.20. ¶ Sanctorum martyrum fabiani et sebastiani. Officium.



Intret in cōspectu tuo dñe gemitus cōpeditorum: redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum: vindica sanguinem sanctorum tuorum q effusus est. ℣. Deus venerūt gētes in hereditatē tuā: polluerūt tēplum sctm̄ tuū: posuerūt hierusalem in pomorum custodiā. Gloria.

Gloria in excelsis. Oratio.

Deus qui beatos martyres tuos Fabianum atq; Sebastianū virtute constantię in passione roborasti: ex eorum nobis imitatiōe tribue pro amore tuo pspera mūdi despicere: et nulla eius aduersa formidare: Per. Epistola. Scip fidē. In cōi marty. ℟. Gloriosus de⁹ in sctis: mirabilis i maiestate: faciēs pdigia. ℣. Dextera tua dñe glīficata est i virtute: dextera manus tuę cōfregit inimicū. Alleluia. ℣. Sancti tui domine benedicent te: gloriam regni tui dicēt. Si in .lxx. euenerit. Tractus. Qui seminā̄t in lachrymis: in gaudio metent. ℣. Euntes ibant et flebāt mittētes semina sua. ℣. Venientes aūt veniēt cū exultatiōe, portātes manipulos suos. Euāge. Descendens Jesus de monte. Offerto.

Letamini in dño et exultate iusti: et glīamini oēs recti corde. Secr.

Accepta sit in cōspectu tuo dñe nostre deuotiōis oblatio: et eorum nobis fiat supplicatione salutaris: pro quorū solēnitate defertur: Per dnm. Cōmunio.

Multitudo languentium: et q vexabant a spiritibus imundis, veniebant ad eū: quia virtus de illo exibat: et sanabat oēs. Postco.

Sacro munere satiati supplices te dñe deprecamur: vt quod debite buitutis celebram⁹ officio: itercedētibus btis martyrib⁹ tuis Fabiano atq; Sebastiano: salutiōis tuę sentiam⁹ augmētū: Per.

¶ Scẽ Agnetis ṽg. ⁊ m̃. Offiñ.



ME expectaue-
runt peccato
res vt perderẽt me:
testimonia tua dñe i-
tellexi: omnis cõsum
mationis vidi finez:
latum mandatũ tuũ
nimis. ℣. Beati imaculati in via:
qui ambulant in lege dñi: Gloria.
Gloria in excelsis deo. Oratio.
OMnipotẽs sempiterne de⁹:
qui infirma mundi eligis vt
fortia queq̃ confundas: concede
propitius: vt qui beatę Agnetis
virginis ⁊ martyris tuę solennia
colimus: eius apud te patrocinia
sentiamus: Per. Epistola. Con-
fitebor tibi dñe rex. In cõmuni
virgi. R. Specie tua ⁊ pulchritu-
dine tua: intende, prospere proce-
de ⁊ regna. ℣. Propter veritatez
⁊ mãsuetudinẽ ⁊ iustitiã: ⁊ deducet
te mirabil'r dextera tua. Hall'a.
Adducent̃ regi ṽgines post eã:
primę eius offerent̃ tibi in lętitia.
Si infra lxx. euenerit. Tract⁹. Qui
seminant in lachrymis in gaudio
metent. ℣. Euntes ibãt ⁊ flebant:
mittẽtes semina sua. ℣. Veniẽtes
aũt venient cuz exultatione: por-
tantes manipulos suos. Euange-
lium. Simile est regnum cęlo-
rum decem virgi. Offertorium.
Offerent̃ regi virgines: primę ei⁹
offerent̃ tibi i letitia ⁊ exultatiõe:
adducent̃ i tẽplũ regi dño. Secre.
HOstias dñe quas tibi offeri-
mus propitius suscipe: ⁊ in-
tercedente beata Agnete marty-
re tua: vincula peccatorũ nostro
rum absolue: Per. Communio.
Quinq̃ prudentes virgines ac-
ceperunt oleum in vasis suis cum
lampadibus: media autem nocte
clamor factus est: ecce sponsus ve
nit: exite obuiã xp̃o dño. Postcõ.
REfecti cibo potuq̃ celesti
deus nr̃, te supplices exora-
mus: vt in cuius hęc cõmemora-
tiõe percepimus: eius muniamur
⁊ precibus: Per dominũ nostruz.

¶ Scti Vincentij marty. Offiñ. Di. 22.



LEtabitur iustus
in dño, ⁊ spera-
bit in eo: ⁊ laudabun
tur omnes recti cor
de. ℣. Exaudi deus
orationez meã, cum
depcor: a timore ini-
mici eripe animam meam. Gl'ia.
Gloria in excelsis deo. Oratio.
ADesto dñe supplicationib⁹
nr̃is: vt q ex iniquitate nr̃a
reos nos esse cognoscimus: beati
Vincẽtij martyris tui itercessiõe
liberemur: p. Ep̃la. Beatus vir q
i sapiẽtia. R. Posuisti dñe super
caput eius, coronã de lapide pre-
tioso. ℣. Desideriũ aię eius tribui
sti ei: ⁊ voluntate labiorũ eius nõ
fraudasti eum. Halleluia. ℣. Lę-
tabitur iustus in dño, ⁊ sperabit in
eo: ⁊ laudabuntur oẽs recti corde.

Sequentia. Jubilates. Si in .lxx. euenerit. Tractus. Beatus vir q timet dñm in mãdatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit semen eius: generatio rectorũ benedicetur. ℣. Gloria ⁊ diuitię in domo eius: ⁊ iustitia eius manet in seculum seculi. Euangelium. Nisi granum frumenti. Offertorium. Gloria ⁊ honore coronasti euz: ⁊ constituisti eum super opera manuum tuarum domine. Secreta. Muneribus nostris q̃s dñe, precibusq́ susceptis: intercedente beato Uincentio martyre tuo: ⁊ cęlestibus nos mũda mysterijs: ⁊ clemẽter exaudi. p. Com. Qui vult venire post me, abneget semetipsum: ⁊ tollat crucem suam, ⁊ sequatur me. Postcom. Quesumus o͞ps deus: vt qui cęlestia alimẽta pcepimus: itercedẽte btõ Uincentio martyre tuo: per hęc contra oia aduersa muniamur: Per dñm nostruz.

D.23. ¶ Scē emerẽtianę vg. ⁊ m. Offm.



Vultum tuum deprecabũtur oẽs diuites plebis: adducẽtur regi virgines post eaz: proximę eius adducentur tibi in lętitia ⁊ exultatiõe. ℣. Eructauit cor meũ verbum bonum: dico ego opera mea regi. Gloria pa. Oro. Indulgentiam nobis domine btã Emerẽtiana virgo ⁊ martyr imploret: q̃ tibi grata semper extitit: ⁊ merito castitatis: ⁊ tue pfessione virtutis: Per. Epistola. Sapientia vincit malitiam. Gr. De cõmuni virgi. R. Dilexisti iustitiã ⁊ odisti iniquitatẽ. ℣. Propterea vnxit te deus: deus tuus oleo lętitię. Alla. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua: intende, prospere procede, ⁊ regna. Euange. Simile est regnum cęloruz the. Offert. Offerent regi virgines: proximę eius offerent tibi i lętitia ⁊ exultatiõe adducent in tẽpluz regi dño. Se. Suscipe munera dñe q̃ tibi beatę Emerentianę martyris tuę solẽnitate deferimus: cuius nos confidimus patrocinio liberari: Per dominum. Com. Simile est regnuz cęlorũ homini negociatori, q̃renti bonas margaritas: inuenta vna pretiosa margarita, dedit omnia sua ⁊ comparauit eam. Postcom. Auxilient nobis dñe sumpta mysteria: ⁊ intercedẽte btã Emerẽtiana martyre tua: sempiterna protectione cõfirment: Per do.

¶ In cõuersiõe sci Pauli. Off.



Letemur oẽs in dño: hodiernũ diem solẽniter celebrantes: quo beatus Paulus conuersione sua p̃sentẽ mundum decorauit.

Domine probasti me, ⁊ cognouisti me: tu cognouisti sessionē meā, ⁊ resurrectionem meam. Gloria. patri. Gloria in excelsis. Oratio.

Deus qui vniuersum mundum beati Pauli ap̄li p̄dicatione docuisti: da nobis q̄s: vt q eius hodie cōuersionē colimus: p eius ad te exēpla gradiamur: per.

Lectio actuum apostolorum.

In dieb⁹ illis: Saulus adhuc spirans minarum ⁊ cedis in discipulos domini: accessit ad principem sacerdotū: ⁊ petiit ab eo epistolas i Damascū ad synagogas: vt si quos inuenisset huius vię viros ac mulieres: vinctos perduceret in hierusalē. Et cum iter faceret: cōtigit vt appropinquaret Damasco. Et subito, circūfulsit eum lux de cęlo: ⁊ cadens in terrā: audiuit vocez dicentē sibi. Saule, saule: quid me p̄sequeris? Qui dixit. Quis es dn̄e? Et ille. Ego sum Jesus nazarenus: quem tu p̄sequeris. Durum est tibi cōtra stimulū calcitrare. Et tremens ac stupens dixit. Domine: quid me vis facere? Et dn̄s ad eū. Surge, ⁊ igredere ciuitatē: ⁊ dicet tibi, q̄d te oporteat facere. Uiri autez illi qui comitabant̄ cuz eo: stabant stupefacti: audientes q̄dem vocē: neminē autem videntes. Surrexit autem Saulus de terra: apertisq; oculis, nihil videbat. Ad manus aūt illū trahētes: introduxerunt Damascū. Et erat ibi tribus diebus non videns: ⁊ nō manducauit, neq; bibit. Erat autem q̄dam discipulus Damasci: noīe Ananias. Et dixit ad illuz in visu dominus. Anania. At ille ait. Ecce ego dn̄e. Et dn̄s ad illum. Surge, ⁊ vade in vicuz, qui vocat̄ rectus: ⁊ quęre in domo iudę Saulum nomine Tarsensez: Ecce enim orat. Et vidit virum Ananiam noīe, introeūtem, ⁊ imponentem sibi manus: vt visuz recipiat. Respondit autē ananias. Domine, audiui a multis de viro hoc: quanta mala scīs tuis fecerit in hierusalem. Et hic habet potestatem a principibus sacerdotuz: alligandi oēs qui inuocant nomē tuuz. Dixit aūt ad eum dn̄s. Uade: q̄m vas electionis mihi est iste: vt portet nomen meū corā gentibus: ⁊ regibus: ⁊ filiis israel. Ego enim ostendā illi: quāta oporteat eum p̄ nomine meo pati. Et abiit Ananias: ⁊ introiuit in domum: ⁊ imponens ei manus, dixit. Saule frater: dn̄s misit me Jesus, q̄ apparuit tibi in via, qua veniebas: vt videas, ⁊ implearis spū scō. Et cōfestim ceciderunt ab oculis eius tanq̄ squamę: ⁊ visum recepit. Et surgens baptizatus est. Et cū accepisset cibū: confortatus est. Fuit autē cuz discipulus qui erant Damasci: per dies aliquot. Et continuo ingressus in synagogas: p̄dicabat Jesum: q̄m hic est filius dei

Stupebant autem oẽs qui eũ au-
diebant: ꝛ dicebant. Nõne hic est,
qui expugnabat in hierusalẽ eos:
q̃ inuocabant nomẽ istud? Et huc
ad hoc venit: vt vinctos illos du-
ceret ad ꝑncipes sacerdotũ? Sau-
lus aũt multo magis conualesce-
bat: ꝛ confundebat iudeos, q̃ habi
tabant Damasci: affirmans q̃m
hic est Chr̃s. R. Qui operatus
est Petro in apostolatũ: operat⁹
est ꝛ mihi inter gentes: ꝛ cogno-
uerunt gratiã dei que data est mi-
hi. ℣. Gratia dei in me vacua non
fuit: sed gratia eius semper in me
manet. Halľa. ℣. Magnus scũs
Paulus vas electionis: vere, di-
gne est glorificandus. Sequentia.
Letabundus decantet. Si in. lxx.
euenerit. Tractus. Tu es vas ele
ctionis scẽ Paule: vere, digne es
glorificandus. ℣. Predicator ve-
ritatis ꝛ doctor gentium, in fide ꝛ
veritate. ℣. Per te oẽs gentes co
gnouerunt gratiam dei. ℣. Inter
cede ꝑ nobis ad dñz qui te elegit.
c. 19. Secundum Matthęum.
In illo tẽpore: Dixit simon
Petrus ad Jesum: Ecce nos re-
liquim⁹ omnia: ꝛ secuti sumus te:
Quid ergo erit nobis? Jesus aũt
dixit illis. Amẽ dico vobis: ꝙ vos
qui secuti estis me: in regeneratio
ne, cum sederit filius hoĩs in sede
maiestatis suę: sedebitis ꝛ vos, sup
sedes duodecim: iudicantes duo-
decim tribus israel. Et omnis qui
reliquerit domũ, vel frẽs: aut soro
res: aut patrẽ: aut matrẽ: aut vxo
rẽ: aut filios: aut agros ꝑpter no-
mẽ meũ: cẽtuplũ accipiet: ꝛ vitaz
ętternã possidebit. Credo. Off.
Mihi autem nimis honorati sunt
amici tui deus: nimis cõfortatus
est principatus eorum. Secreta.
Apostoli tui Pauli dñe pre
cibus: plebis tuę dona san-
ctifica: vt quę tibi tuo grata sunt
instituto: gratiora fiãt patrocinio
supplicãtis: Per dominum no.
Prefatio. Te domĩe. Cõmunio.
Amen dico vobis: ꝙ vos qui re-
liquistis omnia, ꝛ secuti estis me:
centuplũ accipietis: ꝛ vitam ęter-
nam possidebitis. Postcõmunio.
Saciati domine salutari my-
sterio: q̃s: vt pro nobis eius
non desit oratio: cuius nos dona-
sti patrocinio gubernari: Per d.
¶ Scti Juliani epi ꝛ cõf. Off.



Statuit ei dñs te
stamẽtũ pacis:
ꝛ principem fecit eũ:
vt sit illi sacerdotij
dignitas in ęternũ.
℣. Misericordias do
mini in ęternũ can-
tabo. Gloria patri. Oratio.
Exaudi dñe preces nr̃as: quas
in scti Juliani confessoris tui atq̃
pontificis solennitate deferimus:
vt q̃ tibi digne meruit famulari:
eius intercedentibus meritis: ab
oĩbus nos absoluas pctĩs: Per.

Epistola. Ecce sacerdos. In cõi
cõfes. Gr. Iurauit dñs ⁊ non pęni-
tebit eum: tu es sacerdos in ęter-
num ſm ordinẽ melchisedech. ℣.
Dixit dñs dño meo sede a dextris
meis. Alla. ℣. Inueni dauid ser
uum meũ: oleo scõ meo vnxi euꝫ.
Euange. Sint lũbi. Offertoriuꝫ.
Inueni dauid seruum meuꝫ: oleo
sancto vnxi euꝫ: manus enim mea
auxiliabitur ei: ⁊ brachium meuꝫ
confortabit eum. Secreta.
Accepta sit in cõspectu tuo
domine nostra deuotio: vt eius no
bis fiat supplicatione salutaris: p
cuius solennitate defertur. Cõmu.
Semel iuraui in sctõ meo: semen
eius in ęternum manebit: ⁊ sedes
eius sicut sol in conspectu meo: ⁊
sicut luna perfecta in ęternum: ⁊
testis in cęlo fidelis. Postcõmu.
Da q̃s dñe fidelibus tuis scõ-
rum tuorum semper vene-
ratione lętari: ⁊ eorum perpetua
supplicatione muniri: Per dñm.

¶ In translatione sancti Tho-
mę de aquino. Offiu.



In medio eccle
się apuit os eiꝰ:
⁊ impleuit eum dñs
spiritu sapientię ⁊ in
tellectus: stola glorię
induit eum. ℣. Iucũ
ditatẽ ⁊ exultationẽ thesaurizauit
sup eũ. Glia. Gloria i excel. Orõ.
Deus qui beati Thomę cõ-
fessoris tui gl'iosaꝫ transla-
tionẽ nouis tribuis radiare mira
culis: ecclesiam tuã eius q̃s attol-
le psidiis: cuius salutiferis nõ de-
sinis illustrare doctrinis: Per d.
Epla. Optaui ⁊ datus est mi. In
cõi cõfes. Gr. Os iusti meditabitur
sapientiam: ⁊ lingua eius loquet
iudicium. ℣. Lex dei eius in corde
ipsius: ⁊ non supplantabunt gres-
sus eius. Alleluia. ℣. O radio-
sum liliuꝫ, florens corona duplici:
optatum duc ad brauium, thoma
rogatu supplici. Sequentia extra
lxx. Ad exempla. Si in. lxx. eue-
nerit. Tractus. Quasi stella ma-
tutina in medio nebulę: ⁊ quasi lu
na plena i diebus suis. ℣. Et qua-
si sol refulgens: sic ille refulsit in
templo dei. ℣. Quasi arcus reful
gens inter nebulas glorię: ⁊ quasi
flos rosarum in diebus vernis. ℣.
Quasi lilia quę sunt in transitu
aquę: ⁊ quasi thus redolens in
diebus ęstatis. ℣. Quasi ignis ef-
fulgens, ⁊ thus ardens igne. ℣.
Quasi vas auri solidum: orna-
tum omni lapide precioso. Euãg.
Vos estis sal terrę. Offertorium.
Veritas mea ⁊ misericordia mea
cum ipso: ⁊ in nomine meo exal-
tabitur cornu eius. Secreta.
Passionis filii tui domine me
moriam recensentes depo-
scimus: vt quod tibi i beati Tho-
mę confessoris tui solennitate de-
ferimus, sacrificium sit acceptuꝫ:
Per eundeꝫ dominũ. Cõmunio.

D omine, quinq₃ talenta tradidi sti mihi: ecce alia quinq₃ super lucratus sum: euge serue bone ⁊ fidelis: q₂ in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituaz: intra in gaudium domini tui. Postcōmunio.

H Ec nos q̄s domine cōmunio sctā letificet: qua beati Thome suffragijs, virtutes roborētur interius: ⁊ actus exterius pie operationis excrescant: Per dn̄m.

d.28. ¶ Sancte agnetis. ij. Officium.



V Ultum tuū deprecabunt oēs diuites plebis: adducentur regi virgines post eā: proxime eius adducent tibi in leticia ⁊ exultatione. ℣. Eructauit cor meū verbū bonū: dico ego opa mea regi. Gl'ia. Oro.

D Eus qui nos annua beate Agnetis virginis ⁊ martyris tue solennitate letificas: da, vt quam veneramur officio: etiā pie conuersationis sequamur exemplo: Per. Epl'a. Sapientia vincit mali. In cōmuni virginū. ℟.

D ilexisti iustitiā ⁊ odisti iniquitatem. ℣. Propterea vnxit te deus deus tuus oleo letitie. H alla. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua: intende, prospere procede, ⁊ regna. Euangelium. Simile est regnum celorum thesau. Offerto.

O fferentur regi virgines: proxime eius offerentur tibi in letitia ⁊ exultatione: adducentur in templum regi domino. Secreta.

S Uper has quesumus domine hostias benedictio copiosa descendat: que scificationē nobis clementer operetur: ⁊ de sancte Agnetis martyris tue solennitate letificet: Per dn̄m. Com.

S imile est regnū celoꝝ hoi negociatori q̄renti bonas margaritas: iuēta vna p̄tiosa margarita: dedit oia sua, ⁊ cōparauit eaz. Postco.

S Umpsimus dn̄e celebritatis annue votiua sacramenta: p̄sta q̄s: vt ⁊ temporalis nobis vite remedia prebeant ⁊ eterne: Per.

¶ In translatione corporis sancti Marci euangeliste. Officium.



I N medio ecclesie apuit os ei⁹: ⁊ impleuit eum dn̄s spiritu sapientie ⁊ intellectus: stola glorie induit eum. ℣. Jucunditatem ⁊ exultationē thesaurizauit super eū. Gloria. G loria in excelsis deo. Oratio.

D Eus q gloriosa beati marci euangeliste membra nobis famulis tuis hodierna die largiri dignatus es: concede propitius: vt qui eius corporis translationez venerando colimus: ipsius beatitudini te concedente adiungi mereamur: Per dominum nostrum. Epistola. Qui timet deū. In cōmuni euangelistarum. ℟.

Os iusti

Os iusti meditabitur sapientiam: 7 lingua euis loquetur iudiciũ. ℣. Lex dei eius in corde ipsius: 7 nõ supplãtabunt gressus ei⁹. Hallła. ℣. Primus ad sion dicet: ecce ad sum: 7 hierusalẽ euangelistã dabo. Infra .lxx. Tra. Desiderium aię eius tribuisti ei: 7 voluntate labiorum eius non fraudasti eum. ℣. Quoniam pręuenisti eum in benedictiõibus dulcedinis. ℣. Posuisti super caput eius coronam de lapide pretioso. Euãg. Designauit dominus, 7 alios. Credo. Offer. Posuisti domine in capite eius coronam de lapide pretioso: vitam petijt a te 7 tribuisti ei. Secreta.

Beati marci euangelistę tui solennitate tibi munera deferentes: q̃s domine: vt sicut illum predicatio euãgelica fecit gloriosum: ita nos eius intercessio: 7 verbo 7 opere tibi reddat acceptos. Per dñm nostrum. non dicatur prefatio. Te domine. Cõmunio. Domine, quinq; talenta tradidisti mihi: ecce alia quinq; superlucratus sum: euge serue fidelis: quia in pauca fuisti fidelis: supra multa te constituam: intra in gaudium domini tui. Postcõmunio.

Pasti cibo spiritualis alimonię quesumus domine deus noster: vt quod mysterio frequentamus: intercedente beato marco euangelista: plena veritate consequamur: Per dñm nostrum Jesuz

FEBRVARII FESTA

Sci Ignatij epi 7 mar. Offm. die .j.



Letabit iustus i dño 7 sperabit in eo: 7 laudabuntur oẽs recti corde. ℣. Exaudi orõnez meã cũ deprecor: a timore inimici eripe aiaz meã. Gloria patri 7 filio. Oratio.

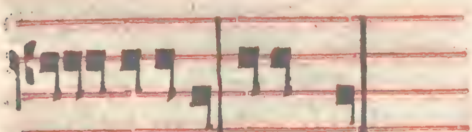
Da q̃s omnipotens deus: vt qui bti Ignatij martyris tui atq; pontificis solennia colimus: eius apud te intercessionibus adiuuemur: Per. Epła. Beatus vir qui in sapientia. In communi marty. Gr. Posuisti domine sup caput eius coronam de lapide pretioso. ℣. Desiderium animę eius tribuisti ei: 7 voluntate labiorum eius non fraudasti euz. Hallła. ℣. Letabit iustus in dño, 7 sperabit in eo: 7 laudabuntur oẽs recti corde. Euang. Nisi granũ fru. Offerto. Gloria 7 honore coronasti eum: 7 constituisti eum super opera manuum tuarum domine. Secreta.

Hec hostia q̃s dñe emũdet nostra delicta: 7 ad sacrificium celebrãdũ: subditorũ tibi corpora: mẽtesq; sanctificet: Per. Cõmun. Qui vult venire post me, abneget semetipsum: 7 tollat crucẽ suam: 7 sequatur me. Postcommunio.

Refecti participatiõe muneris sacri quęsumus domine

deus noster: vt cuius exequimur cultum, sentiamus effectuz: Per.

¶ In festo purificationis beatę Marię vginis: finita tertia, prior cū cappa sericea: ꝛ diaconus cuz missali: ꝛ subdiaconus sericeis induti: pcedentibus accolitis in albis, cū cereis accēsis: in chorū veniāt. Et si dnica fuerit: aqua, more solito aspgat. Finita asptione aq̄, vel si aq̄ nō fuerit aspgēda: postq̄ i chorū venerit: prior stans añ gradus p̄sbyterij, verso vultu ad altare, diacono corā ipso tenēte librū: candelas bn̄dicat voce mediocri: hoc mō. Bn̄dictio candelarum.



Dn̄s vobiscū. Oremus. Orō.

O Mn̄ps sempiternę deus: qui hodierna die vnigenitū tuū in vlnis sancti Symeonis in templo sancto suscipiēdū pręsentasti: tuam supplices deprecamur clementiā: vt has cādelas, quas nos famuli tui in tui nois magnificentia suscipientes, gestare cupimus luce accensas: bene✠dicere: sctificare: atq̃ lumine supnę bn̄dictionis accēdere digneris: q̄tenus eas tibi dn̄o deo nr̄o offerendo digni: atq̃ sctō igne dulcissimę tuę charitatis accēsi: i tēplo sctō glīę tuę representari mereamur. Per eun.

Postea aspergant aqua bn̄dicta. Deide fiat pcessio. Facta pcessiōe: prior, ꝛ mistri i sacristia mutant: ꝛ deposita cappa sericea, sūptaq̃ casula a p̄ore, missa inchoata: pcedāt more solito ad missam.

¶ Ad Missam. Officium.



Uscepimus deus misericordiaz tuā in medio tēpli tui: scdm nomen tuuz deꝰ: ita ꝛ laus tua i fines terrę: iustitia plena ē dextera tua. Ps. Magnꝰ dn̄s ꝛ laudabilis nimis: i ciuitate dei nr̄i in monte scō eius. Gloria. Gloria in excel. Oratio.

O Mn̄ps sempiterne deꝰ: maiestatē tuā supplices exoramꝰ: vt sicut vnigenitꝰ filiꝰ tuus hodierna die cū nr̄ę carnis substātia i tēplo est p̄sentatꝰ: ita nos facias purificatis tibi mētibꝰ p̄sentari: p eū.

Lectio malachię prophetę.

H Ec dicit dn̄s deus: Ecce ego mitto angelū meū: ꝛ p̄parabit viā ante faciē meā: ꝛ statim veniet ad tēpluz sanctū suū dn̄ator quē vos q̄ritis: ꝛ angelus testamēti, quem vos vultis. Ecce venit dicit dn̄s exercituū. Et q̄s poterit cogitare diē aduētus eiꝰ? Et q̄s stabit ad vi

dendum eu3: Ipse enim q̄si ignis cōflans: ⁊ q̄si herba fullonum. Et sedebit cōflans, ⁊ emūdans argē-tum: ⁊ purgabit filios leui. Et colabit eos q̄si aurū ⁊ q̄si argentū: ⁊ erūt dn̄o offerētes sacrificia in iustitia. Et placebit dn̄o sacrificium iuda ⁊ hierusalē: sicut dies seculi: ⁊ sicut anni antiq. Dicit dn̄s ops. ℟. Suscepimus de⁹ misericordiā tuā in medio tēpli tui: scd̄m nomē tuu3 dn̄e: ita ⁊ laus tua in fines terrę. ℣. Sicut audiuimus, ita ⁊ vidimus in ciuitate dei nr̄i. Alle. ℣. Adorabo ad tēplū sanctū tuum: ⁊ cōfitebor noi tuo. Sequētia. Letabūdus, vt i missa maiori natalis dn̄i. fo. 10. Si infra. lxx. euenerit. Tractus. Gaude maria v̄go: cūctas hereses sola interemisti. ℣. Que gabrielis archangeli dictis credidisti. ℣. Dū virgo deū ⁊ hominē genuisti: ⁊ post partū virgo inuiolata p̄mansisti. ℣. Dei genitrix itercede p nobis. Scd̄m lucā.

In illo tpe: Postq̄ impleti sunt dies purgationis Marie, s̄m legē moysi: tulerūt Jesum in hierusalē: vt sisterēt eum dn̄o: sicut scriptū est i lege dn̄i: qa omne masculinū adaperiens vuluā: scm̄ dn̄o vocabit. Et vt darēt hostiam secūdu3 quod dictū est in lege dn̄i: par turturū: aut duos pullos columbaru3. Et ecce hō erat in hierusalem: cui nomen Symeon. Et hō iste iustus ⁊ timoratus, expectans cōsolationē israel: ⁊ spūs sanctus erat in eo. Et respōsu3 acceperat a spiritu sctō: nō visuru3 se mortē: nisi prius videret Christū dn̄i. Et venit in spū in tēplum. Et cum inducerent pueru3 iesum parentes eius: vt facerent s̄m consuetudinē legis p eo: ⁊ ipse accepit eū i vlnas suas: ⁊ bn̄dixit deu3: ⁊ dixit. Nunc dimittis seruū tuu3 dn̄e: s̄m verbū tuum in pace. Quia viderūt oculi mei, salutare tuu3: qd̄ parasti ante faciē oiu3 populorum. Lumen ad reuelationē gentiū: ⁊ gloriā plebis tuę israel. Credo. Offertorium.

Felix nāq3 es sacra virgo Maria: ⁊ oi laude dignissima: qr ex te ortus est sol iustitię Chr̄s deus nr̄.

Post offertoriu3: prior candela3 suā reddat sacriste: postmodū diaconus, ⁊ alij ministri: deinde ceteri fratres, incipientes a maioribus, cādelas suas offerāt: sacrista eas de manu offerētiū accipiēte. Du3 aūt frēs cādelas offerūt: manū porris osculent. Finita oblatiōe: por, more solito, digitos lauet. ⁊c. Sec.

Exaudi dn̄e preces nostras: ⁊ vt digna sint munera, q̄ oculis tuę maiestatis offerimus: subsidium in nobis per intercessionē beatę Marię virginis p̄petuę: tuę pietatis impende: Per. Prefat. Quia per incarnati. Comunio.

Responsum accepit Symeon a spū sancto: non visurū se mortem: nisi videret Christū dn̄i. Postc.

Quesumus dñe deus noster: vt sacrosancta mysteria, q̃ pro reparationis nostrę munimime contulisti: intercedente beata semp virgine Maria: ⁊ p̄sens nobis remediũ eē facias ⁊ futurũ. p.

die. 3. ¶ Scti Blasij epi ⁊ mart. Offm.



Letabitur iustus in dño, ⁊ sperabit in eo, ⁊ laudabuntur oēs recti corde. ℣. Exaudi deus orationem meā cum deprecor: a timore inimici eripe animam meam. Glia.

Gloria in excelsis deo. Oratio.

Da quesumus oipotens deꝰ: vt qui beati Blasij martyris tui atq; pontificis solennia colimus: eius apud te intercessionibus adiuuemur: Per. Epistola.

Beatus vir qui in sapientia. In cōmuni marty. ℟. Posuisti dñe super caput eius, coronaz de lapide pretioso. ℣. Desideriũ aīę eius tribuisti ei: ⁊ voluntate labiorum eiꝰ non fraudasti eũ. Halla. ℣. Lętabit iustus in dño, ⁊ sperabit i eo: ⁊ laudabũtur omnes recti corde.

Si infra. lxx. euenerit. Tractus.

Beatus vir qui timet dñm: in mādatis eius cupit nimis. ℣. Potēs in terra erit semen eius: generatio rectorum benedicetur. ℣. Gloria ⁊ diuitię i domo eius: ⁊ iustitia eiꝰ manet in seculum seculi. Euange.

Nisi granum fru, Offertorium.

Gloria ⁊ honore coronasti eum: ⁊ constituisti eum super opera manuum tuarum domine. Secreta.

Hec hostia dñe q̃s emundet nr̄a delicta: ⁊ ad sacrificium celebrandum: subditorum tibi corpora, mētesq; sc̄ificet: Per e. Co.

Qui vult venire post me, abneget semetipsum: ⁊ tollat crucem suaz, ⁊ sequatur me. Postcommunio.

Refecti participatione muneris sacri, q̃s dñe deus noster: vt cuius exequimur cultum: sentiamus effectũ: Per dominũ.

¶ Scē Agathę vg. ⁊ mar. Offm.



Gaudeamus oēs in dño, diem festum celebrantes, sub honore agathę martyris: de cuius passione gaudent angeli, ⁊ collaudant filiũ dei. ℣. Eructauit cor meũ verbum bonuz: dico ego opa mea regi. Glia.

Gloria in excelsis deo. Oratio.

Deus qui inter cętera potētię tuę miracula: etiā i sexu fragili victoriaz martyrij contulisti: cōcede propitius: vt cuius natalitia colimus: per eius ad te exempla gradiamur: Per. Epistola.

Confitebor. In communi virg. ℟.

Adiuuabit eā deus vultu suo: deꝰ in medio eius non cōmouebit. ℣. Fluminis impetus lętificat ciuitatem dei: sanctificauit tabernaculũ suũ altissimus. Halla. ℣. Diffusa

est gratia in labijs tuis: proterea benedixit te deus in eternum. Si infra.lxx.euenerit. Tractus. Qui seminant in lachrymis, in gaudio metent. ℣. Euntes ibant z flebant, mittentes semina sua. ℣. Uenientes aũt venient cum exultatione: portãtes manipulos suos. Euãg. Simile est reg. cę. thesa. Offerto. Filie reguz in honore tuo: astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circũdata varietate. Sec.

Suscipe munera dñe: quę in beatę Agathę martyris tuę solennitate deferimus: cuius nos confidimus patrocinio liberari: Per dominum nostrum. Cõmu. Qui me dignatus est ab omni plaga curare: z mamillam meã meo pectori restituere: ipsum inuoco deum viuum. Postcommunio.

Auxilientur nobis dñe sumpta mysteria: z intercedẽte beata agatha martyre tua: sempiterna protectiõe cõfirment: Per.

¶ Scte Dorothee vg. z m. Offiu.



Vultum tuum deprecabũtur oẽs diuites plebis: adducentur regi virgines post eam: proximę eius adducentur tibi in letitia z exultatione. ℣. Eructauit cor meum verbũ bonum: dico ego opera mea regi. Gloria patri z filio z spiritui scõ. Gloria in excelsis deo. Oratio.

Omnipotẽs z mitissime de⁹: in cuius nomine glĩosa virgo z martyr dorothea multorum genera tormentoruz superauit: te suppliciter exoramus: vt eius meritis z precibus interuenientibus, cuncta picula vincamus: ipsamq₃ in nostris necessitatibus celerem adiutricẽ sentiamus: Per. Eplã. Sapientia vincit. In cõmuni virgi. R. Dilexisti iustitiam z odisti iniquitatem. ℣. Propterea vnxit te deus: deus tuus oleo letitię. Hallã. ℣. Specie tua z pulchritudine tua: intende, prospere procede z regna. Si infra. lxx. euenerit. Tractus. Qui seminant in lachrymis in gaudio metẽt. ℣. Euntes ibant z flebant, mittẽtes semina sua. ℣. Uenientes aũt venient cum exultatione, portantes manipulos suos. Euangelium. Simile est regnum celorum the. Offerto. Offerentur regi virgines: proximę eius offerentur tibi in letitia z exultatione: adducentur in templum regi domino. Secreta.

Super has quęsumus domine hostias bñdictio copiosa descendat: quę z sanctificationẽ in nobis clemẽter operetur: z de sctẽ dorothee virginis z martyris tuę solẽnitate letificet: Per. Cõmu. Simile est regnum celorum homini negociatori quęrenti bonas margaritas: inuenta vna pretiosa margarita: dedit omnia sua, z

comparauit eaz. Postcōmunio.
S Umpsimus domine celebritatis annue votiua sacramēta: presta q̄s: vt et tēporalis nobis vite remedia prebeant et eterne: p.

di. 6. ¶ Sanctorum confessorū vedasti et amandi. Oratio.
D Eus qui nos sanctoruz confessorum tuorū Uedasti et Amandi confessionibus gloriosis circūdas et protegis: da nobis, et eoruz imitatione proficere: et intercessione gaudere: Per dominum. Secreta.
S Ancti tui nos dn̄e q̄s vbiq̄ letificent: vt dum eoruz merita recolimus: patrocinia sentiamus: Per do. Postcōmunio.
Q Uesumus domine salutaribus repleti mysterijs: vt quoruz solennia celebramus: eorū orationibus adiuuemur: Per do.

di. 9. ¶ Scē Apollonie vg. et m. Offm̄.



V Ultum tuum deprecabūtur oēs diuites plebis: adducentur regi virgines post eam: proxime eius adducent tibi in letitia et exultatione. ℣. Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. Gloria patri. Oratio.
D Eus qui nos annua beate Apollonie virginis et martyris tue solennitate letificas: da, vt quam veneramur officio: etiaz pie cōuersationis sequamur exemplo: Per. Epl'a. Sapiētia vincit malitiam. In cōi virginum. Gr.
D ilexisti iustitiā et odisti iniquitatem. ℣. Propterea vnxit te deus: deus tuus oleo letitie. Alla. ℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Euāg. Sil'e ē reg. ce. the. Offerto.
O fferentur regi virgines, proxime eius offerentur tibi in letitia et exultatione: adducentur in tēpluz regi domino. Secreta.
S Uper has q̄s dn̄e hostias benedictio copiosa descendat: que et sctīficationez in nobis clementer opet̄: et de scē Apollonie martyris tue solēnitate letificet. per. Cōm.
S imile est regnū celor̄ hoī negociatori querenti bonas Margaritas: inuenta vna pretiosa margarita, dedit omnia sua et comparauit eam. Postcōmunio.
S Umpsimus dn̄e celebritatis annue votiua sacramenta. presta q̄s: vt et temporalis nobis vite remedia p̄beant et eterne: Per do.

¶ Scē Scholastice virg. Offm̄.



G Audeam⁹ oēs in dn̄o, diez festū celebrātes, sub honore Scolastice virginis: de cuius solennitate gaudēt angeli, et collaudant filiuz dei. ℣. Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea

regi. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.
Exaudi nos deꝰ ſalutaris nr̄: vt ſicut de beatę Scolaſticę virginis tuę, feſtiuitate gaudemꝰ: ita pię deuotiõis erudiamur affectu. Per do. Epl'a. Qui gloriatur. In com. virg. R. Propter veritatem ⁊ manſuetudinẽ ⁊ iuſtitiam, ⁊ deducet te mirabil'r dextera tua. V. Audi filia, ⁊ vide, ⁊ inclina aurẽ tuã: qa cõcupiuit rex ſpeciẽ tuam. Alle'a. V. Ueni electa mea, ⁊ ponam in te thronũ meũ: qꝛ cõcupiuit rex ſpeciẽ tuã. Euang. Simile eſt regnũ cęlorũ decẽ vgi. Offer. Filię reguz in honore tuo: aſtitit regina a dextris tuis, i veſtitu deaurato, circũdata varietate. Secr. Accepta tibi ſit dñe ſacratę plebis oblatio, ꝓ tuoꝝ honore ſcõꝝ: quorum ſe meritis percepiſſe de tribulatione cognoſcit auxilium: Per dñm. Cõmunio. Diffuſa ẽ grã i labijs tuis: ꝓpterea bñdixit te deus i ęternũ. Poſtcõ. Satiaſti dñe familiã tuã muneribus ſacris: eius q̄s interuentione nos refoue: cuius ſolennia celebramus: Per dominum.

¶ Sancti Valẽtini mar. Offm.



In virtute tua dñe lętabit iuſtus: ⁊ ſuper ſalutare tuuz exultabit vehemẽter: deſideriuz aię eius tribuiſti ei. V. Quoniaz pręueniſti eum in benedictionibus dulcedinis: poſuiſti in capite eius coronã de lapide pretioſo. Gloria. Oro.
Preſta quęſumus omnipotens deus: vt qui beati Ualentini martyris tui natalitia colimus: a cunctis malis imminẽtibus eius interceſſiõe liberemur: Per dominũ. Epiſtola. Beatus vir q inuentus. In cõmuni vnius marty. R. Beatus vir qui timet dominuz: in mandatis eius cupit nimis. V. Potens in terra erit ſemen eius: generatio rectoruz benedicetur. Extra ſep. Alle'a. V. Poſuiſti domine ſuper caput eiꝰ coronã de lapide pretioſo. Euangelium. Nolite arbitrari. Offer. In virtute tua domine lętabitur iuſtus: ⁊ ſuper ſalutare tuuz exultabit vehementer: deſideriuz animę eius tribuiſti ei. Secreta.
Hoſtias tibi domine bti Ualentini martyris tui dicatas meritis benignus aſſume: ⁊ ad perpetuum nobis tribue prouenire ſubſidium: Per dominũ. Cõmunio. Magna eſt gloria eius in ſalutari tuo: gloriam ⁊ magnum decorem impones ſup eum dñe. Poſtcõ.
Sumptis domine ſacramentis: quęſumus: vt intercedẽte beato Ualentino martyre tuo: ſupplicationes noſtras placatus intendas: Per dominum noſtruz Jeſum Chriſtum filiũ tuum: Qui tecuz viuit ⁊ regnat in vnitate ⁊c.

di.22. ¶ In cathedra sci Petri. Offm.



Statuit ei dñs testamétuz pacis, ⁊ principez fecit eum: vt sit illi sacerdotij dignitas i ęternum. ℣. Misericordias dñi in ęternum cantabo. Gloria patri. Oratio.

Deus qui beato Petro apostolo tuo, collatis clauibus regni celestis: ligandi atq₃ soluédi pontificiú tradidisti: côcede: vt itercessionis ei⁹ auxilio: a pctôrum nr̃orum nexibus liberemur. Qui.

j.c.j. Lectio epistole bti Petri apli.

Petrus apl's Jesu Christi electis aduenis, dispersionis, Ponti, Galacie, Cappadocię, Asię, ⁊ Bithinię: secundum pręscientiam dei patris, in sanctificationem spiritus: in obedientiaz ⁊ aspersioné sanguinis Jesu Christi. Gratia vobis ⁊ pax multiplicetur. Benedictus deus ⁊ pater dñi nostri Jesu Christi: qui secundum magnam misericordiaz suá regenerauit nos in spem viuam, p resurrectioné Jesu Chr̃i ex mortuis, in hereditaté incorruptibilé, ⁊ incôtaminatá, ⁊ imarcescibilé, côseruatá i cęlis: in vobis q i virtute dei custodimini p fidé, in saluté, paratá reuelari in tépore nouissimo: in quo exultabitis. Modicuz nunc si oportet contristari in varijs tentationibus: vt probatio fidei vestrę multo preciosior sit auro: quod per igné probatur: inueniatur in laudem: ⁊ gloriam: ⁊ honorem: in reuelatioñe Jesu Christi domini nr̃i. R. Exaltent eum in ecclesia plebis: ⁊ in cathedra seniorum laudent eum. ℣. Confiteátur dño misericordię ei⁹: ⁊ mirabilia eius filijs hominuz. Tractus.

Tu es Petrus, ⁊ super hanc petram, ędificabo ecclesiam meam. ℣. Et portę inferi, non pręualebût aduersus eam: ⁊ tibi dabo claues regni cęlorum. ℣. Et quodcunq₃ ligaueris sup terrá, erit ligatuz ⁊ in cęlis. ℣. Et quodcunq₃ solueris super terrá, erit solutuz ⁊ in cęlis.

¶ Sequétia sci euágé. ſm Math.

In illo tépore: Uenit Jesus in partes Cesareę philippi: ⁊ interrogabat discipulos suos dicens. Qué dicunt hoies esse filiuz hois? At illi dixerút. Alij Joánez baptistá. alij aút Eliam. alij vero Jeremiá: aut vnú ex pphetis. Dicit illis Jesus. Uos aút qué me esse dicitis? Respondens Simon petrus: dixit. Tu es Christus fili⁹ dei viui. Respondens aút Jesus: dixit ei. Beatus es Simon bar iona: quia caro ⁊ sanguis non reuelauit tibi: sed pater meus qui in cęlis est. Et ego dico tibi: quia tu es Petrus: ⁊ super hanc petram ędificabo ecclesiaz meá. Et portę inferi non pręualebunt aduersus eam. Et tibi dabo claues regni cęloruz

celorum. Et quodcunqꝫ ligaueris
super terraꝫ: erit ligatum ⁊ in ce-
lis. Et quodcunqꝫ solueris super
terram: erit solutum ⁊ in celis.
Non dicat Credo. Offertoriū.
Ueritas mea ⁊ misericordia mea
cum ipso: ⁊ in nomine meo exalta
bitur cornu eius. Secreta.
Ecclesię tuę quesumus domi
ne preces ⁊ hostias beati Petri
apostoli tui cōmendet oratio: vt
quod pro illius gloria celebramꝰ:
nobis prosit ad veniā. Per dñm.
Non dicat prefatio. Te dñe. Cō.
Tu es petrus: ⁊ super hanc petrā
edificabo ecclīaꝫ meaꝫ. Postcō.
Letificet nos q̄s dñe munus
oblatuꝫ: vt sicut in apostolo
tuo petro te mirabileꝫ p̄dicamus:
sic per illum tuę sumamus indul-
gentię largitatem: Per dominū.
¶ Sancti matthię apli. Officiū.



Mihi autez ni-
mis honorati
sunt amici tui deus:
nimis cōfortatus est
principatus eorū. ℣.
Domine, pbasti me,
⁊ cognouisti me: tu
cognouisti sessionē meam: ⁊ resur
rectionem meam. Gloria patri.
Gloria in excelsis deo. Oratio.
Deus qui beatū Matthiaꝫ
apostolorum tuoruꝫ colle-
gio sociasti: tribue q̄s: vt eius inter
uentione: tuę circa nos, pietatis
semper viscera sentiamus: Per.

Lectio actuum apostolorum. 1. C.
In diebus illis: Exurgens
Petrus in medio fratrū di
xit. Erat aūt turba hoium simul:
fere, centuꝫ viginti. Uiri fratres,
oportet impleri scripturaꝫ: quaꝫ
predixit spūs sctūs per os dauid;
de iuda: qui fuit dux eorum, q cō-
prehenderunt Jesum: qui connu-
meratus erat in nobis. ⁊ sortitus
est sortem ministerij huius. Et hic
quidem possedit agruꝫ de merce-
de iniquitatis: ⁊ suspensus, crepuit
medius. ⁊ diffusa sunt oia viscera
eius. Et notum factū est omnibus
habitantibus hierusalē: ita vt ap-
pellaretur ager ille lingua eoruꝫ
acheldemach. hoc est ager sangui
nis. Scriptum est enim in libro
psalmoruꝫ. Fiat cōmoratio eius
deserta: ⁊ non sit qui inhabitet in
ea: ⁊ episcopatuꝫ eius accipiat al-
ter. Oportet ergo ex his viris qui
nobiscum sunt cōgregati in omni
tēpore: quo intrauit ⁊ exiuit inter
nos dñs Jesus: incipiēs a baptis-
mate ioānis, vsqꝫ in diem, qua as-
sumptus est a nobis: testem resur-
rectionis eius nobiscū fieri vnum
ex istis. Et statuerūt duos: Joseph
qui vocabatur barsabas: qui co-
gnominatꝰ est iustus: ⁊ Matthiā.
Et orantes dixerūt. Tu dñe, q cor
da nosti oium: ostēde quē elegeris
ex his duobus vnū: accipere locū
ministerij huius ⁊ apostolatus: de
quo p̄uaricatꝰ est iudas: vt abiret

in locuz suum. Et dederunt sortes eis. Et cecidit sors sup Matthiã. Et annumeratus est cuz vndecim apl'is. ℟. Nimis honorati sunt amici tui deꝰ: nimis ꝯfortatꝰ ē ṗncipatꝰ eoꝝ. ℣. Dinumerabo eos, ꝛ sup arenã multiplicabunt̃. Trac. Desiderium anime eius tribuisti ei: ꝛ voluntate labiorum eius non fraudasti eum. ℣. Quoniam preuenisti euz in benedictionibus dulcedinis. ℣. Posuisti super caput eius coronam de lapide pretioso.

C.11. Secundum Mattheum.

In illo tpe: Respõdẽs Jesus dixit. Confiteor tibi pater dñe celi ꝛ terre: quia abscondisti hec a sapientibus ꝛ prudentibus: ꝛ reuelasti ea paruulis. Ita pater: qm̃ sic placitum fuit ante te. Omnia mihi tradita sunt a p̃re meo. Et nemo nouit filiuz nisi pater: neqꝫ patrez quis nouit nisi filius: ꝛ cui voluerit filiꝰ reuelare. Uenite ad me oẽs qui laboratis, ꝛ onerati estis: ꝛ ego reficiam vos. Tollite iuguz meuz super vos: ꝛ discite a me: qꝛ mitis sum, ꝛ humilis corde: ꝛ inuenietis requiez aĩabus vestris. Iuguz enim meũ suaue est: ꝛ onꝰ meũ leue. Credo in vnum. Offerto. In oẽm terrã exiuit sonus eoꝝ: ꝛ ĩ fines orbis terre verba eoꝝ. Sec.

Deus qui ꝓditoris apostate ruinam, ne apostoloꝝ tuoruz numerus sacratus perfectione careret: bti Matthie electione suppleſti: p̃sentia munera sc̃ifica. ꝛ p ea nos gr̃e tue virtute cõfirma: Per. Prefatio. Te dñe. Com. Uos qui secuti estis me, sedebitis super sedes, iudicantes duodecim tribus israel. Postcom.

Presta q̃s oṗs ꝛ misericors deus: vt p hec scã que sumpsimus: interueniente btõ Matthia apl'o tuo: veniaz cõsequamur ꝛ pacẽ: p.

MARTII FESTA.

¶ Scti albini epi ꝛ cõfes. Off.



Statuit ei dñs testamẽtuz pacis: ꝛ principẽ fecit eũ: vt sit illi sacerdotij dignitas in eternuz. ℣. Misericordias domini in eternum cantabo. Gloria patri. Ora.

Da q̃s oṗs deus: vt bti Albini cõfessoris tui atqꝫ pontificis veneranda solẽnitas: ꝛ deuotionẽ nobis augeat ꝛ salutez. Per. Epla. Ecce sacerdos. ℟. Inueni dauid seruũ meũ: oleo scõ vnxi eum: manus enim mea auxiliabit̃ ei: ꝛ brachiũ meũ cõfortabit euz. ℣. Nihil pficiet inimicus in eo: ꝛ filius iniquitatis non nocebit ei. Euangelio. Uigilate. In cõi cõfess. Offerto. Ueritas mea ꝛ mĩ̃sericordia mea cuz ipso: ꝛ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secr.

Sancti tui nos dñe q̃s vbiqꝫ letificẽt: vt dũ eorũ merita recolimus

mus, patrocinia sentiam⁹: p. Cō.
Semel iuraui in sctō meo, semen
eius in eternum manebit: ⁊ sedes
eius sicut sol in conspectu meo: ⁊
sicut luna perfecta in eternum: ⁊
testis in celo fidelis. Postcōmu.
PResta q̄s oīps deus: vt de p-
ceptis muneribus grās exhi
bētes: bñficia potiora sumam⁹: p.
¶ Sci Thome de aqno ɔf. Offm.



IN medio eccle
sie apuit os ei⁹:
⁊ impleuit eum do-
minus spiritu sapiē-
tie ⁊ itellectus: stola
glorie induit eum.
Halleluia, halleluia,
halleluia. Tempore pascali. ℣
Jucunditatē ⁊ exultationē the-
saurizauit super eum. Gloria pr̄i.
Gloria in excelsis deo. Oratio.
DEus qui ecclesiam tuam bti
Thome ɔfessoris tui mira
eruditione clarificas: ⁊ scā opera
tione fecundas: da nobis q̄s: ⁊ que
docuit intellecta cōspicere: ⁊ que
egit imitatione cōplere: Per do.
Epistola. Optaui. In cōi vnius
confess. R. Os iusti meditabi-
tur sapientiam, ⁊ lingua eius lo-
quetur iudicium. ℣. Lex dei eius
in corde ipsius: ⁊ non supplan-
tabuntur gressus eius. Tractus.
Quasi stella matutina in medio
nebule: ⁊ quasi luna plena in die-
bus suis: ⁊ quasi sol refulgens: sic
ille refulsit in tēplo dei. ℣. Quasi
arcus refulgēs inter nebulas glo
rie: ⁊ quasi flos rosarum in diebus
vernis. ℣. Quasi lilia que sunt in
transitu aque: ⁊ quasi thus redo-
lens in diebus estatis. ℣. Quasi
ignis effulgens: ⁊ thus ardens in
igne. ℣. Quasi vas auri solidum:
ornatū oī lapide pretioso. Euāg.
Vos estis sal terre. Credo. Offe.
Ueritas mea ⁊ misericordia mea
cum ipso: ⁊ in nomine meo exal-
tabit̄ cornu eius. Halleluia. Tē-
pore pascali. Secreta.
PAssionis filij tui dn̄e memo-
riam recēsentes deposcim⁹: vt qd
tibi in bti Thome ɔfessoris tui so-
lēnitate deferim⁹: sacrificiū sit ac-
ceptum: Per dominum. Cōmu.
Dn̄e, qnq̄ talēta tradidisti mihi:
ecce alia qnq̄ superlucrat⁹ sum: euge
serue bone ⁊ fidelis: q̄r i pauca fui
sti fidelis: supra multa te cōstituā:
intra i gaudiū dn̄i tui. Halleluia.
Tēpore pascali. Postcōmunio.
HEc nos q̄s dn̄e cōio scā leti-
ficet: q̄ bti Thome suffragijs
virtutes roborent̄ interius: ⁊ act⁹
exteri⁹ pie opationis excrescāt. p.
Qñ de bto Thoma celebrat̄ ex vo
to vel deuotione extra septuagesi
mā ⁊ tps pascale officiū. In me-
dio. vt supra. Epla vt supra. R.
Os iusti. vt supra. Halla. ℣. O ra
diosum liliū florēs corona duplici:
optatū duc ad brauium thoma ro-
gatu supplici. Halla. In tpe pa-
scali pmū. O radiosū. Scd̄ʒ. Mat.

R alleluia. ℣. Angelus dñi descé-dit de celo: ⁊ accedens reuoluit lapidem: ⁊ sedebat super eum. Tpe ascen. scdz Halla. R all'a. ℣. Ascé-dens Chr̃s in altũ, captiuam duxit captiuitaté: dedit dona hoib⁹.

di, 12. Reliq̃ oia fiat sicut supra notatũ est.

ℭ Sancti Gregorij pp. Officiũ.



S Acerdotes dei benedicite dñz: sancti ⁊ humiles corde laudate deum. ℣. Benedicite oia opa domini dño: laudate, ⁊ superexaltate eũ in secula. Gloria patri ⁊ filio ⁊c.

G loria in excelsis deo. Oratio.

D Eus qui nos beati Gregorij confessoris tui atq; pontificis annua solénitate letificas: concede propitius: vt cuius opere atq; doctrina scripture tue mysteria multa cognouimus: ei⁹ apud te semper patrocinia sentiamus: Per dñm. Epistola. Optaui. In cõmuni vnius cõfess. R. Jurauit dominus ⁊ non penitebit eum: tu es sacerdos in eternũ, sm ordiné melchisedech. ℣. Dixit dñs dño meo sede a dextris me. Trac. Beatus vir qui timet dñm: in mandatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit semen ei⁹: generatio rectorum benedicetur. ℣. Gloria ⁊ diuitie in domo eius: ⁊ iustitia eius manet in seculũ seculi. Euãg. Uos estis sal terre ⁊ Credo. Off.

Ueritas mea ⁊ misericordia mea cum ipso: ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secreta.

A Nnue nobis dñe: vt intercessione beati Gregorij hec nobis prosit oblatio: quam immolando totius mundi tribuisti relaxari delicta. Per dominũ. Com.

F idelis seruus prudens, quem constituit dominus super familiã suam: vt det illis in tempore tritici mensuram. Postcommunio.

D Eus qui beatum Gregoriũ pontificẽ tuũ sctõrũ tuorũ meritis coequasti: concede propitius: vt qui cõmemorationis eius festa percolimus: vite quoq; imitemur exempla. Per dominum.

ℭ Scti Bñdicti abbatis Off.



O S iusti meditabitur sapiẽtiaz: ⁊ lingua eius loquet iudicium: lex dei eius in corde ipsius. Tpe resurrectionis. Hall. ℣. Noli emulari in malignantibus: neq; zelaueris facientes iniquitatem. Gloria pa.

G loria in excelsis deo. Oratio.

I Ntercessio nos q̃s domine beati Benedicti abbatis cõmendet: vt quod nostris meritis non valemus: eius patrocinio assequamur. Per dominuz. Epla.

Dilectus deo. In cõmuni confess. R. Domine preuenisti euz in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite

in capite eius coronam de lapide pretioso. ℣. Uitam petiit: ꝛ tribuisti ei longitudinem dierū in seculum seculi. Tractus. Beatus vir qui timet dn̄m: in mandatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit semen eius: generatio rectoꝝ benedicetur. ℣. Gloria ꝛ diuitię i domo eius: ꝛ iustitia eius manet i seculum seculi. Tempore resurre. Halla. ℣. Amauit eū dominus: ꝛ ornauit eum: stola glorię induit eum. Halla. ℣. Angelus domini descendit de cęlo: ꝛ accedens reuoluit lapidē ꝛ sedebat super eū. Euge. Nemo accendit. Offerto. Desiderium animę eius tribuisti ei domine: ꝛ voluntate labiorum eius non fraudasti eum: posuisti in capite eius coronā de lapide ꝑtioso. Tpe resurre. Halla. Secreta.

Sacris altaribus domine hostias suppositas sanctus benedictus abbas quęsumus in salutē nobis ꝑuenire deposcat: Per dominum nostrum. Communio. Amen dico vobis: ꝙ vos qui reliquistis omnia ꝛ secuti estis me: centuplum accipietis: ꝛ vitā ęternam possidebitis. Tempore resurrectiō. Halleluia. Postcōmu.

Protegat nos dn̄e cum tui perceptione sacramēti beatus Benedictus abbas pro nobis intercedēdo: vt ꝛ cōuersatiōis ei⁹ experiamur isignia: ꝛ itercessiōis ipsius ꝑcipiamus suffragia: Per.

¶ In annūciatiōe dn̄ica. Offiū.

Missaz pro scto Joseph regre in fine missalis.



Rorate cęli desup: ꝛ nubes pluant iustū: apiat terra, ꝛ germinet saluatorem. Tpe resurrec. Hall. halla. ℣. Et iustitia oriatur simul, ego dn̄s creaui eū. Gloria. Gloria in excelsis. Oro.

Deus qui de beatę Marię virginis vtero, verbū tuū angelo nūciante, carnem suscipere voluisti: ꝑsta supplicibus tuis: vt qui vere eam genitricē dei credimus: eius apud te intercessionibus adiuuemur: Per eundē dn̄m.

Lectio Esaię prophetę. C. 11.

Hec dicit dn̄s deus. Egredietur vga de radice Iesse: ꝛ flos de radice eius ascēdet. Et requiescet super eum spiritus dn̄i: spiritus sapientię ꝛ intellectus: spiritus consilij ꝛ fortitudinis: spiritus sciētię ꝛ pietatis. ꝛ replebit eum sp̄us timoris dn̄i. Non secundū visionē oculorum iudicabit: neq; secundū auditum auriū arguet: sed iudicabit in iustitia pauperes: ꝛ arguet in equitate, pro mansuetis terre. Et percutiet terrā virga oris sui:

⁊ spiritu labiorum suoruz interficiet impiuz. Et erit iustitia cingulum lumborum eius: ⁊ fides cintorium renuz eius. ℟. Tollite portas principes vestras, ⁊ eleuamini portę ęternales: ⁊ itroibit rex glorię. ℣. Quis ascēdet in montē dñi: aut qs stabit in loco sctō eius? innocens manibus, ⁊ mundo corde. Tractus. Aue maria, grã plena dominus tecuz. ℣. Benedicta tu in mulieribus: ⁊ benedictus fructus ventris tui. ℣. Spiritus sanctus superueniet in te: ⁊ virtus altissimi obūbrabit tibi. ℣. Ideoq̃ quod nascetur ex te sanctum: vocabitur filius dei. Tempore resurrectionis. Alleluia. ℣. Virga iesse floruit: virgo deum ⁊ hominem genuit: pacem deus reddidit: in se reconciliās ima summis. Alleluia. ℣. Surrexit dominus ⁊ occurrens mulieribus ait. auete: tūc accesserunt, ⁊ tenuerūt pedes ei⁹. Sequentia. Aue maria. Sequentia sancti euangelii sm Lucam.

ca. 1. In illo tempore: Missus est angelus gabriel a deo in ciuitatē galilee. cui nomē nazareth, ad virginem desponsatā viro: cui nomē erat Ioseph: de domo dauid: ⁊ nomen virginis, Maria. Et ingressus angelus ad eam dixit. Aue, gratia plena: dñs tecū. Benedicta tu in mulieribus. Quę cū audisset: turbata est i sermone ei⁹: ⁊ cogitabat, qualis esset ista salutatio. Et ait angel⁹ ei. Ne timeas Maria: inuenisti enim grãz apud deum. Ecce concipiens in vtero, ⁊ paries filium: ⁊ vocabis nomen eius Iesum: Hic erit magnus: ⁊ filius altissimi vocabitur. Et dabit illi dominus deus sedez dauid patris eius: ⁊ regnabit in domo Iacob in ęternum: ⁊ regni eius non erit finis. Dixit autez Maria ad angelum: Quo modo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens angelus: dixit ei. Spiritus sanctus superueniet in te: ⁊ virtus altissimi obumbrabit tibi. Ideoq̃, ⁊ quod nascetur ex te sanctuz, vocabitur filius dei. Et ecce Elisabeth cognata tua: ⁊ ipsa concepit filium in senectute sua. Et hic mēsis est sextus illi, que vocatur sterilis: quia non erit impossibile apud deuz omne verbū. Dixit autez Maria. Ecce ancilla domini: Fiat mihi secundū verbum tuum. Credo. Offertorium. Aue maria, gratia plena, dominus tecum: benedicta tu in mulieribus, ⁊ benedictus fructus ventris tui. Tempore resurrectionis. Alleluia.

Secreta.

In mentibus nostris domine verę fidei sacramenta confirma: vt qui conceptum de virgine deum verum ⁊ hominem confitemur: per eius salutiferę resurrectionis potentiam: ad ęternam mereamur puenire lętitiaz: Per

eundem dominum. Prefatio. Et te in annunciatione. Communio. Ecce virgo concipiet, ⁊ pariet filium: ⁊ vocabitur nomen eius Emanuel. Tempore resurrectio. Halleluia. Postcommunio.

GRatiam tuam quęsumus domine mentibus nostris infunde: vt qui angelo nunciante, Christi filij tui incarnationem cognouimus: per passionem eius ⁊ crucez: ad resurrectionis gloriaz perducamur: Per eundem dominum nostrũ Jesum Christuz filiũ.

APRILIS FESTA.

4. ¶ Sci Ambrosij epi. Officium.



STatuit ei dominus testamentũ pacis: ⁊ principẽ fecit eum: vt sit illi sacerdotij dignitas in ęternum. Tempore resurrectiõis. Hall'. ps. Misericordias dñi in ęternuz cantabo. Gloria in excel. Oro.

DEus qui populo tuo ęternę salutis beatum Ambrosium ministruz tribuisti: pręsta q̃s: vt quem doctorez vitę habuimus in terris: intercessorez habere mereamur in cęlis: Per. Epistola. Optaui. In commune vnius cõfess. R. Ecce sacerdos magnus, qui i diebus suis placuit deo. V. Nõ est inuentus similis illi: qui conseruaret legem excelsi. Tractus. Beatus vir qui timet dominũ: in mandatis eius cupit nimis. V. Potẽs in terra erit semen eius: generatio rectorum benedicetur. V. Gloria ⁊ diuitię in domo eius: ⁊ iustitia eius manet in seculũ seculi. Tempore resurrectionis. Halleluia. V. Inueni dauid seruum meum: oleo sancto vnxi eum. Halleluia. V. Angelus domini descendit de cęlo: ⁊ accedens reuoluit lapidẽ: ⁊ sedebat super eum. Euangeliuz. Vos estis sal terrę. Credo. Offe. Ueritas mea ⁊ misericordia mea cum ipso: ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Tempore resurrectionis. Hall'a. Secreta.

OMnipotẽs sempiterne de⁹, munera tuę maiestati oblata, per intercessionem beati Ambrosij confessoris tui atq; pontificis: ad perpetuam nobis fac peruenire salutem: Per dominum nostrum Jesum Chr̃m. Commu. Fidelis seruus ⁊ prudens, quem constituit dominus super familiam suam: vt det illi in tempore, tritici mensuram. Tempore resurrec. Hall'a hall'. Postcõmu.

SAcramẽta salutis nostrę suscipientes: concede quęsumus omnipotens deus: vt beati Ambrosij cõfessoris tui atq; pontificis: nos vbiq; oratio adiuuet: in cuius veneratione hęc tuę obtulimus maiestati: Per dominuz nostrum Jesum Christuz filium.

die.5 ¶ In feſto bti vincētij ↄfe. Offm̄.



In medio eccleſię apuit os ei⁹: ⁊ impleuit eum dn̄s ſpiritu ſapientię ⁊ intellectus: ſtola glorię induit eum. Tempore paſcali. Hall'a, hall'. hall'a. ℣. Iocūditatem ⁊ exultationem theſaurizauit ſuper eum. Gloria. Gloria in excelſis. Oro.

Deus qui gentium multitudiné mira bti vincentij cōfeſſoris tui p̄dicatione: ad agnitionem tui nois venire tribuiſti: p̄ſta q̄s: vt qué venturū iudicé nūciauit in terris: pręmiatoré habere mereamur in cęlis: Dominum noſtrum. Lectio libri apocalipſis, beati Ioannis Apoſtoli.

c.14. In diebus illis: Vidi alterū angeluz volanté per mediū cęlū: habenté euangeliū ęternū: vt euāgelizaret ſedentibus ſuper terraz, ⁊ ſuper omné genté, ⁊ tribū, ⁊ linguam, ⁊ populum: dicens magna voce. Timete deuz: ⁊ date illi honoré: q² venit hora iudicij eius. Et adorate euz qui fecit cęlū ⁊ terrā: mare, ⁊ oia q̄ in eis ſunt: ⁊ fontes aquarū. ℟. Os iuſti meditabitur ſapientiā: ⁊ lingua eius loquet̄ iudicium. ℣. Lex dei eius in corde ipſius: ⁊ nō ſupplantabunt̄ greſſus eius. Tractus. Quaſi ſtella matutina in medio nebulę: ⁊ q̄ſi luna plena i diebus ſuis. ℣. Et quaſi ſol refulgens: ſic ille refulſit in téplo dei. ℣. Quaſi arcus refulgens iter nebulas glorię: ⁊ quaſi flos roſarū in diebus vernis. ℣. Quaſi lilia q̄ ſunt in tranſitu aquę: ⁊ quaſi thus redolés i diebus ęſtatis. ℣. Quaſi ignis effulgés: ⁊ thus ardés i igne. ℣. Quaſi vas auri ſolidū: ornatuz oi lapide p̄tioſo. Tpe reſur. omit. Hall'a. ℣. Glorioſe pr̄ vincéti, clara ples dn̄ici ordinis: p̄ces funde ſummo iudici, p cunctis tibi deuotis pplis. Hall'a. ℣. Oportebat pati chr̄m ⁊ reſurgere a mortuis: ⁊ ita itrare i gloriā dei. Sequitur. Gaude ma. Tempore aſc. ſo hall'. Hall'a. ℣. Aſcendens Chr̄s in altū: captiuā duxit captiuitaté: dedit dona hoib⁹. Scd̄z matheū. c.

In illo tépore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Vos ęſtis ſal terrę. Quod ſi ſal euanuerit: i quo ſalietur. Ad nihilum valet vltra: niſi vt mittatur foras ⁊ conculcet ab hominibus. Vos ęſtis lux mūdi. Non poteſt ciuitas abſcondi ſupra montem poſita: neq͂ accendunt lucernam: ⁊ ponunt eam ſub modio: ſed ſuper candelabrum: vt luceat omnibus qui in domo ſunt. Sic luceat lux veſtra coram hominibus: vt videant opera veſtra bona: ⁊ glorificent patrem veſtrū qui in cęlis eſt. Nolite putare: q̄m veni ſoluere legez aut prophetas. Non veni ſoluere: ſed adimplere. Amen quippe dico vobis: donec

transeat celum ꝛ terra: iota vnuz aut vnus apex non preteribit a lege, donec omnia fiant. Qui ergo soluerit vnum de mandatis istis minimis ꝛ docuerit sic homines: minimus vocabitur in regno celorum. Qui autez fecerit ꝛ docuerit: hic magnus vocabitur in regno celorum. Credo. Offerto. Desiderium anime eius tribuisti ei dñe: ꝛ voluntate labiorum eius nõ fraudasti eũ: posuisti in capite eiꝰ coronã de lapide pcioso. Hall. Tẽpore resurrectionis. Secreta. Munera domine nostre deuotionis offerimus: que vt tibi grata sint, ꝛ nobis salutaria reddant: beatus Uincentiuz confessor tuus: qui donis tuis hic extitit gloriosus: apud clemẽtiaz tuã pius pro nobis intercessor existat: Per dominuz nostrũ. Cõmunio. Uincenti, dabo edere de ligno vite: quod est in paradiso dei mei. Halleluia. Tempore resurrectionis. Postcommunio. Diuinis domine muneribꝰ satiati, quesumus, vt beati Uincẽtij confessoris tui meritis gloriosis, salutaris victime desideratuz sentiamus effectum: Per dominum nostrum Jesum Christum. ¶ Quãdo de beato Uincentio per annũ circulũ celebraẽ ex voto vel deuotione, fiãt oia sicut supra: excepto qꝺ extra tps paschale dicit. Rx. Os iusti ꝛ Halla. Gloriose pater.

¶ Sanctorum marty. tiburtij valeriani ꝛ maximi. Officium. 14.D.



SAncti tui domine bñdicent te: gloriam regni tui dicent halla. Ps. Exaltabo te deꝰ meus rex: ꝛ benedicaz nomini tuo in seculuz ꝛ in seculum seculi. Gloria patri. Oro. PResta qs ops deus: vt q sanctorum martyrum tuorum tyburtij valeriani ꝛ maximi solẽnia colimus: eorum etiam virtutes imitemur: Per. Epla. Justi in ppetuũ. In cõi mar. Halla. Ps. Gaudete iusti in dño: rectos decet collaudatio. Secũdũ Mattheũ. C.10

IN illo tẽpore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oues in medio luporum. Estote ergo prudentes sicut serpẽtes: ꝛ simplices sicut colũbe. Cauete autẽ ab hoibus. Tradent enim vos in concilijs: ꝛ in synagogis suis flagellabunt vos. Et ad psides ꝛ ad reges ducemini ppter me, in testimonium illis, ꝛ gentibus. Cum autem tradent vos: nolite cogitare, quomodo aut qd loquamini. Dabit enim vobis i illa hora: qd loquamini. Nõ enim vos estis q loquimini: sed spũs pris vestri, qui loquitur in vobis. Tradet aũt frater fratrem, in mortẽ: ꝛ pr filium. Et insurgent filij in parentes: ꝛ morte eos afficient. Et eri-

tis odio omnibus ꝓpter nomen
meũ. Qui aũt perseuerauerit vsq
in finẽ: hic saluus erit. Offertoriũ.
Letamini in domino ꝛ exultate
iusti: ꝛ gloriamini omnes recti cor
de. halleluia. Secreta.
Hostia hec q̃s dñe quã scõꝝ
tuorum natalitia recensentes offe
rimus: ꝛ vincula nostre prauitatis
absoluat: ꝛ tue nobis misericordie
dona conciliet. Per. Communio.
Gaudete iusti i dño hall'a: rectos
decet collaudatio hall'a. Postcõ.
Sacro munere satiati suppli
ces te domine deprecamur:
vt quod debite seruitutis celebra
mus officio: saluationis tue sen
tiamus augmentum: Per dñm.
di. 23. ¶ Scti Georgij marty. Officiũ.



Protexisti me
deus a cõuentu
malignantiuz hall'a:
a multitudine operã
tiũ iniquitatẽ: hall'a
hall'a. ℣. Exaudi deꝰ
orõnem meã, cũ de
ꝑcor: a timore inimici, eripe aĩam
meã. Gl'ia. Gloria in excel. Oro.
Deus q nos bti Georgij mar
tyris tui meritis ꝛ itercel
sione letificas: ꝯcede ꝓpitius: vt q
tua p eũ beneficia poscimus: dono
tue gratie ꝯsequamur: Per. Epi
stola. Beatus vir qui inuẽtus est.
In cõi vnius mart. Hall'a. ℣. Iu
stus vt palma florebit: ꝛ sicut ce
drus libani multiplicabit. Hall'.

℣. Angelus dñi descendit de celo:
ꝛ accedens, reuoluit lapidem: ꝛ se
debat super eum. Euangeliũ.
Si quis vult. Offertorium.
Confitebũtur celi mirabilia tua
dñe: ꝛ veritatẽ tuã in ecclesia san
ctorum hall'a halleluia. Secreta.
Munera dñe oblata sanctifi
ca: ꝛ intercedẽte btõ Geor
gio martyre tuo: nos a peccatoꝝ
nr̃orum maculis emunda: p. Cõ.
Letabit iustus in dño: ꝛ sperabit
in eo: ꝛ laudabunt oẽs recti corde,
hall'a, halleluia. Postcõmunio.
Supplices te rogamus oĩps
deus: vt quos tuis reficis sa
cramẽtis: itercedẽte btõ Georgio
martyre tuo: tibi ẽt placitis mori
bus dignãter tribuas deseruire: p.
¶ Scti Adalberti epi ꝛ m. Offi.



Sacerdotes dei
benedicite do
minum: sancti ꝛ hu
miles corde laudate
deum hall'a. ℣. Be
nedicite omnia ope
ra domini domino:
laudate ꝛ superexaltate eum in se
cula. Gloria patri. Oratio.
Infirmitatem nostram que
sumus oĩps deus respice: ꝛ q2 pon
dus ꝓprie actionis grauat: beati
adalberti martyris tui atq pon
tificis, itercessio gloriosa nos pro
tegat: Per. Epla. Beatus vir q
in sapientia. Hall'a. ℣. Posuisti
domine super caput eius coronaz

de lapide pretioso. Euangelium.
Facta est contentio. Offertorium.
Ueritas mea ꝛ misericordia mea
cum ipso: ꝛ in nomine meo exal-
tabitur cornu eius halla. Secre.
Munera tibi dñe dicata san
ctifica: ꝛ intercedēte beato
adalberto martyre tuo atq; pon-
tifice: per eadem nos placatus in
tende: Per dominuz. Communio.
Semel iuraui in sctō meo, semen
eius in eternum manebit: ꝛ sedes
eius sicut sol in conspectu meo: ꝛ
sicut luna pfecta in eternū: ꝛ testis
in celo fidelis: hall. Postcō.
Hec nos cōio dñe purget a
crimine: ꝛ itercedēte btō adalber
to martyre tuo atq; pontifice: ce-
lestis remedij faciat esse ꝯsortes: p.
¶ Sancti Marci euāgeliste. Offm.



Rotexisti me
deus a conuē-
tu malignātiū
halla: a multi
tudine operan
tium iniquita-
tē, halla halla.
Exaudi deus orationem meaz
cum deprecor: a timore inimici
eripe animam meam. Gloria pa.
Gloria in excelsis deo. Oratio.
Deus qui beatum Marcuz
euangelistam tuum: euan-
gelice predicationis gratia subli-
masti: tribue quesumus: eius nos
semper ꝛ eruditione proficere: ꝛ
oratione defendi: Per dominuz.

Epistola. Qui timet deū. In cōi
euangelistarū. Halla. ℣. Primus
ad sion dicet: ecce adsum: ꝛ hieru-
salez euangelistam dabo. Halla.
℣. In die resurrectiōis mee dicit
dñs: pcedā vos in galileā. Seque-
tia Uox sono. Eua. Ego sum vi.
In cōi apostolorum. Credo. Offer.
Repleti sumus mane misericor-
dia tua: ꝛ exultauimus ꝛ delecta-
ti sumus halleluia. Secre.
Beati Marci euāgeliste tui
solennitate tibi munera deferen-
tes, q̄s dñe: vt sicut illum pdicatio
euangelica fecit gloriosuz: ita nos
eius intercessio: ꝛ verbo, ꝛ ope, tibi
reddat acceptos: Per. Non dicat
prefatio. Te domine. Communio.
Ego sum vitis vera ꝛ vos palmi
tes: q manet in me ꝛ ego in eo: hic
fert fructū multū halla. Postcō.
Pasti cibo spiritualis alimo-
nie q̄s dñe deus nr: vt quod
mysterio frequentamus: interce-
dente btō Marco euāgelista: ple
na veritate consequamur: Per.
¶ Sancti vitalis mar. Officium. o. 28. s



Protexisti me
deus a cōuentu
malignantiuz halla:
a multitudine operā
tium iniquitatē: hal.
halla. ℣. Exaudi deus
orationem meam cū
deprecor: a timore inimici eripe
animam meam. Gloria patri ꝛ
filio, ꝛ spiritui sancto. Oratio.

Presta q̃s op̃s deus: vt intercedente btō Vitale martyre tuo: ⁊ a cunctis aduersitatibus liberemur in corpore: ⁊ a prauis cogitationibus mūdemur in mēte: Per. Ep̄la. Beatus vir qui in sapiētia. In cōmuni vnius mar. Hall'a. ℣. Justus non conturbabitur: q꞉ dn̄s firmat manum ei⁹. Euange. Ego sum vitis. In communi apostolorum. Offertorium. Repleti sumus mane misericordia tua: ⁊ exultauimus ⁊ delectati sumus halleluia. Secreta. Accepta sit in cōspectu tuo dn̄e nr̄a deuotio: et eius nobis fiat supplicatione salutaris: pro cuius solēnitate defertur: Per. Cōmu. Ego sum vitis vera ⁊ vos palmites: q manet in me: ⁊ ego in eo: hic fert fructū multū hall'a. Postcō. Refecti participatione muneris sacri, quesumus dn̄e deus noster: vt cuius exequimur cultum: sentiamus effectū: Per dominum nostrū Jesum Chr̄m.

29. d. ¶ In festo btī Petri m̄. Offiū.



Rotexisti me d̄us a cōuentu malignātiū hall'. a multitudie operantiū iniquitatē: hall'a. hal'. ℣. Exaudi deus orationem meā cum deprecor: a timore inimici eripe aiam meā: Gloria. Gloria in excelsis. Orō.

Presta q̃s op̃s deus: vt beati Petri martyris tui fidē cōgrua deuotione sectemur: qui pro eiusdē fidei dilatatione: martyrij palmam meruit obtinere: Per dominum no. Ad timotheum. 2.c.

Charissime: Nemo militās deo implicat se negocijs secularibus, vt ei placeat cui se probauit. Nam ⁊ q certat in agone, non coronabitur: nisi legitime certauerit. Laborantē agricolā: oportet primum de fructibus percipere. Intellige que dico. Dabit enim tibi dn̄s: in oībus intellectū. Memor esto dn̄m Jesum Chr̄m resurrexisse a mortuis ex semine dauid: s̄m euangeliū meū: in quo laboro vsq₃ ad vincula, quasi male operans. Sed verbū dei nō est alligatum. Ideo oia sustineo ꝑpter electos: vt ⁊ ipsi salutem cōsequātur. Que est in Chr̄o Jesu: cū gl'ia celesti. Hall'. ℣. Felix ex fructu triplici, quem sub patre mirifico: ex virtute multiplici, legit sancto dn̄ico. Hall'a. ℣. Surrexit pastor bonus, qui posuit aiam suam pro ouibus suis: ⁊ pro suo grege mori dignatus est. Sequentia. Adest dies ce. Secundū Lucam. c.9.

In illo tēpore: Dixit Jesus discipulis suis. Siquis vult post me venire: abneget semetipsum: ⁊ tollat crucem suam quotidie, ⁊ sequatur me. Qui enim voluerit animam suam saluam face

re: perdet eam. Nam qui perdide rit aiam suam propter me: saluaz faciet illam. Quid enim proficit homini: si lucretur vniuersum mūdum: seipsum aūt perdat: ⁊ detrimentum sui faciat? Nam qui me erubuerit ⁊ meos sermones: hūc filius hois erubescet cum venerit in maiestate sua: ⁊ patris, ⁊ sctōrū angelorum. Credo. Offertoriū. Posuisti dñe super caput eius coronā de lapide ptioso: vitā petijt a te, ⁊ tribuisti ei hall'a. Secreta.

Preces quas tibi dñe offerimus, intercedente btō Petro martyre tuo clementer intende: ⁊ pugiles fidei sub tua protectione custodi. Per. Cōmunio. Ego sum vitis vera ⁊ vos palmites: q manet in me ⁊ ego in eo: hic fert fructū multū hall'a. Postcō.

Fideles tuos dñe custodiant sacramenta que sumpsimus: ⁊ intercedente beato Petro martyre tuo: contra omnes aduersos tueantur incursus: Per dominū.

¶ Semper anni circulū celebrat de btō Petro martyre ex voto vel deuotione, si fuerit extra. lxx. ⁊ tpo paschale dicatur. Officium. Protexisti me deus. vt supra. R. Posuisti domine super caput eius coronā de lapide pretioso. V. Desiderium anime eius tribuisti ei domine: ⁊ voluntate labiorū eius nō fraudasti eum. Hall'a. V. Felix ex fructu triplici, quē sub pre mirifico: ex virtute multiplici legit sancto Dominico. Cetera omnia vt supra. Si autē infra. lxx. Officiū.

Letabitur iustus in domino, ⁊ sperabit i eo: ⁊ laudabunt oēs recti corde. V. Exaudi deus orationē meā cū deprecor: a timore inimici eripe aiaz meam. R. Posuisti dñe. vt supra. Si missa solēnis fuerit. Tractus. Beatus vir q timet dñm, in mandatis eius cupit nimis. V. Potēs i terra erit semen eius: gño rectoꝝ bñdicet. V. Glia ⁊ diuitie i domo eius: ⁊ iustitia eius manet i scl'm scl'i. Cetera omnia vt supra sine Hall'. In tpe paschali omnia fiant sicut supra i missa signatū est: ⁊ tpe ascē. primū Hall'. erit Felix vt s. scdm. Hall'a. Hall'a. V. Ascēdens Christus in altū captiuam duxit captiuitatem: dedit dona hominibus.

MAII FESTA.

¶ Sanctorum apostolorū Philippi ⁊ Jacobi. Officium. 1. die



Exclamauerunt ad te dñe i tpe afflictionis sue: ⁊ tu de celo exaudisti eos halleluia hall'a. V. Exultate iusti i domino, rectos decet collaudatio. Glia. Gloria i excel. Oro.

Deus qui nos annua aposto

lorum tuorū Philippi ⁊ Jacobi
solénitate letificas: p̄sta q̄s: vt quo
rū gaudem⁹ meritis: instruamur
ca. 5. exemplis: p. Lectō libri sapientie.
Stabūt iusti i magna ꝯstātia
aduersus eos q se angustia-
uerunt: ⁊ q abstulerunt labores il-
lorū. Uidentes turbabunt timore
horribili: ⁊ mirabunt i subitatiōe
insperate salutis: dicētes intra se:
penitentiam agentes: ⁊ pre angu
stia spūs gemētes. Hi sunt, quos
aliqñ habuimus in derisuz: ⁊ in si-
militudinē improperij. Nos isen-
sati: vitā illorū estimabam⁹ isaniā:
⁊ finem illorum sine honore. Ecce
quomodo cōputati sunt iter filios
dei: ⁊ inter sanctos sors illorū est.
Halla. ℣. Stabūt iusti in magna
ꝯstantia aduersus eos q se angu-
stiauerūt. Halla. ℣. In die resur-
rectionis mee dicit dñs: p̄cedam
vos in galileā. Post ascen. scdm.
Halla. ℣. Ascendens chr̄s in al-
tum: captiuaz duxit captiuitatē:
c. 14. dedit dona hoibus. Scdm Joā.
In illo tpe: Dixit Jesus di-
scipulis suis: Non turbetur
cor vestrum: Creditis in deum, ⁊
in me credite. In domo p̄ris mei
mansiones multe sunt. Si quo mi
nus: dixissem vobis quia vado pa
rare vobis locum. Et si abiero, ⁊
preparauero vobis locum: iteruz
veniā: ⁊ accipiaz vos ad meipsuz:
vt vbi ego sum: ⁊ vos sitis. Et quo
ego vado scitis: ⁊ viaz scitis. Di-
cit ei Thomas. Domine, nescimus
quo vadis: ⁊ quomodo possumus
viam scire? Dicit ei Jesus. Ego
sum via, veritas, ⁊ vita. Nemo ve-
nit ad patrem: nisi per me. Si co-
gnouissetis me: ⁊ patrē meū vtiqz
cognouissetis. Et āmodo cogno-
scetis eum: ⁊ vidistis euz. Dicit ei
Philippus. Dñe, ostende nobis
patrem: ⁊ sufficit nobis. Dicit eis
Jesus. Tanto tempore vobiscum
sum, ⁊ non cognouistis me? Phi-
lippe, qui videt me: videt ⁊ patrē
meum. Quomodo tu dicis: osten-
de nobis patrem? Non credis, qꝛ
ego i patre: ⁊ pr̄ in me est? Uerba
que ego loquor vobis: a meipso
non loquor. Pater autem in me
manens: ipse facit opera. Nō cre-
ditis qꝛ ego in patre: ⁊ pater i me
est? Alioquin: propter opera ipsa
credite. Amen amen dico vobis:
qui credit in me: opera que ego fa
cio, ⁊ ipse faciet: ⁊ maiora horum
faciet: qꝛ ego ad patrem vado. Et
quodcūqz petieritis p̄rem in noīe
meo: hoc faciā. Credo. Offertō.
Confitebūtur celi mirabilia tua
dñe: ⁊ veritatē tuā in ecclesia san-
ctorum: halla halleluia. Secreta.
Munera domine que p̄ apo-
stolorum tuoruz Philippi
⁊ Jacobi solennitate deferimus
propitius suscipe: ⁊ mala omnia
que meremur auerte. Per. Pre-
fatio. Te domine. Communio.
Tanto tempore vobiscuz sum, ⁊

non cognouistis me: philippe, qui videt me: videt 7 patre hall'a: non credis q2 ego in p2e: 7 p2 in me est: halleluia halleluia. Postcōmu.

Q Uesumus dn̄e salutaribus repleti mysterijs: vt quorū solēnia celebramus: eorum oratio nibus adiuuemur: Per dominū.

C Missa in solemnitate beati Antonini archiepi florentini per Papā dominicum approbata. Introi.



STatuit ei domi nus testamentū pacis: 7 princi- pem fecit eum: vt sit illi sacer- dotij dignitas i ęternuz. psalm. Misericordias domini in ęternū cantabo. ℣. Gloria. Oratio.

SAncti Antonini dn̄e confes- soris tui atq3 pontificis meritis adiuuemur: vt sicut te in illo mira bilem pręaicamus: ita in nos mi- sericordez fuisse gloriemur. Per.

Lectio libri sapientie.

ECce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit deo: 7 inuē- tus est iustus: 7 in tempore iracun die factus est reconciliatio. Non est inuentus similis illi: qui cōser- uaret legem excelsi. Ideo iureiu- rando: fecit illū dominus cresce- re in plebem suam. Benedictio- nem oium gentiuz dedit illi: 7 te- stamentum suū confirmauit super caput eius. Cognouit eum in be- nedictionibus suis: 7 cōseruauit illi misericordiam suaz: 7 inuenit gratiā coram oculis dn̄i. Magni ficauit eū in cōspectu regū: 7 dedit illi coronā glorię. Statuit illi te- stamentuz sempiternū: 7 dedit illi sacerdotiū magnū: 7 beatificauit illū in gloria. Fungi sacerdotio: 7 habere laudē i noie ipsius: 7 offer- re illi incēsuz dignū: in odorē sua- uitatis. Hall'a. ℣. Antoninus ele ctus dei pontifex: virgo 7 doctor est glorificandus. Hall'a. ℣. Sur- rexit pastor bonus, q posuit aiam suam p ouibus suis: 7 p suo grege mori dignatus est hall'. Sequētia.

AAntonino magno laudes, cō cinant christiani. O presul mitissime, tuis Chro p̄cibus recō cilient pctōres. Mors 7 vita, cę- lesti refulsere nitore: viuēs 7 mor- tuus micat signis. O a pastor be- nigne, doctor clemens 7 digne. Uniri nos hic viuētes: nō dese- ri abs te moriētes. Uirtutum dā vestes, culparū tolle pestes. O do- ctrinę lampas 7 moruz: noctē di- sperge densam errorū. Credēdū est esse illū nunc magnū in cęlo: q tāto Chri exarsit zelo. Scimus tē gemina ornatū gloria vere: o vir- go, o doctor, nos ituere: halleluia. Sequētia sancti euange. Scdm Ioā. c.10.

IN illo tpe. Dixit Jesus di- scipulis suis. Ego sum pastor bonus. Bonus pastor aiam suam dat pro ouibus suis. Mercenari9

autem, ⁊ qui non est pastor: cuius nõ sunt oues ꝓprię: videt lupũ venientem: ⁊ dimittit oues ⁊ fugit: ⁊ lupus rapit, ⁊ dispgit oues. Mercenarius aũt fugit, qꝛ mercenari⁹ est: ⁊ nõ pertinet ad eũ de ouibus. Ego sum pastor bonus: ⁊ cognosco oues meas: ⁊ cognoscunt me meę. Sicut nouit me pater: ⁊ ego agnosco patrem: ⁊ aiam meã pono ꝑ ouibus meis. Et alias oues habeo quę non sunt ex hoc ouili: ⁊ illas oportet me adducere: ⁊ vocẽ meam audient. Et fiet vnuz ouile: ⁊ vnus pastor. Credo. Offerto.

Meditabor in mãdatis tuis quę dilexi valde: ⁊ leuaui man⁹ meas ad mãdata tua q̃ dilexi hall'. Sec.

Sacrificium nostrũ dñe btũs Antoninus sacerdos, maiestatis tuę oculis reddat acceptuz: q se tibi dñi vixit: sanctã ⁊ placẽtez hostiã immolauit. Per. Cõmu.

Fidelis seruus ⁊ prudens, quem constituit dominus super familiã suam: vt det illi in tempore, tritici mensuram halleluia. Postcõ.

Vitali cibo recreati gr̃as tibi domine agimus: ⁊ rogamus, vt quod ad gloriam sumpsimus sancti tui pręsulis antonini: eius precibus sit nobis contra hostiles impetus auxilium. Per do.

¶ Clemens papa septimus concessit oibus fidelibus existentibus misse maior. scti Antonini annos viginti quinq; ⁊ totidem quadragenas de indulgẽtiis: vt patet per breue concessum ordini: procurante venerando. p. fratre Vincẽtio de sancto geminiano procuratore ordinis nostri quod incipit. Dilecto filio fratri Vincẽtio de sctõ geminiano pcuratori ordinis pdicatorum. Datũ Romę apud sanctum Petrũ sub annulo piscatoris die. 7. maij. 1525. pontificatus nostri anno. ij. Iaco. sadoletus.

¶ In festo sancte Catherinę de senis. Officiũ.



Gaudeamus oẽs in dño: diem festum celebrantes: sub honore Catherinę virginis: de cuius solẽnitate gaudent angeli: ⁊ collaudant filium dei hall'a hall'a. ℣. Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. Gloria. Gloria in excelsis. Oro.

Deus q btẽ Catherinę virginitatis ⁊ patiẽtię speciali priuilegio decoratę, malignãtiũ spũuz certamina vincere: ⁊ i amore tui noĩs incõcusse pmanere tribuisti: ꝯcede q̃s: vt ei⁹ imitatione calcata mũdi nequitia: ⁊ oĩuz hostiũ supatis isidijs: ad tuam secure gl'iaz trãseamus. Per. Epl'a. Qui gloriatur. Vel Lcõ libri sapiẽtię.

Sapientia vincit malitiam. Attingit ergo a fine vsq; ad finem fortiter: ⁊ disponit oia suauiter,

uiter. Hanc amaui ꝛ exquisiui a iuuétute mea:ꝛ quesiui mihi sponsam eã assumere:ꝛ amator factus sum forme illius. Generositatem illius glorificat:contubernium habens dei:sed ꝛ omnium dominus dilexit illam. Doctrix est enim disciplinę dei:ꝛ electrix operũ illiꝰ. Et si iustitiam qs diligit: labores huius magnas habent virtutes. Sobrietatem enim ꝛ sapientiam docet:ꝛ iustitiam,ꝛ virtutez: quibus vtilius nihil est in vita hominibus. Et si multitudinem sciétię desiderat quis: scit p̃terita:ꝛ de futuris ęstimat. Scit versutias sermonum:ꝛ dissolutiones argumétorũ. Signa ꝛ monstra scit anteq̃ fiant:ꝛ euentus téporũ ꝛ seculorũ. Proposui ergo hãc adducere mihi ad conuiuendũ: sciens qm̃ cómunicabit mecum de bonis:ꝛ erit allocutio cogitatiõis ꝛ tedij mei. Habebo propter hanc claritatez ad turbas:ꝛ honorez apud seniores. H alla. ℣. Syderibus cũctis fulgentior est catherina: ꝛ decus ęternum est hec quoq; virginibus. H alla. ℣. Surrexit Christus, ꝛ occurrens mulieribus ait: auete: tunc accesserunt ꝛ tenuerũt pedes eius. Post ascensionem secundũ. Halleluia. ℣. Ascendens Christus in altum. captiuam duxit captiuitatem: dedit dona hominibus. Sequentia. Lux aduenit. Sequentia sci Euã. sm̃ Matthęũ.

In illo tempore: dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc. Simile est regnum celoruz grano sinapis: quod accipiens: homo seminauit in agro suo. Quod minimuz quidem est omnibus seminibus. Cum autem creuerit: maius est omnibus oleribus:ꝛ fit arbor,ita vt volucres celi veniant,ꝛ habitent in ramis eius. Iterum simile est regnum celorũ fermento: quod acceptuz mulier abscondit in farinę satis tribus: donec fermentatum est totũ. Hęc oia locutus est Jesus i parabolis: vt impleret quod dictum est per pphetã dicété. Aperiã in parabolis os meuz: eructabo abscondita a ↄstitutiõe mũdi. Credo. Offer. Diffusa est gratia in labijs tuis: ppterea bñdixit te deus in ęternũ, ꝛ in seculũ seculi. halla. Secreta.

Munera q̃s dñe, quę tibi in honore bté catherinę virginis offerimus, benigno suscipe vultu:ꝛ nos eius meritis ac intercessione:ad tuam facito propitius peruenire lętitiam. Per. Comu. Diffusa est gratia in labijs tuis: propterea bñdixit te deus in ęternum halleluia. Postcõmunio.

Sumptis dñe diuinę gr̃e sacramétis:q̃s:vt intercedéte btã Catherina virgine tibi acceptissima,hostiles supemꝰ icursus:ꝛ ad ęternę redéptiõis augméta pficiscétes:tuis sp oculis placeamꝰ:P.

Quando celebratur de beata Catherina ex voto vel devotione infra annum. Officium.



Dilexisti iustitiã et odisti iniquitatem: propterea unxit te deus deus tuus oleo letitie pre consortibus tuis. Tpe paschali. Hallã. ℣. Eructavit cor meũ verbũ bonũ: dico ego opa mea regi. Gloria. Oratio epla ut supra. ℟. Adiuvabit eã deus vultu suo: deus in medio eius non cõmovebit. ℣. Fluminis ipetus letificat civitatẽ dei, scificavit tabernaculũ suũ altissimus. Hall. ℣. Syderibus cũctis fulgẽtior est catherina: Et decus eternũ est hec quoq virginibus. Infra septuage. ℟. Adiuvabit eã deus vultu suo: deus in medio eius nõ cõmovebit. ut supra. Tra. Qui seminant in lachrymis in gaudio metent. ℣. Euntes ibant et flebant mittentes semina sua. ℣. Venientes autem venient cum exultatione: portantes manipulos suos. Evange. et vel omnia sicut in die.

Di.3. ¶ In inventione sce crucis. Offm.



Nos autem gliari oportet i cruce dñi nostri Jesu Christi: in quo est salus, vita, et resurrectio nra: p quẽ salvati, et liberati sumus: hallã hallã. ℣. Deus misereat nostri: et benedicat nobis illuminet vultum suum sup nos: et misereatur nostri. Gloria. Gloria in excelsis. Or. Deus qui in pclara salutifere crucis inventione: passionis tue miracula suscitasti: concede: ut vitalis ligni pretio: eterne vite suffragia consequamur. Qui vi. Ad galathas. Fratres: Confido de vobis in dño: q nihil aliud sapietis. Qui autẽ conturbat vos: portabit iudiciũ, qcunq est ille. Ego autẽ fratres si circuncisionẽ adhuc pdico: quid adhuc persecutionẽ patior? Ergo evacuatum est scandalũ crucis. Utinã et abscindant: q vos cõturbant. Quicunq enim volunt placere i carne: hi cogunt vos circũcidi: tm ut crucis Christi psecutionẽ nõ patiant. Neq enim q circuncidunt legẽ custodiũt: sed volunt vos circũcidi: ut i carne vra glorient. Mihi autẽ absit gliari nisi i cruce dñi nostri Jesu Christi: p quẽ mihi mundus crucifixus est, et ego mũdo. Hallã. ℣. Dulce lignum dulces clavos: dulcia ferẽs pondera: q sola fuisti digna sustinere regem celorum et dñm. Hallã. ℣. Surrexit dñs de sepulchro: qui p nobis pependit in ligno. Post ascensionẽ scdm Hallã. ℣. Ascendens Christus in altum: captivam duxit captivitatem: dedit dona hominibus. Scdm Joannem. In illo tẽpore. Erat homo

ex phariseis Nichodemus noie:
princeps iudeorum. Hic venit ad
Jesuz nocte: ⁊ dixit ei. Rabbi, sci-
mus quia a deo venisti magister.
Nemo enim potest hec signa face-
re, que tu facis: nisi fuerit deus cū
eo. Respondit Jesus: ⁊ dixit ei.
Amen amē dico tibi: nisi quis na-
tus fuerit denuo: nō potest videre
regnum dei. Dixit ad eū Nicho-
demus. Quomodo potest homo
nasci: cuz sit senex? Nunqd potest
in ventrez matris sue iterato in-
troire: ⁊ renasci? Respondit Je-
sus. Amen amen dico tibi: nisi qs
renatus fuerit ex aqua ⁊ spū san-
cto: nō potest introire in regnum
dei. Quod natum est ex carne: ca-
ro est. Et quod natum est ex spiri-
tu: spiritus est. Non mireris quia
dixi tibi: oportet vos nasci denuo.
Spiritus vbi vult spirat: ⁊ vocez
eius audis: sed non scis vnde ve-
niat aut quo vadat. Sic est ois: q
natus est ex spiritu. Respondit
nichodemus: ⁊ dixit ei. Quomo-
do possunt hec fieri? Respondit
Jesus: ⁊ dixit ei. Tu es magister
in israel: ⁊ hec ignoras? Amē amē
dico tibi: q: qd scimus loquimur:
⁊ quod vidimus testamur: ⁊ testi-
monium nostrum non accipitis.
Si terrena dixi vobis ⁊ non cre-
ditis: quomodo si dixero vobis
celestia credetis? Et nemo ascen-
dit in celum, nisi qui descendit de
celo: filius hominis qui est in celo.
Et sicut moyses exaltauit serpen-
tem in deserto: ita exaltari opor-
tet filium hominis: vt omnis qui
credit in ipsum nō pereat: sed ha-
beat vitā eternā. Credo. Offer.
Protege domine plebem tuam p
signum sancte crucis ab omnibus
insidijs inimicorum omnium: vt
tibi gratam exhibeamus seruitu-
tem: ⁊ acceptabile tibi fiat sacri-
ficium nostrum, hallā. Secreta.
Sacrificium dn̄e quod imo-
lamus placatus intende: vt
ab omnium nos eruat bellorum ne-
quitia: ⁊ per vexillum sancte cru-
cis filij tui: ad conterendas pote-
statum aduersarum insidias: nos
i tue ptectiōis securitate ɔstituat:
Per. Prefatio. Qui salutē. Cō.
Per lignum serui facti sumus: ⁊
per sanctaz crucē liberati sumus:
fructus arboris seduxit nos: filius
dei redemit nos: hallā. Postcō.
Ineffabilem clementiā tuaz
quesumus omnipotens deus:
vt ab his quos per lignum sancte
crucis pio cruore filij tui redemi-
sti: dira serpentis antiqui venena
depellas: ⁊ eis per gratiam san-
cti spiritus poculuz salutis infun-
das. Per eundem. eiusdez spūs.
Eodem die sanctorum Alexādri
Euētij ⁊ Theodoli marty. Ora. 3. die
Presta q̄s ops̄ deus: vt q san-
ctoruz tuorum Alexandri euen-
tij ⁊ theodoli, natalitia colimus:
a cunctis malis iminentibus, eorum

intercessionibus liberemur: Per dominum nostrum. Secre.

Super has q̄s dn̄e hostias benedictio copiosa descendat: que ⁊ sanctificationez nobis clementer operetur: ⁊ de martyrum nos solennitate letificet. Per. Postcō.

Repleti participatione muneris sacri: quesumus domine deus noster: vt quoꝝ exeqmur cultum: sentiamus effectuz: Per.

d.4. ¶ In festo corone dn̄i. Officiuz.

Gaudeamus oēs in dn̄o, diem festum celebrantes: sub honore corone dn̄i: de cuius solēnitate gaudēt angeli, ⁊ collaudant filiuz dei halla. halla. ℣. Oēs gētes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultatiōis. Gl'ia. Gl'ia in excel. Orō.

Presta q̄s oīps deus: vt qui i memoriam passionis domini nostri Jesu Christi coronā eius spineam veneramur in terris: ab ipso, gloria ⁊ honore coronari mereamur in celis: Qui tecum viuit.

cāt.3. Lectio libri sapientie.

Lectuluz salomonis sexaginta fortes ambiunt ex fortissimis israel: omnes tenentes gladios: ⁊ ad bella doctissimi. Uniuscuiusq; ensis super femur suum: ꝑpter timores nocturnos. Ferculuz fecit sibi rex Salomō: de lignis libani. Columnas eius fecit argenteas: reclinatorium aureum: ascensum purpureum: media caritate constrauit: propter filias hierusalem. Egredimini ⁊ videte filie sion regem Salomonem in diademate: quo coronauit eum mater sua in die desponsationis illius: ⁊ in die letitie cordis eius. Quaz pulchra es amica mea: quam pulchra es: Oculi tui columbarum: absq; eo quod intrinsecus latet. Ueni de libano sponsa mea: veni de libano: veni coronaberis. Halleluia. ℣. Diadema spineū veneremur hodie: cuius per aculeum sertum datur glorie. Halla. ℣. Surrexit Christus ⁊ illuxit populo suo: quē redemit ipse sanguine suo. Post ascensionez scd'm Halla. ℣. Ascēdens Chr̄s in altuz captiuā duxit captiuitatez: dedit dona hoībus. Sequētia Diadema. Scd'm Ioh. c.

In illo tempore: Apprehendit Pilatus Jesuz: ⁊ flagellauit. Et milites plectentes coronam de spinis: imposuerūt capiti eius: ⁊ veste purpurea circūdederunt eū. Et veniebāt ad eū: ⁊ dicebāt. Aue rex iudeoꝝ. Et dabant ei alapas. Exiuit iterū Pilat⁹ foras: ⁊ dixit eis. Ecce adduco vobis eū foras: vt cognoscatis q2 in eo nullam causam inuenio. Exiuit ergo Jesus portans spineā coronaz: ⁊ purpureum vestimentuz. Offe.

Gloria ⁊ honore coronasti eum: ⁊

constituisti

constituisti eum super opera manuũ tuarum dñe. hall'a. Secreta.

Uorum militum rex omnipotẽs virtutẽ corrobora: vt hi quos in huius mortalitatis stadio vnigeniti filij tui corona letificat: consummato cursu certaminis: immortalitatis brauiũ apprehendant: Per eũdem do. Cõio.

Posuisti dñe in capite ei⁹ coronã de lapide ꝑtioso: halla. Post cõ.

Supplices te rogamus omnipotẽs deus: vt hec sacrã q̃ sumpsimus: per sacrosanctaz filij tui corone, cuius solẽnia recensemus, virtutẽ: nobis proficiant ad medelã: Per eundẽ dominuz no.

¶ Scti Joãnis añ portã latinã.



Officium.

In medio ecclesie apuit os ei⁹: ⁊ impleuit eum dñs spũ sapiẽtie ⁊ intellect⁹: sto la glorie iduit eum. Halla, halleluia, halleluia. ℣. Jocũditatẽ ⁊ exultationem thesaurizauit sup eũ. Gloria. Gloria in excelsis. Oratio.

Deus qui conspicis, q̃ nos vndiq; mala nostra perturbant: ꝑsta q̃sumus: vt beati Joannis apostoli tui ⁊ euãgeliste intercessio gloriosa nos ꝑtegat: p do. Epl'a. Qui timet deũ. In eo euangelistarũ. Halla. ℣. Hic est discipulus ille q testimoniuz perhibet de his: ⁊ scimus: q̃ verũ ẽ testimoniũ ei⁹. Halla. ℣. In die resurrectionis mee dicit dñs: ꝑcedã vos in galileã. Post ascẽsionẽ secũdũ. Halla. ℣. Ascẽdit deus in iubilatiõe: ⁊ dñs i voce tube. Sequẽtia. Ueneremur. Secũdũ Joãnem.

In illo tpe: Dixit Jesus Petro. Sequere me. Cõuersus Petrus vidit illũ discipulũ quez diligebat Jesus seq̃ntẽ, qui ⁊ recubuit i cena sup pect⁹ eius: ⁊ dixit: Dñe, qs est qui tradet te? Hũc ergo cũ vidisset Petrus dixit Jesu. Dñe, hic aũt qd? Dicit ei Jesus. Sic eũ volo manere: donec veniã. Quid ad te? Tu me sequere. Exijt ergo ſmo inter fratres: q̃ discipulus ille nõ morit. Et nõ dixit ei Jesus nõ morit: sed sic eũ volo manere donec veniã: quid ad te? Hic est discipulus ille, q testimoniũ perhibet de his: ⁊ scripsit hec. Et scim⁹: q̃ verũ ẽ testimoniũ ei⁹. Credo. ca. 21

Offerto. Repleti sum⁹ mane misericordia tua: ⁊ exultauimus, ⁊ delectati sum⁹: halleluia. Secreta.

Muneribus nostris q̃sumus domine precibusque susceptis: intercedente beato Joanne apostolo tuo ⁊ euãgelista: ⁊ celestibus nos mũda mysterijs: ⁊ cle

menter exaudi: per do. Prefa. Te dñe. Cõmu. Ego sum vitis vera, ⁊ vos palmites: qui manet in me, ⁊ ego in eo: hic fert fructū multū halleluia. Postcõmunio.

Repleti dñe pane celesti: intercedēte beato ioāne apostolo tuo ⁊ euāgelista: ad vitā q̄s nutriamur eternam: per dñm no.

¶ In trāslatione sci Petri martyris fiat sicut in eius festo fo. 164 preter post ascensionem secūdum halleluia. quod est. Halla. Ascendens Christus in altum: captiuā duxit captiuitatē: dedit dona hominib⁹. Sequētia Martiri Victori.

die 8. ¶ In apparitiōe sci Michaelis archāgeli. Offiñ.



Benedicite domino omnes angeli eius: potentes virtute: qui facitis verbū eius, ad audiendā vocē sermonū eius, halla, halla. ℣. Benedic anima mea dño: ⁊ oia que intra me sunt, nomini sancto eius. Glia patri ⁊.

Gloria in excel. Oratio.

Deus qui miro ordine, angelorū ministeria, hoiumq; dispēsas: cōcede ppitius: vt qbus tibi ministrantibus in celo semp assistitur: ab his in terra vita nostra muniatur: Per dominū nostrū Jesū.

Lectio libri apocal. bti Joa. apo. j.c.

In diebus illis: Significauit deus q̄ oportet fieri cito: loquens per angelū suum seruo suo Joāni: qui testimoniū perhibuit verbo dei: ⁊ testimoniū Jesu christi, quecūq; vidit. Beatus, qui legit: ⁊ qui audit verba ,pphetie huius: ⁊ suat ea, q̄ in ea scripta sunt. Tempus enim prope est. Joannes septē ecclesijs que sunt i asia. Gratia vobis ⁊ pax ab eo q est, ⁊ qui erat, ⁊ q venturus est: ⁊ a septē spiritibus, q in ɔspectu throni ei⁹ sunt: ⁊ a Jesu christo, q est testis fidelis: primogenitus mortuorū: ⁊ princeps regū terre. Qui dilexit nos: ⁊ lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo. Halla. ℣. In cōspectu angelorū psallā tibi domine deus meus. Halla. ℣. Angelus domini descendit de celo: ⁊ accedens, reuoluit lapidē: ⁊ sedebat super eū. Tpe ascen. scōm. Halla. Ascendens xp̄s in altū captiuā duxit captiuitatē: dedit dona hominibus. Sequētia. In superna regione. Secundum Mattheum.

In illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum dicētes. quis putas, maior est in regno celorum? Et aduocans Jesus paruulū: statuit eum in medio eorum, ⁊ dixit. Amen dico vobis, nisi con-

uersi fueritis, ⁊ efficiamini sicut
paruuli: non intrabitis in regnuz
celorum. Quicunqꝫ ergo humilia
uerit se, sicut paruulus iste: hic ma
ior est in regno celorum. Et qui su
sceperit vnum paruulum talez in
nomine meo: me suscipit. Qui au
tem scandalizauerit vnum de pu
sillis istis, qui in me credunt: expe
dit ei, vt suspendatur mola asina
ria in collo eius: ⁊ demergatur in
profundum maris. Ve, mundo a
scandalis. Necesse est enim: vt ve
niant scādala. Uerūtamen, ve ho
mini illi: per quem scandalum ve
nit. Si autem manus tua, vel pes
tuus, scandalizat te: abscide eum:
⁊ proijce abs te. Bonuz est tibi ad
vitam ingredi debilem, vel clau
dum: q̄ duas manus vel duos pe
des habentem, mitti in ignē eter
num. Et si oculus tuus scandalizat
te: erue eum: ⁊ proijce abs te. Bo
num est tibi vnum oculum haben
tem in vitam intrare: q̄ duos ocu
los habentem mitti in gehennam
ignis. Uidete ne contēnatis vnuz
ex his pusillis. Dico enim vobis:
q2 angeli eorum in celis, semꝑ vi
dent faciem patris mei: qui in ce
lis est. Credo. Offerto. Stetit
angelus iuxta aram templi: habēs
thuribulum aureum in manu sua:
⁊ data sunt ei incēsa multa: ⁊ ascē
dit fumus aromatum in conspe
ctu dei halleluia. Secreta.
Hostias tibi dn̄e: laudis offe
rimus suppliciter deprecantes: vt
easdē angelico pro nobis interue
niente suffragio: ⁊ placatus acci
pias: ⁊ ad salutē nostram ꝑuenire
cōcedas. Per. Cō. Benedicite
oēs angeli dn̄i domino: hymnum
dicite ⁊ superexaltate euz in secula:
hallēa halleluia. Postcōmunio.
Beati archangeli tui Mi
chaelis intercessione sufful
ti: supplices te domine depreca
mur: vt quod honore prosequimur:
contingamus ⁊ mente. Per do
minum nostrū Jesum Christū fil.

¶ Gordiani ⁊ Epimachi marty rum. Officium. die x.



Sancti tui dn̄e
benedicēt te: gloriaz
regni tui dicent: hal
leluia. ℣. Exaltabo
te deus meus rex: ⁊
bn̄dicaz nomini tuo
in seculum, ⁊ in seculū seculi. Glo
ria patri ⁊ filio ⁊. Oratio.
Da q̄s omnipotens deus: vt
qui beatorūz martyrū tuoꝝ Gor
diani atqꝫ Epimachi solēnia coli
mus: eorum apud te intercessioni
bus adiuuemur: Per dominū no
strum. Epl'a. Sancti per fidem.
In cōmuni martyrum. Hallelu
ia. ℣. Sācti ⁊ iusti in domino gau
dete: vos elegit deus in heredita
tem sibi. Euange. Cū audieritis.
Offer. Mirabilis deus in sanctis
suis: deus israel, ipse dabit virtu
tem ⁊ fortitudinē plebi sue: bene

dictus deus: halleluia. Secreta.

H Ostias tibi domine beatoꝝ martyrum tuorum Gordiani atq̧ Epimachi dicatas, meritis benignus assume: ⁊ ad perpetuum nobis tribue ꝑuenire subsidium: Per do. Cō. Iustoruz animę in manu dei sunt: ⁊ nō tāget illos tormentum malitię: visi sunt oculis insipientiuz mori: illi autez sunt in pace: halleluia. Postcom.

Q Uęsumus oṗs deus: vt qui cęlestia alimēta ꝑcepim⁹: intercedētibus sc̄tis tuis Gordiano atq̧ Epimacho: per hęc cōtra oīa aduersa muniamur: Per do.

Di.12. ¶ Sacrorum Nerei, achilei, atq̧ Pancratij martyrū. Officium.



E Cce ocl'i dn̄i super timētes eū: sperantes in misericordia eius halleluia: vt eripiat a morte aīas eorum: quoniā adiutor ⁊ ꝓtector noster est halleluia. ℣. Exultate iusti in dn̄o: rectos decet collaudatio. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.

S Emper nos dn̄e martyrum tuoꝝ Nerei ⁊ Achilei atque Pancratij foueat q̄sumus beata solēnitas: ⁊ tuo dignos reddat obsequio: Per do. Ep'la. Iusti in perpetuuz. In cōi martyrum. Halleluia. ℣. Gaudete iusti in dn̄o, rectos decet collaudatio. Euange. Descendēs Iesus. Offer. Confitebuntur cęli mirabilia tua domine: ⁊ veritatem tuam in ecclesia sanctoruz: hall'a hall'a. Secre.

S Anctorum tuoꝝ dn̄e Nerei ⁊ Achilei atq̧ Pancratij tibi grata confessio: ⁊ munera nr̄a cōmendet: ⁊ tuā nobis indulgentiaz semper imploret: per. Com.

G audete iusti in dn̄o hall'a: rectos decet collaudatio: hall'a. Postco.

Q Uęsumus dn̄e, vt beatoruz martyrum tuorum Nerei ⁊ achilei atq̧ Pācratij deprecationibus: sacramēta sancta q̄ sumpsimus: ad tuę nobis ꝑficiant placationis augmētū: Per dn̄m nostrum Iesum Christū filium tuū.

¶ Sc̄ti Seruatij confesso. Offi.



S Tatuit ei dn̄s testamentū pacis: ⁊ principem fecit eum: vt sit illi sacerdotij dignitas in ęternum. Tempore resurrectionis. Halleluia. ℣. Misericordias domini in ęternum cantabo. Gloria pr̄i, ⁊ filio, ⁊ sp̄ui sancto. Sicut erat. Gloria in excelsis deo. Oratio.

E Xaudi domine ꝑces nostras: quas in sancti Seruatij confessoris tui atq̧ pontificis solennitate deferimus: vt qui tibi digne meruit famulari: eius intercedentibus meritis: ab omnib⁹ nos absoluas peccatis: Per dominū nostrum Iesum Christū filium tuū.

Epist'o.

Epistola. Ecce sacerdos. In cõmuni confessor. Halla. ℣. Posui adiutoriũ super potẽtẽ: ⁊ exaltaui electum de plebe mea. Halla. ℣. Angelus dñi descendit de celo: ⁊ accedens reuoluit lapidẽ, ⁊ sedebat sup eũ. Die ascensionis scõm halla. Halla. ℣. Ascendẽs Christus in altum, captiuam duxit captiuitatem: dedit dona hoibus. Euange. Uigilate. Offertorium. Ueritas mea ⁊ misericordia mea cũ ipso: ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius: halla. Secreta.

Accepta sit in cõspectu tuo dñe, nr̃a deuotio: vt eius nobis fiat supplicatione salutaris: p cuius solẽnitate defert: p. Cõmu. Semel iuraui in sctõ meo, semen eius in eternum manebit: ⁊ sedes eius sicut sol in conspectu meo, ⁊ sicut luna perfecta in eternum: ⁊ testis i celo fidelis halla. Postcõ.

Presta qs dñe fidelibus tuis sanctorum tuorum semper veneratione letari: ⁊ eorũ perpetua supplicatione muniri: Per dñm.

¶ Scẽ potẽtiane vgi. Officium.



Gaudeamus oẽs in dño, diem festũ celebrãtes, sub honore potẽtiane vginis: de cuius solennitate gaudent angeli: ⁊ collaudant filium dei. Tempore resurrectionis. Halla. halleluia. ℣. Eructauit cor meũ verbum bonum: dico ego opera mea regi. Gloria patri. Oratio.

Exaudi nos deus salutaris noster: vt sicut de beate Potẽtiane virginis tue festiuitate gaudemus: ita pie deuotiõis erudiamur affectu: per. Epla. Qui gloriatur. In cõi virginũ. Halla. ℣. Ueni electa mea, ⁊ ponã te in thronum meum: quia concupiuit rex speciem tuam. Extra tempus paschale. ℟. Propter veritatẽ ⁊ mansuetudinem ⁊ iustitiam: ⁊ deducet te mirabilr̃ dextera tua. ℣. Audi filia ⁊ vide, ⁊ inclina aurem tuã: quia cõcupiuit rex speciem tuam. Halleluia. ℣. Ueni electa mea. vt supra. Euangelium. Simile est regnum celorum thesauro. Offertorium.

Filie regum in honore tuo: astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: circundata varietate halleluia. Secreta.

Accepta tibi sit domine sacrate plebis oblatio pro tuorum honore sanctorum: quorum se meritis pcepisse de tribulatione cognoscet auxiliũ: Per. Cõmunio. Diffusa est gratia in labijs tuis: propterea bñdixit te deus in eternum halleluia. Postcõmunio.

Satiasti domine familiã tuã muneribus sacris: eius quesumus interuẽtiõe nos refoue: cuius solẽnia celebramus: Per do.

d.24. ¶ In trāslatione beati Domi/nici patris nostri. Officium.



In medio ec/clesię aperuit os eius: ⁊ iple/uit eum domi/nus spiritu sa/piētię ⁊ intel/lect⁹: stola glo/rię induit euȝ. Tempore resurrectionis. Hall'a. hall'a hall'a. ℣. Jocunditatem ⁊ exultationem thesaurizauit super euȝ. Gloria. Gloria in excel. Oro.

Deus qui ecclesiā tuaȝ beati dominici cōfessoris tui illu/minare dignatus es meritis ⁊ do/ctrinis: cōcede: vt eius intercessio/ne: temporalibus non destituatur auxilijs: ⁊ spiritualibus semp pro/ficiat incrementis: Per dominū nostrum Jesuȝ. Ad timotheum.

.c.4 Charissime: Testificor coraȝ deo ⁊ christo Jesu: qui iudi/caturus est viuos ⁊ mortuos: p ad/uentū ipsius ⁊ regnuȝ eius. Prę/dica verbum: insta opportune im/portune. Argue: obsecra: icrepa: in omni patiētia ⁊ doctrina. Erit enim tps, cum sanam docrinam non sustinebunt: sed ad sua deside/ria coaceruabunt sibi magistros, prurientes auribus. Et a verita/te quidem auditum auertent: ad fabulas autem conuertentur. Tu vero vigila: in omnibus labora. Opus fac euangelistę: ministeriū tuū imple: sobrius esto. Ego enim iam delibor: ⁊ tps meę resolutio/nis instat. Bonum certamen cer/taui: cursuȝ cōsūmaui: fidē serua/ui. In reliquo, reposita est mihi corona iustitię: quaȝ reddet mihi dñs in illa die iustus iudex. Nō so/luȝ aūt mihi: sed ⁊ his qui diligūt aduentuȝ eius. Hall'a. ℣. Pie pr̄ Dominice, tuoꝝ memor operuȝ: sta coram summo iudice: pro tuo cętu pauperum. Tempore resur/rectionis scōm Hall'a. ℣. Chri/stus resurgens ex mortuis iam nō moritur: mors illi vltra non do/minabitur. Post ascensionem se/cūdū. Hall'a. ℣. Ascendens Chri/stus in altum: captiuam duxit ca/ptiuitatē: dedit dona hominibus. Post trinitatē. R. Os iusti medi/tabitur sapientiā: ⁊ lingua eius lo/quetur iudicium. ℣. Lex dei eius in corde ipsius: ⁊ non supplanta/buntur gressus eius hall'a. ℣. Pię pater. Sequentia. In cęlesti hie/rarchia. Secundum mat. ca.

In illo tpe: Dixit Jesus di/scipulis suis. Vos estis sal terrę. Quod si sal euanuerit: i quo salie/tur? Ad nihilū valet vltra: nisi vt mittatē foras: ⁊ cōculcetē ab homi/nibus. Vos estis lux mundi. Non potest ciuitas abscōdi supra mon/tē posita: neqȝ accendūt lucernaȝ: ⁊ ponunt eā sub modio: sed super candelabrum: vt luceat oibus qui i domo sunt. Sic luceat lux vestra

coram hoibus: vt videant opera vestra bona: 7 glorificent patrem vestruz qui in celis est. Nolite putare: qm̃ veni soluere legē aut prophetas. Nō veni soluere: sed adimplere. Amen quippe dico vobis: donec transeat celuz 7 terra: iota vnū, aut vnus, apex non p̄teribit a lege: donec oia fiāt. Qui ergo soluerit vnuz de mādatis istis minimis: 7 docuerit sic homies: minimus vocabit̄ i regno celorū. Qui aūt fecerit 7 docuerit: hic magnus vocabitur in regno celorū. Offer. Desiderium anime eius tribuisti ei domine: 7 voluntate labiorum eius non fraudasti eum: posuisti in capite eius coronam de lapide p̄tioso. Tempore resurrectionis. Halleluia. Secreta.

Munera tibi domine dicata sanctifica: 7 meritis beati Dominici confessoris tui nobis proficiant ad medelam: Per dominū nostrum Jesum Christū. Cōmu. Fidelis seruus 7 prudens: quem constituit dominus super familiā suam: vt det illis in tempore tritici mensuraz. Tpe resurrectionis. Halleluia halleluia. Postcōmu.

Concede quesumus omnipotens deus: vt q peccatorum nostrorum pondere premimur: beati Dominici confessoris tui patrocinio subleuemur: Per dominum nostrum Jesum Christum filium tuum qui tecum vi.

¶ Sci vrbani pape 7 mar. Offm̄. di.25.



Sacerdotes tui dn̄e induant iustitiaz: 7 scti tui exultēt: p̄pter dauid suū tuū, nō auertas faciē Christi tui. Tēpore resurrectionis Hall'a. ℣. Memēto dn̄e dauid: 7 ois mansuetudinis eius. Gloria patri. Oratio.

Da q̄s ops deus: vtq bti Urbani martyris tui atq pontificis solēnia colim⁹: eius apud te intercessioib⁹ adiuuemur: Per. Epla. Beatus hō qui inuenit sapientiā. In cōi vnius mar. R. Inueni dauid seruū meū: oleo scō vnxi eum: man⁹ enim mea auxiliabitur ei: 7 brachiū meū ꝯfortabit eum. ℣. Nihil p̄ficiet inimic⁹ i eo: 7 filius iniquitatis nō nocebit ei. Halla. ℣. Posuisti dn̄e sup caput eius, coronam de lapide pretioso. Euange. Homo quidam peregre. Offer. Ueritas mea 7 misericordia mea cum ipso: 7 in nomine meo exaltabitur cornu eius. Tēpore resurrectionis. Halleluia. Secreta.

Hec hostia dn̄e q̄s emundet nostra delicta: 7 ad sacrificium celebrandum: subditorū tibi corpora, mētesq sanctificet: Per dominum nostrum. Cōmunio. Fidelis seruus 7 prudēs: quē cōstituit dn̄s super familiam suam:

vt det illis in tpe tritici mensurā.
Tempore resurrectionis. Halleluia halleluia. Postcōmunio.
REfecti participatione muneris sacri: q̄s domine de⁹ noster: vt cuius exequimur cultū sentiamus effectū: Per dominū.

d.31. ¶ Scē petronillę v̄ginis. Offm.



Gaudeam⁹ oēs in dn̄o, diē festum celebrantes sub honore petronillę virginis: de cuius solēnitate gaudent angeli, & collaudant filium dei. Tempore resurrectionis. Hall'a, hall'a. ℣. Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. Gloria patri &. Oratio.
EXaudi nos de⁹ salutaris noster: vt sicut de btē petronillę virginis tuę festiuitate gaudemus: ita pię deuotiōis erudiamur affectu: Per. Epistola. Qui gloriat̄. In comuni virg. Hall'a. ℣. Ueni electa mea, & ponam te in thronum meum: q̄r concupiuit rex speciem tuam. Extra tpus paschale. R̄. Propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiā: & deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam: quia cōcupiuit rex speciem tuam. Hall'a. ℣. Ueni electa. vt supra. Euangelium. Simile est regnum celorum thesauro. Offertoriū.
Filie regū in honore tuo: astitit regina a dextris tuis i vestitu deaurato, circūdata varietate. Tpe resurrectionis. Hall'a. Secreta.
ACcepta tibi sit domine sacratę plebis oblatio: p tuorum honore sanctorū: quorū se meritis percepisse de tribulatiōe cognoscit auxiliū: Per. Cōmunio.
Diffusa est gratia in labijs tuis: propterea bn̄dixit te deus in ęternum. Tempore resurrectionis. Halleluia. Postcōmunio.
SAtiasti dn̄e familiam tuam muneribus sacris: eius quęsumus semper interuentione nos refoue: cuius solennia celebramus: Per.

IVNII FESTA.

¶ Sanctorum marcellini & petri martyrū. Offm.



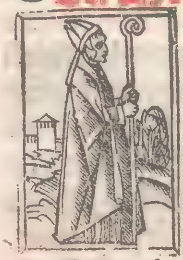
Clamauerunt iusti: & dn̄s exaudiuit eos: & ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos. Tempore resurrectionis. Hall'a. ℣. Benedicam dn̄m in omni tempore: semper laus ei⁹ in ore meo. Gloria. Oro.
DEus qui nos annua beatorum martyrū tuorum marcellini & petri solēnitate letificas: presta q̄s: vt quorū gaudemus meritis: prouocemur exemplis: P. Lectio libri apocali. beati Joānis apl'i.
IN diebus illis. Respondens

vnus de senioribus:dixit mihi. Hi qui amicti sunt stolis albis,q sunt ⁊ vnde venerūt? Et dixi illi. Dñe mi tu scis. Et dixit mihi. Hi sunt qui venerunt de tribulatione magna:⁊ lauerunt stolas suas:⁊ dealbauerūt eas in sanguine agni. Jdō sunt ante thronum dei:⁊ seruiunt ei die ac nocte in tēplo eius. Et q sedet i throno:habitat super illos. Non esurient,nec sitiēt amplius:⁊ nō cadet sup illos sol:nec vllus estus:qm̄ agnus q in medio throni est reget illos:⁊ deducet illos ad vitę fontes aquarū. Et absterget deus omnem lachrymam: ab oculis eorum. R. Gloriosus deus in sanctis:mirabilis in maiestate: faciens prodigia. V. Dextera tua domine glorificata est in virtute: dextera manus tua confregit inimicum. H alla. V. Fulgebunt iusti,⁊ tanq̄ scintillę in arundineto discurrēt:⁊ regnabunt in ęternuz. Euangeliuz. Cum audieritis. In cōmuni martyrum. Offertoriuz. Mirabilis deus in sctis suis: deus israel,ipse dabit virtutē ⁊ fortitudinē plebi suę:bn̄dictus deus. Tpe resurrectionis. Halla. Secretā.

Hostia hęc q̄s dñe quā sanctorum tuorum natalitia recensentes offerimus:⁊ vincula nostrę prauitatis absoluat: ⁊ tuę nobis misericordię dona cōciliet. Per dominum nostrum. Communio. Iustorum aię in manu dei sunt: ⁊ non tanget illos tormentum malitię: visi sunt oculis insipientium mori:illi aūt sunt in pace. Tpe resurrectiōis. Halla hall. Postcō.

Sacro munere satiati: supplices te dñe deprecamur:vt quod debitę seruitutis celebramus officio:saluationis tuę sentiamus augmentum: Per dominum no.

¶ Sci Medardi epi ⁊ cf. Offm̄.



Statuit ei dñs testamētuz pacis: ⁊ principez fecit euz:vt sit illi sacerdotij dignitas in ęternum. V. Misericordias domini in ęternuz cantabo. Gloria pa. Oratio.

Exaudi dñe preces nostras: quas in scti Medardi confessoris tui atq pontificis solēnitate deferimus: vt qui tibi digne meruit famulari:eius intercedentibus meritis:ab oibus nos absolnas peccatis: Per. Epistola. Ecce sacerdos. In cōi cōfes. R. Inueni dauid seruum meuz:oleo sancto vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei: ⁊ brachium meuz confortabit eum. V. Nihil proficiet inimicus in eo:⁊ filius iniquitatis nō nocebit ei. H all. V. Posui adiutorium super potentem:⁊ exaltaui electum de plebe mea. Euange. Vigilate. Offertorium. Veritas mea ⁊ mīsicordia mea cum ipso: ⁊ in nomine meo exal-

tabitur cornu eius. Secreta.

ACcepta sit in conspectu tuo domine nostra deuotio: vt eius nobis fiat supplicatione salutaris: pro cuius solennitate defertur: Per dñm. Communio.

Semel iuraui i sancto meo: semē eius in ęternum manebit: ⁊ sedes eius sicut sol in conspectu meo: ⁊ sicut luna perfecta in ęternum: ⁊ testis in cęlo fidelis. Postcōmu.

DA quęsumus domine fideli bus tuis sanctorum tuoruz semper veneratione lętari: ⁊ eorum perpetua supplicatione muniri: Per dominū nostrū Jesum.

die. 9 ¶ Sctōꝝ primi ⁊ feliciani martyruz. Officiū.



SApientiaz sanctorū narrant populi: ⁊ laudem eorū nunciat ecclesia: nomina autez eoruz viuent in seculū seculi. Tpe resur. Halľa. ℣. Exultate iusti in dñō: rectos decet collaudatio. Gloria. Oratio.

FAc nos q̄s dñe sctōruz martyrum tuorū primi ⁊ feliciani semper festa sectari: ⁊ eorū suffragijs protectionis tuę dona sentire: Per. Epistola Expectatio. In communi marty. ℟. Exultabunt sancti in gloria: lętabuntur i cubilibus suis. ℣ Cantate domino canticum nouum: laus eius in ecclesia sanctorū. Halľa. ℣. Mirabilis deus noster in sanctis suis. Euange. Videns iesus. Offerto. Letamini in dño ⁊ exultate iusti: ⁊ gloriamini oēs recti corde. Tpe resurrectionis. Halľa. Secreta.

FIat nobis dñe q̄s hostia sacranda placabilis pretiosi celebritate martyrij: quę ⁊ peccata nostra purificet: ⁊ tuorū tibi vota cōciliet famuloꝝ: Per. Cōmu.

Ego vos elegi de mūdo: vt eatis, ⁊ fructuz afferatis, ⁊ fructus vester maneat. Tēpore resurrectionis. Halleluia. Postcōmunio.

QVęsumus ops deus: vt sanctorum tuorum primi ⁊ feliciani celestibus mysterijs celebrata solēnitas: indulgentiam nobis tuę propitiationis acquirat: Per do.

¶ Scti barnabę apli. Officium.



MIhi aūt nimis honorati sunt amici tui deus: nimis confortatus est principatus eoruz. Tēpore resurrectiōis. Hall. ℣. Dñe probasti me: ⁊ cognouisti me: tu cognouisti sessiōez meā: ⁊ resurrectiōez meā. Gľia. Oratio.

QVęsumus ops deus: vt beatus Barnabas apostolus tuum ꝓ nobis imploret auxilium: vt a nostris reatibus absoluti: a cūctis etiam periculis eruamur.

Per dominum nostrum Jesum Christum filium tuum qui tecum. Epistola. Jam non estis. In cõmuni apostolorum. R. In omnẽ terram exiuit sonus eorum: & in fines orbis terrę verba eorũ. V. Celi enarrant gloriam dei: & opera manuũ eius annũciat firmamẽtũ. Halla. V. Nimis honorati sunt amici tui deus: nimis confortatus est principatus eorum. Ante penthecosten primũ. Halla. V. Nimis honorati sunt. Secũ. Halla. V. Ascendit deus in iubilatiõe: & dñs in voce tubę. Euangeliũ. Hoc est preceptum. Credo. Offertoriũ. In omnem terram exiuit sonus eorũ: & in fines orbis terrę verba eorum. Tempore resurrectionis. Halleluia. Secreta. Sacrandum tibi dñe munus offerimus: quo bti Barnabę apli tui solẽnia recolẽtes: purificationem quoq; nostris mentibus imploremus: Per dominũ nostrũ. Prefatio. Te domine. Cõmu. Vos qui secuti estis me: sedebitis super sedes: iudicantes duodecim tribus israel. Tempore resurrectionis. Halla. Postcõmunio. Perceptis domine sacramẽtis suppliciter exoramus: vt intercedẽte beato Barnaba apostolo tuo: quę pro illius veneranda gerimus passione: nobis proficiant ad medelam: Per dominum nostrum Jesum Christum.

¶ Sanctorũ martyrũ basilidis: cirini: naboris: & nazarij. Officiũ. 12. di.

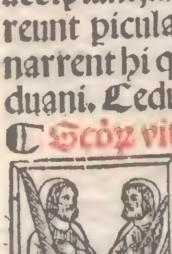


Intret in conspectu tuo domine gemitus compeditorũ: redde vicinis nostris septuplũ in sinu eorũ: vindica sanguinẽ sctõrũ tuorũ q effusus est. Ps. Deus venerũt gentes in hereditatẽ tuã: polluerũt tẽplum sanctum tuum: posuerunt hierusalem in pomorũ custodiam. Gloria patri. Oratio. Sanctorum tuorum Basilidis: Cirini: Naboris & Nazarij qs dñe natalitia nobis votiua resplendeant: & quod illis cõtulit excellẽtia sempiterna: fructibus nostrę deuotionis accrescat: Per. Epla. Lingua sapiẽtium. In cõi martyrũ. R. Vindica dñe sanguinem scõrũ tuorũ, qui effusus est. V. Posuerunt mortalia seruorũ tuorum escas volatilibus celi: carnes sanctorum tuorum bestijs terrę. Halla. V. Te martyrũ candidatus laudat exercitus dñe. Euangl. Attendite a fermento. Offerto. Exultabũt sancti in gloria: letabũtur in cubilibus suis: exultationes dei in faucibus eorũ. Secreta. Pro sanctorũ tuorum basilidis: Cirini: Naboris: & Nazarij sanguine venerando: hostias tibi dñe solẽniter imolamus: tua

mirabilia ptractātes: p quę talis
est pfecta victoria: Per. Cōmu.
Posuerunt mortalia seruo⁊ tuo-
ru⁊ dn̄e, escas volatilibus cęli: car
nes scō⁊ tuorum bestijs terrę: s̄m
magnitudinez brachij tui posside
filios morti punito⁊. Postcō.
Semp dn̄e sctō⁊ tuo⁊ Basi-
lidis: Cirini: Naboris ⁊ Na
zarij solēnia celebrātes: eorum pa-
trocinia iugiter sentiamus: Per.
d.13. ¶ Sancti Antonij patauini con
fessoris. Offm̄.



Os iusti medita
bit sapientiaz:
⁊ lingua ei⁹ lo-
quet iudicium:
lex dei eius in
corde ipsi⁹. Ps.
Noli ęmulari
in malignantibus: neq̧ zelaueris
facientes iniquitatē. Glia. Oro.
Ecclesiā tuā dn̄e bti Antonij
cōfessoris tui solēnitas voti
ua letificet: vt spūalibus semp mu
niat auxilijs: ⁊ gaudijs perfrui me
reatur ęternis: Per. Epla. Dile-
ctus deo. In coi cōfes. Gr. Dn̄e p-
uenisti eum, in bn̄dictionibus dul-
cedinis: posuisti i capite eius co-
ronā de lapide ptioso. V. Vitā pe
tijt a te, ⁊ tribuisti ei, longitudinez
dierū in seculū scli. Alla. V. Ju-
stus germinabit sicut liliū: ⁊ flore-
bit in ęternū ante dn̄m. Euange.
Nemo accendit lucernā. Offer.
Desideriū aię ei⁹ tribuisti ei dn̄e:
⁊ volūtate labiorū eius non frau-
dasti eū: posuisti in capite eius co-
ronā de lapide pretioso. Secr.
Presens oblatio fiat dn̄e po-
pulo tuo salutaris: pro quo
dignatus es pr̄i tuo te viuentē ho-
stiam immolare. Qui vi. Cōm.
Amen dico vobis: q vos qui re-
liquistis omnia, ⁊ secuti estis me:
centuplum accipietis: ⁊ vitā eter-
nam possidebitis. Postcō.
Diuinis dn̄e muneribus satia
ti: q̄s: vt bti Antonij cōfesso
ris tui meritis gl'iosis: salutaris
victimę desideratum sentiamus
effectum: Per dominum nostrū.
Hoc Rńsoriū eiusdē scti Anto
a q̄busdā dici solet cū q̄nq̧ Pr̄ nr̄,
⁊ q̄nq̧ Aue maria, cum sua orone
Eccl'iaz tuā, ad inueniēdū perdi
tas. R. Si q̄ris miracula, mors, er
ror, calamitas, demō, lepra fugiūt:
ęgri surgūt sani. Cedūt mare, vin
cula, mēbra, resq̧ pditas petunt ⁊
accipiunt, iuuenes, ⁊ cani. V. Pe
reunt picula, cessat, ⁊ necessitas,
narrent hi qui sentiunt, dicāt pa
duani. Cedunt. Gloria. Cedunt.
¶ Scō⁊ viti ⁊ modesti. m̄. Offm̄.



Sapientiaz san-
ctorū narrant
populi: ⁊ laudē eo⁊
nūciat ecclesia: noīa
autez eorū viuēt i se-
culū seculi. Ps. Exul-
tate iusti in dn̄o: re-
ctos d cet collaudatio. Glia. Oro.
Deus

Deus qui nos annua sancto
rum martyrum tuorū Vi
ti 7 Modesti solennitate letificas:
concede propitius: vt quorū gau
demus meritis: accendamur exē
plis: p dñm. Epistola. Expecta
tio. In cōi martyrum. R. Exul
tabunt sancti in gloria: letabūtur
in cubilibus suis. V. Cantate do
mino canticū nouum: laus eius in
ecclesia sanctorꝝ. Alla. V. Mi
rabilis deus noster in sanctis suis.
Euangeliū. Videns Jesus turbas.
Offertorium. Letamini in do
mino 7 exultate iusti: 7 gloriami
ni omnes recti corde. Secreta.
Oblatis q̄sumus domine pla
care muneribus: 7 interce
dentibus sanctis tuis: a cūctis nos
defende periculis. Per. Cōmu.
Ego vos elegi de mundo: vt ea
tis, 7 fructum afferatis: 7 fructus
vester maneat. Postcōmunio.
Hec nos cōio domine purget
a crimine: 7 intercedentibus
scis tuis Vito 7 Modesto: celestis
remedij faciat esse cōsortes. Per.

¶ Sancti Martialis epi. 7 cōfessor.



Statuit Offm.
ei dñs testamē
tum pacis: 7 princi
pē fecit eū: vt sit illi
sacerdotij dignitas i
eternū. V. Miseri
cordias dñi in eter
num cantabo. Gl'ia. Orō.
Omps sempiterne deus: qui
beatū Martialē confessorē tuum
atq3 pontificē ecclesie tue preesse
voluisti: q̄s: vt eius suffragantibus
meritis: pietatis tue gratiam lar
giaris: Per dñm. Epla. Ecce sa
cerdos. In cōi confess. R. Inue
ni dauid seruum meū: oleo sancto
vnxi eum: manus enim mea auxi
liabitur ei: 7 brachiū meum con
fortabit eū. V. Nihil proficiet ini
micus in eo: 7 filius iniquitatis nō
nocebit ei. Alla. V. Posui ad
iutorium sup potentem: 7 exaltaui
electū de plebe mea. Euāgeliū.
Vigilate. Offertoriū. Veritas
mea 7 misericordia mea cū ipso: 7
in noie meo exaltabit cornu eius.
Accepta tibi sit dñe Secre.
sacrate plebis oblatio, pro
tuorꝝ honore sanctorum: quorum
se meritis pcepisse de tribulatio
ne cognoscit auxiliū: Per dñm.
Cōm. Semel iuraui in scto meo,
semen eius in eternū manebit: 7 se
des eius sicut sol in cōspectu meo:
7 sicut luna perfecta in eternum: 7
testis in celo fidelis. Postcōmu.
Da q̄sumus domine fidelib9
tuis sanctorꝝ tuorum sem
per veneratione letari: 7 eorꝝ per
petua supplicatiōe muniri. Per.

¶ Sctorꝝ Cirici 7 Julite martyrū. 16.di. Orō.

Deus qui nos cō
cedis sanctorꝝ martyrum
tuorꝝ Cirici 7 Julite natalitia co
lere: da nobis in eterna btitudine
de eorū societate gaudere: Per.

Munera tibi dñe nr̃ Secre. stre deuotionis offerimus: que ꝛ pro tuoꝝ tibi grata sint honore sanctoꝝ: ꝛ nobis salutaria te miſerante reddant: Per. Postcõ.

Presta nobis dñe quesumus intercedẽtibus sanctis tuis Cirico ꝛ Julita: vt q̃ ore contingim⁹: pura mẽte capiamus: Per.

18. d. ¶ Sctõꝝ Marci ꝛ Marcelliani martyr. Officium.



Salus autem iustoꝝ a dño: ꝛ ptector eoꝝ est in tpe tribulationis. ℣. Noli emulari ĩ malignãtibus: neq̧ zelaueris facientes iniquitatem. Gloria patri ꝛ filio ꝛ spiritui. Oratio.

Presta q̃s ops deus: vt q sanctoꝝ tuoꝝ marci ꝛ marcelliani natalitia colimus: a cũctis malis imminentibus: eoꝝ intercessionibus liberemur. Per domi. Epl'a. Sancti per fidẽ. In cõmuni martyrum. ℟. Anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venãtiũ. ℣. Laqueus cõtritus est, ꝛ nos liberati sumus: adiutoriũ nostrũ in nomine dñi, qui fecit celũ ꝛ terrã. Allñ'a. ℣. Scti ꝛ iusti in dño gaudete: vos elegit deus ĩ hereditatẽ sibi. Euan. Cũ audieritis. Offer.

Exultabunt sancti in gloria: letabunt ĩ cubilib⁹ suis: exultatiões dei in faucibus eoꝝ. Secreta.

Munera tibi dñe dicata sanctifica: ꝛ intercedẽtibus sctis marco ꝛ marcelliano: p eadẽ nos placatus itẽde: Per. Cõio. Amẽ dico vobis: qd̃ vni ex minimis meis fecistis mihi fecistis: venite benedicti patris mei: possidete paratuꝫ vob̃ regnũ ab initio scl'i. Postcõ.

Salutaris tui dñe munere saciati, supplices exoramus: vt cui⁹ letamur gustu: renouemur effectu: Per dñm nostrũ Jesum.

¶ Sctõꝝ Geruasij ꝛ Prothasij marty. Officium.



Loquetẽ dñs pacem in plebeꝫ suã: ꝛ super sanctos suos: ꝛ in eos q conuertuntur ad ipsum. ℣. Benedixisti dñe terram tuã: auertisti captiuitateꝫ Jacob. Gl'ia. Gl'ia in ex. Or.

Deus qui nos annua scõꝝ tuoꝝ Geruasij ꝛ Prothasij solẽnitate letificas: cõcede propitius: vt quoꝝ gaudemus meritis: accẽdamur exẽplis: per. Epl'a. Justorum anime. In cõi marty. ℟. Justorum anime in manu dei sunt: ꝛ nõ tanget illos tormentuꝫ malitie. ℣. Uisi sunt oculis insipientiũ mori: illi autem sunt in pace. Alleluia. ℣. Justi epulentur ꝛ exultent in conspectu dei: ꝛ delectent in letitia. Sc'dm Math.

In illo tempore cum egrederetur Jesus de templo: ait illi vnus ex discipulis suis. Magi

ster: aspice quales lapides: ⁊ qua-
les structurę. Et rñdēs Jesus: ait
illi. Vides has oēs magnas ędifi
cationes? Nō relinquetur lapis su
per lapidez: qui nō destruatur. Et
cū sederet in monte oliuarū con-
tra templū: interrogabant euz sę-
paratim Petrus: ⁊ Jacobus: ⁊
Joānes: ⁊ Andreas: Dic nobis
qñ ista fient? ⁊ qđ signuz erit: quan
do hęc omnia incipient ꝯsumma
ri? Et respōdens Jesus: cepit di-
cere illis. Videte, ne quis vos se-
ducat. Multi enim venient in no
mine meo dicētes, qꝛ ego sum: ⁊
multos seducent. Cum aūt audie
ritis bella, ⁊ opiniones belloꝝ: ne
timueritis. Oportet enim hęc fie-
ri: sed nondū finis. Exurget autez
gens sup gentem: ⁊ regnum super
regnum: ⁊ erūt terręmotus p lo-
ca, ⁊ fames. Initiū doloꝝum hec.
Videte aūt vosmetipsos. Tradēt
enim vos in cōciliis: ⁊ in synago-
gis vapulabitis. Et ante reges ⁊
pręsides stabitis ꝑpter me: in te-
stimonium illis. Et in oēs gentes:
primū oportet prędicare euange-
lium. Et cū duxerint vos traden-
tes: nolite ꝑcogitare quid loqua-
mini: sed qđ datuz fuerit vobis in
illa hora: id loquamini. Nō enim
vos estis loquentes: sed spūssan-
ctus. Tradet autē frater fratrē in
mortē: ⁊ pater filium. Et cōsurgēt
filij in parentes: ⁊ morte eos affi-
ciēt. Et eritis odio omnibus pro-
pter nomen meum. Qui autez su-
stinuerit vsq; in finem: hic saluus
erit. Offer. Anima nostra sicut
passer erepta est de laqueo venan
tium: laqueus contritus est: ⁊ nos
liberati sumus. Secreta.
Munera tibi dñe dicata san
ctifica: ⁊ intercedentibus sanctis
Geruasio ⁊ Prothasio: p eādem
nos placatus intende: Per. Co.
Posuerunt mortalia seruoꝝ tuo-
rum domine escas volatilibus cę
li: carnes sanctoꝝ tuorum bestijs
terrę: ſm magnitudinem brachij
tui posside filios morti punitoꝝ.
Salutaris tui dñe Postcō.
munere satiati supplices exo
ramus: vt cuius lętamur gustu: re-
nouemur effectu: Per dominuz.

¶ Decē milliū marty. Officiū. 22. di.



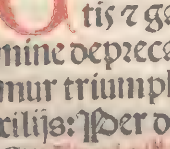
Salus aūt iusto
rū a dño: ⁊ ꝓte
ctor eoꝝ est i tpe tri
bulationis. ℣. Noli
ęmulari i malignā-
tibus: neq; zelaueris
facientes iniqtatez.
Gloria. Gloria in excelsis. Oro.
Deus q ad imitādū passio-
nis tuę exēplū beatū Acha
ziū ⁊ socios decē millia martyres
crucis patibulū subire fecisti: ꝯce-
de ꝑpitius: vt qui passionem eoꝝ
veneramur in terris: passionis tuę
remedia ꝯsequamur in cęlis: Qui
viuis. Epistola. Sancti per fidez.
In cōmuni marty. Gr. Glorio-

sus deus in sctis: mirabilis in ma
iestate: faciens pdigia. ℣. Dexte-
ra tua dñe glorificata est in virtu-
te: dextera manus tua ꝯfregit ini-
micum. ℟ all'a. ℣. Sancti et iusti
in dño gaudete: vos elegit deus in
hereditatez sibi. Euangeliũ. De-
scendẽs Jesus. Offer. Mirabilis
deus in sctis suis: deus israel, ipse
dabit virtutẽ et fortitudinez plebi
sue, benedictus deus. Secreta.

Benedictio tua dñe larga de
scendat: que et munera no-
stra depcantibus sanctis tuis tibi
reddat accepta, et nobis sacr̃m re
demptionis efficiat: Per. Cõio.
Posuerũt mortalia seruoꝝ tuoꝝ
dñe escas volatilibus celi: carnes
sctõrum tuoꝝ bestijs terre: sm ma
gnitudinem brachij tui: posside fi-
lios morti punitorũ. Postcõio.

Celestibus refecti sacramen
tis et gaudijs supplices te do
mine deprecamur: vt quoꝝ gloria
mur triumphis: protegamur au-
xilijs: Per dñm nostrum Jesum.

di.23. ℭ In vigil. scti Joã. bap. Offm.



Ne timeas Za-
charia: exaudi
ta e oro tua: et Elisa-
beth vxor tua pariet
tibi filiuz: et vocabis
nomẽ eiꝰ ioãnẽ, et erit
magnus corã dño: et
spũ sctõ replebit adhuc ex vtero
mris sue: et multi i natiuitate eius
gaudebunt. ℣. Apparuit aũt an-
gelus dñi zacharie: stans a dextris
altaris incensi. Gloria. Oratio.

Presta q̃s oĩps deus: vt fami-
lia tua per viam salutis in-
cedat: et bti Joannis precursoris
hortamenta sectãdo: ad eũ quem
predixit secura perueniat: Dñm
nostrum Jesum Christum filium
tuũ. Lectio Hieremie propheṭe.

In diebus illis: Factũ est ver
bum dñi ad me dicẽs: Priũs
quã te formarez in vtero noui te:
et anteq̃ exires de vulua sanctifi-
caui te: et prophetã in gentibus de
dite. Et dixi. A,a,a, dñe deus. Ec
ce nescio loqui: qa puer ego sum.
Et dixit dñs ad me. Noli dicere
qr puer sum: qm̃ ad oia q̃ mittam
te ibis: et vniuersa q̃cunq̃ manda-
uero tibi loqueris. Ne timeas a fa
cie eoꝝ: qr ego tecũ sum: vt eruam
te dicit dñs. Et misit dñs manum
suã: et tetigit os meũ. Et dixit dñs
ad me. Ecce ddi verba mea in ore
tuo: ecce ꝯstitui te hodie super gen
tes, et super regna: vt euellas, et de
struas: et disperdas: et dissipes: et
edifices: et plantes. Dicit dñs om
nipotens. ℟. Fuit hõ missus a
deo: cui nomen erat Joãnes: hic
venit. ℣. Vt testimoniũ perhibe-
ret de lumine: et pararet dño ple
bem pfectã. Si dñica fuerit. Hal
leluia. ℣. Justus vt palma flore
bit: et sicut cedrus libani multipli
cabit. Initiũ sci euãgelij scđm Lucã.

Fuit in diebus Herodis re
gis Judee

gis iudeę sacerdos quidaz nomi-
ne Zacharias, de vice Abia: ⁊ vxor
illius de filiabus Aaron: ⁊ nomen
eius Elisabeth. Erāt aūt iusti am-
bo ante deuz: incedentes in oibus
mādatis ⁊ iustificationib⁹ dñi sine
querela. Et nō erat illis filius: eo q
esset Elisabeth sterilis: ⁊ ambo p-
cessissent in diebus suis. Factuz est
autem cuz sacerdotio fungeretur
Zacharias in ordine vicis sue ante
deum: scdm consuetudinem sacer-
dotij, sorte exijt vt incensum pone-
ret, ingressus in templum dñi. Et
ois multitudo populi erat orās fo
ris: hora incensi. Apparuit autem
illi angelus domini: stās a dextris
altaris incensi. Et Zacharias tur
batus est videns: ⁊ timor irruit su-
per eum. Ait autem ad illuz ange-
lus. Ne timeas Zacharia: quoniā
exaudita est deprecatio tua. Et vxor
tua Elisabeth pariet tibi filium: ⁊
vocabis nomen eius Joannem.
Et erit gaudium tibi, ⁊ exultatio:
⁊ multi in natiuitate eius gaude-
būt. Erit enim magnus corā dño:
vinum ⁊ sicerā non bibet: ⁊ spiritu
sancto replebitur adhuc ex vtero
matris suę. Et multos filiorū isrl:
conuertet ad dñm deum ipsorum.
Et ipse precedet ante illuz in spiri
tu, ⁊ virtute Elyę: vt cōuertat cor-
da patrum in filios: ⁊ incredulos
ad prudentiā iustorū. Parare dño
plebem perfectam. Offertorium.
Gloria ⁊ honore coronasti eum: ⁊
constituisti eum super opera ma-
nuum tuarum domine. Secreta.
Munera dñe oblata sanctifi
ca: ⁊ intercedente btō Joā
ne baptista: nos per hęc a pctōruz
nr̃orū maculis emūda: per. Com.
Magna est gloria eius in salutari
tuo: gloriam ⁊ magnum decorem
impones super eū dñe. Postcōio.
Beati Joannis baptistę nos
dñe preclara comitetur ora
tio: ⁊ quem venturuz esse predixit:
poscat nobis fore placatum: Do-
minum nostrum Jesum Christū.

¶ In die sancti Joannis bapti. 25.di.

Offi.



E ventre matris meę vocauit me dñs nomie meo: ⁊ posuit os meū
vt gladiū acutū: sub tegumēto ma
nus sue ptexit me: posuit me quasi
sagittā electā. Ps. Audite insule, ⁊
attendite populi de longe: dñs ab
vtero vocauit me. Gloria patri ⁊.
Gloria in excelsis deo. Oratio.
Deus qui presentem diez ho
norabilē nobis i beati Joā
nis natiuitate fecisti: da populis
tuis spiritualium gratiaz gaudio-
rum: ⁊ omnium fidelium mentes,

dirige in viā salutis eterne: Per.

c.49. Lectio Esaie prophete.

Hec dicit domin⁹: Audite insule: ꝛ attendite populi de lōge. Dñs ab vtero vocauit me: de ventre matris mee recordatus est nominis mei. Et posuit os meum quasi gladium acutum: in vmbra manus sue ꝓtexit me: ꝛ posuit me sicut sagittā electā. In pharetra sua abscōdit me: ꝛ dixit mihi. Seruus meus es tu israel: q2 in te gloriabor. Et nunc hec dicit dñs: formans me ex vtero seruū sibi. Dedi te in lucē gentiū: vt sis salus mea vsq3 ad extremū terre. Reges videbunt, ꝛ consurgent principes: ꝛ adorabunt propter dñm deū tuū: ꝛ sanctum israel qui elegit te. ℟. Priusq̄ te formarem in vtero noui te: ꝛ anteq̄ exires de vētre sanctificaui te. ℣. Misit dñs manum suam ꝛ tetigit os meū. Hallā. ℣. Inter natos mulierū nō surrexit maior Joāne baptista. Seqntia. Precursorem. Secundū lucā.

ca. j. In illo tpe: Elisabeth impletum est tēpus pariendi: ꝛ pēperit filiū. Et audierunt vicini ꝛ cognati eius: q2 magnificauit dñs misericordiam suā cum illa: ꝛ congratulabantur ei. Et factū est in die octauo: venerunt circūcidere puerum: ꝛ vocabant eum nomine patris sui Zachariam. Et respondens mater eius, dixit. Nequaq̄: sed vocabitur Joannes. Et dixerunt ad illā: q2 nemo est in cognatiōe tua: qui vocetur hoc nomine. Innuebāt aūt pr̄i eius: quē vellet vocari eū. Et postulās pugillarē: scripsit dicens. Joannes est nomē ei⁹. Et mirati sunt vniuersi. Apertū est aūt ilico os eius: ꝛ lingua ei⁹ ꝛ loquebāt bn̄dicēs deū. Et factus est timor sup oēs vicinos eorū: ꝛ super oīa montana Judee: diuulgābāt oia verba hec. Et posuerūt omnes qui audierūt i corde suo: dicentes. Quis putas puer iste erit? Etenim manus domini erat cum illo. Et Zacharias pater eius impletus est spū scō: ꝛ prophetauit dicēs. Benedictus dñs deus israel: quia visitauit ꝛ fecit redēptionē plebis sue. Non dicatur Credo nisi fuerit dominica. Offertoriū.

Iustus vt palma florebit: sicut cedrus q̄ in libano est multiplicabit. Tua dñe muneribus Secreta altaria cumulam⁹: illi⁹ natiuitatē honore debito celebrātes q̄ saluatorem mundi: ꝛ cecinit affuturum: ꝛ adesse monstrauit: Dñm nostrum Jesum christum filium tuum: Qui tecum. Cōmunio.

Tu puer ꝓpheta altissimi vocaberis: preibis enim ante faciē domini parare vias eius. Postcō.

Sumat ecclesia tua deus de beati ioānis baptiste generatione letitiam: per quem sue regenerationis cognouit auctorē: Dominum nostrum Jesum christū.

b.26. Sanctorum martyrum Joannis ⁊ pauli. Officium.



Multę tribulationes iustorum: ⁊ de his oibus liberauit eos dñs: dñs custodit oia ossa eorũ: vnũ ex his non cõteretur. ℣. Benedicã dñm in omni tẽpore: semper laus eius in ore meo. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spi. Gloria in excelsis deo. Oratio.

Quęsumus oẽs deus: vt nos geminata lętitia, hodiernę festiuitatis excipiat: quę de beatorũ Joannis ⁊ pauli glorificatione procedit: quos eãdẽ fides ⁊ passio: vere fecit esse germanos: Per dominum nostrum Jesum Christum filium tuum. Ad romanos.

8. Fratres: Quis non separabit a charitate christi? Tribulatio: an angustia: an psecutio: an fames: an nuditas: an periculũ: an gladius? Sicut scriptum est. Quia propter te mortificamur tota die: ęstimati sumus vt oues occisionis. Sed in his omnibus superamus: propter eum q dilexit nos. Certus sum enim: quia neq mors: neq vita: neq angeli: neq principatus: neq virtutes: neq instãtia: neq futura: neq fortitudo: neq altitudo neq profundum: neq creatura alia poterit nos separare a charitate dei: Quę est i christo Jesu, domino nostro. ℟. Ecce quaz bonum ⁊ quaz iocundum, habitare fratres in vnum. ℣. Sicut vnguentum in capite, quod descẽdit in barbam, barbam Aaron. Alleluia. ℣. Isti sunt duę oliuę ⁊ duo cãdelabra lucentia ante dominũ: habent potestatem claudere cęluz nubibus: ⁊ aperire portas eius: quia linguę eorum claues cęli factę sunt. Euangelium. Attendite a fermento. Offertorium.

Gloriabantur in te omnes qui diligunt nomen tuum: quoniam tu domine benedices iusto: domine, vt scuto bonę voluntatis tuę coronasti eos. Secreta.

Hostias tibi domine sanctorum martyrum tuorum Joannis ⁊ pauli dicatas meritis benignus assume: ⁊ ad perpetuum nobis tribue prouenire subsidium: Per dominum nostrum Jesum Christuz filium tuum: qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate. Communio.

Et si coraz hominibus tormenta passi sunt: deus tentauit eos: tanq̃ aurum in fornace probauit eos: ⁊ quasi holocausta accepit eos.

Sumpsimus domine sanctorum tuorum solennia celebrantes sacramenta celestia: pręsta quesumus: vt quod temporaliter gerimus: ęternis gaudijs consequamur: Per dominuz nostrum Jesum Christum filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate spiritus sancti deus. Postcõ.

di,28. ¶ In vigilia apostolorum Petri ꝛ pauli. Officiū.



Dicit dominus Petro: cuz esses iunior cingebas te, ꝛ ambulabas vbi volebas: cū aūt senueris extēdes manus tuas, ꝛ alius te cinget: ꝛ ducet quo tu nō vis: hoc aūt dixit, significans qua morte clarificaturus esset deū. ℣. Celi enarrant gloriā dei: ꝛ opera manuuz eius annunciat firmamētum. Gloria patri ꝛ filio. Oratio.

Presta quesumus omnipotēs deus: vt nullis nos permittas perturbationib⁹ cōcuti: quos in apostolice cōfessionis petra solidasti: Per dominum nostrum Jesum Christum filium tuū. Qui tecum viuit ꝛ regnat in vnitate.

3. ca. Lectio actuum apostolorum.

In dieb⁹ illis: Petrus ꝛ Joānes ascendebāt in templum: ad horam orationis nonā. Et qdā vir qui erat claudus ex vtero matris sue baiulabatur: quem ponebāt quotidie ad portā templi, que dicit Speciosa: vt peteret eleemosynam ab introeuntibus in tēplū. Is cū vidisset Petruz ꝛ Joannē incipientes introire in templum: rogabat vt eleemosynam acciperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joanne dixit. Respice in nos. At ille intendebat in eos: sperans se aliquid accepturuz ab eis. Petrus autem dixit. Argentum ꝛ aurū non est mihi: quod aūt habeo, hoc tibi do. In nomie Jesu chr̄i nazareni: surge, ꝛ ambula. Et apprehensa manu eius dextera: alleuauit eum. Et protinus cōsolidate sunt bases eius ꝛ plante: ꝛ exiliens, stetit ꝛ ambulabat. Et intrauit cum illis in templum: ambulans, ꝛ exiliens, ꝛ laudans deuz. Et vidit eum ōis populus ambulātem: ꝛ laudantem deum. Cognoscebant autem illum: qm̄ ipse erat qui ad eleemosynā sedebat ad speciosam portam templi. Et impleti sunt stupore ꝛ extasi: in eo quod contigerat illi. ℟. In oēm terraz exiuit sonus eorum: ꝛ in fines orbis terre verba eorum. ℣. Celi enarrant gloriam dei: ꝛ opera manuz eius annunciat firmamentum. Si dn̄ica fuerit. Halleluia. ℣. Nimis honorati sunt amici tui deus: nimis cōfortatus est principatus eorum. Secundum Joannem.

In illo tēpore: Dixit Jesus simoni Petro. Simon Joānis diligis me plus his? Dicit ei. Etiam domine: tu scis quia amo te. Dicit ei. Pasce agnos meos. Dicit ei iterum. Simon Joannis diligis me? Ait illi. Etiaz domine: tu scis quia amo te. Dicit ei. Pasce agnos meos. Dicit ei tertio. Simon Joānis amas me? Contristatus est Petrus, quia dixit ei tertio amas me? ꝛ dicit ei. Dñe tu

oia

oia nosti: tu scis q2 amo te. Dicit
ei. Pasce oues meas: Amen amẽ
dico tibi: cũ esses iunior cingebas
te: et ambulabas vbi volebas. Cuz
autem senueris, extendes manus
tuas: et alius te cinget: et ducet quo
tu non vis. Hoc autez dixit, signifi
cans qua morte clarificaturus es-
set Deum. Offertorium.
Mihi autem nimis honorificati
sunt amici tui deus: nimis confor
tatus est pricipat9 eoꝝ. Secreta.
Munus populi tui q̃s domi-
ne apostolica intercessione
sanctifica: nosq3 a peccatorum no
strorũ maculis emũda. Per. Cõ.
Simon ioannis diligis me plus
his? domine, tu oia nosti: tu scis do
mine qa amo te. Post cõmunio.
Nos cęlesti dñe alimẽto sa
tiasti apostolicis itercessio
nib9 ab omni aduersitate custodi.
Per dominum nostrum iesum.
Eodẽ die sci leonis papę. Oratio.
Deus qui beatum Leonẽ põ
tificem tuum sanctorũ tuoꝝ
meritis coequasti: cõcede ppitius
vt qui cõmemorationis eius festa
percolimus: vitę quoq3 imitemur
exempla. Per dominũ. Secreta.
Annue nobis domine, vt in-
tercessiõe beati Leonis hęc
nobis psit oblatio: quã immolan-
do totius mundi tribuisti: relaxa-
ri delicta. Per. Post cõmunio.
Deus qui animę famuli tui
Leõis ęterne beatitudinis
pręmia cõtulisti: cõcede ppitius:
vt qui peccatoruz nostrorum põ-
dere premimur: eius apud te pci-
bus subleuemur: Per dominum.
¶ In die apostolorum Petri. et D.29.
Pauli. Officium.



Nunc scio vere,
quia misit dñs
angelum suum: et eri-
puit me de manu he-
rodis: et de oi expecta
tione plebis iudeorũ.
℣. Dñe probasti me, et cognouisti
me: tu cognouisti sessionem meaz,
et resurrectionẽ meã. Gloria. Glo
ria in excelsis deo. Oratio.
Deus qui hodiernã diẽ apo-
stolorum tuorum Petri et Pauli
martyrio consecrasti: da ecclesię
tuę, eorũ in oibus sequi pręceptũ: p
quos religionis sumpsit exordiũ.
Per dñm. Lectio actuum aplorum. 12.C.
In diebus illis. Misit hero-
des rex manus: vt affligeret
quosdaz de ecclesia. Occidit autez
Jacobum fratrẽ Joãnis gladio.
Videns autẽ quia placeret iudeis:
apposuit apprehendere et Petrũ.
Erant autem dies azimorũ. Quẽ
cum apprehẽdisset, misit in carce-
rẽ: tradens quatuor quaternioni-
bus militum custodiendũ: volens
post pascha, producere euz popu-
lo. Et Petrus quidez seruabatur
in carcere: oratio autez fiebat sine
intermissione ab ecclesia ad deuz,
pro eo. Cũ autem producturus eũ

esset Herodes: in ipsa nocte erat
Petrus dormiens inter duos mi
lites: vinctus catenis duabus. Et
custodes ante ostiu: custodiebant
carcerez. Et ecce angelus dñi asti
tit: ⁊ lumē refulsit i habitaculo car
ceris. Percussoq; latere Petri:
excitauit eū dicens. Surge veloci-
ter. Et ceciderunt catenę de mani
bus eius. Dixit aūt angelus ad eū.
Precingere, ⁊ calcia te caligas
tuas. Et fecit sic. Et dixit illi. Cir-
cūda tibi vestimētū tuum: ⁊ seque
re me. Et exiens, sequebat eū: ⁊ ne-
sciebat, qꝛ verū est qđ fiebat per an
gelū. Existimabat aūt se visum vi-
dere. Transeūtes aūt primā ⁊ secū
dam custodiā: venerunt ad portaz
ferreā, q̄ ducit ad ciuitatē: quę vl
tro aperta est eis. Et exeūtes, pro-
cesserūt vicū vnū: ⁊ cōtinuo disces
sit angelus ab eo. Et Petrus ad
se reuersus dixit. Nūc scio vere, qꝛ
misit dñs angeluz suum: ⁊ eripuit
me de manu Herodis: ⁊ de omni
expectatione plebis iudeorum. ℟.
Cōstitues eos pncipes sup oēz ter
rā: memores erūt nois tui dñe. ℣.
Pro p̄ribus tuis nati sunt tibi filij:
ppterea populi cōfitebuntur tibi.
Alleluia. ℣. Beat⁹ es simō bar
iona: qꝛ caro ⁊ sanguis nō reuela-
uit tibi: sed pater meus q est i cęlis.
c. 16. Sequentia. Jubar. Secūdū mat.
In illo tpe: Venit Jesus i p-
tes cesareę Philippi: ⁊ iter
rogabat discipulos suos, dicens.
Quē dicunt homines esse filiū ho-
minis? At illi dixerunt. Alij Joā-
nem baptistaz: alij aūt Heliaz: alij
vero Hieremiam: aut vnū ex pro
phetis. Dicit illis Jesus. Vos au
tez, quem me esse dicitis? Respon
dens aūt Simon petrus dixit. Tu
es Christus filius dei viui. Respō
dens aūt Jesus dixit ei. Beatus es
simon bar iona: qꝛ caro ⁊ sanguis
non reuelauit tibi: sed pater meus
qui in cęlis est. Et ego dico tibi: qꝛ
tu es Petrus: ⁊ super hāc petraz,
edificabo ecclesiaz meaz. Et portę
inferi nō preualebūt aduersus eaz.
Et tibi dabo claues regni cęlorū.
Et quodcūq; ligaueris super terrā
erit ligatum ⁊ in cęlis. Et quod-
cūq; solueris super terram: erit so
lutuz ⁊ in cęlis. Credo. Offerto.
Constitues eos principes super
oēm terrā: memores erunt nomi-
nis tui domine: in omni progenie
⁊ generatione. Secreta.
Hostias dñe quas nomini tuo
sacrādas offerimus apostoli
ca prosequatur oratio: per quam
nos expiari tribuis ⁊ defendi: per
eundem dominum. Prefatio.
Te domine. Communio. Tu es
petrus, ⁊ super hanc petram edifi
cabo ecclesiam meaz. Postcōio.
Quos cęlesti domine alimē
to satiasti: apostolicis inter
cessionibus ab omni aduersitate
custodi: Per dominum nostrum
Jesum Christum filium tuum.

30. In cõmemo. s. pauli. Officium.

Scio cui credidi: & certꝰ suz, qꝛ potẽs ẽ depositũ meũ ꝯuare in illũ diẽ. ℣. De reliquo, reposita ẽ mihi corona iustitię. Glia. Glia. Oratio.

Deus qui vniuersuz munduz beati Pauli apostoli pdicatione docuisti: da nobis q̃s: vt cuius natalitia colimus: eius apud te patrocinia sentiamus: Per.

¶ Memo. de sancto petro. oro.

Deus qui beato petro apostolo tuo collatis clauibus regni cęlestis ligãdi atqꝫ soluendi pontificiuz tradidisti: concede: vt intercessionis eius auxilio: a peccatoꝝ nrõꝝ nexibus liberemur: per.

Memo. de scto Joan. Ad Gala.

Fres: Notũ vobis facio euãgeliũ quod euangelizatũ est a me: qꝛ non est ẽm hominẽ. Neqꝫ enim ego ab homine accepi illud, neqꝫ didici: sed per reuelationem Jesu xpi. Audistis enim conuersationẽ meã aliqñ i iudaismo: qm̃ supra modũ persequebar ecclesiam dei, & expugnabã illã: & pficiebã in iudaismo, supra multos coetaneos meos i gñe meo: abũdãtius ęmulator existens pĩnaꝝ meaꝝ traditionũ. Cũ aũt placuit ei q me segregauit ex vtero mr̃is meę: & vocauit p grãm suã: vt reuelaret in me filiuz suũ: vt euãgelizarẽ illũ in gẽtibus: ꝯtinuo nõ acqeui carni, & sanguini neqꝫ veni hierosolymã ad ãncessores meos aplõs: sed abij i Arabiã: & iteꝝ reuersus suz Damascũ. Dein de post annoz tres: veni hierosolymã videre Petrũ: & mãsi apud eũ diebus qndeci. Aliũ aũt aplõꝝ vidi neminẽ: nisi Jacobũ frẽm dñi. Quę aũt scribo vobis: ecce coram deo, qꝛ nõ mentior. ℟. Qui opatꝰ ẽ Petro i aplatũ: opatus ẽ & mihi iter gẽtes: & cognouerũt grãz dei, q̃ data ẽ mihi. ℣. Gra dei i me vacua nõ fuit: sꝫ grã eiꝰ semp i me manet. Hallã. ℣. Magnus sanctus Paulus vas electionis: vere digne est glorificãdus. Scdm matt. c. 19.

In illo tpe: Dixit Simon petrus ad Jesuz. Ecce nos reliqmꝰ oia: & secuti sumꝰ te: Quid ergo erit nobis? Jesus ãt dixit illis. Amẽ dico vobis: q vos qui secuti estis me: in regeneratione, cũ sederit filiꝰ hõis i sede maiestatis suę: sedebitis & vos sup sedes duodeci: iudicãtes duodeci tribꝰ israel. Et ois q reliqrit domũ: vel frẽs: aut sorores: aut patrẽ: aut matrẽ: aut vxorẽ: aut filios: aut agros: pp nomen meũ: centuplũ accipiet: & vitã ęternaz possidebit. Credo. Offerto.

Mihi aũt nimis honorificati sunt amici tui deus: nimis confortatus est principatus eorum. Secreta.

Hostias dñe q̃s noi tuo sacrãdas offerimus: aplica prosequatur oro: per quam nos expiari tribuis & defendi. Per dominuz.

¶ De sancto petro. Secretã.

ECclesie tue q̃s dñe preces ꝛ hostias beati petri apostoli tui cõmendet oĩo: vt qđ pro illius gloria celebramus: nobis ꝓsit ad veniam: Per dominum nostrum iesum. Prefatio. Te dñe. Com.

Amen dico vobis, ꝙ vos qui reliquistis oĩa, ꝛ secuti estis me: centuplum accipietis, ꝛ vitam ęternaz possidebitis. Post communio.

PErceptis dñe sacramẽtis beatis apl'is intervenientibus deꝑcamur: vt q̃ ꝑ illoꝝ celebrata sũt gl'ia: nobis ꝓficiant ad medelã: ꝑ.

¶ De sancto petro. Post com.

LEtificet nos q̃s dñe munus oblatũ: vt sicut i apl'o tuo petro te mirabilẽ prędicamus: sic ꝑ illum tuę sumamus indulgẽtię largitatem: Per dominum nostruz.

IVLII FESTA.

In octaua scti ioã. bapti. ad mis. sicut in die. Memo. de aplis oĩo. Deus qui hod. die per octa. apostolorũ petri ꝛ pauli fiat quotidie me. de aplis in mis. ꝛ dicatur oĩo secre. ꝛ post commu. sicut in die.

di. 2. ¶ In festo visitationis virginis marie. Officium.



GAudeamus oẽs in dño diem festũ celebrãtes, sub honore beate marie virginis: de cuius visitatione gaudẽt angeli, ꝛ collaudãt filiuz dei. Ps. Eructavit cor meum verbum bonum dico ego opera mea regi. Gloria.

Gloria in excelsis deo. Oratio.

OMnipotens ꝛ misericors deus, maiestatem tuã suppliciter exoramus: vt sicut vnigenitũ tuũ per visitationez ꝛ salutationẽ genitricis eius: puero clauso i vtero revelasti: ita meritis eiusdẽ genitricis ꝛ precibus: ipsum nos facias revelata facie: ꝑpetuo cõtemplari. Qui. Lectio lib. sapientie. ca. 2.

ECce iste venit saliẽs in montibus: trãsiliẽs colles. Similis est dilectus meus capreę, hinnuloq; ceruoruz. En ipse stat post parietem nostrũ: respiciens per fenestras, ꝓspiciens per cancellos. En dilectus meus: loquitur mihi. Surge ꝓpera amica mea: columba mea: formosa mea, ꝛ veni. Iaz enim hyems transijt: imber abijt ꝛ recessit. Flores apparuerunt in terra nostra. Tp̃s putationis advẽnit. Vox túrturis audita est in terra nostra: ficus prótulit grossos suos: vineę florẽtes dederũt odorẽ suum. Surge, ꝓpera amica mea: speciosa mea: ꝛ veni colũba mea in foraminibus petrę: in caverna macerię. Ostẽde mihi faciez tuaz: sonet vox tua i aurib⁹ meis. Vox eni tua dulcis: ꝛ facies tua decora. R. Propter veritatem, ꝛ mansuetudinẽ, ꝛ iustitiã: ꝛ deducet te mirabiliter dextera tua. V. Audi filia,

⁊ vide, ⁊ inclina aurē tuā: qꝛ concu piuit rex spēm tuā. Al'a. ℣. Ma gnificat aīa mea dñm: ⁊ exultauit spiritus meus in deo salutari meo. Sequen. Lau. spōsa. Scdm lucā.

In illo tempore: Exurgens maria abijt in mōtana cum festinatione i ciuitatē iuda: ⁊ intra uit in domū Zacharię, ⁊ salutauit Helisabeth. Et factum est, vt audi uit salutationē marię Helisabetb: exultauit infans in vtero eius. Et repleta est spū sctō Helisabeth: ⁊ exclamauit voce magna, ⁊ dixit. Benedicta tu inter mulieres: ⁊ bñ dictus fructus vētris tui. Et vnde hoc mihi: vt veniat mater dñi mei ad me? Ecce enim, vt facta est vox salutationis tuę in auribus meis: exultauit in gaudio infans in vte ro meo. Et btā q̄ credidisti: qm̄ p ficientur ea q̄ dicta sunt tibi a dño. Et ait Maria. Magnificat ani ma mea dñm. Et exultauit spirit⁹ meus i deo salutari meo. Credo in deum patrem. Offertorium.

Felix nāq3 es sacra virgo maria, ⁊ omni laude dignissima: qꝛ ex te ort⁹ est sol iustitię, chr̄s de⁹ noster.

Omnipotens sem- Secreta. piterne deus: qui de oībus in te confidentibus curaȝ semper ha bes: pręsta q̄s: vt p oblationē quaȝ tibi offerimus: visitationē spūalez btē marię virginis in nr̄is necessi tatibus semper sentiamus: Per. Cōmunio. Et te in visitatiōe. Cō.

Beata viscera marię virginis, quę portauerunt ęterni patris fi lium. Postcommunio.

Omnipotens sempiterne deus, qui cōmemorationem visitatio nis beatissimę marię matris dei fieri voluisti: p̄sta q̄s: vt p hoc sacri ficiū qđ sumpsim⁹: ab ei⁹ visitatio nis gr̄a, nullatenus excidamus: p.

Sctōꝝ pcel. ⁊ martiniani. Orō. di. 3.



Deus q nos sctōꝝ mar tyrū tuorū Processi ⁊ Martiniani cōfes sionibus gloriosis cir cūdas ⁊ protegis: da nobis: ⁊ eoꝝ imitatione proficere ⁊ intercessione gaudere: p. Secre.

Suscipe dñe preces, ⁊ mune ra: q̄ vt tuo sint digna cōspe ctu: sanctoꝝ tuoꝝ p̄cibus adiuue mur: Per dñm. Postcōmunio.

Corporis sacri ⁊ pretiosi san guinis repleti libamine: q̄s dñe deus noster: vt quod pia deuo tione gerimus: certa redēptione capiamus: Per dominū nostruȝ.

In octa. aploꝝ petri ⁊ pau. offm. di. 6.



Sapiētiā sancto rū narrāt popu li, ⁊ laudē eoꝝ nūciat ecclesia: nomina autē eorū viuēt in seculum seculi. ℣. Exultate iu sti i dño, rectos decet collaudatio. Gl'ia. Gl'ia in excel.

Deus cui⁹ dextera bea Orō. tū Petrū ambulātez in flu

ctibus ne mergeretur erexit: ⁊ co-
apostolum eius Paulū tertio nau-
fragātem, de ꝓfundo pelagi libera-
uit: exaudi nos ꝓpitius: ⁊ ꝯcede: vt
amboꝝ meritis: ęternitatis gloriā
cōsequamur. Qui viuis ⁊ regnas.

ecclī Lectio libri sapientię.

44. HJ sūt viri misericordię: quo
rum iustitię, obliuionē nō accepe-
rūt. Cū semine eoꝝ pmanēt bo-
na: hęreditas sctā, nepotes eorum.
Et in testamētis stetit semē eoꝝ: ⁊
filij eoꝝ ꝓpter eos vsqꝫ in ęternum
manēt. Generatio eorum ⁊ gloria
eoꝝ: nō derelinquetur. Corpora eo
rum in pace sepulta sunt: ⁊ nomina
eoꝝ viuēt in secula. Sapientiā eo-
rū narrabūt omnes populi: ⁊ lau-
dem eoꝝ pronunciat omnis eccle
sia sanctorū. ℟. In omnem terrā
exiuit sonus eorum: ⁊ in fines orbis
terrę verba eorū. ℣. Cęli enarrāt
gloriam dei: ⁊ opera manuum eius
annūciat firmamētum. Allła. ℣.
Isti sunt duę oliuę ⁊ duo candela-
bra lucētia ante dn̄m: habēt pote-
statē claudere cęlū nubibus: ⁊ ape
rire portas eius: qꝛ linguę eoꝝ cla
c.14. ues cęli factę sunt. Scdm matthę.

IN illo tempore: Jussit Je-
sus discipulos suos ascende-
re in nauiculam, ⁊ pcedere eū trans
fretum, donec dimitteret turbas.
Et dimissa turba: ascendit in mō-
tē solus orare. Uespere autem fa-
cto: solus erat ibi. Nauicula aūt in
medio mari iactabatur fluctibus,
Erat enim vētus ꝯtrari⁹. Quarta
autem vigilia noctis: venit ad eos
ambulans supra mare. Et vidētes
eū supra mare ambulantem, turba
ti sunt, dicētes: qꝛ fantasma est. Et
prę timore, clamauerunt. Statimqꝫ
Jesus locutus est eis: dicēs. Fidu
ciā habete. Ego sum: nolite timere.
Rn̄dēs aūt Petrus: dixit. Dn̄e, si
tu es: iube me venire ad te sup aqs.
At ipse ait. Ueni. Et descēdēs Pe
trus de nauicula: ambulabat super
aquam: vt veniret ad Jesum. Ui-
dēs vo vētū validū: timuit. Et cū
cępisset mergi: clamauit dicens.
Dn̄e, saluum me fac. Et continuo
Jesus extendens manū apprehen
dit eū: ⁊ ait illi. Modice fidei: qua
re dubitasti? Et cum ascendisset in
nauiculā: cessauit ventus. Qui aūt
in nauicula erāt: venerūt ⁊ adora-
uerunt eum dicentes. Uere, filius
dei es. Non dicitur Credo. nisi
dominica fuerit. Offertorium.
Exultabūt sancti i gloria: lętabū
tur in cubilibus suis: exultationes
dei in faucibus eorum. Secreta.

Offerim⁹ tibi dn̄e pces ⁊ mu
nera: quę vt tuo sint digna
cōspectu: apostoloꝝ tuorum preci-
bus adiuuemur: Per. Prefatio.
Te dn̄e. Com. Ego vos elegi de
mūdo: vt eatis, ⁊ fructū afferatis:
⁊ fruct⁹ vester maneat. Postcō.

Protege domine populum
tuum: ⁊ apostoorum tuorum
petri ⁊ pauli patrocinio confidē-

stem: perpetua defensione conserua: Per dominum nostrū Jesuz.

10. Sctōꝝ septē fratrū. Officium.

LAudate pueri dn̄m: laudate nomez dn̄i: q habitare facit sterilē in domo: matrē filiorū letātez. ℣. Sit nomen dn̄i benedictū: ex hoc nunc ꝛ vsqꝫ in seculum. Gloria. Oratio.

PResta q̄s oipotēs deus: vt q gloriosos martyres fortes in sua confessione cognouimus: pios apud te i nostra intercessione sentiamus: Per. Epistola. Justi in ꝑpetuū. ℟. Ecce q̄ȝ bonū ꝛ q̄ȝ iocundū habitare fratres in vnū. ℣. Sicut vnguentuz in capite: qđ descēdit i barbā: barbā aarō. Hall'a. ℣. Laudate pueri dominum: lau-

12. date nomē dn̄i. Scd̄m mattheū.

IN illo tp̄e: Loquente Jesu ad turbas: ecce mater eius ꝛ fratres stabāt foris querentes loqui ei. Dixit aūt ei qdā. Ecce mater tua ꝛ fratres tui foris stant: q̄rentes te. At ipse respōdens: dicēti sibi ait. Que est mater mea: ꝛ q sunt fratres mei? Et extendēs manū in discipulos suos: dixit. Ecce mater mea: ꝛ fratres mei. Quicūque enim fecerit voluntatē patris mei qui in celis est: ipse, meus frater: ꝛ soror: ꝛ mater est. Offerto. Anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venantium, laqueus cōtrit⁹ ē: ꝛ nos liberati sum⁹. Secre.

SAcrificijs presentibus domine quesumus intende placatus: ꝛ intercedentibus sanctis tuis: deuotioni nostre proficiant ꝛ saluti: Per dominum. Communio. Quicūqꝫ fecerit voluntatē patris mei q i celis ē: ipse me⁹ frater, ꝛ soror, ꝛ mater ē: dicit dn̄s. Postcō.

QUesumus omnipotens de⁹ vt illius salutaris capiam⁹ effectum: cuius per hec mysteria pignus accepimus: Per dn̄m.

¶ In festo scī ꝑcopij abba. Offm̄. D. 11.



OS iusti meditabitur sapientiā ꝛ lingua eius loquetur iudicium: lex dei eius in corde ipsius. ℣. Noli emulari i malignantibus: neqꝫ zelaueris facietes iniquitatem. Gloria patri ꝛ filio, ꝛ spiri. Oratio.

INtercessio nos quesumus domine beati Procopij abbatis cōmendet: vt quod nostris meritis nō valemus: eius patrocinio assequamur: Per. Epistola. Dilectus deo. In cōmuni confesso. ℟. Domine preuenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ei⁹ coronā de lapide pretioso. ℣. Uitam petijt: ꝛ tribuisti ei lōgitudinē dieꝝ in seculū seculi. Halleluia. ℣. Os iusti meditabitur sapientiam: ꝛ lingua eius loquetur iudiciū. Euangelium. Nemo accendit. Offertorium.

Desiderium anime eius tribuisti ei domine: et voluntate labiorũ ei⁹ non fraudasti euz: posuisti in capite eius coronã de lapide pretioso. Secreta.

Sacris altaribus domine hostias superpositas sanctus Procopius abbas: quesumus, in salutẽ nobis puenire deposcat: Per dominum. Commu.

Amen dico vobis, q̃ vos qui reliquistis oĩa, et secuti estis me: centuplum accipietis, et vitam eternaz possidebitis. Postcommunio.

Protegat nos dñe cũ tui perceptione sacramenti beatus Procopius abbas, pro nobis intercedẽdo: vt et cõuersationis eius experiamur insignia: et intercessionis ipsius percipiamus suffragia: Per dominum nostrum iesum.

di,22. In diuisione sctõꝝ aplõꝝ. Offm.



Mihi aũt nimis honorati sunt amici tui deus nimis confortatus est principatus eorũ. ℣. Domine probasti me et cognouisti me: tu cognouisti sessionẽ meam et resurrectionem meam. Gloria. Gloria in excelsis deo. Oratio.

Deus qui ecclesiam tuam distributaz hodierna die per orbẽ terrarũ sanctorũ apostolorũ predicatione fundasti: cõcede propitius: vt quoruz hodie sub vna celebritate recolimus insignia: eorũ in cunctis necessitatibus percipiamus suffragia: Per dñm. Epla.

Corde creditũ ad iustitiã. fo.143. supra i festo sancti andree apli. Gr.

In oẽm terraz exiuit sonus eorũ: et in fines orbis terre verba eoruz. ℣. Celi enarrant gloriã dei, et opera manuuz eius annunciat firmamentũ. Alleluia. ℣ Non vos me elegistis: sed ego elegi vos: et posui vos vt eatis, et fructuz afferatis: et fruct⁹ vester maneat. Secũ mar.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Eũtes in mundum vniuersum: p̃dicate euãgeliũ omni creature. Qui crediderit et baptizatus fuerit: saluus erit. Qui vero non crediderit cõdemnabit. Signa autem eos qui crediderint: hec sequẽtur. In nomine meo demonia eijcient: linguis loquentur nouis: serpentes tollẽt. Et si mortiferũ quid biberit: nõ eis nocebit. Super egros manus impõnent: et bene habebũt. Et dñs quidẽ iesus postq̃ locut⁹ est eis, assumptus est in celum: et sedet a dextris dei. Illi autez profecti p̃dicauerunt vbiq: dño cooperante, et sermonez cõfirmante sequentibus signis. Offer.

Constitues eos principes super oẽm terrã, memores erunt nominis tui domine, in omni progenie et generatione. Secreta.

Gloriã sanctorũ apostolorũ tuoruz perpetuã venerãtes q̃s dñe: vt eandez sacris mysterijs expiati

expiati dignius celebremus: Per. Prefatio. Te dñe. Communio. Ego vos elegi de mundo vt eatis & fructum afferatis: & fructus vester maneat. Postcommunio. Perceptis dñe sacris beatis apostolis tuis interuenientibus deprecamur: vt q̃ pro eorũ celebrata sunt gloria: nobis proficiãt ad medelam: Per dominum.

¶ Scti Alexij cõfessoris. Officiũ.



Os iusti meditabit̃ sapientiã: & lingua eius loquetur iudiciũ: lex dei eius i corde ipsi⁹. ℣. Noli emulari i malignantibus: neq; zelaueris facientes iniquitatem. Gloria. Oratio. Deus q beato Alexio confessori tuo tribuisti vt & noua mundũ arte delũderet: & de hoste humani generis mirabiliter triũpharet: concede propitius: vt eius semper muniamur auxilijs: cuius salutiferis erudimur exẽplis: Per dominũ. Epistola. Dilectus deo. Pro cõmuni cõfessorũ. ℟. Os iusti meditabitur sapiẽtiã: & lingua ei⁹ loquetur iudiciũ. ℣. Lex dei eius in corde ipsius: & non supplãtabuntur gressus ei⁹. Halla. ℣. Justus germinabit sicut liliũ: & florebit in eternũ ante dñm. Scdm matthe. In illo tempore: Dixit simõ petrus ad Jesum. Ecce nos reliquimus oia & secuti sumus te. Quid ergo erit nobis? Jesus aũt dixit illis. Amen dico vobis, q̃ vos qui secuti estis me: in regeneratione, cũ sederit filius hois in sede maiestatis sue: sedebitis & vos sup sedes duodecim: iudicantes duodecim tribus israel. Et ois qui reliq̃rit domũ: vel fratres: aut sorores: aut patrem: aut matrem: aut vxorem: aut filios: aut agros ppter nomen meũ: centuplũ accipiet: & vitam eternaz possidebit. Offerto. Desideriũ aie eius tribuisti ei dñe: & voluntate labiorũ eius non fraudasti eũ: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. Secre. Quesumus oipotẽs deus: vt intercedente beato Alexio cõfessore tuo: munera nostra suscipias: & nos idoneos fieri ad hec pcipienda concedas: Per. Com. Amen dico vobis: q̃ vos qui reliquistis oia, & secuti estis me: centuplũ accipietis: & vitam eternam possidebitis. Postcommunio. Celestibus epulis recreati q̃sumus oipotens deus: vt intercedẽte btõ alexio ↄfessor tuo: salutare mysteriũ qd te largiente suscepim⁹: te custodiẽte seruemus: p.

¶ Sancte margarite virginis & martyris. Officium. 20.d.



Loquebar de testimonijs tuis in conspectu regũ: & nõ confundebar: & meditabar in mãdatis tuis que dilexi nimis. ℣.

Beati immaculati in via, qui ambulāt in lege domini. Gl'ia patri. Gloria in excelsis deo. Oratio.

Indulgentiaz nobis domine beata Margarita virgo ꝛ martyr iploret: q̄ tibi grata semp extitit: ꝛ merito castitatis: ꝛ tuę ꝓfessione virtutis: Per dominum. Epistola. Qui gloriatur in dño. In communi virgi. G. Specie tua ꝛ pulchritudine tua: intēde, ꝓspere procede, ꝛ regna. ℣. Propter veritatem, ꝛ mansuetudinez, ꝛ iustitiam: ꝛ deducet te mirabiliter dextera tua. Halla. ℣. Emulor enim vos dei ęmulatiōe: despōdi vos vni viro: virginē castā exhiber chr̄o. Euāgeliū. Sil'e ē regnū celoꝝ thesauro absconditō. Offer.

Offerentur regi virgines post eā: proximę eius offerentur tibi in lętitia ꝛ exultatione: adducentur in templum regi domino. Secreta.

Suscipe munera dñe quę in beatę Margaritę martyris tuę solennitate deferimus: cuius nos confidimus patrocinio liberari: Per dominū. Communio.

Simile est regnum cęloruz homini negociatori, quęrenti bonas margaritas: inuenta vna pretiosa Margarita: dedit omnia sua ꝛ cōparauit eam. Postcōmunio.

Auxilientur nobis dñe sumpta mysteria: ꝛ intercedēte btā margarita martyre tua: sempiterna ꝓtectione ꝯfirmēt: Per.

¶ Sancte praxedis vir. Officium.



Dilexisti iustitiam, ꝛ odisti iniquitatē: propterea vnxit te de⁹ deus tuus oleo lętitię prę cōsortibus tuis. ℣. Eructauit cor meum verbuz bonū. dico ego opa mea regi. Gloria patri ꝛ filio spiritui. Oratio.

Exaudi nos deus salutaris noster: vt sicut de beatę praxedis virginis tuę festiuitate gaudemus: ita pię deuotiōis erudiamur affectu: Per dominuz. Epistola de virginibus. Sapiētia vincit. G.

Dilexisti iustitiam ꝛ odisti iniquitatē. ℣. Propterea vnxit te deus: deus tuus oleo letitię. Alleluia. ℣. Diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus i eternum. Euangelium. Simile est regnū celoꝝ decē virginib⁹. Offer.

Diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus i ęternum: ꝛ in seculuz seculi. Secreta.

Accepta tibi sit dñe sacratę plebis oblatio, pro tuorum honore sanctoꝝ: quorum se meritis percepisse de tribulatione cognoscit auxilium: Per dominum nostrum Jesum. Communio.

Quinqꝫ prudentes virgines acceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus: media autem nocte clamor factus est: ecce sponsus venit: exite obuiam chr̄o dño. Postco.

Satiasti dñe familiam tuam muneribus sacris: eius quęsumus interuẽtione nos refoue: cui⁹ solennia celebramus: Per dominum nostrum Jesum Christum filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate spiritus sancti.

¶ Scē marię magdalenę. Offiñ.



Gaudeamus oẽs in dño, diem festum celebrantes, sub honore Marię magdalenę, de cuius solennitate gaudent angeli: ⁊ collaudãt filium dei. ℣. Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. Gloria patri ⁊ filio. Gloria in excelsis deo. Oratio.

Largire nobis clementissime pater: ꝙ sicut beata Maria magdalena dominũ nostrum Jesum christum super omnia diligendo: suorum obtinuit veniã peccatorum: ita nobis apud misericordiam tuam: sempiternam impetret beatitudinem: Per dominũ nostrum Jesum Christum filium tuum. Lectio libri sapientię.

Mulierem fortem quis inueniet? Procul ⁊ de vltimis finibus pretium eius. Confidit in ea cor viri sui: ⁊ spolijs non indigebit. Reddet ei bonum ⁊ non malum: omnibus diebus vitę suę. Quesiuit lanam ⁊ linum: ⁊ operata est consilio manuum suarum. Facta est quasi nauis institoris, de longe portans panem suũ. Et de nocte surrexit: deditqꝫ prędam domesticis suis: ⁊ cibaria ancillis suis. Cõsiderauit agrum ⁊ emit eũ: de fructu manuum suarum plantauit vineam. Accinxit fortitudine lũbos suos: ⁊ roborauit brachiũ suum. Gustauit ⁊ vidit quia bona est negociatio eius: non extinguetur in nocte lucerna eius. Manum suã misit ad fortia: ⁊ digiti eius apprehenderunt fusum. Manum suam aperuit inopi: ⁊ palmas suas extendit ad pauperẽ. Non timebit domui suę a frigoribus niuis: omnes enim domestici eius vestiti sunt duplicibus. Stragulatam vestem fecit sibi: byssus ⁊ purpura indumentum eius. Nobilis in portis vir eius: quando sederit cum senatoribus terrę. Syndonem fecit ⁊ vendidit: ⁊ cingulum tradidit cananeo. Fortitudo ⁊ decor indumẽtum eius: ⁊ ridebit in die nouissimo. Os suum aperuit sapientię: ⁊ lex clementię in lingua eius. Considerauit semitas domus suę: ⁊ panem ociosa non comedit. Surrexerunt filij eius: ⁊ beatissimam prędicauerunt: vir eius ⁊ laudauit eam. Multę filię congregauerunt diuitias: tu supergressa es vniuersas. Fallax gratia, ⁊ vana est pulchritudo: mulier timẽs deũ ipa laudabitur. Date ei de fructu manuũ suarũ: ⁊ laudẽt eã in portis opa ei⁹.

℟. Propter veritatem, ⁊ mansue tudinem, ⁊ iustitiã: ⁊ deducet te mi rabiliter dextera tua. ℣. Audi fi lia, ⁊ vide, ⁊ inclina aurẽ tuã: qꝛ cõ cupiuit rex speciez tuaz. Hallã. ℣. Surrexit dñs: ⁊ occurrẽs mulieri bus ait. auete. tunc accesserũt ⁊ te nuerunt pedes eius. Sequentia.

ca. 7. Monti sion. Secundum lucam.

IN illo tempore: Rogabat Jesum quidaz phariseus: vt manducaret cum illo. Et ingres sus domum pharisei: discubuit. Et ecce mulier, quę erat i ciuitate pec catrix: vt cognouit ꝙ Jesus accu buisset in domo pharisei: attulit alabastrum vnguenti: ⁊ stãs retro secus pedes eius: lachrimis, cępit rigare pedes eius: ⁊ capillis capi tis sui tergebat. Et osculabatur pe des eius: ⁊ vnguento vngebat. Vi dẽs autẽ phariseus qui vocauerat eum: ait intra se dicẽs. Hic si esset propheta: sciret vtiqꝫ, quę ⁊ qualis est mulier quę tangit euz: qꝛ pecca trix est. Et respondẽs Jesus dixit ad illuz. Simon: habeo tibi aliqd dicere. At ille ait. Magister dic. Duo debitores erãt cuidaz fęnera tori: vnus debebat denarios quin gentos: ⁊ alius quinquaginta. Nõ habentibus illis vnde redderent: donauit vtrisqꝫ. Quis ergo eũ pl' diligit? Respondens simon: dixit. Existimo: qa is cui plus donauit. At ille dixit ei. Recte iudicasti. Et ꝯuersus ad mulierẽ: dixit Simóni. Vides hanc mulierem? Jntraui in domum tuam: aquam pedibus meis non dedisti: hęc autẽ lachry mis rigauit pedes meos: ⁊ capil lis suis tersit. Osculuz mihi nõ de disti: hęc aũt ex quo ĩtrauit, nõ ces sauit osculari pedes meos. Oleo caput meum nõ vnxisti: hęc autez vnguẽto vnxit pedes meos. Pro pter quod dico tibi: remittũtur ei pctã multa: qm̃ dilexit multũ. Cui aũt minus dimittitur: minus dili git. Dixit autẽ ad illã. Remittun tur tibi pctã tua. Et ceperunt qui simul accũbebant, dicere intra se. Quis est hic: q etiã pctã dimittit? Dixit aũt ad mulierẽ. Fides tua te saluam fecit. Vade in pace.

Credo in deum. Offertorium.

Angelus dñi descẽdit de celo: ⁊ di xit mulieribus: quem queritis? sur rexit sicut dixit: halleluia. Secreta.

HAnc nrę oblationis hostiam terribilis ⁊ pijssime de': btã maria magdalena, suarum preci cumulet incrementis: ⁊ ad reme dium nobis prouenire deposcat: Per dominum. Communio.

Diffusa est gratia in labijs tuis: ꝓpterea benedixit te deus in eter num. Postcommunio.

SAnctificet nos q̃s domine ⁊ muniat intercedente btã Maria magdalena diuini muneris sacra libatio: ⁊ celestiuz virtutum cohe redes efficiat: Per dominum no strum Jesum Christum filium.

Comunio

Contingit aliquando p anni circulum celebrari de beata Magdalena ex voto vel deuotione: et tunc dicatur sequens Officium.

Dilexisti iustitiā, ꝛ odisti iniquitatē: propterea vnxit te deus: deus tuus oleo letitię p̄ cōsortibus tuis. Tempore resurrectionis. Hall'a. ℣. Eructauit cor meum verbum bonū: dico ego opa mea regi. Gl'ia. reliqua vt supra. ¶ Sancti apollinaris episcopi ꝛ martyris. Officiū.



Sacerdotes d̄i bñdicite dñm: sci ꝛ hūiles corde laudate deū. ℣. Bñdicite oīa opera dñi dño: laudate ꝛ superexaltate eū in secula. Gl'ia. Oro.

Deus q nos bti Apollinaris martyris tui atq̄ pōtificis annua solennitate letificas: cōcede propitius: vt cuius natalitia colimus: de eiusdē etiā ꝓtectione gaudeamus: Per. Epistola. Beatus vir qui in sa. ℟. Iustus nō cōturbabitur: q2 dn̄s firmat manū eius. ℣. Tota die miseret̄ ꝛ cōmodat: ꝛ semē ei9 i bñdictione erit. Halľa. ℣. Posuisti dñe sup caput eius: corona de lapide pretioso. Euange. Facta est conten. In communi vnius martyris. Offertorium. Veritas mea ꝛ misericordia mea cum ipso: ꝛ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secre.

Munera tibi dñe dicata scifica: ꝛ intercedente btō Apollinare martyre tuo atq̄ pontifice: p eādē nos placatus intēde: p. Commu.

Semel iuraui in sctō meo: semen eius in ęternum manebit: ꝛ sedes eius sicut sol i ꝯspectu meo: ꝛ sicut luna perfecta in ęternum: ꝛ testis in celo fidelis. Postcommunio.

Hec nos cōio dñe purget a crimine: ꝛ intercedente beato apollinare martyre tuo atq̄ pōtifice: cęlestis remedij faciat esse consortes: Per dominum nostrum.

¶ Sancte christinę virginis ꝛ martyris. Officium. D.24.



Loquebar de testimonijs tuis in conspectu regū: ꝛ nō confundebar: ꝛ meditabar in mādatis tuis quę dilexi nimis. ℣. Beati immaculati in via qui ambulāt in lege domini. Gl'ia. Oro.

Indulgentiā nobis dñe beata christina virgo: ꝛ martyr imploret: q̄ tibi grata semp extitit: ꝛ merito castitatis: ꝛ tuę professione virtutis: per. Epla de virginibus. Confitebor. ℟. Adiuuabit eām deus vultu suo: deus in medio eius nō cōmouebitur. ℣. Fluminis impetus lętificat ciuitatem dei: sanctificauit tabernaculū suum altissimus. Halľa. ℣. Diffusa est grā in labijs tuis: propterea benedixit

te de⁹ in eternuz ⁊ i scl'm scli. Euã. Sil'e est regnum celoꝝ the. Offer. Filię reguz in honore tuo: astitit regina a dextris tuis: in vestitu deaurato circũdata varietate. Sec.

SUscipe dñe munera, q̃ in btẽ Christinę martyris tuę solẽnitate deferimus: cuius nos confidimus patrocinio liberari: Per dominum nostrum. Communio.

Confundantur superbi, quia iniuste iniquitatez fecerunt in me: ego autez in mandatis tuis exercebor in tuis iustificationibus: vt non cõfundar. Postcommunio.

AUxilientur nobis dñe sumpta mysteria: ⁊ intercedẽte beata christina martyre tua: sempiterna protectione confirment: Per do.

D. 25. Sancti iacobi apostoli. Offm.



MIhi autem nimis honorati sunt amici tui deus: nimis confortatus est principatus eoꝝ. ℣. Dñe probasti me, ⁊ cognouisti me: tu cognouisti sessionem meam, ⁊ resurrectionem meaz. Glia. Gloria in excel. Oro.

ESto dñe plebi tuę sanctificator ⁊ custos: vt apostoli tui Jacobi munita presidijs: ⁊ conuersatione tibi placeat: ⁊ secura deseruiat: Per dominum nostrum Jesum Christum filiũ tuuz: Qui tecum. Epistola. De communi apostolorũ. Jam non estis.

℟. Constitues eos principes super omnem terrã: memores erunt nominis tui dñe. ℣. Pro patrib⁹ tuis nati sunt tibi filij: ppterea populi confitebũtur tibi. Halleluia. ℣. Non vos me elegistis: sed ego elegi vos: ⁊ posui vos vt eatis: ⁊ fructum afferatis: ⁊ fructus vester maneat. Secundum math.

IN illo tempore: Accessit ad Jesum mater filiorum zebedei, cum filijs suis: adorans ⁊ petens aliquid ab eo. Qui dixit ei. Quid vis? Ait illi. Dic vt sedeant hi duo filij mei: vnus ad dextram tuam: ⁊ vnus ad sinistrã: in regno tuo. Respondens autem Jesus: dixit. Nescitis quid petatis. Potestis bibere calicez, quem ego bibiturus sum? Dicunt ei. Possumus. Ait illis. Calicem quidem meum bibetis: sedẽre ãt ad dexteraz meã ⁊ ad sinistram, non est meum dare vobis: sed quibus paratuz est a patre meo. Credo. Offertoriu.

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui deus: nimis confortatus est principatus eorũ. Secre.

OBlationes populi tui domine quęsumus beati apostoli tui Jacobi passio beata cõciliet: vt quę nostris non apta sunt meritis: fiant tibi placita eius deprecatione: Per dominum nostrũ Jesum Christum filium tuum: Qui tecuz viuit ⁊ regnat in vnitate spi. Prefatio. Te domine. Comm.

Nos qui secuti estis me, sedebitis super sedes, iudicantes duodecim tribus israel. Postcommunio.

Beati apostoli tui Jacobi q̄s sumus domine intercessione nos adiuua: pro cuius solennitate percepimus tua sancta letantes: Per dominum nostrum Jesum.

In festo scē anne matris beatissime virginis marie. Officium.



Gaudeamus oēs in dn̄o diem festum celebrantes sub honore beatę Annę: de cuius solennitate gaudent angeli: ⁊ collaudant filium dei. ℣. Eructauit cor meum verbum bonū: dico ego opa mea regi. Glīa. Gloria in excelsis deo. Oratio.

Deus qui beatā annā genitricis tuę matrē ad cęlestis vite gaudia extulisti: fac nos quęsumus gloriosis ei⁹ meritis ad ęternā pertingere beatitudinē: ex cui⁹ salutari puerperio pro salute mūdi humanā naturam assumere dignatus es: Qui viuis. Epistola. Mulierē fortē. quere in festo scē marie magdalene. R. Propter veritatem ⁊ mansuetudinem ⁊ iustitiā: ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Audi filia ⁊ vide: ⁊ inclina aurem tuam. Alleluia. ℣. Hec est radix anna pia virga florens est maria, christus flos est inclytus: digna radix est honore, cuius virga tali flore: fęcundatur cęlitus. Euangelium. Liber generationis. vt in natiuitate beatę Marię. Offertorium. Filię regum in honore tuo: astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato circundata varietate. Secreta.

Accipe domine munera dignanter oblata: ⁊ beatę annę suffragantibus meritis: ad nostrę salutis auxilium prouenire cōcede: Per dominum nostrum Jesum Christum filiū. Communio. Diffusa est gratia in labiis tuis: propterea benedixit te deus in eternum. Postcommunio.

Sacramenta salutis nostrę suscipientes concede quęsumus omnipotens deus: vt beatę Annę matris beatissimę virginis marię nos vbiq; oratio adiuuet: in cui⁹ veneratione hęc tuę obtulimus maiestati: Per dominū nostrū Jesū.

¶ Eodem die sanctorum martyrum d. 25.
christophori ⁊ cucufati. Oro.



Presta quęsum⁹ oīpotens deus: vt qui gloriosos martyres christophorum ⁊ cucufatem fortes in sua cōfessione cognouimus: pios apud te in nostra intercessione sentiamus: Per dominum nostrū. Secreta.

Sacrificiis presentibus domine quęsumus intende placatus: ⁊ intercedentibus sanctis

tur: deuotioni nostrę proficiant & saluti: Per dominum. Postcō.

Quesumus omnipotēs deus: vt illius salutaris capiam⁹ effectū: cui⁹ p hec mysteria pign⁹ accepimus: Per dominū nostrū.

d.27. ¶ Sācte marthę virginis. Offiū.



Gaudeamus oēs in domino: diē festum celebrātes sub honore marthę virginis: de cuius solennitate gaudent angeli: & collaudāt filiū dei. ℣. Eructauit cor meum verbū bonum: dico ego opa mea regi. Glia.

Exaudi nos deus sa- Oratio. lutaris noster: vt sicut de beatę marthę virginis tuę festiuitate gaudemus: ita pię deuotionis erudiamur affectu: Per dominum.

c.31. Lectio libri sapientię.

Mulierē fortē quis inueniet? Procul & de vltimis finibus pretium eius. Confidit in ea cor viri sui: & spolijs nō indigebit. Reddet ei bonum & non malum omnibus diebus vitę suę. Quesiuit lanam & linum: & operata est consilio manuum suarum. Facta est quasi nauis institoris: de longe portans panem suum. Et de nocte surrexit: deditq; predam domesticis suis: & cibaria ancillis suis. Considerauit agrum, & emit eum: de fructu manuum suarum plantauit vineam. Accinxit fortitudine lumbos suos: & roborauit brachium suum. Gustauit, & vidit, q2 bona est negociatio eius: non extinguetur in nocte lucerna eius. Manum suam misit ad fortia: & digiti eius apprehēderunt fusum. Manū suā aperuit inopi: & palmas suas extendit ad pauperem. ℟. Propter veritatē, & mansuetudinem, & iustitiā: & deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Audi filia, & vide, & inclina aurē tuam: quia concupiuit rex speciē tuam. Halleluia. ℣. Ueni electa mea: & ponam te in thronum meū quia concupiuit rex speciem tuā.

Lectio sancti euangelii scdm lucam. c.

In illo tempore: intrauit Jesus in quoddam castellum: & mulier quędam martha nomine excepit illum in domum suam. Et huic erat soror, noīe Maria: quę etiam sedens secus pedes domini: audiebat verbū illius. Martha autē satagebat circa frequens ministerium. Quę stetit: & ait. Domine, nō est tibi curę: q soror mea reliquit me solā ministrare? Dic ergo illi: vt me adiuuet. Et respōdens dixit illi dominus. Martha, Martha solicita es: & turbaris erga plurima. Porro, vnum est necessarium. Maria optimam partem elegit: quę non auferetur ab ea. Offertorium. Filię regum in honore tuo: astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circundata varietate. Secreta.

Accepta

ACcepta tibi sit domine sacratę plebis oblatio, pro tuorū honore sanctorū: quorū se meritis percepisse de tribulatione cognoscit auxilium: Per. Communio. Diffusa est gratia in labijs tuis: ppterea benedixit te deus in eternum. Postcommunio. SAtiasti domine familiā tuaz muneribus sacris: eius quesumus semp interuentione nos refoue: cuius solennia celebramus: Per dominum nostrum Jesum Christū.

¶ Sanctorum Nazarij Celsi ꝛ Pantaleonis martyrum. Officium.



IUsti epulentur ꝛ exultent in cōspectu dei: ꝛ delectentur i lętitia. ℣. Exurgat deus ꝛ dissipētur inimici eius: ꝛ fugiāt qui oderunt eum a facie eius. Gloria patri ꝛ filio. Oratio. DEus qui nos concedis sanctorum martyrum tuorum Nazarij, Celsi, ꝛ Pantaleonis natalitia colere: da nobis in ęterna beatitudine de eorū societate gaudere: Per dominum. Epistola. Justorum animę. In cōi marty. Uindica dn̄e sanguinē sanctorū tuorū qui effusus est. ℣. Posuerunt mortalia seruorū tuorū escas volatilibus cęli: carnes sanctorum tuorum bestijs terrę. Halleluia. ℣. Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione: ꝛ lauerūt stolas suas ꝛ dealbauerunt eas in sanguine agni. Euangelium. Attendite a fermento. Offertorium. Anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venantium: laqueus cōtritus est: ꝛ nos liberati sumus. Secre. MUnera tibi domine nostrę deuotionis offerimus: quę ꝛ pro tuorum tibi grata sint honore sanctorum: ꝛ nobis salutaria te miserante reddantur: Per dominum. Communio. Dico autem vobis amicis meis, ne terreamini ab his qui vos persequuntur. Postcommunio. PResta nobis domine quęsumus intercedentibus sanctis tuis Nazario, Celso, ꝛ Pantaleone: vt quę ore contingimus: pura mente capiamus: Per dominum.

¶ Sctōrum martyrū Felicis, Simplicij Faustini ꝛ beatricis. Offm. 29. d.



SAcerdotes eius induam salutari: ꝛ sancti eius exultatione exultabūt. ℣. Memēto dn̄e dauid: ꝛ omnis mansuetudinis ei⁹. Gloria. Oratio. PResta quęsumus omnipotens deus: vt sicut populus christianus martyrum tuorum Felicis, Simplicij, Faustini, ꝛ Beatricis: temporali solennitate congaudet, ita perfruat̄ ęterna, ꝛ qd' votis cēlebrat: cōprehēdat effectu. Per dominum. Epistola. Red-

didit deus. In cõi martyrũ. R. Sacerdotes eius induã salutari: ⁊ sancti ei⁹ exultatiõe exultabũt. ℣. Illuc producam cornu dauid: paraui lucernã christo meo. Halleluia. ℣. Disposui testamẽtũ electis meis: iuraui dauid s̄uo meo. Euan. Cũ audieritis. Offertoriũ. Letamini in dño ⁊ exultate iusti: ⁊ gloriamini omnes recti corde.

Secre. Hostias tibi dñe pro sanctorum martyrũ tuorũ Felicis: Simplicij: Faustini: ⁊ beatricis: cõmemoratione deferimus suppliciter deprecantes: vt indulgentiã nobis pariter conferant ⁊ salutem: Per dñm. Communio. Iustorũ anime in manu dei sunt: ⁊ non tanget illos tormentũ malitie: visi sunt oculis insipientiũ mori: illi autẽ sunt in pace. Postcõ.

Presta q̃s ops deus: vt sctõꝝ tuoꝝ Felicis: Siplicij: Faustini ⁊ Beatricis celestibus mysterijs celebrata solẽnitas: indulgentiã nobis tue propitiationis acquirat: Per dominum nostrum.

D.30. Sctõꝝ martyꝝ Abdon ⁊ Sennẽ.



Offiñ. Intret in cõspectu tuo domine gemitus cõpeditorũ: redde vicinis nostris septuplũ i sinu eorũ: vindica sanguinẽ sanctoꝝ tuoꝝ qui effusus est. ℣. Deus venerunt gentes in hereditatẽ tuã: polluerunt templũ sanctũ tuũ: posuerũt hierusalẽ in pomorũ custodiã. Orõ.

Deus qui sanctis tuis Abdon ⁊ Sennen: ad hanc gloriã veniendi: copiosum munus gratie ꝯtulisti: da famulis tuis suorũ veniam peccatorũ: vt sanctorũ tuorũ intercedẽtibus meritis: ab omnibus mereamur aduersitatibus liberari: Per do. Epistola. Iusti i ppetuũ. In cõi marty. R. Gloriosus deus in sanctis suis: mirabilis in maiestate: faciens prodigia. ℣. Dextera tua dñe glorificata ẽ i v̓tute tua: dextera manus tua confregit inimicum. Halleluia. ℣. Te martyrũ candidatus laudat exercitus dñe. Euangeliũ. Uidens Iesus turbas. Offerto. Mirabilis deus i sanctis suis: de⁹ israel: ipse dabit virtutem ⁊ fortitudinẽ plebi sue benedictus deus.

Secre. Hostia hec q̃s dñe quã sanctorũ tuorũ natalitia recensentes offerimus: ⁊ vincula nostre prauitatis absoluat: ⁊ tue nobis misericordie dona conciliet: Per dominum no. Communio. Posuerunt mortalia seruorũ tuorum domine escas volatilibus celi: carnes sanctorũ tuorum bestijs terre: sm̃ magnitudinẽ brachij tui posside filios morti punitorum.

Postcõ. Per huius dñe opationẽ mysterij: ⁊ vitia nostra purgent: ⁊ intercedẽtib⁹ sctis tuis iusta desideria compleãtur: Per.

31. ¶ Sci germani epi ⁊ ɔfes. Offm.



STatuit ei dñs te stamentũ pacis ⁊ principẽ fecit eum: vt sit illi sacerdotij dignitas in eternuz. ℣. Misericordias dñi in eternũ cãtabo. Glia.

EXaudi dñe preces nostras quas in sancti Germani cõfessoris tui atq; pontificis solẽnitate deferimus: vt qui tibi digne meruit famulari: eius intercedẽtibus meritis: ab omnibus nos absoluas peccatis: per. Epistola. Ecce sacerdos. In cõi confes. ℟. Inueni dauid seruuz meum: oleo sancto vnxi eum: manus eniz mea auxiliabitur ei: ⁊ brachium meum confortabit eũ. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo: ⁊ filius iniquitatis nõ nocebit ei. Halleluia. ℣. Posui adiutorium super potentem: ⁊ exaltaui electũ de plebe mea. Euãgelium. Uigilate. Offertorium. Ueritas mea ⁊ misericordia mea cum ipso: ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secreta.

ACcepta sit in conspectu tuo domine nostra deuotio: vt eius nobis fiat supplicatione salutaris: p cuius solennitate defertur. Per dominum nostrum. Communio. Semel iuraui in sctõ meo: semen eius in eternum manebit: ⁊ sedes eius sicut sol in conspectu meo: ⁊ sicut luna perfecta in eternum ⁊ testis in celo fidelis. Postcõmu.

DA quesumus domine fidelibus tuis sanctorum tuoruz semper veneratione letari: ⁊ eorũ ppetua supplicatiõe muniri: per dominum nostrum Jesum Chri.

AVGVSTI FESTA.

¶ Ad vincula sancti petri. Offm.



NUnc scio vere quia misit dominus angelum suuz: ⁊ eripuit me ð manu herodis: ⁊ de omni expectatione plebis iudeorum. ℣. Domine probasti me ⁊ cognouisti me: tu cognouisti sessionem meam: ⁊ resurrectionem meam. Gloria patri. Gloria in excelsis deo. Oratio.

DEus qui beatum Petrum apostolum a vinculis absolutum illesum abire fecisti: nostrorũ quesumus absolue vincula peccatorum: ⁊ omnia mala a nobis propitiatus exclude: Per dominum nostrum Jesum Christum.

Lectio actuum apostolorum. C. 12.

IN diebus illis: Misit herodes rex manus: vt affligeret quosdam de ecclesia. Occidit autem Jacobum: fratrem Joannis, gladio. Uidens autem quia placeret iudeis: apposuit apprehendere ⁊ Petrum. Erant autem dies azimorum. Quem cum apprehendisset, misit in carcerez:

tradens quatuor quaternionibus militum custodiendū: volens post pascha producere eū populo. Et Petrus quidē seruabatur in carcere: oratio autē fiebat sine intermissione ab ecclesia ad deū ꝓ eo. Cū autem producturus eum esset Herodes: in ipsa nocte erat Petrus dormiēs inter duos milites: vinctus catenis duabus. Et custodes ante ostium: custodiebant carcerē. Et ecce angelus dñi astitit: ⁊ lumē refulsit in habitaculo carceris. Percussoq; latere petri: excitauit eū dicens. Surge velociter. Et ceciderunt catenę de manibus eius. Dixit aūt angel⁹ ad eū. Pręcingere: ⁊ calcia te caligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi. Circunda tibi vestimentū tuū: ⁊ sequere me. Et exiens sequebatur eū: ⁊ nesciebat: q2 verum est quod fiebat ꝑ angelum. Existimabat autē: se visum videre. Transeuntes aūt primā ⁊ scdām custodiā: venerunt ad portā ferreā, q̄ ducit ad ciuitatē: quę vltro aperta est eis. Et exeuntes processerūt vicum vnū: ⁊ cōtinuo discessit angel⁹ ab eo. Et Petrus ad se reuersus dixit. Nūc scio vere, q2 misit dominus angelum suum: ⁊ eripuit me de manu Herodis: ⁊ de omni expectatione plebis iudeoꝝ. Rꝫ. Cōstitues eos principes sup oēm terrā: memores erūt nominis tui dñe. ℣. Pro patrib⁹ tuis nati sunt tibi filij: ꝓpterea populi confitebūtur tibi. Alla. Alla. Solue iubente deo terrarū petre catenas: Qui facis vt pateant cęlestia regna beatis. Euangelium.

In illo tēpore: Uenit Jesus in partes cęsareę philippi: ⁊ interrogabat discipulos suos dicēs. Quē dicūt homines esse filiū hōis? At illi dixerunt. Alij Joannē baptistā. Alij aūt Eliā. Alij vero Jeremiā: aut vnū ex ꝓphetis. Dixit illis Jesus. Uos aūt: quem me esse dicitis? Rñdens Simon petrus dixit. Tu es Christus fili⁹ dei viui. Rñdens autem Jesus dixit ei. Beatus es Simon bar iona q2 caro ⁊ sanguis non reuelauit tibi: sed pr̄ meus qui in cęlis est. Et ego dico tibi: q2 tu es Petrus: ⁊ super hāc petrā, ędificabo ecclesiā meā. Et portę inferi: nō ꝓualebūt aduersus eā. Et tibi dabo claues regni cęloꝝ. Et quodcūq; ligaueris sup terrā, erit ligatum ⁊ in cęlis. Et quodcūq; solueris super terrā: erit solutum ⁊ in cęlis. Credo in vnum deum. Offertorium.

Constitues eos principes super omnem terrā: memores erunt nominis tui domine: in omni progenie ⁊ generatione. Secreta.

Oblatū tibi dñe sacrificiū viuificet nos semꝑ ⁊ muniat. Per dominū nostrū. Communio. Tu es petrus: ⁊ super hanc petram, ędificabo ecclesiā meā. Postcommunio.

CORporis sacri ⁊ ꝓtiosi sanguinis repleti libamine, q̄sumus domine de⁹ noster: vt quod pia deuotione gerimus: certa redẽptione capiamus: Per domi.

¶ Kal. pñe sctõꝝ Machabeorũ martyrum. Oratio.

FRaterna nos domine martyꝝ tuoꝝ corona letificet: q̄ ⁊ fidei nr̃e ꝑbeat incremẽta virtutũ: ⁊ multiplici nos suffragio cõsoletur: Per. d. Secreta.

VOtiua nos dñe mysteria ꝓ sctõꝝ ꝯstãtia deuota mẽte tractãda sctificẽt: qb⁹ nobis ⁊ ꝑsidiũ crescat ⁊ gaudium: Per. Postcom.

PResta quesumus omnipotẽs deus: vt quorum memoriaz sacramenti participatione recolimus: fidem quoq; proficiendo sectemur: Per dominum nostrũ.

¶ Scĩ stephani pape ⁊ m. Offm̃.



SAcerdotes eius induaz salutari ⁊ sancti ei⁹ exultatione exultabũt. ℣. Memẽto dñe dauid: ⁊ oĩs mansuetudinis eius. Gloria patri. Oro.

DEus qui nos beati Stephani martyris tui atq; põtificis ãnua solẽnitate letificas: ꝯcede ꝓpiti⁹: vt cui⁹ natalitia colim⁹: de eiusdem etiã protectione gaudeamus: Per do. Epistola. Doctrinis varijs. In cõi confessoꝝ. C.

OS iusti meditabit̃ sapiẽtiã: ⁊ lingua ei⁹ loquet̃ iudiciũ. ℣. Lex dei ei⁹ i corde ipsi⁹: ⁊ nõ supplãtabũt gressus eius. Alla. ℣. Amauit eũ dñs ⁊ ornauit eũ: stolã glĩe iduit eũ. Euã. Hõ qdã nobilis abijt i regionem longinquam. Offertorium.

INueni dauid seruũ meũ: oleo scõ vnxi eũ: manus eni mea auxiliabit̃ ei: ⁊ brachiuz meuz ꝯfortabit eum.

MUnera tibi dñe di- Secre. cata sãctifica: ⁊ intercedẽte btõ stephano martyre tuo atq; põtifice: per eadem nos placatus intende: Per dñm. Communio.

DOñe, quinq; talẽta tradidisti mihi: ecce alia quinq; superlucrat⁹ suz: euge ꝟue bone ⁊ fidelis: qr i pauca fuisti fidelis: supra multa te ꝯstituã: itra in gaudiũ dñi tui. Postcõmunio.

HEc nos cõio dñe purget a crimine: ⁊ intercedente btõ stephano martyre tuo atq; põtifice: celestis remedij faciat esse consortes: Per dominuz nostrũ Jesuz.

¶ In inuentione sancti Stephani protomartyris. Omnia dicuntur vt in festo eius fol. 146. preter hanc primam orationem. ⁊ non dicitur Credo. Oratio. die. 3.

DA nobis quesumus domine imitari quod colimus: vt discamus ⁊ inimicos diligere: quia eius corporis inuentionem celebramus: qui nouit etiam pro persecutoribus exorare Dominũ nostrum Jesum Christum filium.





IN FESTO BEATISSIMI DOMINICI PATRIS NOSTRI OFFICIVM.

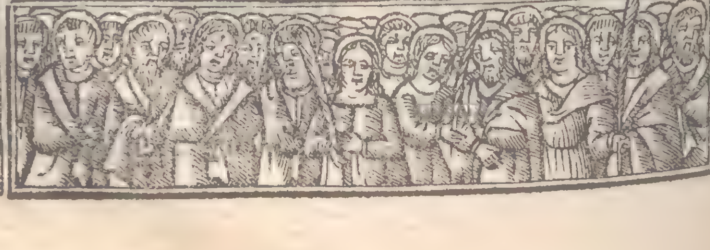


IN medio ecclesię aperuit os eius: ⁊ impleuit eum dominus spiritu sapientię ⁊ intellectus: stola glorię induit eum. ℟. Jocunditatem ⁊ exultationem thesaurizauit super eum. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto. Sicut erat in pri. Gloria i excelsis deo. Oro. DEus qui ecclesiam tuam beati Dominici confessoris tui illuminare dignatus es meritis ⁊ doctrinis: concede: vt eius intercessione: temporalibus non destituatur auxilijs: ⁊ spiritualibus semper proficiat incrementis: Per dominum nostrum Jesum Christum filiū tuum: Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate spiritus.

Lectio ep'l'e bti Pauli apostoli ad Thimotheū.

CHarissime: Testificor corā deo ⁊ chr̄o Jesu, q̄ iudicaturꝰ est viuos ⁊ mortuos: ꝑ aduētū ipsiꝰ, ⁊ regnū eius. Prędica verbū: insta opportune: impor





tune. Argue: obsecra: increpa: i oi patiētia ꝛ doctrina. Erit enī tēp⁹ cū sanam doctrinaꝫ nō sustinebūt sed ad sua desideria coaceruabunt sibi magistros pruriētes auribus. Et a veritate quidem auditū auertent: ad fabulas autem conuertentur. Tu vero vigila: in omnibus labora. Opus fac euangelistę: ministerium tuuꝫ imple: sobrius esto. Ego enim iam delibor: ꝛ tempus meę resolutionis instat. Bonum certamen certaui: cursum cōsummaui: fidem seruaui. In reliquo, reposita est mihi corona iustitię: quam reddet mihi dominus in illa die, iustus iudex. Non solum autem mihi: sed ꝛ his qui diligūt aduentum eius. ℟. Os iusti meditabitur sapientiam: ꝛ lingua eius loquetur iudicium. ℣. Lex dei eius in corde ipsius: ꝛ non supplantabuntur gressus eius. Halleluia. ℣. Pie pater Dominice, tuorum memor operum: sta coraꝫ summo iudice: pro tuo cętu pauperum. Sequentia. In celesti hierarchia. Secundum Matthęum.

In illo tempore: dixit Jesus discipulis suis. Vos estis sal terrę: Quod si sal euanuerit: in quo salietur? Ad nihilum valet vltra: nisi vt mittatur foras: ꝛ conculcetur ab hominibus. Vos estis lux mundi. Non potest ciuitas abscōdi supra montem posita: neqꝫ accendunt lucernam: ꝛ ponunt eam sub modio, sed super candelabruꝫ: vt luceat omnibus qui in domo sunt. Sic luceat lux vestra coram hominibus: vt videant opera vestra bona: ꝛ glorificent patrem vestrum, qui in cęlis est. Nolite putare: quoniam veni soluere legeꝫ, aut prophetas. Non veni soluere: sed adimplere. Amen quippe dico vobis: donec transeat cęlum ꝛ terra: iota vnum: aut vnus apex non pręteribit a lege: donec omnia fiant. Qui ergo soluerit vnum de mandatis istis minimis: ꝛ docuerit sic homines: minimus vocabitur in regno cęloruꝫ. Quī autem fecerit ꝛ docuerit: hic magnus vocabitur in regno cęlorū. Credo in vnum deum. Offertorium.

Desiderium animę eius tribuisti ei dn̄e: ꝛ voluntate labiorū eius nō fraudasti eū: posuisti in capite eius coronā de lapide ꝑtioso. Secreta.

Munera tibi dn̄e dicata sanctifica: ꝛ meritis beati dn̄ici confessoris tui nobis proficiant ad medelam: Per do. Communio.

Fidelis seruus ꝛ prudens: quem ꝯstituit dn̄s sup familiā suā: vt det illis i tpe tritici mēsurā. Postcō.

Concede q̄s ops deus: vt qui peccatorū nostrorū pondere premimur: beati dn̄ici confessoris tui patrocinio subleuemur: ꝑ dominum nostruꝫ. Per octauā ꝛ in oct. bti dn̄ici fiant oīa sicut in die: excepta sequentia ꝛ Credo.

vi.6. ¶ In trāsfiguratione dñi. Offm.



Viderūt ingressus tuos deꝰ, ingressus dei mei, regis mei, qui est in sancto. ℣. Illuxerūt coruscationes tuę orbi terrę: cōmota est, ⁊ contremuit terra. Gloria patri ⁊ filio ⁊. Gloria in excelsis deo. Oratio.

Deus qui fidei sacra in vnigeniti tui gloriosa trāsfiguratione: patruz testimonio roborasti: ⁊ adoptionez filiorū p̄fectā voce de lapsa in nube lucida mirabiliter p̄signasti: concede ꝓpitius: vt ipsius regis glorię nos cohęredes efficias: ⁊ eiusdē glorię tribuas esse consortes: per eundez dominū.

j.c.4. Lectio epistolę btī petri apostoli.

Charissimi: Nō indoctas fabulas secuti: notaz facimus vobis dñi nostri iesu christi virtutē ⁊ p̄sciētiā: sed speculatores facti illius magnitudinis. Accipiens autez a deo patre honorē ⁊ gloriā voce ad euz delapsa huiuscemodi a magnifica gloria. Hic est filius meus dilectus: in quo mihi complacui. Ipsum audite. Et hāc vocē nos audiuimus de cęlo allataz: cū essemus cū ipso in mōte sancto. Et habemꝰ firmiorē ꝓpheticū sermonē: cui benefacitis attendentes quasi lucernę lucenti in caliginoso loco: donec dies illucescat: ⁊ lucifer oriatur in cordibus vestris. Et hoc primuz intelligētes: q̄ ois prophetia scripturę: propria interpretatione nō fit. Nō enim voluntate humana: allata est aliqñ prophetia: sed spū sctō inspirati: locuti sunt scti dei homines.

Cātate domino ⁊ benedicite nomini eius: annunciate de die in diē salutare eius. ℣. Annūciate inter gentes gloriam eius: in omnibus populis mirabilia eius. Alleluia. ℣. Candor est lucis ęternę: ⁊ speculum sine macula: ⁊ imago bonitatis illius. Secundū matheum.

In illo tpe: Assumpsit Jesus Petruz, ⁊ Jacobū, ⁊ Joannē fratrē eius: ⁊ duxit illos in mōtez excelsuz seorsuz: ⁊ trāsfiguratus est ante eos. Et resplenduit facies eius sicut sol: vestimēta aūt eius facta sunt alba sicut nix. Et ecce apparuerūt eis Moyses ⁊ Elias: cū eo loquētes. Respondēs autē Petrus: dixit ad Jesuz. Dñe, bonum est nos hic esse. Si vis: faciamus hic tria tabernacula: Tibi vnum: Moysi vnū: ⁊ Elię vnum. Adhuc eo loquēte: ecce nubes lucida obumbrauit eos. Et ecce vox de nube dicēs. Hic est filius meus dilectus: in quo mihi bñ cōplacui: Ipsum audite. Et audientes discipuli, ceciderūt in facies suas: ⁊ timuerunt valde. Et accessit Jesus: ⁊ tetigit eos: dixitq̄ eis. Surgite: ⁊ nolite timere. Leuantes aūt oculos suos neminem viderūt: nisi solū Jesuz.

Et descendentibus illis de monte: præcepit Iesus dicens. Nemini dixeritis visionē: donec filius hominis a mortuis resurgat. Credo in vnum deum. Offertorium. Gloria & diuitię in domo eius: & iustitia eius manet in seculum seculi. halleluia. Secreta.

Oblata q̄s domine munera: gloriosa vnigeniti tui trāsfiguratione sanctifica: nosq3 a pctōꝝ nostroꝝ maculis: splēdoris ipsius illustratione emunda: per eundem. Præfatio. de trini. Communio. Viderunt omnes fines terrę salutare dei nostri hall'a. Postcomu.

Presta q̄s ops deus: vt sacrosancta trāsfigurationis misteria, quę solēni celebramus officio: purificatę mentis intelligentia consequamur: Per dominuz.

Scti sixti felicissimi & aga. mar. Oro.

Deus qui nos cōcedis scōrū martyrū tuorū Sixti Felicissimi & agapiti natalitia colere: da nobis in ęterna beatitudine de eoꝝ societate gaudere: per.

Munera tibi dn̄e nostrę deuotionis offerimus. Secre. q̄ & pro tuorū tibi grata sint honore sanctoꝝ: & nobis salutaria te miserante reddantur: per. Postcō.

Presta nobis dn̄e q̄s: intercedentibus sanctis tuis: Sixto: Felicissimo & agapito: vt quę ore contingimus: pura mente capiamus: Per dominum nostrum.

Scti Donati epi & mar. Oro. di. 7.

Deus tuoꝝ gloria sacerdotū p̄sta q̄s: vt sci martyris tui & epi donati: cuius festa gerimus: sentiamus auxilium: per. Secre.

Presta q̄s dn̄e: vt scti martyris tui & epi Donati p̄cibus: quē, ad laudē nois tui dicatis muneribus honoramus: pię nobis deuotionis fructus accrescat: Per dominum nostrū. Postcommu.

Omps & misericors deus: q nos sacroꝝ tuoꝝ & participes efficis & ministros: p̄sta q̄s: vt intercedente beato Donato martyre tuo atq3 pontifice: eiusdē proficiamus: & fidei cōsortio: & digno seruitio: Per dominum nostruz.

Sanctorum martyrum Ciriaci Largi & Smaragdi. Oratio. di. 8.

Deus qui nos annua beatorum martyruz tuoꝝ Ciriaci, Largi, & Smaragdi, ac socioꝝ eorūdē solēnitate letificas: concede p̄pitius: vt quoꝝ natalitia colimus: virtutē quoq3 passionis imitemur: Per dominum. Secreta.

Accepta sit in cōspectu tuo dn̄e nr̄a deuotio: & eorū nobis fiat supplicatione salutaris: p quorum solennitate defertur: per dominum nostruz. Postcommu.

Refecti participatione muneris sacri: q̄s dn̄e deus noster: vt cuius exequimur cultum: sentiamus effectum: Per dominum nostrum Iesum Christum.

vi. 9. ¶ In vigil. sci laurētij mar. Offi.

Dispsit, dedit pauperibus: iustitia eius manet in sclm sclí: cornu eius exaltabit in gloria. ℣. Beatus vir q timet dñm: in mādatis eius volet nimis. Glia. Glia in excel. Oro.

Adesto domine supplicationibus nostris: ⁊ intercessione beati Laurētij martyris tui: ꝑpetuam nobis misericordiam benignus impende: Per dominum nostrū. Lectio libri sapientie.

Confitebor tibi dñe rex: ⁊ collaudabo te deum saluatorē meū. Confitebor nomini tuo, qm̄ adiutor ⁊ protector factus es mihi: ⁊ liberasti corpus meum a perditione. A laqueo lingue inique: ⁊ a labijs operantium mēdaciū. Et in conspectu astantiū factus es mihi adiutor: ⁊ liberasti me ſm multitudinem misericordie nois tui. A rugientibus, ꝑparatis ad escā: de manibus q̄rentiū aiam meā: ⁊ de portis tribulationū q̄ circūdederūt me. A pressura flamme que circūdedit me: ⁊ in medio ignis nō sum estuatus. De altitudine vētris inferi: ⁊ a lingua coinquinata ⁊ a verbo mēdacij. A rege iniquo, ⁊ a lingua iniusta. Laudabit vsq; ad mortē aia mea dñm: qm̄ eruis sustinentes te: ⁊ liberas eos de manu angustie: domine deus noster. ℟. Dispersit dedit pauperibus: iustitia eius manet in seculum seculi. ℣. Potens in terra erit semen eius: generatio rectoꝝ benedicetur. Alla. ℣. Beatus vir qui timet dñm: in mandatis eius cupit nimis. Euangelium. Si quis vult post me venire ab. Offertorium.

Oratio mea munda est: ⁊ ideo peto vt detur locus voci mee in celo: quia ibi est iudex meus: ⁊ conscius meus: in excelso: ascendat ad dominū deprecatio mea. Secreta.

Hostias dñe quas tibi offerimus propitius suscipe: ⁊ intercedente btō Laurentio martyre tuo: vincula peccatoꝝ nostrorum absolue: Per. Communio.

Qui vult venire post me: abneget semetipsum: ⁊ tollat crucem suā, ⁊ sequatur me. Postcōmunio.

Da q̄s dñe deus nr̄: vt sicut btī Laurentij martyris tui cōmemoratione, temporali gratulamur officio, ita perpetuo letemur aspectu: Per dominum no.

¶ Offi. huius vigil. q̄ venit in die occ. btī dñici d3 celebrari sicut festo simplici cū Glia in exc. ⁊ Oro. declaratū in caplo mediolanensi 1505. In die. Offi.

Confessio ⁊ pulchritudo in conspectu eius: sanctitas ⁊ magnificentia i sanctificatione eius. ℣. Cantate domino canticum nouū: cantate domino omnis terra. Glia. Gloria in. Oro.

Da nobis q̃s om̃ps deus: vitiorũ nr̃oꝝ flãmas extinguere: qui btõ laurẽtio tribuisti tormẽtorũ suoꝝ icẽdia supare: p. Ad corin.

Fratres. Qui parce seminat parce ⁊ metet. Et q seminat in benedictionibus: de bñdictionibus ⁊ metet. Unusq̃sq; put destinauit in corde suo: nõ ex tristitia: aut ex necessitate. Hilarẽ eniz datorẽ: diligit deus. Potens est aũt deus oẽz gratiaz abũdare facere in vobis: vt in omnibus semper oẽm sufficientiam habentes: abundetis in omne opus bonum: sicut scriptuz est. Dispersit, dedit pauperibꝰ: iustitia eiꝰ manet i scl'm seculi. Qui aũt administrat semẽ seminanti: ⁊ panez ad manducandũ prestabit. Et multiplicabit semen vestrum: ⁊ augebit incrementa frugum, iustitię vestrę. R. Probasti domine cor meũ, ⁊ visitasti nocte. V. Igne me examinasti: ⁊ nõ est inuenta in me iniquitas. Halleluia. V. Leuita laurentius: bonum opus operatus est: qui per signuz crucis, cęcos illuminauit. Euangeliũ. Nisi gra. In cõi vnius mart. Offerto. Confessio ⁊ pulchritudo in conspectu eius: sanctitas, ⁊ magnificẽtia, in sanctificatione eius. Secre.

Accipe quęsumus dñe munera dignanter oblata: ⁊ beati Laurentij suffragantibus meritis: ad nostrę salutis auxiliũ prouenire concede: Per. Communio.

Qui mihi ministrat me sequatur: ⁊ vbi ego sũ, illic ⁊ mĩster meꝰ erit. Sacro mũere satia. Postcõ.

Sti supplices te dñe õpcamur: vt qd̃ debitę fuitutis celebramus offõ: intercedẽte btõ laurẽtio martyre tuo: saluatiõis tuę sentiamus augmẽtũ: p. Sci Tyburt. m. Oro. die 2.

Beati Tyburtij nos domine foueant continuata p̃sidia: q꞉ non dẽsinis ꝑpitius intuęri: quos talibus auxilijs cõcesseris adiuuari: per. Sec.

Adesto dñe precibꝰ ppl'i tui: adesto muneribꝰ: vt q̃ sacris sũt oblata mysterijs, tuoꝝ placeat intercessione sanctoꝝ: p. Postcõ.

Sumpsimus dñe pignus redẽptionis ęternę: sit nobis q̃s interueniente btõ Tyburtio martyre tuo: vitę p̃ntis auxiliũ pariter ⁊ futurę: per. Sci Hyppoliti sociorũq; eiꝰ. Officiũ. 13. d.

Iusti epulẽt ⁊ exultẽt i ꝯspectu dĩ: ⁊ delectẽtur i letitia. V. Exurgat deꝰ ⁊ dissipent inimici eius: ⁊ fugiãt q oderũt eũ a facie eius. Glia. Gloria in ex. Oro.

Da q̃s om̃ps deꝰ: vt bti Hyppolyti martyris tui sociorũq; eius venerãda solẽnitas: ⁊ deuotionẽ nobis augeat ⁊ salutẽ: p. Epla. Sci p fidẽ vicerũt. In cõi mart. R. Iustoꝝ aię i manu dei sũt: ⁊ nõ tãget illos tormentuz malitię. V.

Uisi sunt oculis insipientium mori: illi autem sunt in pace. Hallelu. ℣. Sancti tui dñe benedicēt te: gloriā regni tui dicent. Euangelium. Attendite a fermēto. Offertorium. Anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venantiū: laqueus cōtritus est: & nos liberati sumus. Sec.

Respice dñe munera populi tui: sanctorum festiuitate voti ua: & tue testificatio veritatis, nobis proficiat ad salutē: p. Cōmu. Dico aūt vobis amicis meis: ne terreamini ab his qui vos persequuntur. Post communio.

Sacrorū tuorū dñe cōio sumpta nos saluet: & in tue veritatis luce confirmet: Per domi.

¶ Jn vigilia assumptionis beate marie virginis. Officium.

Salue sancta parens enixa puerpera regē qui celū terrāq regit in secula seculorū. ℣. Post partū virgo inuiolata pmansisti: dei genitrix intercede pro nobis. Gloria. Oro.

Deus qui virginalē aulā btē marie in qua habitares eligere dignatus es: da q̄s: vt sua nos defensione munitos: iocundos faciat sue itéresse festiuitati. Qui vi.

Lectio libri sapientie.

Ab initio & ante secula creata sum: & vsq ad futurum seculum non desinā: & in habitatione scā, coram ipso ministraui. Et sic in sion firmata sum: & in ciuitate sanctificata silr requieui: & in hierusalem potestas mea. Et radicaui in populo honorificato: & in partes dei mei hereditas illius. Et in plenitudine sanctorū detētio mea. ℟. Bñdicta & venerabilis es virgo maria: q̄ sine tactu pudoris inuenta es mater saluatoris. ℣. Uirgo dei genitrix, quem totus non capit orbis: Jn tua se clausit viscera fact⁹ homo. Si offic. fuerit. Halleluia. ℣. Uirga iesse floruit: virgo deum & hominez genuit: pacez deus reddidit, in se reconcilians ima summis. Secundum lucam.

In illo tempore: Loquente Jesu ad turbas: extollens vocē quedā mulier de turba, dixit illi. Beatus vēter qui te portauit: & vbera que suxisti. At ille dixit. Quinimmo: beati qui audiūt verbuz dei: & custodiunt illud. Offer.

Beata es virgo maria, que dñm portasti creatorem mūdi: genuisti eum qui te fecit: & in eternum permanes virgo. Secreta.

Munera nostra domie apud clementiā tuā dei genitricis cōmēdet oro: quaz idcirco de presenti seculo transtulisti: vt pro peccatis nostris apud te fiducialiter itercedat: per eundem do. Prefatio. Et te i veneratione. Communio.

Beata viscera marie virginis: que portauerunt eterni patris filium. Postcommunio.

Concede

Concede misericors deꝰ fragilitati nře psidiū: vt q scté dei genitricis requié celebramus: intercessiōis eiꝰ auxilio: a nřis iniquitatibꝰ resurgamꝰ: Per eun.

¶ Eodē die sči Eusebij cōfes. Oro.

Deus qui nos beati Eusebij confessoris tui annua solennitate letificas: cōcede propitius: vt cuius natalitia colimus: per eiꝰ ad te exempla gradiamur. Per dominum nostrum. Secreta.

Laudis tue dñe hostias imolamus: in tuorum cōmemoratione sanctorum: quibus nos ⁊ presentibus exui malis confidimꝰ ⁊ futuris: Per dñm. Postcom.

Refecti cibo potuq; celesti deꝰ noster, te supplices exoramus: vt in cuius hec cōmemoratione percepimus: eius muniamur ⁊ pcibus: Per dominum.

¶ In assumptione beate Marie virg. Finita tertia, prior cum cappa serica ⁊ diaconꝰ cū reliquis: subdiacono cum libello processionali sericis induti: pcedentibus acolitis in albis, in chorū veniunt: ⁊ si dñica fuerit: aqua more solito aspergat. Dum aq̄ aspergitur: qui delaturus est crucē, eam a sacrista paratā accipiat. Finita aspersione aque vel si aq̄ aspergenda non fuerit: postq; in chorum venerint: accepta cruce a crucifero ⁊ cantoribus incipientibus. Re. Felix ⁊ cetera: egrediatur pcessio. Finita processione: prior et ministri in sacristiam vadāt: ⁊ deposita cappa sericea assumptaq; casula, ⁊ missa inchoata, procedant more solito ad altare.

¶ In assumptione beate Marie virginis. Officium. di. 15



Audeamꝰ omnes in domino: diē festū celebrantes sub honore marie virginis: de cuius assumptione gaudent angeli, ⁊ collaudāt filiū dei. Ps. Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. Gloria. Gloria in excelsis. Oro.

Veneranda nobis dñe huius diei festiuitas opem cōferat salutarem: in qua sancta dei genitrix mortē subijt tēporalem: nec tamen mortis nexibus deprimi potuit: que filium tuū dñm nostrum de se genuit incarnatū. Qui tecū viuit. Lectio libri sapientie. c. 24.

In oibus requié quesiui: ⁊ in hereditate dñi morabor: tūc pcepit ⁊ dixit mihi creator oium: ⁊ qui creauit me, requieuit in tabernaculo meo: ⁊ dixit mihi: In Jacob inhabita, ⁊ in israel here-

ditare:7 in electis meis mitte radices. Et sic in sion firmata sum, 7 in ciuitate sanctificata, silr rege ui:7 in hierlm potestas mea. Et radicaui in populo honorificato: 7 in partes dei mei hereditas illius:7 in plenitudine sctorum detentio mea. Quasi cedrus exaltata sum in libano: 7 qsi cypressus in mõte siõ. Quasi palma exaltata sum in cades:7 qsi plãtatio rose i hiericho. Quasi oliua speciosa in cãpis:7 qsi platanus exaltata sum iuxta aquas. In plateis sicut cinnamomũ 7 balsamum aromatizans:odorẽ dedi. Quasi myrrha electa:dedi suauitatẽ odoris. R. Propter veritatẽ 7 mansuetudinem 7 iustitiã:7 deducet te mirabiliter dextera tua. V. Audi filia, 7 vide, 7 inclina aurẽ tuam:qr cõcupiuit rex speciem tuam. Alleluia. V. Hodie maria virgo celos ascendit:gaudete qr cum Christo regnat in eternũ. Sequentia. Salue mater. Secundum Lucam.

cã. x. In illo tpe: Intrauit Jesus in quoddam castellũ:7 mulier quedã Martha noie, excepit illũ in domũ suã. Et huic erat soror noie Maria:que ẽt sedens secus pedes dñi, audiebat verbum illius. Martha autez satagebat, circa frequẽs ministerium. Que stetit:7 ait. Dñe, non est tibi cure: qp soror mea, reliquit me solaz ministrare? Dic ergo illi:vt me adiuuet. Et respõdens:dixit illi dñs. Martha, Martha, solicita es:7 turbaris erga plurima. Porro, vnuz est necessariũ. Maria optimam partẽ elegit:que non auferetur ab ea. Credo. Offertoriũ.

Felix nãq3 es sacra virgo Maria:7 oi laude dignissima:qr ex te ortus est sol iustitie chrs deus noster.

Subueniat dñe plebi tue dei genitricis oratio: quã 7 si pro cõditione carnis migrasse cognoscimus:in celesti gloria apud te pro nobis orare sentiamus. Per eun. Secreta. Prefatio. Et te in assump. Et dicatur quotidie in missa per octauas. Communio.

Beata viscera marie virginis:q portauerunt eterni patris filiuz.

Mense celestis participes effecti imploramus clementiam tuam dñe deus noster:vt qui festa dei genitricis colimus:a cunctis malis imminentibus:eius intercessionibus liberemur. Per eũdẽ. Per octauas 7 in octauis assumptionis beate virginis omnia fiant sicut in festo: excepta sequentia 7 Credo.

¶ In octaua sancti Laurentij martyris. Officium.

Probasti domine cor meum 7 visitasti nocte: igne me examinasti, 7 non est inuenta i me iniqtas. V. Exaudi dñe iustitiã meã:intende deprecationez

18 meā. Glīa. Cetera sic̄ i festo ipsi⁹.
¶ Sancti Agapiti marty. Orō.

LEtet̄ ecclesia tua deus: bti Agapiti martyris tui ɔfisa suffragijs: atq eius precibus gloriosis: ꝛ deuota permaneat: ꝛ secura cō sistat. Per dominum. Secreta.

SUscipe dn̄e munera que in eius tibi solennitate deferimus: cui⁹ nos confidimus patrocinio liberari. Per. Postcom.

SAtiasti dn̄e familiam tuam muneribus sacris: ei⁹ q̄s semper interuētione nos réfoue: cui⁹ solennia celebramus. Per dn̄m.

¶ Sancti Bernardi abba. Offīn.



Os iusti meditabit̄ sapientiā: ꝛ lingua ei⁹ loquet̄ iudiciū: lex dei eius in corde ipsi⁹. ℣. Noli emulari in malignantib⁹ neq zelaueris facientes iniqtaté. Glīa. Gloria in excel.

INtercessio nos q̄s dn̄e Orō. bti Bernardi abbatis commendet: vt qd̄ nr̄is meritis nō valemus: ei⁹ patrocinio assequamur. P.

Epl̄a. Dilect⁹ deo. In cōi cōfes.

℟. Dn̄e puenisti eū in bn̄dictionib⁹ dulcedinis: posuisti in capite ei⁹ coronā de lapide p̄tioso. ℣. Uitā petijt a te: ꝛ tribuisti ei longitudinē dierū in scl'm seculi. Alla. Alla.

℣. Os iusti meditabit̄ sapientiā: ꝛ lingua eius loquetur iudicium.

Euange. Nemo accendit. Offer.

DEsideriū aie eius tribuisti ei dn̄e ꝛ volūtate labiorū ei⁹ nō fraudasti eum: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. Secre.

SAcris altarib⁹ dn̄e hostias suppositas scūs Bernard⁹ abbas: q̄s in salutem nobis prouenire deposcat. Per. Commūio.

Amen dico vobis, q vos qui reliquistis omnia, ꝛ secuti estis me: centuplum accipietis: ꝛ vitā eternam possidebitis. Postcōio.

PRotegat nos dn̄e cum tui perceptione sacramēti beatus Bernard⁹ abbas pro nobis intercedēdo: vt ꝛ ɔuer satiōis ei⁹ expiamur insignia: ꝛ intercessiōis ipsi⁹ percipiamus suffragia. per.

¶ Sci Timothei ꝛ Simpho. m. 22.d

AUxilium tuum nobis dn̄e q̄s placat⁹ impēde: Orō. ꝛ intercedētibus btis martyrib⁹ tuis Timotheo atq Simphoriano: dexteram super nos tue propitiationis extēde. Per. Secreta.

ACcepta tibi sit dn̄e sacrate plebis oblatio, pro tuorum honore sanctorū: quorū se meritis percepisse de tribulatione cognoscit auxilium. Per. Postcom.

DIuini muneris largitate satiati: quesumus domine deus noster: vt intercedentibus beatis martyribus tuis Timotheo ꝛ Simphoriano: eius semp participatione viuamus. Per.

di.24 ¶ Sci bartholomei apli. Offm.



Mihi autem nimis honorati sunt amici tui de⁹: nimis confortatus est principatus eorum. ℣. Domine probasti me, ⁊ cognouisti me: tu cognouisti sessionē meam: ⁊ resurrectionem meam. Gloria. Gloria in excelsis. Oro.

Omps sempiterne deus: qui huius diei venerādam sanctāqꝫ letitiā i bti apli tui Bartholomei festiuitate tribuisti: da ecclesię tuę q̄s: ⁊ amare qđ credidit: ⁊ p̄dicare quod docuit: Per dominum. Epistola. Jam nō estis. In cōi apostolorum. ℟. In oēm terram exiuit sonus eoruꝫ: ⁊ in fines orbis terrę v̄ba eoꝝ. ℣. Celi enarrant gloriā dei: ⁊ opa manuuꝫ ei⁹ annunciat firmamētū. Alla. ℣. Nimis honorati sunt amici tui deus: nimis ꝯfortatus est principatus eoꝝ. Euange. Hoc est preceptum. Credo. Offertorium. Constitues eos principes super omnem terrā: memores erūt nominis tui domine in omni progenie ⁊ generatione. Secre.

Beati apli tui Bartholomei dn̄e solēnia recēsentes: q̄s: vt eius auxilio tua bn̄ficia capiamus: pro quo tibi hostias laudis offerim⁹: Per. Prefatio. Te dn̄e. Cōio. Vos qui secuti estis me: sedebitis super sedes: iudicantes duodecim tribus israel. Postcommunio.

Sumpsimus dn̄e pignus salutis ęternę, celebrantes bti apli tui Bartholomei votiua solennia, vt ꝑpetua merita venerantes: ad vitā nutriamur ęternā. P.

¶ In festo bti Ludouici regis ⁊ confess. Officium. 25.o



Os iusti meditabitur sapientiā: ⁊ lingua eius loquet̄ iudiciū: lex dei eius in corde ipsius. ℣. Noli ęmulari i malignātibus: neque zelaueris facientes iniquitatem. Gloria. Gloria in excelsis. Oratio.

Deus qui beatū Ludouicuꝫ confessorem tuuꝫ de terreno ac tēporali regno ad cęlestis ⁊ ęterni regni gloriam transtulisti: eius quęsumus meritis ⁊ intercessione regis regum Jesu Christi filij tui nos coheredes efficias: ⁊ eiusdem regni tribuas esse consortes: Per eundem dn̄m. Epistola. de confessoribus. Justum deduxit dn̄s. ℟. Dn̄e p̄uenisti eum in benedictionib⁹ dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide ꝑtioso. ℣. Vitaꝫ petijt a te: ⁊ tribuisti ei lōgitudinē dierū in seculum seculi. Alla. ℣. Iste sanctus digne in memoriā vertit hoīuꝫ: q ad gaudiū transijt angeloꝝ. Euange. Hō qdaꝫ nobilis. Offertorium.

Desiderium animę eius tribuisti ei domine: ⁊ voluntate labiorum eius nõ fraudasti eũ: posuisti in capite eius coronã de lapide ꝑtioso. Munera quęsumus Secret. domine oblata sanctifica: ⁊ intercessione beati Ludouici con
25.d. fessoris tui: nobis regni cęlestis ꝑparent mansionez: Per. Cõmu. Fidelis seruus ⁊ prudens: quem cõstituit dominus super familiam suam: vt det illis in tempore tritici mensuram. Postcommunio. Concede quęsumus oṗs deꝰ: vt quos culpę miseria fecit hic exules: beati Ludouici regis ⁊ confessoris tui intercessio gloriosa regni cęlestis faciat esse coheredes: Per dominum nostrum Je.

¶ Scti Ruffi martyris. Officiũ.



In ṽtute tua domine lętabitur iustus: ⁊ super salutare tuum exultabit vehementer: desideriuz animę eius tribuisti ei. ℣. Quoniam pręuenisti eũ in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide prętioso. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui. Oratio. Adesto domine supplicationibus nostris: vt qui ex iniquitate nostra reos nos esse cognoscimus: beati ruffi martyris tui intercessione liberemur: Per dñm. Epistola. De vno martyre. Beatus vir qui inueñ. ℟. Beatus vir qui timet dñm: in mandatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit semen eius: generatio rectoꝝ benedicetur. Halleluia. ℣. Posuisti domine super caput eis coronam de lapide prętioso. Euange. Nolite arbitrari. Offertorium. In virtute tua dñe lętabiẗ iustꝰ: ⁊ sup salutare tuũ exultabit vehemẽter: desideriũ aię eiꝰ tribuisti ei. Muneribus nostris Secre. quęsumus domine ꝑcibusq́ susceptis: vt intercedẽte btõ ruffo martyre tuo: ⁊ cęlestibus nos mũda mysteriis: ⁊ clementer exaudi: Per dominũ nostrum. Commu. Magna est gloria eius in salutari tuo: gloriam ⁊ magnum decorem impones super eũ dñe. Postcom. Quęsumus oṗs deus: vt qui cęlestia alimẽta ꝑcepimus: intercedente beato ruffo martyre tuo: per hęc contra omnia aduersa muniamur: Per dominuz no.

¶ Scti augustini epi ⁊ ɔfes. Offo. 28.d.



In medio ecclesię apuit os eius ⁊ impleuit eũ dñs spiritu sapientię ⁊ intellectus: stola glorie induit eum. ℣. Jocunditatẽ ⁊ exultationez thesaurizauit super euz. Gloria patri ⁊ filio. Glia in excelsis. Oro. Adesto supplicationibus nostris oṗs deꝰ: ⁊ qbus fiduciã

sperandę pietatis indulgēs: inter
cedente beato Augustino confesso
re tuo atq; pontifice: consuetę mi-
sericordię tribue benign⁹ effectū:
Per do. Lectio libri sapientię.
c.50. Ecce sacerdos magnus qui
in vita sua suffulsit domū: ⁊
in diebus suis corroborauit tem-
plum. In diebus ipsius emanaue
runt putei aquarū: ⁊ quasi mare
adimpleti sunt supra modū. Qui
curauit gentem suam: ⁊ liberauit
eam a perditione. Qui preualuit
amplificare ciuitatē: qui adeptus
est gloriam in conuersatione gen-
tis. Quasi stella matutina in me-
dio nebulę: ⁊ quasi luna plena i die
bus suis lucet: ⁊ quasi sol refulgēs:
sic iste effulsit in tēplo dei. Quasi
arcus refulgēs inter nebulas glo
rię: ⁊ quasi flos rosarum in diebus
vernis. Quasi lilia quę sunt in trā
situ aq̄: ⁊ quasi thus redolēs in die
bus ęstatis. Quasi ignis effulgens:
⁊ thus ardens in igne. Quasi vas
auri solidum: ornatū omni lapide
p̄tioso. Quasi oliua pullulans: ⁊
cypressus in altitudinem se tollēs.
In accipiendo ipsum stolam glo
rię: ⁊ vestiri eum cōsumatione vir
tutis: in ascensu altaris sancti: glo
riā dedit sanctitatis amictū. R̄.
Os iusti meditabitur sapientiā:
⁊ lingua eius loquetur iudicium.
V̄. Lex dei eius in corde ipsius: ⁊
non supplantabunt̄ egressus eius.
Halleluia. V̄. Justus germina-
bit sicut lilium: ⁊ florebit in ęternū
ante dn̄m. Sequen. De profun-
dis. Euang. Uos estis sal terrę ⁊
Credo. Off. Ueritas mea ⁊ mi-
sericordia mea cum ipso ⁊ in noīe
meo exaltabit̄ cornu eius. Secre.
Sancti ɔfessoris tui atq; pon
tificis Augustini nobis dn̄e
pia nō desit orō: quę ⁊ munera no
stra conciliet: ⁊ tuam nobis indul
gentiam semper obtineat: Per
dominum. Com. Fidelis seruus
⁊ prudens: quem constituit dn̄s su
per familiam suam: vt det illis in
tēpore tritici mēsurā. Postcom.
Ut nobis dn̄e tua sacrificia
dēt salutē: btūs Augustinus
ɔfessor tuus ⁊ pontifex: q̄s p̄cator
accedat: Per. ¶ In decollatio- 29.Au
ne beati Joan. Bapt. Officium.



Iustus vt palma
florebit: sicut ce
drus libani multipli-
cabit̄, plātatus in do-
mo dn̄i, in atrijs do-
mus dei nr̄i. V̄. Bo-
num est confiteri do-
mino: ⁊ psallere noī tuo altissime.
Gloria. Gloria in excelsis. Orō.
Sancti Joānis Baptiste: ⁊
martyris tui dn̄e q̄s venerā-
da festiuitas: salutaris auxilij no-
bis prestet effectum: Per dn̄m.
Epistola. Expectatio iu. In cō-
muni martyrū. R̄. Posuisti dn̄e
sup caput ei⁹ coronam de lapide
p̄tioso. V̄. Desideriū aīe eius tri-

buisti ei: et voluntate labiorum eius non fraudasti eum. Halleluia. ℣. Misso Herodes spiculatore: pcepit amputari caput Joãnis Baptiste in carcere. Scdm Marcu.

In illo tpe. Misit Herodes ac tenuit Joannem: et vinxit eum in carcere: pp Herodiadem vxorem Philippi fratris sui, quia duxerat eam. Dicebat enim Joãnes Herodi. Nõ licet tibi habere vxorem fratris tui. Herodias aũt insidiabat illi: et volebat occidere eũ, nec poterat. Herodes eni metuebat Joãnem: sciens eũ virũ iustũ, et sanctũ: et custodiebat eum. Et audito eo, multa faciebat: et libenter eum audiebat. Et cum dies opportunus accidisset: Herodes natalis sui cenã fecit principibus et tribunis: et primis galilee. Cũq introisset filia ipsius Herodiadis, et saltasset: et placuisset Herodi, simulq discumbẽtibus: rex ait puelle. Pete a me quod vis: et dabo tibi. Et iurauit illi: quia qcquid petieris dabo tibi: licet dimidium regni mei. Que cũ exisset: dixit matri sue. Quid petam? At illa dixit. Caput Joãnis baptiste. Cũq introisset statim cum festinatione ad regem: petiuit dicens. Volo, vt ptinus des mihi i disco caput Joãnis baptiste. Et ɔtristatus est rex. Propter iusiurandum: et propter simul discumbentes noluit eã contristari: sed misso spiculatore: precepit afferri caput eius in disco. Et decollauit eum in carcere: et attulit caput eius in disco: et dedit illud puelle. Et puella dedit matri sue. Quo audito discipuli eius, venerunt et tulerunt corpus eius: et posuerunt illud in monumento. Offerto. Desiderium anime eius tribuisti ei domine: et voluntate labiorum eius non fraudasti eum: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. Secreta.

Munera tibi dñe pro sancti martyris tui Joannis baptiste passione deferimus: qui dũ finitur in terris: factus est in celesti sede perpetuus: q̃s vt eius obtentu: nobis proficiant ad salutẽ. Per dñm. Com. Magna est gl'ia ei⁹ in salutari tuo: gl'iã et magnũ decorẽ impones super eum dñe. Postcõ.

Conferat nobis dñe sci Joãnis baptiste vtraq solennitas: vt et magnifica sacra q̃ sumpsimus significata veneremur: et i nobis poti⁹ edita gaudeam⁹: Per.

¶ Eodem die scẽ Sabine m. Oro. 29. d.

Deus q inter cetera potẽtie tue miracula etiam in sexu fragili victoriã martyrũ contulisti: cõcede ppitius: vt cuius natalitia colimus: p eius ad te exempla gradiamur. Per. Secreta.

Hostias tibi dñe btẽ Sabine martyris tue dicatas meritis benign⁹ assume: et ad ppetuũ nob tribue puenire subsidiũ: p. Postcõ.

Diuini muneris largitate satiati: quesumus domine de⁹ noster: vt intercedente beata Sabina martyre tua: in ei⁹ semp par ticipatione viuamus: Per domi-

d.30. ¶ S. m. felicis ꝛ adaucti. Oratio.

Maiestatez tuā dn̄e supplices deprecamur: vt sicut nos iugiter sanctoꝝ tuorum commemoratiōe letificas: ita semper supplicatione defendas: Per. Secreta.

Hostias dn̄e tuę plebis intende: ꝛ quas in honore sanctorum tuoꝝ deuota mente celebrat: proficere sibi sentiat ad salutē: per dominum nostruz. Postcommunio.

Repleti dn̄e munerib⁹ sacris q̄s: vt intercedentibus sanctis tuis: in gratiaꝝ semper actione maneamus: Per dominuz no.

SEPTEM. FESTA.

d.1. ¶ Sancti Egidij abba. Oratio.

Intercessio nos q̄s dn̄e beati Egidij abbatis commendet vt quod nostris meritis non valemus: eius patrocinio assequamur: Per dominum nostrū. Secreta.

Sacris altaribus dn̄e hostias suppositas sanctus Egidius abbas quesumus in salutez nobis prouenire deposcat: p. Postcom.

Protegat nos dn̄e cū tui perceptione sacramenti beatus Egidius abbas pro nobis intercedendo: vt ꝛ cōuersationis eius experiamur insignia: ꝛ itercessionis ipsius percipiamus suffragia: per.

¶ Sancti Marcelli mart. Oratio.

Presta q̄s op̄s deus: vt qui b̄ti marcelli martyris tui natalitia colimus: itercessione ei⁹, in tui nois amore roboremur: p. Secreta.

Oblatis q̄s dn̄e placare muneribus: ꝛ intercedēte beato Marcello martyre tuo: a cunctis nos defende piculis: p. Postcom.

Sit nobis dn̄e reparatio mētis ꝛ corpis cęleste mysteriū: vt cuius exequimur actionem: sentiamus effectum: Per dominuz.

¶ In natiuitate beatę marię virginis. Officium. 8.d.



Gaudeamus oēs in domino: diez festum celebrantes, sub honore marię virginis de cuius natiuitate gaudēt angeli: ꝛ collaudant filium dei. ℣. Eructauit cor meum verbum bonuz: dico ego opera regi. Gloria.

Gloria in excelsis deo. Oratio.

Supplicationē seruorū tuoꝝ de⁹ miserator exaudi: vt qui in natiuitate dei genitricis ꝛ virginis congregamur: eius intercessionibus: a te de instantibus periculis eruamur: p eū. Lectio libri sapientie. 24

Ego quasi vitis fructificaui suauitatē odoris: ꝛ flores mei fructus honoris ꝛ honestatis. Ego mater pulchrę dilectionis, ꝛ timo

ris, ꝛ agnitionis: ꝛ sanctę spei. In
me omnis gratia vitę ꝛ veritatis:
in me oīs spes vitę ꝛ virtutis. Trā
site ad me omnes qui cōcupiscitis
me: ꝛ a generationib⁹ meis adim-
plemini. Spiritus enim meus su-
per mel dulcis: ꝛ hęreditas mea
super mel ꝛ fauū. Memoria mea:
in generatione seculorū. Qui edūt
me adhuc esuriēt: ꝛ qui bibunt me
adhuc sitient. Qui audit me non
confundetur: ꝛ qui operant̄ in me
non peccabūt. Qui elucidant me:
vitam ęternā habebunt. ℟. Pro-
pter veritatem, ꝛ mansuetudinem,
ꝛ iustitiam: ꝛ deducet te mirabili-
ter dextera tua. ℣. Audi filia, ꝛ vi-
de: ꝛ inclina aurem tuam: quia cō-
cupiuit rex speciem tuam. Allē'a.
Natiuitas gloriosę virginis ma
rię ex semine abrahę: orta de tribu
iuda: clara ex stirpe dauid. Seqū.
Natiuitas marię. Scdm matthę.
Liber generationis iesu chri
sti filij dauid, filij abraham.
Abraham genuit, isaac. Isaac autē
genuit iacob. Jacob autem genuit
iudam ꝛ fratres eius. Judas autē:
genuit phares ꝛ zarā de thamar.
Phares aūt: genuit esron. Esron
aūt: genuit arā. Aram autem: ge-
nuit aminadab. Aminadab autē:
genuit naason. Naason autem: ge
nuit salmon. Salmon autem: ge-
nuit booz de raab. Booz autē: ge
nuit obeth ex ruth. Obeth autē: ge
nuit iesse. Jesse autē: genuit dauid
regē. Dauid aūt rex: genuit salo-
monē: ex ea quę fuit vrię. Salomō
aūt: genuit roboā. Roboā aūt: ge-
nuit abiam. Abias aūt: genuit asa.
Asa autem: genuit iosaphat. Jo-
saphat aūt: genuit iorā. Joram au-
tem: genuit oziā. Ozias aūt: genuit
ioathan. Joathan autem: genuit
achaz. Achaz aūt: genuit ezechiā.
Ezechias autem: genuit manassen.
Manasses autem: genuit amon.
Amon autem: genuit iosiam. Jo-
sias autē genuit iechoniā ꝛ fratres
ei⁹: in trāsmigratione babylonis.
Et post transmigrationē babylo-
nis: iechonias genuit salathiel. Sa
lathiel autē: genuit zorobabel. Zo-
robabel autē: genuit abiud. Abiud
aūt: genuit eliachim. Eliachim aūt
genuit azor. Azor autem: genuit sa-
doch. Sadoch aūt: genuit achim.
Achim autem: genuit eliud. Eliud
autem: genuit eleazar. Eleazar au
tē: genuit mathan. Mathan aūt:
genuit iacob. Jacob autem: genuit
ioseph virum marię. De qua na-
tus est iesus, qui vocatur christus.
Credo in vnum deum patrem.
Per octauas dicitur hoc euāge.
Sequētia sci euangelij sm lucā. xi.
In illo tēpore. Loquente Je ca.
su ad turbas: extollens vocē
quędam mulier de turba dixit illi.
Beatus venter qui te portauit, ꝛ
vbera, q̄ suxisti: At ille dixit. Quini
mo, beati qui audiunt verbum dei
ꝛ custodiunt illud. Offertorium.

Felix nãq3 es sacra vgo Maria: τ oĩ laude dignissima: q2 ex te ort⁹ est sol iustitię: Chr̃s de⁹ nr̃. Secre.

Unigeniti tui domine nobis succurrat humanitas: vt q natus de virginę, matris integritatem non minuit, sed sacrauit: in natiuitatis eius solennijs: a nostris nos piaculis exués: oblationem nostram sibi faciat acceptã: Qui. Prefat. Et te ĩ natiuitate. Commu. Beata viscera Marię virginis: quę portauerunt ęterni patris filium. Postcommu.

Sumpsimus domine celebritatis annuę votiua sacramẽta: presta quęsumus: vt temporalis nobis vitę remedia prębeant τ ęternę: Per dominum nostruz.

In octaua euangeliũ sicut in die.

9.d. ¶ Sci Gorgonij marty. Oratio.

Sanctus martyr tuus Gorgonius sua nos domine intercessione lętificet: τ pia faciat solennitate gaudere: Per dominuz nostrum Jesum Chr̃m. Secre.

Grata sit tibi domine nostrę seruitutis oblatio: pro qua sanctus Gorgonius martyr interueniat: Per dominum. Postcõ.

Familiã tuam quęsumus domine propitius intuere: τ intercedente beato Gorgonio martyre tuo: per hęc sancta quę sumpsimus, a cunctis eripe benignus aduersis: Per dominum nostrũ Jesum Christum filium tuum.

¶ Sanctorum Prothi τ Iacinthi marty. Oratio. 11.d

Beatorum martyrum tuorum Prothi τ Jacinti nos dñe foueat ptiosa confessio: τ pia iugiter intercessio tueatur: Per dñz. Secreta.

Pro sanctorũ tuorum Prothi τ Jacinthi cõmemoratione munera tibi dñe quę debemus exoluimus: presta quęsumus: vt remedium nobis perpetuę salutis operentur: Per. Postcõ.

Ut pcepta nos dñe tua sancta purificent: btõrum Prothi τ iacinthi q̃s iploret orõ. Per.

¶ In exaltatione scẽ crucis. 14.e



Nos autem gloriari oportet in cruce dñi nr̃i iesu chr̃i: ĩ quo est salus, vita, τ resurrectio nr̃a: per quem saluati τ liberati sumus. ℣. Deus misereatur nostri, τ benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos: τ misereatur nostri. Gloria patri τ filio τ spiritui sancto. Gloria in excelsis. Oratio.

Deus qui nos hodierna die exaltationis sanctę crucis annua solennitate lętificas: presta: vt cuius mysteriũ in terra cognouimus: eius redemptionis in cęlo pmia consequamur: Per dominum. Ad Philippenses. 2.ca

Fratres: Christus factus est

pro nobis obediens vsq3 ad mortē: mortē aūt crucis: Propter qđ, ꝛ deus exaltauit illum: ꝛ donauit illi nomen quod est super omne nomen: vt in nomine Jesu omne genu flectatur: celestium: terrestrium: ꝛ infernorum. Et omnis lingua confiteatur: quia dominus Jesus Christus: in gloria est dei patris. ℟. Christus factus est pro nobis obediens vsq3 ad mortem: mortem aūt crucis. ℣. Propter quod ꝛ Deus exaltauit illū: ꝛ dedit illi nomen, quod est super omne nomē. Halleluia. ℣. Dulce lignum: dulces clauos: dulcia ferens pondera: quę sola fuisti digna sustinere regem celorū ꝛ dominum. Secundum Joannem.

In illo tempore: Dixit Jesus turbis iudeorum. Nunc iudicium est mundi: nūc princeps huius mundi eijcietur foras. Et ego si exaltatus fuero a terra: omnia traham ad me ipsum. Hoc autem dicebat: significans qua morte esset moriturus. Respondit ei turba. Nos audiuimus ex lege: qꝛ Christus manet in ęternum. Et quomodo tu dicis oportet exaltari filium hominis? Quis est iste filius hominis? Dixit ergo eis Jesus. Adhuc modicum lumē in vobis est. Ambulate dum lucem habetis: vt non tenebrę vos comprehendant. Et qui ambulat in tenebris: nescit quo vadat. Dum lucem habetis credite in lucē: vt filij lucis sitis. Credo. Offerto.

Protege dn̄e plebē tuā per signū scē crucis ab oībus insidijs inimicoꝝ oīum: vt tibi gratam exhibeamus seruitutem: ꝛ acceptabile tibi fiat sacrificium nostrū. Secre.

Hec oblatio q̄s dn̄e ab omnibus nos purget offensis: quę in ara crucis immolata: etiam totius mundi tulit offensam: Per dominnm. Prefatio. Qui salutē humani. Commu. Per signum crucis: de inimicis nostris libera nos Deus noster. Postcommu.

Refecti cibo potuq3 celesti: quesumus omnipotēs de⁹: vt ab hostium defendas formidine: quos pretioso filij tui domini nostri Jesu Christi sanguine redemisti: Qui tecum viuit ꝛ regnat in vnitate. ¶ Sanctorum Cornelij ꝛ Cypriani martyrū. Oratio.

Infirmitatē nr̄am quę sumus dn̄e propitius respice: ꝛ mala omnia q̄ iuste meremur: sanctorū tuorū Cornelij ꝛ Cypriani intercessione auerte: Per. Secre. 14.D.

Plebis tuę dn̄e munera benignus intende: quę maiestati tuę pro sanctorum martyrū tuoꝝ Cornelij ꝛ Cypriani solennitatibus sunt dicata: Per. Postcom.

Quesumus dn̄e salutaribus repleti mysterijs: vt quorū solēnia celebramus: eoꝝ orationibus adiuuemur: Per dominum.

d.11. ¶ Sci Nicomedis marty. Oro.

Adesto domine populo tuo: vt beati Nicomedis martyris tui merita preclara suscipiens ad impetrandam misericordiam tuā: semper eius patrocinijs adiuuetur: Per dominum. Secreta.

Suscipe dñe munera propiti⁹ oblata: que maiestati tue beati Nicomedis martyris tui cōmendet oratio: Per. Postcom.

Purificent nos q̃s dñe sacramenta que sumpsimus: ⁊ intercedente beato Nicomede martyre tuo: a cunctis efficiant vitijs absolutos: Per dominuȝ nostrū.

d.16. ¶ Scē Eufemie vgi. ⁊ mar. offiñ.



Vultuȝ tuū deprecabunt oēs diuites plebis: adducentur regi virgines post eā: proxime eius adducentur tibi in letitia ⁊ exultatiōe. ℣. Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spi. Oratio.

Omnipotēs sempiterne de⁹: qui infirma mundi eligis, vt fortia queq; confundas: concede propitius: vt qui beate Eufemie virginis ⁊ martyris tue solennia colimus: eius apud te patrocinia sentiamus: Per. Epla. De virginibus. Confitebor. ℟. Specie tua ⁊ pulchritudine tua: intēde, pspere, pcede ⁊ regna. ℣. Propter veritatem ⁊ mansuetudinem ⁊ iustitiā: ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. Alla. ℣. Hec est virgo sapiens, quam dominus vigilantem inuenit. Euangelium. Simile est regnum celoruȝ de. Offerto. Offerentur regi virgines post eā: proxime eius offerentur tibi in letitia ⁊ exultatione: adducentur in templum regi domino. Secreta.

Hostias dñe quas tibi offerimus ppitius suscpe: ⁊ intercedente beata Eufemia martyre tua: vincula peccatorum nostrorū absolue: Per dñm. Communio.

Simile est regnū celoruȝ homini negociatori querenti bonas margaritas: inuēta vna pretiosa margarita: dedit omnia sua: ⁊ comparauit eam. Postcōmunio.

Refecti cibo potuq; celesti de⁹ noster te supplices exoramus: vt in cuius hec commemoratione percepimus: ei⁹ muniamur ⁊ precibus: Per dominum nostrum.

¶ Sci Lāberti epi ⁊ mar. Offm.

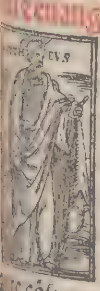


Sacerdotes dei benedicite dñz: sancti ⁊ humiles corde laudate deum. ℣. Benedicite oia opera dñi dño: laudate ⁊ superexaltate eum in secula. Gloria patri ⁊ fil. Oratio.

Da q̃s ops deus: vt qui beati Lāberti martyris tui atq; pontificis solennia colimus: eius

apud

apud te intercessionibus adiuue-
mur: Per dñm. Epistola de vno
martyre. Beatus vir qui in sapiē
tia. ℟. Iustus non cōturbabitur:
quia dñs firmat manum eius. ℣.
Tota die miseret̄ & cōmodat: & se
men eius in bñdictione erit. Hal
leluia. ℣. Posuisti dñe super ca-
put eius: coronā de lapide p̄tioso.
Euangeliū. Facta est contentio in-
ter discipulos. Offerto. Ueritas
mea & misericordia mea cū ipso:
& in noīe meo exaltabit̄ cornu ei⁹.
Haec hostia dñe quęsu- Sec.
mus emūdet nostra delicta:
& ad sacrificium celebrandū: sub-
ditorum tibi corpora: mēte sc̄ꝫ san
ctificet: Per dominum. Cōmu.
Semel iuraui in sctō meo: semen
eius in ęternum manebit: & sedes
eius sicut sol in conspectu meo: &
sicut luna perfecta in ęternum: &
testis in cęlo fidelis. Postcom.
Repleti participatione mu-
neris sacri quę sumus domi
ne deus noster: vt cuius exeqmur
cultum: sentiamus effectū: Per.
¶ In vigil. sancti Matthęi apo
stoli & euangelistę. Officium.



Ego autē sicut
oliua fructifi-
caui in domo domi
ni: speraui in miseri
cordia dei mei: & ex-
pectabo nomē tuū:
quoniam bonum est
ante cōspectum sanctoꝝ tuoꝝ. ℣.
Quid gloriaris in malitia: qui po
tēs es in iniqtate? Glīa pa. Oro.
Da nobis quęsumus omni-
potens deus: vt bti Mat-
thęi apostoli tui & euangelistę quā
pręuenimus veneranda solēnitas:
& deuotionem nobis augeat, & sa-
lutem: Per dñz. Epistola de vno
martyre. Beat⁹ vir qui in sapiē
tia. ℟. Iustus vt palma florebit:
sicut cedrus libani multiplicabit̄
in domo domini. ℣. Ad annūciā
dum mane misericordiā tuam: &
veritatem tuā per noctē. Si dñi
ca fuerit. Hallā. ℣. Beatus vir q
timet dñm: in mandatis eius cu-
pit nimis. Secundum Lucam. ca. 5.
In illo tēpore: Uidit Jesus
publicanū nomine Leui se-
dentem ad theloneū: & ait illi: Se
quere me. Et relictis omnib⁹: sur
gens, secutus est eū. Et fecit ei con
uiuium magnum Leui in domo
sua. Et erat turba multa publica-
norum: & aliorum, qui cū illis erāt
discumbentes. Et murmurabant
pharisei & scribę eorum: dicentes
ad discipulos eius. Quare cū pu-
blicanis & peccatorib⁹ māducatis
& bibitis? Et respondens Jesus:
dixit ad illos. Non egent, qui sani
sunt medico: sed qui male habēt.
Non enim veni vocare iustos: sed
peccatores ad pęnitentiā. Offer.
Gloria & honore coronasti eum:
& cōstituisti eum super opera ma-
nuum tuarum domine. Secreta.

A Postolici reuerentia culminis offerentes tibi sacra mysteria dñe: quesumus: vt beati Matthei apostoli ꝛ euangeliste suffragijs: cuius natalitia preuenimus: hec plebs tua semp: ꝛ sua vota depromat: ꝛ desiderata percipiat. Per dñm. Communio. P osuisti dñe in capite eius coronaz de lapide pretioso. Postcō. B Eati Matthei apostoli tui ꝛ euāgeliste q̄s domine supplicatione placatus: ꝛ veniaz nobis tribue: ꝛ remedia sempiterna
21. di. concede. Per. In die. Officiū.



Mihi autem nimis honorati sunt amici tui deus: nimis cō fortat⁹ est principatus eoꝝ. ℣. Dñe probasti me, ꝛ cognouisti me: tu cognouisti sessionem meā, ꝛ resurrectionem meam. Gloria patri ꝛ filio. G loria in excelsis deo. Oratio. B Eati Matthei apostoli tuī ꝛ euangeliste domine precibus adiuuemur: vt quod possibilitas nostra non obtinet: eius nobis intercessione donetur. Per dñm nostrum. Ad ephesios.
ca. 4. F Ratres: Unicuiq; nostrū data est gratia: s̄m mensuram donationis Chr̄i. Propter quod dicit. Ascendens in altum, captiuam duxit captiuitatem: dedit dona hominibus. Quod autem ascendit: quid est: nisi quia ꝛ descendit primum in inferiores partes terre? Qui descendit: ipse est ꝛ qui ascendit super omnes celos: vt adimpleret omnia. Et ipse dedit: quosdam quidez apostolos: quosdam autem prophetas: alios vero euangelistas: alios autem pastores, ꝛ doctores ad consummationem sanctorū: in opus ministerij: in edificationez corporis Christi: donec occurramus omnes in vnitatem fidei, ꝛ agnitionis filij dei: in virum perfectū: in mensuram etatis plenitudinis Chr̄i. ℟. N imis honorati sunt amici tui deus: nimis confortat⁹ est principatus eorū. ℣. Dinumerabo eos, ꝛ super arenam multiplicabunt̄. A lleluia. ℣. In omnem terram exiuit sonus eorum: ꝛ in fines orbis terre verba eorū.

I Secundum Mattheum.

In illo tempore: Cum transiret Jesus, vidit hominez sedentem in theoloneo, Mattheū nomine: ꝛ ait illi. Sequere me. Et surgens: secutus est eum. Et factū est: discumbente eo in domo: ecce multi publicani ꝛ peccatores venientes: discumbebant cū Jesu, ꝛ discipulis ei⁹. Et videntes pharisei: dicebant discipulis ei⁹. Quare cum publicanis ꝛ peccatoribus: manducat magister vester? At Jesus audiens: ait. Non est

opus valētibus medicus: sed male habentibus. Euntes autem discite: quid est: misericordiam volo, ꝛ non sacrificium. Non enim veni vocare iustos: sed peccatores. Credo in vnum. Offerto. In omnem terram exiuit sonus eorum: ꝛ in fines orbis terrę verba eorum. Secreta.

Supplicationib' apostolicis beati Matthęi apostoli ꝛ euangelistę quęsumus domine ecclesię tuę commendetur oblatio: cuius magnificis pdicationib' erudit. Per. Prefatio. Te dñe. Cōio. Ego vos elegi de mundo: vt eatis, ꝛ fructum afferatis: ꝛ fructus vester maneat. Postcōmunio.

Perceptis domine sacramētis, beato Matthęo apostolo tuo ꝛ euāgelista interueniente deprecamur: vt quę pro eius celebrata sunt gloria: nobis proficiāt ad medelam. Per dominum no.

¶ Sancti Mauritij sociorumq; eius. Officium.



Salus autem iustorum a dño: ꝛ protector eorū est in tempore tribulationis. ℣. Noli ęmulari in malignantibus: neq; zelaueris facientes iniquitatē. Gloria patri ꝛ filio ꝛ spi. Gloria in excelsis deo. Oratio.

Annue quęsumus ops deus: vt nos sanctorū martyrū tuorū Mauritij: Exuperij: Candidi: Vitalis: Innocentij: ac sociorum eorundem lętificet festiua solennitas: vt quorum suffragijs nitimur: natalitijs glřiemur. per. Epistola de martyribus. Sancti per fidem. ℟. Gloriosus deus in sanctis suis: mirabilis in maiestate, faciens prodigia. ℣. Dextera tua domine glorificata est in virtute: dextera manus tua cōfregit inimicū. Alla. ℣. Sancti ꝛ iusti in dño gaudete: vos elegit de' in hereditatē sibi. Euangeliū. Descendens Jesus de mōte. Offer. Mirabilis deus in sanctis suis: deus israel: ipse dabit virtutem ꝛ fortitudinem plebi suę, benedictus deus. Secreta.

Respice dñe munera quę in sanctorum martyrum tuorum Mauricij: Exuperij: Candidi: Vitalis: Innocentij: ac sociorum eorundem commemoratione deferim': ꝛ pſta, vt quoꝝ honore sunt grata: eoꝝ nobis fiant intercessione perpetua. per. Coñ. Posuerūt mortalia seruoꝝ tuoꝝ dñe escas volatilibus cęli, carnes sanctorum tuoꝝ bestijs terre: ſm magnitudinē brachij tui posside filios morti punitoꝝ. Postcōio.

Celestibus refecti sacramentis ꝛ gaudijs: supplices te rogamus omnipotens deus: vt quorū gloriamur triumphis: protegamur auxilijs. Per dominū.

vi.27 ⁋ Sanctorũz Cosme ⁊ Damiani martyrum. Officium.



SApiētiam sanctorū narrant populi: ⁊ laudez eorum nunciat ecclesia: nomina autem eorum viuent in seculū secłi. ℣. Exultate iusti in dño: rectos decet collaudatio. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui. Gloria in excelsis. Oratio.

PResta quesumus oipotens deus: vt qui sanctoruz martyrum tuoruz Cosme ⁊ Damiani natalitia colimus: a cūctis malis imminentibus, eorū intercessionibus liberemur: Per. Epistola. de martyribus. Lingua sapiētium. ℟. Ecce q̄ bonum ⁊ q̄ iocundum habitare fratres in vnū. ℣. Sicut vnguentū in capite: qđ descendit in barbā, barbā aaron. Hall'a. ℣. Fulgebunt iusti: ⁊ tanquam scintille in arundineto discurrent: ⁊ regnabunt in eternuz. Euange. Uidens Jesus turbas. Offert. Gloriabuntur in te oēs q diligunt nomen tuū: qm̄ tu dñe bñdices iustis: dñe, vt scuto bone volūtatis tue coronasti eos. Sec.

SAnctorum tuoꝶ nobis dñe pia non desit orō: que ⁊ munera nr̄a conciliet: ⁊ tuam nobis indulgētiā semp obtineat: Per. Com. Posuerunt mortalia seruorum tuorum domine escas volatilibus celi: carnes sanctorum tuorum bestijs terre: sḿ magnitudinem brachij tui posside filios morti punitorum. Postcōmu.

PRotegat dñe quesumus populum tuum: ⁊ participatio celestis indulta conuiuij: ⁊ deprecatio collata sanctorū: Per.

⁋ In festo bti Uēceslai m. Offi.



IN virtute tua dñe letabitur iustus: ⁊ super salutare tuū exultabit vehemēter: desideriuz aie ei⁹ tribuisti ei. ℣. Quoniam preuenisti eū in benedictionib⁹ dulcedinis: posuisti in capite eius coronā de lapide ṗtioso. Gl'ia pa. Oratio.

PResta quesumus oṗs deus: vt qui beati Uēceslai martyris tui natalitia colimus: a cunctis malis imminētibus eius intercessione liberemur: Per. Epistola. de vno mar. Beatus vir q inuentus est. ℟. Dñe preuenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronā de lapide pretioso. ℣. Uitam petijt a te: tribuisti ei longitudinem dierum in seculum seculi. Halleluia. ℣. Letabitur iustus in domino, ⁊ sperabit in eo: ⁊ laudabūtur oēs recti corde. Euangeliū. Si quis vult. Offerto. Posuisti domine super caput eius coronam de lapide

de lapide pretioso: vitam petijt a te: 7 tribuisti ei. Secreta.

Hostias tibi dñe beati Uenceslai martyris tui dicatas meritis benignus assume: 7 ad ppetuum nobis tribue puenire subsidium: Per. Com. Magna est gloria eius in salutari tuo: gloriã 7 magnum decorem impones super eum domine. Post comu.

Sumptis domine sacramentis: quesumus: intercedente beato Uẽceslao martyre tuo: supplicatiões nr̃as placatus itẽdas: p.

Dedic. Michael' archã. Offm.



Benedicite dominuz omnes angeli eius: potẽtes virtute, q facitis verbum eius: ad audiendam vocem sermonum eius. ℣. Benedic anima mea domino: 7 omnia que intra me sunt nomini sancto eius. Gloria patri 7 filio 7 spiritui. Gloria in excelsis. Oratio.

Deus qui miro ordine angelorum ministeria hominumqz dispensas: concede propitius: vt qbus tibi ministrantibus, in celo semp assistit: ab his, in terra, vita nostra muniatur: Per.

Lectio libri apocalypsis beati Joannis apostoli. caplo prio.

In diebus illis. Significauit deus que oportet fieri cito: loquens per angelũ suum, seruo suo Joanni: qui testimonium perhibuit verbo dei: 7 testimoniũ Jesu Christi quecũqz vidit. Beatus qui legit: 7 qui audit verba pphetie huius: 7 seruat ea que in ea scripta sunt. Tempus enim ppe est. Joannes septem ecclesijs que sunt in Asia. Gratia vobis 7 pax: ab eo qui est: 7 qui erat: 7 qui venturus est: 7 a septez spiritibus: qui in conspectu throni eius sunt: 7 a Jesu Christo, qui est testis fidelis, primogenitus mortuorum: 7 princeps reguz terre. Qui dilexit nos: 7 lauit nos a peccatis nostris: in sanguine suo. ℟. Benedicite domino omnes angeli eius: potẽtes virtute: qui facitis verbũ eius. ℣. Bñdic anima mea dño: 7 oia interiora mea nomen sanctum eius. Alleluia. ℣. In conspectu angelorum psallaz tibi domine deus meus. Sequentia. Laus erumpat. Secundum Mattheum. ca. 18

In illo tempore: Accesserũt discipuli ad Jesum dicẽtes. Quis putas, maior est in regno celorum? Et aduocãs Jesus paruulum: statuit in medio eorum: 7 dixit. Amen dico vobis: nisi conuersi fueritis, 7 efficiamini sicut paruuli: non intrabitis in regnuz celorum. Quicũqz ergo humiliauerit se, sicut paruulus iste: hic maior est in regno celorum. Et qui susceperit vnum paruulum talez in nomie meo: me suscipit. Qui au-

te scandelizauerit vnũ de pusillis istis qui in me credunt: expedit ei: vt suspendatur mola asinaria in collo eius: ⁊ demergatur in profundum maris. Ve mũdo a scandalis. Necesse est enim vt veniant scandala. Verũtamen, ve homini illi: per quem scandalum venit. Si autem manus tua: vel pes tuus scandalizat te: abscide eum. ⁊ proijce abs te. Bonum est tibi ad vitã ingredi, debilem vel claudum: q̃ duas manus: vel duos pedes habẽtem: mitti in ignem eternum. Et si oculus tuus scandalizat te: erue eum: ⁊ proijce abs te. Bonum est tibi vnũ oculum habentem ad vitam intrare: q̃ duos oculos habentem, mitti in gehennam ignis. Videte, ne contemnatis vnũ ex his pusillis. Dico enĩ vobis: quia angeli eorum in celis, semper vident faciem patris mei: qui in celis est. Credo. Offertorium. Stetit angelus iuxta aram templi, habens thuribulũ aureũ in manu sua: ⁊ data sunt ei incensa multa: ⁊ ascendit fumus aromatũ in cõspectu dei. Secre.

Hostias tibi dñe laudis offerimus suppliciter deprecantes: vt easdem angelico pro nobis interueniente suffragio: ⁊ placatus accipias: ⁊ ad salutem nostram prouenire cõcedas: Per dominum nostrum. Cõmu. Benedicite omnes angeli domini domino: hymnũ dicite, ⁊ superexaltate eum in secula. Post cõmu.

Beati archangeli tui Michaelis intercessione suffulti: supplices te dñe deprecamur: vt quos honore prosequimur: cõtingamus ⁊ mente: Per dominũ nostrum Jesum Christum filiũ.

Per octauam ⁊ in octaua sancti Michaelis fiũt omnia sicut in die exceptis Sequentia ⁊

¶ Sancti Hieronymi presbyteri ⁊ cõfes. Officium. 10



Os iusti meditabitur sapiẽtiã: ⁊ lingua eius loquetur iudicium: lex dei eius in corde ipsius. Ps. Noli emulari in malignantibus: neq̃ zelaueris facientes iniquitatem. Gloria pa. Gloria in excelsis deo. Oratio.

Deus qui nos beati Hieronymi cõfessoris tui annua solẽnitate letificas: concede propitius: vt cuius natalitia colimus: per eius ad te exẽpla gradiamur: Per dominum nostrum Jesum. Epistola. Optaui. R. Os iusti meditabitur sapientiã: ⁊ lingua ei⁹ loquetur iudicium. V. Lex dei eius in corde ipsius: ⁊ non supplãtabuntur gressus eius. Alleluia. V. Posui adiutoriũ super potentẽ: ⁊ exaltaui electum de plebe mea. Euang. Vos estis sal terre ⁊ Credo. Offerto. Desiderium

anime eius tribuisti ei dñe: ⁊ volū
tate labiorū eius nō fraudasti eū:
posuisti in capite eius coronã de
lapide pretioso. Secreta.
Laudis tuę domine hostias
immolamus in tuorū cōme
moratione sanctorꝫ: quibus nos ⁊
presentibus exui malis confidimꝰ
⁊ futuris: Per dominum nostrū.
Comu. Fidelis seruus ⁊ prudēs:
quem constituit dominus super fa
miliam suam: vt det illis in tem-
pore tritici mensuram. Post cō.
Refecti cibo potuq; cęlesti
deꝰ noster, te supplices exo
ramus: vt in cuius hęc cōmemo-
ratione percepimus: eius munia-
mur ⁊ precibus: Per dominum
nostrum Jesum Christum filiū.

OCTOB. FESTA.

¶ Festum sancti Remigij trans-
latum in primam vacantem feriā
post octauas angelorum.

¶ Scti Remigij epi ⁊ cōf. Offiū.



Statuit ei domi
nus testamentū
pacis, ⁊ principē fe-
cit eum: vt sit illi sa-
cerdotij dignitas in
ęternum. ℣. Mise-
ricordias domini in
eternum cantabo. Gloria patri ⁊
filio ⁊ spiritui sancto. Oratio.
Deus qui populo tuo ęter-
nę salutis beatum Remi-
gium ministrum tribuisti: presta
quęsumus: vt quem doctorem vi-
tę habuimus in terris: intercesso-
rem habere mereamur in cęlis:
Per dominū nostrum iesum chri
stum filium tuū. Epistola de con-
fesso. Ecce sacerdos. ℟. Ecce sa
cerdos magnus, qui in diebꝰ suis
placuit deo. ℣. Non est inuentus
similis illi: qui conseruaret legē
excelsi. Halleluia. ℣. Jurauit do
minus ⁊ non pęnitebit eum: tu es
sacerdos in ęternum: ſm ordinē
melchisedech. Euang. Homo q-
dam pere. Offer. Inueni Dauid
seruū meū: oleo sancto vnxi eum:
manus enim mea auxiliabit' ei: ⁊
brachiū meū ꝯfortabit eū. Secre.
Omnipotēs sempiterne deꝰ,
munera nostra tuę maiesta
ti oblata: per intercessionem bea
ti Remigij confessoris tui atque
pontificis: ad perpetuam fac no-
bis prouenire salutem: Per do-
minum nostrum iesum christum.
Commu. Beatus seruus, quem
cum venerit dominus, inuenerit
vigilantem: amen dico vobis,
super omnia bona sua constituet
eum. Post communio.
Sacramēta salutis nostrę su
scipientes: concede quęsu-
mus omnipotens deus: vt beati
Remigij confessoris tui atq; pon
tificis: nos vbiq; oratio adiuuet:
in cuius veneratione hęc tuę ob-
tulimus maiestati: Per dominū
nostrum Jesum Christum filiū.

die.2. ¶ Sancti Leodegarij episcopi ⁊ confessoris. Oratio.

LEtetur ecclesia tua deus beati Leodegarij martyris tui atque pontificis confisa suffragijs: atq; eius precibus gloriosis: ⁊ deuota permaneat: ⁊ secura consistat: Per dominum nostrum Jesum Christum filium tuũ. Secreta.

SUscipe dñe munera, quę in eius tibi solennitate deferimus: cuius nos cõfidimus patrocinio liberari: Per dñm nostruz iesum christum. Post commu.

SAtiasti domine familiã tuã muneribus sacris: eius quęsumus semper interuentione nos refoue: cuius solẽnia celebramus. Per dñm nostrum iesum chr̃m filium tui tecum viuit ⁊ regnat.

di.4. ¶ Sancti Frãcisci ꝯfess. Offiũ.



OS iusti meditabitur sapiẽtiaz: ⁊ lingua eius loquetur iudicium: lex dei eius in corde ipsius. ℣. Noli emulari in malignantibus: neq; zelaueris facientes iniquitatem. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui scõ. Gloria in excelsis. Oratio.

DEus qui ecclesiam tuã beati Francisci meritis: fętu noue prolis amplificas: tribue nobis ex eius imitatione terrena despicere: ⁊ celestium donorum semper participatiõe gaudere: Per dominum nostrum. Epistola de communi. Dilectus deo. ℟. Domine, preuenisti eũ in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide precioso. ℣. Uitam petijt: ⁊ tribuisti ei longitudinem dierum in seculum seculi. Halleluia. ℣. Justus germinabit sicut lilium: ⁊ florebit in ęternum ante dominum. Euangelium. Nemo accendit lucer. Offertoriuz. Desiderium animę eius tribuisti ei dñe: ⁊ voluntate labiorum eius nõ fraudasti eum: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. Secreta.

MUnera tibi domine dicata sanctifica: ⁊ intercedente beato Frãcisco: ab oĩ nos culpaꝫ labe purifica. Per. Communio.

Amen dico vobis: q; vos qui reliquistis omnia, ⁊ secuti estis me: centuplum accipietis, ⁊ vitã ęternam possidebitis. Post cõmu.

EcclesiaM tuam quęsumus domine gratia cęlestis amplificet: quam beati Francisci illuminare voluisti gloriosis meritis ⁊ exemplis: Per dominũ nostrum Jesum Christum filium.

di. ¶ Sãcti Marci pape ⁊ confess. Officiũ.



SAcerdotes dei benedicite dominum: sancti ⁊ humiles corde laudate deũ. ℣. Bñdicite oĩa opera

opera dñi dño, laudate 7 superexal-
tate eum in secula. Gloria. Orō.
Exaudi q̃s domine preces no-
stras: 7 interueniente beato
Marco confessore tuo atq; ponti-
fice: supplicationes nostras placa-
tus intende. Per dominum no.
Epistola de confes. Ecce sacerdos
magnus. R. Inueni Dauid seruū
meum: oleo sancto vnxi eum: ma-
nus enim mea auxiliabit̃ ei: 7 bra-
chium meum confortabit eu3. V.
Nihil proficiet inimicus in eo: 7
filius iniquitatis non nocebit ei.
Alleluia. V. Iste sanctus digne
in memoriam vertitur hominu3:
qui ad gaudiu3 transijt angelorum.
Euange. Homo quida3 nobilis.
Offer. Ueritas mea 7 misericor-
dia mea cū ipso: 7 in nomine meo
exaltabitur cornu eius. Secreta.
Accepta sit tibi dñe sacratę
plebis oblatio pro tuorum
honore sanctorum: quorum se meritis
percepisse de tribulatione cognō-
scit auxilium. Per domi. Cōio.
Beatus seruus, quem cum vene-
rit dñs, inuenerit vigilante3: amē
dico vobis: super omnia bona sua
constituet eum. Postcōmunio.
Da quęsumus domine fideli-
bus populis sanctorū tuo-
rum semper veneratione lętari: 7
eoru3 perpetua supplicatione mu-
niri. Per dominum nostrum Je-
sum Christum filium tuum: Qui
tecum viuit 7 regnat in vnitate.

Eodem die sanctorum Sergij, Bac- 7. di.
chi, Marcelli, 7 Apulei m̃. Orō.
Sanctorum tuorum nos
dñe Sergij 7 Bac-
chi: Marcelli 7 Apu-
lei beata merita p se-
quant̃: 7 tuo semp fa-
ciāt amore feruentes. per. Secre.
Maiestatem tuā domine quę-
sum⁹ nobis hęc hostia red-
dat immolanda placatam: tuorū
digna postulatione sanctorum.
Per dominum. Postcōmunio.
Sacramentis quęsumus do-
mine muniamur acceptis:
7 sanctorum tuorum interuenien-
tibus meritis: contra omnes ne-
quitias irruentes: armis cęlesti-
bus protegamur. Per dominu3.
¶ Sanctorum Dionisij, socio- 9. di.
rumq; eius. Officiū.



Intret in cōspe-
ctu tuo dñe ge-
mitus compeditorū:
redde vicinis nostris
septuplum in sinu eo-
rum: vindica sangui-
nem sanctorum tuorum qui effu-
sus est. V. Deus venerunt gentes
in hęreditatem tuam: polluerunt
templum sanctum tuum: posue-
runt hierusalem in pomorum cu-
stodia3. Gloria patri 7 filio 7 spi.
Gloria in excelsis deo. Oratio.
Deus qui hodierna die bea-
tum Dionysiū martyrem
tuū: virtute constantię in passione

roborasti: quicq3 illi ad prędicandum gentibus gloriaz tuam Rusticum 7 Eleuteriū sociare dignatus es: tribue nobis q̄s: ex eorum imitatione pro amore tuo prospera mundi despicere: 7 nulla eius aduersa formidare: Per dominū nostrum. Epistola de martv. Justorum animę. R. Gloriosus deus in sctis suis: mirabilis i maiestate, faciens prodigia. V. Dextera tua dn̄e glorificata ē in virtute: dextera manus tua confregit inimicū. Hall'a. V. Judicabūt sancti nationes: 7 dominabuntur populis: 7 regnabit illorum rex in ęternū. Euangel. Descendens Jesus. Offerto. Letamini in domino 7 exultate iusti; 7 gloriamini omnes recti corde. Secreta.

Hostia dn̄e q̄s quam sanctorum tuorum Dionysij: Rustici: 7 Eleutherij natalitia recensentes offerimus: 7 vincula nostrę prauitatis absoluat: 7 tuę nobis misericordię dona cōciliet: Per dn̄m nostrum Jesum Christum. Commu. Gaudete iusti in domino, halleluia: rectos decet collaudatio halleluia. Post commu.

Quesumus omnipotēs deꝰ: vt qui cęlestia alimēta percepimus: intercedentibus sanctis tuis Dionysio: Rustico: 7 Eleutherio: per hęc contra omnia aduersa muniamur: Per dominuz nostrum Jesum Christum filiū.

Sancti Eduardi cōfes. Offi.



Os iusti meditabitur sapiētiā: 7 lingua eius loquetur iudicium: lex dei eiꝰ in corde ipsius. V. Noli ęmulari in malignantibus: neque zelaueris facientes iniquitatem. Gloria patri 7 filio. Oratio.

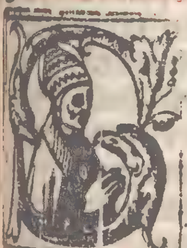
Deus qui nos beati Eduardi confessoris tui annua solennitate letificas: concede propitius: vt cuius natalitia colimꝰ: per eius ad te exēpla gradiamur: Per. Epist. de cōfessoribꝰ. Justū deduxit dn̄s. R. Dn̄e pręuenisti euz in benedictionibꝰ dulcedinis: posuisti in capite eius coronā de lapide pretioso. V. Uitā petijt a te: 7 tribuisti ei longitudinem dierū in seculuz seculi. Halleluia. V. Iste sanctus digne in memoriaz vertitur hominum: qui ad gaudium trāsijt angelorum. Euang. Homo quidaz nobilis. Offerto. Desiderium animę eius tribuisti ei dn̄e: 7 voluntate labiorū eius nō fraudasti eū: posuisti in capite eiꝰ coronaz de lapide p̄tioso. Secre.

Laudis tuę domine hostias immolamus: in tuorū commemoratione sanctorum: quibus nos: 7 pręsentibus exui malis confidimus, 7 futuris. Per dominum nostrum Jesum Christum.

Communio. Fidelis seruus ꝛ prudens, quē constituit dominus sup familiam suam: vt det illis in tēpore tritici mensurā. Post com.

Refecti cibo potuq; celesti Deus noster, te supplices exoramus: vt in cuius hec cōmemoratione percepimus: eius muniamur ꝛ precibus: Per dn̄m.

¶ Sci Calixti pape ꝛ m. Offm.


Acerdotes tui domine induāt iustitiam, ꝛ sancti tui exultēt: propter dauid seruum tuū, nō auertas faciem Christi tui. ℣. Memento domine dauid: ꝛ omnis mansuetudinis eius. Gloria patri ꝛ fi. Oratio.

Deus qui cōspicis nos, ex nostra infirmitate deficere: ad amorem tuū nos misericorditer p sanctoꝝ tuoꝝ exempla restaura. Per. Epla de vno marty. Beatus vir q inuenit sap. ℟. Inueni dauid seruū meū: oleo sancto vnxi eum: manus enim mea auxiliabit ei: ꝛ brachiū meū cōfortabit eū. ℣. Nihil pficiet inimicus in eo: ꝛ filius iniqtatis nō nocebit ei. Alleluia. ℣. Posuisti dn̄e sup caput eiꝰ, coronā de lapide ptioso. Euāg. Homo quidā pere. Offer. Veritas mea ꝛ misericordia mea cū ipso: ꝛ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secreta.

Mystica nobis dn̄e prosit oblatio: que nos a reatibꝰ nostris expediat: ꝛ ppetua saluatione cōfirmet. Per dn̄m. Commu. Fidelis seruus ꝛ prudēs: quē cōstituit dn̄s sup familiā suā: vt det illis i tpe, tritici mēsurā. Post co.

Quesumus oṗs deus: vt ꝛ reatuz nr̄m munera sacra purificent: ꝛ recte viuendi nobis operentur effectum: Per dn̄m.

¶ Sancti Luce euāgeliste. Offm. 18. d.


In medio ecclesie apuit os eiꝰ: ꝛ impleuit euz dn̄s spiritu sapientie ꝛ intellectꝰ: stola glorie induit euz. ℣. Iocunditatem ꝛ exultationez thesaurizauit super eum. Gloria patri. Gloria in excelsis. Oro.

Interueniat p nobis dn̄e q̄s sanctus tuus Lucas euāgelista: qui crucis mortificationē iugiter in suo corpore, p tui nois amore portauit: Per. Epla de euagelistis. Qui timet. ℟. Os iusti meditabitur sapientiā: ꝛ lingua eius loquet iudiciū. ℣. Lex dei eius in corde ipsius: ꝛ non supplantabuntur gressus eius. Alla. ℣. Primus ad sion dicet, ecce adsum: ꝛ hierl'm euangelistā dabo. Euāge. Designauit dn̄s. Credo. Offer.

Posuisti domine in capite eiꝰ, coronam de lapide pretioso: vitam

petijt a te:7 tribuisti ei. Secreta.

DOnis cęlestibus da nobis dñe quęsumus libera tibi mente seruire:vt munera quę deferimus:interueniente beato Luca euangelista tuo:7 medelam nobis operentur 7 gloriã. Per do.

Non dicat̃ prefa. Te dñe. Cõio.

Domine, quincꝫ talenta tradidisti mihi:ecce alia quincꝫ superlucratus sum: euge serue fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam:intra in gaudium domini tui. Postcommunio.

REpleti domine benedictione cęlesti, suppliciter exoramus:vt quod fragili celebramus officio:beati Lucę euangelistę tui nobis pdesse sentiamꝰ auxilio. P.

21. di. ¶ In festo vndecim millium virginum. Officium.



GAudeamꝰ oẽs in dño, diem festum celebrantes:sub honore sanctarũ virginum:de quarũ passione gaudent angeli:7 collaudant filium dei. ℣. Eructauit cor meum verbum bonum dico ego opera mea regi. Glia.

Gloria in excelsis. Oratio.

DEus gloria virginũ:7 amator earum:qui beatę Ursulę in palma martyrij cõtulisti vndecim millium virginum comitatum:concede nobis propitius:earum multiplici interuẽtu: petitionum efficaciam :fidei constantiã: 7 operis puritatem. Per domi.

Epistola de virginibus. Qui gloriatur. ℟. Gloriosus deus in sanctis suis: mirabilis in maiestate, faciẽs prodigia. ℣. Dextera tua domine glorificata est in virtute: dextera manus tua confregit inimicum. Halleluia. ℣. Adducentur regi virgines post eam: proxime eius offerentur tibi in letitia. Euangelium. Simile est regnum celorum decem virginibꝰ. Offer.

Offerentur regi virgines: proximę eius offerentur tibi in letitia 7 exultatione: adducentur in templum regi domino. Secreta.

HOstiarum nostrarum tibi domine quęsumus deuotio placeat:7 quod in ea pro nostra fragilitate deest:beatę Ursulę sociarumcꝫ eiꝰ intercessio suppleat gloriosa. Per dominum no. Cõio.

Quincꝫ prudentes virgines acceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus:media autem nocte clamor factus est:ecce sponsus venit:exite obuiã Christo domino.

BEatę Ursulę 7 Postcõio. vndecim millium virginum sociarum eius quęsumus domine sacra nos defendat oratio: 7 prestet:vt redemptionis pretium quod sumimus in altari:in cęlis ad patris dexteram reuelata facie videamus, dominum nostrum Jesum Christum filium tuum qui te.

¶ Sanctorum Crispini ⁊ Crispiniani. Officium.



I Ntret in cōspectu tuo dñe gemitus compeditoꝝ: redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum: vindica sanguinem sanctorum tuorum qui effusus est. ℣. Deus venerunt gentes in hęreditatem tuam: polluerunt templum sanctum tuum: posuerunt hierusalem in pomorū custodiam. Gloria patri. Oratio.

D Eus qui nos concedis sanctorum martyrum tuorum Crispini ⁊ Crispiniani natalitia colere: da nobis, in ęterna beatitudine, de eorum societate gaudere. Per do. Epistola de martyrib⁹. Iusti in perpetuum. ℟. Gloriosus deus in sanctis suis: mirabilis in maiestate, faciens prodigia. ℣. Dextera tua dñe glorificata est in virtute: dextera manus tua cōfregit inimicum. Halleluia. ℣. Te martyrū candidatus laudat exercitus domine. Euangelium. Videns Iesus turbas. Offertoriū. Mirabilis deus in sanctis suis: deus israel: ipse dabit virtutem ⁊ fortitudinem plebi suę, benedictus deus. Secreta.

M Unera tibi domine nostrę deuotionis offerimus: quę, ⁊ pro tuorum tibi grata sint honore sanctorum: ⁊ nobis salutaria te miserante reddantur. Per do. Cōio. Posuerunt mortalia seruorū tuorum domine escas volatilibus cęli: carnes sanctorum tuorum bestijs terrę: secundum magnitudinem brachij tui, posside filios morti punitorum. Postcommunio.

P Resta nobis dñe q̄s intercedentib⁹ sctis tuis Crispino ⁊ Crispiniano: vt quę ore contingim⁹: pura mēte capiam⁹. Per.

¶ In vigilia apostoloꝝ Simonis ⁊ Iude. Officiū. 270i.



I Ntret in cōspectu tuo dñe gemitus compeditorū: redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum: vindica sanguinem sanctorum tuorū qui effusus est. ℣. Deus venerunt gentes in hęreditatem tuā: polluerunt templum sanctum tuum: posuerunt hierusalem in pomoꝝ custodiā. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spi. Oratio.

C Oncede q̄s ōps deus: vt sicut apostolorum tuorū Simonis ⁊ Iudę gloriosa natalitia pręuenimus: sic ad tua beneficia ꝓmerenda: maiestatem tuam pro nobis ipsi pręueniant. Per dñm. Epistola de martyribus. Iustorum animę. ℟. Vindica dñe sanguinem sanctorum tuorum, qui effusus est. ℣. Posuerunt mortalia seruorum tuorum: escas volatilibus cęli: carnes sanctorum tuorū:

bestijs terre. Si dñica fuerit. A al
leluia. ℣. Per manus aũt aposto
loꝝ fiebant signa ⁊ prodigia mul
ta in plebe. Euang. Ego sum vi
tis vera. Offertorium. Exulta
būt sancti in gloria: letabuntur in
cubilibus suis: exultationes dei
in faucibus eorum. Secreta.
Muneribus nostris domine,
apostolorum tuorũ Simo
nis ⁊ Jude festa pcedimus: humi
liter deprecantes: vt q̄ consciētie
nr̄e ppediuntur obstaculis: illorũ
meritis grata reddantur: Per.
Cō. Iustoruz anime in manu dei
sunt: ⁊ non tanget illos tormentũ
malitie: visi sunt oculis insipiētiũ
mori: illi aũt sũt i pace. Post cō.
Sumpto dño sacro supplici
ter depcamur: vt intercedē
tibus beatis apostolis tuis Simo
ne ⁊ Juda: qd temporaliter geri
mus: ad vitã capiam⁹ eternã: p.
23. d. ¶ In vig. S. Simo. ⁊ Ju. Offi.



ihi autē nimis ho norati sũt amici tui deus: ni mis confortat⁹ est pncipat⁹ eoruz. ℣. Dñe, pbasti me, ⁊ cognouisti me: tu cognouisti ses sionē meã, ⁊ resurrectionez meã.

Glia. Gloria in excelsis. Oro.
Deus q nos per btōs aplōs
tuos Simonem ⁊ Judaz,
ad agnitionem tui nominis ve
nire tribuisti: da nobis, eoꝝ gliaz
sempiternã: ⁊ pficiēdo celebrare:
⁊ celebrando pficere: p. Epla vt
apostolis Scim⁹ qm̄. ℟. Nimis
honorati sunt amici tui deus: ni
mis ɔfortatus est pncipat⁹ eoꝝ.
℣. Dinumerabo eos, ⁊ sup arenã
multiplicabuntur. A alleluia. ℣.
Non vos me elegistis: sed ego ele
gi vos: ⁊ posui vos, vt eatis, ⁊ fru
ctum afferatis: ⁊ fructus vester
maneat. Secundum Joannem. 15. d.



In illo tpe: Dixit Jesus disci
pulis suis. Hec mādo
vobis: vt diligatis in
uicē. Si mũdus vos
odit: scitote: quia me
priorē vobis odio ha
buit. Si de mundo fuissetis: mun
dus qd suũ erat diligeret. Quia ve
ro de mũdo nō estis: sed ego elegi
vos de mũdo: ppterea odit vos
mũdus. Mementote smonis mei:
quē ego dixi vobis. Nō est seruus
maior dño suo. Si me psecuti sũt:
⁊ vos psequent. Si sermonē meũ
seruauerunt: ⁊ vestrum seruabũt.
Sed hec oia facient vobis pro
pter nomē meuz: qa nesciũt euz q
me misit. Si non venissem, ⁊ locu
tus eis nō fuissem: peccatum non
haberēt. Nũc aũt excusationē nō

habent de peccato suo. Qui me odit: ⁊ patrē meum odit. Si opera non fecissem in eis: quę nemo alius fecit: peccatum nō haberēt. Nūc aūt: ⁊ viderunt, ⁊ oderunt: ⁊ me, ⁊ patrē meū. Sed vt impleatur sermo, q in lege eoꝝ scriptus est: quia odio habuerunt me gratis. Credo. Offer. In oēm terrā exiuit sonus eoꝝ: ⁊ in fines orbis terrę verba eorum. Secreta.

Gloriam dn̄e sanctorū apostolorū tuorum Simonis ⁊ Judę perpetuā venerātes: q̄s: vt eandē sacris mysterijs expiati: dignius celebremus: Per. Pref. sa. Te dn̄e. Com. Uos q secuti estis me: sedebitis sup sedes: iudicātes duodecim trib⁹ israel. Post cō.

Perceptis dn̄e sacramentis supplices te rogamus: vt intercedentibus beatis apostolis tuis Simone ⁊ Juda: q̄ pro illorū veneranda gerimus passione: nobis proficiāt ad medelam: Per.

¶ In vigilia oīum sctoꝝ. Offi.



Timete dominū omnes sancti eius: qm̄ nihil deest timentibus eum: diuites eguerūt ⁊ esurierūt: inquirentes aūt dominum non deficient omni bono. Ps. Benedicam dn̄m in omni tp̄e: semp laus eius in ore meo. Gloria. Oratio.

Domine deus noster: multiplica sup nos gratiā tuā: ⁊ quorum pręuenimus gloriosa solēnia: tribue subsequi in sctā pfessione letitiā: Per. Lcō libri apocalypsis beati Joannis apostoli. 5. ca.

In dieb⁹ illis: Ecce ego Joānes vidi in medio throni et quatuor animalium: ⁊ in medio seniorum, agnum stantē tanq̄ occisum: habentē cornua septem: ⁊ oculos septem: q sunt septē spūs dei: missi in oēm terrā. Et venit: ⁊ accepit de dextera sedentis in throno, librū. Et cū aperuisset librū: quatuor aialia, ⁊ vigintiquatuor seniores, ceciderunt coram agno: habentes singuli citharas, ⁊ phialas aureas: plenas odoramētoꝝ: q̄ sunt orōnes sanctorum: Et cantabāt cāticū nouū, dicētes. Dignus es dn̄e accipere librū: ⁊ aperire signacula eius: quoniā occisus es: ⁊ redemisti nos deo ī sanguine tuo: ex oī tribu, ⁊ lingua, ⁊ pplo, ⁊ natione. Et fecisti nos deo nr̄o regnū ⁊ sacerdotes: ⁊ regnabimus sup terrā. Et vidi: ⁊ audiui vocem angelorum multorū in circuitu throni: ⁊ animaliū, ⁊ seniorū: ⁊ erat numerus eorum millia milliū: voce magna dicentiū. Dignus est agnus q occisus est: accipere virtutem, ⁊ diuinitatem: ⁊ sapientiā: ⁊ fortitudinē: ⁊ honorē: ⁊ gloriam: ⁊ benedictionē: in secula seculoꝝ. Amen. R. Gloriosus

deus in sanctis suis: mirabilis in maiestate: faciens prodigia. ℣. Dextera tua domine glorificata est in virtute: dextera manus tua confregit inimicum. Si dominica fuerit. ℟. alleluia. ℣. Fulgebũt iusti, ꝛ tanquã scintille in arũdineto discurrent: ꝛ regnabit in eternum. Euange. Descendens iesus. Offert. Letamini in domino, ꝛ exultate iusti: ꝛ gloriamini omnes recti corde. Secreta.

Altare tuum domine munerib⁹ cumulam⁹ oblatis: da quęsumus: vt ad salutem nostraꝫ: omnium sanctorum tuorũ deprecatione proficiant: quoruꝫ solennia ventura pręcurrimus: Per. Cõmu. Ego vos elegi de mũdo: vt eatis, ꝛ fructũ afferatis: ꝛ fructus vester maneat. Post cõmu.

Sacris dñe ꝛ gaudijs optatę celebritatis expletis: q̃s: vt eorum precibus adiuuemur: quorum recordationibus exhibẽtur: Per dominum nostrum Jesum.

31.di. Eodem die Sancti Quintini martyris. Oratio.

Adesto dñe supplicationib⁹ nostris: vt qui ex iniquitate nostra reos nos esse cognoscim⁹: beati Quintini martyris tui intercessione liberemur: Per dñm nostrum Jesum Chrm. Secre.

Muneribus nostris quęsum⁹ domine precibusq; susceptis: intercedente beato Quintino martyre tuo: ꝛ cęlestibus nos mũda mysterijs: ꝛ clemẽter exaudi: Per dominum. Post cõmu.

Quęsumus ops deus: vt q cęlestia alimenta percepimus: intercedente beato Quintino martyre tuo: per hęc contra omnia aduersa muniamur: Per.

NOVEM. FESTA

In die omnium sanctoꝝ. Offici.



Gaudeam⁹ oẽs in dño, diem festum celebrantes, sub honore sanctorũ omnium: de quorum solennitate gaudẽt angeli: ꝛ collaudãt filiũ dei. ℣. Exultate iusti i dño: rectos decet collaudatio. Gloria pr̃i ꝛ filio ꝛ spiritui sancto. Sicut erat. Gloria in excelsis deo. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus: qui nos omnium sanctoꝝ merita, sub vna tribuisti celebritate venerari: q̃s: vt desideratam nobis tuę propitiationis abundantiam: multiplicatis intercessoribus largiaris. Per. Lectio libri apocalypsis beati Joannis apostoli.

In dieb⁹ illis: Ecce ego Joãnes vidi alterum angelum ascendentem ab ortu solis: habẽtem signũ dei viui: ꝛ clamauit voce magna quatuor angelis: q̃bus datum est nocere terrę ꝛ mari: dicẽs. Nolite nocere terrę, ꝛ mari, neq;

neq; arboribus: quoadusq; signemus seruos dei nostri in frontib⁹ eorum. Et audiui numeruz signatorū, centūquadragintaquatuor millia signati: ex oī tribu filiorum israel. Ex tribu Juda: duodecim milia signati. Ex tribu Ruben: duodecim milia signati. Ex tribu Gad: duodecim milia signati. Ex tribu Aser duodecim milia signati. Ex tribu Neptalim: duodecim milia signati. Ex tribu Manasse: duodecim milia signati. Ex tribu Symeon: duodecim milia signati. Ex tribu Leui: duodecim milia signati. Ex tribn Isachar: duodecim milia signati. Ex tribu Zabulon: duodecim milia signati. Ex tribu Joseph duodeciz milia signati. Ex tribu Beniamin: duodeciz milia signati. Post hec vidi turbam magnam quam dinumerare nemo poterat: ex omnibus gentibus: ⁊ tribubus: ⁊ populis: ⁊ linguis: stantes ante thronum: ⁊ in conspectu agni: amicti stolis albis: ⁊ palme in manibus eorū. Et clamabāt voce magna, dicentes. Salus deo nostro: qui sedet super thronum ⁊ agno. Et oēs angeli stabāt in circuitu throni ⁊ seniorū: ⁊ quatuor animaliū. Et ceciderunt in conspectu throni in facies suas: ⁊ adorauerunt deū dicentes, amen. Benedictio: ⁊ claritas: ⁊ sapientia: ⁊ gratiarū actio: honor, virtus, ⁊ fortitudo deo nostro: in secula seculoꝝ amē. ℟. Timete dominum omnes sancti eius: qm̄ nihil deest timentibus eum. ℣. Inquirentes autez dn̄m non deficient omni bono. [A]llia. ℣. Judicabunt sancti nationes ⁊ dominabuntur populis: ⁊ regnabit illoꝝ rex in ęternū. Supne matris gaudia representet. Secundum Matheum ca. 5.



In illo tempore: Uidens Jesus turbas: ascendit in montem. Et cum sedisset: accesserunt ad eū discipuli eius. Et aperiens os suū: docebat eos dicens. Beati pauperes spiritu: quoniam ipsorū est regnum cęlorum. Beati mites: quoniā ipsi possidebunt terram. Beati qui lugent: quoniā ipsi cōsolabuntur. Beati qui esuriunt ⁊ sitiunt iustitiam: quoniam ipsi saturabuntnr. Beati misericordes: quoniā ipsi misericordiam consequētur: Beati mundo corde: qm̄ ipsi deum videbunt: Beati pacifici: qm̄ filij dei vocabuntur: Beati qui persecutionem patiunt̄ propter iustitiā: qm̄ ipsoruz est regnū cęlorum. Beati estis cum maledixerint vobis homines: ⁊ persecuti vos fuerint: ⁊ dixerint oē maluz aduersum vos, mentientes ꝓpter me Gaudete ⁊ exultate: qm̄ merces vestra, copiosa est in cęlis.

Credo

Credo. Offerto. Mirabilis de⁹ in sanctis suis: deus israel, ipse dabit virtutem, ⁊ fortitudinez plebi sue: benedictus deus. Secreta.

Munera tibi dñe nr̄e deuotionis offerim⁹: que ⁊ pro tuorum tibi grata sint honore sanctorum: ⁊ nobis salutaria te miserante reddantur. Per dominuz.

Commu. Gaudete iusti in domino, halleluia: rectos decet collaudatio, halleluia. Post commu.

Da q̄s domine fidelibus populis: omnium sanctorum semper veneratione letari: ⁊ eoꝝ perpetua supplicatione muniri: Per. Per octa. ⁊ in octaua omnium sanctoꝝ: fiāt omnia sicut in die excepta sequentia ⁊ Credo.

di. 2. ¶ In comme. oium fideliuz defunctorum. Officium.



Requiez eternā dona eis domine: ⁊ lux perpetua luceat eis. ℣. Te decet hymnus deus in sion: ⁊ tibi reddetur votuz in hierusalem: exaudi orationem meam: ad te omnis caro veniet. Requiem eternam. Oratio.

Fidelium deus omniū conditor ⁊ redemptor: animabus famulorūz famularumq̄ tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum: vt indulgentiaz quam semper optauerunt: piis supplicationibus consequantur: Qui viuis ⁊ regnas cum deo patre. Hec sola oratio dicitur.

Lectio libri machabeorum.

In diebus illis. Uir fortissimus Judas collatione facta duodecim millia drachmas argenti misit hierosolymam offerri eas ibi pro peccatis mortuorum: iuste, ⁊ religiose, de resurrectiōe cogitans. Nisi enim eos qui ceciderant, resurrecturos speraret: superfluum videretur ⁊ vanuz orare pro mortuis. Et quia ꝯsiderabat: q̄ hi, qui cum pietate dormitionem acceperant: optimam haberent repositam gratiam. Sancta ergo ⁊ salubris est cogitatio pro defunctis exorare: vt a peccatis soluantur. ℟. Requiem eternam dona eis domine: ⁊ lux perpetua luceat eis. ℣. Anime eoruz in bonis demorentur: ⁊ semen eorum hereditet terram. Tractus.

Absolue domine animas omnium fidelium defunctorū ab omni vinculo delictorum. ℣. Et gratia tua illis succurrente, mereantur euadere iudicium vltionis. ℣. Et lucis eterne beatitudine perfrui. Sequentia. Dies ire dies illa. Secundum Joannem.

In illo tpe: Dixit Jesus turbis iudeorum. Amen amen dico vobis: quia venit hora, ⁊ nūc est: qn̄ mortui audient vocem filii dei: ⁊ qui audierint viuent. Sicut enim pr̄ habet vitā in semetipso:

sic dedit ⁊ filio vitã habere in se-
metipso. Et potestaté dedit ei iu-
diciũ facere: q2 filius hois est. No
lite mirari hoc: q2 venit hora: in
qua oẽs qui in monumentis sunt,
audiet vocem eius. Et pcedent q
bona fecerunt: in resurrectionem
vite. Qui vero mala egerũt: in re
surrectioné iudicij. Offert. Dñe
Jesu Christe, rex glie: libera aias
oium fideliũ defunctoꝝ, de manu
inferni: ⁊ de profundo laci: libera
eas de ore leonis: ne absorbeat eas
tartarus, ne cadant in obscura: sz
signifer sanctus Michael repsen
tet eas in lucé sanctã. Quaz olim
abrahe pmisisti ⁊ semini eius. V.
Hostias ⁊ pces tibi dñe offerim9:
tu suscipe pro aiabus illis: quarũ
hodie memoriaz agimus: fac eas
domine de morte transire ad vi-
tam. Quam olim abrahe promi-
sisti ⁊ semini eius. Secreta.
Hostias qs domine quas ti-
bi pro animabus famuloꝝ
famularumqꝫ tuarum offerimus
propitiatus intende: vt quibus fi-
dei christiane meritũ cõtulisti: do
nes ⁊ premium: Per dominũ no
strũ. Colo. Lux eterna luceat eis
domine: cum sanctis tuis in eter-
num quia pius es. Post comm.
Animabus qs dñe famuloꝝ
famularumqꝫ tuarum ora-
tio proficiat supplicantiũ: vt eas:
a peccatis omnib9 exuas: ⁊ tue
redeptiõis facias esse participes:
Qui viuis ⁊ regnas. in vnitate.

¶ Scti Theodori marty. Offiñ. 9. die



In vtute tua do
mine letabitur
iustus: ⁊ super saluta-
re tuũ exultabit vehe
méter: desideriũ ani-
me ei9 tribuisti ei. V.
Qm preuenisti euz in
benedictionibus dulcedinis: po-
suisti in capite eius coronam de la
pide pretioso. Gloria pri. Oro.
Deus qui nos beati Theo-
dori martyris tui confes-
sione gloriosa circundas ⁊ prote-
gis: presta nobis eius imitatio-
ne proficere: ⁊ orone fulciri: Per
dominum nostrũ. Ad corinthios. 1. 4.
Fratres: Spectacnluz facti
sumus mundo: ⁊ angelis: ⁊
hominibus. Nos stulti propter
Christum: vos auté prudentes in
christo. Nos infirmi: vos autem
fortes. Vos nobiles, nos autem
ignobiles. Vsqꝫ in hanc horam: ⁊
esurimus, ⁊ sitimus, ⁊ nudi sumus,
⁊ colaphis cedimur: ⁊ instabiles
sumus: ⁊ laboramus operantes
manibus nostris. Maledicimur
⁊ benedicimus. Persecutioné pa
timur: ⁊ sustinemus. Blasphema
mur: ⁊ obsecramus. Tanq̃ purga
menta huius mundi facti sumus
oium pipsema vsqꝫ adhuc. Non
vt confundam vos hec scribo: sed vt
filios meos carissimos moneo.
In Christo Jesu dño nostro. R.

Domine, pręuenisti enim in bene dictionib⁹ dulcedinis: posuisti in capite eius coronã de lapide pre cioso. ℣. Uitam petiit: ⁊ tribuisti ei longitudinem dierum in seculũ seculi. Halla. ℣. Iste sanctus di gne in memoriam vertitur homi nũ: qui ad gaudium transijt ange
ca. x. lorum. Secundum Mattheum.

In illo tempore: Dixit Je sus discipulis suis. Nihil opertũ quod non reueletur: ⁊ oc cultum quod non sciatur. Quod dico vobis in tenebris: dicite in lu mine. Et qđ in aure auditis: prędi cate super tecta. Et nolite timere eos qui occidunt corpus: animaꝫ auteꝫ non possunt occidere. Sed potius eũ timete: qui potest ⁊ ani mam ⁊ corpus perdere in gehen nam. Nonne duo passeres asse ve neunt? Et vnus ex illis non cadet super terrã: sine patre vestro. Ue stri autem ⁊ capilli capitis: om nes numerati sunt. Nolite ergo ti mere, multis passeribus meliores estis vos. Omnis ergo qui confi tebitur me corã hominibus: con fitebor ⁊ ego euꝫ corã patre meo, qui est in cęlis. Offertoriũ. Glo ria ⁊ honore coronasti eum: ⁊ con stituisti eum super opera manuuꝫ tuarum domine. Secreta.

Suscipe domine fideliũ pre ces cum oblationibus ho stiarũ: ⁊ intercedẽte beato Theo doro martyre tuo: ꝑ hęc pię de uotionis officia: ad cęlestem glo riam transeamus: Per. Com.

Posuisti in capite eius coronam de lapide precioso. Post com.

Presta nobis dñe quęsumus intercedẽte beato Theodo ro martyre tuo: vt quę ore cõtin gimus: pura mente capiamus: p.

¶ In festo sctoꝝ quatuor corona torum. Offi.



Intret in cõspe ctu tuo dñe ge mitus compe ditorum: redde vicinis nostris septuplum in si nu eorum: vindica sanguinem san ctorum tuorum qui effusus est. ℣. Deus venerunt gentes in hęredi tatem tuam: polluerunt templuꝫ sanctum tuum: posuerunt hierusa lem, in pomoruꝫ custodiam. Glo ria patri ⁊ filio ⁊ spiri. Oratio.

Presta quęsumus omnipo tens deus: vt qui gloriosos martyres fortes in sua confessio ne cognouimus: pios apud te in nostra intercessione sentiamus: p. Epistola de martyribus. Reddi dit deus. R. Uindica dñe sangui nem sanctorum tuorũ qui effusus est. ℣. Posuerũt mortalia seruo rum tuorum escas volatilibus cę li: carnes sanctorum tuorũ bestijs terrę. Halla. ℣. Isti sunt qui ve nerunt ex magna tribulatione: ⁊ lauerunt stolas suas: ⁊ dealbaue runt

runt eas in sanguine agni. Euan. Cum audieritis prę. Offert. Anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venantium: laqueus contritus est ⁊ nos liberati sumus. Secreta.

Benedictio tua dñe larga descendat: quę ⁊ munera nostra deprecantibus sanctis tuis tibi reddat accepta: ⁊ nobis sacramentū redemptionis efficiat. Per dñz. Comu. Posuerunt mortalia seruorum tuorum domine escas volatilibus cęli: carnes sanctorum tuorum bestijs terrę: secundū magnitudinem brachij tui, posside filios morti punitorum. Post cō.

Celestibus refecti sacramentis ⁊ gaudijs supplices te domine deprecamur: vt quorum gloriamur triumphis: protegamur auxilijs: Per dominum no.

¶ Scti Martini epi ⁊ 3f. Offm.



Statuit ei dñs testamentū pacis: ⁊ principem fecit eum: vt sit illi sacerdotij dignitas in eternum. ℣. Misericordias domini: in eternum cantabo. Gloria patri. Gloria in excelsis. Oratio.

Deus qui conspicis: quia ex nulla nostra virtute subsistimus: concede propitius: vt intercessione beati Martini confessoris tui atque pontificis: contra omnia aduersa muniamur: Per dominū no. Epistola de confess. Ecce sacerdos. ℟. Inueni dauid seruum meū: oleo sancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei: ⁊ brachium meum cōfortabit eum. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo: ⁊ filius iniqtatis nō nocebit ei. Allā. ℣. Hic Martinus pauper ⁊ modicus: cęlum diues ingreditur: hymnis cęlestibus honoratur. Euangel. Sint lumbi. Offerto. Ueritas mea ⁊ misericordia mea cū ipso: ⁊ in noīe meo exaltabit cornu eius. Secr.

Da misericors deus: vt hęc nos salutaris oblatio: intercedente beato Martino confessore tuo atq; pontifice: ⁊ a proprijs reatibus indesinenter expediat: ⁊ ab omnibus tueatur aduersis: Per dominum nr̄m. Comu. Fidelis seruus ⁊ prudens: quem constituit dominus super familiam suam: vt det illis in tempore tritici mensuram. Post cōmu.

Presta q̄s dñe deus noster: vt quorum festiuitate votiua sunt sacramenta: eorum nobis salutaria intercessione reddantur. Per.

Per octauam sancti Martini, ⁊ in octa. ipsius fiat sicut in die.

¶ Eodē die sci Menne mar. Orō. d. 11.

Presta q̄s ops de⁹: vt q beati Menne martyris tui natalitia colim⁹: intercessione ei⁹ in tui nois amore roboremur. P. Secr.

OBlatis q̄s domine placare muneribus: ⁊ intercedente beato Ména martyre tuo. a cunctis nos defende periculis: Per dominum nostrum. Post cōmu.

SIt nobis domine reparatio mētis ⁊ corporis cęleste mysterium: vt cuiꝰ exequimur actionem: sentiamus effectum: Per.

¶ Sancti Britijepi ⁊ cōf. Oro.

DA quęsumus omnipotens deus: vt beati Britij cōfessoris tui atq; pontificis veneranda solénitas: ⁊ deuotionem nobis augeat ⁊ salutem: Per dominuz nostrum Jesum Chrm. Secre.

SAncti tui nos dñe quęsumꝰ vbiq; lętificent: vt dum eoꝝ merita recolimus: patrocinia sentiamus: Per dominū. Post cō.

PResta quęsumus ops deus: vt de pceptis munéribꝰ gratias exhibentes: beneficia potiora a sumamus: Per dominum.

d.19. ¶ Sancte Elisabeth vidue. Offi.



GAudeamꝰ omnes in dño: diē festū celebrantes sub honore Elisabeth viduę: de cuius solénitate gaudent angeli: ⁊ collaudant filiū dei. V. Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto. Sicut erat in princi. Gloria in excelsis. Oratio.

TUorum corda fideliū deus miserator illustra: ⁊ beatę Elisabeth precibus gloriosis: fac nos prospera mundi despicere: ⁊ cęlesti semper consolatione gaudere. Per dominū nostruz iesuz.

Lectio libri sapientię.

MUlierem fortem quis inueniet? Procul ⁊ de vltimis finibus pretium eius. Confidit in ea cor viri sui: ⁊ spolijs non indigebit. Reddet ei bonum ⁊ nō malum: oībus diebus vitę suę. Quęsiuit lanam ⁊ linum: ⁊ operata est consilio manuū suarum. facta est quasi nauis institoris: de lōge portans panem suuz. Et de nocte surrexit: deditq; prędam domesticis suis: ⁊ cibaria ancillis suis. Considerauit agrum ⁊ emit eum: de fructu manuum suaruz plantauit vineaz. Accinxit fortitudine lumbos suos: ⁊ roborauit brachium suum. Gustauit ⁊ vidit quia bona est negociatio eius: ⁊ non extinguetur in nocte lucerna eius. Manum suam misit ad fortia: ⁊ digiti eius apprehenderunt fusum. Manum suā aperuit inopi: ⁊ palmas suas extendit ad pauperem. Non timebit domui suę a frigoribus niuis: oēs enim domestici eius vestiti sunt duplicibus. Stragulatam vestem fecit sibi: byssus ⁊ purpura indumētū eius. Nobilis in portis vir eius: qn̄ sederit cuz senatoribus terrę. Syndonem fecit ⁊ vē

didit: ꝛ cingulum tradidit cana-
neo. Foꝛtitudo ꝛ decoꝛ indumen-
tum eius: ꝛ ridebit in die nouissi-
mo. Os suum aperuit sapientię: ꝛ
lex clementię in lingua eius. Cō-
siderauit semitas domus suę: ꝛ pa
nē ociosa non comedit. Surrexe-
runt filij eius ꝛ beatissimā pꝛędica
uerunt: vir eiꝰ ꝛ laudauit eā. Mul
tę filię congregauerunt diuitias:
tu supergressa es vniuersas. Fal-
lax gratia: ꝛ vana ē pulchꝛitudo:
mulier timens deum ipsa lauda-
bit. Date ei de fructu manuū sua-
rum: ꝛ laudent eam in poꝛtis ope
ra eius. ℟. Pꝛopter veritatem, ꝛ
mansuetudinem, ꝛ iustitiam: ꝛ de-
ducet te mirabiliter dextera tua.
℣. Audi filia, ꝛ vide, ꝛ inclina au-
rem tuam: quia cōcupiuit rex spe
ciem tuā. Alleluia. ℣. Ueni ele
cta mea: ꝛ ponam te in thꝛonum
meum: quia cōcupiuit rex speciē
tuam. Secundū Matthęum.
IN illo tempoꝛe: Respiciens
iesus vidit eos qui mittebāt
munera in gazophylatium diui-
tes. Uidit autem ꝛ viduam pau-
perculam mittentez ęra minuta
duo: ꝛ dixit. Uere dico vobis: ꝙ vi
dua hęc pauper, plusꝗ̄ oēs misit.
Nam omnes hi ex abūdanti sibi
miserunt in munera dei. Hęc au-
tez ex eo qđ deest illi, oēm victum
suum quez habuit, misit. Offerto.
Filię regum in honoꝛe tuo, asti-
tit regina a dextris tuis, in vesti-
tu deaurato, circūdata varietate.
MUnera domi- Secreta.
ne nostrę deuotionis offeri
mus: vt tibi grata, ꝛ nobis saluta
ria, beatę Elisabeth pia supplica-
tione reddantur: Per dominuz.
Communio. Diffusa est gratia in
labijs tuis: pꝛopterea benedixit te
deus in ęternum. Post commu.
QUęsumus oīpotens deus:
vt quos salutaribus digna
tus es erudire mysterijs: btē Eli-
sabeth itercessione gloꝛiosa, cęle-
stibus reficias alimentis: Per
dominum nostrum Jesum Chꝛz.
¶ Missam pꝛęsentationis re- D. 21.
quire in fine missalis.
¶ Sancte Cecilię virgi. ꝛ mar-
tyris. Officium. D. 22.



LOquebar de te
stimonijs tuis i
conspectu regum, ꝛ
non confundebar: ꝛ
meditabar in man-
datis tuis, quę dile-
xi nimis. ℣. Beati imaculati in
via, q ambulant in lege domini.
Gloꝛia patri ꝛ filio ꝛ spiritui san.
Gloꝛia in excelsis. Oratio.
DEus qui nos annua beatę
Cecilię virginis ꝛ marty-
ris tuę solēnitate lętificas: da, vt
quam veneramur officio: etiā pię
ↄuersationis sequamur exemplo.
Per dn̄m. Lectio libri sapientię.
DOmine Deus meus exal-
tasti super terram habi-

tationem meam: ꝛ pro morte de-
fluenti deprecata sum. Inuocaui
dominum patrez domini mei: vt
non derelinquat me in die tribu-
lationis meę: ꝛ in tempore super-
borum sine adiutorio. Laudabo
nomen tuum assidue: ꝛ collauda-
bo illud in confessione: ꝛ exaudita
est oratio mea. Liberasti me de p-
ditione: ꝛ eripuisti me de tempo-
re iniquo. Propter ea confitebor
tibi: ꝛ laudem dicam nomini tuo:
domine deꝰ noster. ℟. Audi filia,
ꝛ vide, ꝛ inclina aurem tuam: qa
concupiuit rex speciem tuam. ℣.
Specie tua ꝛ pulchritudine tuā:
intende, prospere procede, ꝛ re-
gna. Halleluia. ℣. Ueni electa
mea, ꝛ ponam te in thronū meuz,
quia concupiuit rex speciem tuā.
Euange. Simile est regnuz celo.
decē vir. Offer. Offerent regi vir
gines: proximę eius offerent tibi
in letitia ꝛ exultatione: adducent
in templum regi dño. Secreta.
Hec hostia dñe placationis ꝛ
laudis quęsumꝰ interueniē-
te beata Cecilia martyre tua: nos
tua propitiatione dignos semper
efficiat: Per dominum. Cōmu.
Confundantur superbi, quia in-
iuste iniquitatem fecerunt in me:
ego autem in mandatis tuis exer
cebor: in tuis iustificationibus vt
non confundar. Post commu.
Satiasti domine familiā tuā
muneribus sacris: eiꝰ quę-
sumus semper interuentione nos
refoue: cuius solēnia celebramus.
Per dominum nostrū Jesum.

¶ Sci Clemētis pape ꝛ marty-
ris. Officium.



Dicit dominꝰ,
sermões mei,
quos dedi in os tuū,
non deficient de ore
tuo: adest eniz nomē
tuū: ꝛ munera tua ac
cepta erunt super altare meuz. ℣.
Domine exaudi orationem meā:
ꝛ clamor meus ad te veniat. Glo
ria patri ꝛ filio ꝛ spirituisancto.
Gloria in excelsis. Oro.
Deus qui nos annua beati
Clementis martyris tui atq; pō
tificis solennitate letificas: conce
de propitius: vt cuius natalitia co
limus: virtutem quoq; passionis
imitemur: Per dominum. Epi-
stola. Doctrinis varijs. In ore
confesso. ℟. Iurauit dominus ꝛ
non penitebit eum: tu es sacerdos
in eternuz: ſm ordinem melchise-
dech. ℣. Dixit dñs dño meo: sede
a dextris meis. Halleluia. ℣. Iu
stus vt palma florebit: ꝛ sicut ce-
drus multiplicabitur. Euange-
lium. Uigilate. Offertoriū. Po
suisti domine in capite eius coro-
nam de lapide pretioso: vitam pe
tijt a te ꝛ tribuisti ei. Secreta.
Munera dñe oblata sancti-
fica: ꝛ intercedente beato
Clemente martyre tuo: p hec nos
a peccatoꝝ

a peccatorū nostrorum maculis emunda. Per. Cōmu. Beatus seruus quem cū venerit dominus inuenerit vigilantem: amen dico vobis: super omnia bona sua constituet eum. Post communio. Corporis sacri ⁊ ptiosi sanguinis repleti libamine: qs dñe deus noster: vt quod pia deuotione gerimus: certa redemptione capiamus: Per dominum.

¶ Sancti Grisogoni mar. Offm.



In virtute tua dñe letabit iustus: ⁊ super salutare tuum exultabit vehementer: desiderium animę eius tribuisti ei. ℣. Qm̄ preuenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronā de lapide pretioso. Gloria. Oro.

Adesto dñe supplicationib⁹ nr̄is: vt qui ex iniquitate nostra reos nos esse cognoscimus: beati Grisogoni martyris tui intercessiōe liberemur: Per. Epla. Beatus vir qui inuentus. In cōi vni⁹ mart. ℟. Beatus vir qui timet dñm: in mandatis eius cupit nimis. ℣. Potēs in terra erit semen eius: generatio rectorū benedicet. Alla. ℣. Posuisti dñe sup caput eius coronā de lapide pretioso. Euangel. Nolite arbitrari. In cōi vni⁹ martyris. Offmo. In virtute tua domine lętabitur iustus: ⁊ super salutare tuū exultabit vehementer: desideriū animę eius tribuisti ei. Secreta.

Oblatis qs domine placare muneribus: ⁊ intercedente beato Grisogono martyre tuo: a cunctis nos defende periculis. P. Cōmu. Magna est gloria eius in salutari tuo: gliā ⁊ magnū decorē imponēs sup eum dñe. Post cō. Tui dñe pceptione sacramēti: ⁊ a nostris mundemur occultis: ⁊ ab hostium liberemur insidijs: Per dominum nostrum.

¶ Sanctę Catherinę virginis ⁊ marty. Officium. 25.d.



Loquebar de testimonijs tuis in conspectu regum ⁊ non confundebar: ⁊ meditabar in mādatis tuis quę dilexi nimis. ℣. Beati immaculati in via, q ambulāt in lege dñi. Glia. Gloria in excelsis. Oratio.

Deus qui dedisti legē Moysi in summitate mōtis Synai: ⁊ in eodē loco corpus beatę catherinę v̄ginis ⁊ martyris tuę per sanctos angelos tuos mirabiliter collocasti: concede propitius: vt eius meritis ⁊ intercessione: ad montem qui christus est, valeamus puenire: Per eundē dñm. Epla. Qui gloriat. In cōi vgi. ℟. Specie tua ⁊ pulchritudine tua: intende, prospere pcede, ⁊ regna.

℣. Propter veritatem, ⁊ mansuetudinem, ⁊ iustitiam: et deducet te mirabiliter dextera tua. Halleluia. ℣. Ueni electa mea ⁊ ponam te in thronum meum: quia concupiuit rex speciem tuam. Sequen. Adest dies. Euangelium. Simile est regnum celorum thesauro abscondito. Offertorium. Filie regum in honore tuo: astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: circundata varietate. Secreta.

Hostia quesumus dñe quam tibi sancte Catherine martyris tue natalitia recensentes offerimus: ⁊ vincula nostre prauitatis absoluat: ⁊ tue nobis misericordie dona conciliet: Per dñm. Cōmu. Feci iudicium ⁊ iustitiā domine: non calumnientur mihi superbi: ad omnia mādata tua dirigebar: omnem viam iniquitatis odio habui. Post commu.

Quesumus dñe salutaribus repleti mysteriis: vt cuius solennia celebramus: eius orationibus adiuuemur: Per dominū.

Sanctorum Uitalis ⁊ Agricole marty. Officium.



Sapientiam sanctorū narrant populi: ⁊ laudē eorū nunciat ecclesia: nomina autem eorum viuent in seculum seculi. ℣. Exultate iusti in dño: rectos decet collaudatio. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui. Oratio.

Da quesumus omnipotens deus: vt qui beatorum martyrum tuorum Uitalis ⁊ Agricole solennia colimus: eorum apud te intercessionibus adiuuemur: Per dominum nostrum Jesum Christum filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat. Epistola. Expectatio. In cōmuni martyrum. ℣. Exultabunt sancti in gloria: letabuntur in cubilibus suis. ℣. Cātate domino canticū nouum: laus eius in ecclesia sanctorum. Halleluia. ℣. Mirabilis deus noster in sanctis suis. Euāgelium. Uidēs Jesus turbas. Offertoriū. Letamini in domino ⁊ exultate iusti: ⁊ gloriamini omnes recti corde. Secreta.

Hostias tibi domine beatorum martyrum tuorū Uitalis ⁊ Agricole dicatas meritis benignus assume: ⁊ ad ꝑpetuum nobis tribue ꝓuenire subsidium: Per dominum nostrum. Cōmunio. Ego vos elegi de mūdo: vt eatis, ⁊ fructum afferatis: ⁊ fructus vester maneat. Postcō.

Quesumus oīpotens deus, vt qui celestia alimenta ꝑcepimus: intercedentibus sanctis tuis Uitale ⁊ Agricola: ꝑ hec cōtra omnia aduersa muniamur: Per dominum nostrum Jesum Christum filium tuum. Qui tecū viuit ⁊ regnat in vnitate spiritus.

¶ Explicit propriū sanctorū.







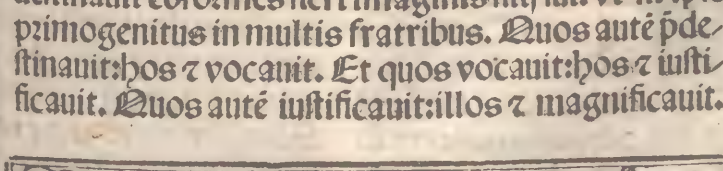
COMMVNE VNIVS, VEL PLVRIMORVM APOSTOLORVM.

Ad Ephesios. 2.D.



FRatres: iam nõ estis hospites ꝛ aduenę: sed estis ciues sanctorum ꝛ domestici dei: superedificati sup fundamentum apostolorum ꝛ prophetarum: ipso summo angulari lapide Chr̃o Jesu. Jn quo ois ędificatio constructa: crescit in templum sanctum in dño. Jn quo ꝛ vos coedifi- 8.c
camini in habitaculũ dei: in spũ scõ. Ad romanos.

FRatres: Scimus qm̃ diligentibus deum omnia cooperantur in bonum: his qui sm̃ propositum vocati sunt sancti. Nam quos pręsciuit ꝛ prędestinauit cõformes fieri imaginis filij sui: vt sit ipse primogenitus in multis fratribus. Quos autẽ pdestinauit: hos ꝛ vocauit. Et quos vocauit: hos ꝛ iustificauit. Quos autẽ iustificauit: illos ꝛ magnificauit.



Quid ergo dicemus ad hec? Si deus pro nobis, quis contra nos? Qui etiaz proprio filio suo nõ pepercit: sed pro nobis oĩbus tradidit illum. Quomodo non etiã cũ illo omnia nobis donauit? Quis accusabit aduersus electos dei? Deus qui iustificat. Quis est qui condemnet? Christus Jesus, qui mortuus est: immo, qui ⁊ resurrexit: qui est ad dexterã dei: qui etiaz interpellat ꝓ nobis. Quis nos separabit a charitate chri? Tribulatio: an angustia: an persecutio: an fames: an nuditas: an periculum: an gladius? Sicut scriptum ẽ. Quia ꝓpter te mortificamur tota die: estimati sumus vt oues occisionis. Sed in his oĩbus superamus: propter eũ qui dilexit nos. Certus suz eni: qr neq; mors: neq; vita: neq; angeli: neq; principat9: neq; potestates: neq; v̄tutes: neq; instantia: neq; futura: neq; fortitudo: neq; altitudo: neq; profundũ: neq; creatura alia, poterit nos separare a charitate dei: que est in Christo Jesu domino nostro.

15.b. 

Secundum Joanne.

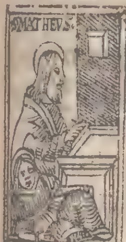
In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Hoc est p̄ceptum meũ: vt diligatis inuicem sicut dilexi vos. Maiorem hac dilectionem nemo habet: vt animã suã ponat quis pro amicis suis. Vos amici mei estis: si feceritis que ego precipio vobis. Jam non dicam vos seruos: quia seruus nescit quid faciat dominus eius. Vos autem dixi amicos: quia omnia quecunq; audiui a patre meo: nota feci vobis. Nõ vos me elegistis: sz ego elegi vos: ⁊ posui vos: vt eatis, ⁊ fructum afferatis: ⁊ fructus vester maneat. Ut quodcunq; petieritis patrem in nomine meo: det vobis.

Secundum Joannem.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis. Ego sum vitis vera: ⁊ pater meus agricola est. Omnem palmitem in me non ferentem fructum tollet eum: ⁊ omnem q fert fructũ purgabit eum: vt fructuz plus afferat. Jam vos mundi estis: propter sermonem quem locutus suz vobis. Manete in me: ⁊ ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructuz a semetipso: nisi manserit in vite: sic nec vos, nisi in me mãseritis. Ego sum vitis: ⁊ vos palmites. Qui manet in me: ⁊ ego in eo: hic fert fructum multum: quia sine me nihil potestis facere. Siquis in me non manserit: mittetur foras sicut palmes: ⁊ arescet: ⁊ colligent eum: ⁊ in ignem mittent: ⁊ ardet. Si mãseritis in me: ⁊ verba mea in vobis mãserint: quodcunq; volueritis petetis: ⁊ fiet vobis.

COMMVNE VNIVS EVANGELISTAE.

Lectio libri sapientie.



Qui timet deū: faciet bonā. Et qui continens est iustitie, apprehendet illam: ⁊ obuiabit illi quasi mater honorificata. Cibabit illum pane vite ⁊ intellectus: ⁊ aqua sapientie salutaris potabit illū. Et firmabit in illo ⁊ non flectetur: ⁊ continebit illum ⁊ non confundetur: ⁊ exaltabit illū apud proximos suos. In medio ecclesie aperuit os eius: ⁊ impleuit eum dominus spiritu sapientie ⁊ intellectus: ⁊ stola glorie induit eum. Jocunditatē ⁊ exultationem: thesaurizauit sup eum. Et nomine eterno hereditabit illū: dñs deus noster. Scdm Lucā.

In illo tempore. Designauit dominus ⁊ alios septuaginta duos discipulos: ⁊ misit illos binos ante faciem suam, in omnē ciuitatem ⁊ locum: quo erat ipse venturus. Et dicebat illis. Messis quidem multa: operarij autem pauci. Rogate ergo dominū messis: vt mittat operarios in messem suam. Ite, ecce ego mitto vos: sicut agnos inter lupos. Nolite ergo portare sacculum: neq; perā: neq; calciamenta: ⁊ neminē per viā salutaueris. In quācunq; domum intraueritis: primū dicite. Pax huic domui. Et si ibi fuerit filius pacis: requiescet super illū pax vestra. Sin autem: ad vos reuertetur. In eadem autē domo manete: edentes ⁊ bibentes: que apud illos sunt. Dignus est enim operarius mercede sua. Credo.

COMMVNE VNIVS MARTYRIS.

Epistole.

Lectio libri sapientie.



Beat⁹ vir q in sapiētia morabit: ⁊ qui in iustitia meditabitur: ⁊ in sensu cogitabit circū spectionē dei. Cibabit illū pane vite ⁊ intellectus: ⁊ aqua sapientie salutaris potabit illū. Et firmabitur in illo ⁊ nō flectetur: ⁊ continebit illum ⁊ non confundetur: ⁊ exaltabit illum apud proximos suos. Et noie eterno hereditabit illū: dñs deus noster. eccli. 14. ⁊ 15.

Lectio libri sapientie. puer. ca. 3.

Beatus homo qui inuenit sapientiam: ⁊ qui affluit prudentia. Melior est acquisitio eius negociatione argenti ⁊ auri: pri-

mi 7 purissimi fruct⁹ ei⁹. Pretio
sior est cūctis opib⁹ sapiētia: 7 oia
quę desiderantur huic non valent
comparari. Longitudo dierū in
dextera eius: 7 in sinistra illius di-
uitię 7 gloria. Vię ei⁹ vię pulchrę:
7 omnes semitę illius pacificę. Li
gnum vitę est his qui apprehēde-
rint eam: 7 qui tenuerit eam bea-
tus. Dominus sapientia funda-
uit terram: stabiliuit celos pru-
dentia. Sapientia illius erupe-
rūt abyssi: 7 nubes rore ꝯcrescūt.

eccli. Lectio libri sapientię

31. Beatus vir qui inuentus est
sine macula: 7 qui post aurum nō
abiit: nec sperauit in pecunię the-
sauris. Quis est hic: et lauda-
bimus eum? Fecit enim mirabi-
lia in vita sua. Qui probatus est
in illo, 7 perfectus inuentus est: 7
erit illi gloria eterna. Qui po-
tuit trāsgredi 7 nō est trāgressus:
facere mala: 7 non fecit. Ideo
stabilita sunt bona illius in domi
no: 7 elemosynas illius enarra-
bit omnis ecclesia sanctorum.

EVANGELIA.

ca. 16 Scdm Mattheum.



In illo tempo-
re: Dixit iesus
discipulis suis. Si
quis vult post me ve
nire: abneget semet-
ipsuz: 7 tollat crucē
suā 7 sequatur me. Qui enim vo-
luerit aiam suā saluā facere pdet
eaz. Qui aūt pdiderit aiam suam
propter me: inueniet eam. Quid
enim prodest hoi si mundum vni-
uersum lucretur: aię vero suę de-
trimentū patiať? Aut quam dabit
hō cōmutationē p aia sua? Filius
enim hominis venturus est in glo
ria patris sui cum angelis suis: 7
tunc reddet vnicuiqꝫ secundū ope
ra eius. Secundum Joannem. ca.1

In illo tempore: Dixit Je-
sus discipulis suis. Amen
amē dico vobis: nisi granum fru-
menti cadens in terra mortuum
fuerit: ipsum soluz manet. Si aūt
mortuū fuerit: multuz fructum af
fert. Qui amat animā suam per-
det eam. Et q odit animā suaz in
hoc mūdo, in vitam eternam cu-
stodit eam. Siqs mihi ministrat
me sequať. Et vbi sum ego: illic 7
minister meus erit. Siquis mihi
ministrauerit: honorificabit eum
pater meus. Scdm Mattheum. ca.1

In illo tēpore: Dixit Jesus
discipulis suis. Nolite ar-
bitrari: qꝛ venerim pacē mittere
in terrā: Nō veni pacez mittere:
sed gladiū. Veni eni separare ho-
minē aduersus patrē suum: 7 filiā
aduersus matrē suā: 7 nurum ad-
uersus socrum suā: 7 inimici hois
domestici eius. Qui amat patrez
aut matrē plusq̃ me: nō est me di-
gnus. Et q amat filiū: aut filiā sup
me: nō est me dignus. Et q non ac
cipit crucē suā 7 sequiť me: non est

me dignus. Qui inuenit animam suam perdet illam. Et qui perdiderit animam suam propter me: inueniet eaꝫ. Qui recipit vos: me recipit. Et qui me recipit: recipit eū qui me misit. Qui recipit prophetaꝫ in nomine prophete: mercedem prophete accipiet. Et qui recipit iustuꝫ in nomine iusti: mercedem iusti accipiet. Et quicunq potum dederit vni ex minimis istis calicem aque frigide tantum in nomine discipuli: amen dico vobis: non perdet mercedeꝫ suam.

Secundum Lucam.

IN illo tempore: Facta est contentio inter discipulos: quis eorum videretnr esse maior. Dixit autem eis Jesus. Reges gentium dominantur eorū: ꝛ qui potestatē habent super eos, benefici vocantur. Uos autem non sic. Sed qui maior est in vobis: fiat sicut iunior: ꝛ qui precessor est sicut ministrator. Naꝫ quis maior est: qui recumbit: an qui ministrat? Nonne qui recumbit? Ego auteꝫ in medio vestruꝫ sum: sicut qui ministrat. Uos autem estis qui permansistis mecum in tentationibꝰ meis. Et ego dispono vobis sicut disposuit mihi pater meus regnū: vt edatis ꝛ bibatis super mensaꝫ meam in regno meo: ꝛ sedeatis super thronos iudicantes duodecim tribus israel.

COMMVNE PLVRIMORVM MARTYRVM.

Epistole.

Lectio libri sapientie. ꝓuer. 15.



LIngua sapientiū ornat sciētiā: os fatuorū ebullit stultitiā: in omni loco, oculi dñi cōtēplant bonos ꝛ malos. Lingua placabilis: lignū vite: q̄ aut immoderata est, cōteret spiritū. Domꝰ iusti: plurima fortitudo: ꝛ in fructibus impij: cōturbatio. Labia sapiētiuꝫ disseminabunt sciētiā: cor stultorū dissimile erit. Uictime impiorū abominabiles dño, vota iustoꝝ placabilia. Qui sequit̄ iustitiam diliget̄ a dño.

Lectō libri sapientie. ca. 5.

IUstoꝝ aie in manu dei sunt: ꝛ non tanget illos tormentum mortis. Uisi sunt oculis insipientiū mori: ꝛ estimata est afflictio exitus illoꝝ: ꝛ qd̄ a nobis est iter exterminij: illi autē sunt in pace. Et si coram hoibus tormenta passi sunt: spes illoꝝ imortalitate plena est. In paucis vexati: in

multis bene disponentur: quoniā
deus tētauit eos: et inuenit illos di
gnos se. Tanq̄ aurum in fornace
probauit illos: et quasi holocausti
hostiam accepit illos: et in tempo
re erit respectus illorum. Fulge
bunt iusti: et tanquam scintillę in
arundineto discurrent. Iudica
bunt nationes et dominabuntur
populis: et regnabit domin9 illo
rum in perpetuum. Ad hebreos.

ca.xj Fratres: Sancti per fidem
vicerūt regna: operati sunt
iustitiaz: adepti sunt repromissio
nes. Obturauerunt ora leonū: ex
tinxerunt impetum ignis: effuga
uerunt aciem gladij: conualuerūt
de infirmitate: fortes facti sunt in
bello. Castra verterunt exterorū:
acceperunt mulieres de resurre
ctione mortuos suos. Alij autē di
stenti sunt non suscipiētes redem
ptionem: vt meliorē inuenirēt re
surrectionem. Alij vero ludibria
et verbera experti: isuper et vincu
la et carceres: lapidati sunt: secti
sunt: tentati sunt: in occisione gla
dij mortui sunt. Circuierūt i me
lotis et in pellibus caprinis: egen
tes: angustiati: afflicti: qbus dign9
nō erat mundus. In solitudinib9
errātes: in mōtibus: et in spelūcis:
et i cauernis terrę. Et hi oēs testi
monio fidei probati inuenti sunt:
in Christo Iesu domino nostro.

puer. Lectio libri sapientię.
ca.x. Expectatio iustorum letitia:
spes autē impiorū peribit. Forti
tudo simplicis via domini: et pa
uor his qui operanī malū. Iustus
in eternum non cōmouebitur: im
pij autē non habitabunt in terra.
Os iusti parturiet sapientiaz: lin
gua prauorum peribit. Labia iu
sti cōsiderant placita: et os impio
rum peruersa. Simplicitas iusto
rum diriget eos: et supplantatio
peruersorum vastabit illos. Iu
stitia rectorum liberabit eos: et in
insidijs suis capientur iniqui. Iu
stus de angustia liberat9 est: et tra
detur impius pro eo. Simulator
ore decipit amicū suū: iusti autē li
berabunī sciētia. In bonis iustoꝝ
exaltabitur ciuitas: et in perditio
ne impioruz erit laudatio. In be
nedictione iustoruz exaltabitur ci
uitas. Lectio libri sapientię

Iusti in perpetuum viuent: et
apud dn̄m est merces eoruz:
et cogitatio illorum apud altissi
mum. Ideo accipient regnū de
coris: et diadema speciei de manu
domini. Quoniaz dextera sua te
get eos: et brachio sancto suo de
fendet illos. Accipiet armatu
ram zeli illius: et armabit creatu
ram ad vltionem inimicorū. In
duet pro thorace iustitiam: et ac
cipiet pro galea iudicium certuz.
Sumet scutum inexpugnabile ę
quitatem: ibunt directe emissio
nes. Et ad certum locum deducet
illos dominus deus noster.

Lectio

Lectio libri sapientie.

Reddidit deus mercedē laborum sanctorū suoꝝ: ⁊ deduxit illos in via mirabili. Et fuit illis in velamēto diei ⁊ in luce stellarum nocte. Transtulit illos per mare rubrū: ⁊ trāsuexit illos per aquā nimiā. Inimicos autē illorum demersit in mare: ⁊ ab altitudine inferorum eduxit illos. Ideo iusti tulerūt spolia impiorum: ⁊ decātauerunt dñe nomē sctū tuum. Et victricem manū tuam laudauerūt pariter: domine deus noster.

EVANGELIA.



Secundū Lucam.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Cū audieritis plia ⁊ seditiones: nolite terreri. Oportet primū hec fieri: sed nondum statim finis. Tunc dicebat illis. Surget gens contra gentem: ⁊ regnum aduersus regnum: ⁊ terremotus magni erunt per loca: ⁊ pestilentię ⁊ fames terroresq; de cęlo ⁊ signa magna erunt. Sed ante hęc oīa iniicient vobis manus suas: ⁊ psequētur: tradentes in synagogas ⁊ custodias: trahentes ad reges ⁊ prę sides ppter nomen meū. Continget autē vobis in testimoniū. Ponite ergo in cordibus vestris: non premeditari quēadmodū respondeatis. Ego enim dabo vobis os ⁊ sapientiam: cui nō poterunt resistere ⁊ contradicere omnes aduersarij vestri. Trademini autē a parētibꝰ: ⁊ fratribus: ⁊ cognatis ⁊ amicis: ⁊ morte afficient ex vobis, Et eritis odio omnibus hominibus propter nomen meū. Et capillus de capite vestro nō peribit. In patientia vestra possidebitis aīas vestras.

Secundū Lucā.

In illo tempore. Descēdēs 6.a.
Jesus de monte: stetit in loco campestri: ⁊ turba discipulorū eius ⁊ multitudo copiosa plebis ab omni iudea ⁊ hierusalem ⁊ maritima: ⁊ tyri ⁊ sydonis: qui venerant vt audirent eum: ⁊ sanarētur a languoribus suis. Et qui vexabantur a spiritibus immūdis: curabantur. Et omnis turba quęrebat eum tangere: quia virtus de illo exibat: ⁊ sanabat omnes. Et ipse eleuatis oculis in discipulos suos: dicebat. Beati pauperes: quia vestrum est regnum dei. Beati qui nunc esuritis: quia saturabimini. Beati qui nunc fletis: quia ridebitis. Beati eritis cum vos oderint homines: ⁊ cum separauerint vos: ⁊ exprobrauerint: ⁊ eiecerint nomen vestrum tanq̄ malū, propter filium hominis. Gaudete in illa die ⁊ exultate: ecce enim merces vestra multa est in cęlo.

Secundum Mattheum. 5.a.

In illo tpe: Uidens Jesus

turbas:ascendit in mōtē: Et cum sedisset:accesserunt ad eū discipuli eius. Et aperiēs os suum:docebat eos dicens. Beati pauperes spiritu:qm̄ ipsorū est regnū celorum. Beati mites: qm̄ ipsi possidebunt terram. Beati qui lugēt: qm̄ ipsi consolabūtur. Beati qui esuriunt ⁊ sitiūt iustitiam: qm̄ ipsi saturabunt. Beati misericordes: qm̄ ipsi misericordiam consequētur. Beati mundo corde: qm̄ ipsi deū videbunt. Beati pacifici: qm̄ filij dei vocabuntur. Beati qui psecutionem patiuntur propter iustitiam:qm̄ ipsorum ē regnum celorum. Beati estis cum maledixerint vobis homines: ⁊ psecuti vos fuerint:⁊ dixerint omne malum aduersum vos:mentientes: propter me. Gaudete ⁊ exultate:quoniam merces vestra copiosa est in
ca. 12 celis. Secundum Lucam.

In illo tpe: Dixit Jesus discipulis suis. Attēdite a fermento phariseorum:quod est hypocrisis. Nihil aūt opertuz est qd non reueletur:neq₃ abscōditū quod nō sciatur. Qm̄ que in tenebris dixistis:in lumine dicentur: ⁊ qd in aure locuti estis in cubiculis. pdicabitur in tectis. Dico aūt vobis amicis meis:ne terreamini ab his qui occidūt corpus:⁊ post hec nō habēt amplius quid faciāt. Ostendā autem vobis:quem timeatis. Timete eum:qui postq̄ occiderit habet potestatem mittere in gehēnam. Ita dico vobis:hunc timete. Nonne quinque passeres veneunt dipondio? Et vnus ex illis nō est in obliuione corā deo? Sed ⁊ capilli capitis vestri omnes:numerati sunt. Nolite ergo timere: multis passeribus pluris estis vos. Dico autem vobis. Omnis quicunque confessus fuerit me coram hominibus:⁊ filius hominis confitebitur illum coram angelis dei.

COMMVNE VNIVS CONFESSORIS.

Epistole.

Lectio libri sapiētie.



Dilectus deo, ⁊ hominibus: cuius memoria in benedictione est. Similem illuz fecit in gloria sanctorū: ⁊ magnificauit eum in timore inimicorum: ⁊ in verbis suis mōstra placauit. Glorificauit illum in cōspectu regum: ⁊ iussit illi corā populo suo: ⁊ ostendit illi gloriam suam. In fide ⁊ lenitate ipsius sanctum fecit illum:⁊ elegit euz ex omni car

ne. Audiuit enim vocem ipsius: ꝛ induxit illum in nube. Et dedit illi coꝛ ad pręcepta: ꝛ legem vitę, ꝛ disciplinę. Lectio libri sapientię.

Ecce sacerdos magnus qui in diebus suis placuit deo: ꝛ inuentus est iustus. Et in tempoꝛe iracundię: factus est recóciliatio. Non est inuentus similis illi: qui conseruaret legem excelsi. Ideo iureiurando: fecit illum dominus crescere in plebem suaȝ. Benedictionem omnium gentium dedit illi: ꝛ testamétum suum confirmauit super caput eius. Cognouit eũ in benedictionibus suis: ꝛ conseruauit illi misericoꝛdiam suam: ꝛ inuenit gratiam coꝛam oculis domini. Magnificauit eum in conspectu regum: ꝛ dedit illi coꝛonaȝ glorię. Statuit illi testamentum sempiternum: ꝛ dedit illi sacerdotium magnum: ꝛ beatificauit illũ in gloꝛia. Fungi sacerdotio: ꝛ habere laudem in nomine ipsius. Et offerre illi incensuȝ dignũ: in odoꝛé suauitatis. Lcō libri sapientię.

Iustum deduxit dominꝰ per vias rectas: ꝛ ostendit illi regnum dei: ꝛ dedit illi sciétiam sanctoꝛum. Honestauit illum in laboꝛibus: ꝛ compleuit laboꝛes illius. In fraude circũuenientium eum illi affuit: ꝛ honestum fecit illum. Custodiuit eum ab inimicis: ꝛ a seductoꝛibus tutauit illum. Et certamen foꝛte dedit illi vt vinceret: ꝛ sciret quoniam omnium potentioꝛ est sapientia. Hęc venditum iustum non dereliquit: sed a peccatoꝛibus liberauit eum. Descenditq; cum illo in foueam: ꝛ in vinculis non dereliquit illum: donec afferret illi sceptrum regni: ꝛ potentiam aduersus eos qui eum deprimebant. Et mendaces ostendit: qui maculauerunt illum. Et dedit illi claritatem ęternam: dominus deus noster. Ad hebręos. ca. 13

Fratres: Doctrinis variis ꝛ peregrinis: nolite abduci. Optimum est enim gratia stabilire coꝛ: non escis quę non pꝛofuerunt ambulantibus in eis. Habemus altare: de quo edere nó habent potestatem: qui tabernaculo deseruiunt. Quoꝛum enim animalium infertur sanguis pꝛo peccato in sancta per pontificem: hoꝛum coꝛpoꝛa cremantur extra castra. Pꝛopter qđ ꝛ Iesus vt sanctificaret per suuȝ sanguinem populum: extra poꝛtam passus est. Exeamus igit̃ ad euȝ extra castra: impꝛoperiũ eius poꝛtantes. Non enim habemus hic manentem ciuitatem: sed futuraȝ inquirimus. Per ipsum ergo offeramus hostiam laudis semper deo: id est fructum labioꝛum confitentium nomini eius. Beneficentię autem ꝛ communionis: nolite obliuisci. Talibus enim hostiis: pꝛomeretur deus.

Lectio libri sapientie.

ca.7. Optaui ⁊ datus est mihi sen-
sus: ⁊ inuocaui ⁊ venit in me
spiritus sapientie. Et preposui il-
lam regnis ⁊ sedibus: ⁊ diuitias
nihil esse dixi in comparatione il-
lius. Nec comparaui illi lapidez
pretiosum: quoniã omne aurũ in
cõparatione ipsius arena est exi-
gua: ⁊ tanq̃ lutum estimabitur ar
gentum in conspectu illius. Sup
salutem ⁊ speciem dilexi eam: et
proposui pro luce habere illam:
qm̃ inextinguibile est lumẽ illius.
Venerunt autẽ mihi oia bona pa
riter cuz illa: ⁊ innumerabilis ho-
nestas per manus illius: Et leta-
tus suz qm̃ antecedebat me ista sa
pientia: ⁊ ignorabam qm̃ omniuz
bonorum mater est. Quaz sine fi-
ctione didici: ⁊ sine inuidia cõmu
nico: ⁊ honestatem illius non ab-
scõdo. Infinitus enim thesaurus
est hominib⁹: quo qui vsi sunt: par
ticipes facti sunt amicitie Dei.

EVANGELIA.

5.b.



Secundũ Matheũ.

In illo tempo-
re: Dixit iesus
discipulis suis. Uos
estis sal terre. Quod
si sal euanuerit: i quo
salietur? Ad nihiluz
valet vltra: nisi vt mittatur foras
⁊ conculcetur ab hominib⁹. Uos
estis lux mundi. Non potest ciui-
tas abscondi supra montem posi
ta: neq̧ accendunt lucernaz, ⁊ po-
nunt eaz sub modio: sed super can
delabrum: vt luceat omnibus qui
i domo sunt. Sic luceat lux vestra
corã hominibus: vt videant ope-
ra vestra bona: ⁊ glorificent patrẽ
vestrum qui in celis est. Nolite pu
tare: quoniã veni soluere legẽ aut
prophetas. Nõ veni soluere: sed
adimplere. Amen quippe dico
vobis: donec transeat celuz et ter
ra: iota vnum aut vnus apex non
preteribit a lege: donec oia fiant.
Qui ergo soluerit vnũ de manda
tis istis minimis: ⁊ docuerit sic
hoies: minimus vocabitur in re-
gno celoruz. Qui aũt fecerit ⁊ do
cuerit: hic magnus vocabitur in
regno celorũ. Scdm Lucam. 12.

In illo tpe: Dixit iesus disci
puli suis. Sint lumbi vestri
pcincti: ⁊ lucerne ardẽtes i mani
bus vr̃is. Et vos siles hoibus expe-
ctantibus dñm suũ qñ reuertat a
nuptijs: vt cũ venerit ⁊ pulsauerit:
confestim aperiant ei. Beati ser-
ui illi: quos cum venerit dñs inue
nerit vigilantes. Amen dico vo-
bis: q̧ pcinget se: ⁊ faciet eos dis-
cumbere: ⁊ transiens ministrabit
illis. Et si venerit in secunda vigi
lia: ⁊ si in tertia vigilia venerit ⁊
ita inuenerit: beati sunt serui illi.
Hoc autẽ scitote: qm̃ si sciret pa-
ter familias qua hora fur veniret:
vigilaret vtiq̧ ⁊ non sineret pfo-
di domũ suã. Jdõ ⁊ vos estote pa-
rati:

rati: q2 qua hora nō putatis filius hois veniet. Scdm Mattheū.

IN illo tpe: Dixit Jesus discipulis suis. Vigilate: q2 nescitis qua hora dn̄s vester venturus sit. Illud autē scitote qm̄ si sciret paterfamilias qua hora fur vēturus esset: vigilaret vtiqꝫ: ⁊ nō sineret perfodi domū suam. Jō ⁊ vos estote parati: q2 nescitis q̄ hora filius hominis venturus est. Quisputas est fidelis seruus ⁊ prudens quem cōstituit dominus sup familiā suā: vt det illis cibū in tēpore? Beatus ille seruus: quem cū venerit dn̄s eius: inuenerit sic facientem. Amen dico vobis: qm̄ super omnia bona sua constituet eum. Secundum Mattheum.

IN illo tpe: Dixit Jesus discipulis suis parabolā hāc. Homo qdam peregre pficiscens vocauit seruos suos: ⁊ tradidit illis bona sua. Et vni dedit quinqꝫ talenta: alij autem duo: alij vero vnum. Unicuiqꝫ ſm propriā virtutē: ⁊ profectus est statim. Abijt autem qui quinqꝫ talenta acceperat: ⁊ operatus est in eis: ⁊ lucratus est alia quinqꝫ. Similiter autem ⁊ qui duo talenta acceperat: lucratus est alia duo. Qui autem vnū acceperat, abiens fodit in terram: ⁊ abscondit pecuniā domini sui. Post multū vero tpis venit dn̄s seruoꝝ illorū: ⁊ posuit rationem cum eis. Et accedens qui quinqꝫ talenta acceperat: obtulit alia quinqꝫ talenta dicens: Domine quinqꝫ talenta tradidisti mihi: ecce alia quinqꝫ superlucratus sum. Ait illi dn̄s eius. Euge serue bone ⁊ fidelis: quia in pauca fuisti fidelis: supra multa te constituam: intra in gaudium dn̄i tui. Accessit autē ⁊ qui duo talenta acceperat: ⁊ ait. Domine duo talēta tradidisti mihi: ecce alia duo superlucratus sum. Ait illi dominus ei9. Euge serue bone, ⁊ fidelis: quia super pauca fuisti fidelis: supra multa te constituā. Intra in gaudiū domini tui. Secundum Lucam. c.19.

IN illo tpe: Dixit Jesus discipulis suis parabolā hāc. Homo qdam nobilis abijt in regionem longinquā: accipere sibi regnum ⁊ reuerti. Vocatis autē decē seruis suis dedit illis decem mnas: ⁊ ait ad illos. Negociamini dum venio. Ciues aūt eius oderant illum: ⁊ miserunt legationē post illum dicētes. Nolumus hūc regnare super nos. Et factum est vt rediret accepto regno: ⁊ iussit vocari seruos: quibus dedit pecuniā: vt sciret quantū quisqꝫ negociatus esset. Venit autē primus dicēs. Dn̄e: mna tua decē mnas acquisiuit. Et ait illi. Euge serue bone: quia in modico fuisti fidelis: eris potestatem habens super decem ciuitates. Et alter venit dicens. Dn̄e: mna tua fecit quinqꝫ

mnas. Et huic ait. Et tu esto supra quinqꝫ ciuitates. Et alter venit dicés. Dñe ecce mna tua quá habui repositá in sudario: timui enim te: qꝛ homo austerus es. tollis qđ non posuisti. ⁊ metis quod non seminasti. Dicit ei. De ore tuo te iudico: serue nequam. Sciebas quia homo austerus sum: tollens quod non posui: ⁊ metens qđ non seminaui. Et quare non dedisti pecuniam meam ad mensam: ⁊ ego veniens vtiqꝫ cū vsuris exegissem illam? Et astantibus dixit. Auferte ab illo mnam: ⁊ date illi qui decem mnas habet. Et dixerunt ei. Domine, habet decem mnas. Dico autem vobis: quia omni habenti dabitur, ⁊ abundabit: ab eo autem qui non habet: ⁊ quod videtur habere, auferetur

ca.xj ab eo. Secundum Lucam.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Nemo accendit lucernam, ⁊ in abscondito ponit: neqꝫ sub modio, sed super cádelabrum: vt qui ingrediunt lumé videát. Lucerna corporis tui: é oculus tuus. Si oculus tu⁹ fuerit simplex: totū corpus tuū lucidū erit. Si aūt neqꝫ fuerit: etiā corpus tuū tenebrosum erit. Vide ergo, ne lumé qđ in te est: tenebrę sint. Si ergo corpus tuuz totū lucidum fuerit: nó habens aliquā partez tenebrarū: erit luciduz totū. Et sicut lucerna fulgóris: illuminabit te.

COMMVNE VIRGINVM.

Epistolę.

Lectio libri sapientię.



Confitebor tibi domine rex: ⁊ collaudabo te deū saluatoré meū. Cófitebor noi tuo: qm adiutor ⁊ ptector fact⁹ es mihi: ⁊ liberasti corpus meum a perditione. A laqueo linguę iniquę: ⁊ a labijs operantium médacium. Et in cóspectu astantiuz factus es mihi adiutor: ⁊ liberasti me secundum multitudinem misericordię nominis tui. A rugientibus, pręparatis ad escam: ⁊ de manibus quęrétium animā meā: ⁊ de portis tribulationuz, quę circundederunt me. A pressura flāmę, q̄ circundedit me: ⁊ in medio ignis non sum ęstuata. De altitudine vētris inferi: ⁊ a lingua coinquinata: ⁊ a verbo médacij. A rege iniquo: ⁊ a lingua iniusta. Laudabit vsqꝫ ad mortez anima mea dñm: qm̄ eruis sustinentes te: ⁊ liberas eos de manu angustię: do-

mine deus noster. Ad corinthios.

FRatres: Qui gloriat̃, in dño glorieẗ. Non enim q̃ seipsuz cõmendat ille probat⁹ est: sed quẽ deus cõmendat. Utinã sustineretis modicũ, qd insipiẽtię meę: sed ⁊ supportate me. Emulor eñi vos: dei ęmulatiõe. Despõdi eniz vos vni viro: virginẽ castam exhibere christo. Lectio libri sapientię.

SApientia vincit malitiam. Attingit ergo a fine vsq; ad finem fortiter: ⁊ disponit omnia suauiter. Hanc amaui, ⁊ exquisiui a iuuẽtute mea: ⁊ quęsiui mihi spõsaz assumere: ⁊ amator factus suz formę illius. Generositatem illius glorificat: cõtubernium habens dei. Sed ⁊ omnium dñs dilexit eam. Doctrix est enim disciplinę dei: ⁊ electrix operũ illius.

EVANGELIA.

Secundum Mattheum.



IN illo tempore: Dixit iesus discipulis suis parabolaz hanc. Simile est regnum cęlorum Thesauro abscõdito i agro: quẽ qui inuenit homo abscondit: ⁊ prę gaudio illius vadit ⁊ vendit vniuersa quę habet: ⁊ emit agrum illuz. Iterum, simile est regnum cęlorum homini negociatori quęrenti bonas margaritas. Inuenta autem vna pretiosa margarita: abiit, ⁊ vendidit oĩa quę habuit: ⁊ emit eam. Iterum: Simile est regnũ cęlorũ sagenę missę in mare: ⁊ ex oĩ genere piscium ꝯgregãti. Quã cum impleta esset educẽtes: ⁊ secus litus sedentes: elegerunt bonos in vasa sua: malos autem foras miserunt. Sic erit in ꝯsummatione seculi. Exibunt angeli: ⁊ separabunt malos de medio iustorum: ⁊ mittent eos in caminum ignis. Ibi erit flet⁹: ⁊ stridor dentium. Intellexistis hęc omnia? Dicunt ei. Etiã. Ait illis. Ideo oĩs scriba doctus in regno cęloꝝ: similis est homini patrifamilias: qui profert de thesauro suo, noua ⁊ vetera. Secundũ Mattheũ. ca.25

IN illo tp̃e: Dixit iesus discipulis suis parabolaz hanc. Simile est regnum cęlorum Decem virginibus: q̃ accipiẽtes lampades suas: exierũt obuiã sponso ⁊ sponsę. Quinq; aũt ex eis erant fatuę: ⁊ q̃nq; prudentes. Sed q̃nq; fatuę: acceptis lampadibus, non sumpserunt oleũ secum. Prudentes vero, acceperũt oleũ in vasis suis cũ lampadibus. Moram aũt faciente sponso: dormitauerunt omnes, ⁊ dormierunt. Media autem nocte clamor factus est: ecce sponsus venit: exite obuiam ei. Tunc surrexerunt omnes virgines illę: ⁊ ornauerunt lampades suas. Fatuę aũt, sapiẽtib⁹ dixerũt.

Date nobis de oleo vestro: quia
lãpades nostrę extinguuntur. Re
sponderũt prudentes, dicẽtes. Ne
forte non sufficiat nobis ⁊ vobis:
ite potius ad vendentes: ⁊ emite
vobis. Dum autem irent emere:
venit spõsus. Et quę paratę erãt:
intrauerunt cum eo ad nuptias:
⁊ clausa est ianua. Nouissime ve-
ro veniunt ⁊ reliquę virgines: di-
centes. Dñe, domine: aperi no-
bis. At ille respondens: ait. Amẽ
dico vobis: nescio vos. Uigilate
itaq; q: nescitis diẽ neq; horam.

¶ Hęc sequens Missa potest di-
ci pro pluribus virginibus muta-
tis nominibus in orationibus.

¶ Missa de sanctis virginibus
⁊ martyrib⁹ fide spe ⁊ charitate:
⁊ matre eaꝝ sapientia. Officiũ.



AUdiui vocem
de cęlo venien
tẽ: venite omnes vir
gines sapientissime:
oleum recondite in
vasis vestris dũ spon
sus aduenerit. ℣.
Beati imaculati in via: qui am-
bulant in lege domini. Gloria pa
tri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto. Sicut.
Gloria in excelsis. Oratio.
DEus qui hodiernam diem
sanctarum sororum fidei
spei ⁊ charitatis ⁊ earum matris
sapientię martyrio cõsecrasti: da
quęsumus earum tantę constan-
tię exempla nos posse subsequi:
quatenus ęternę fęlicitatis par-
ticipes fieri mereamur: Per do-
minum nostrum Jesum Christũ
filium tuum. Ad Corinthios.
FRatres: de virginibus prę-
ceptum domini non habeo:
consilium autem do. tanq̃ miseri
cordiam cõsecutus a deo vt sim fi
delis. Existimo autem hoc bonũ
esse propter instantem necessita-
tem: quoniam bonum est homini
sic esse. Alligatus es vxori: noli q̃-
rere solutionẽ. Solutus es ab vxo
re: noli quęrere vxorem. Si autẽ
acceperis vxorem: non peccasti.
Et si nupserit virgo: non pecca-
uit. Tribulationem tamẽ carnis
habebunt huiusmodi. Ego autẽ
vobis parco. Hoc itaq; dico fra-
tres. Tempus breue est. Reliquũ
est: vt ⁊ qui habent vxores tãquã
non habẽtes sint. Et qui flent tan
quam non flentes: ⁊ qui gaudent
tanquam non gaudentes. Et qui
emunt tanquam non possiden-
tes: ⁊ qui vtuntur hoc mundo tan
quã non vtantur. Preterit enim
figura huius mundi. Uolo autem
vos sine solicitudine esse. Qui si-
ne vxore est: solicitus est quę domi
ni sunt: quomodo placeat deo.
Qui autem cum vxore est: solici-
tus est quę sunt mundi: quomodo
placeat vxori: ⁊ diuisus est. Mu-
lier innupta ⁊ virgo: cogitat quę
dñi sunt: vt sit sancta ⁊ corpore ⁊
spiritu. In chrõ iesu dño nrõ. ℟.
Media

Media nocte clamor factus est: ecce sponsus venit: exite obuiam ei. ℣. Prudentes virgines aptate lampades vestras. Halleluia. ℣. Tunc surrexerũt omnes virgines ille: & ornauerunt lampades suas. Euange. Simile est regnum celorum decem virginibus. quere in communi virgi. Offerto. Offerẽtur regi virgines post eam: proxime eius offerentur tibi in letitia & exultatione: adducentur in templum regi domino. Secreta.

Intende quesumus domine munera altaribus tuis pro sanctarum tuarum fidei spei charitatis & sapientie cõmemoratione proposita: vt sicut per hec beata mysteria illis gloriam contulisti: ita nobis indulgẽtiam largiaris: Per dominum nostrum Jesum Christum filium tuum: Qui. Com. Simile est regnum celorũ decem virginibus: que accipiẽtes lampades suas exierunt obuiam spõso & sponse. Postcommunio.

Presta nobis dñe quesumus: intercedentibus sanctis virginibus & martyribus tuis fide spe charitate & earum matre sapientia aduersis huius seculi nõ conturbari: & quod ore contingimus pura mente capiamus: Per dominum nostrum Jesum Christum filium tuum: Qui tecum viuit & regnat in vnitate spũs sancti deus, per oia secula seculorum.

MISSAE VOTIVAE

infra hebdomadam.

¶ De sancta trinitate. Officium.



Enedicta sit sãcta trinitas: atque indiuisa vnitas: confitebimur ei: quia fecit nobiscũ misericordiã suã. ℣. Benedicamus patrẽ & filiũ cũ sancto spiritu. Gloria pa. Oro.

Omnipotẽs sempiterne deus: qui dedisti famulis tuis in confessione vere fidei: eterne trinitatis gloriam agnoscere: & in potẽtia maiestatis adorare vnitatẽ: quesumus: vt eiusdem fidei firmitate: ab omnibus semper muniamur aduersis: Per dominum nostrũ iesum christum. Ad corinthios. 2. 13.

Fratres: Gaudete: perfecti estote: exhortamini: idem sapite. Pacem habete: & deus pacis & dilectionis erit vobiscum. Gratia domini nostri Jesu Christi: & charitas dei: & communicatio sancti spiritus, sit semper cum omnibus vobis. Amen. ℟. Benedictus es domine qui intueris abyssos: & sedes super cherubin. ℣. Benedicite deum celi: quia fecit nobiscum misericordiam suã. Halleluia. ℣. Benedictus es domine deus patrum nostrorum: & laudabilis in secula.

Secundum Joannem.

IN illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Cuz venerit paracletus quem ego mittam vobis a patre, spiritũ veritatis, qui a patre procedit: ille testimoniuz perhibebit de me. Et vos testimonium perhibebitis: quia ab initio mecum estis. Hec locutus suz vobis: vt non scandalizemini. Absqȝ synagogis faciẽt vos. Sed venit hora: vt omnis qui interficit vos: arbitretur obsequium se prestare deo. Et hec faciẽt vobis: quia non nouerunt patrem neqȝ me. Sed hec locutus sum vobis: vt cum venerit hora eorum: reminiscamini quia ego dixi vobis.

Offertorium. Benedictus sit deus pater: vnigenitusqȝ dei filius: sanct⁹ quoqȝ spiritus: quia fecit nobiscũ misericordiam suam. Secreta.

SAnctifica quesumus domine deus per tui sancti nominis inuocationem huius oblationis hostiam: ⁊ per eam nosmetipsos tibi perfice munus eternum: Per dominuz nostrum. Cõmu.

Benedicimus deum celi: ⁊ coraz omnibus viuentibus cõfitebimur ei: quia fecit nobiscum misericordiam suam. Postcommunio.

PRoficiat nobis ad salutem corporis ⁊ anime: domine Deus huius sacramenti susceptio: et sempiterne sancte trinitatis: eiusdemqȝ indiuidue vnitatis confessio: Per dominum.

¶ De sancto spiritu. Officium.



SPiritus domini repleuit orbem terrarum halla: et hoc quod continet omnia: sciẽtiã hz vocis: halleluia halleluia. ℣. Confirma hoc deus quod operatus es in nobis: a templo tuo quod est in hierusalem. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.

DEus qui corda fideliuz sancti spirit⁹ illustratione docuisti: da nobis in eodem spiritu recta sapere: ⁊ de eius semp consolatione gaudere: Per. eiusdez.

Lectio actuum apostolorum.

IN diebus illis: Cum audissent apostoli, qui erant hierosolymis: quia recepit samaria verbum dei: miserunt ad eos Petrum ⁊ Joannem. Qui cuz venissent: orauerunt pro ipsis: vt acciperent spiritum sanctũ. Nonduz enim in quemq̃ illorum venerat: sed baptizati tantum erant in nomine domini iesu. Tunc imponebant manus super illos: ⁊ accipiebant spiritum sanctum. Gr. Beata gens cuius est dñs deus eoruz: populus quem elegit dñs in hereditatez sibi. ℣. Verbo dñi, celi firmati sunt: ⁊ spiritu oris eius ois virtus eorũ. Halla. ℣. Veni sancte spiritus: reple tuorum corda

fidelium: et tui amoris in eis ignez accende. Secundum Joannez.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Siquis diligit me: sermonem meuz seruabit. Et pater meus diliget eum: et ad eum veniemus: et mansioné apud eū faciemus. Qui non diligit me: sermones meos nō seruat. Et sermoné quem audistis, non est meꝰ: sed eius qui misit me patris. Hec locutus sum vobis: apud vos manens. Paracletus autem spiritꝰ sanctus: quem mittet pater in nomine meo: ille vos docebit oīa: et suggeret vobis omnia: quecunqꝫ dixero vobis. Pacem relinquo vobis: pacem meam do vobis. Non quomodo mundus dat: ego do vobis. Non turbetur cor vestrum: neqꝫ formidet. Audistis, q̄a ego dixi vobis: vado et venio ad vos. Si diligeretis me: gauderetis vtique: quia vado ad patrem: quia pater maior me est. Et nunc dixi vobis, priusq̄ȝ fiat: vt cum factum fuerit, credatis. Jam non multa loquar vobiscum. Uenit enim princeps mundi huius: et in me non habet quicq̄ȝ. Sed vt cognoscat mundus, quia diligo patrem: et sicut mandatum dedit mihi pater: sic facio. Offertorium.

Confirma hoc deus, quod operatus es in nobis: a téplo tuo qḋ est in hierusalé: tibi offerent reges munera. halleluia. Secreta.

Munera q̄s domine oblata sanctifica: et corda nostra sancti spiritus illustratione emūda. Per. eiusdé. Non dicatur prefatio de spiritu sancto. Qui ascendens. Cōmunio. Factus est repente de celo sonus aduenientis spiritus vehementis vbi erant sedentes. hall'a: et repleti sunt omnes spū scō: loquentes magnalia dei: halleluia halleluia. Postcōmu.

Sancti spūs dn̄e corda nostra mūdet infusio: et sui roris intima aspsiōe fecūdet: Per. eius.

¶ Infra septuagesimam de spiritu sancto. Officium.

Cum sanctificatus fuero in vobis: ꝯgregabo vos de vniuersis terris: et effundā sup vos aquā mūdā: et mundabimini ab oibus inquinamentis vr̄is: et dabo vobis spm̄ nouuz. ℣. Bn̄dicā dn̄m in oi tp̄e semp laus eiꝰ in ore meo. Glīa. Cetera vt supra excepto q̄ hall'a non dicat.

¶ Missa ad inuocandam gratiam spiritus sancti. Officium.



Sitiētes venite ad aquas dicit dominus: et qui nō habetis pretium venite bibite cuz letitia. Tēpore resurrectionis. Halleluia. ℣. Attendite popule meus legem meam: inclinate aurem vestram in verba

oris mei. Gloria patri. Oratio.

D Eus cui omne cor patet & omnis voluntas loquitur: & quem nullum latet secretuz: purifica per infusionem sancti spiritus cogitationes cordis nostri: vt te perfecte diligere: & digne laudare mereamur. Per. eiusdem

ca.19 spūs sci. Ad romanos.

F Ratres: Christus adiuuat infirmitatem nostraz. Nam quid oremus sicut oportet nescimus: sz ipse spiritꝰ postulat pro nobis gemitibꝰ inenarrabilibus. Qui aūt scrutatur corda scit qd desideret spūs: quia secundū deum postulat pro sanctis. In christo iesu domino nostro. ℟. Beata gens cuius est dñs deus eius: populus quem elegit dominus in hęreditatez sibi. ℣. Verbo dñi cęli firmati sunt: & spiritu oris eius omnis virtus eorum. Halleluia. ℣. Veni sancte spiritꝰ, reple tuorum corda fidelium: & tui amoris in eis ignem

ca.7. accende. Secundum Joannem.

I N illo tēpore: in nouissimo die magno festiuitatis: stabat iesus & clamabat dicēs. Siqs sitit veniat ad me & bibat. Qui credit in me sicut dicit scriptura: flumina de ventre eius fluent aquę viuę: Hoc autez dixit de spiritu quē accepturi erant credentes in euz. Offer. Emitte spiritum tuum & creabuntur: & renouabis faciem terrę: sit gloria dñi in secula. Tpe resurrectionis, Hall'a. Secreta.

H Ec oblatio dñe deus cordis nostri maculas emundet: vt sancti spiritus digna efficiatur habitatio. Per. eiusdem. Commu.

V ltimo festiuitatis die dicebat iesus: qui in me credit: flumina de ventre eius fluent aquę viuę: hoc autem dixit de spiritu quem accepturi erant credentes in eum. Tempore resurrectionis. Halleluia. Post commun.

C Oncede quęsumꝰ omnipotens deus sanctum nos spiritum votis promereri sedulis: quatenꝰ eius gratia ab omnibus liberemur tentationibus: & peccatoruz nostrorum indulgentiaz percipere mereamur. Per. eiusdem.

¶ De corpore Christi. Officiū.



Ibauit eos ex adipe frumēti halleluia: & de petra, melle saturauit eos: halleluia hall'. hal'. ℣. Exultate deo adiutori nr̄o: iubilate deo iacob. Glīa pr̄i & filio: & spiritui. Gloria in excelsis deo. Oratio.

D Eus qui nobis sub sacramēto mirabili, passionis tuę memoriam reliquisti: tribue quęsumus: ita nos corporis & sanguinis tui sacra mysteria venerari: vt redemptionis tuę fructum in nobis iugiter sentiamꝰ. Qui vi.

Lectio epistole beati pauli apostoli ad Corinthios.

FRatres: Ego enim accepi a dño, quod, ⁊ tradidi vobis: qm̄ dominꝰ iesus in qua nocte tradebatur: accepit panem: ⁊ gratias agens, fregit ⁊ dixit. Accipite ⁊ manducate. Hoc est corpus meū: quod pro vobis tradetur. Hoc facite in meā cōmemorationez. Similiter ⁊ calicem: postꝙ̄ cęnauit dicens. Hic calix, nouum testamētum est in meo sanguine. Hoc facite, quotiescunꝗ bibetis in meaz cōmemorationez. Quotiescunꝗ enim manducabitis panem hūc, ⁊ calicem bibetis: mortem domini annunciabitis, donec veniat. Itaꝗ, quicunꝗ mādũcauerit panem: vel biberit calicem domini indigne: reus erit corporis ⁊ sanguinis domini. Probet autem seipm homo: ⁊ sic de pane illo edat, ⁊ de calice bibat. Qui enim manducat ⁊ bibit indigne: iudicium sibi manducat ⁊ bibit: non dijudicans corpus domini. ℟. Oculi omnium in te sperant domine: ⁊ tu das escam illorum in tempore opportuno. ℣. Aperis tu manuz tuam, ⁊ imples omne animal benedictione. Halleluia. ℣. Caro mea vere est cibus: ⁊ sanguis meꝰ vere est potus: qui māducat meā carnem ⁊ bibit meum sanguinez, in me manet ⁊ ego in eo. Tempore resurrectionis, Halleluia. ℣. Qui posuit fines tuos pacē: ⁊ adipe frumēti satiat te. Scdm̄ Ioā. ca. 6.

IN illo tempore: Dixit iesus turbis iudęorum. Caro mea vere est cibus: et sanguis meus vere est potus. Qui manducat meam carnem: ⁊ bibit meum sanguinez: in me manet ⁊ ego in illo. Sicut misit me viuēs pater: ⁊ ego viuo propter patrem. Et qui manducat me: ⁊ ipse viuet ppter me. Hic est panis, qui de cęlo descendit. Non sicut manducauerūt patres vestri manna: ⁊ mortui sunt. Qui manducat hunc panem: viuet in ęternum. Offertorium.

Sacerdotes domini incensum ⁊ panes offerunt deo: ⁊ ideo sancti erunt deo suo: ⁊ non polluent nomen eius halleluia. Secreta.

EcclesiÄ™ tuę quęsumus dñe vnitatis ⁊ pacis ppitius dona concede: quę sub oblatis muneribus mystice designantur. Prefatio. Quia per incarnati. ⁊c. Cōmu. Quotiescunꝗ manducabitis panem hunc, ⁊ calicē bibetis: mortem dñi annunciabitis donec veniat: itaꝗ, quicunꝗ manducauerit panē: vel biberit calicē dñi indigne: reus erit corporis ⁊ sanguinis dñi halleluia. Post commu.

FAc nos ꝗs dñe diuinitatis tuę sempiterna fruitione repleri: quam pretiosi corporis ⁊ sanguinis tui temporalis perceptio prefigurat. Qui viuis.

¶ De sancta cruce. Officium.



Nos aūt gloriari oportet i cruce dñi nostri iesu christi: i quo est salus: vita: ⁊ resurrectio nostra: per quem saluati ⁊ liberati sumus. ℣. Deus misereatur nostri ⁊ benedicat nobis: illuminet vultū suū super nos: ⁊ misereat nostri. Gloria. Nō dr̄ Gloria in excelsis. nisi eadem die regulariter dicatur. Oratio.

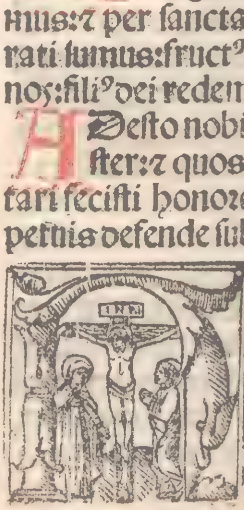
Deus q vnigeniti filij tui: pretioso sanguine viuificę crucis vexillū sctificari voluisti: ɔcede q̄s: eos q eiusdem sanctę crucis gaudent honore: tua quoq₃ vbiq₃ protectione gaudere: Per eundē dominum nostrū. Ad philippē.

ca.2. Fratres: Chr̄s fact⁹ est pro nobis obediēs vsq₃ ad mortem: mortē aūt crucis. Propter quod ⁊ deus exaltauit illum: ⁊ donauit illi nomen qđ est sup oē nomen: vt in nomine iesu, oē genu flectatur: cęlestium: terrestriū: ⁊ infernorum. Et ois lingua confiteatur: q2 dñs iesus christus in gloria est dei patris ℟. Christus factus est p nobis obediens vsq₃ ad mortem: mortē autē crucis. ℣. Propter qđ ⁊ deus exaltauit illū: ⁊ dedit illi nomē, qđ est sup oē nomē. Alla. ℣. Dulce lignū, dulces clauos: dulcia ferēs pōdera: quę sola fuisti digna sustinere regem celorū ⁊ dominū. Secundū Matth. ca.

In illo tēpore: Ascendēs iesus hierosolymā: assumpsit duodecim discipulos suos secreto: ⁊ ait illis. Ecce ascēdimus hierosolymam: ⁊ filius hominis tradetur principibus sacerdotum, ⁊ scribis: ⁊ condēnabunt eum morte. Et tradent eum gentibus ad illudendum: ⁊ flagellandum: ⁊ crucifigēdum. Et tertia die resurget. Offer. Protege dñe plebē tuā p signū scē crucis, ab oibus insidijs inimicorū oium: vt tibi gratā exhibeamus seruitutē: ⁊ acceptabile tibi fiat sacrificiū nostrū. Secre.

Hec oblatio quęsumus domine ab omnibus nos purget offensis: q̄ in ara crucis etiā totius mundi tulit offensam. Per. Non dicat pfatio. Qui salutē humani. Cōm. Per lignum serui facti sumus: ⁊ per sanctam crucem liberati sumus: fruct⁹ arboris seduxit nos: fili⁹ dei redemit nos. Postc.

Adesto nobis dñe deus noster: ⁊ quos sanctę crucis letari fecisti honore: ei⁹ quoq₃ perpetuis defende subsidijs: Per do.



¶ De scā cruce tempore resurrec. Officiū.

Nos autem gloriari oportet in cruce dñi nostri Jesu christi: in

quo est salus, vita, ⁊ resurrectio no
stra: per quez saluati et liberati su
mus. Hall'a hall'a. ℣. Deus mise
reatur nostri ⁊ benedicat nobis:
illuminet vultum suuz super nos:
⁊ misereat nostri. Gloria. Oro.

DEus qui p nobis filiū tuum
crucis patibulū subire vo
luisti: vt inimici a nobis expelle
res potestatem: concede nobis fa
mulis tuis: vt resurrectionis gra
tiā ꝯsequamur: Per eūdē. Epla.
Chr̄s factus est. vt supra. Alium
mū hallā. dicat. Halleluia. ℣.
Dulce lignum dulces clauos, dul
cia ferēs pondera: quę sola fuisti
digna sustinere regem celoꝝ ⁊ do
minum. Euang. Ascendens iesus
hierosolymā. Offerto. Protege
dñe plebē tuaz p signū sanctę cru
cis, ab oibus insidijs inimicorum
oium: vt tibi grataz exhibeamus
seruitutē: ⁊ acceptabile tibi fiat sa
crificiū nostrū. Halleluia. Secre.

PUrifica nos misericors de⁹:
vt ecclesię tuę preces quę ti
bi gratę sunt, pia munera deferen
tes: fiant expiatis mentibus gra
tiores: Per dominum nostrum.
Non dicitur prefatio. Qui salu
tem. Communio. Per lignum ser
ui facti sumus: ⁊ per sanctam cru
cem liberati sumus: fructus arbo
ris seduxit nos: filius dei redemit
nos. Halleluia. Post commun.

LArgire sensibus nostris ops
deus: vt per tēporalem filij
tui mortē quā mysteria venerāda
testantur: vitam nobis te dedisse
perpetuam cōfidamus: Per eun
dem dñm nostrū Jesum Chr̄m.

MISSAE VOTIVAE

In commemoratione beatę virginis per aduentū. Officium.



ROrate cę
li dsuper,
⁊ nubes pluant
iustum: aperia
tur terra ⁊ ger
minet saluato
rem. ℣. Et iu
stitia oriatur si
mul: ego domi
nus creaui eum.
Gloria patri ⁊
filio ⁊ spiritui sancto. Sicut erat i
principio ⁊ nunc ⁊ semper. dica
tur Gloria in excelsis. Oratio.

DEus qui de beatę marię vir
ginis vtero, verbū tuū an
gelo nūciante carnē suscipere vo
luisti: psta supplicibus tuis: vt qui
eaz vere genitricē dei credimus:
eius apud te intercessionib⁹ adiu
uemur: Per eundem dominum
nostrū. Lectio Esaie prophetę. ca. 7.

IN diebus illis: Locutus est
dñs ad Achaz dicēs. Pete
tibi signū a domino deo tuo in p
fundum inferni: siue in excelsum
supra. Et dixit Achaz. Non petā:
⁊ non tentabo dominum. Et di
xit. Audite ergo domus Dauid.

Nunquid parum vobis est molestos esse hominibus: quia molesti estis et deo meo? Propter hoc dabit dominus ipse vobis signū. Ecce virgo concipiet, et pariet filiuz: et vocabitur nomē eius Emanuel. Butyruz et mel comedet: vt sciat reprobare maluz, et eligere bonū. R. In sole posuit tabernaculum suum: et ipse tanq̄ sponsus procedens de thalamo suo. V. A summo celo egressio eius: et occursus eius vsq; ad summum eius. Halleluia. V. Virga iesse floruit: virgo deum et hominem genuit: pacē deus reddidit: in se reconcilians ima summis. Seqntia. Verbum bonum.

ca.1. Secundum Lucam.

In illo tempore: Missus est angelus gabriel a Deo in ciuitatem galileę, cui nomen Nazareth: ad virginem desponsataz viro: cui nomen erat Joseph, de domo Dauid: et nomē virginis Maria: Et ingressus angelus ad eam: dixit. Aue, gratia plena, dominus tecum. Benedicta tu in mulieribus. Quę cuz audisset, turbata est in sermone eius: et cogitabat qualis esset ista salutatio. Et ait angelus ei. Ne timeas Maria: inuenisti enim gratiam apud deum. Ecce concipies in vtero, et paries filium: et vocabis nomē eius iesum. Hic erit magnus: et fili9 altissimi vocabitur. Et dabit illi dn̄s deus sedem dauid patris eius: et regnabit in domo Jacob in ęternum: et regni eius non erit finis. Dixit autem Maria ad angelum. Quō fiet istud: quoniam virum non cognosco? Et respondens angelus: dixit ei. Spiritus sanctus superueniet in te: et virtus altissimi obumbrabit tibi. Ideoq;, et quod nascetur ex te sanctū: vocabit filius dei. Et ecce Elisabeth cognata tua: et ipsa concepit filium in senectute sua. Et hic mensis est sextus illi, q̄ vocatur sterilis: quia non erit impossibile apud deuz omne verbū. Dixit autem maria. Ecce ancilla dn̄i. Fiat mihi secundum verbū tuum. Offertorium. Aue maria, gratia plena, dominus tecum: benedicta tu in mulieribus: et benedictus fructus ventris tui. Secreta.

In mentibus nostris quęsumus domine verę fidei sacramenta confirma: vt qui conceptū de virgine deū verum et hominez confitemur: per eius salutiferę resurrectionis potentiam: ad ęternaz mereamur peruenire lętitiā. Per eūdē. Prefatio. Et te in venera. Cōm. Ecce virgo ɔcipiet, et pariet filium: et vocabitur nomē eius Emanuel. Post commu.

Gratiam tuā quęsumus domine mentibus nostris infunde: vt q angelo nunciante christi filij tui incarnationez cognouimus: p passionē ei9 et crucē: ad resurrectionis gloriā pducamur: p.

¶ A natiuitate domini vsque ad purificationem. Officium.



Alue sancta parés, enixa puerpera regez: qui cęlum, terrâq; regit in secula seculorum. ℣. Post partum virgo inuiolata permâsisti: dei genitrix intercede pro nobis. Gloria. Gloria in excelsis. Oratio.

DEus qui salutis ęternę beatę marię virginitate fęcunda: humano generi pręmia pręstitisti: tribue quęsumus: vt ipsam pro nobis intercedere sentiamus: per quam meruimus auctorez vitę suscipere: Dominum nostrum iesum christū. Lcō libri sapiētię.

AB initio ⁊ ante secula creata sum: ⁊ vsq; ad futurum seculum non desinam: ⁊ in habitatione sancta, coram ipso ministraui. Et sic in sion firmata sum: ⁊ in ciuitate sanctificata similiter requieui: ⁊ in hierusalem potestas mea. Et radicaui i populo honorificato: ⁊ in partes dei mei hereditas illius: ⁊ in plenitudine sanctorum detentio mea. ℟. Benedicta ⁊ venerabilis es virgo Maria: quę sine tactu pudoris inuenta es mater saluatoris. ℣. Virgo dei genitrix, quem totus nō capit orbis: In tua se clausit viscera fact᷒ homo. Alleluia. ℣. Virga iesse floruit: virgo deum ⁊ hominez genuit: pacez deus reddidit in se reconciliâs ima summis. Infra septuagesimam. Tractus. Gaude Maria virgo, cunctas hęreses sola interemisti. ℣. Quę gabrielis archangeli, dictis credidisti. ℣. Dum virgo deum ⁊ hominez genuisti: ⁊ post partū v̓go inuiolata permâsisti. ℣. Dei genitrix intercede pro nobis. Scdm Lucam. ca. xj

IN illo tempore: Loquente iesu ad turbas: extollens vocem quędam mulier de turba, dixit illi. Beatus venter, qui te portauit: ⁊ vbera, quę suxisti. At ille dixit. Quinimmo, beati qui audiunt verbū dei: ⁊ custodiūt illud. Offertoriū. Felix nanq; es sacra virgo maria, ⁊ omni laude dignissima: quia ex te ortus est sol iustitię, christus deus noster. Secreta.

MUneribus nostris quęsumus domine, precibusq; susceptis: intercedente beata dei genitrice maria: ⁊ cęlestib᷒ nos mūda mysteriis: ⁊ clementer exaudi: Per eundez dominū. Prefatio. Quia per incarnati. Communio. Beata viscera marię v̓gis: q̄ portauerūt ęterni p̄ris filiū. Postcō.

HEc nos communio domine purget a crimine: ⁊ intercedēte beata dei genitrice Maria: cęlestis remedii faciat esse consortes: Per eundem dominum nostrum Jesum Christum filium.

¶ A purificatione vsqꝫ ad aduentum. Officium.



Alue sācta parēs, enixa puerpera regē: qui cęlū terramqꝫ regit in secula seculoꝝ. Tēpore paschali. halleluia. ℣. Post partum virgo inuiolata permansisti: dei genitrix intercede pro nobis. Glia. Gloria in excelsis. Oro.

C Oncede nos famulos tuos quęsumus dñe deus perpetua mentis ꝛ corporis salute gaudere: ꝛ gloriosa beatę marię semper virginis intercessione: a pręsenti, liberari tristitia: ꝛ ęterna pfrui letitia: Per dominum nrm Jesum. Lectio libri sapientię.

eccl'. 24. A B initio ꝛ ante secula creata sum: ꝛ vsqꝫ ad futurum seculum non desinam: ꝛ in habitatione sancta, coram ipso ministraui. Et sic in sion firmata sum: ꝛ in ciuitate sanctificata similiter requieui: ꝛ in hierusalem potestas mea. Et radicaui i populo honorificato: ꝛ in partes dei mei hereditas illius: ꝛ in plenitudine sanctoꝝ detētio mea. ℟. Benedicta ꝛ venerabilis es virgo Maria: quę sine tactu pudoris inuenta es mater saluatoris. ℣. Uirgo dei genitrix, quem totus nō capit orbis: In tua se clausit viscera factꝰ homo. Halleluia. ℣. Uirga iesse floruit: virgo deum ꝛ hominez genuit: pacez deus reddidit in se reconciliās ima summis. Infra septuagesimam. Tractus. Gaude maria. vt in superiori missa. Tempore resurrectionis primū Halleluia. ℣. Uirga iesse. Sm Hallā. ℣. Surrexit dñs: ꝛ occurrens mulieribus ait: auete: tūc accesserūt, ꝛ tenuerunt pedes eius. Tēpore ascensionis secundum. Hall'a. ℣. Ascendens Christus in altum, captiuā duxit captiuitatē: dedit dona hoibus. Secundum Lucam. 19.

I N illo tempore: Loquente iesu ad turbas: extollens vocem quędam mulier de turba, dixit illi. Beatus venter, qui te portauit: ꝛ vbera, quę suxisti. At ille dixit. Quinimmo, beati qui audiunt verbū dei: ꝛ custodiūt illud. Offerto. Recordare virgo mater dum steteris in conspectu dei: vt loquaris pro nobis bona: ꝛ vt auertas idignationē suā a nobis. Tpe paschali. Hall'a. Secreta.

T Ua dñe ppitiatione: ꝛ beatę marię semper vginis intercessione: ad perpetuā atqꝫ psentez hęc oblatio nobis pficiat psperitatā ꝛ pacē: Per. Prefatio. Et te in vene. Cōmu. Aue regina cęlorum: mater regis angeloꝛum: o maria flos virginum: velut rosa vel lilium: funde preces ad filium: pro salute fidelium. Tpe paschali Hall'a. Halleluia. Post cōmu.

Sumptis domine subsidijs: da quesumus beate Marie semper virginis nos patrocinijs vbiq protegi: in cuius veneratione, hec tue obtulimus maiestati: Per dominum nostrum Jesum.

¶ Missa sctissimi Rosarij beatissime virginis Marie, approbata, confirmata per summum pontificem Innocentium tertium, qui, illis qui dicent, vel dicere facient, aut presentes fuerint, eas concessit indulgentias, que acquiruntur in dicendo semel totum Rosarium, aut Psalterium virginis.



Salue radix sancta: salue mundi gloria: o maria flos virginum: velut rosa vel liliuz tuum pro nobis deprecare filium. Tempore pascali. Halleluia halleluia. ℣ Gratia super gratiam. Mulier sancta et pudorata. Gloria patri et filio et spiritui san. Gloria in excelsis. Oratio.

Omnipotens et misericors deus. Qui ab eterno: vnigenitum: tibi coequalem atq consubstantialem filium: secundu carnem predestinasti: in spiritu sanctificatiois: ex resurrectione mortuorum: Dominum nostrum Jesum Christum: et immaculata sibi virginem Mariam tibi acceptissimam in matrem a seculo preelegisti: presta quesumus: vt amborum meritis per sacra ter quina mysteria sacratissimi Rosarij completis: ita in presenti simus illis addicti: quatenus etiam in celestis vite gloria fructus eorum a nobis iugiter sentiamus. Per eunde. eiusde spiritus Amen. Lco libri sapientie. c. 2.

Ego flos campi et lilium conuallium. Sicut lilium inter spinas: sic amica mea inter filias. Fauus distillans labia tua sponsa: mel et lac sub lingua tua: et odor vestimentorum tuoru sicut odor thuris. Hortus conclusus soror mea sponsa: hortus conclusus: fons signatus: emissiones tue paradisus malorum punicorum, cuz pomoruz fructibus. Ego quasi vitis fructificaui suauitatez odoris: et flores mei, fructus honoris et honestatis. Ego mater pulchre dilectiois: timoris, et agnitiois, et sancte spei. In me gratia omnis vie et veritatis. In me omnis spes vite et virtutis. Transite ad me omnes qui concupiscitis me: et a generationibus meis adimplemini. Spiritus enim meus super mel dulcis: et hereditas mea sup mel et fauum. ℟ Dilectus meus mihi et ego illi. Qui pascitur inter li

lia: donec aspiret dies, & inclinentur vmbre. ℣. Sicut dies verni circundabant eam flores rosarū, & lilia cōuallium Halla halla. ℣. Uirga iesse floruit: Uirgo Deuz & hominem genuit: pacem deus reddidit: in se recōcilians ima summis. Infra septuagesimaz Tractus. Gaude Maria virgo: cunctas hereses sola interemisti. ℣. Que Gabrielis archangeli dictis credidisti. ℣. Dum virgo deum & hominem genuisti: & post partū virgo inuiolata permansisti. ℣. dei genitrix intercede pro nobis. Tēpore resurrectionis. Primū. Halla. ℣. Uirga iesse floruit. Secundū Halla. ℣. Surrexit dominus: & occurrens mulieribus ait: auete. Tunc accesserunt & tenuerunt pedes eius. Tempore Ascēsionis Secundum. Halla. Ascendens Christus in altum: captiuaz duxit captiuitatez: dedit dona hominibus. Euangeliū sm Lucaz.

In illo tēpore: iter faciebat Iesus per ciuitates & castella: predicans, & euangelizans regnum dei: & duodecim cum illo, & mulieres alique: que erant curate a spiritibus malignis: & infirmitatib⁹. Maria que vocabat Magdalene: de qua septem demonia exierant: & Ionna vxor Chuse procuratoris Herodis: & Susanna: & alie multe: que ministrabant ei de facultatibus suis. Cuz autē turba plurima conueniret: & de ciuitatibus properarēt ad Iesum: dixit per similitudinez. Exijt, qui seminat seminare semen suum. Et dum seminat, aliud cecidit secus viam: & conculcatū est. & volucres celi comederūt illud. Et aliud cecidit supra petram: & natuz aruit quia non habebat humorem. Et aliud cecidit inter spinas: & simul exorte spine suffocauerūt illud. Et aliud cecidit in terram bonam: & ortum, fecit fructum centuplum. Hec dicens clamabat. Qui habet aures audiendi audiat. Interrogabant autem discipuli eius: que esset hec parabola. quibus ipse dixit. Uobis datū est nosse mysteria regni dei: ceteris autē in parabolis: vt videntes non videant: & audientes nō intelligant. Offerto.

Aue Regina celorum: mater regis angelorum: o Maria flos virginum: velut rosa vel lilium: funde preces ad filium: pro salute fidelium. Tempore paschali Halleluia halleluia. Secreta.

Annue quesum⁹ misericors deus: precibus nostris: qui cunctis intra Rosarij: dei genitrici Marie eiusqꝫ soli filio, dicati: ambitum virtutis cōtinemur: plena tibi atqꝫ perfecta, corporis & animę deuotione placeamus: vt duz hec presentia vota reddimus: ad eterna premia: te adiuuante venire mereamur. Per eundem.

Prefatio.

Offertorio Et te in veneratione. O quam speciosa facta Commu. es ⁊ suauis in delitijs virginitatis: sancta dei genitrix: quam videntes filie sion vernantē in floribus rosaꝝ: ⁊ lilijs conuallium: beatissimā predicauerunt: ⁊ Regine laudauerunt eā. Tpe paschali. Halleluia, halleluia, hallā. Post cō. Venerāda sacratissimi Rosarij mysteria: in honorem dei genitricis: semperq͂ virginis Marie: ab ecclesia tua fideli, dicata: celebrantes omnipotens deus benigno fauore ꝓsequere: vt omnibus in te sperantibus: auxilij tui munus ostendas: ⁊ misteriorum virtus: ⁊ votoꝝ obtineāt effectus. Per eundem. Benedicamus domino. R. Deo gratias.

MISSA VOTIVA

In feria tertia quando celebratur de beato Dominico vel per anni circulum. Officium.



In medio ecclesie apuit os eius: ⁊ impleuit eum dominus spiritu sapientie ⁊ intellect⁹: stola glorie induit eum. Tēpore resurrec. Halleluia, halleluia, halleluia. Ps. Iocunditatem et exultationem: thesaurizauit super eum. Gloria patri ⁊ filio. Gloria in excelsis. semper dicatur quādo de eo fit in iij. fer. nisi infra .lxx. Oratio.

Deus q ecclesiā tuā bti Dominici ꝯfessoris tui illuminare dignat⁹ es meritis ⁊ doctrinis: ꝯcede: vt eius intercessione, tēporalibus nō destituatur auxilijs: ⁊ spiritualibus semꝑ proficiat incrementis. Per dominū nostrū Jesum Christū. Ad thimotheū. j.c.4

Charissime: Testificor corā deo ⁊ Christo Jesu: qui iudicaturus est viuos ⁊ mortuos, ꝑ aduentum ipsius, ⁊ regnum eius. Predica verbū: insta, opportune, importune. Argue: obsecra: increpa: in omni patiētia et doctrina. Erit enim tp̄s cum sanā doctrinam nō sustinebūt: sed ad sua desideria coaceruabunt sibi magistros, pruriētes auribus. Et a veritate qdē auditū auertent: ad fabulas aūt cōuertent. Tu vero vigila: in oībus labora. Opus fac euāgeliste: ministeriū tuū imple: sobri⁹ esto. Ego enim iā delibor: ⁊ tp̄s mee resolutionis instat. Bonū certamē certaui: cursū ꝯsummaui: fidē seruaui. In reliquo, reposita ē mihi corona iustitie: quā reddet mihi dn̄s in illa die, iustus iudex. Nō solū aūt mihi: sed, ⁊ his qui diligūt aduentū eius. Gr. Os iusti meditabitur sapientiā: ⁊ lingua eius loquetur iudicium. V. Lex dei eius in corde ipsius: ⁊ nō supplantabunt gressus ei⁹. Hal-

leluia. ℣ Pie pr̄ Dñice, tuoꝝ me
moꝛ opeꝝ: sta corã sũmo iudice: p
tuo cętu pauperuz. Sequentia.

LAudes ergo Dñico, perso
nem⁹ mirifico, voce plena.
Clama petens suffragia: eius se
quens vestigia: plebs egena. Sed
tu pater pie bone, pastor gregis
⁊ patrone: prece semper sedula.
Apud curã summi regis, dereli
cti vices gregis, cõmẽda p secula.
Amẽ. Infra. lxx. ℟. Os iusti. Lo
co trac. ℣ Pie pater sine halla.
Tpe resurre. i. Halla. Halla. ℣.
Pie pater Dñice, tuorũ memor
operum: sta coraz summo iudice:
pro tuo cętu pauperũ. Secundũ.
halleluia. Halleluia. ℣. Christus
resurgens ex mortuis, iam nõ mo
ritur: mors illi vltra non dñabit.
Post ascen. ii. halla. Halla. ℣.
Ascẽdens Chr̄s in altum, captiuã
duxit captiuitatez: dedit dona ho
minib⁹. Sequẽtia. Laudes ergo.
ca. 5. vt supra. Secundum Mathęũ.

IN illo tempore: Dixit Je
sus discipulis suis. Uos estis
sal terrę. Quod si sal euanuerit: in
quo salietᷣ? Ad nihilum valet vl
tra: nisi vt mittatur foras, ⁊ con
culcetur ab hominibus. Uos estis
lux mundi. Nõ põt ciuitas abscõ
di supra montẽ posita: neq₃ accen
dunt lucernam: ⁊ ponunt eaz sub
modio: sed super candelabrum: vt
luceat oib⁹ qui in domo sunt. Sic
luceat lux vestra coram homini
bus: vt videant opera vestra bo
na: ⁊ glorificent patrem vestrum,
qui in cęlis est. Nolite putare: q̃m
veni soluere legem aut pphetas.
Non veni soluere: sed adimplere.
Amen quippe dico vobis: donec
transeat cęlum ⁊ terra: iota vnuz:
aut vnus apex non pteribit a le
ge: donec oia fiant. Qui ergo sol
uerit vnũ de mãdatis istis mini
mis ⁊ docuerit sic hoies: minim⁹
vocabitur in regno cęlorũ. Qui
autem fecerit ⁊ docuerit: hic ma
gnus vocabitur in regno cęlorũ.
Offerto. Desiderium aię eius tri
buisti ei dñe: ⁊ voluntate labiorũ
eius nõ fraudasti eũ: posuisti in ca
pite ei⁹ coronã de lapide ptioso.
Tpe resurre. halleluia. Secreta.

MUnera tibi dñe dicata san
ctifica: ⁊ meritis beati Do
minici confessoris tui: nobis profi
ciãt ad medelã. Per. Co. Fide
lis seruus ⁊ prudens: quem consti
tuit dñs sup familiã suaz: vt det il
lis in tpe tritici mensurã. Tpe re
surre. halla halla. Post cõmu.

COncede q̃s ops de⁹: vt qui
pcõꝝ nostrorũ põdere pmi
mur: beati Dñici cõfessoris tui pa
trocinio subleuemur. Per domi.

¶ Memorie de sanctis ordinis
nr̄i in missis beati Dñici. Oro.

COncede q̃s ops de⁹: vt
ad meliorẽ vitã sancto
rũ tuoꝝ Petri Antoni
ni, Thomę, Uincentij,

⁊ Catherinę, exempla nos prouo
cent: q̃tenus quoꝝ memoriã agi-
mus: etiã act⁹ imitemur. p. Sec.
M Unera tibi dñe nr̃ę deuo-
tionis offerim⁹: q̃ ⁊ p tuoꝝ
tibi grata sint honore sctõꝝ Pe-
tri, Antonini, Thome, Uincẽtij,
⁊ Catherinę: ⁊ nobis salutaria te
miserãte reddant. Per. Postcõ.
P Resta nob dñe q̃s itercedẽti
bus sanctis tuis Petro, An
tonino, Thoma, Uincentio, ⁊ Ca
therina: vt quę ore ↄtingimus: pu
ra mente capiamus. Per domi.
¶ De omnibus sanctis. Oratio.
C Oncede q̃s oĩps de⁹: vt iter-
cessio nos scẽ dei genitricis
semp͂q͂ vgĩs marię: scãrũq͂ oĩuz cę
lestiũ vtutũ: ⁊ btõꝝ patriarchaꝝ:
⁊ pphetaꝝ, apl'oꝝ, martyꝝ, ↄfesso
rũ atq͂ vginũ: ⁊ oĩuz electoꝝ tuoꝝ
vbiq͂ lętificet: vt dũ eoꝝ merita re
colim⁹: patrocinia sẽtiam⁹. p. Sec.
O Blatis q̃s dñe placare mu-
nerib⁹: ⁊ itercedẽte btã dei
genitrice maria, cũ oĩb⁹ scis: a cũ-
ctis nos ↄ̃fẽde picul'. p eũ. Postc.
S Umpsimus dñe btẽ marię
semp virginis, ⁊ oĩuz sancto
rum tuorũ memoriã recolẽtes, sa
cramẽta cęlestia: p̃sta q̃s: vt quod
tẽporal'r gerim⁹: eoꝝ pcibus adiu
ti, ęternis gaudijs ↄsequamur. p.
¶ Alia de oĩbus scis ꝯ alia. Oro.
A Cunctis nos q̃s dñe mẽtis
⁊ corpis defende periculis:
⁊ itercedẽte btã dei genitrice ma-
ria, ⁊ beatis apl'is tuis Petro ⁊
Paulo, atq͂ btõ Dñico, cũ oĩbus
scis: salutẽ nobis tribue benign⁹ ⁊
pacẽ: vt destructis aduersitatib⁹ ⁊
errorib⁹ vniuersis: eccl'a tua, secu-
ra tibi seruiat libtate. p. Postcõ.
E Xaudi nos de⁹ salutaris nr̃:
vt p hui⁹ virtutẽ sacr̃i: a cun
ctis nos mentis ⁊ corporis hosti
bus tuearis: grãm tribuẽs in p̃sen
ti: ⁊ gl'iam in futuro. p. Postcõ.
M Undet et muniat nos q̃s
dñe diuini sacr̃i munus ob-
latũ: ⁊ itercedẽte btã dei genitri-
ce maria: ⁊ beatis apl'is tuis Pe
tro ⁊ Paulo, atq͂ btõ Dñico: cũ
oĩbus scis: a cũctis nos reddat, ⁊
puersitatib⁹ expiatos: ⁊ aduersita
tibus expeditos. Per eundem.
¶ Pro q̃cũq͂ necessitate. Offi.
S Alus ppl'i ego sum di
cit dñs de q̃cũq͂ tribu
latione clamauerint
ad me, exaudiam eos:
⁊ ero illoꝝ dñs in ppe
tuuz. Tpe resur. halleluia. ℣. At-
tẽdite popule meus legẽ meã: in-
clinatę aurez vestrã in verba oris
mei. Gloria pa. Oratio.
I Neffabilẽ m̃jam tuã dñe no
bis clemẽter ostẽde: vt simul nos,
⁊ a pctis oĩbus exuas: ⁊ a pęnis q̃s
pro his meremur eripias. Per
dnz. Lectio Hieremię prophetę.
S Ji inigtates nr̃ę cõtẽderint
contra nos: dñe libera nos.
Fac q̃s ppter nomẽ tuũ: q̃ñ mul-

tę sunt auersiones nrę. Tibi peccauimus expectatio israel: saluator nr in tpe tribulationis. Tu aut in nobis es dñe: & nomē tuū inuocatū est sup nos: ne derelinquas nos, dñe de⁹ noster. ℟. Liberasti nos dñe ex affligētibus nos: & eos qui nos oderunt ɔfudisti. ℣. In deo laudabimur tota die: & noi tuo cōfitebimur in secula. Halleluia. ℣. Propitius esto domine peccatis nostris: ne qñ dicāt gentes vbi est

xj.c. de⁹ eoꝝ? Secundum Marcum.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Habete fidez dei. Amen dico vobis: quia qcunqꝫ dixerit monti huic tollere, & mittere in mare, & nō hesitauerit in corde suo: sed crediderit, quia quodcunqꝫ dixerit, fiat: fiet ei. Propterea dico vobis. Omnia quęcunqꝫ orantes petitis: credite quia accipietis, & euenient vobis. Offertorium. Si ambulauero in medio tribulationis, viuificabis me domine: & super iram inimicorum meorum extendes manum tuam: & saluuz me fecit dextera tua. Tēpore resurre. halleluia. Secreta.

Purificet nos domine quęsumus muneris pręsentis oblatio: & dignos sacra participatione perficiat. Per dominū no. Cōmu. Memēto verbi tui seruo tuo dñe: in quo mihi spez dedisti: hęc me cōsolata est in humilitate mea. Tpe resur. halla. Postcō.

Presta quęsumus domine: vt terrenis affectibus expiati: ad superni plenitudinem sacramenti: cuius libauimus sancta tēdamus. Per dominum nostruz.

¶ Incipiunt orationes dicende in missis post primam collectam secundum quod in rubrica signantur: vel secundum diuersitates occurrentias & necessitates. Pro dño papa. Oratio.

Deus omnium fidelium pastor & rector: famulū tuum. N. quem pastorē ecclesię tuę pesse voluisti, propitius respice: da ei quęsumus verbo & exēplo, quibus pest proficere: vt ad vitam, vna cū grege sibi credito, proficiat sempiternam. Per dominū no. Secreta.

Oblatis q̄s dñe placare muneribus: & famuluz tuum. N. quem pastorez ecclesię tuę pręesse voluisti, assidua protectione guberna. Per dominuz. Postcō.

Hec nos quęsumus domine diuini sacramēti pceptio ptegat: & famulū tuū. N. quem pastorē ecclesię tuę pręesse voluisti: vna cū grege sibi cōmisso: saluet semper & muniat. Per dominum.

¶ Pro tribulatiōe eccię. Oro.

Ecclesię tuę dñe pces placatus admitte: vt destructis aduersitatibus & erroribus vniuersis: secura tibi seruiat libertate. Per dominum nostrum Jesum. Secreta.

Protege

Protege nos domine quesumus tuis mysteriis seruientes: vt diuinis rebus inherentes: et corpore tibi famulemur et mente: Per dominum. Postcomm.

Quesumus dñe deus noster: vt quos diuina tribuis participatione gaudere: humanis nó sinas subiacere periculis. Per d.

¶ Contra paganos. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus: in cuius manu sunt oium ptates, et oium iura regnorum: respice in auxiliu christianorum: vt gétes paganorum, q in sua feritate cfidút: dextere tue potétia cterant: p. Secreta.

Sacrificiú dñe qd imolamus intéde: vt ppugnatores tuos ab omni eruas paganorú neqtia: et in tue protectionis securitate cóstituas: Per dñm. Postcómu.

Protector noster aspice deus: et ppugnatores tuos a paganorum defende periculis: vt ab oibus pturbationibus semoti: liberis tibi mentibus seruiant: Per dñm.

¶ Pro peccatis. Oratio.

Exaudi qs dñe supplicum preces, et confitentium tibi parce peccatis: vt pariter nobis indulgentiam tribuas benignus et pacem: Per dominú. Secreta.

Hostias tibi dñe placationis offerimus: vt et delicta nra miseratus absoluas: et nutátia corda tu dirigas: per. Postcó.

Presta nobis eterne saluator: vt percipientes hoc munere veniam peccatorum: deinceps peccata vitemus: Per dominum.

¶ Pro predicatoribus. Oratio.

Corda famulorum tuorum dñe illumina spússancti gratia: et ignitum eis eloquium dona: et q tuú pdicant verbú: largire virtutis augmentum: p. eiusd. Secreta.

Famulis tuis dñe verbum tribue gratiosum: et munera oblata sanctificás: corda eorum in salutari tuo qs visita: Per. Postcó.

Conserua dñe famulos tuos vnigeniti tui corpore et sanguie suscepto: et tuú núciátibus verbú: largitaté tribue gratiarum: per.

¶ Pro familiaribus. Oratio.

Deus q charitatis dona per gratiam sci spús: tuorum cordibus fideliú ifudisti: da famulis et famulabus tuis: pro qbus tuá deprecamur clemétiá, salutis métis et corporis: vt te tota virtute diligant: et q tibi placita sunt: tota dilectione perficiát: Per. eiusd. Secreta.

Miserere qs dñe famulis et famulabus tuis: p qbus hoc sacrificiú laudis, tue offerimus maiestati: vt p hec scá superne benedictionis gratiam obtineát: et gloriam eterne beatitudinis acqrát: p. Postcó.

Diuina libantes mysteria qs dñe: vt hec salutaria sacramenta, illis proficiát ad prosperitaté et pacem: pro quorum, quarúqz dilectione: hec tue obtu-

limus maiestati. Per dominum.

¶ Pro familiaribus alia. Oro.

PRetende domine famulis et famulabus tuis dexterã celestis auxilij: vt te toto corde perquirant: et que digne postulant assequantur. Per dñm. Secreta.

PRopitiare dñe supplicationib⁹ nr̃is: et has oblationes famulorũ famularũq; tuarũ quas tibi pro incolumitate eorum offerim⁹ benign⁹ assume: et vt nulli⁹ sit irritũ votũ: nullius vacua postulatio: p̃sta q̃s vt q̃d fidel'r petim⁹ efficaciter ꝯsequamur. p. Post cõ.

DA famulis et famulab⁹ tuis quesumus domine in tua fide et synceritate constantiã: vt in charitate diuina firmati: nullis tẽtationib⁹ ab eius integritate euellantur. Per dominum nostrum.

¶ Pro pace. Oratio.

DEus a quo sancta desideria: recta cõsilia et iusta sunt opa: da seruis tuis illam quã mundus dare nõ põt pacẽ: vt et corda nostra mãdatis tuis dedita: et hostiũ sublata formidine: tp̃a sint tua protectione tranquilla. per. Secreta.

DEus qui credentes in te populos nullis finis cõcuti terroribus: dignare preces et hostias dicate tibi plebis suscipere: vt pax tua pietate concessa: christianorum fines, ab omni hoste faciat esse securos. p. Post cõmu.

DEus auctor pacis et amator: quem nosse viuere: cui seruire regnare est: p̃tege ab omnibus ĩpugnationibus supplices tuos: vt qui in defensione tua confidimus: nullius hostilitatis arma timeamus. Per dominum nost.

¶ Pro iter agentibus. Oratio.

ADesto dñe supplicationib⁹ nr̃is: et viã famulorum tuorum ĩ salutis tue p̃speritate dispone: vt iter oẽs vie et vite hui⁹ varietates: tuo semp p̃tegãt auxilio. p. Secr.

PRopitiare dñe supplicationib⁹ nr̃is: et has oblationes q̃s tibi offerimus p̃ famulis tuis benign⁹ assume: vt viã illorum, et precedẽte gr̃a tua, dirigas: et subseq̃nte, comitari digneris: vt de actu atq; incolumitate eorum: s'z mĩe tue p̃sidia gaudeamus. p. Post cõ.

SUmpta dñe celestis mysterij sacramẽta: q̃s ad prosperitatem itineris famulorum tuorum proficiant: et eos ad salutaria cuncta perducant. Per dominũ.

¶ Pro infirmis. Oratio.

OMnip̃s sempiterne de⁹, salus eterna credẽtiũ: exaudi nos p̃ famulis tuis ĩfirmis: p̃ q̃b⁹ mĩe tue ĩplorãmus auxiliũ: vt reddita sibi sanitate: gr̃arum tibi ĩ eccl'ia tua referãt actionẽ. Per. Secreta.

DEus cuius nutib⁹ vite nr̃e momẽta decurrũt: suscipe p̃ces et hostias famulorum tuorum: p̃ q̃b⁹ egrotãtib⁹ mĩaz tuã ĩploram⁹:

vt de quorum periculo metuimus: de eorum salute letemur. per. Postcō.

Deus infirmitatis humane singulare presidium: auxilij tui super infirmos nostros ostende virtutem: vt ope misericordie tue adiuti: ecclesie tue sancte incolumes representari mereantur. Per do.

¶ Ad postulandā pluuiā. Oro.

Deus in quo viuimus, mouemur, et sumus: pluuiā nobis tribue congruētē: vt presentibus subsidijs sufficiēter adiuti: sempiterna fiducialius appetamus. p. Secre.

Oblatis dn̄e placare muneribus: et opportunū nobis tribue pluuie sufficiētis auxiliū. p. Postc̄.

Tuere nos dn̄e q̄s tua sancta sumētes: et ab omnibus propitius absolue peccatis. Per do.

¶ Pro serenitate. Oratio.

Ad te dn̄e clamātes exaudi: et aeris serenitatē nobis tribue supplicantibus: vt q iuste p peccatis nr̄is affligimur: misericordia tua preueniente, tuam clementiam sentiamus. Per. Secreta.

Preueniat nos q̄s dn̄e gratia tua semp et sequat: et has oblationes quas pro peccatis nr̄is nomini tuo consecrādas deferimus, benignus assume: vt per intercessionē sctōrum tuorum: cūctis nobis proficiant ad salutē. per. Post comu.

Quesumus ops deus clementiā tuā: vt inundātiā coerceas imbriū: et hilaritatē tui vultus, nobis impertiri digneris. p.

¶ Pro platis et congregatōe. Oro.

Omnipotēs sempiterne deus: qui facis mirabilia magna solus: ptende sup famulos tuos et sup cunctas congregationes illis cōmissas, spiritum gratie salutaris: et vt in veritate tibi complaceāt: perpetuū eis rorem tue bn̄dictiōis infunde. per. eius. Secreta.

Hostias dn̄e famulorum tuorum placatus intende: et quas in honore nois tui deuota mēte pro eis celebramus: pficere sibi sentiāt ad medelam. per. Post cōmu.

Quos celesti recreas munere, ppetuo dn̄e comitare presidio: et quos fouere non desinis: dignos fieri sempiterna redemptione concede. Per dominum.

¶ Pro rege. Oratio.

Quesumus oipotens deus: vt famulus tuus rex nr̄ qui tua miseratione suscepit regni gubernacula: virtutum etiā oium capiat incremēta: qbus decēter ornatus: et vitiorum monstra deuitare: et hostes superare, et ad te q via veritas, et vita es: gratiosus valeat peruenire. Per. Secreta.

Munera dn̄e q̄s oblata sanctifica: vt et nobis vnigeniti tui corpus et sanguis fiāt, et regi nostro ad obtinendam anime corporisq3 salutē: et ad pagendum iniunctū officiū, te largiente, vsquequaq3 proficiant: per. Post cō.

Hec dñe oblatio salutaris: famulū tuū regem nostrū ab oībus tueat̄ aduersis: q̄tenus: ⁊ ecclesiastice pacis obtineat trāquillitaté: ⁊ post istius tpis decursum: ad eternā pueniat hereditaté: p.

¶ Pro tētatis ⁊ tribulatis. Oro.

Deus qui iustificas impiū, ⁊ nō vis mortē peccatorū: maiestatē tuā suppliciter deprecamur: vt famulos tuos de tua mīa ꝯfidētes, celesti ptegas benignus auxilio: ⁊ assidua ptectione ꝯserues: vt tibi iugiter famulent̄: ⁊ nullis tētationibus a te separent̄: Per. Secre.

Huius q̄s dñe virtute mysterij: ⁊ a ppriis nos mūda delictis: ⁊ famulos tuos ab omnibus absolue peccatis: Per. Postcō.

Purificent nos dñe q̄s sacramēta q̄ sumpsimus: ⁊ famulos tuos ab oī culpa liberos esse ꝯcede: vt qui ꝯsciētie reatu ꝯstringuntur: celestis remedij plenitudine glorientur: Per dominū no.

¶ Ad inuocandam gratiam sancti spiritus. Oratio.

Deus cui omne cor patet, ⁊ omnis volūtas loquit̄: ⁊ quē nullum latet secretū: purifica per infusionē spūssancti cogitationes cordis nostri: vt te perfecte diligere, ⁊ digne laudare mereamur: Per. eius. Secre.

Hec oblatio dñe deus cordis nostri maculas emundet: vt sancti spiritus digna efficiatur habitatio: Per. eius. Postcōmu.

Concede quesum⁹ oēs de⁹: sanctum nos spiritū votis promereri sedulis: q̄tenus ei⁹ gra: ⁊ ab oīb⁹ liberemur tētationib⁹: ⁊ peccatorum nostrorum indulgētiā pcipere mereamur: per. eius.

¶ Cōtra tētationē carnis. Oro.

Ure igne sancti spūs renes nr̄os ⁊ cor nr̄m dñe: vt tibi casto corpe seruiamus: ⁊ mūdo corde placeamus: Per. eiusdē. Secreta.

Dirūpe dñe vincula peccatoꝝ nostrorū: ⁊ vt sacrificare tibi hostiam laudis absoluta libertate possimus: retribue que ante tribuisti: ⁊ salua nos per indulgentiam: quos saluare dignatus es per gratiā: Per. Postcōmu.

Domine adiutor ⁊ protector nr̄ adiuua nos: vt refloreat caro nr̄a vigore pudicitie, ⁊ sanctimōie nouitate: ereptāq; de manu tartari: in resurrectionis gaudium iubeas p̄sentari: Per.

ORATIONES VOTIUE pro diuersis necessitatibus.

¶ Pro gratiarū actione. Oro.

Deus cuius misericordie non est numerus, ⁊ bonitatis infinit⁹ ē thesaur⁹: tue piissime maiestati p collatis nobis donis gratias agimus: tuam semper clementiam

exorantes: vt qui penitētibus postulata concedis: eosdem non deserens, ad premia futura disponas: Per dominum. Secreta.

Odorem suauitatis sacrificij huius cū gratiarū actionibus suscipe qs dñe: et pst̄a: vt quos exaudire et incolumes seruare dignatus es: ab omni in posterum anime et corporis aduersitate custodias: et in tuo seruitio et amore cōcrescant: Per do. Postcōmu.

Deus qui neminem in te sperantem nimium affligi permittis: sed pium precibus prestas auditum: petitionibus nostris votisq; susceptis: optatis grās agimus, dona libamus, te piissime deprecantes: vt per hec que sumpsimus: a cunctis aduersis eripi mereamur: Per dominum nostrū.

Pro oī gradu ecclesie. Orō.

Omnipotens sempiterne deus, cuius spiritu totum corpus ecclesie sanctificatur et regit: exaudi nos p vniuersis ordinibus supplicantes: vt grē tue munere, ab omnibus tibi gradibus fideliter seruiatur. Per dñm. Secreta.

Da famulis tuis domine indulgentiam peccatorum: consolationē vite: gubernationem perpetuam: vt tibi seruientes: ad tuam ingiter misericordiam peruenire mereātur: Per dominum nostrum Jesum Chrm. Postcō.

Libera qs dñe a peccatis et hostibus tibi famulos supplicantes: vt in sancta cōuersatione viuētes: nullis afficiantur aduersis: Per dominum nostrum.

Pro religiosis. Oratio.

Deus qui nos a seculi vanitate auersos ad brauiū superne vocationis accendis: pectoribus nostris purificandis illabere. et gratiam nobis qua in te pseueremus infunde: vt protectionis tue muniti presidijs: quod te donante pmisimus, impleamus: et nostre pfessionis executores effecti: ad ea que perseuerantibus in te promittere dignatus es, pertingamus: Per dominum nostrum. Secre.

Tibi domine deus noster deuotionis hostiam immolantes humiliter petimus: vt nos sacrificium tuum mortificatione vite carnalis accipias: ac moribus, quibus professioni nostre cōgruamus instituas: et quos sancte compunctionis ardore ab hominum ceterorū proposito separasti: etiā a conuersatione carnali: et ab immunditia terrenorum actuū infusa, nobis celitus sanctitate defendas: Per dominum. Postcōmu.

Deus qui renunciantibus seculo mansiones preparas in celo: dilata fratrum nostrorum corda celestibus bonis: vt fraterna teneantur cōpagine charita-

tis: vnanimes precepta custodiāt: sobrij: simplices: ⁊ quieti: gratis sibi datam sue professionis gratiā fuisse cognoscant: concordet illorum vita cum nomine: professio sentiatur in opere. Per do.

¶ Pro seipso sacerdote. Oro.

Omnipotens et misericors deus: cuius pietatis ⁊ misericordie nō est numerus: qui verbum tuum pro redemptione humani generis incarnari voluisti: qui occulta cordium omnium hoīum solus agnoscis: miserere anime mee ⁊ delicta iuuentutis ⁊ ignorantie mee ne memineris deus: sed erue me de manu inimicorum meorū, ⁊ de profundo lacus: ⁊ de luto fecis: ne derelinquas me domine deus meus, ⁊ ne discedas a me: ⁊ ne tradas me in manibus querentium animā meā: sed libera eā de oī angustia, pijssime pater. Per dominum nostrum. Secreta.

Deus qui te p̄cipis a peccatorib⁹ exorari: tibiq; sacrificium ꝯtriti cordis offerri: hoc sacrificiū quod indignis manibus offero acceptare dignar̄: ⁊ vt ipse tibi hostia ⁊ sacrificiū eē merear, miseratus concede: quo per mysterij huius exhibitionem: peccatorum omnium percipiam remissionem. Per dominū. Post cō.

Deus qui es saluator oīum in te sperantium: qui non vis mortē peccatorū sed vitam: nec letaris in perditione morientiū: te suppliciter deprecor: vt ꝯcedas mihi veniā delictorū meoꝝ: vt ⁊ admissa defleā, ⁊ ea postmodum nō admittam: vt cum mihi extrema dies, finisq; vite mee aduenerit: emendatū a delictis omnibus: me angeli sanctitatis suscipiant: ⁊ ad vitam eternam perducant. Per dominum nostrum.

¶ Pro cōpunctione lachrymarum habēda. Oratio.

Omnipotens et mitissime deus: qui sitienti populo fontē viuētis aque de petra produxisti: educ de cordibus nostris duritiam: ⁊ da compunctionis lachrymas: vt peccata nostra plangere valeamus: remissionemq; te miserante mereamur accipere. Per do. Secre.

Hanc oblationem quesumus domine deus quam tue maiestati pro peccatis nostris offerimus: propitiatus respice: ⁊ produc de oculis nostris lachrymarum flumina: quibus debita flammarum incendia valeant extingui. Per dominum. Post com.

Gratiā sancti spūs dn̄e deus clementer infunde: que nos gemitibus lachrymarum efficiat maculas nostrorum diluere peccatorum: atq; optate nobis te largiente indulgentie, prestet effectum. Per. eiusdem spūs sancti.

¶ Pro cōfitēte peccā sua. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus: cōfitenti tibi famulo tuo N. pro tua pietate relaxa peccata: vt non plus ei noceat cōscientię reatus ad penam: sed indulgētia tuę propitiationis prosit ad veniam. Per dominuz nostrū. Secreta.

Presta q̄s oṗs ⁊ misericors deus: vt hęc salutaris oblatio: famulū tuū. N. ⁊ a ꝓprijs reatibus indesinēter expediat: ⁊ ab oībus tueatur aduersis. p. Postcō.

Omnipotens et misericors deus: qui omnem animam pęnitentē ⁊ cōfitentez tibi magis vis emendare, q̄ꝫ perdere: respice super hunc famulum tuum. N. et per hęc sancta sacramenta, quę sumpsimus: ab eo irā tuę indignationis auerte: ⁊ ei oīa sua peccata dimitte. Per dominū nostrum.

¶ Pro postulāda hūilitate. Oīo.

Deus qui superbis resistis, ⁊ gratiā pręstas humilibus: auge in nobis humilitatis virtutez: cuius in se formam fidelibus vnigenitus tuus exhibuit: vt nunquam indignationem tuam ꝓuocemus elati: sed potius semper pietatis tuę capiamꝰ dona subiecti. Per eundem dominum no. Secreta.

Hec oblatio dn̄e deus nobis remissionem oīum peccatorum, ⁊ verę humilitatis obtineat graꝫ: simul a cordibꝰ nr̄is cōcupiscētiā carnis ⁊ oculoꝝ atq̄ꝫ ambitionē seculi auferat: q̄tenus coraꝫ te sobrie, iuste, pieq̄ꝫ viuentes, pręmia ꝯseq̄mur ęterna. p. Postcō.

Huius dn̄e sacramenti perceptio peccatorum nostroruꝫ maculas tergat: ⁊ nos per humilitatis exhibitionem, ad cęlestia regna perducat. Per dominuz.

¶ Pro patientiā. Oratio.

Deus q vnigeniti tui patiētia antiqui hostis cōtriuisti superbiaz: da nobis q̄s quę idem pro nobis pertulit digne recolere: sicq̄ꝫ exemplo eius, nobis aduersantia ęquanimiter tolerare. Per eundem dominum nostrū. Secreta.

Munera nr̄ę deuotionis q̄s dn̄e placatus suscipe: q̄ vt nobis patiētię donū ꝯdonare digneris: maiestati tuę deuota offerimus actione. Per. Post cō.

Sacrosancta dn̄e sumentes mysteria: amissam nobis q̄s recōcilient gratiā: atq̄ꝫ munus patientię in illatis oībus semper ⁊ vbiq̄ꝫ protegēdo impertiant. p.

¶ Pro charitate. Oratio.

Deus q diligētibus te facis cūcta ꝓdesse: da cordibus nostris inuiolabilē tuę charitatis affectū vt desideria de tua inspiratiōe cōcepta: nulla possint tētatione mutari. Per dominum. Secreta.

DEus qui nos ad imaginez tuam sacramētis renouas ⁊ preceptis: perfice gressus nr̄os in semitis tuis: vt charitatis donum, quod fecisti a nobis sperari, per hec que offerimus sacrificia facias apprehendi: Per dominū nostrum Jesum. Postcommu.

SAncti spiritus gratia quesumus domine corda nostra illuminet: ⁊ pfecte charitatis dulcedine abunde reficiat: p. eiusdez.

¶ Pro benefactoribus. Oratio.

INclina domine quesumus aures tue pietatis ⁊ exaudi preces nostras: aperi oculos tue maiestatis: ⁊ respice propitius sup famulos tuos: ⁊ eis qui nobis largiti sunt temporalia bona: da peccatorum indulgentiam: ⁊ in operibus bonis perseuerantiam: ac in regno tuo magna pro paruis: celestia pro terrenis: ⁊ pro temporalibus premia sempiterna concede: Per dominū nostrum Jesum Christum filium. Secreta.

DEus qui tuorum corda fidelium per eleemosynam dixisti posse mundari: suscipe quesumus munus tibi oblatum pro famulis tuis nobis bona facientibus: ⁊ concede ppitius: vt quos tibi fecisti deuotos: facias in regno tuo tecū esse beatos: p. Postcō.

PUrificent nos quesumus domine sacramēta que sumpsimus: ⁊ famulos tuos propitiatus intende: qui diuina mandata recolentes: opem indigentibus subministrant: ⁊ presta: vt sicut eorū deuotio nobis est necessaria: ita sit tibi semper accepta: Per domi.

¶ Pro deuoto amico. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus, miserere famulo tuo N. ⁊ dirige eum bm clementiaz tuam in viā salutis eterne: vt te donante tibi placita cupiat: ⁊ tota virtute pficiat: Per dominum. Secreta.

PRoficiat quesumus domine hec oblatio quaz tue supplices offerimus maiestati ad salutem famuli tui N. vt tua prouidētia ei⁹ vita inter aduersa vbiq3 dirigatur ⁊ prospera: Per dominum nostrum Jesuz. Postcōm.

SUmētes domine perpetue sacramenta salutis, tuā deprecamur clementiam: vt per ea famulum tuū N. ab omni aduersitate defendas: Per dominum.

¶ Pro deuota muliere. Oratio.

ADesto q̄s ops deus famule tue de tua misericordia cōfidēti: eamq3 tua ptectione custodi: vt a cūctis aduersitatibus liberata: gr̄a benedictiōis eterne digna inueniatur. Per dn̄m. Secreta.

HOstias domine quas tibi p famula tua offerimus propitius respice: ⁊ mens ei⁹ tue cha-

ritatis

ritatis actionibus intenta: et a presentibus liberetur aduersis: et sempiternis misericordie perfrui mereatur gaudiis. Per. Postcomm.

Proficiat quesumus domine ad salutem famule tue diuini celebratio sacramenti: vt presentem vitam sub tua protectione transcurrens: mereatur inuenire perpetuam: et desiderata, tua pietate percipiat. Per dominum nostrum Jesum.

¶ Pro inimicis. Oratio.

Deus pacis charitatisque amator et custos: da omnibus inimicis nostris pacem et charitatem veram: et cunctorum eis remissionem tribue peccatorum: nosque ab eorum insidiis potenter eripe. P. Secre.

Oblatis quesumus domine placare muneribus: et nos ab inimicis nostris potenter eripe: eisque indulgentiam tribue delictorum. Per dominum. Postco.

Hec nos communio domine exuat a delictis: et ab inimicorum defendat insidiis. Per dominum.

¶ Pro sterilitate terre. Oratio.

Da nobis quesumus domine pie supplicationis effectum: et pestilentiam: famemque propitiatus auerte: vt mortalium corda cognoscant: et te indignante talia flagella prodire: et te miserante cessare. Per dominum nostrum. Secreta.

Deus qui humani generis vtriusque substantiam: presentium munerum: et alimento vegetas: et renouas sacramento: tribue quesumus: vt eorum, et corporibus nostris subsidium non desit et mentibus. Per dominum nostrum. Postcomm.

Guberna quesumus domine temporalibus alimentis: quos dignaris eternis informare mysteriis. Per dominum nostrum Jesum Christum filium.

¶ Pro recuperatione terre sancte. Oratio.

Deus qui admirabili prouidentia tua cuncta disponis: te suppliciter exoramus: vt terram quam vnigenitus tuus proprio sanguine consecrauit, de manibus inimicorum crucis eripias: et eam in christiana religione tuo nomini seruire concedas. Per eum. Secreta.

Sacrificium domine quod immolamus intende: ac propugnatores tuos ab hostium malignitate custodias: et ad terram sanctam recuperandam: in tue protectionis securitate conserues. Per dominum nostrum. Postco.

Protector noster aspice deus et fideles tuos in terre sancte recuperatione pugnantes: ab hostium defende periculis: vt ab omni perturbatione semoti: libera tibi mente deseruiant. Per dominum nostrum Jesum Christum filium tuum. Qui tecum viuit et re.

¶ In honore sanctorum quorum corpora vel reliquie in eadem ecclesia habentur. Oratio.

Propitiare nobis quesumus dñe famulis tuis: per beatissime tue genitricis virginis et horum sanctoꝝ martyꝝ tuoꝝ: et ꝯfessoꝝ atq̄ alioꝝ: quoꝝ reliquie in p̄senti requiescūt ecclesia merita gloriosa: vt eoꝝ pia itercessione: ab oībus semp protegamur aduersis. Qui viuis ⁊ regnas cū. Secreta.

Suscipiat clementia tua domine quesumus de manibus nostris munus oblatum, per sanctissime Marie virginis ⁊ horū sanctorum qui crucem tuam sequentes eorū reliquias in hac veneramur ecclesia: gloriosa suffragia: ⁊ ab omnibus nos emunda peccatis: ⁊ gratie tue munus impertire. Qui viuis ⁊. Postcōm.

Diuina domine libātes mysteria: que pro sanctissime tue genitricis Marie: ⁊ horū sanctorum: quoꝝ reliquie in presenti requiescunt ecclesia veneratiōe, tue obtulimus maiestati: presta q̄s: vt per ea pcōꝝ nr̄orum veniam mereamur: ⁊ celestis gratie donis reficiamur. Qui viuis ⁊ regnas cū.

¶ Contra malas cogitationes. Oratio.

Omps ⁊ mitissime deus: respice ꝓpitius ad p̄ces nr̄as: ⁊ libera corda nr̄a de malaꝝ tētatione cogitationū: vt sancti spiritus dignū fieri habitaculū mereamur. Per. Secre.

Hostias tibi domine deus offerimus pro salute nostra: quatenus animam nostram sancti spiritus gratia illuminare digneris: Per dominū. Postcō.

Per hoc quesumus domine sacrificium quod tue obtulimus maiestati: ab omnib⁹ corda nr̄a emunda tētationibus. Per.

¶ Cōtra tribulationes. Oratio.

Ne despicias omnipotēs deus populum tuū in afflictione clamantem: sed propter gloriam nominis tui tribulatis succurre placatus. Per dñm nostrum. Secreta.

Suscipe domine propitius hostias, q̄b⁹ ⁊ te placari voluisti: ⁊ nobis salutem potenti pietate restitui. Per dñm. Postcō.

Tribulationem nostrā quesumus domine propitius respice: ⁊ iram tue indignationis: quam iuste meremur auerte. Per dominum nostrum Jesum Christum.

¶ Pro fame ⁊ peste propulsanda. Oratio.

Da nobis q̄s dñe pie supplicationis effectū: ⁊ pestilentiam famemq̄ ꝓpitiatus auerte: vt mortalium corda cognoscant: ⁊ te indignāte talia flagella prodire: ⁊ te miserāte cessare. Per dominum. Secreta.

DEus qui humani generis vtrãqꝫ substantiã, presentium munerum, ⁊ alimento vegetas, ⁊ renouas sacramẽto: tribue quesumus: vt eorum, ⁊ corporibus nostris subsidium non desit, ⁊ mẽtibus. Per dominum. Postcõ.

GUberna quesumus domine tẽporalibus alimentis: quos dignaris eternis informare mysterijs. Per dominum no.

¶ Pro tempestatibus expellendis. Oratio.

A Domo tua quesum⁹ domine spiritales nequitie repellãtur: ⁊ aerearum discedat malignitas tempestatum. Per dominum. Secre.

OFferimus tibi domine laudes ⁊ munera: pro cõcessis beneficijs gratias referentes: ⁊ ꝓ concedendis semper suppliciter deprecantes. Per do. Post cõ.

OMnipotẽs sempiterne de⁹: qui nos ⁊ castigando sanas, ⁊ ignoscendo cõseruas: presta supplicibus tuis: vt ⁊ trãquillitatib⁹ huius optate consolationis letemur: ⁊ dono tue pietatis semper vtamur. Per dominum nostrum.

¶ Pro febricitãte oratio sancti Sigismundi. Oratio.

OMnipotens ⁊ misericors deus: qui subuenis in periculis laborantibus, ⁊ temperas flagella: inclina tuas aures benignus ad nostre humilitatis preces: ⁊ hunc famulum tuum. N. qui quotidiani. vel tertiani, vel quartani typi fatigatione vexatur: sancti martyris tui Sigismũdi regis supplicationibus ab omni ardore febrium liberare digneris: vt dum nobis illius patefacis merita: presenti egroto conferas medicinã. Per dominum nostrũ Jesum. Secre.

OFferimus tibi domine munera ⁊ vota ad honorem electi martyris tui Sigismũdi pro presenti egroto. N. qui quotidiano, vel tertiano, vel quartano typo laborat: vt ab eo omnes ardores febrium repelli iubeas: ⁊ tuo semper in omnibus muniatur auxilio. Per dominum. Postcõ.

HEc sancta mysteria nos domine semper gubernent: et a famulo tuo. N. qui quotidiano, vel tertiano, vel quartano typo vexatur: per intercessionem beati Sigismũdi martyris tui febriũ ardorẽ repelli iubeas: vt tuo semper in omnibus muniatur auxilio. Per dominum nostrum Jesum Christum filium tuum. Qui.

¶ Pro infirmo qui proximus est morti. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus: cõseruator animarum: qui quos diligis corripis, et quos recipis, pie ad emendationem coerces: te inuocamus domine,

vt medelam tuam conferre digneris in animam famuli tui. N. qui in corpore patitur membrorum debilitatem: stimulos infirmitatũ: da ei domine gratiam & misericordiã tuaz: vt in hora exitus illius de corpore, absque peccati macula, tibi creatori ꝓprio, per manus sanctoruz angelorum eius anima representari mereatur. Per dominum no. Secreta.

ADesto domine supplicationibus nostris: & suscipe hostiam quam tibi offerimus pro famulo tuo iacente in grabato, salutem non solum corporis, sed etiaz animę suę petente: pręsta ei omnipotens deus indulgentiam omnium iniquitatuz suarũ per imensaz clementiaz tuam: & per intercessionẽ omnium sanctorũ tuorũ: vt per hęc quę sustinet flagella, a sanctis angelis susceptus, peruenire mereatur ad glorię tuę regnum. Per dominuz. Post cõ.

GRatias tibi agimus domine de multiplicibus largitatibus tuis: quibus aias in te sperantiuz sanare consueuisti: & confisi de tua pietate, precamur: vt misereri digneris famulo tuo: ne pręualeat aduersus euz aduersarius in honore exitus illius de corpore: sed transituz habere mereatur ad vitam perpetuaz. Per dominum nostruz Iesum Christuz filium tuuz. Qui tecuz viuit & re.

PRO DEFVNCTIS.

Officium.



Equiem ęternã dona eis domie: & lux ppetua luceat eis. V. Te decet hymnus deus in sion: et tibi reddetur votum in hierusalem: exaudi orotionem meam ad te omnis caro veniet.

Pro pluribus.

R. Requiem ęternaz dona eis domine: & lux ppetua luceat eis. V. Animę eorum in bonis demorentur: & semen eorũ hereditet terrã. Trac. Absolue dñe aias oium fidelium defunctorũ ab omni vinculo delictorũ. V. Et gratia tua illis succurrente: mereantur euadere iudicium vltionis. V. Et lucis ęternę beatitudine perfrui.

Pro vno tantum.

R. Si ambulẽ in medio vmbrę mortis, non timebo mala: qm̃ tu mecuz es domine. V. Virga tua & baculus tuus: ipsa me consolata sunt. Trac. Sicut ceruus desiderat ad fontes aquarum: ita desiderat anima mea ad te deus. V. Sitiuit anima mea ad deum viuum: quando veniam & apparebo ante faciem dei mei? V. Fuerunt mihi lachrymę meę panes die ac nocte: dum dicit mihi per singulos dies: vbi est deus tuus?

Offerto.

¶ Sequentia in commemoratione omnium fidelium defunctorum: et pro presenti defuncto: et in quinque anniversariis ordinis.

Dies ire dies illa: soluet seclum in fauilla: teste dauid cū sibylla. Quātus tremor est futurus: quando iudex est venturus: cuncta stricte discussurus? Tuba miruz spargens sonuz: per sepulchra regionum: coget omnes ante thronum. Mors stupebit et natura: dū resurget creatura: iudicāti respōsura. Liber scriptus proferetur: in quo totū continetur: vñ mūdus iudicetur. Iudex ergo cum sedebit: quicquid latet apparebit: nil inultū remanebit. Quid sum miser tunc dicturus? quē patronū rogaturus: dū vix iustus sit securus? Rex tremēde maiestatis: qui saluandos saluas gratis: salua me fons pietatis. Recordare Jesu pie: q̄ sū causa tuę vię: ne me perdas illa die. Querens me sedisti lassus: redemisti crucem passus: tātus labor nō sit cassus. Iuste iudex vltionis: donum fac remissionis: ante diem rōnis. Ingemisco tanquā reus: culpa rubet vultus me⁹: supplicāti parce de⁹. Qui mariam absoluisti: et latronem exaudisti: mihi quoq; spem dedisti. Preces meę non sunt digne: sed tu bonus, fac benigne: ne perenni cremer igne. Inter oues locū presta: et ab hędis me sequestra: statuēs in parte dextra. Cōfutatis maledictis: flammis acribus addictis: voca me cum benedictis. Oro supplex et acclinis: cor contritum quasi cinis: gere curam mei finis. Lachrymosa dies illa: qua resurget ex fauilla. Iudicandus hō reus: huic [illegible] ergo parce deus. Pie iesu domine dona eis requiem. Amen.

Euangelia quere infra.

Offertorium.

Dn̄e iesu christe rex glorie: libera aīas oīum fidelium defunctoꝝ de manu inferni et de pfundo laci: libera eas de ore leonis: ne absorbeat eas tartarus: ne cadāt in obscura: sz signifer sanct⁹ Michael representet eas in lucem sanctaz. Quā olim abrahę pmisisti et semini ei⁹. ℣. Hostias et pces tibi dn̄e offerim⁹: tu suscipe pro animab⁹ illis quarū hodie memoriam agimus: fac eas domine de morte trāsire ad vitam. Quā olim abrahę:

Communio.

Lux ęterna luceat eis domine: cū sctis tuis in ęternū qa pius es.

ORATIONES pro defunctis.

¶ In die depositionis defun. oro.

Deus cui propriuz est misereri semper et parcere: te supplices exoramus pro anima famuli

tui. N. quã hodie d̃ hoc seculo migrare iussisti: vt non tradas eam in manibus inimici, neque obliuiscaris in finem: sed iubeas eam a sanctis angelis suscipi: ⁊ ad patriã paradisi perduci: vt quia in te sperauit ⁊ credidit: non pęnas ternas sustineat: sed gaudia sempiterna possideat. Per dominum nostrum Jesum Christũ. Secreta.

PRopitiare quęsumus domine animę famuli tui. N. pro quo tibi hostias laudis immolamus: maiestatem tuam suppliciter deprecãtes, vt per hęc pię placationis officia: peruenire mereamur ad requiem sempiternam. Per dominum nostrum Jesum Christum filium tuum. Postcõ.

PResta quęsumus omnipotens deus: vt anima famuli tui. N. quę hodie de hoc seculo migrauit: his sacrificijs purgata ⁊ a peccatis expedita: indulgentiam pariter ⁊ vitam capiat sempiternam. Per dominum nostrum.

¶ Missa pro cuius anima dubitatur. Oratio.

OMnipotens et misericors deus inclina quęsumus venerabiles aures tuas ad exiguas preces nostras, quas ante cõspectum maiestatis tuę, pro anima famuli tui humiliter fundimus: vt quia de qualitate vitę eius diffidimus: de abundantia pietatis tuę consolemur: et si plenam veniam anima ipsius obtinere non põt: saltẽ vel inter ipsa tormenta, quę forsitan patitur: refrigerium de abundantia miserationum tuarum sentiat. Per dominum nr̃m Jesum Chr̃m. Secre.

SUscipe clementissime pr̃: pro pia cõmemoratione famuli tui ⁊ hostiam placationis ⁊ laudis: vt sacrificiũ pręsentis oblatio: ad refrigerium animę eius te miserante, proueniat. Per dominũ nostrum Jesũ Chr̃m. Postcõ.

SUmpsimus domine corporis et sanguinis tui deuota mysteria: obsecrantes maiestatis tuę clementiam: vt et viuentibus sint tutela: ⁊ defuncto famulo tuo obtineant veniam. Qui viuis ⁊ regnas cum deo patre in vnitate.

¶ Pro episcopo. Oratio.

DEus qui inter apostolicos sacerdotes: famulũ tuum pontificali fecisti dignitate vigere: pręsta quęsumus vt eorum quoq; perpetuo aggregetur consortio. Per dominum nostrum. Secreta.

SUscipe quęsumus domine pro anima famuli tui sacerdotis quas tibi offerimus hostias: vt cui pontificale donasti meritũ, dones ⁊ premium. Per dominũ nostrũ Jesum Christũ. Postcõ.

PRopitiare dñe supplicationibus nostris: ⁊ aĩam famuli tui epi in regiõe viuoꝝ ęternis

gaudiis iubeas p̄sentari. Per d.

¶ Pro viro defuncto. Oratio.

INclina dn̄e aurē tuā ad p̄ces nr̄as, q̄bus mi̇ām tuā supplices deprecamur: vt aiam famuli tui quā de hoc seculo migrar̄ iussisti, in pacis ac lucis regione ꝯstituas: ⁊ sanctorum tuorū iubeas esse consortem. Per do. Secreta

Annue nobis dn̄e, vt anima famuli tui remissionem quā semper optauit: mereatur percipere peccatorum. Per do. Postcō.

Absolue dn̄e animā famuli tui ab oī vinculo delictorū: vt in resurrectionis gloria, inter scōs tuos resuscitat⁹ respiret. p.

¶ Pro femina defuncta. Orō.

Quesumus dn̄e p̄ tua pietate miserere aię famule tuę: ⁊ a ꝯtagiis mortalitatis exutaꝫ: in ęternę saluationis partē restitue. p. Sec.

His sacrificiis dn̄e q̄s aia famulę tuę a p̄cis oībus exuat̄: vt p̄ hec pię placationis officia: p̄petuā mi̇ām ꝯsequat̄. p. Postcō.

Inueniat q̄s dn̄e aīa famulę tuę lucis ęternę cōsortium: que in hac luce posita: tuum ꝯsecuta est sacramentum. Per dn̄m.

¶ In anniuersario. Orō.

Deus indulgentiaꝝ dn̄e: da aiabus famuloꝝ tuorum famularūq̄ tuarū quoꝝ anniuersarium depositiōis diē cōmemoramus: refrigerii sedem: q̄etis beatitudinē: ⁊ luminis claritatē. Per. Secre.

Propitiare dn̄e supplicationib⁹ nr̄is pro aiab⁹ famulorū tuoꝝ quoꝝ hodie annua dies agit̄: pro quibus tibi offerimus sacrificium laudis: vt eas, sanctorū tuoꝝ consortio sociare digneris. Per dominum nostrū. Postcō.

Presta q̄s dn̄e: vt animę famuloꝝ famularūq̄ tuarum quoꝝ anniuersariū depositionis diē cōmemoramus: his purgatę sacrificiis: indulgētiā pariter ⁊ requiē capiant sempiternaꝫ. Per.

¶ Pro fratribus, sororibus, familiaribus, ⁊ benefactorib⁹. Orō.

Deus venie largitor ⁊ humanę salutis auctor: q̄sumus clementiam tuā: vt nostrę congregationis fratres, sorores, familiares, ⁊ benefactores, q ex hoc seculo trāsierunt: beata maria semper virgine intercedente cum omnibus sanctis: ad perpetuę beatitudinis consortium peruenire concedas. Per dominum nr̄m. Secreta

Deus cuius misericordię nō est numerus: suscipe propitius preces humilitatis nostrę: et animabus fratrum, sororum, familiarium: ⁊ benefactorū nostrorum: quibus tui nominis dedisti confessionē: p̄ hec sacramēta: salutis nostrę cunctorum remissionē tribue peccatoꝝ. Per. Postcō.

PResta q̄s misericors deus: vt animę pro qbus hoc sacrificium laudis tuę obtulimus maiestati: per huius virtutem sacramenti: a peccatis omnibus expiatę: lucis perpetuę te miserante recipiant beatitudinem. Per do.

¶ Oratio p sacerdotibus defunctis. Oratio.

PResta quęsumus dn̄e: vt animę famulorꝫ tuorꝫ sacerdotū: quos in hoc seculo cōmorantes, sacris muneribus decorasti: in cęlesti sede gloriosa semper exultent. Per dominum nostrum Jesum. Secreta.

SUscipe q̄s dn̄e pro animabus famulorū tuorꝫ sacerdotum, quas offerimus hostias: vt qbus sacerdotale donasti meritū: dones et premium. Per dominū nostrū Jesum Christum. Post com.

PResta q̄s omps deus: vt animas famulorum tuorꝫ sacerdotum: in congregatione iustorū ęternę beatitudinis iubeas esse cōsortes. Per dominum nostrum.

¶ Pro familiaribus. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus: cui nunq̄ sine spe misericordię supplicatur: propitiare animabus famulorum famularūq; tuarum: vt qui de hac vita in tui nominis cōfessione decesserunt: sanctorum tuorꝫ numero facias aggregari. Per dn̄m no. Secreta.

PRopitiare domine quęsumus animabus famulorum famularūq; tuarum pro quibus tibi hostias placationis offerimus: et quia in hac luce in fide mā serunt catholica: in futura vita eis retributio cōdonet ęterna. Per dominunum nostrū. Post com.

PResta q̄s ops deus: vt animas famulorꝫ famularūq; tuarū ab angelis lucis susceptas: in p̄parata habitacula deduci facias beatorum. Per dominum.

¶ Pro his qui in cimiterio requiescunt. Oratio.

DEus cuius miseratiōe aię fideliū requiescunt: famulis et famulabus tuis omnibus hic et vbiq; in Christo quiescentibus: da propitius veniam peccatorum: vt a cunctis reatibus absoluti: tecum sine fine lętentur. Per dominum nostrū. Secreta.

PRo animabus famulorum famularumq; tuarum hic et vbiq; in Christo dormientiū: hostiam domine suscipe benignus oblatam: vt hoc sacrificio singulari: vinculis horrēdę mortis exutę: vitam mereantur ęternā. Per eundem dominum. Post comu.

DEus fidelium lumen animarum: adesto supplicationibus nostris: et da famulis et famulabus tuis quorum corpora hic et vbique in Christo requiescunt: refrigerij sedem: quie

tis

tis beatitudinem: et luminis claritatem. Per eundem dominum.

¶ Pro cunctis fidelibus defunctis. Oratio.

Fidelium deus omnium conditor et redemptor: animabus famulorum famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum: ut indulgentiam quam semper optauerunt: piis supplicationibus consequantur. Qui viuis et re. Secre.

Hostias quesumus dñe quas tibi pro animabus famulorum famularumque tuarum offerimus propitiatus intende: ut quibus fidei christiane meritum contulisti: dones et premium. Per. Post cõ.

Animabus quesumus domine famulorum famularumque tuarũ oratio proficiat supplicantium: ut eas et a peccatis omnibus exuas: et tue redemptionis facias esse participes. Qui viuis et regnas in vni.

¶ Pro viuis et defun. cõis. Oõ.

Omnipotens sempiterne deus: qui viuorum dominaris simul et mortuorum: omniumque misereris quos tuos fide et opere futuros esse prenoscis: te suppliciter exoramus: ut pro quibus effundere preces decreuimus: quosque, vel presens adhuc seculum in carne retinet: vel futurum iam exutos corpore suscepit: pietatis tue clementia: omnium delictorum suorũ veniam: et gaudia consequi mereantur eterna. Per dñm. Secreta.

Deus cui soli cognitus est numerus electorũ in superna felicitate locandus: tribue quesumus: ut vniuersorum quos in oratione cõmendatos suscepimus: et omnium fidelium nomina beate predestinationis liber ascripta retineat. Per dominũ. Post cõm.

Purificẽt nos dñe quesumus sacramẽta que sumpsimus: et presta: ut hoc tuũ sacramẽtum non sit nobis reatus ad penam, sed intercessio salutaris ad veniam: sit ablutio scelerum: sit fortitudo fragiliũ: sit contra mũdi pericula firmamẽtũ: sit viuorũ atque mortuorum fideliũ remissio omium peccatorum. Per.

¶ Item pro viuis et defunctis alia. Oratio.

Pietate tua quesumus dñe nostrorum solue vincula omium delictorũ: et intercedẽte beata et gloriosa semperque virgine dei genitrice maria cum omibus sanctis tuis: nos famulos tuos: et omẽm populũ catholicum in omni sanctitate custodi: omesque cõsanguinitate: ac familiaritate: vel cõfessione: et oratione nobis iunctos a vitiis omibus purga: virtutibus illustra: pacem: et salutem nobis tribue: hostes visibiles et inuisibiles remoue: amicis et inimicis nostris verã charitatẽ largire: et omibus fidelibus viuis et defunctis vitã et re-

quiem eternã ꝯcede. Per. Secr.
DEus qui singulari corpo-
ris tui hostia totius mun-
di soluisti delicta: hac oblatione
placatus, maculas scelerꝝ nostro-
rũ absterge: ⁊ oium christianoꝝ
viuorum, ac defunctorũ peccata
dimitte: eisqꝫ premia eterna cõce-
de. Qui viuis ⁊ re. Postcõmu.
SUmpta sacramenta qs dñe
oia crimina nr̃a detergant:
oẽmqꝫ prauitatẽ ⁊ hostilem impu
gnationẽ visibilẽ ⁊ inuisibilez me
ritis sctẽ dei genitricis Marie: ⁊
⁊ oium sanctoꝝ procul repellant:
⁊ oibus fidelibus viuis ⁊ defunctis
prosint ad veniam pro quorum ti
bi sunt oblata salute. Per eundẽ.
¶ Pro sepultis apud nos. Oro.
DEus cui ꝓpriũ est misere
ri semꝑ ⁊ parcere: pro-
pitiare animabus famu
loꝝ famularũqꝫ tuaruz,
quoꝝ corpa hic tumulata requie-
scunt: ⁊ oia eoꝝ peccata dimitte:
vt mortalitatis vinculis absolu-
te: transire mereantur ad vitam.
Per domi nostrum. Secreta.
ANnue nobis qs dñe: vt aia-
bus famuloꝝ famularũqꝫ
tuarum quorum hic membra ia-
cent, hec prosit oblatio: quam im
molãdo: totius mũdi tribuisti re
laxari delicta. Per d. Postcõ.
DEus cui soli competit me-
dicinã prestare post mor-
tem: presta qs: vt anime famuloꝝ
famularũqꝫ tuarum: quoꝝ hic in
sepulchris collocata sunt ossa, ter
renis exute contagijs: in tue redẽ
ptionis partẽ numerent̃. Qui vi.
¶ Missa ꝓ sacerdote defuncto.
DA nobis qs do- Oro.
mine vt animaz famuli
tui. N. sacerdotis, quaz
de hui⁹ seculi eduxisti la
borioso certamine: sanctorũ tuo
rum cetibus tribuas esse consor-
tem. Per dominum. Secreta.
ANnue nobis dñe: vt anime
famuli tui. N. sacerdotis,
hec prosit oblatio: quam immolã
do, totius mundi tribuisti relaxa-
ri delicta. Per dñm. Post cõm.
HJs sacrificijs quesumus do
mine deus purgata anima
famuli tui. N. sacerdotis: ad indul
gẽtiã ⁊ refrigeriũ sempiternũ: te
miserante ꝑuenire mereat̃. Per.
¶ Missa ꝓ patre ⁊ matre. Oro.
DEus q̃ nos patrẽ ⁊ mr̃ez
honorare p̃cepisti: mise
re clemẽter aiab⁹ p̃ris ⁊
mr̃is mee: eorumqꝫ pcã
dimitte: meqꝫ eos ĩ eterne clarita
tis gaudio fac videre. Per. Sec.
SUscipe sacrificium dñe: qd
tibi pro aiab⁹ p̃ris ⁊ matris
mee offero: eisqꝫ gaudium sempi-
ternũ in regione viuorum conce-
de: meqꝫ cũ illis felicitati sancto-
rum cõiunge. Per do. Postcõ.
CElestis participatio dñe sa
cramenti, animabus p̃ris,

ꝛ matris meę, requiē ꝛ lucē obtineat ꝑpetuā: neqꝫ cum illis gratia tua coronet ęterna. Per do.

¶ In die .iij. vij. vel .xxx. depositionis. Oratio.

Quęsumus dn̄e vt animę famuli tui cuius depositionis diē tertiū. vel septimū, vel trigesimū cōmemoramus: scōꝝ atqꝫ electoꝝ tuoꝝ largiri digneris ꝯsortiuꝫ. ꝛ rorem mi̅e perennē infundas. Per. Secre.

Munera q̄s dn̄e quę tibi pro aīa famuli tui offerimꝰ placatus intende: vt remediis purgata cęlestibus: in tua pietate requiescat. Per dominum. Postcom.

Suscipe domine preces nostras ꝑ anima famuli tui: vt si quę ei maculę de terrenis contagiis adheserunt: remissionis tuę misericordia deleantur. Per do.

¶ Pro desiderantibus penitentiam. Oratio.

Omnipotens ꝛ misericors deus, in cuius humana cōditio potestate consistit: animaꝫ famuli tui. N. ab oībus absolue peccatis: vt penitentię fructum quem voluntas eius optauit: preuentus morte, nō perdat. Per dominū. Secreta.

Satisfaciat tibi dne q̄sumus pro anima famuli tui. N. ꝑsens oblatio: vt pariter veniam quam quęsiuit inueniat: ꝛ quod officio lingue implere nō potuit: desideratę penitentię compensatione percipiat. Per. Postcō.

Deus a quo inspiratur humano cordi omne quod bonuꝫ est: tribue per hęc sancta quę sumpsimus: vt sicut animę famuli tui. N. penitentiam velle donasti: sic indulgentiam tribuas miseratus optatam. Per dominum.

¶ Pro cuius aīa dubitat. Oro.

Omnipotens et misericors deus inclina venerabiles aures tuas ad exiguas preces nostras, quas ante conspectum maiestatis tuę pro anima famuli tui. N. humiliter fundimus: vt quia de qualitate vitę eiꝰ diffidimus: de abundantia pietatis tuę consolemur: ꝛ si plenaꝫ veniaꝫ anima ipsius obtinere non potest: saltē vel inter ipsa tormenta, quę forsitan patitur, refrigerium de abundantia miserationum tuaruꝫ sentiat. Per dominū nostrū. Secreta.

Suscipe clemētissime pater propria commemoratione famuli tui. N. hostiā placationis ꝛ laudis: vt sacrificii ꝑsentis oblatio: ad refrigeriū aīę eius te miserāte ꝑueniat. Per dn̄ꝫ. Postcō.

Sumpsimus domine corporis et sanguinis tui deuota mysteria: obsecrantes maiestatis tuę clementiaꝫ: vt ꝛ viuentibꝰ sint tutela: ꝛ defuncto famulo tuo obtineant veniā. Per dominuꝫ no.

¶ Pro benefactoribus nostris defunctis. Oratio.

Miserere quęsumus domine animabus omniū benefactorum nostroꝝ defunctorum: ⁊ de bn̄ficijs quę nobis largiti sunt in terris: pręmia ęterna consequant in cęlis. Per dominum nostruꝫ Jesuꝫ. Secre.

Suscipe domine hęc munera pro animabus omniū nostrorum quiescentium in te bn̄factorum: ⁊ pro bn̄ficijs eorum quibus sustētamur: da eis retributionē in regno cęloꝝ. Per. Postcō.

Sumpta quęsumus domine sacramēta nos absoluant a vinculis peccatoruꝫ: ⁊ animabus nostrorum bn̄factorum defunctorum consortia obtineāt spirituū beatorum. Per dominum nr̄m.

¶ In missis sancti Gregorij pro defunctis quę sunt. xix. Oratio.



Omnipotēs sempiterne deus q nos beati Gregorij confessoris tui atq pontificis cōmemoratione lętificas: cōcede propitius: vt q eius precibus ⁊ meritis defunctorum animas a supplicijs misericorditer liberasti: libera quęsumus eiusdem pijs suffragijs animā famuli tui. N. a tormentis ęternis: ereptamq cęlestium bonoruꝫ facias esse consortē. Per dn̄m. Secre.

Hostias tibi dn̄e beati Gregorij cōfessoris tui atq pontificis meritis dicatas benignus assume: ⁊ ad perpetuū animę famuli tui. N. tribue puenire subsidiuꝫ. Per dominū nr̄m. Postcōm.

Refecti participatione muneris sacri, quęsumus dn̄e deus noster: vt per intercessioneꝫ sancti pontificis tui Gregorij: anima famuli tui. N. pro qua tuā deprecamur clemētiaꝫ, a pęnis omnibus segregata: suę salutis sentiat effectum. Per dominum nostrū.

¶ In missis sancti Amatoris cōfes. pro defunctis quę sunt. xxxiii. Oratio.

Deus mundi auctor ⁊ cōditor, q hodiernaꝫ commemorationis diē beati Amatoris cōfessoris tui nos celebrare voluisti: te supplices exoramus: ⁊ deuota mente postulamus misericordiam tuaꝫ: vt omnibus benefactoribus nr̄is defunctis qui se nostris orationibus cōmēdauerūt: quoruꝫ ⁊ eleemosynas erogandas suscepimus, remissionem tribuas peccatoruꝫ. Per dominū nostruꝫ. Secreta.

Suscipe domine deus noster munera quę tibi offerimus pro animabus famulorum famularumq tuarum per intercessionem sancti cōfessoris tui Amatoris: vt qui nobis suas largiti sunt eleemosynas: eorum vtriusq sexus fidelium defunctorū animas:

cum sanctis oībus ⁊ electis gaudere facias. Per dn̄m.

Postcō.

Quesumus dn̄e deus noster: vt per intercessionez beati Amatoris cōfessoris tui cuius hodiernā celebramus memoriā: animabus famuloꝝ famularū𝔮ꝫ tuarū pro quibus nobis largitę sunt eleemosinę: vel qui se nostris commēdauerunt orationibus: ⁊ quoꝝ in conspectu tuo facimus cōmemorationē, remissionem tribuas peccatorum. Per dominum no.

¶ Sciendum 𝔮 in missis pro defunctis siue in conuentu siue extra non debent dici aliquę orationes nisi pro defunctis vel communes pro viuis ⁊ defunctis. Similiter in missis alijs non debent dici collectę pro defunctis nisi p̄sens defunctus fuerit.

EPISTO. ET EVANG.

In quotidianis missis defunctorum: siue pro vno siue pro plurib⁹. Epistola. Lectio lib. apocalypsis beati Joannis apostoli.

In diebus illis: Audiui vocem de cęlo dicentez mihi. Scribe: Beati mortui: qui in dn̄o moriunt. Amodo iam dicit spiritus: vt requiescant a laboribus suis. Opa enim illoꝝ sequuntur illos.

Euangelium. Secundū Joannē.

In illo tempore: Dixit iesus turbis iudęoruz. Amen amē dico vobis: nisi manducaueritis carnem filij hominis: ⁊ biberitis eius sanguinem: non habebitis vitaz in vobis. Qui manducat meā carnem ⁊ bibit meum sanguinez: habet vitam ęternam. Et ego resuscitabo eum in nouissimo die.

¶ Pro presenti defuncto tantū.
Epistola. Ad thessalonicenses. 1, 4.C

Fratres: Nolumus vos ignorare de dormientibus: vt non contristemini sicut ⁊ cęteri, qui spez non habēt. Si enim credimus 𝔮 Jesus mortu⁹ est, ⁊ resurrexit: ita ⁊ deus eos qui dormierūt per Jesum adducet cuz eo. Hoc enim vobis dicimus in verbo domini: qa nos qui viuimus: qui residui sum⁹: in aduentu domini: nō preueniemus eos qui dormierūt. Quoniā ipse dominus in iussu, ⁊ in voce archangeli: ⁊ in tuba dei: descendet de cęlo: ⁊ mortui qui in Christo sunt: resurgent primi. Deinde nos qui viuimus, qui relinqmur, simul rapiemur cum illis in nubibus obuiam christo in aera: ⁊ sic semper cū domino erimus. Ita𝔮ꝫ ꝯsolamini inuicē: in verbis istis.

Euangelium. Secundū Joannē. xj.c.

In illo tēpore: Dixit Martha ad Jesum. Domine si fuisses hic: frater meus non fuisset mortuus. Sed ⁊ nunc scio, 𝔮 quęcun𝔮ꝫ poposceris a deo, dabit tibi deus. Dicit illi iesus. Resurget

frater tuus. Dicit ei Martha. Scio quia resurget in resurrectione: in nouissimo die. Dicit ei Jesus. Ego sum resurrectio, et vita. Qui credit in me: etiam si mortuus fuerit, viuet. Et omnis qui viuit, ⁊ credit in me: non morietur in eternum. Credis hoc? Ait illi. Utiqꝫ domine. Ego credidi: quia tu es Christus filius dei viui: qui in hunc mundum venisti.

¶ In omni anniuersario. Epistola. Lectio lib. machabeorum.



In diebus illis, Uir fortissimus iudas collatione facta: duodecim millia drachmas argenti misit hierosolymam: offerri eas ibi pro peccatis mortuorum: iuste ⁊ religiose de resurrectione cogitans. Nisi enim eos qui ceciderant resurrecturos speraret: superfluum videretur ⁊ vanum orare pro mortuis. Et quia considerabat: ꝙ hi, qui cum pietate dormitionem acceperant: optimam haberent repositam gratiã. Sancta ergo ⁊ salubris est cogitatio pro defunctis exorare: vt a peccatis soluantur.

¶ Euangelium. Secundum Joannem.



In illo tempore: Dixit Jesus turbis iudeorum. Amẽ amen dico vobis: qꝛ venit hora ⁊ nũc est: quando mortui audient vocem filij dei: ⁊ qui audierint viuent. Sicut enim pater habet vitam in semetipso: sic dedit ⁊ filio vitam habere in semetipso. Et potestatem dedit ei iudicium facere: qa filius hominis est. Nolite mirari hoc: qꝛ venit hora: in qua omnes qui in monumentis sunt: audient vocem eius. Et procedent qui bona fecerunt: in resurrectionem vite. Qui vero mala egerũt: in resurrectionẽ iudicij.

Expliciunt Misse defunctorum.

SEQVENTIAE DE SANCTIS.

¶ In vtroq; festo beati Ambrosij episcopi. Sequentia.



DElectemur ad festiua, iocūdemur ad votiua, Ambrosij premia. Hic versetur laus in ore, ne fraudetur cor dulcore, q̊ degustet gaudia. Hic a deo pręelectus, adhuc infans est pręuentus, fęlici auspicio. Naz in cunis dum recūbit, eius dogma ostendit, apuz frequentatio. Hic scientia repletus, cōsul clarus est effectus, cūctis applaudentib⁹. Sed a christo designat⁹: pręsul bonus est donatus, mediolanēsib⁹. Intus ardens charitate, foris lucēs honestate: signis & eloquio. Errantem plebem perfidam, Christo reddidit deuotam, non absq; prodigio. Vim malorum superauit: seuis morbis imperauit, nec non & dęmonibus. Sed vir tante potestatis, nō minoris pietatis, erat pęnitentibus. Nam peccātem quem pręcidit, pęnitentem mox vniuit, augustū ecclesię. Lapsus suos confitentes, pios reddit ac fidentes, hortans ad spem venię. Huius fide est conuersa, arriana gens peruersa, totius italię. Huius scriptis illustrať, illustrata solidatur, vnitas ecclesię. Salue sancti vas amoris, vas cęlestis plenum roris: nobile per omnia. Fac per mentis puritatez, contemplari trinitatem, in vna substantia. Amen.

¶ In sanctificatione beatissimę virginis marię. Sequentia cum cantu. Lauda syon saluatorem.

Que porta semper clausa, primę causę stupens causa, virgo parens filia. Rubus virga templum dei: qui te mundat vellus ei: album super lilia. Tota postq̄ es cōpleta: celsa luce sis repleta: instar tabernaculi. Tantum habens intellectum: est nam gratię subiectum: sicut & piaculi. Unde q̄uis visa mater: ab ęterno sis, tēpore nunc purgat a crimine. Omnis homo nanq; secuz: trahit culpam nascens tecuz: ex virili semine. Plusq̄ christus potuisset: vt natus qui fuisset: hac labe non illitus. Hic nā culpę nullo modo: esse quiuit absq; nodo: aliter ingenitus. Augustinus hoc testať: patris magni roboratur: Ambrosij veritas. Christi quoq; carni purę: carnis dicit creaturę: hinc ęquať

puritas. Unde iudex immorta-
lis:dirior fit q̄ mortalis:dum in-
sontes perimit. Sic non iustus
aut non valens:aut ignarus cun-
cta callens:est nec matrem redi-
mit. Ut sit ergo tuus natus:po-
tens iustus oculatus: matrez pur
gat hodie. Tale confert atq̄ mu
nus:sit viator vt nec vnus:ęqualis
munditię. Cedunt primi iaz pa-
rentes:cedunt senes ⁊ lactentes:
cedunt angeli potentes:donū dei
pdere. Tu pcm̄ actuale: veniale
vel mortale:perpetrasti nunquaz
male: poteras nec agere. Unde
licet ventre sati:duo sint sanctifi-
cati:minus q̄ tu vel mundati : se-
rius q̄ resonant. Ipsi nanq̄ po-
tuerūt:⁊ de facto peccauerunt:le-
uiter tamen vt ferunt : qui te san-
ctaz personant. Pulchra nimis
ad profectū:sed eoruz qui prospe-
ctuz : te venissent , iam defectum:
nostrū fugans ad conspectuz:duc
tuę nos glorię. Ut diuina mo-
narchia:triplici cū hierarchia: p
fruētes voce pia : collaudemus o
maria:tantę donuz gratię. Amē.

C In festo sancti Uincetij martyris. Sequentia cum cantu sequentie trinitatis.



Iubilantes cę-
li chori : Chri-
sto psallant ⁊ victo-
ri:martyri Uincen-
tio. Leuitarum sa-
cro flori : voto vo-
ce clariori:nostra psallat concio.
Clara ort⁹ parētela: carnis ho
stis mundi tela:fugat cū victoria.
Uita signat Samuelem:Dauid
manu, Danielē:doctrinaruz glo-
ria. Preco verbi fit leuita:mente
feruens clarus vita:vices gerens
presulis. Inter turbas eremi-
ta:iussa spernit felle lita : datiani
cōsulis. Uictor cedit debaccha-
tur:datianus lacerat : martyr in
equuleo. Cratem scandit, preses
furit:prunę vernant, ignis vrit: le
cto iacens ferreo. Carcer mare
superatur, coruus seruat, occulta-
tur, longo licet tēpore. Hoc the-
sauro spoliantur: Ualentini dum
fedantur:idoloruz fędere. Hunc
patronuz dignum laude:sibi da-
tum sine fraude : castrensis eccle-
sia. Digne colit, ⁊ adorat : vene-
ratur ⁊ implorat:ei⁹ patrocinia.
Huius rei tam insignis:veritatē
certis signis : christi pandit veri-
tas. Anus loquax reformat:cęci
vident, claudis datur:⁊ ęgrotis
sospitas. Mira domus hoc testa
tur:quę leuitę fabricatur:a deuo-
tis gentibus. Tandem christus
rex benignus:cuz structura sacrū
pignus:dat predicatoribꝰ. Cla-
met ergo predicator:⁊ castrorum
habitator : exoret Uincentium.
Ut ad vitam ex hac valle : nos
perducat recto calle:vitę post exi
lium. Amen.

C

¶ In conuersione sancti Pauli apostoli. Sequentia cum cantu. Letabundus.

Letabundus decantet deuotus cetus: voce pia. Rex Christus mirifice conuertit paulum: res stupenda. Persecutor domini, perlustratus fulmine, prosternitur. Priuatusqz lumine, a diuino numine, corripitur. Cur ait persequeris, Jesum natū virginis: mente fera? Quid me iubes facere: asserit tunc libere: voce clara? Ad baptismū mittitur: ex lupo efficitur: agnus mitis. Ananias queritur, ⁊ fide instruit, vir insignis. Trina die rapitur, in celum ducitur: ac in deuz trahitur, toto corde. Que sensus non percipit: sed nec lingua exprimit: illic miranda audit: cum stupore. Felix apostole Paule: vir iclyte nobis succurre: apud deuz. Ut tecū felices sim⁹ ⁊ ꝯsortes cū celestibus, in eternum. Amen.

¶ In translatione sancti Thome de Aquino quando extra. lxx. euenerit. Sequētia.

Ad exemplar triumphātis, sonet leta militātis, vox ⁊ laus ecclesie. Nostri chori iubilantis, psallat cetus pro instantis, causa nunc letitie. Laus est cūctis generalis: extat tū specialis, in predicatorib⁹. Si vis scire quanta qualis, nunq̄ minor sed equalis, cum sacris doctoribus. De illustri aquinoruz stirpe prodit lux doctoruz: Thomas doctor inclitus. Dec⁹ orbis fons ortorum, solis iubar flosqz florum, flori Christo insitus. Reuelatur a propheta, virgo doctor ⁊ athleta, spiritali flamine. Sitqz mater inde leta, cuncta videns adimpleta, miro dei ordine. Cū puruz adoleuit, puer sanctus cū quo creuit, mentis innocentia. Hunc diuin⁹ adimpleuit, spiritus in quo quieuit, ab ei⁹ infantia. Uite viā tunc elegit, mentem puram quaz subegit, ordini dn̄ici. Mundū carnem hostem fregit: sic triūphum victor egit: cum corona triplici. Ad profectum sanctitatis, transit doctor puritatis, in affectu pueri. Sub tutela paupertatis, flagrat flos virginitatis, cum mercede vberi. Nouuz munus triūphorū, dum per manus angelorū, puer sanctus cingitur. Certum pignus premioꝝ, principes apostoloruz, videt ⁊ alloquitur. Dei mater hunc affatur, crucifixus cōsolatur, de mercedis p̄mio. Liber vite ei monstratur, stella micans ꝓtestatur, de vite cōpendio. In ingressu iubilei, sui doctor requiei, liber intrat patriam. Ubi fides speciei, cedit spesqz lōga rei, ardor it in latriaz. Sexu carnis sic decessit, doctor sanctus ⁊ concessit, condi sub deposito. Mosse noue sed expressit: instrumēto qd

notescit: de eius proposito. Ut t predicatorum edi, redderetur vt heredi, thesauri taz inclyti. Dn emum iubet sic concedi, hoc vrbanus et sic reddi, vi rescripti conditi. Sed Helias ad mandatuz: corpus sacrum sic donatum: in tholosam transtulit. Ubi deo q̄ sit gratuz: q̄ acceptum sic translatuz: signis crebris extulit. Nūc te doctor inuocamus: intercede supplicamus: apud regez glorie. Ut ad illā veniamus: dulcē vitam quā spamus: de valle miserie. Am̄.

di.25 In annunciatione dñica q̄n post pascha celebrat. Seq̄ntia.

Ave Maria gratia plena. Dominus tecū virgo serena. Benedicta tu in mulieribus: que peperisti pacem hominibus, ⁊ angelis gloriam. Et benedictus fructus ventris tui: qui coheredes vt essemus sui, nos fecit per grāz. Per hoc aūt aue: mundo taz suaue: ɔtra carnis iura. Genuisti p̄lem, nouū stella solē: noua genitura. Tu parui ⁊ magni: leonis et agni saluatoris christi templum extitisti: sed virgo intacta.. Tu floris ⁊ roris: Panis ⁊ pastoris, virginum regina: rosa sine spina: genitrix es facta. Tu ciuitas regis iustitie. Tu mater es misericordie. De lacu fecis et miserie. Theophilum reformans gratie. Te collaudat celestis curia. Tu mater es regis et filia. Per te reis donatur venia. Per te iustis confertur gratia. Ergo maris stella: verbi dei cella: et solis aurora. Paradisi porta: per quam lux est orta: natum tuū ora: Ut nos soluat a peccatis: ⁊ in regno claritatis: quo lux lucet sedula: collocet per secula. Halleluia.

In festo sancti Uincentij confessoris. Sequentia. die

Gaude mater eccl'ia: festa ducēs solēnia: huius almi ɔfessoris. Qui in celis coronatus: est patronus nobis datus: Jesu dono saluatoris. Zelo tractus supernoꝝ: statū petit ɔfessoꝝ, sub scō Dñico. Hunc ingressus et ɔfessus: per virtutes est progressus: ordine mirifico. Uincētius recte dictus: per quez hostis est deuictus: mira cū victoria. Lucis armis inuestitus: cruce Christi insignitus: nulla pauet iacula. In studijs sic profecit: q̄ profunda patefecit: arcana diuinorum. Laurea digna insignitus: plene certe eruditus: supra multos magistrorum. Ueritatis p̄dicator: sacre legis emulator: verbi fulsit grā. Mira virtus in sermone: splendor calor vt in sole: cuius vt mel eloqa. Nulla mens ita obscura: nulla corda ita dura: tenebris malitie. Que non mutet ⁊ resoluat: ac illustret ⁊ inducat: ad vota penitētie. Hic erro-

res prauitatis:verbo vicit verita
tis:splédore sciétie. Sicut verbo
firmamétū:sic exéplo ornamétū:
factus est eccl'ie. Quā illustrat et
adornat:⁊ dilatat:⁊ fecūdat:gétiū
multitudine. Voci vita concors
fuit:implens quod edocuit:de mo
rū pulchritudine. Stupéda patét
signa:tā post morté ꝙ̄ in vita:diui
die. ne potestatis. Que naturā cū trā
scédūt:arguméta clara reddunt:
huiꝰ vite sctitas. Vita functi re
ducunt: ceci claudi reponuntur:
ad mébroꝝ officia. Surdi muti
reparant:egri cūcti liberant: per
ipsiꝰ suffragia. Gaude felix valé
tia:diuina puidétia,tāto ditata fi
lio. Sed tu magis britānia:ingéti
plaude gloria:ꝙ tuo sit i gremio.
Vincenti gloriose,nos exaudi
nos ꝓfoue:p tua clemétia. Hac
tuis scis pcibus:vt det in celestibꝰ:
frui eterna gloria. Halleluia.

¶ In festo sancti Marci euan
geliste. Sequentia.

Vox sonora nostri cho
ri:nostro sonet condito
ri:qui disponit omnia.
Per quem hic euangelista Mar
cus presul clarus vita: pugnat cū
victoria. Sacerdotis stirpe natꝰ:
Aaron post est oblatus:petro i ba
ptismate. A quo plene eruditus:
digne fuit insignitus:sacro diade
mate. Hic vir tante dignitatis:
pre feruore charitatis: scripsit
euangelium. Quod a Petro ap
probatū:est ecclesie donatū:ma
gnū in exenniū. Hinc ad italos di
rectus:patriarcha est effectꝰ: ma
gne aquilegie. Quam cū verbo
docuisset:signis claris illustrasset:
reliquit Hermacoré. Inde Ro
mam post reuersus: iussu Petri
mox ꝯuersus:pergit alexandriā.
Tanta fulget hic virtute: ꝙ mul
torū cū salute: fundauit ecclesiā.
O ꝙ̄ digne est laudandus: vir ex
celsus cōmendandus: pio magi
sterio. Nam quos verbis edoce
bat: studiose cōmendabat: sacro
monasterio. Ab hoc patre sic
exorti:monachorum greges cun
cti:sunt in Alexandria. Qui ce
lesti vita clari:dono fulgét singu
lari:in celesti curia. Tandem pa
stor hic insignis:feruens vita cla
rus signis:cum palma martyrij.
Christo regi iam cóiunctus: ser
to nitet coronatꝰ:sempiterni gau
dij. Gaude vrbs venetiarum:que
patronum tam preclarum: possi
des cum gloria. Clama laudās
preconia:vt per eius suffragia: le
teris in patria. Amen.

¶ In sancti Petri martyris
Sequentia. di.29

Idest dies celebris:quo
lumen de tenebris: ex
ortum emicuit. Nam
ab infidelibus: Petrus dispar
moribus: ortus mundo claruit.
Mundum mundus abijcit: ordi
ni se subijcit: euangelizantium.

Fit salutis speculum: morumqꝫ spectaculum: vas virtutuz oium. Carnis pudicitiam: et baptismi gratiã: conseruat viriliter. Uerbi semen seminat: errores exterminat: verbo pugnans fortiter. Cuz nõ cedit hostibus: resistens erroribus: iusti sanguis funditur. A prophanis manibus: sanctus diris ictibus: inuasus occiditur. Christi factus hostia: celi transit hostia: cũ palma martyrij. Sempiterna gaudia: possidet cuz gloria: trecenteni premij. Morbi mors demonia: petri per suffragia: depelluntur penitus. Credit plebs incredula: videns hec miracula: fieri diuinitus. Nobis ergo veniam: det deus ⁊ gratiam: Petri prece sedula. Et post hanc miseriam: largiatur gloriaz: per eterna secula. Halleluia.

¶ In sancte Catherine de Senis. Sequentia.

Lux aduenit venerãda: laus in choris iubilãda: luminosis cordibus. Huius leta lux diei: festum refert sponse dei: dedicanduz laudibus. Hec de senis oriunda: Catherina virgo munda: iustis ex parentibus. Mundum carnem hostez fregit: ⁊ triũphum victrix egit: ornata virtutibus. Matrem Christi venerandam: omni gradu salutandã: lustro primo didicit. Multis sanctis comitatũ: se benedicẽtez Christũ: virgo sancta conspicit. Uirginalis vite votum: deo spondet q̃ deuotum: etatis septẽnio. Ob hoc virgo tribulatur: sz a deo liberatur: columbe indicio. Regularis vite statum: amplexatur institutum: a sancto Dominico. Hũc adepta virgo sancta: mox mirãda claret vita: deo placens vnico. O q̃ cara, q̃ accepta: Christo regi est effecta: ob hoc virgo gratius. Nam ab ipso visitari: ⁊ de cũctis edoceri: solebat frequentius: Hinc in sponsam subarrari: ⁊ in fidem desponsari: meruit cum gloria. Quis condigne põt fari: quaue lingua explicari: fletus ⁊ suspiria: Que fraterna p salute: Jesu sponso cum virtute: emittebat sepius: Ut peccanti creature: ⁊ redempte suo iure: fieret propitius. Christi corpus venerandum: sic ducebat frequentãdũ: magno desiderio. Ut si sibi licuisset: omni die id sumpsisset: p sui remedio. Dulce signum charitatis: dũ amator castitatis: cor mutat i virgine. Quo sic flagrat sic mouetur: vt dilectum contempletur: in celoruz cardine. A quo sane nulla sorte: nec in vita nec in morte: separari patitur. Sed in eum tota rapta: ⁊ a terra eleuata: deo vero fruit̃. Tandem christus dulcis sponsus: pio cordi sic coniunctus: sponse sue nobili. Claram miris prodigijs: sacris perfectam

perfectam studijs: vitę donat gaudijs. Iesu bone Jesu dulcis: qui ad lumen cęcos ducis: sponsę tuę precibus. Nos purgatos a peccatis: fac regnare cum beatis: omnibus temporibus. Tuque virgo deo digna: mitis clemens & benigna: precibus nos refoue. Nec oblita pietatis: ad conspectum deitatis: populũ hunc promoue. Halleluia.

¶ De corona domini spinea: vbi de ea agitur totum duplex, cum cantu sequentię sancti Dominici canetur. Sequentia.



O Jadema salutare: toto corde nos laudare: cóndecet et vocibus. Voci vitaz concordemus: vt coronam reportemus: pro coronę laudibus. Spina pungit campi florem: late spirat flos odorem: per quem viuũt omnia. Caput lędit punctione: membra sanat vnctione: spina ruz molestia. Vide sion filia: coronę ludibria: veri Salomonis. Aurum gemmas repulit: & coronam ptulit: tribulationis. Spinę pęna christuz pungit: pęnas nostras Christus vngit: miranda dulcedine. Iam sit dulcis pręsens pęna: cruentata vitę vena: spinaruz acumine. De corona superbor: spinam portat peccator: gratia rex glorię. Spina lędat inimicos: nosque faciat pudicos: deo nexu gratię. Spinas profert sceleris: ager adę veteris: terra maledicta. Iam redit benedictio: dũ fit spinę punctio: carne benedicta. Dum corona pungens cingit: Chri caput & cõstringit: spinarũ angustia. Spinę nostrę cõfringunt: & dolore leniunt: & purgantur vitia. O quã fęlix hęc punctura: cuius surgũt ex lęsura: virtutes & pręmia. Benedicta sit hęc spina: per quam profluit resina: mala curans oia. Laudes ferto dñico: dem⁹ ergo mirifico: voce & laude plena. Per quod salus acquiritur: vita redit, mors moritur: extincta perit pęna. Supplicamus Jesu bone: nos pducas vi coronę: ad coronã glię. Tua spina nos confortet: vt mens nr̃a lęta portet: spinas pęnitẽtię. Hallła.

¶ In festo sci Joannis aũ portã latinã sequentia cum cantu seque͂tie sancti Dominici.

Veneremur mundo datum: ore dei figuratum: Joannem per aquilaz. Celsa scãdit p volatũ: mirã promit p boatũ: tubę vocez iubilam. Dũ inspectat rotã solis: quę debetur trib⁹ solis: virtus honor glia. Monstrat mundo miris sonis: vnuz esse in psonis: atque tria propria. Duz recũbit supra pectus: cęli mãna est refectus: christi matris baiulus. Hic a deo est ele

ctus: virgo atq; predilectus: dei patris iubilus. S onum triū modulauit: per quem alta cōplanauit: ⁊ direxit deuia. C anon atq; prophetia: ⁊ quę celi recta via: fit per eum peruia. N ā in pēna cherubina: ⁊ in lingua seraphina: legē euangelicā. P rofert tubę voce plena: per quam pellit vis diuina: pestē diabolicā. H ic est flumē qđ manauit: paradiso irrigauit: terrę sparsa semina. O ēm orbez fęcundauit: aurū gēmas generauit: ⁊ cūcta genimina. F ragrat carne plusq̄ rosa: ⁊ q̄ myrrha odorosa: speculum munditię. V itis florens ⁊ frondosa: ⁊ oliua speciosa: cedrus pudicitię. P lusquā sol ⁊ luna plena: ⁊ q̄ stella matutina: mens eius emicuit. N on lędebant hunc venena: nec vrebat tina plena: olei duz ferbuit. M ultis vitā restaurauit: Drusianā suscitauit: sed confectū senio. C hristus eū visitauit: inter fratres collocauit: in suo conuiuio. D um in tūba ponebat: nox obscura lustrabat: ⁊ māna scaturijt. I am ad regnū diuin vocat: fac deus vt reducatur: qui te inuocauerit. Hallelu.

die. 7 ¶ In translatione sancti Petri martyris. Sequentia.

M Artyri victori: laudes intonēt christiani. L upus inuasit oues: Petrus innocens: deo reconciliauit peccatores. I us ⁊ error duello, conflixere mirando: sed Petrus mortuus regnat viuus. H ic nobis vox pia: qs te lęsit in via: S ocius est testis: mecum missus cęlestis. I n fide vera spes mea: ad hanc redeat hęresis rea. C redēdum est magis martyri Christi veraci: q̄ perfidorum turbę fallaci. S cimus petrum claruisse miraculis vere: tu nobis Christe rex miserere. Halleluia.

¶ In apparitione sancti Michaelis. Sequentia cum cantu sequentię bti Dñici. 8.0



I N superna regione, vigent dei visione, beatorū agmina. Q uę in trina legione, situ poli māsione, nouē dant certamina. N ā beati Seraphini, throni atque cerubini, stant in primo agmine. O rbē regunt dominātes, ⁊ virtutes triūphantes, potentiū iuuamine. P rincipātes principatus, mūdū saluāt, ⁊ plat⁹: archos mira nunciant. I mus ordo nobis datus, custos: est et assignatus: vt nostra discutiat. C uncti vident matutina: creatorē, vespertina: luce quod producitur. V elut sol ⁊ luna plenā: fulget ac stella serena: q ad eos ducit. M ichaelē nrē fortis: qs vt de⁹ pnceps fortis: ⁊ draconē pterens. D um submersit Pharaonē: sctāz cibat legionē cęli panē pferens. I n sy-

ponto demõstrauit: edé viuã, quã dicauit: tauri residentia. Sed in Roma effugauit: pesté diraz quã fugauit: ensis refulgentia. Tu es pŕiceps aiaꝝ: repator ruinaꝝ: sancte Raphael medela. Curatiua cũcti morbi: q̃ obuenit oi morbi: ex pma parétela. Missus est a sũmo celi: anno nr̃i iubilei: Gabriel ad virginé. Quã salutans ait ei: aue tuę speciei: reparãs originez.
8.o A quo mox vt salutaẗ: verbo dei fecundaẗ: ad montana properat. Nunciauit Zacharię: Gabriel q̧ ⁊ Marię: q̧ beatuz generat. Michaelis Gabrielis: ⁊ precatu Raphaelis: fac virgo pijssima. Vt repleti tuis donis: perfruamur celi bonis: ⁊ vita potissima. Valla.

In natiuitate sancti Joãnis baptistę. Sequẽtia.



Precursoré sũmi regis: ⁊ preconez nouę legis: celebrat ecclesia. In hac luce taz festiua: gaude mr̃ et votiua: deprome preconia. En Baptista sanctitatis: decus preco nouitatis: prodit res miraculi. Verbum pręit veritatis: vox ęternę claritatis: solem iubar seculi. Insignis spectaculi: forma norma populi: Joannes monstratur. Vitę pręfert gratiam: ⁊ ad penitentiam: populos hortatur. Hic est nouus prędicator: vię nouę preparator: ad virtutuz culmina. Diem pandit vltionis: ⁊ peruersę nationis: detestatur crimina. Fructum mater insperatuz: cępit dum concepit natum: in sterili corpore. Os sum linguę dum non credit: pater perdit, ipso redit: nato, dato tempore. Fęlix qui iam gaudia: salutis pręnuncia: ferens declaratur. Orbem replet lumine: omni maior homine: nato prędicatur. Lumen adhuc occultatum: reueretur incarnatum: verbum patris omnium. Cum maria salutare: verbum dedit, exultare: cępit infans nimiuz. O q̃ pium fert amorem: omnem superans dulcorem: virginis pręsentia: Rese matres amplexantur: per salutes reuelantur: salutis mysteria. Gaudes ergo mirifico: Joanni permagnifico: vox amena. Psallat eius preconia: laudans petat suffragia: plebs egena. Et tu cęli regiõe: virgo martyr doctor bone: clementer expostula. In conspectu summi regis: professores sacrę legis: regnare per secula amen.

In festo sanctorum apostolorum Petri ⁊ Pauli. Sequẽtia. D. 29.

Jubar mundo geminatur: dies festus renouatur: cęli luminarium. Petrus pastor almi gregis: Paulus doctor summę legis: transeunt ad brauium.

Cruce Petrus, Paulus ense: cursum cõplent sic immense: culmen scandunt glorie. Eeti petũt celi celos: celi terra promant melos, lete modulantie. Hi sunt nubes coruscantes: terraz cordis irrigantes, nunc rore nunc pluuia. Hi precones noue legis: et ductores noui gregis: ad Christi presepia. Signa mira dogmata: virtutũ aromata: profundunt odoris. Reges vincla verbera: famé sitim aspera: vi vincunt amoris. Laus cõmunis est amborum: cũ sint tamé singulorum, dignitates proprie. Petrus preit principatu: Paulus pollet magistratu, totius ecclesie. Petrus heres vere lucis: fert inuersus penam crucis: Paulus ictum pugionis: nec diuerse passiõis, sunt diuersa p̃mia. Patres summe dignitatis, summo regi conregnatis: vincla nostre prauitatis: vestre soluat potestatis, efficax sententia. Amen.

¶ In commemoratione sancti Pauli apostoli. Sequentia cum cantu sequẽtie de ascensione dñi.

Omnes gentes plaudite: melos dulces canite Paulo triumphante. Redit iã cũ glĩa: transacta miseria: celo applaudente. Pape q̃ mirificum: dum sic apostolicum: culmen exaltatur. Paulus digne hodie: inter claros glorie: ciues eleuatur. Intrat hoc palatium: contemplatur dñm: excitat ad iubilum inspectores dei. Stant clamãtes vocibus, plaudentes cõcentibus: prosequentes laudibus, tutorem fidei. Dum sic Paulus sublimatur: tunc plautille simul datur: visio et pallium. Quẽ peremit cũ furoꝛ: nero, viuũ cũ stupore iam ꝯtemplatur Paulum. Transit Paulus ex hac luce: viués Chřo victa nece: magno cũ tripudio. O magnum Pauli meritũ: oĩ laude dignissimũ: recolendũ gaudio. Hic est mitis atq; fortis: victor mortis, dei pollens gratia. Qui labores et sudores: ac dolores ꝑtulit pro glĩa. Adducat Jesus Paulum: ad supnũ soliuz: q; tam ꝯtrarios victos vel spontaneos: strauit inimicos. Sedet in altissimis: simul cũ aplĩs: gaudés ex p̃cordiis: ꝯtéplans ex intimis: oés celi choros. Paule doctor veritatis: veni cuz dulcedine: et in regno claritatis: duc tuo p̃camine. Mane nobis tunc auditã: fac dei clemẽtiam: ad eternã ꝑduc vitam: per diuinam gratiã. Amen.

¶ In visitatione beate Marie semper virginis. Sequentia.



Lauda sponsa genitricem: et amantez et nutricé: dulcibus cum canticis. Pie vocis laudes canta: quia maior omni sancta:

cta: chorisq; angelicis. Gaudis
thema specialis: aluus tumens
virginalis: hodie proponitur.
Quem impletum verbo patris:
clamat infra claustra matris: in-
fans dum inungitur. Sit laus
pura sit amena: sit exultans sitq;
plena: virginis deuotio. Dies so
lennis agitur: in qua christus osté
ditur: marię preconio. Quę mox
pergit post conceptum: ad mon-
tana vt effectum: pandat tantę
gratię. Qua se christi genitricem:
nostriq; mediatricem: manifestat
hodie. Si supremus propheta-
rum: non recepit lumen clarum:
nisi dante domina. Quis tunc
erit reliquorum: qui sit particeps
donorum: absque tanta fęmina?
Sexus iste in peccando: fuit pri-
mus ⁊ errando: mortem dedit so
cio. Quod conuertens pius pa-
ter: fecit q̄ hęc virgo mater: vi-
tam det cum filio. Quisquis er-
go sis memento: q̄ pro tuo monu-
mento: nil tam bonū christo dem
pto: q̄ brachium virginis. Nam
per hanc nostra natura: fit diuina
genitura: fit ⁊ morbi nostri cura:
atque salus hominis. Salue san-
cta visitatrix: verbi dei genera-
trix: prophetarum illustratrix: ac
cuncto℞ consolatrix: ad te recur
rentium. Tu nos visita cu; pia:
christi luce in hac via: vt edocti
cum sophia: regnemus in hierar-
chia: tecum conuiuentiū. Amen.

¶ In sanctę marię Magdale-
ne. Sequentia. di.22.



Monti syon dat
virorem: ros
hermon ⁊ viror flo-
rem: fęcundu; in gra
tia. Ad honorem
Magdalenę: roris
huius imbre plenę: solennizent
omnia. Rigans montes gra-
tiarum: ad conuallem lachryma
rum: ros cęlestis effluit. Ibi ia-
cens Magdalena: lachrymarum
imbre plena: christi pedes abluit.
Abluentis cor fęcundat: ⁊ tergé-
tis corpus mundat: a culparum
sordibus. Mandat pacem oscu-
lanti: ⁊ vnguentis abundanti: lar
gus est muneribus. Auster fugãs
aquilonem: lux illustrans ratio-
nem: in amorem perficit. Grãde
signum pietatis: mox purgatam
a peccatis: sibi sponsam efficit.
Dulcis luctus dulcis clamor: dul
cis magis ardens amor: in tali
connubio. A dilecti nulla sorte:
nec in vita nec in morte: lassatur
obsequio. Lugens astat morien-
ti: sed congaudet resurgenti: eius
narrans gloriam. Et regnanté
confitetur: dum in rupe profite-
tur vitam solitaria;. Nouis mo
dis ibi rapta: nouis demum donis
apta: sponsi gaudet pręmijs. Ad
hanc partem quam elegit: ducat
nos qui mundum regit: eius pa-
trocinijs. Amen.

die.5. IN VTROQVE FESTO BEATO DOMINICI. Sequẽtia.



IN celesti hierarchia: noua sonet harmõia: nouo ducta cantico. Qui concordet in hac via: nr̃i chori melodia: congaudẽs Dominico. Ex egypto vastitatis: virum suę voluntatis: vocat auctor seculi. In fiscella paupertatis: flumen transit vanitatis: pro salute populi. In figura catuli: prędicator seculi: matri pręmonstratur. Portãs ore faculam: ad amoris regulaz: populos hortatur. Hic est nouus legislator: hic Helias ęmulator: ꝛ detestans crimina. Vulpes dissipat Sansonis: ꝛ in tuba Gedeonis: hostis fugat agmina. A defunctis reuocatum: matri viuum reddit natum: viuens adhuc corpore. Signo crucis imber cedit: turba fratrum panem edit: missum dei munere. Felix per quez gaudia: tota iam ecclesia: sumens exaltatur. Orbem replet semine: in cęlorum agmine: tandem collocatur. Iacet granum occultatum: sydus latet obumbratuz: sed plasmator omnium. Ossa Joseph pullulare: sydus iubet radiare: in salutem gentiũ. Quod probat carnis florem: omnem superans odorem: tumuli fragrãtia. Egri currunt ꝛ curãtur: ceci claudi reparantur: virtutum frequentia. Laudes ergo Dominico: personemus mirifico: voce plena. Clama petens suffragia: eius sequens vestigia: plebs egena. Sed tu pater pie bone: pastor gregis ꝛ patrone: prece semper sedula. Apud curam summi regis: derelicti vices gregis: commenda per secula. Amen.

¶ In transfiguratione domini. Sequentia [illegible] mysteria. die.



OErus sol diuinitus: carnis nube conditus: demonstratur hodie. Nam in monte residens: christus totus renitens: lumen fudit glorię. Ibi moses mittit: ꝛ Helias cernitur: sacro fons eloquio. Nubes clara cogitur, christus luce funditur, albo facto pallio. Vox a patre labitur, laus filio redditur, coraz consistentibus. Tam grandis spectaculi: testes tres discipuli, sunt cunctis fidelibus. Non vacat mysterio, tãto cũ impio, glo-

ria demonstrata. Nam est i mortalibus, dño fidelibus, gloria figurata. Omnis dotis opa, carnis tenens viscera, Christus hic exercuit. Hodie discipulis, Christus peramabilis, claritate emicuit. Ex vtero prodiens: subtilitate nitens, fidelibus apparet. Luz per aqs graditur, leuitate ducitur, et agilis nō heret. Ergo Jesu domine: veruz lumen anime: animā glorifica. Et cum iudex veneris, dotes nostri corporis, rogamus amplifica. Amen.

¶ In assumptione beate virginis. Sequentia.



Salue mater saluatoris: vas electum, vas honoris: vas celestis gratie. Ab eterno vas prouisuz, vas insigne vas excisum, manu sapientie. Salue verbi sacra parens, flos de spina spina carens, flos spineti gloria. Porta clausa fons hortorū, cella custos vnguentoruz, cella pigmētaria. Salue decus virginuz: mediatrix hominum, salutis puerpera. Virtus temperantie, rosa patientie, nardus odorifera. Salue mater pietatis, et totius trinitatis, nobile triclinium. Verbi tamen incarnati, speciale maiestati, preparans hospitiū. O maria stella maris, dignitate singularis, super omnes ordinaris, ordines celestium. In supremo sita poli, nos cōmenda tue proli, ne terrores siue doli, nos supplantēt hostium. In procinctu constituti, te tuente simus tuti, peruicacis et versuti, tue cedat vis virtuti: dolus prouidentie. Jesu verbum summi patris, serua seruos tue matris, salua reos salua gratis, et nos tue claritatis, configura glorie. Amen.

¶ In sancti Augustini episcopi. Sequentia. di.28



De profundis tenebraruz mūdo lumen exit clarum, et scintillat hodie. Olim quidem vas erroris, Augustinus vas honoris, datus est ecclesie. Verbo dei dum obedit, credit errans et accedit: ad baptismi gratiam. Quam in primis tuebatur, verbis scriptis execratur: erroris fallaciam. Firmans fidem formans mores, legis sacre peruersores, verbi necat gladio. Obmutescit: Fortunatus, cedunt Manes et Donatus: tante lucis radio. Mundus marcens et inanis: et doctrinis doctus vanis, per pestem hereticam. Multum cepit fructum ferre, dum in fines orbis terre: fidem spargit vnicam. Clericalis vite formam: conquadrauit iuxta normam: cetus apostolici.

Qui quippe nil habebant: tanquā suum, sed viuebant: in commune clerici. Hic multorum pro salute: diu viuens in virtute: bona tandem senectute: dormiuit cum patribus. In extremo nil legauit: qui nil suum ęstimauit: immo totum reputauit: commune cuz fratribus. Salue gemma confessorum: lingua christi vox cęlorum: scriba vitę, lux doctorum: pręsul beatissime. Qui te patrem venerantur: te ductore consequantur: vitam in qua gloriantur: beatorū animę. Amen.

die. 8 ¶ In natiuitate beatę Marię. Sequentia.



Natiuitas Marię virginis: quę nos lauit a labe criminis: celebratur hodie: dies est lętitię. De radice iesse propaginis: hāc eduxit sol veri luminis: manu sapientię suę, templum glorię. Stella noua nouiter oritur: cuius ortu mors nostra tollitur: euę lapsus mox restituitur, in maria. Ut aurora surgēs ꝓgreditur: velut luna pulchra describitur: super cūcta vt sol eligitur, virgo pia. Uirgo clemens ⁊ virgo vnica: virga fumi sed aromatica: in te celi mundiq́ fabrica: gloriatur. Te signarunt ora prophetica: tibi canit Salomon cantica: canticorum te vox angelica, protestatur. Verbum patris processu temporis: intra tui secretuz corporis: in te totum et totum desoris, simul fuit. Fructus virens arentis arboris: Christus gigas immensi roboris: nos a nexu funesti pignoris, eripuit. O Maria dulce commercium: intra tuum cęlasti gremium: quo salutis reis remedium, indulgetur. O vera spes et verum gaudium: fac post vitę pręsentis stadium: vt optatum in cęlis brauium: nobis detur. Amen.

29. ¶ In sancti Michaelis archangeli. Sequentia.



Laus erumpat ex affectu: psallat chorus in conspectu: supernorum ciuium. Laus iocunda laus decora: quādo laudi ꝓcanora: puritas est cordium. Michaelez cuncti laudēt: nec ab huius se defraudent: diei lętitia. Felix dies qua sanctoruz: recensetur angelorum: solennis victoria. Draco vetus exturbatur: ⁊ draconis effugatur: inimica legio. Exturbatus est turbator: ⁊ proiectus accusator: a celi fastigio. Sub tutela Michaelis: pax in cęlis: laus ⁊ iubilatio. Cum sit potens in virtute: pro communi stans salute: triumphat in pręlio. Hic eneruat hostis fraudem: hic pręseruat dei laudem: iugem in

ecclesia. Hic est cuius feruens ze
lus:suggerentem nobis scelus:ar
cet a malitia. O quam mire charita
tis:est superne ciuitatis: ter trina
distinctio: Que nos amat et tue
tur:vt ex nobis restauretur: eius
diminutio. Uetus homo nouita
ti:se terrenus puritati: conformet
celestium. Coequalis his futu
rus:licet nondum plene purus: spe
presumat premium. Ut ab ipsis
adiuuemur: hos deuote venere
mur:instantes obsequio. Deo gra
29.d ti reformemur: angelisque confor
memur:sacro ministerio. A ter
renis recedentes: erigamus pu
ras mentes:in celum cum mani
bus. Ut superna nostri cura:nos
disponat ad futura: cum sanctis
spiritibus. Amen.

¶ In festo sancti Hieronymi presbyteri. Sequentia.



Corde voce pulsa celos: triumphale pange melos: militans ecclesia.
Doctor sacer Hieronymus: pro quo
tam lete canimus: triumphat in
gloria. Hic vir clarus et insignis:
natus oppido stridonis:de patre
Eusebio. Trina lingua eruditus:
est scientia repletus:cum frequen
ti studio. Dum sic legit Cicero
nem:philosophos et Platonem:
emendatur verbere. Cardinalis
post effectus:ad orientem profe
ctus:est, abiecto onere. O quam mi
re sanctitatis:culmen,sed et pieta
tatis:ascendit in eremo: Scorpio
num et ferarum:comes factus, puel
larum:vexabatur stimulo. Beth
leem postquam secessit: fama viri in
notescit:toti orbis tramiti. Leo
seuus et immitis: fit domesticus et
mitis:virtute Hieronymi. Lon
go euo iam confectus:Christo re
gi tam acceptus: ad deum perdu
citur. Ubi deo quam sit gratus:quamque
charus quam dilectus: signis claris
panditur. Sic exutus carnis mo
lem: Jesum videt,clarum solem:pa
tris vnigenitum. Lumen videt
in lumine:cuius vitemus numine:
gehennalem gemitum. O interpres
verbi dei:ad celestis nos diei:per
duc luminaria. Nos ad portum
ex hoc fluctu:nos ad risum ex hoc
luctu:tua trahat gratia. Amen.

¶ In festo vndecim milium virginum et martyrum. Sequentia. di.21.



Agnum sponsum virginum regem regum dominum: omnes adoremus. Uirginum victorias: et celestes gratias:lete decantemus. Hec
sunt millia vndena: turba fortis et
serena:pugnans cum victoria. Rose
stelle margarite: rubent micant
splendent vite: clara luminaria.
Cum candore virginali: et cruo
re triumphali: scandunt ad cele

ſtia. Quam beatę ꝙ formoſę ꝙ ſacratę luminoſę: fulgent nunc in gloria. Spreta fęlix Urſula: mūdi regni inſula: τ virili copula: in cęlo lętatur. Certo nitet regio: in cęli palatio: ſponſo regis filio: Chr̄o copulatur. Legit virgines decoras: quas vocabat ad coronas: baptizatę tollūt moras: nauigāt coloniā. Cadunt oues truci datę, rubēt roſę cruentatę: intrāt ſponſę ſic gēmatę: in cęleſtē curiā. Nos totalē fide fortē: virginalez hāc cohortē: canamus preconijs. Ut cęlorꝫ corde mundi: poſt hāc vitam lętabūdi: perfruamur gaudijs. Amen.

Die. 1. ¶ In ſolennitate omnium ſanctorū. Sequentia.



SUpernę nr̄is gaudia: repreſentet eccleſia. Quz feſta colit annua: ſuſpiret ad perpetua. In hac valle miſerie: mater ſuccurrat filię. Hinc cęleſtes excubię, nobiſcum ſtent in acie. Mundus caro demonia: diuerſa mouēt pręlia. Incurſu tot fantaſmatū: turbatur cordis ſabbatum. Dies feſtos cognatio: ſimul hęc habet odio. Certatque pari fędere: pacem de terra tollere. Confuſa ſunt hic oīa: ſpes, metus, meror, gaudium. Uix hora vel dimidia: fit in cęlo ſilentium. Quam fęlix illa ciuitas: in qua iugis ſolennitas? Et ꝙ iocunda curia: quę curę prorſus neſcia? Nec languor hic nec ſeniū: nec fraus nec terror hoſtium. Sed vna vox lętantium: et vnus ardor cordium. Illic ciues angelici: ſub hierarchia triplici: trinę gaudent τ ſimplici: ſe monarchię ſubijci. Mirantur nec deficiunt: in illum quem proſpiciunt: fruuntur nec faſtidiunt: quo frui magis ſitiunt. Illic patres diſpoſiti: ꝑ dignitate meriti: ſemota iam caligine: lumen vident in lumine. Hi ſancti quorꝫ hodie: recenſentur ſolennia. Nunc reuelata facie: regem cernunt in gloria. Illic regina virginum: tranſcendens culmen ordinum. Excuſet apud dominum: noſtrorum lapſus criminum. Nos ad ſanctorū gloriam: per ipſorum ſuffragia: Chriſti ꝑducat gratia. Amen.

¶ In ſanctę Catherinę virginis τ martyris. Sequentia. 25.

ADeſt dies triumphalis: in qua ſponſus immortalis: ſponſę reddit pręmia. Proſequamur ergo digne: decertantis Catherinę, triumphos τ pręlia. Iſta virgo ſtirpe ſata: Chriſto fide ꝯſecrata: iuſſa ſpernit regia. Iudex motus laniari: ſanctam iubet et arctari: graui ſub cuſtodia. Uictus ei denegatur: ſed de cęlo miniſtratur: iugis alimonia.

Per columbam sustentatur: angelorum animatur: ad pugnam frequentia. Conuocatos oratores: sua Christi confessores: fecit sapientia. Virgo pęnis non teretur: stat virago non mouetur: promissorum gratia. Scorpione laceratur: prece rota dissipatur: ⁊ pęnalis machina. Triumphante Catherina: sua multi cum regina: respuerūt numina. Tandem rege triumphato: ⁊ agone cōsummato: ferro subit ęthera. Pro cruore lac manauit: syna corpus collocauit: angelorum dextera. Sacrū tūba fert liquorem: salutarē stillat rorem: ⁊ minuta ossula. Egris cōfert sanitatē: virgo nobis scitatē: ipetret p̄ secula. Amē.

¶ In sabbatis aduentus quā de beata virgine agit. Sequentia.



Verbum bonum et suaue: p̄sonem⁹ illud aue: p̄ quod christi fit conclaue: virgo mater filia. Per quod aue salutata: mox concepit fęcundata: virgo dauid stirpe nata: inter spinas lilia. Aue veri Salomonis: mater vellūs Gedeonis: cuius magi tribus donis: laudant puerperiū. Aue solem genuisti: aue prolem protulisti: mundo lapso cōtulisti: vitam et imperium. Aue mater verbi summi: maris portus signū dumi: aromatum virga fumi: angelorum domina. Supplicamus nos emenda: emendatos nos cōmenda: tuo nato ad habenda: sempiterna gaudia. Amen.

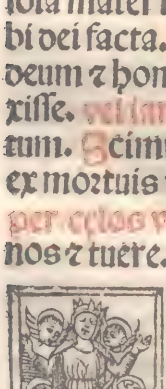
Alia seq̄ntia in aduētu.

Alta celi sunt curuata: ima terrę sublimata: super orbis cardinē. Ade lapsus reparat̄: euę pudor expiatur: per Mariā virginē. Nazareth stat sub clausura: cui cędunt cuncta iura: triumphantis curię. Gabriel dum ait aue: eius intrat sub ɔclaue: rex ęternę glorię. Infinitus terminat̄: verbuz simplex copulatur: in adolescentula. Stupet omnis creatura: silent omnis artis iura: in hac verbi copula. Dum fit verbū substantiuum: accidētis susceptiuū: duplatur simplicitas. In diuersum idez cedit: dū ab vno non recedit: alteratur vnitas. Peregrinat a natura: duz in dei trāsit iura: hominis conditio. Quę sint vincla q̄ iunctura: deuz iungens cum factura: nulla nouit ratio. In humana ⁊ diuina, cum sit hęc natura bina: vnum est suppositum. Plenitudo fit inanis, sitit mare, famet panis, nec datur

oppositum. Iudex reo est unitus,
hō deo ꝛ ꝯiunctus, est in hac hypo
stasi. Hic est diues ꝛ egenus: dum
hic homo fit quod deus: ponitur
in extasi. Solis lumē nube tectū,
nrę nubis fit obiectū: nec hebet in
lumine. Indefectum dat effectū,
nrm vergat ad profectum, sol or-
tus de virgine. Amen.

¶ In paschali tempore in sab-
batis. Sequentia.

Virgini Marię, laudes
concināt christiani. O
beata domina, tua per
precamina: reconcilientur pecca
tores. Fiant per te liberi, a fer-
mento veteri: victimę paschalis
perceptores. Da nobis maria:
virgo clemens et pia. Aspectu
christi viuentis, ꝛ gloria frui resur
gentis vel ascendentis. Tu pce
nos pia, christo reconcilia. Quę
sola mater itacta, es genitrix ver
bi dei facta. Credendum est ex te
deum ꝛ hominem natum resurre
xisse. vel iam ascendisse glorifica
tum. Scimus christum surrexisse
ex mortuis vere. vel ascendisse in
per celos vere. conserua mater
nos ꝛ tuere. Halleluia.



¶ A festo trinitatis
vsq; ad aduētū exclu-
siue in sabbatis, qn̄ de
beata ỽgine celebra-
tur. Sequentia.

Hodierne lux di-
ei: celebris i ma
tris dei, agit memoria. Decan-
temus in hac die, semper virgi-
ni Marię: laudes et preconia.
Omnis homo omni hora: ipsam
ora ꝛ implora: eius patrocinia.
Psalle psalle nisu toto: oris cor
dis voce voto: aue plena gratia.
Aue regina celorum, inexperta
viri thorum, parens paris nescia.
Fecūdata sine viro, genuisti mo
do miro, genitorem filia. Fusa
celi rore tellus, fusum gedeonis
vellus: deitatis pluuia. Florens
ortꝰ austro flāte: porta clausa post
ꝛ ante, via viris inuia. Salue splē
dor firmamenti: tu caliginosę mē
ti: desuper irradia. Placa mare
maris stella, ne iuoluat nos pro-
cella, ꝛ tempestas obuia. Amen.

Alia sequentia.

Aue mundi spes maria,
aue mitis aue pia, aue
plena gratia. Aue vir
go singularis: quę per rubum desi
gnaris: non passum incendia.
Aue rosa speciosa: aue iesse vir-
gula. Cuius fructus nostri luctꝰ:
relaxauit crimina. Aue cuius vi
scera, contra iuris fędera: edide-
runt filium. Aue carens simili:
mundo diu flebili: reparasti gau-
dium. Aue virginū lucerna: per
quam fulsit lux superna: his quos
vmbra tenuit. Aue virgo de qua
nasci: ꝛ de cuius lacte pasci: rex ce
lorum voluit. Aue gemma, cęli
luminarium. Aue sancti spiritus
sacrarium.

sacrariū. O q̄ mirabilis ⁊ q̄ lau-
dabilis hęc ē virginitas: In qua
per spiritum sacta paracletum,
fulsit fęcunditas. O q̄ sancta q̄ se
rena: q̄ benigna q̄ amena: esse vir
go creditur: Per quam seruitus
finitur: porta cęli aperitur: ⁊ liber
tas redditur. O castitatis liliū:
tuū p̄care filiū: qui salus est humi
lium. Ne nos pro nostro vitio:
in flebili iudicio: subijciat suppli-
cio. Sed nos tua sancta p̄ce: mun
dans a peccati fęce. Collocet in
lucis domo: amen dicat omnis
homo. Alia sequentia.

Iubilemus in hac die:
quam reginę cęli pię:
dicauit ecclesia. Hęc
est dies in qua sua: vo-
ta tibi virgo tua: reddit hic fami-
lia. Omne seclum omni die: serui
virgini Marię: sed in hac deuo-
tius. In hac psallas in hac ores:
in hac laudes ⁊ labores: ⁊ cantes
iocundius. Virgo quę non ha-
bet parem: diem sibi singularem:
non iniuste vendicat. O q̄ digne
sibi dari: diē hunc ⁊ ɔsecrari: res
inspecta p̄dicat: Hodiernę lux
diei: dies fuit requiei: plasmato-
ris om̄m. Sic quieuit in maria:
dum ipsius in hac via: virgo fit
hospitium. Cunctę tunc sunt
creaturę: factę, dum opus natu
rę: complet deus hodie. Vniuer
sa tunc refecit: dum in matre qui
nos fecit: complet opus gratię.
Dies olim benedicta: dies quoq̄
sctā dicta: fuit ista septima. Quā
benedicta dicaris: scimus virgo
singularis: ⁊ q̄ sis sanctissima.
Cum transis ad gaudiosum: diē,
relinquens pęnosum: dies est hęc
media. Hęc de pęnis nos educit:
mediatrix ⁊ adducit: ad superna
gaudia. In hac die dū desperat:
grex pusillus q̄ tūc erat: fidē tenet
firmius. In hac die suspirantes:
ad seseq̄ deprecantes: obaudit fre
quentius. Veneremur ergo fra
tres: vt sanxerunt sancti patres:
in hac die virginem. Exoran-
tes vt conducat: nos hic et tan-
dem perducat: ad illam dulcedi-
nem. Amen. Alia sequentia.

Tibi cordis in altari: de-
cet preces immolari:
virgo sacratissima.
Nam cum ipsa sit ine-
pta: tuo nato fit accepta: per te
precum victima. Per te deū adit
reus: ad quem per te venit deus:
tu amborum media. Pro pecca-
tis immolato: peccatorum p̄sen-
tato: precum sacrificia. Nec ab-
horres peccatores: sine q̄b⁹ nūq̄
fores: tanto digna filio. Si non es
sent redimēdi: nulla tibi pariēdi:
redēptorē ratio. Pro his facta
singularis: super cuncta principa
ris: sub supremo principe. Ergo
virgo sic promota: causa nr̄i no-
stra vota: promouenda suscipe.
Quod si reos sancta spernis: vt

quid sis p̄lata ternis: hierarchijs respice. Tu reorum aduocata: per te sit ipsorum grata: causa coram iudice. Amen.

Alia sequentia.

STella maris o maria: expers paris parens pia: plebem tuam respice. Vitam portans vitę porta: nos supportans nos conforta: nosq̄ fortes effice. Tu matrona scté spei: mater bona mater dei: virgo vena venię. Tu suauis delicata: cęli clauis fabricata: manu sapientię. Spes salutis pacis portus: vas virtutis florens hortus: aromatum area. Tu serena sole vero: cella plena vino mero: granum sine palea. Tu fecunda tu fecundans: mater munda mundum mundás: exemplar mundicię. Tu magistra generalis: tu ministra specialis: dulcoris ⁊ gratię. Pietatis fons amenus: charitatis calix plenus: deuotos inebrians. Indeuotis tu virtuté: et ęgrotis das salutem: reos reconcilians. O benigna virgo gaude: summe digna summa laude: summe venerabilis. Gaude rosa pura decens: speciosa semper recés: flos imarcescibilis. Stirps beata fac placatum: patrem nata parens natum: nobis peccatoribus. Ut te duce serui tui: possint luce vera frui: cum choris cęlestibus. Amen.

Alia sequentia.

AUe virgo virginū: aue lumen luminū: aue stella pręuia. Mediatrix hominum: ablutrixq̄ criminum: aue virgo regia. Castitatis liliū: consolatrix omnium: peccatorū venia. Munda sordes scelerū: cicatrices vulnerū: terge plena gratia. De peccati vinculo: hoste carne seculo: libera nos maria. Tu nostrū refugiū: da reis remediū: procul pelle vitia. Infirmos tu visita: mortuos resuscita: da męstis solatia. Per te iustis grā: per te reis venia: dat̄ ⁊ lętitia. Virgo carens simili: tu quę mūdo flebili: ꝯtulisti gaudia. Nos digneris visere: vt cū chr̄o viuere: possimus in glīa. Amé.

Alia seqntia.

MAter patris nati nata: specialis aduocata: peccatricis animę. Aures tuę pietatis: ad nos vertens a peccatis: te laudantes exime. Regi regum te fecisti: thalamū, dum credidisti: Gabrieli nuncio. In te nostra est natura: non s̄m sua iura: dei nupta filio. Ab ęterno generatus: tépoꝛalis est ⁊ natus: ex maria virgine. Salus mundi fit puella: dum in sua deus cella: homo fit pro homine. Audi prius inauditum: verbū patris est vestitum: nostrę carnis sacculo. Lactat nata genitorem: solez fouet stella rorem: sugit fons de

riuulo. Virgo mater:mater dei: te rogamꝰ serui rei:a peccati carcere. Aduc nos poteti prece: nobis detur victa nece:tecum semp viuere. Amen. Alia sequentia.

Salue scā christi parens: salue virgo labe carés: salue decus virginum. Salue virgo singularis saluatorem salua paris: ꝛ ancilla dominũ. Concepisti virgo deũ: paris lactas nutris eum:pio pręhens studio. Cibum pani, potũ fonti:victum vitę cunas mõti: bouis in ꝑsepio. Tu naturę contra ritum:ex angusto infinitũ: ventre profers paruula. Hõ deum, stella solem:nata patré, virgo plem: antiquũ iuuencula. Uno sinu foues agnum:ꝛ leoné paruum magnum:genitoré filium. Ꝋ oritur ęternumq;:idem enim est vtrũq;: finis ꝛ principium. Virgo mũda nos emunda:ne nos trahat mors secũda:tuę dono gratię. Nos informent mores mundi:nec deforment carnis mundi:ꝛ hostis insidię. Hortꝰ clausus, fons signatꝰ: terra de qua fructus natus:cibus est fideliũ. Virga iesse promens floré:cuius currit in odorem:scõꝝ collegiũ. Amé. Alia sequentia.

Aue virgo gratiosa:mater dei gloriosa:mater regis glię. Aue fulgés margarita:per quaz venit mundi vita: Chr̃s sol iustitię. Oliua fructifera:tu pietatis viscera:nulli claudis hoium. Nos exules lętificas:vt vitis dnm fructificas:saluatorem dñm. Aue virgo mater dei:tu supne sol diei:ꝛ mundi noctis luna. Clementior pręceteris: succurre nobis miseris mortalium spes vna. Aue decus virginale: téplũ dei speciale: per te fiat veniale, oé qđ cómittimus. Tu nobis es singularis: tu nos ducas stella maris:tu nos semper tuearis:en ad te cõfugimus. Ad te pia suspiramus:si nó ducis deuiamus: ergo doce qd agamus: post hunc finé vt viuamus:cũ scis perénitér. Iesu chr̃i filij dei: tota salus nrę spei: tuę matris interuẽtu:angeloꝝ nos cócentu:fac gaudere iugiter. Amé. Alia sequentia.

Aue virgo gloriosa: celi iubar mundi rosa: celibatus liliũ. Aue gemma pretiosa: supra solé speciosa:virginale gaudiũ. Spes reoꝝ es maria:redéptoris mr̃ pia: redemptoꝝ glia. Finis leti vitę via:tibi triplex hierarchia:digna dat ꝑconia. Virga iesse florida: stella maris fulgida: sydus vere lucis. Fructũ vitę ꝑferens: ꝛ ad portũ trãsferés:salutis, quos ducis. Florens hortus egris gratus, puritatis fons signatus:dans fluẽta grę. Thronus veri Salomonis:qué ꝑclaris celi donis: ornauit rex glię. O regina pietatis:

⁊ te tius sanctitatis: flumen inde-
ficiens. In te salua confidentes:
salutari sitientes: potu nos refi-
ciens. Ad te flentes suspiramus:
te gemẽtes inuocamus. Euę ples
misera. Statũ nr̃ę paupertatis:
vultu tuę bonitatis: clemẽter con
sidera. Cella fragrans aroma-
tuz: apotheca charismatum salu-
taris. Tuã nobis fragrantiam:
spirãs infunde gr̃az: qua ditaris.
Dulcis Jesu mr̃ bona: mundi sa
lus ⁊ matrona: supernoꝝ ciuium.
Pacem confer sempiternam: ⁊
ad lucem nos supernam: transfer
post exiliũ. Amẽ. Alia sequẽtia.

Saluatoris mater pia:
mundi huius spes ma-
ria: aue plena gr̃a. Por
ta cęli templum dei: ma
ris portus ad quem rei: currunt
cum fiducia. Summi regis sponsa
digna: cunctis clemẽs ⁊ benigna:
opeꝝ suffragio. Cęcis lumẽ, cla
udis via: nudis Martha ⁊ Ma-
ria: mentis desiderio. Inter spi-
nas flos fuisti: sic flos flori placui-
sti: pietatis gratia. Verbum ver
bo concepisti: regem regum pe-
peristi: virgo viri nescia. Regi
nato adhesisti: quem lactasti ⁊ pa
uisti: more matris debito. Quę
coniuncta nunc eidẽ: es regina fa
cta pridem: operum pro merito.
Reis ergo fac regina: apud regẽ
vt ruina: relaxẽtur debita. Et re
gnare fac renatos: a reatu expur
gatos: pietate solita. Amen.

Alia sequentia.

Dulcis aue penitentis, con
solatrix te quęrentis: mise
ratrix animę. Parens prolis prę
minentis, carnis fragilis ⁊ men
tis: ęstus in nos reprime. Tibi
semper o beata, inest pietas inna-
ta: cuz misericordia. Tu es reis
aduocata, per te fuit reportata:
theophilo venia. Ad te flebiles
clamamus, ad te lapsi suspiramꝰ:
serui tui miseri. Si sit multum qđ
peccamꝰ, tui sumus et speramus:
per te salui fieri. O clemens nos
consolare, o pia nos ꝯfortare: di-
gneris propicia. O dulcis propi
ciare, ne post mortez nos amarę:
morti reddant vitia. Amen.

Alia sequentia.

Gaude virgo salutata, ga-
briele nuncio. Gaude ma-
ter iocundata, Jesu puerperio.
Gaude resuscitata, resurgente fi-
lio. Gaude tua sancta prole, as-
sumpta cuz gaudio. Gaude sum-
pta ⁊ locata, cum Jesu in solio.
Esto nobis aduocata, in magno
iudicio. O Maria.

Expliciunt sequentię de tempore
⁊ de sanctis scđm ordinem fra
trum prędicatorum.

MISSAE SEQVENTES, DICVNTVR IN diuersis prouincijs: in quibus de eis fit totum officium.

¶ Missa de pietate Dominę nostrę in feria sexta: ante dominicā in ramis palmarum. Officium.



Deducant oculi mei lachrymas per noctem et diem: ⁊ non taceant: quoniam contritione magna ꝯtrita est virgo filia ppl'i mei: plaga pessima vehementer. ℣. Domine deus salutis meę: in die clamaui ⁊ nocte corā te. Gloria. Gloria in excelsis. Oratio.

Interueniat pro nobis quesumus domine Jesu Christe apud tuam sanctam clementiam nunc ⁊ in hora mortis nostrę pijssima virgo Maria mater tua: cuius sacratissimam animā in hora benedictę passionis tuę: doloris gladius pertransiuit: ⁊ in gloriosa resurrectione tua, ingens gaudium letificauit. Qui viuis ⁊ re.

¶ Lectio Hieremię prophetę.

Vide dñe afflictionē meā, qm̄ erect⁹ est inimic⁹. Manū suā misit hostis ad oia desiderabilia eius: qr vidit gētes ingressas sanctuarium suum: de quibus p̄ceperas ne intrarēt in ecclesiā tuā. Omnis populus eius gemens: ⁊ querens panem. Dederunt p̄tiosa queq; pro cibo: ad refocillandā animam. Vide domine ⁊ considera: quoniā facta sum vilis. O vos omnes qui transitis per viam: attēdite ⁊ videte si est dolor, sicut dolor meus: quoniam vindemiauit me, vt locutus est dominus: in die furoris sui. De excelso misit ignē in ossib⁹ meis: ⁊ erudiuit me. Expādit rete pedibus meis: conuertit me retrorsū. Posuit me desolatam: tota die merore confectā. ℟. Ego plorans ⁊ oculus meus deducens aquas: quia longe factus est a me consolator conuertens animam meam. ℣. Memoria memor ero: ⁊ tabescet in me anima mea. hęc recolens in corde meo in deo sperabo. Tract.

Audite obsecro vniuersi ppl'i: ⁊ videte dolorē meum: vocaui amicos, ⁊ ipsi deceperūt me. ℣. Vide dñe qm̄ tribulor, ꝯturbatus est vēter meus: subuersū est cor meū in memetipsa: qm̄ amaritudine plena sum. ℣. Oēs inimici mei audierūt malū meum: lętati sunt qm̄ tu fecisti: multi enim gemitus mei ⁊ cor meum merens. Quando hęc missa dicitur per anni circulum extra .lxx. ℟. Ego plorans. vt supra. Alleluia. ℣. O vos omnes qui transitis per viam: attendite ⁊ videte si ē dolor sicut dolor me⁹. Euāge. Erant Joseph ⁊ Maria

mater iesu mirantes. fo.xj. supra in Dñica infra octauaz natiuitatis dñi. Credo. Offert. Flebaz sup filio meo q afflict⁹ erat: ꝛ cópatiebat aia mea pauperi: interiora mea efferbuerunt absq; vlla rege: ꝯuenerũt me dies afflictiõis. Sec.

Munera q̃s dñe quę oculis tuę maiestatis offerim⁹: in cõmemoratione doloris, qué beatissima semp ṽgo maria in morte vnigeniti filij tui dñi nr̃i iesu chr̃i i corde suo pijssimo affectu ptulit: ꝛ vincula nr̃ę prauitatis absoluát: ꝛ intercedéte eadé dei genitrice: tuę nobis mĩę dona ꝯciliét. Per eun. Prefatio. Qui salute. Cõm.

Filia ppl'i mei accinger cilicio: ꝛ ꝯspergere cinere: luctũ vnigeniti fac tibi planctũ amarꝫ. Postc.

Refecti vitalibus alimentis oñs deus: maiestaté tuá suppliciter exoramus: vt sicut cómemorationé doloris pijssimi qué in passione filij tui dñi nr̃i iesu christi beatissima semper virgo dei genitrix maria in cordis sui penetralib⁹ sustinuit, deuoto celebramus affectu: ita eadé passione filij tui, ꝛ pię matris angustia interuenientibus: peccataq; q̃ fecimus digne plágere: ꝛ tuę grę visitatione nos respirare concede. Per eundez.

¶ Bonifacius papa hanc sequetem missam cõposuit ꝛ Innocentius sextus eam confirmauit. Quaz qui dixerit, vel dici fecerit ~~eũ quinq; cãdelis~~ ad honoré quinq; plagaꝝ habebit quigétos dies indulgentiaꝝ: ꝛ tertię partis suorũ pcõꝝ remissioné: Valet etiaz pro illis q positi sunt in tribulatione. Et ad extrahendũ aiam a purgatorio. Et ad obtinendum gratiaz quã quisq; consequi cupit.

¶ Missa de quinq; stigmatibus dñi nostri Jesu Chr̃i. Officium.



Humiliauit semetipsum dñs nr̃ iesus christ⁹ vsq; ad morté: morté aũt crucis: pp quod ꝛ de⁹ exaltauit illum: ꝛ dedit illi nomé qđ est super omne nomé. ℣. Mias dñi in ęternũ cantabo. Gloria. Oro.

Domine Jesu Chr̃e fili dei viui: q de cęlis ad terrá de sinu p̃ris descédisti: ꝛ in ligno crucis quinq; plagas sustinuisti: ꝛ sanguiné tuuz ꝑtiosum in remissioné peccatorũ nostroꝝ fudisti: te humiliter imploram⁹: vt in die iudicij: ad dexteram tuaz audire mereamur: venite bñdicti p̃ris mei. Qui viuis.

Lectio Zacharię prophetę. ca.2

Hec dicit dñs deus. Effundá sup domũ dauid, ꝛ sup habitantes hierl'm, spm̃ gratię ꝛ miserationis. Et aspiciét ad me quem ꝯfixerũt. Et plágent eũ q̃si vnigenitũ: ꝛ dolebũt sup eũ: sicut doleri solet in morte pmogeniti. In il-

la die erit plăctus magnus in hierusalē: et dicet ei. Quid sunt plagę istę in medio manuū tuarū? Et dicet. His plagat⁹ sum in domo eorū qui diligebat me. Framea suscitare sup pastorē meū: et sup virū coherentē mihi: dicit dn̄s exercituum. Percute pastorē: et dispergentur oves. Ait dn̄s oīps. R. Improperiū expectauit cor meū et miseriā: et sustinui q simul mecū ɔtristaret et nō fuit: ɔsolātē me q̄siui, et nō inueni. V. Dederūt in escā meā fel: et in siti mea potauerūt me aceto. Allelu. V. Aue rex nr̄: tu solus nostros miseratus errores: pr̄i obediens: ductus es ad crucifigendū: vt agnus mansuetus ad occisionē: tibi glīa osanna: tibi sūme laudis et honoris corona. Sequentia.

Cenam cū discipulis chr̄s celebrauit: et mortē apl̄is palā nūciauit: et auctorē sceleris Judā demōstrauit: et egressus ꝓtinus hortulū intrauit. Tunc ꝓcidens dn̄s, humi se ꝓstrauit: et transferri calicē a se postulauit: sed pr̄is arbitrio illū commendauit: guttas sui sanguinis sudor emanauit. Iudas post hoc osculū ori dedit chr̄i: ad qd ingt dn̄s amice venisti? nunqd tradis osculo, quē iā vēdidisti? assistētes ꝓtinus irruūt ministri. Nox isomnis vtiq͡ tota ducebat: nulla prorsus reges Jesu p̄stabat: magistrū sic impia plebs iniuriatur: alapis et colaphis inocēs mactat. Dum Jesū eripere Pilatus conat: iudeorū furia magis inflāmatur: et tumultus ppl̄i ingens ɔcitat: et vox plebis itonat vt crucifigatur. Tradit militibus, vinculis ligat: vndiq͡ verberibus corpus cruētatur: caput regis glorię spinis coronat: colaphis et sputis totus cruciat. Ecce caro tenera pij saluatoris: ad colūnam negter verberat loris: sic flagellis cędit impij tortoris: q̄ emanant riuuli vndiq͡ cruoris. Post per vrbis mediū iesus ꝓcedebat: et crucis patibulum humeris ferebat: ad fores et ostia populus fluebat: eiusq͡ cōfusio omnib⁹ patebat. Ad pudoris cumulum Jesu denudaris: ventoq͡ ac frigori nudus spoliaris: innocens cū impijs in cruce damnaris: et quasi dux sceleris in medio locaris. Tensis in ligno brachijs manus cōclauantur: crura, corpus, mēbra oia tendebant nerui venę simili modo laniātur: pedum plantę etiam ferro perforantur. Fundunt riuos sanguinis fontes saluatoris: properans huc anima currat peccatoris: vt hauriat hinc qppiā sacrati liquoris: quo frequēter liniat vulnera doloris. Loquēs iesus postea sitio dicebat: et acetū ꝓtinus felle cōmiscebat: ac ifusā spōgiā ori porrigebat: quod degustans paululū sumere nolebat. O Jesu dulcissime qd est quod agebas?

tu de siti conquerēs de cruce sile- bas: nunquid hanc doloribus ma gis sitiebas: sed salutē potius no- stram sitiebas. Vocē ꝓmens vl timā patrē inuocasti: spūmqꝫ mani bꝰ eiꝰ cōmēdasti: cū clamore vali do tandē exspirasti: sic salutis ho minū opꝰ ꝯsummasti. Ego nunc supbio tu humiliaris: ego culpas ppetro tu pena grauaris: ego po- mū mordeo tu felle potaris: ego peto mollia tu dire tractaris.

Nemū cuiꝰ valeat mēs vel lingua fari: q̄ntū vgo credit itus cruciari dū cernit iā mortuū latꝰ vulnera- ri: atqꝫ nati viscera lācea rimari. Corpꝰ qdē mortuū iā nil sentie bat: hastā fixaꝫ filij lateri videbat: vn̄ aq̄ mista sanguine effluebat: vt lauaret miseros ꝓ qbꝰ luebat. Hū dūt riuos sanguis fontes saluato- ris: pperās huc aīa: currat pctōris: Et hauriat qppiaꝫ sacrati liquo- ris: quo freq̄nter liniat vulnera doloris. Ad hūc ergo ꝓpera fon tē redēptoris: vt fluētis qppiā hau rias dulcoris: liniat ꝛ tergat ma- la pctōris: tuaqꝫ curatio ꝓfluat lā guoris. Amē. Secūdū Ioanē.



In illo tpe: Sci ens iesus quia oīa iā ꝯsūmata erāt: vt ꝯsūmaret̄ scriptu ra dixit. Sitio. Uas ergo positū erat ace to plenum. Illi aūt spongiā plenā aceto hyssopo cir- cūponētes: obtulerūt ori eiꝰ. Cuꝫ ergo accepisset Iesuꝫ acetū dixit. Cōsūmatū est. Et iclinato capite: emisit spūm. Iudei aūt qm̄ para- sceue erat: vt nō remanerēt in cru ce corpa sabbato: erat eni magnꝰ dies ille sabbati: rogauerūt Pila tū: vt frāgerent̄ eoꝝ crura: ꝛ tolle rent̄. Uenerūt ergo milites: ꝛ pri- mi qdē fregerūt crura: ꝛ alteriꝰ q crucifixus est cū eo. Ad iesum aūt cū venissent: vt viderūt eū iaꝫ mor tuū: nō fregerūt eius crura: ſꝫ vnꝰ militū lancea latꝰ eiꝰ apuit: ꝛ ꝯti- nuo exiuit sanguis ꝛ aq̄. Et qui vi dit: testimoniū ꝑhibuit. Et scimꝰ: q̄a veꝝ est testimoniū eiꝰ. Offert.

Insurrexerūt in me viri iniqui: ꝛ absqꝫ mīa q̄sierūt me iterficere: ꝛ nō pepcerūt i faciē meā ꝯspuer̄: ꝛ lāceiꝫ suiꝫ vulnerauerūt me: ꝛ oīa ossa mea ꝯcussa sunt. Sec.

Oblatū tibi dn̄e sacrificiū in tercedēte vnigeniti filij tui mediā tibꝰ qnqꝫ vulneribꝰ passiōe: viuifi cet nos semp ꝛ muniat. Qui tecū. Cōmu. Foderūt manus meas ꝛ pedes meos: ꝛ dinumerauerunt oīa ossa mea. Postcōm.

Domine iesu chr̄e fili dei vi- ui: q hora sexta p̄ redēptione mun di: crucis patibulū ascēdisti: ꝛ san guinem tuū ꝑtiosum ꝑ qnqꝫ vulne ra in remissionē pctōꝝ nr̄oꝝ fudi sti: te humil'r deprecamur: vt post obitum nostrū, paradisi ianuā in- troire mereamur. Qui viuis ꝛ.

¶ Missa

¶ Missa de eterna sapientia idest de dño Jesu Christo. Officium.



Lex domini irreprehẽsibilis, conuertens animas, testimonium dei fidele: sapientiaz pręstãs paruulis. Tempore resurrectionis. Halleluia. ℣. Celi enarrant gloriam dei: ⁊ opera manuum eius annunciat firmamentum. Gloria patri. Gloria in excelsis. Oratio.

Deus qui per coeternam tibi sapientiam hominez cũ non esset condidisti: perditũqꝫ misericorditer reformasti: pꝛsta quęsumus: vt eadem corda nostra inspirante: te tota mente amemus: ⁊ ad te toto corde curramꝰ. Per eundem dñm. Lectio libri sapientię.

In diebus illis: Orauit Salomon dicens: Deus patrum nostrorum, ⁊ domine misericordię, qui fecisti omnia verbo tuo: ⁊ sapientia condidisti hominem: vt dominaretur creaturę tuę: quę a te facta est: ⁊ disponat orbem terrę in equitate ⁊ iustitia: ⁊ in directione cordis iudicium iudicet: da mihi sedium tuarum assestricem sapientiam: ⁊ noli me reprobare a pueris tuis: quoniam seruus tuus ego sum, ⁊ filius ancillę tuę. ℟. Initium sapientię timor dñi: intellectus bonus omnibus facientibus euz: laudatio eius manet in seculum seculi. ℣. Dilectio eius custodia legum est: quia omnis sapiẽtia timor domini. Halleluia. ℣. Dominus sapientia fundauit terram: stabiliuit celos prudẽtia. Infra .lxx. tractus. Mitte domine sapiẽtiã de celis sanctis tuis: ⁊ a sede magnitudinis tuę: vt mecũ sit, ⁊ mecũ laboret: ⁊ sciaz qđ acceptũ sit apud te. ℣. Scit illa eniz ⁊ intelligit: ⁊ deducet me in opibus meis sobrie: ⁊ custodiet me in sua potẽtia: ⁊ erũt accepta opa mea. ℣. Sensum tuũ qs sciet, nisi dederis sapientiã: ⁊ miseris spũm sanctum tuum de altissimis? ℣. Naz per sapientiã sanati sunt: quicũqꝫ placuerũt tibi a principio. Tempore paschali primũ halla Dñs sapientia. ⁊c. vt supra Secundũ. Halla. ℣. Surrexit pastor bonꝰ, qui posuit animã suam pro ouibꝰ suis: ⁊ pro suo grege mori dignatus est. Euangelium Confitebor tibi dñe pater, 159. In festo sancti Mauritij Offic. Super salutem ⁊ oẽm pulchritudinez dilexi sapiẽtiã: ⁊ proposui pro luce habere illam: venerunt autem mihi omnia bona pariter cum illa. Tempore resurrectionis. halla. Secre.

Sanctificetur qsumus domine deus huiꝰ nostrę oblationis munus, tua cooperante sapiẽtia: vt tibi placere possit ad laudem: ⁊ nobis proficere ad salutez. Per eundem. Communio.

Dixi sapiētię soror mea es: ⁊ pru-
dētiā vocaui amicā meā. Tpe re-
surrectionis. halla. Postcom.

Infunde quęsumus domine
deus per hęc sacramēta quę
sumpsimus tuę cordibus nostris
lumen sapientię: vt te veraciter
agnoscamus: ⁊ fideliter diliga-
mus. Per eundem dominum.

¶ In festo sancti Saluatoris qñ
a iudęis eius imago percussa fuit.
die .9. Nouembris. Officium.

Gaudeam⁹ oēs
in domino: diē
festum celebrā-
tes sub honore
passiōis imagi-
nis dñi Salua-
toris: i quo est
salus, vita, ⁊ resurrectio nostra: p
quem saluati ⁊ liberati sumus. ℣.
Deus misereatur nostri, ⁊ benedi-
cat nobis: illuminet vultū suuz su-
per nos: ⁊ misereatur nostri. Glo-
ria. Gloria in excelsis. Oratio.

Maiestatem tuam clemens
⁊ oipotens deus susis pci-
bus exoramus: vt sicut passionem
imaginis dñi Saluatoris cuz pia
deuotione hodierna die fidelr re-
colimus: ita a cunctis erepti de-
monum aduersitatibus: semper ti-
bi placere valeam⁹. Per eundē.
Epistola. Cōfido de vobis. 167.
in inuentione sancte crucis. ℟.
Saluator mundi salua nos oēs p
virtutez sanctę crucis. ℣. Qui sal-
uasti Petrum in mari: miserere
nobis. H alla. ℣. Dicite i natio-
nibus: quia dominus regnauit a
ligno. Euang. Nunc iudiciuz est
mundi. 198. Require in festo exal-
ta. scē cru. Credo. Offer. Pro-
tege dñe plebem tuaz p signū san-
ctę crucis ab oibus insidijs inimi-
corum oium: vt tibi gratam exhi-
beamus seruitutem: ⁊ acceptabi-
le tibi fiat sacrificiū nostrū. Secr.

Hostias tibi dñe placationis
⁊ laudis offerentes suppli-
citer iploramus: vt plebs tua chri-
stianę fidei dedita: celebrādo glo-
riosę imaginis filij tui passionem:
ęternam vitam consequi merea-
tur. Per eundem. Communio.
Redemptor mundi signo crucis
nos ab omni aduersitate custodi:
qui saluasti Petrum in mari mi-
serere nobis. Postcommunio.

Nostrę salutis sumētes my-
steria pijssime deus: tua nos
protegat clementia deprecantes:
vt sicut venerandę imaginis filij
tui domini Saluatoris mirabilez
hodierna die celebramus trium-
phum: ita quoq ab omni infesta-
tione iniquorum spirituuz erepti:
incessanter adhereamus laudib⁹
tuis. Per eundem dominum.

¶ Missa de dulcissimo et sacra-
tissimo nomine dñi nri Iesu Chri-
sti: quam qui deuote celebrauerit,
habebit pro qualibet vice anno-
rum tria milia de vera indulgen-

tia, concessa a domino Bonifa-
cio Papa sexto: [illegible]
[illegible] Officium.



N nomine iesu omne genu flectat: celestium, terrestriū, ⁊ infernorū: ⁊ omnis lingua confiteatur: qa dominus noster Jesus Christus in gloria est dei patris. ℣. Laudate dominū: qm̄ bonus est dominus: psallite nomini eius quoniaʒ suaue est. Gloria patri ⁊ filio: ⁊ spūi. Gloria in excelsis. Oratio.

DEus qui gloriosissimū nomen Jesu Christi vnigeniti filij tui domini nostri fecisti fidelibus tuis summe suauitatis affectu amabile: et malignis spiritibus tremendum atque terribile: concede propitius: vt omnes qui hoc nomen Jesu deuote venerantur in terris: sancte consolationis dulcedinem in p̄senti percipiant: ⁊ in futuro gaudium exultationis ⁊ iterminabilis beatitudinis obtineant in celis. Per dominū nostrum iesum christum filium tuū.

Lectio actuum apostolorum.

IN diebus illis: Petrus repletus spiritu sancto dixit. Principes populi ⁊ seniores audite. Si nos hodie diiudicamur in benefacto hominis infirmi, in quo iste saluus factus est: notum sit omnibus vobis et omni plebi israel: quia in nomine domini nostri Jesu Christi nazareni quem vos crucifixistis: quem deus suscitauit a mortuis: in hoc iste astat coram vobis sanus. Hic est lapis qui reprobatus est a vobis edificantibus: qui factus est in caput anguli: ⁊ non est in alio aliquo salus. Nec enim nomen est aliud sub celo datum hominibus: in quo oporteat nos saluos fieri. ℟. Constituit deus pater ad dexteram suam Jesum Christum in celestibus supra omnem potestateʒ, principatum, ⁊ virtutem, ⁊ dominationē: ⁊ omne nomen qd̄ nominat, nō solū in hoc seculo, sed etiā in futuro: ⁊ omnia subiecit sub pedib⁹ eius. ℣. Adiuua nos deus salutaris noster: ⁊ propter gloriam nominis tui domine libera nos: ⁊ propitius esto peccatis nostris propter nomen tuuʒ. Halleluia. ℣. Dulce nomen domini nostri Jesu Christi, melos auri: mel in esu: cordis verus iubilus effugat mundi sibilum. Infra.lxx.tract.

Dulce nomen Jesu chr̄i felix omen ferens tristi: iocundans mentem iubilo: ℣. Tollit luctum: affert fructum: ⁊ obductū ⁊ seductū purgat cor a nubilo. ℣. Nomiatum inuocatū: honoratū p̄dicatū semper sonat dulciter. ℣. Taʒ peccatum q̄ reatum: cōdonatū expurgatum: reddit mulcens leniter.

℣. Hostes ferit, mores serit, mala terit, graues gerit, plenum est psidiū. ℣. Nos defendit: nos accendit: nos intendit ⁊ extēdit: hoc nomē in gaudiū. Tēpore paschali. Halleluia. ℣. Usq̄ modo nō petistis quicq̄ in nomine meo: petite ⁊ accipietis. Hallā. ℣. Surgens Jesus dn̄s noster stetit in medio discipulorum suorꝫ et dixit eis: pax vobis. Post ascensionem secundum. Hallā. ℣. Nō vos relinquam orphanos: vado ⁊ venio ad vos: ⁊ gaudebit cor vestrum. Sequentia omni tempore preterq̄ infra .lxx. dicatur.

Dulcis Jesus nazarenꝰ: iudeorum rex amenus: pius, pulcher, floridus. Pro salute sue gentis: subijt mortē in tormentis: factꝰ pauens, liuidus. Dulce nomen ⁊ cognomen: hoc transcendēs est p̄nomē: omnibus hominibus. Dulcet reos, sanat egros: fouet lesos, munit eos: seruat ab insultibus. Huius regis sub vexillo: statum degis in tranquillo: hostes tui fugiūt. Nomen Jesu meditatum: belli fugat apparatum: hostes victi fugiunt. Hoc est nomen recolendū: quia semp̄ est tremendum: malignis spiritibus.

Hoc est nomē salutare: ⁊ solamē singulare: qđ succurrit tristibus. Hoc nos decet honorare: arca cordis inserare: cogitare peramare, amore heroico. Ignatiꝰ hoc docuit: illud passus insonuit: cor eius scissum patuit: inscriptū Jesu celico. Et quid maiora cupimus, q̄ꝙ Jesus sit intimus: qui est peramantissimus, ⁊ querit nos amar̄: Amat feruētissime, amat cōstantissime: ⁊ suos vult iuuare. Nomen suuꝫ fecit tale: vt sit cunctis cordiale: capitale: p̄ncipale dilectū ex intimis. Habēt hoc nature iura: vt amātē tota cura, reamemus placitura: p̄stātes ex animis. Jesu nomen omne bonum: tenet, dulcem facit sonum: prometur regni thronum: auditum letificat. In hoc lucet splendor patris: in hoc patet decor matris: in hoc fulget honor fratris: in hoc fratres magnificat. Caput iesu, cor, mens, manus: vulnus, liuor, sanguis, planus: pedes, corpus, vigor sanus, parantur hominibus. Hoc fouentur passi dura: hoc lesura nocitura: reparantur pia cura: purgatis criminibus. Ergo siquis velit scire: quare Jesu nomen mire: facit bonos coambire: sui in herentiam. Jesus pulcher in decore: summe bonus in valore: mitis, lenis cum dulcore: pronus ad clementiā. Jesus est rex generosus: Jesus forma speciosus: Jesus lingua gloriosus: ⁊ mirandus opere. Jesus fortis animosus: Jesus pugil vigorosus: iesus donis copiosus: ⁊ gaudēs tribuere. Jesus pie viscerosus: iesus

ductor luminosus: Jesus est deliciosus: et sapit dulcissime. Iesus fama gloriosus: iesus cunctis fructuosus: iesus totus virtuosus: fovet suos optime. Summe potēs in vigore: summe celsus in honore: summe gratus in amore: oēm laudem obtinet. In sciendo summe sapit: ambiēdo cuncta capit: diligendo corda rapit: et illata retinet. Sia nomen nobis gratuz: ducis iesus appellatum: sit in corde sic firmatū: q non possit erui. Hoc reatū pctōr: tollat, pstet iubilor: sedes, atq beatoruz, donet nobis perfrui. Amen. Euāge. Cū esset despōsata maria Joseph. 7. Quere supra i vigil. natiuitat. domini. Offerto. In nomine meo demonia eijcient: linguis loquent novis: serpentes tollent: et si mortiferum quid biberint nō eis nocebit: super egros manus imponēt, et bene habebunt. Secreta.

In veneratione nominis dilectissimi filij tui domini nostri Jesu Christi salvatoris nostri deus misericordiar pater, devotis mentib⁹ hostias immolamus, suppliciter deprecantes: vt earuz virtute cunctis egentibus prestet auxilium: et in eodem nomine delectantes: salutarem sui propositi consequantur effectum. Per eundem dominum. Cōmunio. Vincenti dabo manna abscōditum: et dabo illi calculum candidum: et in calculo nomen novum scriptum: quod nemo scit nisi qui accipit. Postcommunio.

Sacrosancta mysteria q̄ sumpsimus domine in honorez nominis cōplacētissimi filij tui dñi nostri Jesu Christi devotis precordijs recolentes: q̄s: vt incrementa nobis spiritualis exultationis accumulēt: et affectum nostrum ad hoc salutiferū nomen Jesu nobis imprimendū accendāt: et ad iubilandū in Jesu salutari nostro dulcissimo tota mētis attentione p̄moveant. Per eundem. Dicto. Dñs vobis. et Jte missa est. non det benedictionem sacerdos: sed conversus ad altare dicat sequentem orationem videlicet. ℣. Per singulos dies benedicā tibi. ℟. Et laudabo nomen tuum et in seculuz seculi. ℣. Laudabo nomen dei cū cantico. ℟. Et magnificabo eum in laude. ℣. Sit nomen domini benedictum. ℟. Ex hoc nunc et vsque in seculum. ℣. Narrabo nomen tuum fratribus meis. ℟. Et in medio ecclesie laudabo te. ℣. Domine exaudi orationem meā. ℟. Et clamor me⁹ ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cuz spiritu tuo. Oremus. Oratio.

Domine Jesu Christe in cuius ditione cuncta sunt posita: et non est q possit resistere voluntati tue: qui dignatus es nasci, mori et resurgere: per mysterium

ſacratiſſimi corporis tui et per quinqꝫ vulnera ⁊ effuſionem pre-tioſiſſimi ſanguinis tui miſerere nobis: ſicut tu ſcis neceſſarium eē animabus ⁊ corporibus noſtris: libera nos a diaboli tentatione: ⁊ ab omnibus qbus nos anguſtia-tos eſſe cognoſcis: noſque in ſer-uitio tuo vſque in finem conſerua atqꝫ corrobora: ⁊ veram emenda-tionem ſpatiumqꝫ verę penitētię nobis tribue: ⁊ remiſſionem om-nium peccatorum poſt obituꝫ lar-gire: ⁊ fac nos fratres ſorores ami-cos ⁊ inimicos inuicem diligere: ⁊ cum oībus ſanctis tuis in regno tuo ſine fine gaudere. Qui cū deo patre ⁊ ſpiritu ſancto viuis ⁊ re-gnas deus per omnia ſecula ſecu-lorum. Amen. Et tunc ꝯuertat ſe ⁊ benedicat pplo vt moris eſt.

¶ De humanitate Chri. Oro.

Corda noſtra q̄s dn̄e ſanct⁹ ſplendor filij tui dn̄i nr̄i ieſu chriſti incarnationis: natiuitatis: apparitionis: ⁊ paſſionis: glorio-rioſiſſimę reſurrectionis: ⁊ admi-rabilis aſcenſionis: aduētuſqꝫ ſpi-ritus ſancti clementi reſpectu il-luſtret: quo mūdi huius tenebris carere valeamus: ⁊ ipſo ducēte ꝑ-ueniamus ad patriam claritatis ęternę. Per eundem. Secreta.

In mētibus nr̄is q̄s dn̄e verę fidei ſacramenta confirma: vt q ꝯceptū de virgine deum verꝫ ⁊ hominem ꝯfitemur: per eiuſdeꝫ ſalutiferę incarnationis: natiui-tatis: apparitionis: et paſſionis: glorioſiſſimę reſurrectiōis: ⁊ ad-mirabilis aſcenſionis: aduentuſqꝫ ſpiritus ſancti potentiā: ad ęter-nā peruenire mereamur lętitiaꝫ. Per eun. in vnitate. Poſtcom.

Preſta quęſumus omnipo-tens pater: vt qui filij tui dn̄i nr̄i ieſu chriſti incarnationis: nati-uitatis: apparitionis: ⁊ paſſionis: glorioſiſſimę reſurrectionis: ⁊ ad-mirabilis aſcēſionis: aduentuſqꝫ ſpiritus ſancti memoriaꝫ, debita veneratione laudis colimus: ipſi per eiuſdem ſpiritus ſancti gra-tiam a mortę animę reſurgamus. Per eundem. in vnitate eiuſdeꝫ.

¶ Miſſa in honorem penaꝝ do-mini noſtri ieſu chriſti. Officium.



Ecce vidim⁹ dominū ieſuꝫ nō habentem ſpeciem neque decorem: aſpe-ctus eius in eo non eſt: hic peccata no-ſtra portauit: ⁊ pro nobis oībus dolens: ipſe aūt vul-neratus eſt propter inīqtates no-ſtras: attritus eſt propter ſcelera nr̄a: cuius liuore ſanati ſumus. Ps. Aſtiterunt reges terrę, ⁊ princi-pes conuenerunt in vnum aduer-ſus dominum, ⁊ aduerſus chriſtuꝫ eius. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.

Domine Jeſu Chriſte fili dei viui: qui pro redēptio-

ne nostra nasci & circūcidi voluisti: a iudęis reprobari: a Juda osculo tradi: capi: ligari: & cū vinculis Annę, Caiphę, Herodi, & Pilato offerri: ac coram eis illudi: colaphis, alapis, & flagellis, arūdie cędi: facie velari: sputis ꝯspui: spinis coronari: a falsis quoq̄ testibus accusari: a malis iudicibus iudicari: & vt agnus innocēs crucem tuam ferendo ad victimam duci: clauis perforari: felle & aceto potari: atq̄ in cruce leuari: inter latrones deputari: morte turpissima mori: & lancea vulnerari: tu domine per has sacratissimas pęnas quas nos indigni famuli tui recolimus: & per sanctam crucem tuam libera nos a pęnis inferni: & perducere digneris nos miseros peccatores quo perduxisti crucifixum tecū latronem pęnitentem. Qui viuis &c. Epistola. Domine qs credidit auditui nostro. 66. require in .iiij. feria hebdomadę sanctę. ℟. Sicut ouis ad occisionem ductus est: & dum male tractaretur, non aperuit os suum: traditus est ad mortem, vt viuificaret populū suum. ℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras: attritus est propter scelera nostra: & nos reputauimꝰ eū q̄si leprosum, pcussum a deo, & humiliatum. Halleluia. ℣. O vos oēs qui transitis per viam: attendite & videte si est dolor similis, sicut dolor meus. Sequētia.

Reminiscens beati sanguinis: quē effudit creator hominis: ꝓfundo lachrymas. Non est locus ingratitudinis: vbi torrens tātę dulcedinis: attingit animas. Jesu dulcis cur tanta pateris? cum peccati nihil commiseris? flos innocentię? Ego latro, tu cruce moreris: ego reus, tu pęna plecteris: meę nequitię. Pro re vili cur tantū ꝑtiū? quid lucraris per hoc supplicium? diues in glīa? An te fecit sic amor ebriū: vt nec crucem putes opprobriū: amoris gratia? Vę mihi misero: si non respondero tuis muneribus: si non amauero & compensauero dignis operibus: mortem sanctissimam. Si pertransiero, nec tibi vixero, paucis tēporibus: si nō vt potero, tibi sacrauero totis affectibus, corpus & animam. Qui longe sistitis ad crucē pergite: qui vobis viuitis, iam Christo viuite: ne moriamini. Corpus quod perditis, cruci affigite: ne si non eritis, membra cum capite, iuste damnemini. Non aspiciatis oculis ingratis deū cruce mori. Dono charitatis cambiū reddatis, & vicem dolori. Regnum quęritis: nō intrabitis: crucis sine claui. Portum petitis: nō transibitis: crucis sine naui. Aue sanguis apertor ianuę: suscitator naturę mortuę: dū in cruce spar-

geris. Quicquid pecco clementer ablue: quicquid peto tu semper tribue:noui dono muneris.
ca.19 Amen. Secundum Joannem.

In illo tempore:Apprehendit Pilatus Jesum ꝛ flagellauit. Et milites plectentes coronam de spinis imposuerunt capiti eius:ꝛ veste purpurea circundederunt eum. Et veniebant ad euz ꝛ dicebant. Aue, rex iudeorum. Et dabant ei alapas. Exiuit iterum Pilatus foras: ꝛ dixit eis. Ecce adduco vobis eū foras:vt cognoscatis,qꝛ nullaz inuenio in eo causam. Exiuit ergo iesus portās spineam coronā:ꝛ purpureum vestimentū. Et dixit eis. Ecce homo. Cum ergo vidissent eum pontifices ꝛ ministri: clamabant dicentes. Crucifige:crucifige eum. Dicit eis Pilatus. Accipite eū vos: ꝛ crucifigite. Ego enim non inuenio in eo causam. Responderunt ei iudei. Nos legem habemus: et secunduz legem debet mori: qa filium dei se fecit. Cum ergo audisset Pilatus hos sermones: magis timuit. Et ingressus est pretoriū iterum:ꝛ dicit ad Jesuz. Unde es tu? Jesus aūt responsum nō dedit ei: Dicit ergo ei Pilatus. Mihi non loqueris? Nescis quia potestatem habeo crucifigere te: ꝛ potestatez habeo dimittere te? Respondit Jesus. Non haberes potestatem aduersum me vllam: nisi tibi datuz esset desuper. Propterea qui tradidit me tibi: maiꝰ peccatum habet. Exinde q̄rebat Pilatus dimittere euz. Judei autem clamabant dicentes. Si hūc dimittis:non es amicus Cęsaris. Oīs eniz q se regē facit ꝯtradicit Cęsari. Pilatus aūt cuz audisset hos sermones,adduxit foras Jesum:ꝛ sedit pro tribunali, in loco qui dicitur lithostrotos:hebraicę autem gabata. Erat autem parasceue paschę hora quasi sexta: ꝛ dicit iudęis. Ecce rex vester. Illi autem clamabant. Tolle, tolle:crucifige eum. Dicit eis Pilatus. Regē vestrū crucifigam? Respōderunt pontifices. Nō habemus regem:nisi Cęsarem. Tunc ergo tradidit eis illum:vt crucifigeret. Susceperunt autem Jesuz: ꝛ eduxerunt eum. Et baiulans sibi crucem:exiuit in eum qui dicitur caluarię locum:hebraice autem golgotha. Ubi crucifixerunt eū:et cū eo alios duos hinc ꝛ hinc:mediū autem Jesum. Offerto. Improperium expectauit cor meuz ꝛ miseriam:ꝛ sustinui qui simul contristaretur ꝛ non fuit:consolantē me quęsiui, ꝛ non inueni:ꝛ dederūt in escam meaz fel,ꝛ in siti mea potauerunt me aceto. Secreta.

Auxilient nobis pie dn̄e Jesu Christe oēs passiōes tuę: ꝛ defendant nos ab oī tribulatione ꝛ angustia:ab oī dolore ꝛ tristitia:

tia:

tia: ab oi periculo 7 miseria: ab oi
peccato 7 cordis immunditia: ab
omni scandalo 7 infamia: a mor-
bis malis aię 7 corporis: 7 a mor-
te subitanea 7 improuisa: 7 ab om
ni psecutione inimicoꝝ visibiliuz
7 inuisibilium: scimus enim ꝙ in
quacūq3 hora vel die passionis tuę
memoriā habuerim9, salui erim9:
ideo de imensa tua pietate ꝯfisi, te
depcamur pijssime saluator p be-
nignissimas sanctissimasq3 passio
nes tuas: vt benigno nos ꝓtegas
auxilio, 7 cōtinua pietate ab om-
ni malo nos pserues: 7 has obla-
tiones nostras, ad salutē nobis ꝓ-
uenire cōcedas. Qui viuis 7 reg.
Cōmu. Foderunt manus meas
7 pedes meos: dinumerauerunt
omnia ossa mea. Postcommu.

Domine deus de deo: 7 lu-
men de lumine: q humanū
genus ex pręcepto patris in pati
bulo crucis proprio sanguine re-
dimere dignatus es: te supplici-
ter exoramus: vt per virtutē tan-
ti sacramenti quod sumpsimus:
non secundum peccata nostra fa-
cias nobis: sed secundū misericor
diam tuam saluos nos fac indi-
gnos famulos tuos: tu quoq3 exur
ge in adiutorium nostrum: 7 esto
nobis turris fortitudinis: 7 cly-
peus inexpugnabilis iustitię, a fa
cie tam corporalis ꝙ̄ spiritualis
inimici: atque ab omni peccato 7
pęna misericorditer nos libera: 7
ab omni aduersitate corporis: 7
animę clementer defende. Qui vi
uis 7 regnas in vnitate spiritus.

¶ Missa de sancto Gabriele ar-
chāgelo. Officiū.



Fortitudo forti
tudinis fortitu
dinē annuncians nū-
ci9 altissimi Gabriel
archāgelus: p huma
ni generis restaura-
tione, ad Mariā virginem desti-
natus: pro nobis hodie ac semp
apud deuz intercessor existat. Tē
pore resurrectionis. Hall'a hall'a
halleluia. ℣. Benedicite domi-
no omnes angeli eius: potentes
virtute: facientes verbum illius:
ad audiendam vocem sermonuz
eius. Gloria patri 7 filio. Oratio.

Beati archāgeli tui Gabrie
lis dn̄e suffragijs exoratus:
pręsta q̄s: vt sicut eum voluisti in-
carnationem 7 natiuitatē domi-
ni nostri Jesu Chri gloriosissime
semp virgini marię nunciare: ita
eius interuētione, in omni nostra
operatione dirigi 7 illustrari me
reamur: quatenus, quę tuę displi-
cēt pietati respuere: 7 quę tibi pla
cita sunt tota deuotione comple-
re valeamus. Per eundem do-
minum nostrum Jesum Christū.

Lectio Danielis prophete.

In diebus illis: Dixit Da-
niel propheta Cum orarez
7 confiterer peccata mea: 7 pec-

cata populi mei israel: vt prosternerem pces meas in cōspectu dei mei pro mōte sctō dei mei. Adhuc me loquēte in oratione mea: ecce vir Gabriel quē videram in visione a principio cito volans tetigit me in tēpore sacrificij vespetini: ⁊ docuit me: ⁊ locutus est mihi. Dixitq₃. Daniel nunc egressus sum: vt docerem te ⁊ intelligeres. Ab exordio precum tuarū egressus est sermo. Ego autem veni vt indicarem tibi: quia vir desideriorū es. Tu autem animaduerte sermonez: ⁊ intellige visionem. Septuaginta hebdomadę abbreuiatę sunt sup populum tuū: ⁊ super vrbem sanctam tuam: vt cōsumetur prȩuaricatio: ⁊ finem accipiat peccatum: ⁊ deleat̄ iniqtas: ⁊ adducatur iustitia sempiterna: ⁊ impleatur visio ⁊ prophetia ⁊ vngatur sanctus sanctorum. ℟. Gabriel sanctissime, nuncius regis ęterni, ꝑpter dei gloriaz ⁊ honorem atq₃ tui nominis reuerentiam: pro saluatione nr̄a atq₃ totius humani generis, exorator existas. ℣. Ad virginem matrē, quā salutare meruisti: ⁊ ei aue grā pna dixisti. ℟. all'a. ℣. Iste est q ante deū fortis existens viribus: sedens sup mausoleū albis indutus vestibus: quē queritis nazarenuz respondit mulieribus: iam surrexit per tropheum: dico valete oībus: meū festū colentibus Euāg.

Missus est angelus gabriel. 161. quęre in annunciatione beatę virgi. Offert. Gabriel archangelus stans a dextris altaris incensi: ipse pro nobis offerat orationem ad dominuz. halleluia. Secreta.

Annue nobis misericors de⁹ vt intercedente beato Gabriele archāgelo tuo: hostias placationis ⁊ laudis, syncero tibi deferamus obsequio. Per dominū nostrum. Cōmu. Cōmunio cuz dei filio, simulq₃ spiritu sctō, nobis exhibeat̄ a patre deo, Gabrielis archangeli precibus, meritisq₃ marię halleluia. Postcōmu.

Da nobis q̄s dn̄e deus noster: vt interueniente beato Gabriele archangelo tuo: quę tua sunt iugiter exequentes: donis mereamur cęlestibus propinquare. Per dn̄m nostrum Iesum.

¶ Missa de sctō Raphaele archangelo. Officium.

EGo suz Azarias Ananię magni filius: ego sum Raphael archāgel⁹: vn⁹ ex septem qui astam⁹ ante cōspectum domini: pax vobis: nolite timere: dn̄s exaudiuit pces vestras: ⁊ misit me ad vos vt curem vos. ℣. Benedicite deuz oēs electi eius: agite diem lętitię: ⁊ confitemini illi. Gloria pa. Oratio.

Deus qui beatum Raphaelez archangelũ thobię famulo tuo properanti pręuiũ dixisti: ⁊ inter vię discrimina donasti custodem: da, vt eiusdem protegamur auxilio: quatenus ⁊ vitę presentis vitemus pericula: ⁊ ad gaudia valeamus peruenire cęlestia. Per dominum nostrum Jesum Christum filium tuum: Qui tecum vi. Lectio libri Thobię.

In diebus illis: Dixit angelus raphael ad Thobiã. Sacramentum regis abscondere bonum est: opera autez dei reuelare ⁊ confiteri, honorificũ est. Bona est oratio cum ieiunio ⁊ eleęmosyna: magisq̃ thesauros auri recondere. Quoniam eleęmosyna a morte liberat: ⁊ ipsa est quę purgat peccata: ⁊ facit inuenire vitã ęternam. Qui aũt faciũt peccatũ ⁊ iniquitates: hostes sunt animę suę. Manifesto ergo vobis veritaté: ⁊ non abscõdam a vobis sermoné occultũ. Quando orabas cũ lachrymis, ⁊ sepeliebas mortuos: ⁊ derelinquebas prandiuz, ⁊ abscondebas mortuos per diez in domo tua: ⁊ nocte sepeliebas eos: ego obtuli orationé tuam domino. Et quia acceptus eras deo: necesse fuit vt tentatio probaret te. Et nũc misit me dñs vt curaré te: ⁊ Sarrã vxoré filij tui, a dęmonio liberarem. Ego enim suz Raphael angelus: vnus de septem q astamus ante dñm. Cum hęc audissent turbati sunt: ⁊ trementes ceciderunt super terram in faciẽ suam. Dixitq; eis angelus. Pax vobis: nolite timere. Etenim cuz essem vobiscum: per voluntatem dei eram. Uidebar quidem vobiscum manducare ⁊ bibere: sed ego cibo ⁊ potu inuisibili qui ab hominibus videri non potest, vtor. Tempus ergo est, vt reuertar ad eum qui me misit: vos autem benedicite deum, ⁊ enarrate oĩa mirabilia eius. Ipsum benedicite: ⁊ cantate ei. ℟. Angelus Raphael apprehendit ⁊ ligauit dęmonez. ℣. Magnus dominus noster: ⁊ magna virtus eius. Halleluia. ℣. Missus est angelus a deo ad Thobiam: ⁊ salutauit euz: ⁊ dixit ei: gaudium sit tibi semp.

Secundum Joannem. ca. 5.

In illo tempore: Erat dies festus iudęorum: ⁊ ascendit Jesus hierosolymaz. Est aũt hierosolymis probatica piscina, quę cognominatur hebraicę bethsaida: quinq; porticus habens. In his iacebat multitudo magna lãguentium: cęcorum: claudorum: aridorum: expectantiuz aquę motum. Angelus autem domini bm tempus descendebat in piscinã: ⁊ mouebatur aqua. Et qui prior descẽdisset in piscinã post motionez aquę: sanus fiebat a quacũq; detinebatur infirmitate. Offertoriũ.

In honorem sancti Raphaelis psallat militans ecclesia: qui virtute dei patris, ligauit demonia: ⁊ Thobię visum reddidit: quo priuatus fuerat, halleluia. Secreta.

Munera nostra q̄s dn̄e archāgelus raphael offerat in conspectu tuo: p̄ quę nobis semper gratiā tuę benedictionis acquirat. Per dominum. Cōmu.

Iubilus summę laudis resonet in ore omniuʒ ad laudem beati Raphaelis archāgeli: vt ipse cui⁹ memoria agit̄ i terris: ad deū p̄ nobis intercedat i cęlis hall'a. Postcō.

Dirigere dignare dn̄e deus in adiutorium nostrū beatum Raphaelem archāgelum: q̄ vias nr̄as dirigat: ab hoste maligno defendat: ⁊ ab omni aduersitate custodiat: prosperitateʒ conferat: informet ⁊ doceat: tibi copulet ⁊ ɔiungat: ⁊ ad gaudia sempiterna perducat. Per dominū.

¶ Missa ad proprium angelum custodem. Officium.



Angelis suis de⁹ mādauit de te: vt custodiant te in omnibus vijs tuis. Ps. Qui habitat i adiutorio altissimi: in protectione dei celi cōmorabitur. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto. Sicut erat in princi. Gloria in excelsis. fol. 96. Oro.

Omnipotēs sempiterne de⁹ qui me licet indignum ad imaginem tuam creasti: ⁊ angelū tuum sanctum ad mei custodiam deputasti: da mihi seruo tuo illius ducatu ⁊ custodia, maloꝝ oium tam aię q̄ corporis pericula feliciter pertransire: ⁊ post huius vitę curricula ad gaudia sempiterna facias peruenire. Per dominum nostrū. Lectio libri Exodi.

Hec dicit dn̄s deus: Ecce ego mittam angeluʒ meum qui pręcedat te ⁊ custodiat i via: ⁊ introducat in locū quē pręparaui tibi. Obserua eum: ⁊ audi vocē ei⁹. Nec cōtemnendū putes: quia nō dimittet te etiam cū peccaueris. ⁊ est nomen meū in illo. Qd̄ si audieris vocem eius ⁊ feceris omnia quę loquor: inimicus ero inimicis tuis. Pręcedetq̄ te angelus meus. R. Laudate dominuʒ deum nostrū qui non deseruit sperantes in se: ⁊ in me adimpleuit misericordiā suā. V. Uiuit autem ipse dn̄s qm̄ custodiuit me angelus ei⁹: ⁊ hinc euntem ⁊ cōmorātem ⁊ reuertentē: ⁊ non permisit me dn̄s coinquinari. Hall'a. V. Immittit angelus dn̄i i circuitu timētium eū: ⁊ eripiet eos: gustate ⁊ videte qm̄ suauis est dn̄s: btūs vir q̄ spat in eo. Scd̄m mattheū.

In illo tpe: dixit Jesus discipulis suis. Uidete ne ɔtemnatis vnum ex his pusillis. Dico

enim

eniz vobis: quia angeli eorũ semꝑ
vident faciem patris mei qui in
celis est. Venit enim filius homi
nis saluare quod perierat. Quid
vobis videt? Si fuerint alicui cẽ
tum oues: ⁊ si errauerit vna ex eis:
nonne relinquit nonaginta nouẽ
in montibus, ⁊ vadit querere eam
que errauit? Et si cõtigerit vt in
ueniat eam: amen dico vobis, q̃a
gaudet super eam magis q̃ꝫ supra
nonaginta nouem que non erra
uerunt. Sic non est voluntas an
te patrem vestruz qui in celis est:
vt pereat vnus de pusillis istis.
Offerto. Angeli sunt administra
torij spiritus in ministerium mis
si: propter eos qui hereditatez ca
piunt salutis. Secreta.
Hostias tibi dñe deferimus
imolandas: que intercedente bea
to angelo custode a tua nobis cle
mentia deputato temporali con
solatione nos sic letificẽt: vt ꝓmis
sa citius speremus eterna. Per
dominuz. Cõmu. Super muros
tuos hierusalẽ constitui custodes:
tota die ⁊ nocte in perpetuum di
cit dominus. Postcommunio.
Sentiamus dñe q̃sumus tui
perceptione sacri subsidium
mentis ⁊ corporis: vt in vtroq; sal
uati: interueniente beato angelo
custode nr̃o: celestis remedij pleni
tudine gloriemur. Per dominuz
nostrum Jesum Christum filium
tuum: qui tecum viuit ⁊ regnat.

¶ Missa de sctõ Joseph sponso
btĩ. vir. marie. xix. marcij. Offm.



Fuit dñs cum
Joseph, ⁊ erat
vir in cunctis prospe
re agẽs in domo do
mini sui: q̃ nouerat
deum esse cum eo: ⁊
omnia q̃ gereret di
rigi in manus illius. ℣. Inuenit
Joseph gratiam coram dño suo:
⁊ ministrabat ei: a quo prepositus
omnibus gubernabat creditam
sibi domum. Gloria patri ⁊ filio.
Gloria in excelsis. Oratio.
Deus qui fidelissimo pa
triarche ioseph incõpara
bilem thesaurũ tue genitricis ser
uandum tradidisti: cuiq; pro spe
cialium prerogatiua meritorum
temetipsum in filium tribuisti: ip
sius nobis tribue meritis ⁊ preci
bus terrena despicere: ⁊ corda
nostra tibi casta tabernacula pre
parare. Qui viuis. Epl'a. Quãto
tempore heres. ii. quere in domi
nica infra octauas natiuitatis do
mini. ℟. Iustus vt palma flore
bit: sicut cedrus libani multipli
cabitur in domo dñi. ℣. Ad an
nunciandum mane misericordiã
tuam: ⁊ veritatem tuam per no
ctem. Gaudẽs gaudebo in domi
no: ⁊ exultabit anima mea in deo
meo. ℣. Quia induit me ornamẽ
to salutis: ⁊ indumento letitie cir
cundedit me. ℣. Sicut sponsum

decoratum corona: 7 tanq̄ sponsam ornatam monilibus suis. ℣. Habitabit in vnū iuuenis cum virgine: 7 morabūtur in filijs suis. ℣. Letabitur enim spōsus super spōsam: 7 exultabit i eis deus eo℞. ℣. Super muros tuos hierusalē cōstitui custodes: tota die 7 nocte laudabunt nomē domini. Tēpore resurrectionis secundum. Alleluia. ℣. In die resurrectionis meę p̄cedā vos in galileam. Extra tempus paschale 7 septuagesimā. ℟. Iustus vt palma. Alleluia. ℣. Joseph fili dauid, noli timere accipe mariam cōiugem tuam: quod enim in ea natum est: de spiritu sctō est. Euāg. Cum esset desponsata mater Jesu maria Joseph. 7. quęre in vigilia natalis. Offer. Erant Joseph 7 maria mirātes sup his quę dicebantur de Jesu: 7 benedixit illis simeon: 7 vt perfecerunt omnia, reuersi sunt in galileam in ciuitatē suaz nazareth. Secreta.

Interueniat pro nobis quęsumus domine per hęc sancta cōmertia sanctus tuus patriarcha Joseph: qui etiam filij tui dn̄i nostri Jesu christi matrē suscepit electam: ad parandam tibi plebē perfectam. Qui te. Communio.

Tolle puerum 7 matrem eius, 7 vade in terrā israel: defuncti sunt eni q̄ q̄rebāt aiaz pueri. Postcō.

Sit nobis quęsumus domine per hęc sancta quę sumpsimus beatissimi Joseph patriarchę solennitas presidium salutare: q̄ preciosę sponsę suę virginis matris filium in pręsepio meruit adorare. Qui tecum viuit 7 re.

¶ In festo pręsentationis beatę Marię semp virginis. xxi. die nouemb. Officiū.

Gaudeamus oēs in domino, diē festum celebrātes, sub honore marię virginis: de cuius pręsentatione gaudent angeli 7 collaudant filium dei. ℣. Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. Gloria patri 7 filio. Gloria in excelsis. Oratio.

Deus qui beatam virginez Mariam tibi in tēplo pręsentari: 7 a spiritu sancto erudiri sanxisti: da nobis sic sancti spiritus instrui disciplinis: vt dignum tibi munus deuoti pectoris offeramus. Per dominum nostrum Jesum Christum filium tuuz: qui tecum viuit et regnat. Epistola. Ego quasi vitis. 196. quęre in natiuita. eiusdem. ℟. Propter veritatem, 7 mansuetudinem, 7 iustitiam: 7 deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Audi filia, 7 vide, 7 inclina aurem tuam: quia concupiuit rex speciem tuam. Alleluia. ℣. Specie tua, 7 pulchritudie tua, intende, prospere procede, 7 re.

gna. Euange. Liber generationis. 197. quere supra in natiuita. Credo. Offertorium. Felix namq3 es sacra virgo Maria, ⁊ oi laude dignissima: quia ex te ortus est sol iustitie Christus deus nr̄. Secre.

HEc munera quesumus domine beate Marie semper virginis intercessione sanctifica: quã in templo tuo munus tibi gratissimum offerri parentum manib⁹ voluisti. Per dominum nostrum Jesum Christum filiũ tuuz. Qui. Prefatio. Et te in p̄sentatione. Commun. Beata viscera Marie virginis: que portauerunt eterni patris filium. Postcommunio.

SAcramenta que sumpsimus domine beate Marie semper virginis intercessione nos saluent: que deuotionem sui cordis piissimi, acceptabile tibi sacrificiũ iugiter immolauit. Per dñm.

¶ Missa sancti Rochi confessoris. Introit⁹.



Ongratulamini oẽs in dño: diez beati Rochi cõmemorã tes: in cuius cõmemoratione letat ecclesia: plebs exultat: ⁊ angeli dulces dant melodias dicentes: gloria tibi dñe: qui talẽ viuum ɔfessorẽ elegisti. Ps. Beati imaculati in via, q ambulãt in lege dñi. ℟. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.

DEus, q es gl'iosus i gl'ia sanctoꝝ, qui cũctis ad eoꝝ patrocinia ɔfluentib⁹ sue petitionis salutarẽ p̄stas effectũ: ɔcede plebi tue: vt intercedẽte btõ Rocho cõfessore tuo: in cui⁹ celebritate se deuotam exhibet: a lãguore ⁊ epidimie peste: quã in suo corpe pro tui nois gloria passus est, sit liberata: ⁊ tuo noi semp sit deuota. Per.

Lectio epistole beati Pauli apostoli ad Timotheum.

CHarissime: Memor esto dñm nostrum Jesuz Chr̄m resurrexisse a mortuis ex semie Dauid: ſm euangelium meũ, in quo laboro vsq3 ad vincula: q̄si male operans: sed verbũ dei non est alligatũ: Ideo oia sustineo pp electos: vt ⁊ ipsi salutem ɔsequant: que est in Chr̄o Jesu in gl'ia celesti. Tu aũt assecutus es meam doctrinã: institutionem: propositum: fidez: longanimitatem: dilectionez: patientiam: persecutionem: passiones: qualia mihi facta sunt Antiochie: Iconio: ⁊ Listris: quales persecutiones sustinui: ⁊ ex omnibus eripuit me dominus. Et oẽs qui volunt pie viuere in Christo Jesu: p̄secutiones patiunt. Grad.

Tibi scõ Rocho honor sit, ⁊ gl'ia: ⁊ depcãtes apõ celeste numẽ, tuis p̄cib⁹ a morbo epidimie saluos redde. ℣. Fac q̄s btẽ ɔfessor Chr̄i: vt apõ deũ p̄ces nr̄e nõ sint vane: ⁊ nobis aeris tẽpiẽ ɔcede: vt i fine tecũ

in celis congratulemur. H alla.
℣. O btē ꝯfessor Roche: o quā ma
gna apd̄ deū sunt merita tua: qb⁹
credim⁹ nos a morbo epidimię
posse libari: ⁊ aeris tēperiē ꝯcedi.
C.24. Sequentia sancti euangelij se
cundum Matheum.
I N illo tempore: Dixit Je
sus discipulis suis. Uigilate: quia
nescitis qua hora dn̄s vester vētu
rus sit. Illud autem scitote: qm̄ si
sciret paterfamilias: qua hora fur
veniret: vigilaret vtiq3: ⁊ nō sine
ret pérfodi domū suaz. Ideoq3 ⁊
vos estote parati: qa nescitis qua
hora filius hominis venturus sit.
Quis putas est fidelis seruus, et
prudens: quē constituit dn̄s super
familiā suam: vt det illis cibum in
tempore? Beatus ille seruus: quē
cum venerit dn̄s: eius inuenerit sic
facientem. Amen dico vobis: qm̄
super oia bona sua cōstituet eum.
Offerto. R ochuz Christi ꝯfesso
rē exoratū facim⁹: ⁊ p̄ces ad p̄rem
nr̄m dirigim⁹: vt sua itercessiōe, a
lāguorib⁹ ⁊ epidimię peste salue
mur: ⁊ aeris tēpie potiamur. Se.
P Arce nobis dn̄e: ⁊ flagella irę
tuę: q̄ pcā nr̄a merent̄: p̄ci
b⁹, ⁊ meritis beatissimi ꝯfessoris
tui Rochi a nobis misericorditer
auerte. Per dominum. Cōmu.
O quam magnificum est nomen
tuum beate Roche, qui tuis inter
cessionibus multitudinē languen
tiū nosti sanare: ⁊ nomē tuū glo
suz cōmemorātib⁹, oībus te ppitiū
exhibere: veni ⁊ salua nos a mor
bo: ac epidimię peste: ⁊ aeris tēpe
P riem concede. Postcōm.
P Resta q̄s ops̄ deus: vt q cele
stia alimēta pcepimus: intercedē
te btō Rocho ꝯfessore tuo: p hęc
ꝯtra omnia aduersa mūdi munia
mur: ac ab oī morbo, ⁊ peste, ac su
bitanea morte liberemur. P. Cō
memoratio q̄ fit post. In p̄ncipio
Q Uiescat ira tua dn̄e: Oro.
⁊ esto placabilis sup negtiā
ppl̄i tui: sicut iurasti p temetipsuz.
Sāctus deus: scūs fortis: scūs im
mortalis miserere nobis. Orem⁹.
O Mp̄s, ⁊ misericors de⁹ re
spice ppitius sup ppl̄m ma
iestati tuę subiectum: ⁊ ne nos fu
ror sęuiēs iueniat: dextera tuę ppi
tiationis custodiat. Per dn̄m do
minum nostrum Jesum Christū.
¶ Missa de sanctis. xv. auxilia
toribus valde pficua ad gr̄am ali
quā vel liberationē a periculo ⁊
angustijs obtinendā. Officium.

Ultę tribula
tiones iustoꝝ: ⁊
de his oībus li
berauit eos do
minus: dn̄s cu
stodit oia ossa
eorum: vnuz ex
his nō ꝯteret. ℣. Benedicā dn̄m
in omni tpe: semper laus eius in
ore meo. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spi
ritui sancto. Sicut erat in princi.

Gloria in excelsis. Oratio.

Omnipotens ac mitissime deus, qui electos scōs tuos Georgium, Blasiū, Erasmū, Pātaleonē: Vitū, Christophorū, dionysiū, Cyriacū, Acatium, Eustachiū, Magnū, Egidium, Margaritam: Barbaram, ⁊ Catherinam specialibus priuilegijs decorasti: quesumus: vt oēs qui in necessitatibus nr̄is eorum imploramus auxiliū: sm̄ tuę promissionis gratiā: petitionis nr̄ę salutarem cōsequamur effectum: da nobis dominevenią peccatorū: ⁊ ipsorum intercedentibus meritis: ab oibus aduersitatibus libera: ⁊ deprecationes nostras benignus exaudi. Per dn̄m. Epistola. Sācti p fidē. 214. In cōi martyrū. R̄. Clamauerunt iusti ⁊ dominus exaudiuit eos, ⁊ ex oibus tribulationibus eorum liberauit eos. V̄. Iuxta est dn̄s his qui tribulato sunt corde: ⁊ humiles spiritu saluabit. Alleluia. V̄. Letamini in domino ⁊ exultate iusti: ⁊ gloriamini oēs recti corde. Euange. Confitebor tibi domine pater celi ⁊ terrę. 159. quere in festo scti Mathię apostoli. Offerto. Mirabilis deus in sanctis suis: deus israel, ipse dabit virtutem ⁊ fortitudinem plebi suę: benedictus deus. Secreta.

Suscipe q̄s clemētissime deus preces ⁊ hostias q̄s tibi in sanctorum tuorum Georgij, Blasij, Erasmi, Pantaleōis, Viti, Christophori, Dionysij, Cyriaci, Achatij, Eustachij, magni, Egidij, Margaritę, Barbarę, ⁊ Catherinę honore deferimus: vt qui nostrę iustitie fiduciā non habemus: eorum qui tibi placuerunt singulariter intercedētibus meritis: petitionum nr̄arum te pium largitorem sentiamus. Per. Cōmunio. Posuerūt mortalia seruorū tuorum domine escas volatilibus cęli: carnes sanctorum tuorum bestijs terrę: sm̄ magnitudinē brachij tui: posside filios morti punitorum. Postcōm.

Sacramēta q̄ sumpsimus dn̄e q̄s intercedētibus sctis tuis Georgio, Blasio, Erasino, pātaleōe, Vito, christophoro, Dionysio: Cyriaco: Achatio: Eustachio Magno: Egidio: Margarita: Barbara: ⁊ Catherina nobis psint ad veniam: ⁊ quorum petitionē clemēter exaudisti: in necessitatibus nostris eorum nos refoue miseratus auxilio: ⁊ ab oi aduersitate potēter custodi. Per dominū.

¶ Missa de sancto Iob propheta. Officium.



Scio q̄ redemptor meus viuit: ⁊ in nouissimo die de terra surrecturus sum: ⁊ rursum circūdabor pelle mea: ⁊ in carne mea videbo deum saluatorē meū.

Tempore resurrectionis. Halleluia. ℣. Quē visurus sum ego ipse ꝛ non alius: ꝛ oculi mei cōspecturi sunt. ℣. Gloria patri. Oratio.

Deus qui ad instructionem posteroꝝ btīn Job confessorē tuū atq₃ prophetam patientie virtute in tentationibus decorasti: ꝯcede ꝑpitius: vt eius exemplo presentis vite incōmoda equanimiter perferamus: ꝛ future cōmoda consequi mereamur. Per dn̄m nr̄m.

ca. 1. Lectio libri Job.

In diebus illis. Vir erat in terra hus noīe Job. Et erat vir ille simplex ꝛ rectus, ac timēs deum, ꝛ recedens a malo. Natiq₃ sunt ei septem filij: ꝛ tres filie. Et fuit possessio eius septem millia ouium: ꝛ tria millia camelorum. Quingēta quoq₃ iuga boum ꝛ qngente asine: ac familia multa nimis. Eratq₃ vir ille magnus iter oēs orientales. Et ibant filij eius ꝛ faciebant cōuiuia vnusquisq₃ in die suo. Et mittentes vocabant tres sorores suas: vt comederent ꝛ biberent cū eis. Cūq₃ in orbem transissent dies conuiuij: mittebat ad eos Job ꝛ sanctificabat illos: ꝯsurgensq₃ diluculo, offerebat holocausta ꝑ singulos. Dicebat enī. Ne forte peccauerint filij mei: ꝛ benedixerint deo in cordibus suis. Sic faciebat Job cunctis diebus. ℟. Cum audisset Job nuncioꝝ verba, sustinuit patienter dicens: nudus egressus sum de vtero mrīs mee: nudus reuertar illuc. ℣. Dn̄s dedit: dn̄s abstulit: sicut dn̄o placuit, ita factū est: sit nomen dn̄i benedictū. Halľa. ℣. In omnibus his non peccauit Job labijs suis: neque stultum aliquid contra deū locut⁹ est. Secundum Lucam. ca. 12

In illo tēpore: Dixit Jesus discipulis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit patri vestro dare vobis regnū. Vēdite q̄ possidetis: ꝛ date eleemosynā: facite vobis sacculos q nō veterascunt, thesaurum non deficientem in celis: quo fur non appropiat, neq₃ corrumpit. Ubi enim est thesaurus tuus: ibi est ꝛ cor tuum. Offerto. Vir erat in terra hus nomine Job: simplex, ꝛ rect⁹, ac timens deum: quem sathan petijt vt tentaret: ꝛ data est ei potestas a dn̄o in facultate ꝛ in carne eius: perdiditq₃ omnem substantiam ipsius, ꝛ filios: carnem quoq₃ eius graui vlcere vulnerauit. Tempore resurrectionis. Halľa. Secre.

Suscipe dn̄e propitius hostias: quibus beati Job meritis te placari voluisti: ꝛ nobis salutem corporis et anime potenti pietate restitue. Per dominum nostrum. Commu. Job seruus meus orabit pro vobis: faciē eius suscipiam: vt non vobis imputetur stultitia. Tēpore resurrectionis. Halleluia. Postcōmunio.

SUmptis dñe muneribus sacris q̄s clementiã tuam: vt sicut nouissimis beati Job benedixisti: sic nobis ꝛ omnibus famulis tuis benedicere ꝛ auxiliari tua pietate digneris. Per dominũ.

¶ Missa de sancto Daniele propheta. Offm. 12

DAniel serue dei viuẽtis: de⁹ tu⁹ cui tu fuis: semper ipse liberator atque saluator: faciens signa ꝛ mirabilia in cęlo ꝛ i terra: liberauit te de lacu leonũ. ℣. De⁹ meus misit angelum suum: ꝛ conclusit ora leonũ: ꝛ non nocuerũt mihi: quia corã eo iustitia inuenta est in me. Gloria patri. Oratio.

DEus q̄ ꝑ vtriusq̃ testamenti patres vnius ecclesię tuę fundamẽta ꝯstituis: da nobis b̄ti Danielis patrocinio ꝓtegi: cuius sumus mysticis reuelationib⁹ salubriter instituti. Per. Epistola. Congregati sunt babylonij. 52. quere feria. ij. post dñicã i passione. ℟. Cum oraret Daniel, ꝛ ꝯfiteret peccata populi, ꝛ prosterneret preces suas in ꝯspectu dñi dei sui: volauit Gabriel: ꝛ docuit eũ, ꝛ dixit: Daniel, ego veni vt indicarẽ tibi, q꞉ vir desideriorũ tu es. ℣. Noli metuere Daniel: q꞉ exaudita sunt ꝟba tua in ꝯspectu dei tui: ꝛ ego veni ꝓp sermones tuos: vt docerẽ te q̄ vẽtura sũt. ℟. all'a. ℣. Magn⁹ es dñe deus Danielis: ꝛ laudabilis, ꝛ gloriosus in secula.

Secundum Matheum. ca.24

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis. Audituri estis prȩlia ꝛ opiniones ꝓliorum: videte ne cõturbemini. Oportet enim hęc fieri: sed nondũ est finis. Consurget enim gens in gentẽ: ꝛ regnum in regnum: ꝛ erunt pestilentię ꝛ fames: ꝛ terręmotus ꝑ loca. Hęc autẽ omnia initia sunt dolorum. Tunc tradẽt vos in tribulationem: ꝛ occident vos: ꝛ eritis odio omnibus gentibus propter nomen meũ: ꝛ tunc scandalizabuntur multi: ꝛ inuicem tradẽt: ꝛ odio habebunt inuicem. Et multi pseudoprophetę surgẽt: ꝛ seducent multos. Et quoniam abundabit iniquitas: refrigescet charitas multorum. Qui aũt perseuerauerit vsq̃ in finem, saluus erit. Et prędicabit hoc euãgeliũ regni in vniuerso orbe in testimonium omnibus gentibus: ꝛ tũc veniet consummatio. Cũ ergo videritis abominationẽ desolatiõis: quę dicta est a Daniele propheta, stantem in loco sancto: qui legit itelligat. Tũc q̄ in iudęa sunt, fugiãt ad mõtes: ꝛ qui in tecto, non descendant tollere aliq̄d de domo sua: ꝛ q̄ in agro, nõ reuertant tollere tunicã suã. Offer. Oraui dñm ego Daniel dicẽs: exaudi prȩces serui tui:

illumina faciem tuam super san-
ctuarium tuum: ꝛ propitius intē-
de populū istum super quem in-
uocatū est nomē tuū de⁹. Secre.
DEus qui Susannā per bea
ti Danielis iudicium libe
rasti: hęc munera ꝑpitius respice:
atq; eius precibus veneraudis: ab
omni nos aduersitate defende.
Per dominū. Cōmu. Uniuersi
populi tribus ꝛ linguę contremi
scant, ꝛ paueant dñm Danielis:
quia ipse est deus viuens, ꝛ ęter-
nus in secula. Postcommunio.
DEus qui per Abacuch pro
phetaȝ beato Danieli prā
dium destinasti: ipso interuenien-
te concede: vt quę de cęlesti men-
sa percepimus: synceris menti-
bus illibata seruemus. Per do.
¶ Missa pro vnione ecclesie tē-
pore schismatis: vel qñ opus fue
rit. Officiuȝ.



Aluos nos fac
dñe deus nr̄: ꝛ
ꝯgrega nos de
nationibus: vt
cōfiteamur no
mini scō tuo: ꝛ
gloriemur in laude tua. ℣. Cōfite
mini dño qm̄ bonus: qm̄ in seculū
misericordia eius. Gloria. Oro.
DEus qui errata corrigis: ꝛ
dispersa congregas: ꝛ con
gregata cōseruas: qs super popu
lum christianum tuę vnionis gra
tiā clementer infunde: vt diuisio-
ne reiecta: vero pastori eccl'ię tuę
se vniens: tibi digne valeat famu-
lari. Per dñm. Ad Ephesios. 4. c
FRatres. Obsecro vos, vt di
gne ambuletis vocatione, q̄
vocati estis: cum oi humilitate ꝛ
mansuetudine: cum patientia sup
portantes inuicem in charitate.
Soliciti seruare vnitatē spiritus:
in vinculo pacis. Unum corpus
ꝛ vnus spiritus: sicut vocati estis
in vna spe vocationis vestrę. Un⁹
dominus, vna fides, vnum baptis
ma. Unus deus ꝛ pater omniuȝ:
qui est super oēs: ꝛ ꝑ oia: ꝛ in om-
nibus nobis. Unicuiq; nostrū da
ta est gratia secundū mensurā do-
nationis chr̄i: donec occurramus
omnes in vnitatem fidei ꝛ agni-
tionis filij dei: in virum perfectū:
in mensuram ętatis plenitudinis
Chr̄i. Ut iam non simus paruuli
fluctuantes: ꝛ circūferamur om-
ni vento doctrinę in nequitia ho-
minū: in astutia ad circumuentio-
nem erroris. Ueritatē autem fa-
ciētes in charitate, crescamus in
illo per oia, qui est caput nostruȝ
Christus: ex quo totū corpus cō-
pactum ꝛ cōnexum per oēm iun-
cturā subministrationis: secundū
operationem in mensuraȝ vniu-
cuiusq; membri augmentū corpo
ris facit in ędificationē sui in cha
ritate. Hoc igitur dico vobis ꝛ te
stificor in domino: vt iaȝ non am-
buletis sicut gentes ambulant in

vanitate sensus sui: tenebris obscu
ratū habentes intellectum: alie-
4.c nati a via dei per ignorantiā quę
est in illis propter cecitatem cor-
dis ipsorum: qui desperantes semet-
ipsos tradiderunt impudicitię in
operationem immundicię omnis,
in auaritiam. Vos aūt non ita di
dicistis Christum: si tñ illuz audistis:
⁊ in ipso edocti estis: sicut est veri
tas in christo iesu domino nostro.
R. Ecce q̄ bonū, ⁊ q̄ iocundum
habitare fratres in vnū. V. Quo-
niā illic mandauit dominus bene
dictioné: ⁊ vitam vsq; in seculum.
Halleluia. V. Edificans hierusa-
lem dñs: dispersiones israelis cō-
gregabit. In tempore paschali
secundū. Hall'a. V. Ego sum pa-
stor bonus: ⁊ cognosco oues meas:
⁊ cognoscūt me meę. Infra. lxx.
tractus. Congregabo eos vndiq;
dicit dominus: ⁊ faciam eos gen
tem vnā. V. Non erunt vltra duę
gentes: nec diuidétur amplius in
duo regna. V. Vnus erit omnib⁹
imperans: pastor vnus oium eorum.
V. Seruus meus princeps eorū:
percutiā cū illis fędus pacis sem
piternum. Secundū Joannem.
14. In illo tépore: Subleuatis ie
sus oculis in celū: dixit. Pa
ter sancte: serua eos ī nomine tuo,
quos dedisti mihi: vt sint vnum, si
cut ⁊ nos. Cum essem cum eis: ego
seruabam eos in noie tuo. Quos
dedisti mihi, ego custodiui: ⁊ ne-
mo ex eis periit, nisi filius perdi-
tionis: vt scriptura adimpleret.
Nunc autem ad te venio: ⁊ hęc lo
quor in mundo: vt habeant gau-
dium meum impletum in semet-
ipsis. Ego dedi eis sermoné tuū:
⁊ mundus odio eos habuit: quia
non sunt de mundo: sicut ⁊ ego nō
sum de mundo. Non rogo vt tol-
las eos de mūdo: sed vt serues eos
a malo. Sanctifica eos in verita
te. Sermo tuus veritas est. Sicut
tu me misisti in mundū: ita ⁊ ego
misi eos in mundum. Et pro eis
sanctifico me ipsum: vt sint ⁊ ipsi
sanctificati in veritate. Non pro
eis autem rogo tantum: sed ⁊ pro
eis qui credituri sunt per verbū
eorum in me: vt oés vnum sint sicut
tu pater in me, ⁊ ego in te, vt ipsi
in nobis vnū sint, vt credat mun-
dus, q̄a tu me misisti. Et ego cla-
ritaté quā dedisti mihi dedi eis:
vt sint vnū sicut ⁊ nos vnū sumus.
Ego in eis ⁊ tu in me: vt sint con-
summati in vnum. Offertorium.
Det vobis deus idipsum sapere
ī alterutrū: vt vnanimes, vno ore,
honorificetis deū nostrū. Secre.
Munera hęc pro vnione po
puli christiani tibi dñe ob-
lata sanctifica: per quę vnitatis ⁊
pacis in ecclesia tua nobis dona
cócede. Per dñm. Communio.
Vnus panis ⁊ vnū corpus mul
ti sumus: oés q̄ de vno pane ⁊ de
vno calice participam⁹. Post.

HEc tua domine sumpta sacra communio sicut fideliuz in te vnionem presignat: sic in tua ecclesia vnitatis quesumus operetur effectum. Per dominum nostrum Jesum Christum filiuz.

¶ Missa pro seipso sacerdote.

Officium.

Inclina deus aurem tuā ad me, et exaudi me: saluum fac seruuz tuū de⁹ me⁹ sperātē in te: miserere mihi dñe, qm̄ clamaui ad te. Tēpore resurrec. halla. ℣. Letifica aīaz serui tui: qm̄ ad te dñe animā meā leuaui. Gloria. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus, tue gre pietatem supplici deuotione deposco: vt omnium malorum meorum vincula soluas: cunctisque meis criminibus et peccatis clementer ignoscas: et qa me indignum et peccatorem ad ministerium tuum vocare dignatus es: sic me idoneuz ministrum tibi efficias: vt sacrificiū de manib⁹ meis placide ac benigne suscipias: electorumque sacerdotum me participem facias: et de preceptis tuis in nullis oberrare me permittas. Per dominum Jesum Christuz

19.c. filium. Lectio libri Esdre.

IN dieb⁹ illis: Orauit esdras dicens. Deus meus confundor et erubesco leuare faciem meā ad te: qm̄ iniqtates nostre multiplicate sunt sup caput nr̄m: et delicta nostra creuerūt vsque ad celū, a diebus antiquis patruz nostrorum. Sed et nos ipsi peccauimus grauiter vsque ad diem hāc: et pro iniqtatibus nr̄is traditi sum⁹ ipsi, et reges nr̄i, et sacerdotes nostri, in manibus regum terrarum in gladium: et in captiuitatem: et in rapinā: et in confusionē vultus, sicut et in die hac. ℟. Ab occultis meis mūda me dñe: et ab alienis parce seruo tuo. ℣. Si mei nō fuerit dñati: tūc imaculatus ero et emūdabor a delicto maximo. Halla. ℣. Eripe me de inimicis meis deus meus: et ab insurgētibus in me libera me. Euāg. Dixit iesus ad quosdā qui in se confidebant. 127. et c. que rei dominica. xi. post festū trinitatis. Offerto. Miserere mei deus sm̄ magnam misericordiā tuā: dele dñe iniquitatē meā. Tpe resurrectionis. Halleluia. Secreta.

DEus qui te precipis a peccatoribus exorari: tibique sacrificium contriti cordis offerri: hoc sacrificium quod idignis manibus meis offero, acceptare digneris: vt et ipse tibi hostia fiam, et peccatorum meorum percipiam remissionem. Per dominum nostrum Jesum Christum filium.

Commu. Ab occultis meis mūda me domine et ab alienis parce seruo tuo. Postcommunio.

Deus qui viuorum es saluator omniũ: qui nõ vis mortem peccatorum: nec lętaris in p̄ditione morientiũ: te suppliciter deprecor: vt per hęc sancta quę sumpsi concedas mihi veniaz delictoruz meoz: vt admissa defleã: ⁊ deflenda postmodum nõ admittam: vt cum mihi extrema dies finisq̄ vitę meę aduenerit: emũdatum delictis omnibus, me angelus sanctitatis suscipiat. Per dñm.

¶ Missa pro pluuia. Officium.

Conuertere domine aliquantulũ: ⁊ deprecare super seruos tuos. ℣. Dñe refugiũ factus es nobis a generatione in generationem. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spũi. Oratio.

Deus in quo viuimus, mouemur, ⁊ sumus: pluuiam nobis tribue congruentẽ: vt pręsentibus auxilijs sufficienter adiuti: sempiterna fiducialius appetamus. Per dominum nostrum.

6 Lectio libri Paralipomenon.

In diebus illis: Orauit Salomon ad dñm ⁊ ait: Domine deus, si clauso cęlo pluuia non fluxerit propter peccata populi tui: ⁊ deprecati te fuerint in loco isto: ⁊ confessi nomini tuo: ⁊ conuersi a peccatis suis: cum eos afflixeris: exaudi de cęlo domine: ⁊ dimitte peccata seruis tuis, ⁊ populi tui israel: ⁊ doce eos viam bonam per quam ingrediantur: ⁊ da pluuiam terrę tuę quam dedisti nobis domine deus noster. ℟. Precinite domino in confessione: psallite deo nostro in cithara. ℣. Qui operit cęlum nubibus: ⁊ parat terrę pluuiaz. Alleluia ℣. Metuamus dominum qui dat nobis pluuiam temporaneam, ⁊ serotinam in tempore suo.

Secundum Matheum. ca. 5.

In illo tẽpore: Dixit Jesus discipulis suis. Diligite inimicos vestros: benefacite his qui oderunt vos: ⁊ orate pro persequẽtibus ⁊ calumniantibus vos: vt sitis filij p̄ris vestri qui in cęlis est. qui solem suũ oriri facit super bonos ⁊ malos: ⁊ pluit super iustos ⁊ iniustos. Offertorium. Deprecabor dominũ: ⁊ ad eũ ponaz eloquium meum: qui dat pluuiam super faciem terrę: ⁊ irrigat aquis vniuersa. Secreta.

Oblatis dñe placare muneribus: ⁊ opportunuz nobis tribue pluuię sufficientis auxiliuz. Per dominuz. Cõmu. Celi non possunt dare imbrem: nisi tu volueris domine. Postcommunio.

Uere nos domine quęsumus tua sancta sumẽtes: ⁊ ab omnibus propitius absolue peccatis. Per dominum nostrum Jesum Christum filium tuum qui tecum.

¶ Missa pro serenitate. Officium.



Vox domini super aquas: deus maiestatis intonuit: dominus sup aquas multas. ℣. Afferte domino filij dei: afferte domino gloriam ⁊ honorem. Gloria patri ⁊ filio: ⁊ spiritui sancto. Sicut. Oratio.

Ad te domine clamantes exaudi: ⁊ aeris serenitatem nobis tribue supplicantibus: vt qui iuste pro peccatis nostris affligimur: misericordia tua preueniente: tuam clementiam sentiamus. Per dominum nostruz Jesum Christum filium tuum. Qui.

ca. 3. Lectio Hieremie prophete.

In diebus illis: Dixit Hieremias. Oculus meus afflictus est: nec tacuit donec respiceret, ⁊ videret deus de celis. Oculus meus depredatus est animaz meam: lapsa est in lacū vita mea. Inundauerunt aque super caput meum. Dixi. Perij. Inuocaui nomen tuum domine: de lacu nouissimo. Vocem meaz audisti: ne auertas aurem tuam a singultu meo: ⁊ clamoribus. Appropinquasti in die quando inuocaui te: domine deus meus. ℟. Exaudiat nos dominus in tempore tribulationis: ptegat nos deus Jacob. ℣. Mittat nobis auxilium de sancto: ⁊ de sion tueatur nos. Halleluia. ℣. Viderunt te aque deus: viderunt te aque ⁊ timuerunt. Secundum Matheum. 23. c

In illo tempore: Accesserūt ad Jesum pharisei ⁊ saducei tentantes: ⁊ rogauerunt eum: vt signum de celo ostenderet eis. At ille respondens ait illis. Facto vespere dicitis serenum erit: rubicundum est enim celum. Faciem ergo celi diiudicare nostis: Signa autem temporum non potestis. Offerto. Saluum me fac deus quoniā intrauerūt aque vsq ad animam meam. Secreta.

Preueniat nos quesumus domine gratia tua semper ⁊ sequatur: ⁊ has oblationes quas pro peccatis nostris nomini tuo consecrandas deferimus benignus assume: vt per intercessionē sanctorum tuorum cunctis nobis proficiat ad salutem. Per dominum nostrum Jesum Christum filium tuuz. Qui tecum viuit ⁊ re. Communio. Exaudiat dominus orationes nostras: ⁊ recōcilietur nobis: nec nos deserat in tempore malo. Post communio.

Quesumus omnipotēs deus clementiaz tuam: vt inundantiam coerceas imbrium: ⁊ hilaritatem tui vultus nobis impertiri digneris. Per dominum nostrum Jesum Christum filiū tuū. Qui tecum viuit ⁊ regnat in.

¶ Missa

¶ Missa p̄ cōseruandis fructib⁹ terrę. Intro.



Isita terrā tuā 3.c domine, ⁊ inebria eā aq̄s multiplica locupletare eā. ℣. Germinet terra herbam virentem iuxta genus suum. Gloria patri ⁊ filio ⁊. Oratio.

COncede nobis dn̄e omnes fructus terrę: ⁊ semina cuncta subtus terram posita abundātia pluuiarum de cęlo visita: et intercedente beata dei genitrice maria: ad maturitatem producēdo conseruare digneris. Per do.

28 Lectio libri Deuteronomij.

IN diebus illis: Locutus est Moyses ad populū israel dicens. Si custodieris mandata domini dei tui: ⁊ ambulaueris in vijs eius: abundare te faciet dominus omnibus bonis fructu vteri tui: ⁊ fructu iumentorum tuorum: fructu terrę tuę quam iurauit dominus patribus tuis vt daret tibi. Aperiet dominus thesaurum suū optimuz cęlum: vt tribuat pluuiā terrę suę in tempore suo, benedicetq; cunctis operibus manuum tuaruz. ℟. Saluabo vos ex vniuersis ingnamētis vestris dicit dominus: ⁊ vocabo frumentū ⁊ multiplicabo illud: ⁊ non ponā in vos famez. ℣. Et multiplicabo fructū ligni ⁊ germina agri: vt non portetis vltra opprobrium famis in gentibus. Halle. ℣. Noli timere terra sed exulta ⁊ letare: quoniam magnificauit te dn̄s: vt fructum produceres populo tuo. Euange. In illo tēpore dixit Jesus discipulis suis parabolaz hāc. Simile fcm̄ ē regnū cęloz. fo.16. in dominica quarta post epiphaniā. Credo. Offer. Exibit homo ad opus suum, ⁊ ad operationem suam vsq; ad vesperam: dante te ei colliget: aperiente te manū tuā oia implebunt bonitate. Secre.

DOmine sancte, pater omnipotens, eterne deus: sub cuius imperio cūcta sunt posita: supplices te rogam⁹: vt omnes fructus terrę ab omni aduersitate p hęc munera quę tibi offerimus custodire digneris: ⁊ in tēpore maturitatis nos eos colligere permittas. Per dominum nostrum Jesum Christum fi. Comunio. Implebuntur horrea frumēto, ⁊ redundabunt torcularia oleo ⁊ vino: ⁊ reddam vobis annos, quos comedit locusta ait dominus omnipotens. Post communio.

SUmpta quęsumus domine sacra libatio cęlestis mysterij: ad prosperitatem omnium bonorum: quę ad seruorum tuorum subsidium conducunt proficiat: ⁊ eos ab omni crimine exutos: ad cęlestē beatitudinē p̄ducat. Per dominum nostrū Jesum Chrm.

¶ Missa de sctō Eustachio ꝛ socijs eius martirybus tempore tribulationis. Officium.



Multę tribulationes iustorum: ꝛ de his omnibus liberauit eos dominus: dominus custodit omnia ossa eorū: vnum ex his non conteretur. ℣. Benedicam dominum in omni tempore: semp laus eius i ore meo. Gloria. Gloria in excelsis. si illa die dicendum sit. Oratio.

Deus qui beatos Eustachiū Theospitam, Agapitum, ꝛ Theospitem martyres tuos in tentatione probasti: ꝛ pbatos coronasti: ipsorum meritis ꝛ precibus in omni angustia ꝛ necessitate tuum nobis pręsta auxiliū: ꝛ sempiternę cōsolatiōis iterminabile gaudium. Per dominum nostrū. Epistola Scimus qm̄ diligētibus deū. 212. in communi apostoloꝝ. ℟. Iustorum animę in manu dei sunt: ꝛ non tanget illos tormentū malitię. ℣. Uisi sunt oculis insipientiū mori: illi autē sunt i pace. Alla. ℣. Te martyꝝ cādidatus laudat exercitus dn̄e. Euangelium Uidēs Jesus turbas. 215. in communi martyꝝ. Offert. Anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venātiū: laqueus cōtritus est: ꝛ nos liberati sumus. Secr.

Sit tibi quęsumus dn̄e sancte pater omnipotens ęterne deus hoc holocaustum acceptū: sicut quod tibi obtulit qui peccata nostra in cruce pertulit Jesus Christus filius tuus dn̄s noster: ꝛ sanctis martyribus Eustachio, Theospita, Agapito, ꝛ Theospite, intercedentibus, ad tua sancta sumenda nos pręparare digneris. Per eundem. Commu. Posuerunt mortalia seruorū tuorum domine escas volatilibus cęli: carnes sanctoꝝ tuoꝝ bestijs terrę: sḃ magnitudinē brachij tui possidē filios morti punitoꝝ. Postc.

Pręsta quęsumus omnipotens ꝛ misericors deus: qꝫ sicut beati martyres tui Eustachius Theospita, Agapitus, ꝛ Theospites igne tribulationis probati, in cęlesti claritate purissimi rutilāt: sic sacramēta quę sumpsimus illis intercedentibus: puros ꝛ immaculatos nos tuę maiestati efficiāt: Per dominum nostruꝫ Jesum.

¶ Missa tempore tribulationis. Officium.



Reminiscere miserationū tuaꝝ domine: ꝛ misericordię tuę q̄ a seculo sunt: ne vnquā dominētur nobis inimici nr̄i: libera nos deus israel ex omnibus angustijs nostris. Tempore resurrectionis.

halla. ℣. Ad te domine leuaui animam meam: deus meus i te cõfido nõ erubescam. Gloria. Oro.

Deus q̃ cõtritorũ nõ despicis gemitus, ⁊ credentiũ in te non spernis affectum: intercedente beata semperq̃ virgine maria cũ omnibus sanctis tuis: adesto precibus nostris quas tibi pro tribulatiõe nostra effundimus: easq̃ clementer suscipi tribuas: vt quicquid cõtra nos diabolicę atq̃ humanę moliunt aduersitatum fraudes ad nihilum redigatur: ⁊ consilio pietatis tuę allidatur: quatenus nullis aduersitatibus lęsi: sed de omni tribulatione ⁊ angustia erepti: lęti in ecclesia tua sancta tibi gratias referamus. Per dñm. Epla. Orauit mardoc. 267. q̃re infra. ℟. Exurge domine fer opem nobis ⁊ libera nos propter nomen tuum. ℣. Deus aurib⁹ nostris audiuimus: patres nostri annũciauerunt nobis: opus quod operatus es i diebus eorũ: ⁊ in dieb⁹ antiquis. Halleluia. ℣. Ostẽde nobis dñe misericordiam tuam: ⁊ salutare tuum da nobis. Secundum Lucam.

In illo tempore: Dixit Jesus discipul'is suis. Quis vestrũ habebit amicũ. fo. 107. ⁊c. Quęre feria. ij. in rogationib⁹. Offer.

Deus tu cõuersus viuificabis nos: ⁊ plebs tua lętabitur in te: ostẽde nobis domine misericordiã tuã ⁊ salutare tuum da nobis. Tempore resurrectiõis. halleluia. Secre.

Deus qui tribulatos corde sanas ⁊ męstos actu iustificas: ad hanc propitius hostiam quã tibi pro nostra ereptione offerimus dignanter attẽde, ⁊ benignus accipe: discrimina nostra depelle: ⁊ miseriarum ⁊ angustiarũ nostrarum amoue pressuram: vt exuti ab omnibus quę patimur malis: in tuis semper mereamur exultare pręsidijs. Per dominũ nostrũ Jesum Christum filiũ tuũ: qui tecum viuit ⁊. Communio.

Redime nos deus israel: ex omnibus angustijs nostris. Tempore resurrectiõis halleluia. Postcom.

Omitte dñe deus peccata nostra: ⁊ tribue nobis misericordiam tuam quam sacramenti cęlestis participatione exquirimus: ⁊ intercedente beata maria semper virgine cum omnibus sanctis tuis humilitatem nostram attende: vincula solue: delicta dele: tribulationem inspice: aduersitatem repelle: effectũq̃ petitionis nrę clemẽter largire. Per dñm.

¶ Missa pro infirmis. Officiũ.



Se necessitatib⁹ meis eripe me dñe: vide humilitatem meam ⁊ laborem meũ: ⁊ dimitte omnia peccata mea.

Tpe resurrectionis halleluia. V. Ad te domine leuaui animã meã: deus meus in te confido non erubescam. Gloria patri. Oratio.

Omñps sempiterne deus salus eterna credentiũ: exaudi nos pro famulis tuis pro qbus tuam deprecamur clementiaz: vt reddita sibi sanitate: gratiarũ tibi in ecclesia tua referãt actioné. Per dñm nostrum Jesuz Chrm.

Lectio epl'e btí Jacobi apostoli.

Charissimi: Tristatur aliqs vestrum: oret equo animo ⁊ psallat. Infirmat quis in vobis: inducat psbyteros ecclesie: ⁊ orét super eum vngentes eum oleo in nomine dñi. Et oratio fidei saluabit infirmuz. Et si in peccatis fuerit, dimittentur ei. R. Miserere mihi dñe qm̃ ĩfirmus suz: sana me domine. V. Conturbata sunt oĩa ossa mea: ⁊ aĩa mea turbata é valde. Hall'a. V. Qui sanat contritos corde: ⁊ alligat contritiones eoꝝ. Euange. Surgens Jesus de synagoga introiuit in domũ Si. fo.118. ⁊c. Quere in sabbato post pentecosté. Offer. Miserere mihi dñe bm magnam misericordiam tuã: dele dñe iniquitaté meã. Tpe resurrectionis. Hall'a. Secreta.

Deus cuius nutibus vite nostre mométa decurrunt: suscipe preces ⁊ hostias famulorum tuorum: pro quibus egrotantibus misericordiam tuã imploramus: vt de quoruz periculo metuimus de eoruz salute letemur. p. Cõmu. Redime nos deus israel: ex oĩbus angustiis nostris. Tempore resurrectionis. Hall'a. Postcommu.

Deus infirmitatis humane singulare presidiuz: auxilii tui super infirmos nostros ostende virtutem: vt ope misericordie tue adiuti: ecclesie tue sancte incolumes representari mereantur. Per dominum nostrum Jesum.

¶ Missa pro amicis viuentibus.

Officium.



Sicut oculi seruorum in manibus dominorũ suorum: ita oculi nostri ad dominum deũ nostruz donec misereatur nostri: miserere nobis dñe: miserere nobis. V. Ad te leuaui oculos meos: qui habitas in celis. Gloria. Oratio.

Deus qui charitatis dona p gratiã sancti spiritus tuorum cordibus fidelium infudisti: da famulis ⁊ famulabus tuis pro quibus tuam deprecamur cleméntiam salutez mẽtis ⁊ corporis: vt te tota virtute diligant: ⁊ que tibi placita sunt: tota dilectione perficiant. Per dñm. Epistola. Cõfitemini alterutꝝ. 187. quere in feria. ij. in rogationibus. R. Protector noster aspice deus: ⁊ respice super seruos tuos. V. Domine

deus

deus virtutum exaudi preces ser-
uorum tuorum. Halleluia. ℣. Do
mine refugium factus es nobis a
generatione ⁊ progenie. Euang.
Subleuatis Jesus oculis. 107. que
in vigilia ascensionis. Offertio.
Deus tu cõuersus viuificabis nos:
⁊ plebs tua letabitur in te: ostende
nobis dñe misericordiã tuaz: ⁊ sa-
lutare tuum da nobis. Secreta.
Miserere quesumus domine
deus famulis et famulabus
tuis: pro quibus hoc sacrificium
laudis, tue offerimus maiestati:
vt per hec sancta, superne bene-
dictionis gratiam obtineant: et
gloriam eterne felicitatis acqui-
rant. Per. Commu. Pater, cũ
essem cũ eis ego seruabã eos quos
dedisti mihi: nũc autẽ ad te venio:
nõ rogo vt tollas eos de mũdo,
sed vt serues eos a malo. Postcõ.
Diuina libantes mysteria
quesumus domine: vt hec
salutaria sacramenta, illis profi-
ciant ad prosperitatem ⁊ pacem:
pro quorum, quarumqꝫ dilectio-
ne: hec tue obtulimus maiestati.
Per dominum nostrum Jesum.
¶ Missa p tẽtatõe carnis. Offi.
Exurge, quare
obdormis do-
mine? exurge,
et ne repellas
in finez: quare
faciẽ tuã auer-
tis? obliuisceris
tribulationem nostrã? adhesit in
terra venter noster: exurge dñe,
adiuua nos: et libera nos. ℣. Deus
auribus nostris audiuimus: pa-
tres nostri annũciauerunt nobis.
Gloria patri et filio ⁊. Oratio.
Ure igne sancti spiritus re-
nes nostros ⁊ cor nostrum
dñe: vt tibi casto corpore seruia-
mus: et mundo corde placeamus.
Per dominum nostrum Jesum
Christum. Epistola. Spiritu am
bulate. 129. quere dñica. xiiij. post
festum trinitatis. Gr. In deo spe
rauit cor meum ⁊ adiutus sum: et
refloruit caro mea: ⁊ ex voluntate
mea confitebor ei. ℣. Ad te domine
clamabo, deus meus ne sileas, ne
discedas a me. Halleluia. ℣. Di
ligam te domine virtus mea: dñs
firmamentum meum: et refugiuz
meum. Secundum Lucam.
In illo tempore: Dixit vnus ca. xj.
ex discipulis iesu ad eũ. Do-
mine, doce nos orare: sicut Joan
nes docuit discipulos suos. Et ait
illis. Cũ oratis dicite. Pater, san
ctificetur nomẽ tuuz. Adueniat re-
gnũ tuũ. Panẽ nr̃m quotidianũ
da nobis hodie. Et dimitte nobis
peccata nr̃a: sicut ⁊ nos dimitti-
mus debẽti nobis. Et ne nos idu-
cas in tẽtationẽ. Offer. Deus tu
conuersus viuificabis nos: ⁊ plebs
tua letabitur in te: ostende nobis
dñe misericordiam tuã: ⁊ salutare
tuum da nobis. Secreta.

DIsrumpe domine vincula peccatoꝝ nostroꝝ: vt sacrificare tibi hostiã laudis absoluta libertate possimus: retribue quę ante tribuisti: ꝛ salua nos per indulgentiã: quos dignatus es saluare ꝑ gratiã. Per. Com. Dn̄s firmamẽtū meū, ꝛ refugiū meū, ꝛ liberator meus: deus meus, adiutor meus. Postcommunio.

DOmine adiutor ꝛ ꝓtector noster adiuua nos: obsecramus immensã potentiã tuã ꝛ pietatem: vt per auxiliū gratię tuę refloreat caro nostra vigore pudicitię ꝛ sanctimõię nouitate: vt zona castitatis succincti: lorica fidei circūdati: ereptiq; de manu tartari: in resurrectione iustoꝝ ęterna gaudia, te largiente percipiamus. Per dominū nr̄m Jesum.

¶ Missa ad inueniendum furtū. Officium.



E necessitatibus meis eripe me domine: vide humilitatē meā ꝛ laborē meum: ꝛ dimitte omnia peccata mea. ℣. Ad te dn̄e leuaui animã meã: deus meus i te ↄfido nõ erubescã. Glia. Oro.

OMnipotẽs sempiterne deus qui omnia occulta prenoscis: exaudi orationem meam: ꝛ fac furem reuerti cum re quam furatus est: vt manifestetur nobis, sicut manifestū fecisti furtum Achan in hierico: fiat illi cõtrarium verbum dei: vt confusus redeat ꝛ nobis ostendatur: ꝛ sicut te nihil latere potest: ita nobis manifestare digneris rem furatã. Per dn̄m. Epla. Fratres si spiritu viuimus. fol. 129. in dn̄ica. xv. post pẽtecost. R. Exurge domine: ꝛ intende iudicio meo: deus meus ꝛ dominus meus in causam meam. ℣. Effunde frameã ꝛ ↄclude aduersus eos qui me persequuntur. Alla. ℣. Dn̄e exaudi orõnẽ meã, ꝛ clamor meus ad te veniat. Euãge. Quis vestrū habebit amicū. fo. 107. in missa rogationū. Offert. Super flumina babylonis illic sedimus ꝛ fleuimus dū recordaremur tui siõ. Secre.

PRoficiat nobis hęc oblatio quam tuę supplices offerimus maiestati ad confitendum ꝛ reuertendum famulum tuum: vt prius requiem non habeat anteq̃ se nobis ꝛ res q̃s furatus est ostẽdat: vt qui te contemnendo culpã incurrit: te confitendo veniam cõsequatur. Per dominum nostrū Jesum Christum. Communio.

Erubescant ꝛ conturbentur vehementer oẽs inimici mei: auertantur ꝛ erubescant valde velociter. Postcommunio.

HEc nos quęsumus domine cõmunio purget a crimine: ꝛ fac furẽ reuerti cum rebus quas furatus est: sicut iosue Achan furtū

absconditum in terra inuenit: ita patefacere digneris omnia ꝑ quibus petimus tuam diuinā clementiam: vt non in eternum abscondat iniquitatē suā: sed in presentia denudetur furtum suum: ⁊ misericordiā ꝯseq mereatur. Per dominū nostrū Jesum Christū.

¶ Missa ꝓ puulis pueris. Offm.



Laudate pueri dominū: laudate nomē domini: qui habitare facit sterilem in domo, matrem filiorū letantem. ℣. Sit nomen domini benedictum: ex hoc, nunc, et vsq in seculū. Gl'ia patri et filio. Oro.

Quesumus oīpotens deus pueris istis pro quibus tuā deprecamur clementiam benedicere digneris: ⁊ per virtutem sancti spirit⁹ corda eorū corrobora: vitā sanctifica: castimonia decora: ⁊ sensus eorum in bonis operibus munias ⁊ informes: ꝓspera tribue: pacem cōcede: salutē cōfer: charitatem largire: et ab omnibus diabolicis atq humanis insidijs tua ꝓtectione ⁊ virtute semper defende: ⁊ in fine ad requiem paradisi ꝑducere digneris. Per. in vnitate eius. Lcō libri genesis.

In diebus illis. Benedixit Jacob filijs suis ⁊ ait. Deus in cuius conspectu ambulauerunt patres nostri Abrahā, ⁊ Isaac: deus q pascis me a iuuētute mea vsq in presentē diem: benedic pueris istis: ⁊ inuocetur super eos nomen dei viui: ⁊ crescant in multitudine super terrā: ⁊ benefaciat eis omni tempore: dominus deus noster. ℟. Protector noster aspice deus: et respice super seruos tuos. ℣. Domine deus virtutum exaudi preces seruorum tuorum. Alla. ℣. Laudate pueri dn̄m: laudate nomē dn̄i. Scdm Lucā.

In illo tempore: Offerebāt paruulos ad Jesū: vt tangeret eos. Discipuli autem comminabātur offerentibus. Quod cum vidisset Jesus, idigne tulit: ⁊ ait illis. Sinite paruulos venire ad me: ⁊ nolite prohibere eos: quoniam talium est regnum celorum. Amen dico vobis: siquis nō receperit regnū dei sicut paruuli isti: non intrabit in illud. Et complexās eos: ⁊ imponens manus, benedicebat eis. Offertoriū.

Ex ore infantium ⁊ lactentium perfecisti laudē propter inimicos tuos: vt destruas inimicum et vltorem. Secreta.

Respice dn̄e ad puerorum deuotionem: ⁊ iusta eorū perfice desideria: vt ī tua gratia et misericordia proficiscatur: ⁊ ad finem optatum feliciter perducantur. Per dominū nostrū Jesū Christū filiū. Cōmunio.

Pater cũ essem cũz eis ego serua
bam eos quos dedisti mihi: nũc
autem ad te venio: nõ rogo vt tol
las eos de mundo: sed vt serues
eos a malo. Postcommunio.

Clementissime domine Je
su Christe, suscipere digne-
ris famulorum famularumq; tua
rum innocentiam, ⁊ parentuz suo
rum fidem, ⁊ voces omnium salu
tem hãc clamantium: infunde su-
per eos spiritualium dona virtu-
tum: vt nullus inimicus humani
generis eos fraude decipiat. Per
dominum nostrz Jesum Christũ.

Oratio super paruulis.

Te deum patrẽ omnipoten-
tem atq; clementem trinuz
⁊ vnum mundi factorem: vite au-
ctorez deprecamur: qui es terri-
bilis, pius, misericors, ⁊ laudabi
lis: inocens, ⁊ innocẽtie amator:
humilis, ⁊ humilitatis assumptor:
mansuetus, ⁊ mansuetudinis habi
tator: q venientibus ad te paruulis
manus tue benedictionis impo-
nens, talium dixisti esse regnum
celorum: benedic quesumus ⁊ hos
paruulos, q hodie, in ecclesia ad
benedicendum sunt presentati: tu
eis domine da intellectum ⁊ pie
tatis augmentum: vt te sapiãt: te
diligant: te ament: te timeant: ⁊
mandata tua custodiant: ⁊ te con
cedente, vsq; ad vltimam perue-
niant senectutem: per te saluator
mundi deus. Qui tecum viuit ⁊c.

Missa pro pace. Officium.

Da pacẽ domi-
ne sustinẽtibus
te: vt pphete
tui fideles inue
niãtur: exaudi
pces serui tui,
⁊ plebis tue is-
rael. Tpe resur. Halla. ℣. Leta-
tus suz in his q̃ dicta sunt mihi: in
domũ dñi ibimus. Gloria. Oro.

Deus a quo sancta deside-
ria: recta consilia: et iusta
sunt opera: da seruis tuis illã quã
mundus dare nõ potest pacẽ: vt ⁊
corda nra mãdatis tuis dedita: ⁊
hostiũ sublata formidine: tpa sint
tua ptectione trãquilla. Per do.

Lectio libri Machabeorum.

In diebꝰ illis. Orationẽ facie 2.j.
bãt sacerdotes dũ offerrẽt sa
crificium p pplo israel: Jonatha
inchoãte, ceteris aũt rñdentibꝰ, ⁊
dicentibꝰ. Bñfaciat vobis deꝰ ⁊
meminerit testamenti sui, qd ad
Abraã, Isaac, Jacob locutꝰ ẽ ser
uoꝝ suoꝝ fideliũ: ⁊ det vobis cor
oibꝰ vt colatis euz: et faciatis eius
voluntatẽ: Adaperiat cor vestrũ
in lege sua, et in preceptis suis: ⁊
faciat pacẽ. Exaudiat orationes
vestras ⁊ recõciliet vobis: nec vos
deserat i tpe malo: dñs deꝰ vester.
℟. Letatꝰ suz in his q̃ dicta sunt
mihi: i domũ dñi ibimus. ℣. Fiat
pax i vtute tua: et abũdãtia i turri
bꝰ tuis. Halla. ℣. Qui posuit fines

tuos pacem:⁊ adipe frumenti satiat te. Secundum Joannem.

In illo tempore: Cum sero esset die illo vna sabbatorū: ⁊ fores essent clausę: vbi erant discipuli congregati propter metū iudęorum: venit Jesus ⁊ stetit in medio:⁊ dixit eis. Pax vobis. Et cum hoc dixisset: ostendit eis manus ⁊ latus. Gauisi sunt ergo discipuli viso domino. Dicit eis iterum. Pax vobis: Sicut misit me pater:⁊ ego mitto vos. Hęc cū dixisset: insufflauit ⁊ dixit eis. Accipite spiritum sanctum. Quorum remiseritis peccata, remittuntur eis:⁊ quorū retinueritis, retenta sunt. Offertorium. Laudate dominum q̄a benignus est: psallite nomini eius quoniam suaue est: omnia quęcunq; voluit fecit in cęlo ⁊ in terra. Tempore resurrectionis. Halleluia. Secreta.

Deus qui credentes in te populos nullis finis concuti terroribus: dignare preces ⁊ hostias dicatę tibi plebis suscipere: vt pax tua pietate concessa: christianorum fines ab omni hoste faciat esse securos. Per dominum nostrū iesum Chrm̄. Cōmu. Pacem meā do vobis: pacem meā relinquo vobis. Tpe resurrectiōis. Hall'a hall'a. Postcommunio.

Deus auctor pacis ⁊ amator: quem nosse viuere: cui seruire regnare est: ptege ab omnibus impugnationibus supplices tuos: vt qui in defensione tua cōfidimus: nullius hostilitatis arma timeamus. Per dominum.

¶ Missa ctra paganos. Offi.

Exurge, q̄re obdormis domine: exurge ⁊ ne repellas in finem: quare faciem tuā auertis: obliuisceris tribulationem nostram: adhęsit in terra venter noster: exurge dn̄e adiuua nos:⁊ libera nos. Tempore resurrectionis. Halleluia. ℣. Deus auribus nostris audiuim⁹: patres nostri annunciauerunt nobis. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.

Omnipotēs sempiterne de⁹: in cuius manu sunt omniū potestates, ⁊ omniū iura regnorum: respice in auxilium christianorum: vt gentes paganorū, quę in sua feritate confidunt: dexterę tuę potentia conterantur. Per dominum. Lectio libri Hester. c.23.

In diebus illis. Orauit Mardocheus ad dn̄m dicēs. Domine deus rex oipotens: in ditione tua cuncta sunt posita: ⁊ nō est qui possit tuę resistere voluntati. Si decreueris saluare nos, ptinuo liberabimur. Tu enim dn̄e fecisti cęlum ⁊ terram: ⁊ quicquid cęli ambitu cōtinetur. Tu es dn̄s omnium: ⁊ non est qui resistat maie-

stati tuę ⁊ nūnc domine rex regū. deus Abraham, miserere populo tuo, quia volunt nos inimici nrī perdere: ⁊ hęreditatem tuam delere. Ne despicias partem tuam quaȝ redemisti tibi: sed exaudi deprecationem nostrā: ⁊ propitius esto sorti, ⁊ funiculo hęreditatis tuę. Et conuerte luctum nostrum in gaudium: vt viuentes laudemꝰ nomen tuum: ⁊ ne claudas ora canentium te: domine deus noster. ℣. Sciant gentes quoniam nomen tibi deus: tu solus altissimus super omnem terram. ℣. Deus meus pone illos vt rotā: et sicut stipulā ante facieȝ venti. Hallā. ℣. Excita domine potentiā tuā ⁊ veni: vt saluos facias nos. Euāg. Quis vestrū habebit amicū. 107. quere in feria secunda in rogationibus. Offertorium. Populum humilē saluū facies: et oculos superboruȝ humiliabis: quoniam qs deus pręter te dn̄e? Secreta.

SAcrificiū domine quod immolamus intende: vt propugnatores tuos ab omni eruas paganoruȝ nequitia: et in tuę protectionis securitate ꝯstituas. Per. Commu. In salutari tuo anima mea et in verbum tuum speraui: quando facies de persequentibus me iudicium? iniqui persecuti sunt me: adiuua me domine deꝰ meus. Postcom.

PRotector noster aspice deus: et ꝓpugnatores tuos a paganorum defende periculis: vt ab omnibus perturbationibꝰ semoti: liberis tibi mētibus seruiāt. Per dominū nrm.

¶ Missa in tēpore belli. Offert.

Reminiscere miserationū tuaꝝ domine: ⁊ misericordię tuę q̄ a seculo sunt: ne vnquā dominētur nob̄ inimici nostri: libera nos deus israel ex omnibus angustijs nostris. Tempore resurrectionis. halla. ℟. Ad te domine leuaui animā meam: deus meus in te ꝯfido nō erubscā. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.

DEus qui cōteris bella: ⁊ impugnatores in te sperātiū potētia tuę defensiōis expugnas: auxiliare famulis tuis implorantibus misericordiam tuā: vt omnium inimicorū suorum feritate compressa: indefessa te gratiarū actione laudemus. Per dn̄m.

Lectio hieremię prophete. 42

IN diebus illis. Accesserunt omnes p̄ricipes bellatoꝝ: dixerūtq̄ ad hieremiā ꝓphetam. Ora pro nobis ad dominum deū tuum. Et factum est verbū dn̄i ad hieremiā. Vocauitq̄ Joānan filiū careę: ⁊ omnes p̄ricipes bellatorum: ⁊ vniuersum populum a minimo vsq̄ ad maximuȝ: ⁊ dixit ad eos. Hęc dicit dominus

deus israel. Ad quem misistis me
vt psterneré preces vestras in cō-
spectu eius? Si quiescentes man-
seritis in terra hac : edificabo
vos, ⁊ non destruam: plantabo, ⁊
non euellam. Jam enim placa-
tus sum: super malo quod feci vo
bis. Nolite timere a facie regis
babylonis: quem vos pauidi for
midatis. Nolite metuere eum di-
cit dominus: quia vobiscum sum
ego: vt saluos vos faciam: ⁊ eruaʒ
de manu eius. Et dabo vobis mi-
sericordias ⁊ miserebor vestri: ⁊
habitare vos faciam in terra ve-
stra. Dicit dominus omnipotēs.
℟. Tu es deus qui facis mirabi
lia solus: notam fecisti in gentibus
virtutē tuam. ℣. Liberasti in bra
chio tuo populum tuū: filios isra-
el ⁊ Joseph. Halleluia. ℣. Eripe
me de inimicis meis de⁹ meus: ⁊
ab insurgentibus in me libera me.

Secundum Matthēum.

In illo tempore: Accesserūt
ad Jesum discipuli secreto
dicentes. Dic nobis quando hec
erunt: ⁊ quod signuʒ aduētus tui?
Et respondens Jesus dixit illis.
Uidete ne quis vos seducat. Mul
ti eni venient in nomine meo dicē
tes: ego sum Christus: ⁊ multos
seducent. Audituri enim estis prę
lia: ⁊ opiniones preliorum. Uide
te ne cōturbemini. Oportet enim
hec fieri: sed nondum est finis. Cō
surget enim gens in gentem: ⁊ re-
gnum in regnum: ⁊ erunt pestilen
tię: ⁊ fames: et terremotus per lo
ca. Hęc autē omnia initium sunt
dolorum. Offertorium. Populū
humilem saluum facies domine:
et oculos superborū humiliabis:
qm̄ quis deus pręter te dn̄e? Tpe
resurrectionis. Hal'a. Secreta.

Sacrificiū domine quod im-
molamus intēde placatus:
vt ab omnibus nos eruat bellorū
nequitijs: ⁊ in tuę protectionis se
curitate cōstituat. Per dominuʒ
nostrum Jesum Christū. Comun.
Inclina aureʒ tuam: accelera vt
eruas nos. Tempore resurrectio-
nis halleluia. Postcommunio.

Deus regnorum omniū re
gūq3 dominator: qui nos
⁊ percutiendo sanas, ⁊ ignoscēdo
conseruas: prętende nobis miseri
cordiam tuam: vt tranquillitate
pacis tua potestate seruata: ad re
media correctiōis vtamur. Per
dominū nostrum Jesum christū.

Missa pro nauigantibus.



Officium.
Sacrificent do-
mino sacrifi-
cium laudis: et
annunciēt ope
ra eius in exul-
tatione: qui de
scendunt mare in nauibus faciē-
tes operationem in aquis mul-
tis. Tepore resurrectionis. Hal
leluia. ℣. Confitemini dn̄o quo-

niam bonus: qm̄ in seculum misericordia eius. Gloria patri ꝛ filio ꝛ spiritui sancto: Sicut. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus: qui beatum Petrū apostolum sup mare ambulanté ad te venire iussisti: intercedēte beata ꝛ gloriosa semp virgine dei genitrice maria, cū omnibus sanctis tuis: adesto famulis tuis super mare nauigātibus: ꝛ in tua misericordia cōfidentib⁹: vt ope misericordię tuę adiuti: ad loca destinata: ꝛ ad salutis portum sine impedimento sani ꝛ incolumes valeant perueni-
ca.2. re. Qui vi. Lcō Jone prophetę.

IN diebus illis. Orauit Jonas ad dominū deum suum de vētre piscis: ꝛ dixit. Clamaui de tribulatiōe mea ad dominū: ꝛ exaudiuit me. De vētre inferi clamaui: ꝛ exaudisti vocem meā. Et proiecisti me in profunduz in corde maris: ꝛ flumē circundedit me. Omnes gurgites tui ꝛ fluctus tui: super me transierūt. Et ego dixi. Abiectus sum a conspectu oculorum tuorū. Uerūtamen rursus videbo templum sanctum tuū. Circundederunt me aquę vsq; ad animam meaz: abyssus vallauit me: pelagus operuit caput meuz. Ad extrema montium descendi: terrę vectes concluserunt me in eternum: ꝛ subleuabis de corruptione vitam meam: domine deus me⁹. Cum angustiaretur in me anima mea, domini recordat⁹ sum: vt veniat ad te oratio mea, ad templuz sanctum tuū. Qui custodiūt vanitates: frustra misericordiam suaz derelinquunt. Ego autez in voce laudis imolabo tibi: quęcūq; voui reddam pro salute mea, dn̄e de⁹ meus. ℞. Exaudi me domine, quoniaz benigna est misericordia tua: secundū multitudinem miserationum tuarū respice in me. ℣. Ut non me demergat tempestas aquę: neq; absorbeat me profundum: neq; vrgeat super me pute⁹ os suum. Alleluia. ℣. Statuit dominus procellam eius in aurā, ꝛ siluerūt fluctus eius: ꝛ lętati sunt qa siluerunt: ꝛ deduxit eos in portum voluntatis eorum. Tpe resurrectionis secundū. Alleluia. ℣. Surrexit Christus ꝛ illuxit populo suo: quem redemit ipse sanguine suo. Infra. lxx. Tractus. Uiderunt te aquę deus viderunt te aquę ꝛ timuerūt: ꝛ turbatę sunt abyssi. ℣. Multitudo sonit⁹ aq̄rum: vocem dederunt nubes. ℣. Etenim sagittę tuę transeūt: vox tonitrui tui in rota. ℣. Illuxerūt coruscationes tuę orbi terrę: commota est, ꝛ contremuit terra. ℣. In mari via tua: ꝛ semitę tuę in aquis multis: ꝛ vestigia tua non cognoscentur. Secundum Marcum. 4.ca.

IN illo tempore: vna die cuz sero esset factum: dixit iesus discipulis suis. Transeamus con-

tra. Et dimittentes turbam, assu- munt eū ita vt erat i naui: et alię naues erant cum illo. Et facta est procella magna venti: ⁊ fluctus mittebat in nauim: ita vt impleretur nauis. Et erat ipse in puppi: super ceruical dormiens. Et excitant eum: ⁊ dicunt illi. Magister: nō ad te pertinet quia perimus? Et exurgens comminatus est vē- to: ⁊ dixit mari, tace, obmutesce. Et cessauit ventus: ⁊ facta est tranqllitas magna. Et ait illis. Quid timidi estis? Nec dum habetis fi- dē? Et timuerunt timore magno: et dicebāt ad alterutrū. Quis putas est iste: quia et ventus, ⁊ mare obediunt ei. Offerto. Dixit dñs: ⁊ stetit spiritus procellę: ⁊ exaltati sunt fluctus eius: ⁊ clamauerūt ad dñm cum tribularent: ⁊ de necessitatib⁹ eoꝝ eduxit eos. Secreta.

Suscipe dñe preces et oblationes quas tibi offerimus pro famulis tuis supra mare nauigātibus: ⁊ pręsta: vt angelus tuus sanctus per omnem viam eis occurrat: qui in eūdo ⁊ redeūdo dux eis ⁊ comes mitissimus efficiatur. Per. Commu. Gaudēt dñm cę- li ⁊ terra: mare, ⁊ omnia reptilia in eis: qm̄ tu dominaris potestati maris: motum autē fluctuum eius tu mitigas. Post communio.

Per hui⁹ domine sacri perceptionem: famulos tuos nauigantes: ⁊ in tua misericordia sperantes: ab omni periculo liberare digneris: adsit spūs scūs: qui eos sanos ⁊ icolumes custodiat: atq₃ ad locum destinatum, ⁊ ad salutis portum cum gaudio ⁊ prospitate faciat puenire. Per. eius.

¶ Missa pro vitanda mortalitate quam dñs Clemens papa sextus cōstituit ⁊ ordinauit [illegible] ordine [illegible] concessit omnibus predictam missam audientibus. cclx. dies indulgentie. ⁊ omnes audientes dictam missam debent habere candelam accensam in manibus, ⁊ per totam missam stare flexis genibus: ⁊ hoc p quinq dies quibus debet ipsa missa celebrari: [redacted]

Recordare dñe testamenti tui: ⁊ dic angelo p- cutiēti: cesset iā manus tua: ⁊ non desolet terra: ne pdas omnem animam viuentem. ℣. Qui regis israel intende: qui deducis velut ouez Joseph. Gloria. Ora.

Deus qui non mortem sed penitētiam desideras peccatorum: populum tuum ad te reuertentē propitius respice: vt dū tibi deuotus existit: iracūdię tuę flagella ab eo amoueas. Per.

2.ca. Lectio libri Regum.
24. In diebꝰ illis. Immisit do-
minus pestilentiam in israel
de mane vsq; ad tempus constitu-
tuz: ꝛ mortui sunt ex populo a dan
vsq; bersabee, septuaginta millia
virorum. Cumq; extendisset manū
suam angelus domini super hie-
rusalem, vt disperderet eam: mi-
sertus est dominus sup afflictio-
nem populi sui: ꝛ ait angelo per-
cutienti populum. Sufficit. Nunc
contine manum tuam. Erat autē
angelus domini iuxta areā areu-
na iebusei. Dixitq; dauid ad do-
minum: cum vidisset angelum ce-
dentem populū. Ego sum qui pec
caui: ꝛ ego inique egi: isti qui oues
sunt: quid fecerunt? Obsecro do-
mine, vertatur ira tua cōtra me:
ꝛ contra domum patris mei. Ue
nit autē Gad propheta ad Dauid
in die illa: et dixit ei. Ascende ꝛ cō
stitue altare domino in area areu-
na iebusei. Et ascendit dauid iux-
ta sermonem Gad: quem pcepe-
rat ei dominus: ꝛ edificauit ibi al
tare dño: ꝛ obtulit holocausta: ꝛ
pacifica. Et ppitiatus est dñs ter-
re: ꝛ cohibita ē plaga ab israel. ℟.
Misit dominus verbum suum: ꝛ
sanauit eos: ꝛ eripuit eos de inte-
ritu eorum. ℣. Confiteantur dño
misericordie eius: ꝛ mirabilia eius
filijs hominum. ℟. alla. ℣. Salua
bo populuz meū israel, in die ma-
lo: ꝛ ero eis in deū in veritatez ꝛ
in iustitiam. Infra. lxx. Tractus.
Domine non secundum peccata
nostra facias nobis: neq; secundū
iniquitates nostras retribuas no
bis. ℣. Dñe ne memineris iniq-
tatum nostrarum antiquarum: ci
to anticipēt nos misericordie tue:
quia pauperes facti sumus nimis:
℣. Adiuua nos deꝰ salutaris nr̄: ꝛ
ppter gloriā nominis tui dñe libe
ra nos: ꝛ ppitiꝰ esto peccatis nr̄is
ppter nomē tuū. Euange. Surgēs
Iesus de synagoga. fo. 41. Offer.
Stetit pontifex inter mortuos ꝛ
viuos habens thuribulum aureū
in manu sua: ꝛ offerēs incēsi sacrifi
ciuz placauit iram dei: ꝛ cessauit
quassatio a domino. Secreta.
Subueniat nobis domine sa
crificij presentis oblatio:
que nos ab erroribus vniuersis
potenter absoluat: ꝛ a totius eri-
piat perditionis incursu. Per
dominum nostrū Iesum christū.
Commu. Multitudo languen-
tium et qui vexabantur a spiri-
tibus imundis veniebant ad euz:
quia virtus de illo exibat, ꝛ sana
bat omnes. Postcommunio.
Exaudi nos deꝰ salutaris no
ster: ꝛ intercedēte beata dei
genitrice semper virgine maria
cum omnibus sanctis: populum
tuum ab iracundie tue terroribus
liberum: ꝛ misericordie tue fac be
nignitate securum. Per eūdem.
dominum nostrū Iesum christū.

¶ Completa missa et dicto euangelio sancti Joannis, dicuntur orationes infrascripte. ℣. Dñe exaudi orationē meā. ℣. Dominus vobiscum. Oremus. Oratio.

IEsu nazarene respice tribulationes quę circundederūt nos vndiqꝫ: et deprecor te toto corde contrito ⁊ humili: ac in spiritu humilitatis, vt exaudias me de tribulatione propter quam te inuoco: ad te ꝓclamo alpha ⁊ o: Jesu christe benedicite, pater omnium credentium, atqꝫ omnium creaturarum: vt sicut veram carnem de beata virgine maria suscepisti: ita veraciter accipiam⁹ qḋ a te petimus. Qui viuis ⁊ re. ℟. Amen. Oremus. Oratio.

OMnipotens ⁊ misericors deus: respice propitius sup populū maiestati tuę subiectum: ⁊ ne nos furor seuiens inueniat: dextera tuę propitiationis preueniat. Per dominum nostrum.

¶ Oratio de sancto Sebastiano contra pestem.

OMnipotens sempiterne de⁹ qui meritis beati Sebastiani martyris tui quandā generalem pestem hominum mortiferā reuocasti: presta supplicibus tuis: vt qui pro simili peste reuocanda sub tua confidentia ad ipsum cōfugimus: suis meritis ⁊ precibus ab ipsa peste ⁊ ab omni perturbatione liberemur: Per dominum nostrū. Secreta.

SAdueniat nobis dñe misericordia tua: ⁊ itercedēte beato Sebastiano martyre tuo: ab imminētibus peccatoꝝ nostroꝝ periculis mereamur te protegente saluari: et suis precibus ab omni peste ⁊ tribulatione liberari. Per dominum nostrū. Postcõ.

DA quesumus domine populo tuo salutem mentis et corporis: interuentu beati Sebastiani martyris tui: vt bonis operibus inherendo: tuę semper virtutis ⁊ suorum meritorū mereamur ꝓte ctione defendi. Per.

¶ Missa pro itinerātib⁹ in qua dicenda est oratio de tribus magis post primam orationem.

Officium.

ESTO mihi in Deum protectorem et in locum refugij vt saluum me facias: quoniam firmamentum meum ⁊ refugium meum es tu: et propter nomen tuuꝫ dux mihi eris: ⁊ enutries me. ℣. Jn te domine speraui nō ꝯfundar i ęternū. Gloria pa. Oratio.

ADesto domine supplicationibus nostris: ⁊ viam famulorū tuoꝝ in salutis tuę ꝓsperitate dispone: vt inter omnes vię ⁊ vitę huius varietates: tuo semp protegantur auxilio. Per dominuꝫ.

¶ De tribus magis. Oratio.

Deus q tres magos orientales, Gaspar, Melchior et Balthasar ad filij tui domini nostri Jesu christi cunabula: vt eum mysticis adorarent muneribus: sine impedimēto duxisti, ⁊ reduxisti: concede famulis tuis in hoc itinere quod peracturi sunt, per ipsorum trium regum pias intercessiones ⁊ merita, pacem ⁊ prosperitatem ac sanitatem: quatenus ipso vero sole: vera stella et vero lumine ducente, ad loca optata sine offensione ⁊ impedimento peruenire mereantur. Per eundem dn̄m.

c.17. Lectio libri Genesis.

In diebus illis: Profectus est israel cum omnibus quę habebat: ⁊ venit ad puteum iuramenti. Et mactatis ibi victimis deo patris sui Jsaac: audiuit eum per visionem nocte vocantem se ⁊ dicētem sibi. Jacob iacob. Cui respondit. Ecce adsum. Ait illi deus. Ego sum fortissimus deus patris tui. Noli timere, sed descēde in ęgyptum: quia in gentē magnam faciam te ibi. Ego descendam tecum illuc: ⁊ ego inde adducam te reuertentem. Dicit dominus omnipotens. ℞. Angelis suis mandauit de te: vt custodiant te i omnibus vijs tuis. ℣. Jn manibus portabunt te: ne forte offendas ad lapidē pedē tuū. Halla. ℣. Ostēde nobis dn̄e m̄iaz tuā: ⁊ salutare tuū da nobis. Euāg. Quāta audiuim⁹ facta in capharnaū. 38. quere supra in feria secunda post tertiam dominicā quadragesime. Offertoriū. Perfice gressus meos in semitis tuis: vt non moueātur vestigia mea: inclina dn̄e aurē tuam ⁊ exaudi verba mea: mirifica misericordias tuas: qui saluos facis sperantes in te dn̄e. Secr.

Propitiare domine supplicationib⁹ nostris: ⁊ has oblationes quas tibi offerimus pro famulis tuis benignus assume: vt viam illorum: ⁊ pręcedente gratia tua dirigas: ⁊ subsequente, comitari digneris: vt de actu atque incolumitate eoruz, s̄m misericordię tuę p̄sidia gaudeamus. Per.

¶ De tribus magis. Secreta.

Deus qui es gloria sanctoruz, ⁊ dirigis viam iustorū: dirige angelum pacis cum famulis tuis: qui eos ad locum quo p̄gunt cum iocunditate prosperitate ⁊ pace: sine impedimento animę ⁊ corpis ducat ⁊ reducat: eisq̄ non possint nocere antiqui hostis insultus: procul sit ab eis omniuz malorum accessus: ⁊ comes eorū digneť esse spūs sanctus. Per do.

Cōm. Tu mandasti mādata tua custodiri nimis: vtinam dirigantur vię meę ad custodiendas iustificationes tuas. Postcommu.

Deus infinitę misericordię ⁊ maiestatis immensę: quē

nec

nec spatia locorum nec interualla temporum ab his quos tueris disiungunt: adesto famulis tuis in te vbiqꝫ confidentibus: ⁊ per omnem quam ituri sunt viaz, dux eis ⁊ comes esse digneris: nihil eis aduersitatis noceat: nihil difficultatis obstet: cũcta eis salubria cuncta sint prospera: vt sub ope dextere tuę, quicquid iusto expetierint desiderio, celeri cõsequãtur effectu. Per dominũ nostrũ Jesum.

De tribus magis. Postcomu.

Omnipotẽs sempiterne de⁹ qui misisti filium tuum dominum nostrũ Jesum Christum de sinu tuo in vterum marię virginis vt homo fieret: ⁊ homo fact⁹, passus ⁊ sepultus est: et misisti sanctos angelos tuos, non vt custodirent, sed vt testimonium perhiberẽt verę resurrectionis: te deprecamur pijssime deus per illorum triũ regum orientalium interuentum: vt digneris angelos tuos mittere: qui sint circa famulos tuos die ac nocte: sintqꝫ securi in corpore ⁊ anima ac rebus omnibus. Per dominum nostrum Jesum Christum filiuz tuũ qui tecũ.

Pro faciẽdo m̃rimonio. Oro.

Deus per quẽ mulier iungitur viro: ⁊ qui coniugalem copulam in nuptiarum federe cõsecrasti: pijs q̃sumus inuocationib⁹ nostris adesto: mẽtesqꝫ nostras benigius illustra: vt quod cõiunctionis ⁊ affinitatis acturi sumus mysterio: tua si placuerit disponente clementia: socialez sortiatur effectũ. Per dominũ nostrũ. Secre.

Sacrificia tibi domine precibus imolanda deferimus: quę, quęsumus corda nostra purificẽt: quatenus maiestati tuę quod a nobis faciendum est, gratuz efficiatur: et cõiunctionis seu solutionis fedus: tuo munere disponat. Per dominu nostrũ. Postcom.

Deus qui femineo corpori de virili carne pricipium prestitisti: docẽs quod ex vno placuisset institui nunq̃ licere disiungi: per hęc sancta quę sumpsim⁹, te quęsumus inuocantes exaudi: vt in his quę expetunt gerendis: ita se tua disponẽte gratia gerãt ⁊ agãt: vt quos inspiratio sancta ꝯiunxerit: homo sua temeritate non separet. Per dominuz nr̃m.

Quando sponsus ⁊ sponsa ad ecclesiam pro benedictione venerint cum ad portam ecclesię peruenerint: sacerdos accedens ad portaz, dicto. In nomine patris ✠ ⁊ filij ⁊ spirit⁹ sancti. ℟. Amẽ. ℣. Adiutorium nostrum. ⁊c. ps. Beati omnes. qui totus dicatur cũ. Gloria. kyrie ele. Christe el. kyrie el. Pater noster. quod ab omnibus presentibus dicat: pronunciet sacerdos. Et ne nos. ⁊c. ℣. Saluos ⁊c. ℣. Mitte eis dñe

auxilium. ℟. Dñe exaudi. Dñs vobiscum. Oremus. Oratio.

Omnipotẽs sempiterne deus: qui primos parentes nr̃os Adam et Euam sua virtute creauit: et in societate sancta copulauit: ipse corda et corpora vestra sancti ✠ ficet et benedicat: ✠ atq; in societate et amore vere dilectionis coniungat. Per dominum nr̃m Jesum. Oremus. Oratio.

Bene ✠ dicat vos deus et custo ✠ diat vos Jesus Christus: ostendatq; faciem suam in vobis et misereatur vestri: conuertat dominus vultum suum ad vos: et det vobis pacem et sanitatem corporis et animę: impleat vos Christus omni benedictione spirituali in remissionem peccatorum: vt habeatis vitam ęternã: et viuatis in secula seculorum. ℟. Amẽ. Bene ✠ dictio dei omnipotentis patris ✠ et filij et spiritus sancti, descendat super vos et maneat semper. ℟. Amen. Sacerdos oratione cõpleta aspergat vtrunq; aqua benedicta. Qui ecclesiã ingrediantur ad missam audiendam.

¶ Missa super sponsum et sponsam. Officium.

Dominus sit vobiscũ: et ipse cõiungat vos: qui misertus est duobus vnicis: et nunc dñe fac eos plenius benedicere te. ℣. Beati oẽs qui timent dñm: qui ambulant in vijs eius. Gloria. Gloria in excel. Oremus. Oratio.

Deus qui tã excellenti mysterio coniugalem copulã consecrasti: vt christi et ecclesię sacramẽtũ presignares in fędere nuptiarũ: presta quęsumus: vt quod nostro ministratur officio: tua benedictione potius impleatur. Per dñm. Epl'a prima ad Corinthios.

Fratres: Nescitis quoniam corpora vestra mẽbra sunt Christi? Tollens ergo membra christi faciam mẽbra meretricis? Absit. An nescitis quoniam qui adhęret meretrici, vnum corpus efficitur? Et erunt inquit duo in carne vna. Qui autẽ adhęret domino: vnus spiritus est cũ eo. Fugite fornicationem. Omne peccatum quodcunq; fecerit homo extra corpus est: qui autem fornicatur, in corpus suum peccat. An nescitis: quoniam membra vestra templum sunt spiritus sancti, qui in vobis est: quem habetis a deo, et non estis vestri? Empti enim estis pretio magno: glorificate et portate deum in corpore vestro. ℟. Uxor tua sicut vitis abũdãs: in lateribus domus tuę. ℣. Filij tui sicut nouellę oliuarum: in circuitu mensę tuę. Alla. ℣. Mittat vobis dominus auxiliũ de sancto: et de Sion tueatur vos.

Tpe resurrectionis secũdũ. H al leluia. ℣. Stetit Jesus in medio discipulorũ suorũ, et dixit eis, pax vobis. Secundum Matthęum.

IN illo tempore. Accesserũt ad Jesum pharisei tentantes et dicentes. Si licet homini dimittere vxorem suam quacunq; ex causa? Qui respondens ait eis. Nõ legistis, quia qui fecit hoiẽ ab initio, masculum et feminã fecit eos: et dixit? Propter hoc relinquet homo patrem et matrem: et adhęrebit vxori suę: et erunt duo in carne vna. Itaq; iam non sunt duo: sed vna caro. Quod ergo deus cõiunxit: homo non separet. Credo. si tali die dicendum fuerit. Offerto. In te speraui domine: dixi tu es deus meus: in manibus tuis tempora mea. Secreta.

SUscipe quęsumus domine pro sacra cõnubii lege munus oblatum: et cuius largitor es muneris: operis esto dispositor. Per dñm nostrũ Jesum. Pręfatio.

OEterne deus: Qui potestate virtutis tuę de nihilo cuncta creasti: qui dispositis vniuersitatis exordiis homini ad imaginem dei facto ideo inseparabile mulieris adiutorium condidisti: vt femineo corpori dares de virili carne principium: docens quod ex vno placuisset institui, nunquam liceret disiungi. Deus qui tam excellenti mysterio coniugalem copulam consecrasti: vt Christi ecclesięq; sacramentum pręsignares in fędere nuptiarum: Deus per quẽ mulier iungitur viro, et societas principaliter ordinata, ea benedictione donatur: quę sola, nec per originalis peccati pęnã, nec per diluuii est ablata sententiam: respice quęsumus super hanc famulam tuam: quę maritali iungẽda est cõsortio: tuaq; se expetit protectione muniri. Sit in ea iugũ dilectionis et pacis: et casta nubat in Christo: imitatrixq; sanctarũ permaneat feminarum. Sit amabilis vt Rachel viro suo: sapiẽs vt Rebecca: longeua et fidelis vt Sarra. Nihil in ea ex actibus suis ille autor preuaricationis vsurpet: nexa fidei mãdatisq; permaneat: vni thoro iuncta: cõtactus illicitos fugiat: muniat infirmitatem suam robore disciplinę. Sit verecundia grauis: pudore venerabilis: doctrinis cęlestibus erudita. Sit fęcunda in sobole: sit probata et innocens: et ad beatorum requiem atq; ad celestia regna perueniat. Et videãt ambo filios filiorum suorum vsq; in tertiam et quartam progeniem et generationem: et ad optatam perueniãt senectutem. Per christum dominum nostrũ. Per quem. etc.

Communio. Ecce sic benedicetur homo, qui timet dominum: et videas filios filiorum tuorum: pacẽ super israel. Postcommunio.

Quesumus oĩpotens deus instituta ꝓuidentię tuę pio fauore comitare: ⁊ qui hos legitima societate cõnectis: lõgeua pietate custodi. Per dominuz nr̃m.

¶ Post missaz ante benedictionem immediate sacerdos conuersus ad populum dicat sequentem orõnem sup spõsum ⁊ spõsaz.

Deus Abrahã, ⁊ deꝰ Isaac, ⁊ deus Jacob, sit vobiscuz: ⁊ ipse adimpleat benedi ✠ ctionem suã in vobis: ⁊ videatis filios filiorum vestroꝝ, vsqꝫ ad tertiaz ⁊ quartam generationez: ⁊ postea vitam ęternam habeatis sine fine: adiuuante domino nostro Jesu Christo, qui cum patre ⁊ spiritu sancto viuit ⁊ regnat deus ꝑ omnia secula seculorum. Amen.

¶ Postea det benedictionẽ modo consueto super omnes: ⁊ aspergat sponsum ⁊ sponsam aqua benedicta. Postea dicat euangeliũ sancti Joannis. In principio.

¶ Ordo quãdo mulier post partum expletis diebus purificationis primo ecclesiam ingreditur. Sacerdos cũ superpellicio ⁊ stola facta confessione ante ianuam ecclesię aspergat mulierem aqua benedicta. Postea dicat aña. Suscepimus deus misericordiaz tuã in medio templi tui. ps. Magnꝰ dominus. ⁊ dicat totus. Gloria patri. ⁊c. Repetatur. aña. Suscepimus. kyrie el. Christe el. kyrie elei. Pater noster. ⁊c. Et ne nos. ⁊c. ℣. Saluam fac ancillam tuã. ℟. Deus meus. ⁊c. ℣. Mitte ei domine auxilium de sancto. ℟. Et de sion tuere eam. ℣. Nihil ꝓficiat inimicus in ea. ℟. Et filius iniquitatis non apponat nocere ei. ℣. Esto ei domine turris fortitudinis. ℟. A facie. ⁊c. Domine exaudi. ⁊c. Dominus vobiscum. ⁊c. Oremus. Oratio.

Deus qui per moysen famulũ tuũ israelitice plebi mãdasti: vt mulier quę filium peperisset quadraginta diebus ab ingressu tẽpli sequestraretur: quęsumus vt hanc famulã tuam ab omni inquinamento peccati emũdare digneris: quatenus mẽte ⁊ corpore emundata: in sinum matris ecclesię valeat penetrare: ⁊ tibi pro suis delictis acceptabile munus deferre. Per christum. ⁊c.

Postea sacerdos dans caput stolę mulieri, ingrediatur ecclesiaz: mulier ⁊ sacerdos dicat.

Ingredere in domum dñi: ⁊ adora filium sanctę Marię virginis: qui tibi tribuit fęcunditatem ⁊ prolem. Deinde sacerdos eaz ducens ad altare, legat super eaz euange. In principio vel Missus est angelus. vel Cum natus esset. vel Postq̃ impleti sunt dies purgationis. Postea dicat orationez. Deus qui salutis ęterne. In fine omnium benedicat eam: dicens.

dicens. Benedictio dei omnipotentis. Patris ✠ et filij et spiritus sancti, descendat super te: et maneat semper. Amen.

¶ Pro fuganda sterilitate mulieris. Oratio.

Deus qui emortuam vuluam Sarrę ita per Abrahę semen fęcundare dignatus es: vt ei contra spem sobolis filius nasceretur: presta famulę tuę N. pro sua sterilitate deprecanti: vt merorem infecunditatis ab ea submoueas: et ad concipiendam sobolē ei fęcunditatez tribuas: et filium quez donaueris, clementer benedicas. Per dominum nostrum Jesum. Secreta.

Suscipe summe deus pater omnipotēs munus oblatū: qd̄ p̄ famula tua N. ↄ̄spectui tuę maiestatis offerimus: vt ei mentis optatum tribuas desiderium: et ad retinendam sobolem, ei misericorditer benedicas. Per dominum nostrum Jesum Christū filium tuum. Postcommunio.

Maiestatis tuę clementiam pater omnipotens suppliciter exoramus: vt p̄ces nostras pro sterilitate famulę tuę N. benignus assumas: vt per hęc sacramenta, quę sumpsimus: ei fęcunditatem et continentiam tribuas. Per dominum nostrum Jesum

¶ Oratio pro impeditis in matrimonio a demone, vel maleficijs. super eos dicēda. ℣. Adiutorium. ℟. Saluum fac seruum tuum et ancillam tuam. ℟. Deus meus etc. ℣. Mitte eis dn̄e auxiliuz de sancto. ℟. Et de sion tuere eos. ℣. Nihil proficiat inimicus in eis. ℟. Et filius iniquitatis non apponat nocere eis. ℣. Esto eis domine turris fortitudinis. ℟. A facie inimici. ℣. Domine exaudi. ℣. Dominus vobiscum. Oremus. Oratio.

Domine Jesu Christe dei et beatę Marię virginis filius: qui i paradiso terrestri matrimonium instituisti, in officiuz et conseruationem et multiplicationem humanę naturę: et ipsuz matrimonium mirabiliter honorasti in aduentu tuo ex primordijs miraculorum tuorum: tu per merita et preces beatissimę virginis marię matris tuę et omniū sanctoruz et sanctarum tuarum: digneris hos quos matrimonialiter cōiunxisti bene ✠ dicere, ac plene liberare ab omni ligamento, fascinamento et maleficio sathanę: dare fęcunditatem et gratiam, vt libere possint vti matrimonio suo, ad generandum, cōcipiēdum, portandum, pariendum, et nutriendū, proles gratas deo et hominibꝰ. Jn nomine pa ✠ tris et fi ✠ lij et spiritꝰ ✠ sancti. Amē. Je ✠ sus Marię filiꝰ mūdi salus et dn̄s: sit vobis cle

M.S.D. MM

mens ꝛ ppitius. Amen. Psalmꝰ. Beati omnes qui timēt dominū. ꝛ dicatur totus. Dominus vobiscum. Oremus. Oratio.

Domine Jesu Chꝛe fili dei viui, qui vterum beatę virginis Marię mirabiliter fęcundasti: vt de spiritu sancto conciperet, portaret, pareret, ac nutriret te deum ac hominem saluatorem inuocamus per clementiam tuaz vt his famulis tuis N. et N. fęcunditatem donare digneris: vt generare, concipere, portare, párere, ac nutrire tibi valeant prolem in vitam ęternam. Amen. In nomine pa ✠ tris ꝛ filij ✠ et spiritus ✠ sancti amen. ps. Beatus vir qui nō abijt. cum quatuor versibus sequentibus vsque prosperabitur. Gloria patri ꝛ filio ꝛ spiritui sancto: Sicut erat in princ.

Jesus marię filius: mundi saluς ꝛ dominus: qui beatissimę virgini Marię matri suę felicem partuz tribuit: ipse tibi concedat, vt possis in vtero portare, fouere, párere, ꝛ bene nutrire prolem deo gratam, ꝛ hominibus. In nomine pa ✠ tris ꝛ filij ✠ et spiritus ✠ sancti. Amen. Quando mulier non potest retinere filios fiat sequens oratio. Et erit tanq̄ lignū quod plantatum est ꝛc. vsq; prosperabitur. Gloria. Jesus Marię filius. ꝛ cętera vt supra.

Feria quinta in cęna domini post mandatū. Secundū Joan.



Ante diem festum paschę: sciens Jesus: quia venit eius hora: vt transeat ex hoc mūdo ad patrem: cū dilexisset suos: qui erant in mūdo: in finē dilexit eos. Et cęna facta: cū diabolus iā misisset in cor, vt traderet eum Judas Simonis scariotis: sciens quia oīa dedit ei pater in manus: ꝛ q̄a a deo exiuit: ꝛ ad euz vadit: surgit a cęna: ꝛ ponit vestimenta sua. Et cum accepisset linteum: pręcinxit se. Deinde misit aquam in peluim: ꝛ cępit lauare pedes discipulorum: ꝛ extergere linteo: quo erat p̄cinctus. Uenit ergo ad Simonez Petrū. Et dicit ei petrus. S Domine, tu mihi lauas pedes? Respōdit Jesus: ꝛ dixit ei. ✠ Quod ego facio, tu nescis modo: scies autē postea. C Dicit ei Petrꝰ. S Nō lauabis mihi pedes in ęternū. C Respondit ei Jesus. ✠ Si non lauero te: non habebis partem mecum. C Dicit ei simon petrus. S Domine, non tantuz pedes meos: sed ꝛ manus ꝛ caput. C Dicit ei Jesus. ✠ Qui lotus est, non indiget: nisi vt pedes lauet: sed est mundus totus. Et vos, mundi estis: sed nō omnes. C Sciebat enim quisnaz esset: qui traderet eum: propterea

dixit: Non estis mundi omnes.
Postq̄ ergo lauit pedes eorum:
accepit vestimenta sua: ⁊ cum re-
cubuisset iterum: dicit eis ✠ Sci-
tis quid fecerim vobis? Vos vo-
catis me magister, et domine: et
bene dicitis. Sum etenim. Si er-
go ego laui pedes vestros domi-
nus ⁊ magister: et vos debetis al-
ter alterius lauare pedes. Exem-
plum enim dedi vobis: vt quem-
admodum ego feci vobis: ita et
vos faciatis. Amen amē dico vo
bis: non est seruus maior domi-
no suo: neque apostolus, maior
eo: qui misit illum. Si hęc scitis:
beati eritis: si feceritis ea. Non
de omnibus vobis dico. Ego scio
quos elegerim. Sed vt implea-
tur scriptura. Qui mādůcat me-
cū panē: leuabit contra me calca
neum suum. A modo dico vobis
priusq̄ fiat: vt cum factum fuerit,
credatis: quia ego sum. Amen
amen dico vobis: qui accipit si
quem misero: me accipit. Qui au
tem me accipit: accipit eum qui
me misit. C Cū hęc dixisset Je-
sus: turbatus est spiritu: et prote-
status est: ⁊ dixit ✠ Amen amen
dico vobis: quia vnus ex vobis
tradet me. C Aspiciebant ergo
adinuicē: hęsitantes de quo dice-
ret. Erat autem recumbens vnus
ex discipulis eius in sinu Jesu:
quem diligebat Jesus. Innuit
ergo huic simon petr⁹: ⁊ dixit ei.
S Quis ē, de quo dicit? C Itaq̄
cum recubuisset ille supra pectus
Jesu: dixit ei. S Dn̄e, q̄s est q̄ tra-
det te? C Rn̄dit Jesus. ✠ Ille
est, cui ego intinctū panē porrexe
ro. C Et cū intinxisset panē: de-
dit Judę Simonis scarioth̄is, Et
post buccellam: tunc intrauit in
illum sathanas. Et dicit ei Jesus.
✠ Qđ facis: fac citius. C Hoc au-
tem nemo sciuit discumbentium:
ad quid dixerit ei. Quidam au-
tem putabant: quia loculos ha-
bebat Judas: q̄ dixisset ei Jesus:
eme ea, quę op⁹ sunt nobis ad diē
festū: aut egenis vt aliquid daret.
Cum ergo accepisset ille buccel-
lam: exiuit ꝯtinuo. Erat aūt nox.
Cum ergo exisset: dicit Jesus. ✠
Nunc clarificatus est filius hoīs:
⁊ de⁹ clarificatus est in eo. Si de⁹
clarificatus est in eo: ⁊ deus clari
ficabit eum in semetipso: ⁊ conti-
nuo clarificabit eum. Filioli: ad-
huc modicum vobiscum sum.
Quęretis me: et sicut dixi iudeis:
quo ego vado: vos non potestis
venire. Et vobis dico modo: Mā-
datum nouum do vobis: vt dili-
gatis inuicem, sicut dilexi vos:
vt et vos diligatis inuicem. In
hoc cognoscent omnes: quia mei
discipuli estis: si dilectionem ha-
bueritis adinuicem. C Dicit ei
Simon petrus. S Domine, quo
vadis? Respōdit Jesus. ✠ Quo
ego vado, nō potes me modo se-

qui: sequeris autem postea. C. Dicit ei Petrus. S. Quare non possum te modo sequi? Animam meam pro te ponam. C. Respondit ei Jesus. ✠ Animam tuam pro me pones? Amen amen dico tibi: non cantabit hodie gallus: donec ter me neges. C. Et ait discipulis suis. ✠ Non turbetur cor vestrum: creditis in deum ⁊ in me credite. In domo patris mei māsiones multę sunt. Si quominus: dixissem vobis, quia vado parare vobis locum. Et si abiero ⁊ pręparauero vobis locum: iterum veniam ad vos: ⁊ accipiam vos ad meipsum: vt vbi sum ego ⁊ vos sitis: ⁊ quo vado, scitis: ⁊ viam scitis. C. Dicit ei Thomas. S. Domine: nescimus quo vadis. Et quomodo possummus viam scire? C. Dicit ei Jesus. ✠ Ego sum via, veritas, ⁊ vita. Nemo venit ad patrem: nisi per me. Si cognouissetis me: ⁊ patrem meum vtiqꝫ cognouissetis: ⁊ amodo cognoscetis eum: ⁊ vidistis eum. C. Dicit ei Philippus. S. Domine, ostende nobis patrem: ⁊ sufficit nobis. C. Dicit ei Jesus. ✠ Tāto tempore vobiscum sum: ⁊ non cognouistis me? Philippe, qui videt me: videt ⁊ patrem. Quomodo tu dicis, ostende nobis patrem? Non credis, quia ego in patre: ⁊ pater in me est? Verba, quę loquor vobis: a meipso non loquor. Pater autem in me manens: ipse facit opera. Non creditis q̄a ego in patre: ⁊ pater in me est? Alioquin propter opera ipsa credite. Amen amen dico vobis: qui credit in me: opera quę ego facio, ⁊ ipse faciet: ⁊ maiora horum faciet: quia ego ad patrem vado. Et quodcunque petieritis patrem in nomine meo: hoc faciam: vt glorificetur pater in filio. Si quid petieritis patrem in nomine meo: hoc faciam. Si diligitis me: mandata mea seruate: ⁊ ego rogabo patrem: ⁊ alium paracletum dabit vobis: vt maneat vobiscum in ęternum spiritum veritatis: quem mūdus nō potest accipere: quia nō vidit eum: nec scit eum. Vos autem cognoscetis euꝫ: quia apud vos manebit: ⁊ ī vobis erit. Nō relinquā vos orphanos: veniā ad vos. Adhuc modicuꝫ: ⁊ mūdus iaꝫ nō me videt. Vos aūt videtis me: quia ego viuo ⁊ vos viuetis. In illo die vos cognoscetis: quia ego in patre meo: ⁊ vos in me: ⁊ ego in vobis. Qui habet mādata mea, ⁊ seruat ea: ille est qui diligit me. Qui aūt diligit me, diligetur a patre meo: ⁊ ego diligā eum ⁊ manifestabo ei meipsuꝫ. C. Dicit ei Judas, non ille scariothes. S. Domine, quid factum est: quia nobis manifestaturus es teipsum ⁊ non mundo? C. Respondit ei Jesus: ⁊ dixit. ✠ Siqs diligit me,

me, sermonem meuz seruabit. Et pater meus diliget eum: ꝛ ad euz veniemus, ꝛ mansionem apud eū faciemus. Qui non diligit me: ser mones meos non seruat. Et sermonem quem audistis, non est meus: sed eius q̄ misit me patris. Hęc locutus sum vobis: apud vos manens. Paracletus autem spiritus sanctus, quem mittet pater in nomine meo: ille vos docebit omnia: ꝛ suggeret vobis omnia, quęcunqꝫ dixero vobis. Pacem meam do vobis: pacem relinquo vobis. Non turbetur coꝛ vestruz: neqꝫ formidet. Audistis quia ego dixi vobis: vado, ꝛ venio ad vos. Si diligeretis me: gauderetis vtiqꝫ: quia vado ad patrem: quia pater, maioꝛ me est. Et nunc dixi vobis priusq̄ȝ fiat: vt cum factum fuerit, credatis. Jam non multa loquar vobiscuz: venit enim princeps mundi huius: ꝛ in me nō habet quicq̄ȝ. Sed vt cognoscat mūdus, quia diligo patrem: ꝛ sicut mandatum dedit mihi pater, sic facio: Surgite, eamus hinc.

Ego sum vitis vera: ꝛ pater meꝰ agricola est. Oēm palmitez in me non ferentem fructum, tollet eum pater: ꝛ omnem qui fert fructum, purgabit eum: vt fructū plus afferat. Jā vos mundi estis propter sermonem, quez locutus sum vobis. Manete in me: ꝛ ego in vobis. Sicut palmes nō potest ferre fructuz a semetipso: nisi mā serit in vite: sic ꝛ vos: nisi in me manseritis. Ego sum vitis: ꝛ vos palmites. Qui manet i me, ꝛ ego in eo: hic fert fructum multum: quia sine me nihil potestis facere. Siquis in me non manserit: mittetur foras sicut palmes, ꝛ arescet: ꝛ colligent eum, ꝛ in ignem mittent: ꝛ ardet. Si manseritis in me: ꝛ verba mea in vobis manserint: quodcunqꝫ volueritis, petetis, ꝛ fiet vobis. Jn hoc clarificatus est pater meus: vt fructuz plurimuz afferatis, ꝛ efficiamini mei discipuli. Sicut dilexit me pater: ꝛ ego dilexi vos. Manete in dilectione mea. Si pręcepta mea seruaueritis: manebitis in dilectione mea: sicut ꝛ ego patris mei pręcepta seruaui: ꝛ maneo in eius dilectione. Hęc locutus sum vobis: vt gaudiū meuz in vobis sit, ꝛ gaudium vestrum impleatur. Hoc est pręceptum meum: vt diligatis inuicem, sicut dilexi vos. Maioꝛem hac dilectionem nemo habet: vt animā suam ponat quis pro amicis suis. Uos amici mei estis: si feceritis quę ego pręcipio vobis. Jam nō dicam vos seruos: quia seruus nescit quid faciat dominꝰ eius. Uos autem dixi amicos: qa omnia quęcunqꝫ audiui a patre meo, nota feci vobis. Nō vos me elegistis. sed ego elegi vos: ꝛ posui vos, vt eatis, ꝛ fructuz afferaꝛ

tis: et fructus vester maneat. Et
quodcunque petieritis patrem in no
mine meo det vobis. Hec mando
vobis: vt diligatis inuicem. Si mun
dus odit vos: scitote quia me prio
rem vobis odio habuit. Si de mun
do fuissetis: mundus quod suum erat
diligeret. Quia vero de mundo
non estis: sed ego elegi vos de mun
do: propterea odit vos mundus.
Mementote sermonis mei: quem
ego dixi vobis. Non est seruus ma
ior domino suo. Si me persecuti
sunt: et vos persequentur. Si ser-
monem meum seruauerunt: et ve-
strum seruabunt. Sed hec omnia
facient vobis, propter nomen me
um: quia nesciunt eum: qui misit
me. Si non venissem: et locutus fuis-
sem eis: peccatum non haberent.
Nunc autem excusationem non
habent: de peccato suo. Qui me
odit: et patrem meum odit. Si ope
ra non fecissem in eis: que nemo
alius fecit: peccatum non haberent.
Nunc autem, et viderunt: et ode-
runt: et me, et patrem meum. Sed
vt impleatur sermo, qui in lege eorum
scriptus est. Quia odio habuerunt
me gratis. Cum autem venerit para-
cletus: quem ego mittam vobis a pa-
tre, spiritum veritatis: qui a patre proce
dit: ille testimonium perhibebit de me:
et vos testimonium perhibebitis: quia ab
initio mecum estis. Hec locutus sum
vobis: vt non scandalizemini. Absque
synagogis facient vos. Sed ve-
nit hora: vt omnis qui interficit vos:
arbitretur se obsequium prestare
deo. Et hec facient vobis: quia non
nouerunt patrem, neque me. Sed hec
locutus sum vobis: vt cum venerit
hora eorum: reminiscamini, quia ego
dixi vobis. Hec autem vobis ab ini
tio non dixi: quia vobiscum eram. Et nunc
vado ad eum qui misit me: et nemo
ex vobis interrogat me: quo va-
dis: sed quia hec locutus sum vobis:
tristitia impleuit cor vestrum. Sed
ego veritatem dico vobis: expedit
vobis, vt ego vadam. Si enim non abie
ro: paracletus non veniet ad vos.
Si autem abiero: mittam eum ad vos.
Et cum venerit: ille arguet mundum
de peccato: et de iustitia: et de iudi-
cio. De peccato quidem: quia non
crediderunt in me. De iustitia ve
ro: quia ad patrem vado: et iam
non videbitis me. De iudicio au
tem: quia princeps mundi huius iam
iudicatus est. Adhuc multa ha-
beo vobis dicere: sed non potestis
portare modo. Cum autem ve-
nerit ille spiritus veritatis: doce
bit vos omnem veritatem. Non
enim loquetur a semetipso: sed que-
cunque audiet loquetur: et que ven
tura sunt, annunciabit vobis. Ille
me clarificabit: quia de meo acci-
piet: et annunciabit vobis. Omnia que
cunque habet pater: mea sunt. Pro-
pterea dixi: quia de meo accipiet: et
annunciabit vobis. Modicum et
iam non videbitis me: et iterum

modicũ z videbitis me: quia vado ad patrem. C. Dixerunt ergo ex discipulis eius adinuicem. S. Quid est hoc, quod dicit nobis: modicũ z non videbitis me: z iterum modicũ z videbitis me: z quia vado ad patrẽ? C. Dicebãt ergo. S. Quid est hoc qđ dicit nobis modicum? Nescimus quid loquitur. C. Cognouit autem Jesus: quia volebant eum interrogare: z dixit eis. ✠ De hoc queritis inter vos: quia dixi modicum, z non videbitis me: z iterum, modicum z videbitis me: z quia vado ad patrem. Amẽ amẽ dico vobis: quia plorabitis z flebitis vos: mũdus autẽ gaudebit. Vos autem cõtristabimini: sed tristitia vestra vertet̃ i gaudium. Mulier cũ parit: tristitiã habet: quia venit hora eius. Cum autẽ pepererit filiũ: iaz non meminit pressure ꝑpter gaudiũ: q̃r natus est homo in mũdũ. Et vos igit̃: nunc quidẽ tristitiã habetis. Iterum autem videbo vos: z gaudebit cor vestrum. Et gaudium vestrũ, nemo tollet a vobis. Et in illo die me nõ iterrogabitis q̃cq̃. Amen amẽ dico vobis: siquid petieritis patrẽ in nomine meo: dabit vobis. Usq; modo nõ petistis quicq̃ in nomine meo. Petite, z accipietis: vt gaudium vestrũ sit plenũ. Hec in prouerbijs locutus sum vobis. Uenit hora: cum iaz non in prouerbijs loquar vobis: sed palam, de patre annũciabo vobis. In illo die in nomine meo petetis. Et non dico vobis, quia ego rogabo patrem de vobis. Ipse enim pater amat vos: q̃r vos me amastis: z credidistis, q̃a ego a deo exiui. Exiui a p̃re: z veni in mundũ. Iterum relinquo mundũ, z vado ad patrem. C. Dicũt ei discipuli eius. S. Ecce nunc palã loqueris: z ꝓuerbiũ nullum dicis? Nunc scimus quia scis omnia: z non est opus tibi, vt quis te interroget? In hoc credimus: quia a deo existi. C. Respõdit eis Jesus. ✠ Modo creditis? Ecce venit hora: z iam venit, vt dispergamini vnusquisq; i propria: z me solum relinquatis. Et nõ sum solus: quia pater mecum est. Hec locutus sum vobis: vt in me pacem habeatis. In mundo pressuram habebitis: sed confidite quia ego vici mundum.

C. Hec locut⁹ est Jesus: et sublevatis oculis in celum dixit. ✠ Pater, venit hora: clarifica filiũ tuum: vt filius tuus clarificet te. Sicut dedisti ei potestatem omnis carnis: vt omne qđ dedisti ei: det eis vitam eternã. Hec est autez vita eterna: vt cognoscant te solum verum deum: z quem misisti, Jesũ Christũ. Ego clarificaui te sup terrã: op⁹ cõsummaui qđ dedisti mihi vt faciã. Et nunc

clarifica me pater apud temeti p/
sum : claritate quaȝ habui, priusq̄
mūdus fieret. Pater manifestaui
nomen tuuȝ hominib⁹: quos dedi
sti mihi de mūdo. Tui erant: ⁊ mi
hi eos dedisti: ⁊ sermonem tuum
seruauerunt. Nunc cognouerunt
quia omnia quę dedisti mihi abs
te sunt: q̄a verba quę dedisti mihi:
dedi eis: ⁊ ipsi acceperunt. Et co/
gnouerunt vere: quia a te exiui: ⁊
crediderūt q̄a tu me misisti. Ego
pro eis rogo: non pro mundo ro/
go: sed pro his quos dedisti mihi,
quia tui sunt. Et mea oīa tua sunt:
⁊ tua mea sunt: ⁊ clarificatus sum
in eis. Et iam non sum in mundo:
⁊ hi in mundo sunt: ⁊ ego ad te ve/
nio. Pater sancte, serua eos in no
mine tuo, quos dedisti mihi vt sint
vnum: sicut ⁊ nos. Cum essem cuȝ
eis: ego seruabam eos in nomine
tuo. Quos dedisti mihi custodiui:
et nemo ex eis periit: nisi filius p̄di
tionis: vt scriptura impleať. Nūc
aūt ad te venio: ⁊ hęc loquor ī mū
do: vt habeant gaudiuȝ meum im
pletū in semetipsis. Ego dedi eis
sermoneȝ tuuȝ: ⁊ mūdus eos odio
habuit: q̄a non sunt de mūdo, sicut
⁊ ego non sum de mundo. Non ro
go vt tollas eos de mundo: sed vt
serues eos a malo. De mundo nō
sunt: sicut ⁊ ego de mundo nō suȝ.
Pater sancte: sanctifica eos in ve
ritate: q̄a sermo tuus veritas est.
Sicut tu me misisti in mundum: ⁊

ego misi eos in munduȝ: ⁊ pro eis
ego sanctifico me ipsum: vt sint ⁊
ipsi sanctificati in veritate. Non
pro his autē rogo tantuȝ: sed etiā
pro his q̄ credituri sunt per verbū
eoruȝ in me: vt ⁊ omnes vnuȝ sint:
sicut tu pater in me, ⁊ ego in te: vt
⁊ ipsi in nobis vnuȝ sint: vt mun/
dus credat: quia tu me misisti. Et
ego claritatem quā dedisti mihi,
dedi eis: vt vnum sint: sicut ⁊ nos
vnuȝ sumus. Ego in eis, ⁊ tu in me
vt sint consummati in vnum: ⁊ co
gnoscat mundus: quia tu me mi/
sisti, ⁊ dilexisti eos: sicut ⁊ me dile/
xisti. Pater, quos dedisti mihi,
volo, vt vbi ego sum: ⁊ illi sint
mecum: vt videant claritateȝ me/
am: quaȝ dedisti mihi: et dilexisti
me ante mundi constitutionem.
Pater iuste: mundus te non co/
gnouit. Ego auteȝ cognoui te: ⁊
hi cognouerunt quia tu me mis/
sti. Et notum feci eis nomē tuuȝ:
⁊ notum faciam: vt dilectio quā
dilexisti me ī ipsis sit: ⁊ ego ī ipsis.

¶ Benedictio nauis noue. Sacerdos cū stola nauim ingrediens, ⁊ stans in puppi dicat. ℣. Adiutorium. Ps. Sacrificent domino sacrificium laudis ⁊c. vsq; ad. ℣. Exaltent eum in ecclesia. ⁊c. vt in psalmo. cvi. Gloria patri ⁊. Domine exaudi. Dominus vobiscum. Oremus. Oratio.

Respice in nos quęsumus omnipotens deus de cę/

lo sancto tuo: ⁊ digniare benedi-
ctione celesti huic bene ✠ dicere
naui: in qua sancto comitante an-
gelo tuo ambulātes itinere recto
⁊ prospero dirigere, ⁊ ab omni
tristitia ⁊ īfortunio eripere digne
ris: vt ad patriam ⁊ ad portum sa
lutis reuersi: te, cum alacritate mē
tis exultantes, laudent creatorem
vniuersoruz. Qui cum filio tuo be
nedicto dño nostro Jesu Christo
⁊ spiritu sctō viuis ⁊ regnas deus
in secula seculorum. Amen. Do-
minus vobiscum. Sequentia san
cti euangelij secundū Mattheuz.
In illo tēpore iussit Jesus discipu
los suos ascendere in nauiculam.
181. quere in octaua apostolorum
Petri ⁊ Pauli. Dominus vo-
biscum. Oremus. Oratio.

B Enedic dñe hāc nauiz, sicut
bene ✠ dixisti filijs israel: de
egypto per manuz Moysi exeun
tibus, ⁊ per mare rubruz transeū-
tibus: sic nauim istaz ⁊ famulos tu-
os in ea nauigantes bene ✠ dice-
re, ⁊ ad destinatum locum perdu-
cere digneris. Per dominuz no-
strum Jesum Christum filiū. ps.
Afferte domino filij dei ⁊c. totus.
Dum sacerdos hunc psalmuz di
cit, aspergat puppim aqua bene-
dicta ab omni parte: postea proce
dat ad mediū nauis ⁊ dicat. Dñs
vobiscū. Sequentia sancti euan-
geli. scdm Marcuz. In illo tēpo-
re: Una die cū sero esset. 268. ⁊c.

quere in missa pro nauigantibus
Dñe ex. Dñs vo. Oremus. Oro.

D Omine deus noster, qui gu
bernasti Noe super vndas
diluuij, ⁊ manum petro super ma
re ambulanti ⁊ timēti porrexisti:
porrige quesumus dexteram tuā
super hanc nauim, ⁊ super naucle
rum, ⁊ nautas eius: ⁊ dona ipsis
famulis tuis sanitatem anime ⁊
corporis: ⁊ ad portum salutis eos
perducere digneris illesos. Qui
viuis. ⁊c. ps. Uoce mea ad domi
nuz clamaui: voce mea ad deum
⁊ intendit mihi. totus dicatur.
¶ Duz dicitur. ps. aspergat na-
uiz ī medio ab omni parte postea
vadat ad prorā nauis ⁊ dicat. Do
minus vobiscum. Sequentia san-
cti euangeli secūduz Lucam. In
illo tēpore. Cum turbe irruerent
in Jesuz. 123. quere supra in domi
nica. v. post trinitatez. Dominus
vobiscum. Oremus. Oratio.

D Omine Jesu Christe qui
in similitudinem nauis ec
clesie Noe arcam fieri voluisti: vt
inundāte diluuio, soli, qui ī ea in-
uenti essent saluarentur: supplici-
ter exoramus clementiam tuam:
vt huic naui, saluberrimum pro-
fectionis cursuz passim iugiterq̄
cōcedas. Qui viuis. ps. Deus no
ster refugium. Dum dicitur hic
ps. sacerdos aspergat proram ab
omni parte: postea reuertatur ad me-
dium nauis ⁊ dicat. Dñs vobiscuz.

Sequētia sancti euāng. scdm Joā.

In illo tempore. Cuȝ cognouisset Jesus quia venturi essent vt raperent eum, ⁊ facerent eum regem: fugit iterum in montem ipse solus. Ut autem sero factū est, descenderunt discipuli eius ad mare. et cuȝ ascēdissent nauiȝ, venerūt trās mare i capharnauȝ. Et tenebrę iam factę erant: ⁊ non venerat ad eos Jesus. Mare autē vento flante exurgebat. Cuȝ remigassent ergo stadia q̄si vigintiquinq̧ aut triginta: vidēt Jesuȝ ambulantem supra mare, ⁊ proximum naui fieri. Et timuerunt. Ille autem dicit eis. Ego sum: nolite timere. Uoluerunt ergo eum recipere in nauim: ⁊ statim nauis fuit ad terram ad quam ibant. Versus. Dominus vobiscum. Oremus. Oratio.

Deus cuius in mari vię, ⁊ semitę in aquis multis: intende supplicantium preces: ⁊ famulos tuos in hac naui constitutos maris semitas peragrātes: quos sacramentoruȝ tuorum perfudit gratia: potentię tuę dextera protectos regas: ⁊ in fluctibus gubernes aduersus omnes formidines atq̧ infortunia: omnibusq̧ in hac naui contentis substantijs, atq̧ impositis, bene ✠ dicas: eoruȝq̧ lucra multiplices: ac contra cuncta terrarum ⁊ maris discrimina eos propitius defensare digneris. Per dominum. kyrie el. Christe el. kyrie. Pater nr̄. Aue maria. Credo i deuȝ. Duȝ dicitur Pater noster. ⁊c. sacerdos aspergat totaȝ nauiȝ aqua benedicta hinc ⁊ inde p eaȝ discurrendo. Postea cōpleto Credo. dicat. In mari via tua, ⁊ semitę tuę i aquis multis: ⁊ vestigia tua non cognoscentur. ℣. Deduxisti sicut oues populū tuū i manu Moysi ⁊ Aarō. ℣. Ostende nobis dn̄e misericordiaȝ tuā. ℟. Et salutare tuū. ⁊c. ℣. Mitte eis domine auxiliuȝ de sancto. ℟. Et de sion tuere eos. ℣. Esto eis domine turris fortitudinis. ℟. A facie inimici. ℣. Domine exaudi. ℣. Dominus vobiscum. Oremus. Oratio.

Exaudi nos domine sancte, pater omnipotens, eterne deus: et mittere digneris sanctū angelum tuum de cęlis: qui custodiat, foueat, visitet ⁊ defendat: protegat ⁊ saluet nauim istam: ⁊ omnes cum ea nauigaturos: ⁊ nunc ⁊ semper, per fęlicissima ⁊ longiora tēpora: per intercessionem sanctissimę genitricis semperq̧ virginis marię, ⁊ omniuȝ sanctorum tuoruȝ: Qui cum patre ⁊ spiritu sancto vi. ⁊ re. per ifinita secl'a seculoꝝ. Amē. Oro.

Omnipotens sempiterne deus: qui beatū Petruȝ apostolū sup mare ambulantē ad te venire iussisti: ⁊ coapostolum eius

Paulum tertio naufragantem de profundo pelagi liberasti: bñ ✠ dicere digneris hãc nauim: ⁊ famulis tuis in ea nauigantibus: ⁊ in tua misericordia cõfidẽtibus adesse digneris: vt ope misericordie tue adiuti: ad loca destinata, ⁊ ad portum salutis sine ĩpedimento sani ⁊ incolumes valeant peruenire. Qui vi. Bñdictio dei oĩpotẽtis p̄ris ⁊ filij ⁊ ✠ spũs scti descẽdat sup hanc nauĩ ⁊ nauigantes in ea ⁊ maneat semp. Amen. Euãg. secundũ Joãnẽ. In principio erat verbũ. Salue regina.

¶ Modus benedicendi aquam: qua fideles aspergũtur. ℣. Adiutorium. ℞. Exorcismus salis.

Exorcizo te creatura salis: per deum ✠ viuum: per deum ✠ verum: p deum ✠ sanctum per deum qui te per Heliseum prophetam in aquam mitti iussit vt sanaretur sterilitas aque: vt efficiaris sal exorcizatum in salutẽ credentium: ⁊ sis omnibus te sumẽtibus sanitas anime ⁊ corporis: ⁊ effugiat atq̃ discedat ab eo loco in quo aspersum fueris omnis fantasia ⁊ nequitia diabolice fraudis: omnisq̃ spiritus immũdus adiuratus: per eum qui venturus est iudicare viuos ⁊ mortuos ⁊ secl'm per ignẽ. ℞. Amen.

Immensã clementiam tuam omnipotẽs eterne deus humiliter imploramus: vt hanc creaturam salis: quam in vsum humani generis tribuisti: bene ✠ dicere ⁊ sancti ✠ ficare tua pietate digneris: vt sit omnibus sumentibus sanitas mentis ⁊ corporis: vt quicquid ex eo tactum vel respersũ fuerit, careat omni immunditia: omniq̃ impugnatione spiritualis nequitie. Per dñm. Oro.

Exorcismus aque.

Exorcizo te creatura aque in noĩe dei ✠ patris omnipotẽtis: ĩ noĩe ✠ Jesu Christi filij eius dñi nostri: ⁊ in virtute spiritus ✠ sancti: vt fias aqua exorcizata ad effugandam omnẽ potestatem inimici: ⁊ ipsum inimicum eradicare ⁊ explantare valeas cũ angelis suis apostaticis: per virtutẽ eiusdem dñi nri Jesu Christi: q̃ vẽturus est iudicare viuos ⁊ mortuos ⁊ seculum per ignem. Amen. Oratio.

Deus qui ad salutem humani generis maxima queq̃ sacramenta in aquarũ substãtia cõdidisti: adesto propitius inuocationibus nostris: ⁊ elemẽto huic multimodis purificatiõibus preparato: virtutẽ tue bene ✠ dictionis infunde: vt creatura tua mysterijs tuis seruiens: ad abijciendos demones: morbosq̃ pellendos: diuine gratie sumat effectũ: vt quicq̃d in domibus: vel in locis fideliũ hec vnda resp̃serit:

careat omni immunditia: liberetur a noxa: non illic resideat spiritus pestilēs: nō aura corrumpens: discedant omnes insidie latentis inimici: ⁊ siquid est quod aut incolumitati habitantium inuidet: aut quieti: aspersione huius aque effugiat: vt salubritas per inuocationem sancti nominis tui expetita: ab omnibus sit ipugnationibus defensa. Per dominum.

Hic ponatur sal in aqua i modū ✠ dicendo hanc orationem.

Commixtio salis ⁊ aque pariter fiat: in noīe pa ✠ tris ⁊ fi ✠ lij: ⁊ spiritus ✠ sancti. ℟. Amen. ℣. Dominus vobiscū. ℟. Et cum. Oremus. Oratio.

Deus inuicte virtutis auctor, ⁊ insuperabilis imperij rex, ac semp magnificus triumphator: qui aduerse dominatiōnis vires reprimis: qui inimici rugientis seuitiam superas: qui hostiles nequitias potenter expugnas: te domine trementes ⁊ supplices deprecamur ac petimus: vt hanc creaturam salis ⁊ aque dignanter aspicias: benignus illustres: pietatis tue more sancti ✠ fices: vt vbicunq fuerit aspersa: p inuocationem sancti tui nominis: omnis infestatio immundi spiritus abijciatur: terrorq venenosi serpentis procul pellat: ⁊ psentia sancti spirit⁹ nobis misericordiā tuam poscentibus vbiq adesse dignetur. Per dominū nostrum.

Ad aspersionem aque benedicte in dominicis diebus ante missam extra tempus paschale aña.

Asperges me domine hyssopo ⁊ mundabor: lauabis me ⁊ super niuē dealbabor. ℣. Miserere mei deus: secundum magnam misericordiam tuā. Gloria. Asperges.

In dominica de passiōe: ⁊ in ramis palmarum loco Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui sctō. dicatur. ℣. Et secūdū multitudinē miserationum tuarū dele iniquitatē meā. Aña. Asperges. ℣. Ostende nobis domine misericordiam tuā. ℟. Et salutare tuum. Dominus vobiscū. Oremus. Oratio.

Exaudi nos domine sancte, pater omnipotens, eterne deus: ⁊ mittere dignare sanctum angelum tuum de celis: qui custodiat: foueat: protegat: visitet: ⁊ defendat omnes habitantes in hoc habitaculo: per christum dominum nostrum. ℟. Amen.

In tempore vero paschali loco añe. Asperges. dicatur aña.

Vidi aquam egredientem de tēplo a latere dextro, halleluia. Et oēs ad quos puenit aqua ista salui facti sunt, ⁊ dicent hall'a hall'a.

In die pasce. ℣. Hec dies quā fecit dominus. exultemus ⁊ letemur in ea. Gloria pa. Et omnes.

In alijs dominicis vsq ad pētecost. exclusiue. ℣. Confitemini

domino

domino quoniam bonus: quoniã in seculũ misericordia ei⁹. Gloria.
¶ In die pẽte. ℟. Emitte spiritũ tuum ⁊ creabũtur: ⁊ renouabis faciez terre. Gloria. Et oẽs. ℣. Ostẽde. cũ all'. Oro. Exaudi vt supra.
¶ Incipit officiũ ad induẽdũ puerũ vel puellam pro deuotione: vel voto: ad habitum nostri ordinis.
¶ Benedictio vestimentorum
SAcerdos cum stola accedẽs ad altare, astante puero vel puella, benedicat vestimenta hoc modo. ℣. Adiutoriũ nostrum in nomine dñi. ℟. Qui fecit celum ⁊ terrã. ℣. Domine exaudi orationem meã. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Domin⁹ vobiscũ. ℟. Et cũ spiritu tuo. Oremus. Oro.
DOmine Jesu Christe: qui pro salute nostra humanam naturam suscipiens, te vestiméto carnis induere dignatus es: Benedictione tua sancta bene✠dic indumenta ista: que pro gratijs tibi exoluendis cum deuotione, sanctoq; voto ac veneratione beatissime Marie semper virginis: ⁊ beati N. paruulus iste super se suscepturus est: infunde in euz quesumus tuam benedictionem: vt cum primum induerit hoc vestimentum religioni simile: intercedente beato. N. descendat super eum gratia tua: que illũ protegat ab omni malo mentis ⁊ corporis. Qui vi. Deinde aspergat sacerdos vestimenta ⁊ puerum aqua benedicta: postea eum exuens vestimentis secularibus dicat. Eripiat deus de corde tuo seculi pompas: quibus abrenunciasti duz baptismum susciperes. Postea induat eũ tunica ⁊ dicat. Jmmittat in te dominus sanctum religionis amorem: sanctoq; feruore succendaris, ⁊ ardeas celestium bonorum desiderio. Postmodum cingat eũ dicendo. Precingat te dominus zona iustitie: vt inmaculata pserues oĩa mãdata sua. Postea ponat ei scapulare et dicat. Induat te dñs vestimẽtis salutis, que per gratiã suã munda ⁊ imaculata custodias: vt ex his dignus existas, qui secũ ambulabunt in albis in regno celorum. Deinde vestiẽs eum capa dicat. Induat te dominus Jesus Christus vestiméto salutis: ⁊ indumento iustitie circundet te. Postea det ei candelã accensaz i manib⁹, ⁊ dicat. ps. Laudate pueri dominum. ℣. Ostẽde no. Domin⁹. Oremus. Oratio.
DOmine Jesu Christe fili dei viui, qui tegmen nostre mortalitatis iduere dignatus es: obsecramus immense largitatis tue abundantiam: quatenus puerum istum: vel puellam istam quẽ: vel quam habitu sancte religionis ad honorẽ tuum ⁊ beatissime virginis marie ⁊ beati N. vestiuimus: ita tua gratia ⁊ benignitate

illustrare digneris: quatenus te induere mereatur. Qui cum patre ⁊ spiritu sancto vi. ⁊ reg. deus in secula seculorum. Amen.

¶ Hac oratione finita puerum ad altare offerat, ⁊ dicat. Confirma hoc deus in puero isto: vel puella ista qđ in eo: vel in ea operari cepisti a templo sancto tuo. Deducat eum. vel eã spiritus sanctus in viaz rectam ⁊ benedictio tua sit super eũ: vel eam semper.

¶ Poterit deinde dicere orõnē de beata v̄gine. Protege dñe famulum tuum: vel famulam tuam. ⁊c. Et orationem de sancto illo in cuius honore vestitur. Postea bñdicat circumstantes dicendo. Benedictio dei omnipotentis ✠ patris ⁊ filij ⁊ spũs sancti descendat sup vos ⁊ maneat semp.

Ordo ad exuendum pueruz siue puellam, cum per annum vel plus portauerit habituz prefatum ex voto: vel deuotione. Sacerdos cum stola veniens ad altare, presentatũ sibi puerũ a parẽtibus accipiens; cũ exuendo vestimẽtis vel habitu ordinis, dicat. Reddite vota vestra deo cũ grarũ actionibus. Vouete ⁊ reddite dño deo vestro: omnes qui in circuitu eius affertis munera. ps. Laudate dñm oẽs gen. totũ. Postea deponat habitum super altare, vel donet parentibus si voluerit ⁊ dicat. ℟. Adiutoriuz. ℣. Domine exaudi orati. Dominus vobiscum. Oremus. Oratio.

Domine sancte, pater omnipotẽs, eterne deus: a quo omne bonũ descẽdit: tibi gratias referimus: ⁊ expleta vota reddimus: suscipe vota nostra cum gratiaruz actionibus: ⁊ intercedente beatissima filij tui dñi nr̃i iesu chri genitrice maria, ⁊ beato N. huic puero siue puelle de cetero mẽtis ⁊ corporis presta salutẽ: vt te creatorẽ recta fide colat: in te redemptore spem suam ↄfirmet: te bonũ super omnia diligat: atq; sanctis mãdatis tuis semp obediat. Per eun. Deinde oĩbus benedicat dicẽs. Benedictio dei oĩpotentis: p̃ris, ⁊ filij ✠ ⁊ spũs sancti: descendat super vos ⁊ maneat semper. Amẽ. Postea aspergat eos aqua benedicta ⁊ eant in pace.

Infrascripte misse dicende sũt tpe belli, tribulatiõis, seu obsidiõis alicuius terre, ⁊ primo.

¶ Die dñico. Missa de sancta Trinitate. cũ tribus candelis accẽsis ⁊ tribus eleemosynis.

¶ Die lune Missa de Angelis. cum. ix. candelis accensis ⁊ totidem eleemosynis.

¶ Die martis Missa de sancto Joanne baptista ⁊ de omnibus Patriarchis et prophetis cum xvi. candelis accensis ⁊ totidem eleemosynis.

¶ Die mercurij Missa de apo-

stolis. cū. xvij. candelis accensis ꝛ totidem eleemosynis.

¶ Die iouis. Missa de spiritu sancto. cum septem candelis accensis ꝛ totidem eleemosynis.

¶ Die veneris Missa de sancta cruce. cum. v. candelis accensis ꝛ totidem eleemosynis.

¶ Sabbato Missa de beata virgine. cum vna candela accensa ꝛ vna eleemosyna.

¶ In fine misse post euangelium sancti Joannis dicatur hec oro: ꝛ hoc fiat in oībus missis pdictis.

Deus qui angelorum munitionibus sanctam hierusalem visitas, ꝛ propitius protegis: in qua fideliū anime requiescūt: respice propitins omnipotens ꝛ misericors deus super hanc ciuitaté, vel terrā tuam, in qua fidelis populus cōmoratur: non irruat in eam fames, vel pestis, nec gladius, nec vlla calamitas inimicorum seuientium. Non accedat famulis tuis in ea habitātib⁹ mors amarissima: repelle quoqꝫ ab eis omnem pestiferum languorem, ꝛ oēm infirmitaté: extende potentiam tuam super hanc ciuitatem: que sub tua, ꝛ sanctissime virginis marie matris tue ꝛ beati N. clypeo ac protectione se tuetur: ꝛ reple eam abundantia ꝛ charitate: misericordia, ꝛ iustitia, ꝛ veritate: ꝛ aeris serenitate: ꝛ sint in ea pax ꝛ charitas sempiterna: visita eā domine presenti tempore: nec vnquam deseras eam: constitue eā fortissimā in sempiternum Jesu Christe rex regū dn̄e deus meus. Qui cū patre ꝛ spiritu scō viuis ꝛ reg. deus in scl'a seculoꝝ. Amen.

Iste ascripte misse appellantur Misse de grā, ꝛ sunt. xiij.

¶ Prima missa de aduentu domini sicut dicitur in. j. dominica aduentus sine Gloria in excelsis.

¶ Secunda missa de natali domini. Puer natus.

¶ Tertia missa de epiphania.

¶ Quarta missa de dominica septuagesime sine Gloria in excel.

¶ Quinta missa de dominica in ramis pal. sine Gloria in excelsis.

¶ Sexta missa de feria. v. in cena domini sine Gloria in excelsis.

¶ Septia missa de die pasce resur.

¶ Octaua missa de ascē. domini.

¶ Nona missa de die penteco.

¶ Decia missa de sctissima trini.

¶ Undecima missa de beata virgine. Salue sancta parens.

¶ Duodecima missa de apostolis. Mihi autem.

¶ Tertiadecia missa de angelis.

¶ Benedictio seu oratio ad initium boni operis pe. Ad te domine leuaui animam meam. totum. Domine exaudi. Dominus vobiscū. Oremus. Oratio.

Deus a quo oē bonū sumit initiū: ꝛ semp ad potiora progrediens, percipit incremētū: pcede

quęsumus supplicantibus nobis: vt quod ad laudem nominis tui ichoare aggredimur: ęterno tuę paternę sapientię munere ꝑducatur ad terminum. Per christum.

¶ Benedictio putei noui. ℣. Adiutoriū. Domine exaudi. Dominus vobiscum. Oremus. Oĩo

DOmine deus omnipotens qui in huius putei altitudinem per crepidinez fistularum copiam aquarū manare iussisti: pręsta, vt te iubente atq; bene ✠ dicēte, per nostrę officium functionis repulsis hinc fantasmaticis calliditatibus atq; insidijs diabolicis: purificatus atq; emundatus semper hic puteus ꝑseuēret. Per christum dominū nr̄m. Postmodū aspergatur aqua benedicta.

¶ Benedictio alicuius domus noue vel a demone vexatę. Sacerdos cum stola dicit. ℣. Adiutorium. Domine exaudi ora. Dominus vobis. Oremus. Oratio.

OMnipotēs sempiterne de⁹, qui sacerdotibus tuis pręceteris tantaz gratiaz contulisti: vt quicquid in tuo nomine digne, perfecteq; ab eis agitur, a te fieri credatur: quęsumus imensam clementiam tuam: vt quod modo visitaturi sumus, visites: ⁊ quicquid benedicturi, bn̄dicas: ⁊ ad ea quę acturi sumus, dexteram tuę potētię extendas: sintq; ad nostrę humilitatis ingressum ⁊ introitum sanctorum tuorum meritis fuga demonum: ⁊ angeli pacis ingressus. Per christum. Deinde incipe quinq; primos ps graduales scilicet Ad dn̄z cū. Leuaui, Letatus. Ad te leuaui. Nisi quia dn̄s. cum Gloria patri. ⁊ ipsos dicendo, asperge aquam benedictā per loca domus. Postea dic kyrie el. Chr̄e el. kyrie ele. Pater noster. Domine exaudi. Dominus vobiscum. Oremus. Oratio.

DOmum tuam domine clemēter ingredere: ⁊ in tuorum tibi corda fideliuz perpetuā construe mansionem: ⁊ pręsta: vt in hac domo, nulla malignorum spirituum dominetur nequitia. Per christum. Deinde dic alios quinq; graduales ps. scilicet Qui cōfidūt. In cōuertendo. Nisi dominus Beati omnes. Sępe expu. cum Gloria patri. aspergendo domum vt supra cū aqua benedicta. Postea. kyrie elei. ⁊ Pater noster. vt supra. Dn̄e exau. Dominus vobiscuz. Oremus. Oĩo.

OMn̄ps semiterne deus: q in omni loco dominatiōis tuę, totus assistis: totus operaris: adesto supplicationib⁹ nostris: vt huius domus ędificatę sis ꝓtector: ⁊ nulla hic nequitia contrarię potestatis obsistat: sed virtute spiritus sancti ⁊ operatione: fiat tibi hic primum seruitiuz, ⁊ deuota libertas existat Per chr̄m dn̄m nr̄m.

Dic

Dic̄ suos psalmos graduales scilicet. Deprofundis. Domine nō est exal. Memento dn̄e. Ecce q̄ bonum. Ecce nunc. cum Gloria pa. et aspersione vt supra. et kyrie el. et Pater noster. vt supra cum oratione sequenti. Dn̄e exau. Dn̄s vobiscum. Oremus. Oratio.

Deus q in oi loco dn̄ationis tue dedicator assistis: exaudi nos q̄sumus: vt inuiolabilis huius domus pmaneat benedictio: et beneficia tui muneris: vniuersitas que supplicat mereat̄. Per Christum. Postmodum in principaliori loco domus sequens euangelium legatur. Dominus vobiscū. Sequentia sci euāgelii sc̄m Lucā. Glia tibi dn̄e. In illo tp̄e. Ingressus Jesus perambulabat hierico. 141. Quere in missa dedicationis ecclesie in fine missarum de tp̄e. Deinde benedicitur incensū isto modo. Per intercessionem beati Michaelis archāgeli stātis a dextris altaris incēsi, et oium scōrum angelorū, incēsum istud digneris dn̄e bene ✠ dicere: et in odorem suauitatis accipere. Per chr̄m. Postea sacerdos ponat incensū super ignem dicendo. ℣. Incēsuz istud a te benedictū ascēdat ad te domine. ℟. Et descendat sup nos misericordia tua. Dn̄s vob. Oremus. Oro. Uisita q̄s dn̄e habitationē. etc. Deinde faciat signum crucis super domum et sup habitantes in ea dicens. In nomine patris ✠ et filij ✠ et spiritus sancti. ✠ Amen. Postea benedicat oēs dicendo. Benedictio dei oipotētis: pr̄is ✠ et filij ✠ et spūs ✠ sancti, descendat super vos et domuz istam, et maneat semper. Amen.

Benedictio thalami. ℣. Adiutorium nostrum. Dominus vobiscum. Oremus. Oratio.

Bene ✠ dic dn̄e thalamūm hūc, et oēs habitātes in eo: vt in tua pace ꝯsistant: et in tua voluntate permaneāt et senescant: et multiplicentur in longitudinem dierum. Per christū. etc. Postea aspergat aqua benedicta.

Benedictio cādelar. ℣. Adiutoriū. Dominus vobiscū. Oro.

Domine Jesu christe fili dei viui, Bene ✠ dic cādelas istas supplicatiōibus nr̄is: infunde eis domine per virtutem sancte cru ✠ cis benedictionem celestem: qui eas ad repellendas tenebras humano generi tribuisti: talemq̄ bene ✠ dictionez signaculo sancte cru ✠ cis accipiant: vt in quibuscūq̄ locis accense: siue posite fuerint: discedant principes tenebrarum, et contremiscāt: et fugiant pauidi cū omnibus ministris suis de habitationibus illis: nec presumant amplius ingetare aut molestare seruientes tibi omnipotenti deo. Qui viuis et regnas. etc. ℟. Amen. Postmodū

aspergantur aqua benedicta.
¶ Alia benedictio candelarum.
℣. Adiutorium. Dominus vobiscum. Oremus. Oratio.
Domine iesu christe, lux vera que illuminas omnem hominem venientez in hunc mundum: effunde benedicti ✠ oné tuá super hos cereos: ꝛ super has candelas: ꝛ sanctifica ✠ eas lumine tue gratie: ꝛ concede propitius: vt sicut hec luminaria igne visibili accensa, nocturnas depellũt tenebras: ita corda nr̃a inuisibili igne, idest spiritus sancti ✠ splendore illustrata, omnium vitioꝝ cecitate careant: vt puro mẽtis oculo cernere semper possimꝰ que tibi sint placita: ꝛ nostre saluti vtilia: quatenus post huius seculi caliginosa discrimina: ad lucem indeficienté peruenire mereamur. Per dñm.
Postea aspergant aqua bñdicta.
¶ Benedictio ignis quãdocũqꝫ volueris. ℣. Adiutorium. Dominus vobiscum. Oremus. Oratio.
Domine deus noster, pater omnipotens, lumen indeficiens, conditor omniũ luminũ: exaudi nos famulos tuos: ꝛ bene ✠ dic hunc ignem: qui tua sanctificatione atqꝫ benedictione consecretur: tu q illuminas oẽm hominem venientem in hunc mundũ: illumina tenebras cordis nostri: ꝛ conscientias nr̃as igne tue charitatis: vt tuo lumine igniti: tuo lumine illuminati: expulsis a cordibus nostris peccatorum tenebris: ad vitaz te illustrante, peruenire mereamur eternam. Per dñm.
Postea aspergat aqua bñdicta.
¶ Benedictio incẽsi. ℣. Adiutorium. ℣. Dñs vobiscũ. Oremus. Oõ.
Tua quesumus omnipotens sempiterne deus immẽse maiestatis dextera hãc creaturaz incensi bene ✠ dicere ꝛ sanctificare digneris: vt i virtute sancti nominis tui omnes immundorum spirituum fantasticos incursus effugare, omnesqꝫ morbos reddita sanitate expellere, vbicunqꝫ fumus eius afflauerit, mirabiliter possit: atqꝫ tibi omnipotenti deo, odore flagrãtissimo perpetua suauitate redolére. Per christuz do.
Postea aspergat aqua bñdicta.
¶ Benedictio Ichonarum. ℣. Adiutorium nostrum. Oratio.
Omnipotens sempiterne deus maiestatem tuá suppliciter exoramus: vt Ichonam hanc in qua gloriosissime imagines: tua ꝛ filij tui domini nostri Jesu christi, gloriose qꝫ virginis marie, aliorumqꝫ sanctoruz N. depicte sunt: bene ✠ dicere ꝛ sancti ✠ ficare digneris: ante quã qcunqꝫ ob deuotionez se ad ipsam deuote adorandaz inclinauerint: saluté mẽtis ꝛ corporis consequant̃: ꝛ a cunctis periculis liberentur: ꝛ quicquid iuste petierint: obtinere mereant̃. Per eũ.

¶ Benedictio agni in pascha. ℣. Adiutorium nostrū̄m. Dominus vobiscum. Oremus. Oratio.

DEus qui per famulum tuū moysen in liberatione populi tui de ęgypto agnum occidi iussisti in similitudinez domini nostri Jesu Christi: ꝛ vtrosq̄ postes domoꝛuz de sanguine huius agni perungi pręcepisti: ita bene ✠ dicere ꝛ sanctificare digneris hanc creaturam carnis: quam nos famuli tui ad laudem tuam sumere desideramus, per resurrectionem dn̄i nostri Jesu christi. Qui tecuz.

Postea aspergat aqua bn̄dicta.

¶ Benedictio agni in pascha. ℣. Adiuto. Dn̄s vo. Orem᷒. Orō.

IEsu chr̄e fili dei viui, q̄ es ver᷒ ꝛ imaculat᷒ agn᷒: quiq̄ immolat᷒ in ara crucis peccata mū̄di delesti: ꝛ nos ad ouile ꝓpꝛijs humeris reportasti: has carnes agni, quas ad vsus hominū̄ creasti bene ✠ dicere ꝛ sancti ✠ ficare tua pietate digneris: vt oēs ex eis sumentes: se sentiāt tuis beneficijs repletos: ꝛ coꝛpoꝛis ꝛ animę sanitatez te annuēte se percepisse lętentur: saluatoꝛ mundi: qui vi. ꝛ reg. cum deo patre in vnitate spūssc̄ti deus per omnia secula seculoꝝ. Amen.

Postmodū aspergat aq̄ bn̄dicta.

¶ Benedictio carnium ꝛ aliarū rerum comestibilium. ℣. Adiutorium nostrum. Dominus vobiscum. Oremus. Oratio.

DIgnare dn̄e de᷒ op̄s bene ✠ dicere: ꝛ sanctificare has ouiū vel [illegible] carnes: vt quicunq̄ ex populis tuis fidelibus de eis comederint, omni benedictione cum gratia saturati repleātur bonis. Qui viuis ꝛ regnas deus. per. ꝛc. Aspergatur [illegible]

¶ Bn̄o casei. ℣. Adiutoriū. [illegible]

DEus creatoꝛ ꝛ conseruatoꝛ humani generis, datoꝛ gratię spiritualis: largitoꝛ ęternę salutis: domine effunde bene ✠ dictionez tuam super hanc creaturā casei: vt armata cęlesti defensione: quicūq̄ ex ea gustauerit, pꝛoficiat ad ęternā salutem. Per chꝛistuz. dn̄m. Aspergat aqua benedicta.

¶ Bn̄o panis. ℣. Adiuto. Orō.

OMnipotens eternę de᷒: bene dicere ✠ digneris hunc panē tua sancta spirituali benedictione: vt sit omnibus sumentibus salus mentis ꝛ coꝛpoꝛis: atq̄ contra oēs moꝛbos ꝛ vniuersas inimicoꝝ insidias tutamen: p̄ dn̄m nostrum Jesum chr̄m filium tuū panem qui de cęlo descēdit: ꝛ dat vitam ꝛ salutem mundo: ꝛ tecum viuit ꝛ regnat de᷒ in vnitate spirit᷒ sancti, per omnia secula seculoꝛū. Amē. Aspergat aqua benedicta.

¶ Benedictio ouorum. ℣. Adiutoꝛium nostrum. Orō.

ADueniat quęsumus domine tuę benedictionis gratia huic ouoꝛū crea-

ture: de qua pullos gallinaꝝ pro-
creare dignatꝰ es: vt cibꝰ salubris
fiat fidelibus tuis in tuarū gratia-
rum actione sumētibꝰ. Per chri-
stum. Aspergantur aqua benedicta.
¶ Benedictio loci vel domꝰ. ℣.
Adiutorium nostrum. Oratio.
BEne ✠ dic dñe deus oṗs lo
cum istū vel domum istam vt
sit in eo vel in ea sanitas: castitas:
victoria: virtꝰ: pax: charitas: hu-
militas: bonitas: mansuetudo: plę
nitudo legis: ⁊ gratiarū actio deo
pr̄i ⁊ filio ⁊ spiritui sancto: ⁊ hęc
benedictio maneat super hunc lo
cum vel hanc domū: ⁊ super habi
tantes in eo vel in ea. Per chri-
stum. Aspergat aqua benedicta.
¶ Benedictio nouorū fructuū.
℣. Adiutorium nostruz. Oratio.
BEne ✠ dic dñe hunc fructū
nouum arborū: vt hi qui ve
scuntur eo, sint mēte ⁊ corpore sa-
nitati restituti. Per christum do.
Aspergantur aqua benedicta.
¶ Benedictio vue vel ficuum. ℣.
Adiutorium nr̄m in noīe. Oratio.
BEne ✠ dic dñe hos fructus
nouos vuę vel ficuum: quę tu
dñe per rorem cęli ⁊ inundantiaz
pluuiarum, ⁊ tp̄a serena atq; tran
quilla, ad maturitatez perducere
dignatus es: ad percipienduz no-
bis cū gr̄arū actione. Per chr̄m.
Aspergantur aqua benedicta.
¶ Bndō ad quodcumq; volueris come
stibilia. ℣. Adiutoriū nostrū. Oro.

BEne ✠ dic dñe creaturam
istam N. vel N. vt sit reme-
dium salutare generi humano: ⁊
p̄sta p̄ inuocationē tui sanctissimi
noīs: vt quicunq; ex ea sumpserint
vel gustauerint: corporis sanitatē,
⁊ aię tutelam accipiāt. Per chri-
stum. Aspergant aqua benedicta.
¶ De benedictione sacerdota-
lium vestimentorum in genere.
INdumentorum sacerdo-
talium benedictio in ge
nere hoc modo fit. Di-
cens in primis. ℣. Adiu-
torium nostruz in nomine dñi.
Qui fecit cęlum ⁊ terram.
Dñs vobis. ℟. Et cuz. Que sem
per dici debent ad benedictionem
omnes quarumcunq; rerum: ⁊ cū
stola ad collum dicat orationem.
OMṗs sempiterne deus: qui
per famulū tuū moysen pō-
tificalia seu sacerdotalia atq; leui
tica vestimenta ad explenduz mi
nisterium eoꝝ in conspectu tuo: ⁊
ad honorem ⁊ decorem tui nomi-
nis fieri decreuisti: adesto propitiꝰ
inuocationibus nr̄is: ⁊ hęc indu-
menta sacerdotalia atq; leuitica:
desup irrigāte gratia tua ingenti
benedictione per nostrę humilita
tis seruitutez puri ✠ ficare: ⁊ con
se ✠ crare digneris: vt diuinis cul
tibus sacrisq; mysterijs apta: ⁊ be
nedicta existant: hisq; sacris vesti
bus pontifices: sacerdotes: seu le-
uitę tui induti: ab omnibus impul

sionibus seu tentationibus malignoꝝ spirituũ muniti ⁊ defensi esse mereãtur: tuisq; mysterijs apte ⁊ cõdigne seruire ⁊ inherere: atq; in his placide ⁊ deuote perseuerare concede. Per christuz dominũ nostrum. Amen. Alia oratio.

Deus inuicte virtutis auctor omnium rerum creator ac sanctificator: intende ꝓpitius preces nostras: ⁊ has planetas, siue dalmaticas, tunicellas, seu stolas: quas leuitice ⁊ sacerdotalis glorie ministris tuis fruẽdas tuo proprio ore iussisti: bene ✠ dicere et sanctifi ✠ care: ⁊ conse ✠ crare digneris: omnesq; eis vtẽtes: tuis ministerijs aptos: ⁊ tibi in eis deuote ⁊ laudabiliter seruiẽtes, gratos efficere dignare. p. Alia oro.

Omnipotẽs dñe deus: q vestimẽta põtificibus sacerdotibus ⁊ leuitis i vsum tabernaculi federis necessaria: moysem famulũ tuum agere iussisti: eũq; spũ sapientie ad id peragendũ repleuisti: hec vestimẽta in vsuz ⁊ cultũ ministerij tui scti ✠ ficare: bñ ✠ dicere: ⁊ conse ✠ crare digneris: atq; ministros altaris tui ea q induerint: septiformis spũssci gr̃a dignẽter repleri, atq; castitatis stola ⁊ zona facias cum bonorum fructu operum ministerij congruentis immortalitate vestiri. Per dñm. Item alia oratio quaz aliqui dicunt.

Domine de⁹ pater oþs, rex, ⁊ magnificus triumphator: q sanctos patres nostros: quiq; tibi in sacerdotali ordine placuere, diuersi generis ornamenta: ⁊ vestimenta sacerdotalia facere: ⁊ his ornari sacerdotes tibi seruientes iussisti: exaudi propitius orationẽ nostram: ⁊ hanc planetam seu poderem: albam: cinguluz: stolã siue orarium: manipulũ: pluuiale: dextera tua sancta bene ✠ dicere: cõse ✠ crare: ⁊ sancti ✠ ficare puri ✠ careq; digneris: quaten⁹ hec vestimenta ministris tuis pontificibus: sacerdotib⁹: ⁊ leuitis: ad diuinũ cultũ ornandũ explendumq; ꝓficiant: sctisq; altarib⁹ tuis mundi ⁊ ornati in his sacris vestib⁹ ministrantium: irreprehensibiles in actu ⁊ victu: interi⁹ exteriusq; appareant: tibiq; soli deo puro corde: ⁊ mundo corpore omnib⁹ diebus vite sue irreprehẽsibiliter sanctorum patrum exempla sequentes seruire valeãt: hisq; sacris ministerijs secundum voluntatẽ tuã: quando tibi placuerit expletis: celestis regni gloriam cum omnib⁹ nobis: sibiq; commissis percipere mereãtur. Per christum dñm nostrum. ℟. Amen. Deinde asperga ea aqua benedicta: ⁊ sacerdos signo crucis dicat: Benedictio dei omnipotẽtis: pa ✠ tris: ⁊ fi ✠ lij: ⁊ spiritus ✠ sancti descendat sup has vestes vel super hanc planetam: ⁊ maneat semper. ℟. Amẽ.

Generalis benedictio cuiuslibet indumenti quo ea uti velit. Dicto primo Adiutorium ꝛc. dicat sequentem orationem.

DEus oṗs bonarũ virtutuꝫ datoꝛ: ⁊ oı̄um benedictionuꝫ largus infusoꝛ: supplices te rogamꝰ: vt manibus nostris opem tuę benedictionis infundas: vt hũc amictũ: vel albã: cinctoꝛiũ: stolã: manipulũ: tunicellã: dalmaticã: planetã: pluuiale diuino cultui ṗparatũ: virtute sup̄na bñ ✠ dicere: sancti ✠ ficare: ⁊ cõ ✠ secrare digneris: ⁊ oı̄bus eis vtētibꝰ gratiã sanctificationis sacri ministerij tui benignus ꝯcede: vt in ꝯspectu tuo sancti ⁊ immaculati atq̧ irrepꝛehēsibiles appareant: ⁊ donum tuę misericoꝛdię acquirant. Per chꝛistum dominum nostrũ. ℟. Amen. Bñdictio amictꝰ.

DEus immēse: cui queq̧ gra uia facilia sunt: hoc genus linteaminis super caput ponēdũ sancti ✠ fica: ⁊ pręsta: vt quicũq̧ eo vsi fuerint: nullo mētis ⁊ coꝛpoꝛis pondere pręgrauentur. Per chꝛistũ. Benedictio manipuli.

DEuotionis infusoꝛ: quęsumus bene ✠ dicere digna re manipulũ istum: vt remissionē macularum suarũ suscipiāt in huius muneris collatione pręuenti: ⁊ fiducialiter quę postulāda sunt postulent: ⁊ facilius impetrēt populis postulata. Per chꝛm dñm nr̄m. ℟. Amē. Benedictio stolę.

DEus qui solis pędicatoꝛibus collũ ⁊ pectus oꝛario muniri ꝯcessisti: exaudi nos propitius: vt quicunq̧ tuoꝛum sacerdotuꝫ colla huic stolę subiecerint: quicq̄d boni oꝛe pꝛotulerint: opere adimplere festinent. Per chꝛistum dñm. Benedictio planetę.

DEus, fons bonitatis ⁊ iustitię: q tui operis ministros ad extremũ, vestimēto casulę, cuiꝰ munimine interius oı̄a tegerent: vestiri iussisti: ꝯcede petitionibus nostris: vt oēs hac planeta iduti: enumeratis ītus virtutũ oꝛnamētis: vinculum perfectę charitatis super omnia habeāt: quo perficere valeant quę desiderant. Per.

¶ Benedictio mapparum seu linteaminũ. Adiutoꝛiũ: ꝛc. Deinde.

EXaudi dñe ṗces nr̄as: oro. ⁊ hęc linteamina sacri altaris vsui pręparata, bene ✠ dicere, ⁊ sancti ✠ ficare digneris. Per chꝛistum dñm. Alia oratio.

DOmine deꝰ omnipotens: qui oꝛnamēta ⁊ linteamina facere Moysen famulum tuũ per quadraginta dies docuisti: q̄ etiã Maria texuit, ⁊ fecit in vsuꝫ ministerij tabernacli fęderis: sancti ✠ ficare, bene ✠ dicere, ⁊ con ✠ secrare digneris, hęc linteamina, ad tegendum inuoluendumq̧ altare gloꝛiosissimi filij tui domini nostri Jesu Chꝛi. Qui tecum.


calibrite
colorchecker CLASSIC
mm